tac Iacov ANDREY MOSKVIN Biblioteca revistei "Kinovedcheskie Zapiski" Andrei Moskvin Desen de Nikolai Akimov Iakov BUTOVSKII CAMERA ANDREY MOSKVIN Ediția , completată Centrul Eisenstein Muzeul Cinematografiei "Kinovedcheskie Zapiski" Pentru cititori Două solicitări în legătură cu fotografiile prezentate în această carte: • Pentru a-l arăta mai bine pe A N Moskvin în viață, cartea folosește nu numai munca profesională a fotografilor și a operatorilor de studio de film, ci și fotografii de amatori de o calitate nu întotdeauna satisfăcătoare, precum și fotografii realizate din originale neconservate sau inaccesibile Vă rugăm să luați în considerare acest lucru și să nu faceți pretenții prea mari față de imprimante • O opera de artă a camerei - o imagine pe un ecran de film Nicio fotografie a cadrelor individuale, chiar dacă sunt imprimate direct din negativul filmului, nu poate da o idee despre priceperea cameramanului De aici cererea - se referă la fotografiile din filmele tipărite în carte doar ca o amintire a marii arte a lui A N Moskvin Pentru a-l aprecia pe deplin, profită de fiecare ocazie pentru a-i urmări filmele pe marele ecran ISBN - - - - (c) Centrul Eisenstein (c) Dashkova M B Decor (c) Butovsky Yap , De la autor Andrei Nikolaevici Moskvin este cameraman, un reprezentant al celui mai vechi, în primii ani ai cinematografiei, singura meserie cinematografică în general Apoi a apărut un actor în fața camerei, un regizor alături, un scenarist și un artist: cinematograful a devenit o chestiune colectivă Printre regizorii care știu să comandă, care știu să se prezinte ca actori, care știu să obțină bani de la oamenii de afaceri de la cinema, modestul cu aparatul de fotografiat s-a rătăcit cumva și s-a trezit curând în postura de mecanic Printre cei care au reușit să transforme un mecanic într-un artist, care a introdus arta camerei în cercul altor arte, s-a numărat și Andrei Moskvin, operatorul Paltonului și Noului Babilon, trilogia despre Maxim și Ivan cel Groaznic, Don Quijote și Doamne cu un caine " A aparținut generației mai vechi de regizori sovietici Ajunși în studiouri fără diplome de la școlile de film și fără nicio experiență, cu primul sau al doilea film au adus cinematograful sovietic în prim plan în lume Eisenstein a reamintit "sentimentul tinereții și bogăția creativă a Renașterii" Trei tineri regizori au împărțit în glumă între ei "măștile giganților din trecut": Eisenstein - Leonardo, Dovzhenko - Michelangelo, Pudovkin - Rafael Continuând această glumă care are un sens profund, se pot împărți "măștile giganților" între cei care au creat arta camerei sovietice: Moskvin - Leonardo, Tisse - Michelangelo Asimilarea lui Leonardo și Moskvin se bazează nu numai pe trăsături similare ale sistemelor lor artistice, ci și pe unele trăsături comune ale personalității lor, marcate de o combinație între un dar artistic și mintea analitică a unui om de știință Arta fotografiei, născută pe baza tehnologiei de ultimă oră, avea nevoie de astfel de oameni Moskvin în calitățile sale umane, în totalitatea abilităților și talentelor sale, prin armonia deosebită a artistului și a savantului, el era mai aproape de idealul operatorului decât oricare altul dintre operatorii generației sale Despre această carte Dar înainte de a o începe, mai trebuie spus că este greu să numim unul dintre realizatorii noștri de seamă, despre care s-ar cunoaște atâtea povești și anecdote mitice, ca despre Moskvin Au apărut în timpul vieții sale Apoi, legendelor orale s-au adăugat legendele scrise: mulți dintre cei care au scris despre Moskvin nu au scăpat de tentația de a mai spune o anecdotă despre el Cuvintele rostite de Alexander Leites despre Velimir Hlebnikov pot fi atribuite lui Moskvin: "Multe anecdote - în mare parte emoționante - au fost spuse despre așa-numitele excentricități și ciudățenii ale lui

Hlebnikov Majoritatea acestor anecdote nu erau neadevărate Dar nu exista un mare adevăr în ele, la care vrei atât de mult să ajungi la fund atunci când te gândești la el Pentru a mă apropia măcar de adevărul adevărat despre Moskvin, a trebuit să verific și să verific faptele, să compar mărturiile celor care l-au cunoscut, să compar aceste mărturii cu documente de arhivă Acest lucru ar putea fi realizat doar cu participarea binevoitoare a multor oameni; sunt enumerate la sfârşitul textului Tuturor acestora, precum și celor care nu sunt menționați - rude, prieteni, colegi, studenți din Moskvin, angajați ai Lenfilm și Kazakhfilm, Arhiva Centrală de Stat de Literatură și Artă din Sankt Petersburg și alte arhive, precum și dragii mei prieteni Naum Kleiman și Leonid Kozlov, care și-au făcut timp să citească mari fragmente din manuscrisul primei ediții a cărții și să facă comentarii utile, le sunt veșnic recunoscător Din păcate, cartea nu va fi citită de cei care ar fi trebuit să fie primii cititori - mama mea Tatyana Yakovlevna Butovskaya, prietena mea cea mai mare Rachel Markovna Milman, minunatii cameramani Evgeny Sergeevich Mikhailov și Dmitri Davydovich Meskhiev Cartea este dedicată memoriei lor * * ♦ A doua ediție, completată, a cărții despre A N Moskvin își datorează nașterea inițiativei și ajutorului dezinteresat al Centrului Eisenstein și al editorilor Film Studies Notes Consider că este de datoria mea să le mulțumesc sincer angajaților Centrului și revistei N A Dymshits, cinema S M condusă de N I Kleiman, care au oferit unele dintre materialele pentru ilustrații Mulțumesc sincer tuturor celor care au discutat despre ediția I cu mine și, separat, P A Bagrov și D G Ivaneev pentru ajutorul acordat în pregătirea aparatului științific al ediției a II-a, precum și O V Dombrovskaya pentru materialele legate de D D Shostakovich și, de desigur, N Ya și A Ya Butovskikh pentru sprijin constant și indispensabil Capitol unul ÎNAINTE DE CINEMA ORAȘ NEOBBINUIT Patria noastră este Tsarskoye Selo Alexandru Pușkin Pușkin s-a născut la Moscova, dar a numit orașul patria sa, unde a studiat prietenia și dragostea, știința și viața În urma lui, colegii săi de liceu ar putea numi acest oraș Patrie și mulți alți oameni minunați ai Rusiei, a căror soartă este legată de Tsarskoye Selo prin naștere sau viața în el A fost și patria lui Erich Hollerbach, autorul cărții Orașul Muzelor; Linia lui Pușkin este prima epigrafă Un altul este cuvintele scriitorului belgian Georges Rodenbach: "Orașele au o individualitate, un caracter pronunțat Orașul este un suflet separat, iar dacă trăiești în el pentru o vreme, influența acestui suflet te va atinge ca un curent electric " Țarskoe Selo era un oraș tânăr (înființat în), dar, desigur, avea un "caracter puternic pronunțat", iar sufletul său i-a influențat pe cei care locuiau în el, mai ales în mod vizibil De aceea povestea despre Andrei Moskvin începe cu orașul: aici s-a născut la februarie (după stilul vechi), , iar aici, la Pușkin, așa cum este numit orașul din , a murit pe februarie, Cum era orașul la începutul secolului al XX-lea? În primul rând - și acesta este poate principalul lucru - orașul în care locuiau Derzhavin și Karamzin, unde Lermontov a scris Masquerade, Gogol i-a citit lui Pușkin și Jukovski Serile la fermă de lângă Dikanka, iar Glinka a început să scrie Notele sale, orașul , în pe care Chaadaev a servit, Saltykov-Șcedrin a studiat și Tyutchev a murit, și-a păstrat dreptul de a fi numit "orașul muzelor" Surprinde Andrey Moskvin, director de imagine frumusețea naturală a parcurilor cu naturalețea unică a trecerii de la partea obișnuită la peisaj; măreția puternică, dar nu copleșitoare a palatelor și varietatea pitorească a pavilioanelor din parc; o liniște specială; în cele din urmă, tradiția poetică, care vine de la Lomonosov

și a fost susținută de Pușkin (Anna Akhmatova: "Sunt atât de multe lire atârnate pe crengi aici ") - toate acestea au rămas atractive pentru miniștrii muzicii chiar și în momentele de cotitură pentru Societatea și arta rusă Annensky, Akhmatova, Gumilyov au locuit la Tsarskoye, iar Mandelstam și Gorodetsky au venit din Sankt Petersburg la întâlnirile Atelierului Poeților O legătură vie cu secolul al XIX-lea a fost scriitorul Mamin-Sibiryak și profesorul unei întregi generații de artiști Chistyakov Pictorul și decoratorul Golovin a fost adesea vizitat de Stanislavsky, Yuriev, Meyerhold Savanții din lumea artei Benois, Somov, Dobuzhinsky au vizitat aici constant și mult timp; Blok și Scriabin au venit să-și viziteze prietenii; Yesenin și-a făcut serviciul militar aici Tinerii săteni din Tsarskoye au intrat în literatură - Vsevolod Rozhdestvensky, Olga Forsh "Și chiar acolo, lângă adăpostul muzelor, există o grădină umană", a scris Gollerbach De fapt, Tsarskoye Selo este un ansamblu de palat și parc, reședința regală Dar este și un oraș, planificat după domnitor și împărțit în două părți prin parcuri și iazuri Una era cazarma Garzilor, cealaltă era locuită de orășenii din Tsarskoye Selo În , din de locuitori, o treime erau militari, erau mulți generali și funcționari pensionari, iar cea mai mare parte a populației era oarecum legată de întreținerea reședinței "Moscoviții își iubesc orașul și îl numesc "inima Rusiei", petetersburgezii o certă pe capitală, dar o recunosc drept "creierul Rusiei", iar Tsarskosel găzduiește în orașul palat și este mândru că locuiește în "dormitorul din Petersburg ", - așa că în a prezentat viața adormită măsurată a revistei orășenești "Gândirea Tsarskoye Selo" Reamintind cei nouă sute de ani din "Oda Țarskoie Selo", Ahmatova a menționat un gard de lemn, o curte de taxi, o tavernă: "Este o glumă de soldat / Se toarnă, bila nu se topește / O cabină în dungi / Și o jet de corvan / Au sfâșiat gâtul cu cântece / Și au jurat pe preot, / Au băut vodcă până târziu, / Au mâncat kutya Cuvintele lui Ahmatova sunt reluate din trecut de apelul "Tsarskoye Selo Life" pentru a crea o societate sobrietă în oraș: "În caz contrar în cartierul școlilor, faimoasa noastră "Mazovka" va sparge tăcerea orașului cu bețivi râsete și blesteme dezgustătoare pentru multă vreme " Școlile nu sunt menționate întâmplător Orașul era mândru de gimnaziu și de școala adevărată - au încercat să continue tradițiile liceului Dar fiecare al cincilea locuitor era analfabet Orașul era mândru de istoria sa și era credincios tradițiilor sale poetice - la Expoziția jubiliară din din Schitul Tsarskoye Selo s-au putut vedea autografele lui Pușkin, picturile lui Lermontov, relicvele lui Jukovski și Tiutciov Și același oraș era "dormitorul Sankt Petersburgului" Într-o tăcere reverentă, cei mai buni artiști ruși au scris schițe, iar "Atelierul poeților" s-a adunat în casa lui Gumileva Și la câteva străzi distanță era o Mazovka beată "Acest oraș neobișnuit avea două fețe, două suflete", a spus Vsevolod Rozhdestvensky Andrei Moskvin și-a petrecut copilăria și tinerețea într-un oraș neobișnuit Capitolul întâi Înainte de cinema FAMILIE Nu seamănă deloc cu tatăl său (cel mai bun pe care îl poate un fiu) Un bărbat din partea maternă este așadar atât de bogat (moștenire dublă) Marina Tsvetaeva Un covor a fost scos din casa nr de pe strada Novaya, întins pe iarbă, au fost așezate două scaune: consilierul de instanță, inginerul Nikolai Dmitrievich Moskvin și soția sa Vera Semyonovna, fiica cetățeanului de onoare personal al lui Oryol, Kharitonov, au fost fotografiați cu copiii Bătrânii - Semyon, Varya și Andrey stăteau în spate; mediu - Alena și Borya s-au așezat pe covor; cei mai mici erau atașați de părinți - Misha stă în picioare, iar Grisha (nu are încă patru ani) stă în poala mamei De ce ai decis să

faci o fotografie de familie? Pentru că Semyon a adus acasă un certificat excelent de absolvire a unei școli adevărate? Sau cu ocazia trecerii lui Andrei în clasa a III-a cu premiu de gradul I? Poate a fost august - Semyon a împlinit ani Motivul nu este atât de important Un alt lucru este important - întreaga familie este împreună, toată lumea este sănătoasă, prosperă, poate privi fără teamă în viitor Semyon știe că într-un an va absolvi clasa suplimentară a școlii, va intra la Institutul Tehnologic și, ca și tatăl său, va deveni inginer Nu numai Semyon - toți băieții, chiar și Grisha, știu că vor fi ingineri, pentru că autoritatea tatălui lor este mare Este foarte serios in poza Are planuri mari, implementarea lor Nikolai Dmitrievici și Vera Semionovna Moskvin Andrei Nikolaevici i-au iubit în special aceste fotografii - aici părinții lui sunt foarte tineri Andrey Moskvin, director de imagine Familia Moskvin Fotografie, vara Unul dintre băieții mai mici și-a zgâriat primele litere ale numelui pe negativ În față - Alena (Elena) și Borya, în centru - părinții, Misha și Goisha, în spate - Semyon, Andrey și Varya ia timp, dar este sigur de succes, în viitorul copiilor Vera Semyonovna pare obosită, acest lucru poate fi înțeles: nu este ușor să dai naștere, să educi, să hrănești și să îmbraci o astfel de hoardă; bine, măcar copiii sunt sănătoși, iar Semyon și Vera îi ajută să facă față celor mai mici; partea cea mai grea s-a terminat Vara lui , ultimul an relativ liniștit al Imperiului Rus Adulții și copiii din fotografie sunt și ei calmi: nu știu că într-un an va începe războiul și va pune capăt planurilor ambițioase ale lui Nikolai Dmitrievich; nu avea să supraviețuiască și în aprilie , la vârsta de de ani, a murit de apoplexie Doi ani mai târziu, numele lui Nicolae al II-lea va dispărea în numele adevăratei școli Tsarskoye Selo Octombrie va transforma imperiul într-o republică sovietică, Țarskoie Selo într-o școală de copii, o adevărată școală în Tru- gimnaziul nr , iar soarta tinerilor Moskvin se va transforma în cel mai neașteptat mod Este puțin probabil ca în Nikolai Dmitrievici să creadă dacă i s-ar spune că niciunul dintre fiii săi nu va absolvi Institutul Tehnologic, deși doi ar intra în el; niciunul nu va absolvi deloc o universitate tehnică, deși trei vor lucra cu succes în domeniul ingineriei Ar fi fost și mai surprins să afle că doi dintre copiii săi vor deveni laureați ai celor mai înalte premii, numite "Premii Stalin", iar Semyon - mândria lui - "un dușman al poporului" Cum poate Vera Semyonovna, care este mulțumită de sănătatea copiilor ei, să știe că din șapte, patru nu vor trăi până la de ani, ceea ce ea însăși a trăit până în prezent Și i-ar fi destul de greu să-și imagineze că în cinci ani Andrey va tăia tălpi pentru cizmele de casă dintr-un covor gros care împodobește o fotografie de familie Fotografia din a scăpat accidental de soarta altor fotografii și documente ale arhivei familiei, care a murit în numeroase necazuri și a fost păstrată de cel mai tânăr, Grigory Nikolayevich În anii douăzeci, după absolvirea școlii, nu a putut merge la facultate, ci a lui Capitolul întâi Înainte de cinema realizat: a devenit unul dintre cei mai importanți proiectanți de tancuri la Uzina Kirov, deținător al Ordinului lui Lenin, laureat al Premiului Stalin Și toți frații și surorile lui erau la fel de capabili și de intenționați, "amețitori", așa cum a spus proeminentul inginer din Leningrad Alexander Predovsky - a studiat cu Andrei în aceeași clasă și la același institut El a mai spus: "Familia Moskvin este un astfel de trib Ar trebui să fie crescuți!" Și toți - cu excepția lui Andrey! - au călcat pe urmele tatălui lor și au devenit "techies" Așa că Varya, o soră constantă a milei în războaiele băieților, care visa să fie medic încă din copilărie, a ales cea mai tehnică specialitate medicală - chirurgia

Andrew este diferit Apoi, la ani, nu s-a observat Poate că a fost mai tăcut (conform legendei, pe care Moskvin însuși nu a negat și chiar a susținut-o, nu a vorbit deloc până la vârsta de cinci ani) Andrei arată ca mama sa: o frunte înclinată înaltă, un nas drept subțire, o linie energică a pomeților, urechi "sculpturale", bine sculptate, ușor proeminente Se simte "rasă", ceea ce Tsvetaeva a numit "cea mai lăuntrică dintre comori" Acest lucru se vede clar în fotografia lui Moskvin de profil și fără ochelari, făcută la sfârșitul anilor În același timp, Nikolai Akimov a pictat-o, de asemenea, de profil, aparent, în același timp, nobilimea "rasei" și întreaga natură a modelului au devenit deosebit de vizibile Nu trebuie să ne gândim că "rasa" este privilegiul aristocrației, vechii nobilimi Nu era nimic din nobilimea la Moskvin: bunicul patern era negustor și cetățean de onoare al Tsarskoe Selo, avea un depozit pe strada Malaya; bunicul matern, judecând după titlul de "cetăţean de onoare personal", - din negustori sau filisteni "Rasa" lui Andrei Moskvin provine de la țăranii din sălbăticia rusă, care sunt marcați de noblețea înnăscută, de ingeniozitatea cu adevărat țărănească și de acea inteligență reală, a cărei esență nu este în erudiția superficială, cunoașterea, ci într-o înțelegere profundă a omului, viaţă Pe scurt, aceasta este rasa pe care a avut-o Anton Cehov CREŞTEREA Aproape toți suntem formați în copilărie Deja la vârsta de opt ani, o persoană devine un pesimist sau un optimist André Maurois Tonul în familie a fost dat de tată - un om de putere, chiar despotic A fost unul dintre cei "creați de sine": după absolvirea institutului, s-a separat de familie, a părăsit Tsarskoye; lucrând la căile ferate, a făcut rapid o carieră, la vârsta de de ani a devenit directorul uneia dintre cele mai mari fabrici din Rusia - Sormovsky Aceștia au fost anii celei mai severe reacții și depresie industrială după războiul ruso-japonez și revoluția din În Istoria lui Krasnoy Sormovo ( ), Nikolai Moskvin este numit "un reprezentant demn al oamenilor de afaceri-acționari" și ceva de simbol al, poate, cea mai întunecată perioadă din istoria fabricii Dar în acești ani, sub supravegherea directorului său, a fost creată celebra locomotivă cu abur din seria C - cea mai bună din Rusia și una dintre cele mai bune din lume Revenit la Țarskoie Selo și slujind în Ministerul Căilor Ferate, Moskvin a devenit consultant al rușilor și din străinătate Andrey Moskvin, director de imagine firmelor Principala sa preocupare este crearea unei întreprinderi puternice pentru extracția și transportul cărbunelui Pechora; în a făcut chiar o expediție pe o plută de-a lungul Pechora Se pare că creșterea copiilor a fost pentru el un fel de întreprindere cu o rentabilitate corespunzătoare în viitor Prin urmare, cu toată ocupația lui, și-a găsit timp să lucreze în Comitetul de părinți al Școlii Reale și a devenit președintele acesteia Un personaj cool, experiența propriei sale "ieșiri la oameni", idei ferme despre ceea ce este un om de afaceri, au format sistemul educațional al lui Nikolai Dmitrievich: dezvoltarea unei voințe puternice și a independenței copiilor a fost combinată cu menținerea autoritatea indestructibilă a capului familiei Creșterea independenței, capacitatea de a naviga într-un mediu, de a găsi o cale de ieșire au fost realizate prin metode dure, uneori crude S-a păstrat o tradiție de familie: tatăl i-a urcat în tren pe Andrei, în vârstă de zece ani, și pe Borya, în vârstă de șase ani, și i-a ordonat conducătorului să-i lase după mai multe stații Băieții, neavând bani, au fost nevoiți să se întoarcă ei înșiși acasă Este caracteristic faptul că Semyon - amabil, chiar blând, nu ca tatăl său, care a devenit capul familiei după moartea sa, a aplicat aproape aceleași metode de educație celor mai tineri Întărirea

voinței a fost însoțită de călirea fizică: iarna și vara, copiii intrau cu entuziasm la sport Cel mai mult le-a plăcut bicicleta: toți au mers împreună la Pavlovsk, unde erau poteci întortocheate și pante abrupte cu cotituri către râul Slavyanka Era considerat un șic special să pui mai mulți oameni pe o bicicletă, să accelerezi la coborâre, să sari peste podul cocoșat Viskontiev și să urci imediat până în vârful unei urcări abrupte de cealaltă parte Andrei a fost un participant indispensabil în sport și, potrivit lui Predovsky, "primul care a inventat dezvoltarea "cailor de oțel" De exemplu, la coborâri lungi, putea sta în picioare pe o șa de bicicletă" În Parcul Alexander, pentru moștenitorul tronului a fost construit un catarg de barcă cu pânze, cu giulgii, scări de frânghie, o platformă în partea de sus și o plasă de gudron întinsă în partea de jos Când familia regală se afla în Crimeea, copiii ai căror tați puteau obține un permis de la departamentul palatului au fost lăsați să intre în parc Au urcat pe platformă, au sărit pe plasă Tsar-skosel și rezidentul Lenfilm Ilya Goldberg, care îi cunoștea bine pe Moskvin (fratele său era în aceeași clasă cu Andrei), a spus: "Înălțimea de la "punte"-grilă era de aproximativ șapte metri Nu toată lumea a îndrăznit să sară Mi-a fost frică, eram mic, iar frații mei mai mari și Andrey erau participanți activi Acest joc, așa cum se spune acum, este o cultură fizică, dar pentru Moskvin Dacă vă amintiți punctele lui de tragere din "The Overcoat" - de sus, de jos, asta până la urmă, a văzut-o pentru prima dată acolo: de sus - din catarg, de jos - culcat pe plasă Această poveste merită amintită Călirea fizică a dat roade: copiii erau sănătoși, mobili; Moskvin a menținut o postură bună toată viața A treia piatră de temelie a "sistemului" lui Nikolai Dmitrievich este educația "oamenilor de acțiune" De la o vârstă fragedă, copiii au putut să lucreze cu mâinile Acest lucru a făcut posibilă o expediție dificilă și nesigură de-a lungul Pechora nu numai pe Semyon, ci și pe Andrei - atunci avea unsprezece ani Implicarea timpurie a copiilor în afacerile sale (l-a dus pe Semyon, în vârstă de cincisprezece ani, în călătorii în străinătate), tatăl și-a îndeplinit obiectivul principal - pregătirea fiilor săi pentru afaceri, activități de inginerie Capitolul întâi Înainte de cinema Mulți ani mai târziu, Andrey Moskvin a scris: "M-am născut într-o familie de ingineri, într-un mare centru industrial, înconjurat de tehnologie practică, unde totul a insuflat obiceiul preciziei, bunului simț, luarea în considerare a circumstanțelor, credința în posibilitățile tehnologiei " A fost întotdeauna corect în a-și exprima gândurile, familia "inginerească" nu a fost numită întâmplător Dar numai Nikolai Dmitrievich a fost inginer în marea familie Moskvin! Bunicul negustor a încercat să le ofere copiilor săi o educație bună: unul dintre frații lui Nikolai Dmitrievich a devenit un celebru medic militar, dar alții au continuat "afacerea" Cu toate acestea, pentru Andrey, familia este una inginerească, deoarece tatăl său, un intelectual tehnic în prima generație, a reușit să le insufle fiilor săi credință în posibilitățile tehnologiei "Lumea se schimba în fața ochilor noștri", a scris Moskvin în continuare Ceea ce părea imposibil a devenit realitate În special, prima cunoștință cu cinematograful, cu un film de cronică despre primul zbor al primului avion a fost pentru mine atât de imposibil de copilăresc În curând am reușit să ating un avion adevărat După aceea, orice "imposibil" a devenit destul de realizabil, vreau să "Moskvin a numit-o" romantism tehnic Sistemul educațional al tatălui și-a făcut treaba, i-a captivat pe copii cu romantismul tehnologiei, dar nu i-a lipsit de bunul simț cu "atitudinea critică față de orice muncă, de verificarea rezultatelor

acesteia", potrivit lui Moskvin Cultura tehnică a tinerei generații de Moskvin a fost ridicată Și artistic? Judecând după povești, Nikolai Dmitrievich nu era interesat de artă Dar casa ar trebui să fie "ca toți ceilalți"! Prin urmare, s-au abonat la reviste, biblioteca a depășit două mii de volume (în principal lucrări de clasice și suplimente la reviste), au existat abonamente la operă, toată familia a participat la concerte și spectacole de duminică la Pavlovsk vara În casă era un pian bun, dar doar fetele erau învățate să cânte Desenul, util viitorilor ingineri, a fost încurajat Cu toate acestea, toți copiii au desenat de bunăvoie și bine - o trăsătură în familie este ereditară Atitudinea fermă a tatălui față de viitorul ingineresc al fiilor săi a determinat alegerea școlii: Semyon, urmat de Andrey, a mers la o școală adevărată - i-a pregătit pentru intrarea în institutele tehnice ŞCOALĂ Și mai era și Realul, foarte tânăr, cu miei negri: ca Gog și Magog, acolo domnea "Evtușevski" și "Kraev Ich", nu exista viață din matematică, dar hidrogenul sulfurat era extras cu interes Aici spiritul eterogenității disprețuia mănușile, băieții care se învârteau își zvârneau părul pieptănat Erich Gallerbach Clădirea școlii reale Tsarskoye Selo, care îndeplinește cele mai recente cerințe ale pedagogiei, a fost construită în ; cursurile au început în La sfatul augustului patron Nicolae al II-lea, într-unul dintre incinte a fost amenajată o biserică, care nu era prevăzută de proiect Acest patronaj s-a încheiat, de profesori depindea soarta școlii Erau în mare parte foarte buni unsprezece Andrey Moskvin, director de imagine Andrey la vârsta de ani și jumătate - după ce a terminat clasa a III-a Mărire dintr-o fotografie de familie din shie, iar cuvintele lui Hollerbach despre matematică trebuie înțelese ca reacția unei persoane care este fundamental umanitară; erau puțini în școală Dar producția de hidrogen sulfurat l-a captat și pe el - orele practice au fost stabilite serios, sălile de clasă bine echipate (părinții au ajutat; Consiliul Pedagogic și-a exprimat recunoștința lui ND Moskvin "pentru un cadou extrem de valoros pentru nevoile clasei și laboratorului de fizică " - instalatia Romer-gaz pentru arzatoare) Andrei era pasionat de chimie, iar la ultimele ore, sub influența profesorului de științe naturale D A Sudovsky, biologie A amenajat acasă o sală de pregătire cu microscop și instrumente pentru disecția și microsecționarea țesuturilor La absolvire, a primit cel mai recent manual de histologie Predarea i-a fost ușoară, atât certificate (pentru clasa a VI-a, cât și pentru a VII-a, suplimentar) - cu premii de gradul I elevi puternici în erau mulți în clasă, era o competiție nespusă pentru dreptul de a fi primul Andrei nu a participat la ea, deși dacă ar vrea, ar putea deveni mare cinci prost Și-a luat studiile în serios, dar notele în sine nu l-au îngrijorat Dar a luptat mereu pentru campionat în sport, în glume practice, în tam-tam la pauze și chiar, în ciuda ochelari, în lupte Era un război între realiștii care purtau paltoane negre, "mieii negri" și liceenii Fostul elev de liceu Ilya Goldberg a recunoscut: "Din anumite motive, realiștii au fost mai puternici și au câștigat întotdeauna" Probabil datorită spiritului de diversitate și experienței războiului cu propriul "pieptănat" Andrei a fost în compania lui raznochintsy, la fel ca fiul actorului Mitya Smirnov, fiul medicului Borya Goldberg, fiul comerciantului Volodya Glazunov Diversitatea nu însemna deloc sărăcie - erau copiii unor părinți bogați: taxa de școlarizare nu era mică Spiritul diversității - de la opoziția "starii a treia" la aristocrați și nobili aroganți Au existat și astfel de oameni în clasă - prinții Golitsyn și Bagration-Mukhransky, nepotul celebrului profesor Ushinsky La inițiativa lui Ushinsky, în clasa a VI-a, au publicat o revistă scrisă de mână cu

titlul pretențios "Totul" În memoriile sale despre Moskvin, Predovsky a scris: "Era o revistă banală tipică de atunci Revista era publicată într-un singur exemplar și se citea pe rând Și deodată, într-o bună zi, pe fiecare pupitru al clasei noastre era o altă revistă tipărită pe un hectograf Se numea "Nimic" Capitolul întâi Înainte de cinema Revista "Nimic" Nr Pagina cu începutul poeziei "Girafiada" În fața mea sunt două numere de "Nimic" Date: octombrie și noiembrie Acoperire cu ornament de stil "modern" Cerneala mov s-a stins, dar totul se poate citi: apelul redactorilor la nr pentru a sustine revista si cererea la nr "de a citi revista putin mai atent, pentru ca un profesor a citit deja revista" , folclor gimnazial - poezii "Despre beneficiile vinului", destul de serioase "Previziunile vremii prin semne private", rime de album Rebus a codificat "Jos revista" Totul "" Locul central din nr este ocupat de "Girafiada": "Sclipind de ochi răi, / Inducerea fricii la băieți, / Nu Girafa se repezi, mergând, / Se repezi înainte fără să privească "Cele de rânduri ale "poemului" povestesc despre profesorul de algebră A A Liberg, poreclit "Girafa", despre doi și unii, "palmuit" de el realiștilor tremurând de groază Poezia a avut un mare succes în clasă În octombrie , octogenarul Predovsky mi-a recitat-o pe de rost! În memoriile sale, el a scris mai departe: "Acest lucru a fost realizat cu măiestrie de A N Moskvin - atât textul, cât și tehnica de imprimare pe un hectograf de casă Desigur, am fost încântați, iar profesorii au fost confuzi Totul s-a încheiat cu faptul că ambele reviste - și "Vse" și "Nimic" - au fost confiscate și interzise Acest lucru a afectat întregul Moskvin Moskvin, care nu a colectat arhiva, a păstrat ambele numere ale Nimicului Ar fi trebuit să vedem entuziasmul cu care Alexandru Fedorovich și Grigori Nikolaevici au răsfoit paginile îngălbenite, nevăzând revista de mai bine de de ani Am început să înțelegem - cine a făcut-o? S-a dovedit că Andrew nu a fost singurul Grisha, în vârstă de șapte ani, freca țesătură violetă pentru hectograf Angajat în revistă și Mitya Smirnov Judecând după pseudonimul dublu al semnăturii ("Coq și VS"), "Giraffiade" a fost compusă din două persoane Erau poeți săraci; acest lucru se vede și din prima strofă, care nu este cea mai proastă, parodiând celebra cântec "Strălucind cu arme în soare " Alte texte au fost scrise de Mitya Andrei Anili Andrey Moskvin, director de imagine Am desenat designul și imaginile cu cerneală nouă (caricatura "Lieberg-ului care se grăbește" este deosebit de reușită) și am făcut toată munca tehnică - am transferat paginile pe hectograf, am făcut printuri din ea pe foi de hârtie "Întregul Moskvin a afectat acest lucru " Și este adevărat: Moskvin, ingeniozitatea sa inginerească, capacitatea de a lucra cu mâinile și de a duce lucrurile până la capăt, democrația ("circulare în masă" împotriva unui exemplar din "Totul") și chiar superioritatea abilităților vizuale față de cele literare: cel mai bun lucru în ambele numere sunt desenele, nu textele Despre modul în care a pictat Andrei, Predovsky a spus: "El a perceput culorile în felul lui, cumva ciudat L-am avut pe Shostachenko, ne-a antrenat foarte mult, astfel încât toate acestea să fie corecte Și Andrei este din ce în ce mai vag, în semitonuri "Desenul la școală a început din clasa I și a fost excelent pus în scenă de Alexei Shostachenko, un elev al lui Pavel Chistyakov A murit când Andrei era în clasa a II-a, dar a rămas o atitudine serioasă față de desen, s-au organizat chiar și expoziții În real a fost și un cor și o fanfară, se țineau seri literare și muzicale și prelegeri Clasa absolventă a organizat în mod tradițional un spectacol Cu toate acestea, acest lucru nu l-a atras prea mult pe Andrei, el a participat la astfel de angajamente doar din punct de vedere tehnic Niciunul dintre cei care au

văzut spectacolul clasei lor "Nunta lui Krechinsky" nu și-a putut aminti dacă a jucat chiar și un rol mic Dar Predovsky și-a amintit că a construit decorul și a adus de acasă rochia mamei sale, în care Sasha a jucat-o pe Adueva Cu toată grija pentru dezvoltarea estetică și generală (au fost și excursii în natură, la muzee, la fabrici, uneori îndepărtate: în primăvara anului , Andrei era într-o excursie la Vilna și Varșovia), decorul principal al școlii a fost pregătirea viitorilor ingineri și oameni de știință naturală Realizat cu pricepere, a exclus educația în interes public, care a fost facilitată de particularitățile orașului și de salariul mare care a determinat componența studenților În primăvara anului , curiozitatea i-a atras pe realiști în gară: aici se țineau mitinguri, oratorii cu fundățele roșii proclamau războiul până la capăt, se certau soldații, se ajungea la lupte În zilele ofensivei de la Kornilov, au alergat să se uite la cazaci Grigori Moskvin a povestit cum, într-o zi, Andrei și Kolya Predovsky, fratele mai mic al Sașei, au plecat undeva pe biciclete, iar Andrei s-a întors, tăiat cu un bici Dar suferea, se pare, de curiozitate excesivă După februarie, au fost create comitete studențești Liceanul de la Moscova, Yevgeny Gabrilovich, și-a amintit că comitetul lor "a ridicat problema demiterii unor profesori" Nimic de genul acesta nu s-a întâmplat în Tsarskoye Selo real Comisia (Andrey reprezenta clasa a VI-a în ea) a transmis Consiliului Pedagogic dorințele liceenilor: să amenajeze o sală de fumat și să permită vizite la cinema Ambele dorințe au fost acceptate; al doilea cu condiţia: "cu cunoştinţa părinţilor" Unde putem vorbi despre "demiterea unor profesori"! Andrei Moskvin a terminat cursul principal al Școlii Reale destul de activ în viața clasei, dar departe de adevărata politică, purtat nu numai de biologie și chimie, ci și de "romanul tehnic- Capitolul întâi Înainte de cinema tec " Situația familiei nu a fost ușoară: Semyon a părăsit institutul, s-a dus să lucreze la calea ferată, a trebuit să părăsească un apartament mare de pe strada Novaya, s-a mutat în dependința din curte din casa bunicului său din Malaya S-ar părea că Andrey trebuie să lucreze Dar Semyon a insistat să meargă în clasa a -a La aprilie , Andrei a primit un certificat de absolvire a clasei a VII-a și a devenit muncitor la calea ferată: trebuia să-și ajute familia O lună mai târziu, deja ca maistru, Andrei a plecat la Petrozavodsk pentru a verifica finalizarea căii ferate Murmansk Semyon credea că Andrei ar trebui să studieze mai departe La de ani, fratele mai mare a devenit capul familiei cu autoritate, poate nu mai puțin decât cea a tatălui său Doar Andrei nu a putut să se supună, dar dorința lui a coincis cu dorința lui Semyon În noiembrie, a aplicat la Institutul Tehnologic, pe care l-a absolvit tatăl său și unde Semyon a renunțat STUDENT MOSKVIN Iată povestea a cinci ani și jumătate de viață studențească din autobiografia lui Moskvin: "Intrat în toamna anului la Facultatea de Chimie a Institutului Tehnologic din Leningrad, a fost angajat în ea concomitent cu munca închiriată până în toamna anului , când s-a mutat la Institutul de Comunicații din Leningrad, de unde a fost concediat în primăvara anului de ani "Voi lămuri: institutele erau încă Petrograd, se lucrează cu chirie - mai ales vara, la sondaje feroviare; deja în Andrei a devenit tehnician Aceasta este partea exterioară a vieții studentului Moskvin Este clar de ce a fost aleasă Facultatea Tehnologică: interesul pentru chimie și dragostea pentru tehnologie, îmbinate cu succes în catedra de chimie a acestui institut, au jucat un rol De ce a plecat și, odată cu pierderea cursurilor finalizate (specialități prea diferite), a intrat în cursul I al Institutului de Ingineri de Căi Ferate, în limbajul comun - Puteysky? Acest lucru este

mai greu de răspuns Probabil, pe măsură ce trecea de la disciplinele generale la cele speciale, meseria de inginer chimist îi plăcea din ce în ce mai puțin Neștiind încă despre adevărata sa vocație, vocația artistului, a decis că și-a ales greșit specialitatea Acum nu avea încredere în ce să meargă și a aplicat la două institute: la Puteysky și la Institutul Superior de Fotografie și Fototehnică, în limbajul comun - Fototehnică Ambii l-au acceptat Pentru companie cu el, Sasha Predovsky, demobilizată din Armata Roșie, a intrat în Departamentul de Fototehnică (Moskvin a fost recrutat în și eliberat din cauza miopiei) Sasha a fost și el acceptat, dar a decis să se întoarcă la Puteysky, unde a studiat timp de un an înaintea armatei Andrei a mers cu el Circumstanțele importante la acea vreme au jucat un rol: experiența de muncă pe calea ferată și apartenența la sindicat, unde a intrat în Comitetul sindical a dat institutului o recomandare: "un angajat executiv și precis, un muncitor cinstit" În plus, Smirnov și alți foști realiști au studiat în Puteyskoye, pe lângă Sasha Kolya Predovsky a fost pe același curs cu Andrei Alegerea Tehnologică, apoi Puteysky este, de asemenea, explicată prozaic: institutele nu sunt departe de gara Detskoselsky În anii vremurilor Andrey Moskvin, director de imagine Trenurile și tramvaiele Rukh circulau prost, satele de copii petreceau uneori două sau trei ore pentru a ajunge la Sankt Petersburg cu trenul și nu doreau să piardă aceeași sumă, trecând prin oraș, să zicem, până la Gorny sau Politekhnichesky Acest lucru, și nu un interes pentru fotografie, explică admiterea la Fototehnică - este și aproape de gară Călătoriile într-un tren abia târât i-au reunit pe "dușmani" - liceeni și realiști Un școlar, apoi soldat al Armatei Roșii, din un student al Institutului Fototehnic Vyacheslav Gordanov își amintește: "Din moment ce era un frig amar în mașini și pereții erau acoperiți de brumă, noi eram Moskvin, cărora le plăcea să împingă și să mergem într-un haină de toamnă, însă, pare că nu are alta, l-au pus la mijloc, iar ei înșiși, în haine de oaie și cizme de pâslă, s-au îngrămădit pe el din lateral, încât uneori i se înfierbânta " Andrei nu avea altă haină O perioadă foarte dificilă, mai ales anii și - primii doi ani ai vieții sale de student Foame, tifos, fără lemne de foc În încăperile casei vechi - până la trei grade de îngheț Nu a fost întotdeauna pâine, haine proaste Andrei a stăpânit cizmaria și a cusut cizme: pânza paltoanelor de școală mergea în vârf, iar covorul până la talpă Grigori Nikolaevici a vorbit despre asta Și a adăugat că Andrey i-a cusut pantaloni din aceeași pânză de pardesiu: "Din anumite motive erau o cusătură atât de elicoidală, dar nu contează - i-am purtat și am fost foarte mulțumit " Umbrele au devenit neobișnuite, Gândurile au devenit neobișnuite, Timpul care mi-a fost alocat pentru viață a devenit neobișnuit Nikolai Aseev Grigory Kozintsev și-a descris impresia despre astfel: "Petrogradul m-a uimit cu vastitatea și goliciunea sa După străzile confortabile din Kiev mărginite de castani, palate, străzi, clădiri uriașe - totul părea nelocuit, imposibil de locuit Poate că acest sentiment este subiectiv: la vârsta de cincisprezece ani a fost aici pentru prima dată Dar iată cuvintele artistului Vladimir Milashevsky, care a locuit în oraș: "Petrogradul în acei ani era pustiu Semăna cu un muzeu maiestuos de artă și istorie, temporar închis vizitatorilor" De ce sunt necesare aceste amintiri ale peisajelor din Petrograd în povestea despre Moskvin? Fără peisaj este greu să înțelegem timpul, fără să înțelegem timpul, este imposibil să înțelegem ce sa întâmplat cu Moskvin în acești ani Și anume, atunci s-a format în sfârșit personajul, s-au determinat gusturile, predilecția, atitudinea față de viață "A fost un timp", a scris Viktor Șklovski în articolul său

"Despre nașterea și viața faxurilor", când Petru flutura ca un fanion între amintiri și speranță, această amintire a viitorului Aerul a fost descărcat de revoluție Orașul plutea totul sub Fanionul Octombrie Revoluția a pornit chiar și pentru cei care nu au înțeles-o În , Moskvin s-a mutat de la Technolozhka la Puteysky, iar viitoarele faxuri au fost făcute de Kozintsev și Trauberg, directori ai studioului lui Konstantin Mardzhanov, co- Capitolul întâi Înainte de cinema a făcut un manifest al excentricității Marjanov însuși a pus în scenă Răpirea din seraglio și Cosi fan tuttè de Mozart La expoziția de artă de stânga, lucrările lui Kozintsev și Iutkevici, în vârstă de șaisprezece ani, au atârnat alături de picturi de Malevici și Filonov și reliefuri de Tatlin Shklovsky a publicat o carte despre Tristram Shandy a lui Stern În ianuarie , după o pauză de trei ani, a fost deschisă Galeria de Artă Hermitage Pe februarie, Alexander Blok a ținut un discurs despre Pușkin și numirea poetului la Casa Scriitorilor; acesta a fost mărturia lui pentru noile generații - știa că nu va trăi mult Pe februarie, Andrei Moskvin a împlinit de ani Pe februarie a început rebeliunea de la Kronstadt La Sankt Petersburg, cei ale căror pânze au fost umflate de revoluție și cei care nu au acceptat-o, au ascultat canonada cu sentimente diferite Înfrângerea rebeliunii a determinat multe Iată un exemplu: portretele lui Alexandru I și ale miniștrilor Căilor Ferate, absolvenți ai Institutului, atârnate în Sala de Adunări din Puteysky Abia în iulie , la "cererea persistentă" a Colectivului Comuniștilor, portretele au fost înlăturate Compoziția studenților la început nu a diferit mult de cea prerevoluționară, deși restricțiile privind admiterea copiilor muncitorilor și țăranilor au fost anulate încă din În , la Puteysky a fost deschisă o facultate pentru muncitori A început stratificarea studenților, dar majoritatea a preferat o poziție "neutră" Au apărut "academicieni"; credeau: principalul lucru este știința, restul, în primul rând politica, nu are nimic de-a face cu inginerie În Puteyskoye, Moskvin s-a trezit imediat printre "academicieni", ci și "banburiști" Gordanov a numit compania de săteni ai copiilor studenți (a inclus pe Smirnov, Moskvin, frații Predovsky, Bronislav Karolyunas și alții) Banburyiști Era inepuizabil în porecle, scria poezii parodie, povești uimitor de amuzante și aproape credibile, farse și glume practice Cincizeci de ani mai târziu, în , am întrebat: "De ce soții Banbury?" "Vedeți, a existat un mediu studențesc extraordinar Citim pe Wilde "Eroul comediei "Importanța de a fi serios" l-a inventat pe veșnic bolnav domnul Banbury pentru a-l "vizita" în sat; de aici "Banbury" - un om care își acoperă trucurile cu un pretext fictiv Lui Gordanov îi plăcea cuvântul spectaculos, îi plăcea întotdeauna să etaleze astfel de cuvinte (chiar și în anii șaptezeci, deja vizibil sumbru și posomorât, el numea uneori pe cineva "metachonician taxodermic") Dar porecla avea și o anumită semnificație: toți erau pasionați de Wilde, cuvântul familiar era un fel de parolă Pasiunea s-a reflectat și în comportamentul lor: unii banburiști, printre care și Moskvin, au încercat să se comporte ca dandii englezi Banburyiștii s-au împrietenit cu călătorii comune cu trenul, divertisment comun în Detsky, unde domnișoarele erau cu ei - Sasha Glazunova (sora colegului lui Andrei), Vera Kirpicheva Bicicletele au făcut călătorii lungi Am fost la Pavlovsk la concerte, ne-am certat despre cărți S-au împrietenit cu frații Nikolaev și au mers adesea la operă: mama soților Nikolaev, o cântăreață, le-a furnizat semne din spate A existat o încercare de organizare în Banburyism, o dorință de ceva mai serios? Atât Gordanov, cât și Predovsky au spus că nu există Doar o dragoste pentru farse, o petrecere la facultate destul de

necugetă Andrey Moskvin, director de imagine Cei mai activi banburiști De la stânga la dreapta: N Predovsky, V Gordanov, A Predovsky, Moskvin (este fără ochelari, deci nu seamănă cu celelalte portrete ale lui) Extrema dreapta - D Smirnov Numele celui de-al doilea din dreapta nu a putut fi stabilit (foto B Karoliunas,) sat, gusturi comune în literatură, muzică Nu erau interesați de politică În timp ce studia la Gimnaziul Nizhyn, Gogol i-a scris mamei sale: "Dar trebuie să fim serioși timp de un secol și de ce nu ar trebui să fim uneori creatori de fleacuri? când viața noastră este plină de ele? Și soții Banbury au fost creatorii de fleacuri precum "vârcolacul" ("insignele" lor erau cocarde inversate pe șepci de studenți) Acest lucru nu i-a oprit - aproape pe toți! - să devii foarte buni specialiști Dmitri Smirnov, care a absolvit cu brio institut, a lucrat ca inginer șef pentru reconstrucția sistemului de apă Mariinsky Istoria construcției de poduri din Rusia a inclus o ceartă între Alexander Predovsky și profesorul său, academicianul G P Perederiy, care nu credea în posibilitatea construirii unui pod mare sudat Sub conducerea lui Predovsky, au dezvoltat o tehnologie de sudare și au construit un astfel de pod peste Neva - noul Pod Locotenent Schmidt În , într-un moment extraordinar, Andrei Moskvin era, ca toți banburyiștii, un făcător de fleacuri care se pregătea pentru o carieră serioasă de inginerie Dar numai în exterior Înăuntru, era o luptă complexă, probabil de neînțeles, de interese și pasiuni pentru el, era ceea ce s-ar putea numi căutarea propriului drum MODALITĂȚI DE LUCRU Cel care pune întrebări primește răspunsul de care are nevoie, altfel oamenii nu ar urma căile aspirațiilor lor Gustav Meyrink Când o persoană se pune în calea aspirațiilor sale? În mod involuntar, începi să sortezi biografiile marilor din memoria ta Academicianul L D Landau spunea despre sine: "Nu era un copil minune" Dar la ani a știut să se diferențieze, la a devenit student la două facultăți deodată Există și alte exemple când, încă din copilărie, talentul nu s-a manifestat în mod deosebit, iar soarta pare să fi interferat în mod deliberat cu el Rudolf Balandin, reflectând asupra formării academicianului V I Vernadsky și a altor gânditori târzii, creatori ai științei, a remarcat: "Poate că ei ar trebui să fie considerați oameni mari O astfel de persoană lucrează sfidând destinul "Nu iau accidental exemplele oamenilor de știință, dar Capitolul întâi Înainte de cinema nu artiști: Moskvin nu avea aspirații pentru artă la vârsta de ani și la de ani, își căuta drumul în creativitatea inginerească Munca unui inginer - designer, designer, prospector - nu este mai puțin creativă decât opera unui artist Inginerul caută armonie care nu poate fi explicată doar prin "bun simț" - legătura dintre funcție și formă, întreg și părți Care este diferența cu un artist? Blok a spus, într-un discurs despre numirea poetului, că sunetele aduse în armonie de poet "văd o putere neașteptată: pun la încercare inimile oamenilor" Inginerul caută armonia creației sale cu natura Artistul caută armonia cuvintelor sau culorilor, sunetelor sau volumelor pentru a experimenta inimile umane Pentru a face acest lucru, propria sa inimă trebuie să răspundă atât la armonia naturii, cât și la inimile altor oameni În Retribution, Blok scria despre tatăl său: "Și el a primit din copilăria lui Flaubert o moștenire ciudată - Education sentimentale" Andrei nu a avut o "creștere sensibilă" ("sensibil," preiau sensul pe care Vladimir Dal îl dezvăluie în combinația "persoană sensibilă" - "foarte receptiv, impresionabil simțul moral este foarte dezvoltat") Soarta a încercat tot posibilul să-l facă inginer: familie, școală, prieteni - totul l-a împins la asta Cu siguranță avea un talent inginerească, deloc inferior

talentului fraților săi Soarta a avut grijă, de asemenea, să nu întâlnească o persoană care să devină un Învățător pentru el, să vadă un artist într-un băiat disecând broaște sau într-un tânăr care a conceput perfect desene complexe de construcție (Grigory Moskvin: "Îmi amintesc proiectele sale feroviare , spălat - a fost uimitor!") În biografiile marilor artiști, se poate citi adesea despre influența literaturii și artei asupra dezvoltării lor Poate că a înlocuit "creșterea sensibilă" a lui Moskvin și l-a ajutat să-și găsească drumul? Este greu de răspuns, pentru că până și oamenii care l-au cunoscut bine - fratele său, prietenii, colegii de studenți, puteau spune puțin: tăcutul Andrei nu și-a împărtășit niciodată gândurile despre ceea ce a citit și văzut, și cu atât mai mult despre planurile, îndoielile sale, aspiratii Acasă spuneau despre el: "Familia are oaia ei neagră"; printre Moskvinii sociabili și vorbăreți, era o "oaie neagră" evidentă Chiar și despre schimbările din viața lui învățate de la prietenii săi Despre admiterea la fabrica de film - de la Gordanov Cu toate acestea, se poate face o idee despre interesele sale artistice Voi începe cu muzica: a participat constant la concerte la Pavlovsk, unde s-a cântat muzică nouă - Prokofiev și Stravinsky, Debussy și Ravel În anii - , Andrei, potrivit lui Predovsky, mergea adesea cu el la Filarmonică: ascultau ciclurile lui Scriabin, Mahler, Beethoven, Ceaikovski Au fost și concertele de acasă ale lui Gordanov - un bun pianist amator, a cântat pe Beethoven, Chopin, Scriabin Lui Andrei îi plăcea să asculte studiile lui Chopin în interpretarea sa Gordanov a vorbit și despre propria sa lucrare: "Noi am încercat să afișăm așa ceva pentru noi, în cele mai multe cazuri, asigurându-ne că nimeni nu este acasă M-am așezat la pian și am improvizat, iar Moskvin avea poeziile sale în proză, pe care le-a copiat cu mare atenție Mărturia este extrem de importantă! Poeziile nu s-au păstrat (Gordanov și-a amintit doar câteva "sfâșii ale sufletului"), dar însuși faptul experimentelor poetice ale lui Moskvin vorbește Andrey Moskvin, director de imagine Despre multe lucruri În ce spirit au fost aceste experimente, putem presupune dacă încercăm să restabilim cercul de interese literare al lui Moskvin Apărut în la casa moșkvinilor, Gordanov a văzut în biblioteca extinsă și în dulapul "personal" al lui Andrey, alături de volumele clasicilor, cărțile lui Wilde, Merezhkovsky, de Regnier, Meyrink, Da Veron - scriitori de diferite, dar unite prin eticheta "decadent" La începutul anilor douăzeci, pasiunea pentru Hauptmann, Ibsen, Hamsun pleca deja; Literatura "decadentă" a devenit populară, chiar la modă, în rândul intelectualității ruse, iar banburyiștii nu au trecut pe lângă această modă Dar există particularități în interesul lui Andrei pentru această literatură Așa că romanele sale "Zeii înviați" de Dmitri Merezhkovsky și "Golemul" de Gustav Meyrink au fost foarte atrase În colecția Expressionism ( ), Moskvin a citit despre "singuratatea super-empirică" a lui Meyrink, despre distrugerea de către acesta a "clopotului înalt al cerului mistic, care ne constrânge cunoștințele și dorința" Este greu de spus cum Moskvin, care era serios în chestiunile de credință, a luat ideea distrugerii "cerului mistic", dar ne putem imagina că sentimentul de singurătate al lui Meyrink a rezonat cu el Iar personajele și situațiile neobișnuite, "exotice" din "Golem" l-au atras tocmai prin neobișnuința lor, în contrast cu spiritul rațional al ingineriei, la care a împins soarta lui Același lucru se poate spune despre romanele mult mai slabe ale lui de Regnier și Da Verona În romanul lui Guido Da Verona "Viața începe mâine" există un cântec al unui nebun sfânt; Banburyiștii o știau pe de rost: "Sunt un rătăcitor,

care nu cunosc pacea, / Merg în împărăția morților; / Îmi port scheletul la spate " Și lui Moskvin îi plăcea cântecul, probabil că poemele sale în proză erau în acelasi spirit Iată mai multe poezii de care îi plăcea în acei ani: "Ce sunt eu? Se îndoaie pe o narghilea? Poni mort? Un șobolan în flăcări? " Acesta este Nikolai Tihonov Cameramanul Anatoly Golovnya (l-a cunoscut pe Andrei în) a scris: "Îi cunoșteam atât pe "poeții Țarskoie Selo", cât și pe Innokenty Annensky Andrei Moskvin iubea poezia, iar colecțiile de poeți donate de el sunt încă păstrate de mine L-am iubit pe tânărul Tihonov Moskvin mi-a cumpărat Braga "Poeții Țarskoie Selo" Golovnya i-a numit pe acmeiști, în frunte cu Gumiliov Istoria poeziei ruse a inclus o casă de lemn cu două etaje nr de pe strada Malaya, unde s-au adunat Dintr-un capriciu al sorții, a intrat în biografia lui Moskvin și, tocmai când punea întrebări, nu a primit întotdeauna răspunsul de care avea nevoie Încă mai căuta calea aspirațiilor sale CASĂ PE MICĂ Era foarte înfricoșător să trăiești în acea casă Anna Akhmatova Mama lui Gumiliov, Anna Stepanovna, a cumpărat această casă în Gumilyov și Akhmatova au trăit în el până în Amintirea acestor ani și atitudinea lui Ahmatova față de casă au fost nuanțate cu reflecții ale evenimentelor ulterioare: "Fota mea casă încă mă privea / Un ochi nerecunoscător îngustat " Sau în povestea despre desenele lui Modigliani: Capitolul întâi Înainte de cinema "Au murit în casa Tsarskoye Selo în primii ani ai revoluției" Poate de aceea au apărut cuvintele "foarte înfricoșător de trăit" După revoluție, casa a fost naționalizată și împărțită în mai multe apartamente În , când casa bunicului, care nu fusese reparată de multă vreme, a căzut în dezamăgire completă, Moskvinii au primit un mandat pentru un apartament la primul etaj, constând doar din acele camere în care locuiau Akhmatova și Gumilyov Casa bunicului a fost în scurt timp demolată, iar în anii a fost demolată și casa lui Gumileva Apartamentul avea un living cu semineu si cinci camere Este caracteristic că Andrei a primit un punct de control separat; pe vremuri era o bibliotecă Camera este a doua ca mărime după camera de zi, dar aproape o treime din ea era ocupată de pian De la Gumilyov, au rămas în ea o canapea și două scaune din piele moale, în care te "îneci" imediat - Andrei iubea foarte mult aceste scaune și le-a transportat în toate apartamentele în care a locuit mai târziu A adăugat și o masă de lucru și o bibliotecă Dulapul lui, când era o bibliotecă de familie în apropiere, în sufragerie, vorbea și el despre multe lucruri În dulap sunt manuale și romane Un loc de cinste a fost ocupat de poezie, mai ales de Nikolai Gumilyov Gollerbach a scris despre Gumilyov: "Mulți citesc în copilărie Mine-Read, Jules Verne, Aimard, dar cine desfășoară acest aventurism eroic în "viața sa de adult"? El a facut " Voi adăuga - și am reușit să exprim Gumilyov nu numai că și-a subordonat comportamentul măștii unui "conquistador într-o coajă de fier" creată pentru el însuși, ci și-a îmbrățișat viața de zi cu zi cu un sentiment romantic: "În fiecare baltă este mirosul oceanului / În fiecare piatră există un suflu de deserturi " Pentru Andrey, acestea nu sunt doar cuvinte scrise de Lacul Ciad sau de un șemineu cunoscut În spatele lor - "aventurismul eroic" realizat , "visele grele" ale poetului și geografului, în care "Continente necunoscute / Contururi dureroase" Și Andrei a căutat să "implementeze": conform poveștii lui Predovsky, a încercat să obțină un loc de muncă într-o expediție pentru a urmări linia telefonică Tașkent - Kabul - Delhi A eșuat Dar era persistent În , a ales pentru practica industrială oaza Murghab din Turkmenistan Pe vremea aceea a petrecut trei luni în locurile tulburi, a adus înapoi malaria care-l chinuise de multă vreme, o cască de măduvă tropicală și niște hașiș - și asta era

necesar pentru a înțelege Orientul Interesul pentru Orient, pasiunea pentru Gumilyov și Tikhonov, nu pot fi explicate, desigur, prin faptul că Moskvin locuia într-o casă din Malaya; I-a citit lui Gumiliov chiar înainte de a se muta Dar pentru o persoană cu o natură sensibilă, o astfel de coincidență accidentală, în general, nu a putut să nu pară un semn de schimbare (vă reamintesc, de asemenea, că Gumilyov a fost împușcat de GPU destul de recent - în august , mai puțin de un an înainte ca Moskvinii să se mute la fosta lui casă) Era Moskvin o persoană sensibilă atunci? Extern, nu Reținut, în formă, puternic din punct de vedere fizic - arăta ca un om cu încredere în sine și, cel puțin, părea sensibil Și cu greu mă simțeam așa la de ani Da, iar dragostea pentru poezia lui Gumiliov nu este deloc un semn al sensibilității naturii, mai degrabă opusul Și totuși, din ceea ce am reușit să aflăm despre Moskvin din acei ani, o imagine a unei persoane complexe, crescută în spiritul raționalismului, "romanțismului tehnic" și, bineînțeles, sensibilă, simțind dorința de ceva diferit, ajungând pentru cei misterioși Andrey Moskvin, director de imagine și de neînțeles Dar sentimentul de mister este "cea mai frumoasă și cea mai profundă experiență care cade în sarcina unei persoane" (Albert Einstein) Leonardo a scris minunat despre asta - a găsit intrarea în peșteră în stânci și "când de multe ori aplecându-se ici și colo pentru a vedea acolo, în adâncuri, dar întunericul mare care era acolo înăuntru m-a împiedicat, am stat ceva timp, sentimente trezite brusc în mine - frică și dorință; frica - înaintea unei grote formidabile și întunecate, o dorință - de a vedea dacă există ceva minunat acolo în adâncuri În căutarea "căilor aspirațiilor sale", Andrei Moskvin a stat, parcă, în fața unui mare întuneric care trezește frica și dorința Prin urmare, i se pot atribui, în sens figurat, desigur, cuvintele despre o casă în care este groaznic să trăiești Dar era și dorința pasională de a vedea în întunericul misterios un "lucru minunat" - chemarea cuiva Fotografia m-a ajutat să o fac FOTOGRAFIE obiectivul camerei este mai puțin important decât ochiul din spatele camerei Arnold Gent Moskvinii aveau o cameră simplă cu plăci de x cm încă dinainte de război După moartea tatălui său, Andrey a intrat în posesia acestuia: dispozitivul era interesant pentru el, ca orice altă tehnică Mai târziu, l-a schimbat cu un mic Kodak bobină la bobină cu un cadru de , x cm Pasiunea pentru fotografie a început nu fără influența prietenilor - Karolyunas (a studiat atât la Puteysky, cât și la Phototechnical) și mai ales Gordanov În august , Gordanov l-a filmat pe Andrei cu o carte într-un fotoliu lângă fereastră Condițiile de fotografiere au fost foarte proaste, dar fotografia s-a dovedit neașteptat Potrivit lui Gordanov, el "a deschis orizontul unei noi viziuni fotografice" și a devenit o verigă în lanțul de motive care l-au condus la Institutul Fototehnic în toamna lui În acest moment, fotografia a devenit mai ușoară: a început Noua Politică Economică, după o lungă pauză, au apărut materiale fotografice proaspete în magazine Cu toate acestea, "Kodak" (la fel a fost și cu Gordanov) nu era potrivit pentru munca reală S-au apucat serios de fotografie în toamna zilei de - cu banii câștigați în Turkmenistan, Andrey și-a cumpărat o cameră bună de x cm, deși fără obiectiv Moskvin în scaunul Gumilyov Poza a fost făcută de V Gordanov la lumina de la geam pe un film cu o sensibilitate foarte scăzută Capitolul întâi Înainte de cinema Portretul lui V Gerdanov, realizat de Moskvin în În timpul filmării a fost folosită o singură lampă de masă În manualele germane, au găsit o descriere a celei mai simple lentile - un monoclu; are o lentilă convex-concavă Aveau doar o lupă obișnuită biconvexă Aici, darul tehnic al lui Moskvin a ajuns la

maximum: după ce a găsit poziția optimă a lupei față de farfurie, a făcut un cadru, a calculat scara corecțiilor pentru claritate Apoi s-a jucat cu entuziasm cu optica, cu lentile și lentile separate, când le-a luat Pentru a fotografia portrete, a adaptat reflectoarele lămpilor de masă, apoi a proiectat și realizat reflectoare speciale din tablă La început, până la urmă, a existat tehnologia Moskvin, o persoană extrem de curios, a atras echipamentul fotografic cu diversitatea sa, complexitatea sarcinilor și oportunitățile largi de experimentare Camarad; a trebuit să se apuce de optică, să stăpânească ingineria luminii, să-și amintească interesul pentru chimie și să se adâncească în fotochimie, apoi a studiat puțin Soluțiile din chimicale au fost pregătite de noi înșine, iar pentru experimente de dezvoltare și înlocuire a componentei lipsă cu alta, nu este suficient să cunoașteți rețetele de carte, trebuie să înțelegeți rolul fiecărei componente în proces Cunoștințele de mecanică, abilitățile de proiectare, capacitatea de a lucra cu mâinile au fost utile Și în acest turbulent, ciudat pentru un student-călător, pasiunea pentru fotografie nu a fost resimțită ca principala, încă inconștientă, dorința pentru ceea ce stătea în spatele tehnologiei - pentru posibilitățile artei fotografice Așa se explică apropierea lui de Gordanov, deși Mitya Smirnov era încă cel mai apropiat prieten al lui Dintre "techienți"-benberiști, Gordanov s-a remarcat pentru înclinațiile sale artistice și nu numai muzicale: a luat lecții de desen de la artistul Detskoselsky Ivan Streblov Tehnica era un rău necesar pentru Gorda-nova; trebuie stăpânit pentru a fi creativ fără să te gândești la asta Moskvin era interesat de tehnologia în sine: pentru el, obiectivul însemna mai mult în acel moment decât ochiul din spatele camerei Dar foarte curând a simțit un gust pentru căutări artistice Au mai rămas puține lucrări din - : mai multe portrete mărite și un album cu de fotografii Pe coperta este o frumoasa monograma cu literele M si G, desenata de Andrey Unele imagini o au: deasupra lor și deasupra celor cu inscripția Amogor (A MOskvin- Andrey Moskvin, director de imagine Andrey a luat crini albi în Din păcate, reproducerea nu transmite "sunetul minunat" și aproape mirosul pe care îl simți când te uiți la original GORdanov), au lucrat împreună Imprimeurile sunt realizate cu grijă, cu drag, ca toate inscripțiile; luând lucrurile în serios Aparent, acestea sunt cele mai bune lucrări din ultimii doi ani, deși există și unele slabe, pur amatoare Peisajele pavlovine nu au succes (sunt doar două) Dar în unele fotografii din există deja ceva mai mult decât amatorismul obișnuit Două portrete moscovite ale lui Smirnov sunt bune Unul este un profil aproape complet în dreapta, celălalt este în trei sferturi la stânga Lumina este setată diferit: într-o imagine ochii sunt în umbră, în cealaltă au o strălucire punctuală de la dispozitiv (Mitya este aici într-o beretă și cu o pipă; Andrey l-a împușcat "sub Sherlock Holmes", o privire strălucitoare este necesar pentru "claritatea ochiului") Tehnica portretelor este impecabilă Dar Moskvin a fost în mod clar atras de altceva: filmând un model în unghiuri diferite, cu lumină diferită și comparând rezultatele, a început să înțeleagă legile expresivității fotografice Dintre lucrările sale timpurii, se remarcă "Crinii albi"; Nu întâmplător ea a fost printre puținele fotografii pe care Moskvin le-a tipărit ulterior în formatul x cm (în principal portrete ale Verei Kirpicheva, și se pare că acest lucru nu era legat doar de fotografie) Asociațiile evocate de crinii lui Andrei au intrat în carnea imaginii, definind contrastul unui fundal întunecat și al florilor deschise luminate lateral, treceri line de la alb la gri în petale, o mișcare bizară a formelor moi și verticalitatea rectilinie și statică natura

unor tulpini abia vizibile care i se opun Imaginea artistică creată evocă asocieri în privitor - fiecare are a lui, dar colorată de emoțiile care l-au îngrijorat pe autor Și, probabil, mulți iubitori de poezie își vor aminti de "Mângâierea" lui Gumiliov: "Cine zace în mormânt, / Aude un zgomot minunat, / Cei mai albi crini / Miroase" Nu susțin deloc că, selectând crini, luminându-i și aranjându-i în cadrul imaginii, Moskvin a ilustrat Consolation, dar cunoștea foarte bine versurile, ele "sunau" constant în el Cu toate acestea, prietenii au făcut și o încercare de a ilustra, după ce au conceput o suită foto pentru Poemele lui Blok despre frumoasa doamnă Pentru început, și-a amintit Gordanov, nu au îndrăznit să invite pe vreuna dintre fetele pe care le cunoșteau, au pus pe Grișă "o pălărie incredibilă la moda anului ", au aprins focul și au scos "Doamna" prin fum Nu sa întâmplat nimic util, dar însăși încercarea de a transmite conținut poetic prin fotografie este semnificativă Sunt multe portrete în album Majoritatea modelelor sunt prietene Banbury, domnișoare, mai des Vera Kirpicheva: are o față expresivă, ochi mari Interesante sunt portretele ei din , realizate cu o lupă: simt o dorință Capitolul întâi Înainte de cinema atât modele, cât și autori pentru a crea o imagine a unei femei misterioase, precum eroinele "decadenților" Albumul se încheie cu o serie de opt cadre filmate de Moskvin în "Casa nr Dramă de film Numele, șapca și gulerul înălțat ale unui erou, haina și pălăria de top la modă ale altuia, țigara în dinții eroinei - totul sugerează că Casa nr a parodiat dramele populare de atunci din viața "jumătății de lume" Cea mai bună fotografie din punct de vedere fotografic - Gordanov aproape pe toată lungimea la fereastră într-un flux de lumină ascuțit, aproape iluminat din spate, care vine spre cameră - a fost făcută de Karoliunas (singura fotografie a celeilalte persoane din album) Dar iată paradoxul: cade complet din stilul "dramei cinematografice" Iar fotografiile lui Moskvin se dovedesc a fi tocmai fotografiile unei "drame de film": au și o lumină puternică, dar filmarea cu lupa ascunde detalii, dă aspectului apașului și "doamnei" lui o notă de mister Așa că sunt întrebate cuvintele: "Deja în primele fotografii ale lui Moskvin se poate simți mâna viitorului mare cameraman, se poate vedea capacitatea de a include cadrul în seria generală, un simț al proporției etc " Nu este așa, "lovirea" este cel mai probabil cauzată de o optică slabă Dar iată ce este important: Moskvin a văzut, a înțeles, deși întâmplător, dar necondiționat El deja "vede", iar acest lucru nu este ușor, trebuie să înveți acest lucru, este mai dificil decât să privești A vizitat muzee, a răsfoit albume și revista Apollo, la modă de atunci (numerele împrăștiate ale revistei au fost păstrate în biblioteca sa) Dar fotografia l-a învățat să "vadă" Permiteți-mi să vă reamintesc cuvintele lui Gordanov că portretul anului a deschis orizontul "unei noi viziuni fotografice" Putem presupune că în s-a deschis orizontul pentru Moskvin? Nu Desigur, el a simțit deja tentația creativității, a experimentat un sentiment uimitor de satisfacție, deoarece "ceea ce a văzut" a fost întruchipat în material, iar o altă persoană, privind creația ta, poate "vedea" A simțit deja semnificația ochiului și rolul lentilei în a face ceea ce vede ochiul să devină o operă de artă Dar până acum au fost doar senzații, nimic mai mult Andrei a studiat la Puteyskoye, fără a intenționa să o părăsească, deși pasiunea pentru fotografie s-a reflectat în studii, în trecerea la probe Ar fi absolvit institut, ar fi ajuns constructor de căi ferate și, cu siguranță, ar fi reușit în această chestiune Dar soarta a făcut dintr-o dată o mișcare ciudată, dându-i de ales Ținând cont de ponderea adevărului în fiecare glumă, se poate glumi: soartei nu i-a pasat atât

de mult de viitorul lui Moskvin, cât de cinematografia sovietică emergentă ALEGERE o persoană se comportă uneori inadecvat circumstanțelor, dacă pornim din propria sa conștiință și dacă ne uităm la comportamentul său în lumina unei destine necunoscute lui, atunci se dovedește a fi mai mult decât potrivit Thomas Mann În pasajul deja citat din autobiografia lui Moskvin, se spune că acesta a fost "demis din institut în primăvara anului " Predovsky a spus că în timpul următoarei epurări, în special stricte, banburyiștii au suferit daune tangibile: cu excepția lui Andrey, au fost excluși Andrey Moskvin, director de imagine Moskvin mai - ziua în care comisia de epurare l-a expulzat din institut Fotografie de V Gerdanov suntem Kolya Predovsky și frații Nikolaev Motivul: eșecul academic ("aveau multe cozi") și "academicismul", indiferența față de viața publică Într-o altă autobiografie a lui Moskvin (arhiva Kazah-Film) s-a adăugat: "În mai-iunie, GPU a fost arestat pentru că a făcut fotografii între zidurile institutului și, după încheierea cazului, a fost eliberat în iulie din același an " Ce s-a întâmplat? Reacția lui Andrei la excludere a fost furtunoasă "Primul lucru pe care l-a făcut când s-a întors acasă pe mai ", și-a amintit Gordanov, "a fost el a cerut să-l scot Poate, în amintirea mea, aceasta a fost singura dată când Moskvin și-a demonstrat sentimentele în o formă atât de ascuțită și sinceră" Fotografia a fost salvată Andrey pare mult mai în vârstă decât cei de ani Pince-nez, păr neted, despărțire îngrijită Arată ca un inginer care servește în mod regulat într-un fel de "Direcție de cercetare" satul Smolensk-Pskov Dar lumina laterală a evidențiat brusc urechea întoarsă către privitor, a subliniat pomeții, buzele strânse Privind drept la tine vayutsya, nu - înțepătură în ochi Pare să asculte cu atenție, așteptând ca o întrebare dificilă să izbucnească într-un refuz furios Și care este semnătura! La colțurile ascuțite ale unei mișcări rapide și subțiri, s-au adăugat linii drepte rupte în lateral Această persoană nu este doar entuziasmată, ci șocată O excepție? Cu greu De fapt, era deja pregătit să renunțe la cariera de inginer A fost șocat, după părerea mea, de altceva: nevoia de a face o alegere Și acest student cu aspectul unei persoane încrezătoare în sine a primit în mod clar de la strămoșii săi acea trăsătură care nu este neobișnuită la țăranul rus, care a devenit inerentă multor intelectuali - nedorința de a interveni activ în soartă, speranța indestructibilă că totul va se rezolva cumva de la sine Pentru astfel de oameni, situația de alegere nu este în chestiuni mărunte de zi cu zi (aici sunt doar ferme), ci în treburile vieții - aproape o tragedie De aceea a trăit "într-o formă atât de tranşantă şi sinceră", iar a doua zi a comis o faptă nesăbuită, dar caracteristică: a fotografiat (ca amintire!) comisia de curăţenie Camera era întunecată Andrei a instalat un aparat în spatele ușii și în momentul în care Mitya Smirnov a deschis ușa, a scos un fulger puternic de magneziu L-au prins și au chemat poliția Trebuia să-mi caut un loc de muncă Cea mai simplă cale este să mergi la calea ferată: există experiența unui tehnician în prospectare, carnet de sindicat Pot fi Capitolul întâi Înainte de cinema dar nu este rău să câștigi bani, să ajuți familia și, după ce ai așteptat un an sau doi, să mergi la alt institut - la fel și prietenii care au fost expulzați împreună cu el A ales o altă cale Am ales-o în mod conștient: o lună petrecută în izolare mi-a dat timp de reflecție Iar soarta i-a pregătit imediat un alt "caz" În , în timpul reformei învăţământului superior, Institutul Fototehnic devine Şcoala Tehnică de Cinematograf Fotografic cu o nouă secţie, cinematografică; a instruit operatori și asistenți de laborator Gordanov s-a mutat în acest departament și tocmai când Moskvin își căuta de lucru, a fost în

practică la fabrica Sevzapkino - un asistent cameraman pentru Nikolai Efremov, care a filmat comedia N + N + N cu regizorul Vladimir Schmidthof (Nini, taxe, probleme ") Gordanov a funcționat bine, într-o recenzie, Efremov a scris: "A tratat sarcinile care i-au fost atribuite cu dragoste și acuratețe și sper că un operator decent se va dezvolta din el în viitor" Gordanov a fost invitat să lucreze la fabrică, dar a refuzat, a vrut să absolve o școală tehnică și ia oferit în schimb Moskvin I-a prezentat lui Efremov și un alt cameraman, Friedrich Verigo-Darovsky, care i-a aranjat imediat primul test, pe care Andrei a trecut cu onoare: "Verigo-Darovsky și-a strâns mâna în felul în care numai el a putut, iar Moskvin nici măcar nu s-a încruntat "Poate că va fi bine!" - a spus Friedrich Konstantinovici Efremov l-a tratat favorabil pe Andrei: "Bine, vino la mine" Cazul a ajutat, alegerea a fost făcută Mulți ani mai târziu, când a compilat o "carte de creație", Andrey Nikolaevich Moskvin a început-o astfel: " N+N+N Pom operator" Cu ce a venit Andrei Moskvin la cinema? La vârsta de de ani era un om singuratic, în ciuda companiei vesele a familiei Banbury; Nu întâmplător, venind la fabrica de film, s-a îndepărtat rapid de ei A fost sfâșiat de contradicții Se poate spune chiar că întregul său drum până în iunie a fost marcat de inconsecvență și dizarmonie Este timpul să ne amintim de personajul orașului în care a copilărit, despre contradicțiile de interese: chimie și acmeiști, biologie și Orient, inginerie și propriile poezii în proză, fotografie și Wilde, Chopin și Meyrink Contradicții iar aruncarea în căutarea armoniei interioare nu sunt complet inutile - au susținut amploarea intereselor și au ajutat la dezvoltarea adevăratei curiozități față de natură și om în toate manifestările lor Și-a păstrat pentru tot restul vieții simțul "copilăresc" al lumii, care este important pentru artist - întreg, misterios și, în ciuda tuturor, frumos, pe care mulți specialiști timpurii îl pierd complet Iar fotografia a ajutat la dezvăluirea principiului artistic, la alegerea drumului care leagă creativitatea artistică și "romantismul tehnic" Este greu de spus dacă atunci s-a gândit la Leonardo da Vinci ca fiind idealul armoniei dintre artist și tehnică, dar romanul lui Merezhkovsky despre Leonardo ("Zeii înviați") s-a dovedit a fi printre puținele cărți dintr-un dulap personal din casă despre Malaya pe care Moskvin a păstrat-o până zilele trecute Capitolul doi START FILMUL ÎNCEPE Și apoi o fereastră din perete se aprinde brusc Se aude un sunet de pian Filmul începe Yuri Pevitansky O mică seră în fostul palat Nechaev-Maltseva de pe Sergievskaya, nr , care a servit pentru a mulțumi aristocrația parazită, a fost transformat într-un studio cinematografic prin eforturile Comitetului de film și al unui mic grup de tineri muncitori în film ", nașterea fabricii Sev-Zapkino este descris într-o carte publicată în "Transformarea" a avut loc în , iar când Moskvin a apărut în fabrică, se știa deja că se va muta pe strada Krasnye Zor, în incinta Acvariului Înainte de revoluție, era, așa cum s-ar spune acum, un complex de divertisment (teatru de varietăți, ring de patinaj, grădină de plăcere de vară), și aici a fost prezentat pe ( ) mai spectacolul indicat în afiș : "Fotografii în direct Cinematograf Lumiere Filmele au început în Rusia Reechiparea acvariului a fost finalizată în decembrie Pe , Kinonedelya a raportat: " au început lucrările pregătitoare pentru editarea filmului "The Ninth of January", care era programată pentru producție în primul rând Cameramanul Moskvin este indicat în credite Fraza sugerează în sine: "Cinema lui Moskvin a început " Nou Pe decembrie, Moskvin a fost asistent cameraman și nici măcar nu a făcut parte din personal Și filmările nu au început: până la de ani de la

Bloody Sunday, filmul nu a ținut pasul iar consiliul de administrație Sevzapkino a încetat să lucreze la el, iar regizorul Vyacheslav Viskovskiy și cameramanul Verigo-Darovsky Capitolul doi start s-au întors la "Minaretul morții" pe care îl începuseră deja - militant cu călăreți și odaliscuri "Sveapkino" a filmat filme istorice și orientale de acțiune, încercând să concureze cu companii străine și cu industria cinematografică de stat din Georgia, ceea ce nu a fost ușor În zilele sosirii lui Moskvin la fabrică (începutul lui iulie) în Leningrad erau de cinematografe, de filme au fost prezentate în ele, două dintre ele erau sovietice: "La pilină" ("Cu participarea frumoasei Georgia Nata Vachnadze") și "Gașca lui Batka Knysh" Titlurile "Aventuriera Bianca", "Curtezana pe tron" vorbesc despre conținutul altora În urmă cu patru luni, a apărut filmul lui Alexander Ivanovsky "Palatul și cetatea", dar era deja doar în cluburile de la periferie Pentru cinematograful din Leningrad, Palatul și Cetatea reprezintă punctul culminant al primei etape de dezvoltare Mikhail Bleiman și-a dezvăluit caracteristicile: "Cinematografia nu a creat o imagine, ci a "filmat" una deja creată De aici și caracterul ilustrativ nu numai că transmite intriga cu ajutorul inscripțiilor, ci și calitatea fotografică de neegalat a artei Cameramanul a filmat actori, natura și interioare care îi echivalau Nici măcar nu s-a gândit să creeze o imagine vizuală, ci a "filmat"-o pe cea deja creată înaintea lui, indiferent dacă era arta artistului sau natura " Într-adevăr, mulți cameramani au lucrat ca fotografi de piață, filmând indiferent clienții pe fundalul unei "vedere la mare" prost desenată Majoritatea fotografilor au plecat Efremov a început în provincia Vyatka În cinema, din , înainte de revoluție, a realizat peste de filme, printre care Viața începe mâine, după romanul lui Da Verona Deși a lucrat cu regizori cunoscuți, a rămas fotograf de provincie, chiar filmat, acoperindu-se cu o cârpă neagră "Bunicul Efremov" nu este cel mai rău operator al "Sveapkino"; potrivit lui Gordanov, el "a încercat să creeze măcar un indiciu de mulări ușoare în cadru" Nici alții nu au încercat să facă acest lucru, de exemplu, Lev Drankov, care a avut cea mai lungă experiență: în a început cu fratele său, primul regizor rus Alexander Drankov Ivan Frolov a fost considerat cel mai bun operator al fabricii - a realizat lungmetraje din (are la creditul său "Palatul și cetatea") și Friedrich Verigo-Darovsky - din Datorită lui Drankov, producția de film rusesc a început la Sankt Petersburg, dar apoi Moscova a devenit "capitala cinematografiei" Acolo s-au adunat principalele forțe ale maeștrilor de cinema, inclusiv operatorii Levitsky, Slavinsky, Zavelev Lucrările lor, să zicem, Regina de pică de Yevgeny Slavinsky (regia Yakov Protazanov), filmele lui Boris Zavelev cu regizorul Yevgeny Bauer, în ceea ce privește nivelul de cameramanship, au fost în primul rând de realizări ale cinematografiei mondiale și mult mai sus decât lucrările lui Efremov sau Lev Drankov, filmat ani mai târziu Adevărat, Sev-Zapkino avea o bază tehnică foarte slabă Dar nici la Moscova nu a fost mult mai bine Despre "Grevă" lui Serghei Eisenstein și Eduard Tisse, ei au scris nu fără patos: "Și cinematografia americană va crede și va înțelege că "Grevă" a fost făcută în condițiile și oportunitățile noastre slabe, în absența nu numai a celor mai recente dispozitive de iluminat , dar și cu echipamente sub timpurile de dinainte de război" În aceleași condiții, concomitent cu "Grevă", au fost filmate primele filme în "Sevzap-kino", la care a lucrat Moskvin ca asistent, și o simplă comparație a ei cu "Grevă" arată că artisticul Andrey Moskvin, director de imagine iar calitatea tehnică a unui film depinde mai mult de cine îl face decât de condițiile în care este realizat Ce ar putea învăța

Moskvin la Sevzapkino? Acest lucru trebuie rezolvat pentru a înțelege cum a început cinematograful lui Moskvin ORA DE STUDENT Există o anumită oră - ca o încărcătură aruncată: Când îmblânzim mândria în noi înșine Ora uceniciei este solemn inevitabil în viața fiecăruia Marina Tsvetaeva Decizia fermă de a deveni operator, ucenicia inevitabilă pentru aceasta, a cerut îmblânzirea mândriei de la Andrey Moskvin Nu este inferior profesorilor săi în ceea ce privește cunoștințele de tehnologie, a fost forțat la început să lucreze ca simplu muncitor (ocupația principală era să târască un trepied), apoi ca asistent operator, căruia i se avea deja încredere să poarte camera, dar a făcut nu primesc nimic pentru ea Desigur, ceva i-a căzut de la administratori plini de compasiune, dar nu puteau fi decât bănuți A fost înscris în personalul fabricii abia în iunie După "N+N+N" a lucrat pentru "Stepan Khalturin" Ivanovsky a vrut să depășească succesul Palatului și Cetatea, dar pentru aceasta a fost necesar să se treacă de la metodele elementare bazate pe opoziții la dezvoltarea personajelor Nu putea face acest lucru și s-a limitat la o reprezentare exterioară conștiincioasă a oamenilor și a evenimentelor Nu a avut succes Dar "Khalturin" a fost conceput la scară mare și, pe lângă Frolov, care a împușcat "Palatul și cetatea", a fost și Verigo-Darovsky atras Și l-a luat ca asistent pe Moskvin, pe care l-a cunoscut de la prima sa vizită la fabrică "Friedrich Konstantinovich a fost carnea din carnea electrobiografului", a scris Kozintsev, "și-a combinat dexteritatea tehnică cu trucurile unui showman Fiind o persoană inteligentă și curajoasă, a târât de bunăvoie camera pe acoperișuri, s-a aranjat singur în cele mai incomode poziții " Acest lucru l-a ajutat să găsească un limbaj comun cu tinerii Kozintsev și Trauberg - a filmat primele lor scurtmetraje Dar iată latura artistică a lucrurilor Gordanov a văzut cum a lucrat Verigo-Darovsky: "A fost, desigur, mult temperament, zgomot, înjurături virtuoase Din păcate, nu am găsit urme speciale ale acestui temperament pe Monitorul " Erau puține lucruri pe care Moskvin putea să învețe de la el sau de la Frolov: ca artiști, ei au rămas la nivelul de Electrobiograf, acest lucru s-ar fi putut reduce în , dar nu după greva și raza morții a lui Lev Kuleshov și Alexander Levitsky Ceea ce a fost notat într-una dintre recenziile lui Khalturin (autorul a îndulcit pastila: "Cu toate acestea, unele fotografii ale naturii, priveliștile din vechiul Sankt Petersburg sunt foarte bune") Moskvin a lucrat, de asemenea, la filmul "Napoleon-Gas" - un debut în film într-un lungmetraj al regizorului de soiuri și animatorului Semyon Timoshenko, care a excelat ulterior în comedii (să vă reamintesc, de exemplu, treizeci Capitolul doi start ru, "Lima cerească") și a început cu o poveste fantastică despre înfrângerea unei forțe de debarcare inamice care a atacat Leningrad, înarmată cu "gazul Napoleon" mortal O evaluare figurativă a filmului a fost gluma " Aventurile lui Pargolov" (sub oraș, în Pargolov au filmat natura) Svyatoslav Belyaev, primul dintr-o generație de cameramani din Leningrad care au venit la cinema după revoluție, a fost și el debutant A venit la fabrică printr-o cunoștință întâmplătoare cu Verigo-Darovsky și a lucrat ca asistent Când a filmat Minaretul morții, Verigo-Darovsky i-a încredințat filmarea uneia sau două scene, iar în credite și-a pus numele lângă al său După ce a primit dreptul legal la filmul său, Belyaev a ajuns imediat la Timoșenko: nu erau destui operatori Extrem de binevoitor, gata în orice moment să-l ajute pe Slavushka - așa îl numeau toată lumea și întotdeauna - a făcut multe pentru Moskvin, dar nu putea fi profesor "Dexteritatea tehnică" i-a fost dată lui Belyaev de către școala Verigo-Darovsky (din o recenzie a "Napoleon-gaz": " primul

cuvânt competent din punct de vedere tehnic" Sevzapkino "") Deja în primul film a apărut potențialul artistic evident al lui Belyaev, care a devenit imediat unul dintre principalii cameramani ai fabricii de film Dar darul său liric a fost dezvăluit pe deplin doar de munca care a început în cu regizorul Yevgeny Chervyakov, care i-a fost aproape în spirit Napoleon-Gas a devenit, de asemenea, o școală utilă pentru a fotografia cascadorii pentru Moskvin și i-a oferit noi prieteni - Belyaev, asistent regizor Vladimir Petrov, stagiar de la Colegiul de Artă Ecranală Rachel Milman L-a întâlnit și pe cameramanul Alexander Dalmatov, care l-a ajutat pe Belyaev să filmeze cascadorii (nu este numit în credite) În cartea de creație, Moskvin a indicat trei filme la care a lucrat ca asistent Trebuie să presupunem că au fost mai mulți, dar pentru care a participat la filmările cronicii: atât cameramanii, cât și asistenții au fost atrași de ei, cel puțin pentru o zi liberă de filmări A fost și o școală - eficiență, abilitatea de a trage în orice condiții În vara anului , s-a întâlnit și s-a împrietenit cu Vsevolod Pudovkin și Anatoly Golovnya - ei filmau Mecanica creierului la Leningrad La fabrică, au considerat că este indecent să ofere un cameraman experimentat unui "film științific" de moscoviți necunoscuți Au trimis un asistent; Experimentele fiziologilor au fost filmate cu două camere Ce i-a dat lui Moskvin primul an studentesc? Au apărut noi prieteni, cineaști neexperimentați ca și el În conversații, în dispute la masa prietenoasă, dar săracă, în respingerea vechiului cinematograf, s-a născut o idee vagă despre cum ar trebui să fie cinematograful Operatorii cu care a lucrat nu erau la fel de talentați Un asistent observator a văzut diferența dintre maniera impasibilă a lui Efremov și cel puțin dorința lui Verigo-Darovsky de a diversifica cumva imaginea (să zicem, în filmarea de noapte a "Mișki împotriva lui Iudenici") sau succesul complet al lui Belyaev în opoziția vizuală Napoleon-Gas dintre Leningrad și străinătate natură Și aceasta era o școală și totuși operatorii Sevzapkino nu puteau deveni adevărați profesori Dar "pentru o persoană care este destinată să devină artist, este aproape indiferent dacă a fost învățat bine sau rău de la început" - aceste cuvinte ale lui Arthur Schnabel au fost citate în cartea sa de Heinrich Neuhaus și care a înțeles mai bine decât el ce anume înseamnă pentru un profesor începător! Andrey Moskvin, director de imagine Pentru Andrei Moskvin, autoeducația a devenit ucenicie în sens înalt O școală adevărată și institute neterminate l-au ajutat să înțeleagă nu numai elementele de bază, ci și subtilitățile muncii inginerești și științifice; a venit la cinema deja de fapt un inginer gata făcut; mai departe a fost suficient să urmărească inovaţiile din domeniile de interes pentru el şi dezvoltarea generală a ştiinţei şi tehnologiei Cu curiozitatea lui înnăscută și capacitatea de a surprinde principalul lucru din orice mesaj din replici individuale, tabele, grafice, nu a fost mare lucru, a trecut întâmplător, neobservat de alții, dar mulți oameni de știință puteau invidia erudiția științifică și tehnică a celor maturi Moskvin Nu a fost mai puțin erudit în anii săi de maturitate în literatură, muzică, istoria artei Aici era nevoie de autoeducație de alt fel Cunoștințele pe care i-au dat familia, școala, compania studențească i-au fost de amator, uneori unilaterale, depinzând, de exemplu, de moda "decadenței" A fost necesar să pornim de la elementele de bază și a preluat cu intenție și consecvență acest lucru: a citit reviste de artă, a colecționat cărți, albume, a frecventat expoziții și muzee Abilitatea de a analiza, crescută de știință, o minte rapidă, independență de judecată, absența unei abordări de școlar și, în cele din urmă, un gust natural - și el și-a

format curând propria idee despre fundamentele artei și ale acesteia istorie Încă de la primii pași ai uceniciei, a apărut un interes persistent pentru pictură Studiind-o, a înțeles importanța capacității de "a vedea", și-a dat seama că un an de fotografie intensă a fost doar primul pas în stăpânirea ei Lucrarea a lăsat puțin timp, dar a folosit fiecare oră liberă pentru a merge la Institutul de Film Fotografic În vara anului , a fost echipat un studio foto bun, Gordanov l-a "stăpânit" imediat, iar Moskvin l-a urmat Când a fost posibil, am ascultat prelegeri: deși institutul a fost coborât la rang, programul era același, subiectele de fotografie erau citite de cunoscători - profesorii V I Profesorii și elevii l-au considerat pe Andrei un voluntar În ciuda reticenței sale, a devenit rapid unul dintre acești oameni pasionați de fotografie și s-a împrietenit toată viața cu unii dintre studenți Gordanov și Moskvin au tipărit măriri ale celor mai bune fotografii "Amogorsk" Lipiți pe covorașe la modă din carton dur închis, au vizitat expoziția și au atras atenția lui Vasily Beringer Definiția lui - "fotografie romantică" - pare astăzi exagerată, dar a prins tendința: prin falsa dorință romantică de mister în spiritul decadenței, un interes cu adevărat romantic pentru om și-a făcut drum Prietenilor le-a plăcut definiția, s-au gândit: cum se realizează "romantismul"? Din punct de vedere tehnic, totul era clar: o combinație de optică proastă, care dă un model foarte moale, uneori aproape neclar, și lămpi de casă, cu lumină puternică și un mic punct de lumină Într-un pavilion cu lentile și dispozitive bune, au început să dezvolte principiul găsit - evidențierea punctului luminos principal și generalizarea, "romantizarea" cu un model optic moale Au găsit sprijin pentru căutare în sprijinul lui Beringer, alți profesori, în studiul Capitolul doi start reviste grafice și albume Au fost atrași în special de opera scoțianului David Hill, remarcabilă prin expresivitate și ca tehnică asemănătoare cu fotografiile făcute cu lupa Asemănarea a venit din sărăcia mijloacelor tehnice, dar pentru doi studenți în a fost în sens literal, iar pentru Hill în anii patruzeci ai secolului al XIX-lea era sărăcia echipamentului fotografic nou-născut Printre maeștrii a căror opera le-a plăcut a fost americanul Edward Steichen Dezvoltând experiența lui Hill și folosind "neclaritatea" imaginii caracteristice impresionismului, el a creat portrete excelente, de exemplu, ale lui Matisse și Rodin Pictură, fotografii de Hill și Steichen, propria experiență - totul i-a dezvăluit lui Moskvin marea importanță a luminii în artele vizuale Și a înțeles din ce în ce mai mult cât de puțin sunt folosite posibilitățile luminii în cinema A vrut să transfere pe ecran tehnicile "fotografiei romantice" Dar a fost nevoie să intri în personalul fabricii, să mai faci două-trei filme ca asistent, să fac "test" ca cameraman Acest lucru a necesitat timp și a fost complicat de caracterul său: în mediul zgomotos și agitat al cineaștilor, multe se construiau pe prietenie și avea dificultăți să se înțeleagă cu oamenii, nu știa să se înțeleagă, să pretindă că este "al lui de la sine bord" Câțiva prieteni noi au fost și ajutoare Doar Belyaev a mers pe o cale independentă, dar ce putea face? În cel mai bun caz, ia-l pe Andrei ca asistent la prestigiosul film de acțiune "Poetul și țarul" Și totuși soarta îi susținea încă și în vara lui i-a apărut în fața a doi tineri Nu le cunoștea, dar, desigur, le cunoștea: directorii cu denumirea comună "fax" erau cunoscuți de toată fabrica Erau interesați de fotografiile lui, le-a arătat Nu au impresionat (Kozintsev: "Nu cred că ar fi putut duce ceva de la sine"), dar regizorilor le-a plăcut Moskvin Întâlnirea regizorului și a cameramanului, care le-a influențat destinul creativ, nu se întâmplă atât de rar Mult mai rare sunt

întâlnirile care au influențat soarta cinematografiei naționale Și, probabil, se pot număra pe o mână pe cei care au devenit evenimente în istoria cinematografiei mondiale: întâlnirea dintre Serghei Eisenstein și Eduard Tisse, Orson Welles și Gregg Toland, Emil Fernandez și Gabriel Figueroa, Mihail Kalatozov și Serghei Urusevsky Desigur, Eisenstein fără Tisse sau Wells fără Toland ar fi fost mari regizori, iar Figueroa fără Fernandez sau Urusevsky fără Kalatozov ar fi fost mari regizori Dar nu ar exista cinematograf Eisenstein-Tisse sau Fernandez-Figueroa, ar exista un alt tip de cinema Întâlnirea lui Grigory Kozintsev și Leonid Trauberg cu Moskvin este una dintre acele întâlniri rare care au devenit evenimente în cinematografia mondială Și acesta trebuie să fie motivul pentru care, amintindu-și de ea, Trauberg nu a putut rezista tonului patetic: "Nu Kozintsev și nu Trauberg - Napoleon promovează un caporal la mareșali "Vrei să devii cameramanul nostru?" - "Poate sa"" Este puțin probabil ca participanții la eveniment să fi simțit atunci semnificația sa istorică Descrierea restrânsă a lui Kozintsev, poate, transmite mai exact starea de spirit a regizorilor: "În însăși înfățișarea unui tânăr, care nu seamănă deloc cu cineaștii profesioniști, în vorbirea lui liniștită și lentă, în calmul tonului său, era ceva inspirator încredere Da, și apoi au crezut că oamenii se culcă Andrey Moskvin, director de imagine la, adesea dintr-o privire Fără să ne gândim de două ori, ne-am dus la directorul studioului " La iunie , Andrey Nikolaevich Moskvin a fost înrolat ca operator în departamentul de artă și producție La întrebarea chestionarului "Cine a recomandat pentru service în Sevzapkino?" Moskvin a răspuns: "Atelier de film FEKS" FEKS Calea excentricului, dacă este făcută serios și cu inspirație, calea diversității în mișcarea teatrală, este o cale serioasă Viktor Șklovski Scurt ca o echipă de circ, sonor ca o explozie de petarde, cuvântul "FEKS" s-a născut la Petrograd în de la numele atelierului de teatru "Fabrica unui actor excentric" Creatorii și sufletul său au fost Grigory Kozintsev și Leonid Trauberg Cu toate acestea, atunci erau Grisha și Lyonya Kozintsev, în vârstă de optsprezece ani, a avut o experiență artistică diversă și extinsă: a studiat la școala artistei Alexandra Exter, a proiectat trenul de propagandă și, sub îndrumarea lui Isaac Rabinovici, a pictat "cerul spaniol" pentru celebra reprezentație a lui Konstantin Mardzhanov "Fuente Ovehuna" Cu prietenii Seryozha Yutkevich și Lyusya Kapler, a organizat un teatru la Kiev, a organizat mai multe spectacole La Petrograd a intrat la Academia de Arte Marjanov l-a invitat ca regizor în studioul de la Teatrul de Operă Comică; acolo l-a cunoscut pe Trauberg Era cu doi ani mai mare, venea din Odesa, unde a comandat cercetașii, a compus poezii și piese de teatru și a creat un studio de teatru Ne asemănătoare ca înfățișare, foarte diferite ca temperament, caracter (Trauberg: "Am fost complet diferiți"), au convenit asupra dragostei pentru teatru, pentru noua artă În Petrogradul rece din , nu numai că visau la o nouă artă, dar s-au apucat să o creeze: au scris piese de teatru, au pregătit schițe și și-au căutat aliați Lor li s-a alăturat pentru scurt timp regizorul "adult" Georgy Kryzhitsky, care a lucrat la Opera Comică - era cu ani mai mare, apoi Yutkevich "Într-o zi, în mijlocul disputelor", și-a amintit Kozintsev, "a fost rostit cuvântul "excentricitate"; părea cel mai expresiv În stilul epocii, au compus "Manifestul Teatrului Excentric", l-au anunțat la dezbatere S-au trecut rapid de la vorbe la fapte: pe iulie a fost deschis FEKS-ul, pe septembrie au avut premiera - "Căsătoria" Kozintsev și Trauberg au numit spectacolul "electrificarea lui Gogol" și i-au îmbrăcat pe pretendenții lui Gogol cu modele amuzante care simbolizează

electricitatea, aburul și radioactivitatea Dar a existat și "circusizarea lui Gogol": gazdele au fost clovnii Albert și Einstein, principiul structurii spectacolului a fost "cuplarea trucurilor" În cele din urmă, a fost o "adaptare cinematografică a lui Gogol": Podkolesin a devenit Charlie Chaplin, în loc să scape pe fereastră - "părăsind ecranul", au arătat un fragment din comedia lui Chaplin Succesul spectacolului a fost scandalos, ceea ce nu i-a supărat deloc pe autori Capitolul doi start Au muncit repede și din greu, au scris articole, piese de teatru, au pus în scenă două dintre piesele lor la Teatrul Liber, iar în iunie au lansat un nou "film de acțiune de propagandă" FEKS "Comerțul exterior pe Turnul Eiffel": capitaliștii, temându-se de concurență, a încercat să distrugă descoperirea unui inginer american; Comisariatul Poporului pentru Comerț Exterior i-a luptat, străduindu-se să transforme descoperirea în beneficiul întregii omeniri Pentru un secret mai mare, Vneshtorg a fost reprezentată de un pionier, interpretat de clovnul ei Serge Spectacolul s-a încheiat cu cuplete: "Discurile lui Edison sunt în mâinile maselor muncitoare!" Adrian Piotrovsky a scris într-o recenzie: "Băieții de la FAX s-au dovedit a fi niște oameni harnici În plus, aceștia sunt băieți serioși " Iar faxurile, mergând "serios și inspirat" pe calea excentriilor în teatru, s-au gândit la cinema, au scris scenariul pentru "Aventurile lui Oktyabrina": membrul Komsomol Oktyabrina s-a luptat cu NEP, care aranjase un cuib al lui Oktyabrina mod vechi de viață în casă; apărând ca un geniu dintr-o sticlă, a fost asistat de Coolidge Kerzonovich Poincaré, personificarea capitalului mondial Directorul veteran Boris Ceaikovski a susținut faxurile; li s-a dat o producţie cu condiţia de a lucra cu el După prima împușcătură pe acoperișul de sticlă al băncii, veteranul a refuzat afacerea riscantă Cu ajutorul căutătorului de senzații tari Verigo-Darovsky, scurtmetrajul a fost finalizat Actorii "străini" Zinaida Torkhovskaya și Sergei Martinson au jucat, dar faxurile au înțeles deja că nu au nevoie de interpreți invitați, ci de o echipă unită printr-o singură sarcină și școală După ce au transformat FEKS într-un atelier de film, au anunțat un set de studenți Unii dintre ei au jucat în campania de propagandă Mishki împotriva lui Yudenich, unde excentricul a fost parțial justificat de visul eroului Experiența "Ursilor" a arătat că nu numai actorii, ci întregul grup ar trebui să fie "al lor" Unul a apărut deja - artistul Yevgeny Yeney Avem nevoie de un operator: Verigo-Darovsky cu "ce ți-ar plăcea?" nu mai multumit Au încercat să-l invite pe Belyaev, dar acesta a fost obligat prin promisiunea că va face următorul film al lui Timoșenko și i-a invitat pe regizori să vadă fotografii cu prietenul său Andrey Andrei a văzut cu greu spectacolele de fax, dar știa filmele Nu l-au speriat Excentricitatea faxurilor nu a fost, așa cum este descrisă uneori, o "boală a copilăriei" care nu lasă nicio urmă Urme sunt ușor de găsit în lucrările mature ale lui Kozintsev și Trauberg, în Don Quijote și Regele Lear de Kozintsev, în planurile sale neîmplinite, mai ales în Gogoliad Și, deoarece toată munca serioasă a faxurilor din cinema a avut loc cu participarea directă a lui Moskvin, este necesar să se caracterizeze pe scurt FEX, să se determine cu ce au venit faxurile până la momentul în care s-au întâlnit cu el Ei credeau că "brevetul pentru excentricitate" a fost revendicat de ei, dar, desigur, nu dețin monopol Excentricul a fost mereu în folclor, circ, pe scenă, în caricatură Anii douăzeci au fost marcați de o pătrundere notabilă a excentricității din zona "genurilor joase" în artele tradițional solide - în teatru (spectacole de Vsevolod Meyerhold, "comedii de circ" de Serghei Radlov), în pictura de șevalet (unele lucrări de artiști ai

grupului OST) Spectacolele FEKS sunt o manifestare a uneia dintre tendințele generale ale vremii Originile excentricității lui Fax sunt arta populară, arta de stânga contemporană și clasicii La prima vedere, combinația este paradoxală Dar în spatele frazelor zgomotoase și a gândurilor nu întotdeauna clare ale creatorilor FEKS, a existat o dragoste pentru arta populară locală - pentru o farsă, Petrushka, pentru un circ, pentru Mayakovsky Andrey Moskvin, director de imagine și în Meyerhold și nu mai puțin îndrăgostit de clasici, mai ales de Gogol Iată mărturia lui Serghei Gerasimov: " Aș păcătui împotriva adevărului istoric dacă aș reduce experiența FEKS la patosul distrugerii nechibzuite Dimpotrivă, ca urmare a acestui patos, ne-am întors cu sârguință la literatura canonică, la clasicii lumii Nu cunoșteau încă căile către comorile clasicilor, dar simțeau deja puterea realismului și fanteziei lui Gogol, ironia și excentricitatea lui Și poate de aceea, "electrizând" piesa, i-au adus pe scenă autorul Privind ce se întâmpla, a exclamat: "Chur, eu! Biserică-biserică! Obsesia Bisovo! Sughiți-mă de un atac de cord să mor, dacă acesta nu este un incident cu totul neobișnuit!", Și apoi a murit într-adevăr dintr-o lovitură Cu toată încrederea lor în sine, faxurile, în special Kozintsev, au fost, de asemenea, caracterizate de autoironie, care se aude în mod clar într-o recenzie negativă atât de autoritară a performanței lor În cartea "Eu însumi", Mayakovsky a scris despre : ""LEF" este acoperirea unui subiect social amplu cu toate instrumentele futurismului Un apendice poetic: agitație și propagandă economică - publicitate " Faxurile nu au fost incluse în "LEF", dar decorurile unui poet iubit a fost cu siguranță împărtășită În articolul lor din se spunea: "Scopul excentrismului este foarte simplu: organizarea unui nou mod de viață " Și în aprilie , Timoshenko a compus un chestionar de parodie în stilul faxurilor și în numele lor: "Americanizarea cinematografiei, complot SS " Americanizarea - transferarea sloganurilor unui nou mod de viață pe ecran, stăpânirea tehnicilor cinematografiei americane, posibilităților de editare , actorie Yuri Tynyanov scria despre faxuri: " regizori înfometați de film studiati nu pe epopee monumentale, ci pe benzi desenate elementare, unde încă există urme ale cinematografiei ca invenție, elemente ale cinematografiei care fac posibilă observarea fără exces timiditate și respect, să încerci să iei cu mâinile tale însăși esența cinematografiei ca artă Folosind experiența agitației teatrale pentru a stăpâni "însasi esența cinematografiei", faxurile nu au observat imediat că timpul agitației a trecut Gerasimov și-a amintit cum, în primăvara anului , Kozintsev, după ce a vizionat greva lui Eisenstein, și-a adunat studenții și a spus: " tot ceea ce facem aici nu este altceva decât invenții copilărești, care, în general, sunt fără valoare Există ceva mai serios " Faxurile nu aveau mai puțină autocritică decât autoironia Au pus capăt agitației Dar pe agitație, nu pe un excentric Căci nici pentru Eisenstein lecțiile FEKS, "Căsătoria", propriul său "Înțelept" nu au fost în zadar și au fost vizibile în "Grevă" Dându-și seama că excentricitatea este doar unul dintre dispozitivele expresive, faxurile au abandonat "excentricitatea" ca direcție care se pretinde independentă Din păcate, au rămas fideli numelui Căutau material pentru muncă serioasă, au citit scenariul "Marinarul din Aurora" și, fără ezitare, au acceptat să-l pună Capitolul doi start MELODRAMĂ Când cineva vrea să numească ceva la fel de scăzut ca vodevilul în domeniul pateticului, se vorbește de melodramă Anatoly Lunacharsky Doar pentru foarte puțini, mai ales oameni apropiați, Moskvin a fost Andrey (notă: Andrey, nu Andryusha) Pentru toată lumea și întotdeauna, în ochi și în

spatele ochilor, a fost Andrei Nikolaevici Și Kozintsev din momentul în care a fost organizat FEKS - de la vârsta de ani! - întotdeauna și pentru toată lumea a fost Grigori Mihailovici Și Eney a fost întotdeauna Evgeny Evgenievich Felul în care o persoană este numită la spate este una dintre mărturiile importante despre el Adrian Ivanovici Piotrovsky se numea Adrian la spatele lui Acest nume i se potrivea în mod surprinzător traducătorului lui Eschil și Aristofan Nu numai pentru că Adrian este "fiul lui Adria" (apropo, "Andrey" în greacă înseamnă "curajos, curajos"), ci mai degrabă pentru că a existat ceva în Piotrovsky de la oamenii Renașterii cu versatilitatea lor de interese și egalitate talent în toate Numele "Adrian" pentru toți cei care l-au cunoscut pe Piotrovsky suna aproape la fel ca "Leonardo" sau "Michelangelo" A lucrat la fabrica de film din ca șef al departamentului de scenarii, devenind aproape imediat directorul artistic al acesteia, dar a apărut aici în cu scenariul "Un marinar din Aurora", care, în opinia sa, nu putea fi livrat decât de către faxuri (din cauza indisciplinei, s-a dovedit a fi un dezertor, a intrat într-o haza de hoți, și-a dat seama de greșeala și a reușit să se întoarcă la Aurora) i s-a spus folosind metodele melodramei Piotrovsky a făcut o mulțime de spectacole de amatori, a știut nevoile unui public care lucrează și, prin urmare, sa îndreptat către melodramă, un gen care este în general accesibil, La puțin peste un an după ce a fost exmatriculat din institut Un Moskvin complet diferit în fotografia echipei de filmare Ferris Wheel În stânga lui se află actorul E Gal, A Piotrovsky, L Trauberg; deasupra lor se află un chip neidentificat În dreapta lui Moskvin - E Mikhailov, E Eney, G Kozintsev, asistenți ai regizorului B Shpis (mai sus) și S Shklyarevsky, L Semenova, P Sobolevsky Mai jos - S Gerasimov Fotografie de E Mikhailov Andrey Moskvin, director de imagine cu o aliniere clară a forțelor binelui și răului În timpul filmărilor, el le-a amintit regizorilor: "Nu uitați să fiți emoționant" Trauberg a vorbit despre acest lucru într-o seară în memoria lui Piotrovsky în Și a adăugat: "Și l-am împușcat pe diavolul știe ce și nu ne-am gândit deloc să ne atingem" Ce a atras faxurile către scenariu? În primul rând, "genul scăzut": erau fani înverșunați ai acestuia În al doilea rând: posibilitățile patetice ale melodramei Și în al treilea rând, prin deschiderea unei ieșiri în "tărâmul pateticului", scenariul a permis folosirea experienței excentricității într-o nouă etapă, a cărei esență a fost exprimată cu acuratețe aforistic de Yefim Dobin: "nu extraordinar, dar nu obișnuit" În loc de neplauzibilitatea deliberată a excentricităților lui Oktyabrina și Mishki, ei s-au bazat acum pe o descriere plauzibilă a vieții excentricului în sine, viața de jos a orașului, generată de contradicțiile NEP Melodrama "sfâșietoare" este unul dintre principalele genuri ale cinematografiei pre-revoluționare Wiskovsky, Gardin și alți regizori "maeștri" au încercat fără succes să-l umple cu conținut nou Preluând melodrama, Faxurile le-au dat o luptă pe propriul teritoriu, așa că nu s-au gândit la atingere, conflictul tradițional atemporal al eroului și răufăcătorului a fost întărit de contrastul social al Aurorei și Khaza, rupturii din salon și teatrale Reluarea vedetelor de cinema pre-revoluționare s-a opus unui joc restrâns din punct de vedere emoțional, construit pe mișcări economice, dar expresive Prin urmare, Vanya a fost interpretată de un student al FEKS, Peter Sobolevsky, care nu arăta ca o vedetă Prin urmare, ei căutau noi mijloace vizuale, căutând un cameraman și un artist care să nu fie infectat cu lepra melodramei de salon Pentru faxuri, Marinarul din Aurora a fost o continuare a luptei împotriva artei vechi, a luptei

pentru un nou mod de viață Și pentru Moskvin? După ce a petrecut un an la fabrică, a înțeles și necesitatea actualizării cinematografiei, a înțeles evident că scenariul lui Piotrovsky i-a permis să caute noi căi Așa de fan al exoticului, scenariul ar putea atrage o călătorie (deși cu tramvaiul) în lumea exotică a caselor de camere și a bârlogurilor hoților Și totuși nu asta a determinat decizia lui În acel moment, ar fi acceptat oferta oricărui regizor (nu întâmplător, înainte de a termina filmările The Sailor, a acceptat să filmeze The Ninth of January cu Wiskowski); principalul lucru pentru el a fost să devină nu un asistent al camerei, ci un operator PRIMA împuşcare După cum știți, prima linie este întotdeauna dificilă și valoarea ei este importantă Autorul, parcă, dă tonul poveștii, modul în care se desfășoară acțiunea Goigori Kozintsev Deci faxurile au mers la directorul fabricii În "Deep Screen": Kozintsev și-a amintit: "Propunerea de a atribui un tânăr la următoarea noastră imagine a provocat indignare Totuși, nu a fost ușor să scapi de noi După multe discuții, am primit permisiunea să filmăm câteva fotografii cu el pentru testare Camera a fost încredințată lui Andrey Nikolayevich Moskvin pentru securitatea salariului nostru " În ceea ce privește cartea Capitolul doi Început iulie Ca amintire a uneia dintre primele împușcături din The Ferris Wheel, aproape întregul grup s-a urcat în căruța de munte americană: este ușor de recunoscut pe Kozintsev, Trauberg, Moskvin, Spies, Semenova, Shklyarevsky Fotografie de E Mikhailov scris la începutul anilor cincizeci, cam la fel se spune: "Fenomenul Moskvin Ce minune ne-am găsit cu toții Fotografii Moskvin Proces aranjat pentru el Lumină de fundal blondă (în fundal - Ya B), din mișcare, prim-plan Testul, aparent, i-a mulțumit atât pe directori, cât și pe conducere După aceea, prima fotografie Subliniind importanța sa în comparație cu prima linie, Kozintsev a numit împușcarea unui dansator pe o frânghie într-un episod al unei plimbări nocturne Eney a menționat și asta Iar Trauberg a scris: "Prima împușcătură a avut loc pe munții americani în Casa Poporului" Există o a treia versiune Vorbind cu Trauberg în , nu am ocolit prima filmare El a confirmat pe neașteptate cuvintele lui Kozintsev Dar nu Moskvin a stat în spatele camerei, ci Belyaev: "Desigur, Moskvin a fost la această filmare, cumva, evident, a participat la rezolvarea problemelor legate de lumină, dar Slavushka filma" Care versiune este corecta? Documentele nu au fost păstrate Gordanov nu a fost la filmare, dar, cunoscându-l pe Belyaev, a spus: "Slavushka, desigur, a fost prezent la prima împușcare a lui Andrei, dar nu era în spatele camerei, ci în apropiere" (trei ani mai târziu, Belyaev a stat lângă Gordanov, care a filmat primul - apropo, tot noaptea - cadrul primului său film) Lyudmila Semyonova, care a interpretat-o pe Valya, și-a amintit bine de Moskvin pe platoul de filmare al munților americani (nu poți uita asta!), dar nu a fost pe platoul de funambulă Sunt mai multe legende În ele, prima împușcare a lui Moskvin se numește noapte și este numită "legendară" Filmările în munții americani pot fi considerate nu mai puțin legendare: nu întâmplător cameramanul Leonid Kosmatoe a scris că ea "a făcut furori atunci!" Chiar contează care a venit primul? Dacă vă amintiți "prima linie" - este important Și se ridică o altă întrebare: care dintre împușcături a determinat "intonația poveștii"? Pentru a filma o scenă de noapte, au tras un fir peste mulțime, au cerut figuranților să fumeze cât mai mult posibil Fasciculul unui reflector puternic venea din adâncimea cadrului nu la mulțime, ci deasupra acestuia, captând ușor oamenii cu marginea inferioară Mișcându-se încet, fasciculul contura siluetele capetelor și părea că mulțimea era uriașă Fum iluminat, sârmă strălucitoare, o figură a unui dansator

iluminat cu lumină de fundal puternică dintr-o zonă Andrey Moskvin, director de imagine "Roata Feris" Prostie în grădina Casei Poporului (foto de E Mikhailov; din păcate, negativul filmului nu a fost păstrat, dar fotografiile lui Mihailov transmit destul de bine stilul imaginii) care a creat o dispoziție neobișnuită și romantică A apărut o imagine poetică Kozintsev avea toate motivele să scrie: "Primul rând s-a dovedit a fi important atât pentru întregul film, cât și pentru lucrările ulterioare Ne-am stabilit în ideea că în proprietățile imaginii în sine, în calitatea vizuală a cadrelor, există ceva în cinematografie similar cu intonația autorului în literatură " Contează dacă Belyaev a fost la această filmare? O are, cu atât mai mult cu cât lipsa lui de experiență a fost cea care a fost importantă pentru cadrele care au fost filmate: în Napoleon-Gas, a filmat cu succes Leningradul noaptea "sub graniță" În acest gen de fotografiere, principalul lucru nu este cel care întoarce mânerul camerei, ci cel care pune lumina Moskvin a urmărit apoi cu atenție cum a făcut-o Belyaev, și-a amintit totul bine și l-a putut folosi, dar obiectele care împușcă sunt diferite, iar acest lucru necesită modificări și chiar noi decizii cu o sarcină dificilă și, dacă este necesar, își putea corecta deciziile A doua filmare este Vanya și Valya în munții americani Scena este și noaptea, dar spațiul vast nu poate fi iluminat, s-a filmat ziua, cu un cer strălucitor în multe cadre Actorii stăteau pe o bancă în ultima secțiune a căruciorului; în prima secțiune, Moskvin stătea lângă cameră pe un trepied, cu spatele la mișcare Căruța se repezi în sus și în jos cu viteză mare, sprijinindu-se pe viraje abrupte Pentru a rămâne pe picioare și a roti uniform mânerul camerei, trebuia să ai nervi puternici și o forță remarcabilă Potrivit lui Trauberg, Moskvin s-a lovit de o viraj bruscă, și-a spart fața, dar camera nu s-a mișcat Apoi a stat în fața mișcării, a filmat șinele care se îndreptau spre cameră și priveliștea Cetății Petru și Pavel care se deschidea la viraj După asemenea împușcături, direcția i-ar putea oferi în siguranță o cameră de filmat pentru securitatea propriului salariu Scena din munții americani, atât în ceea ce privește intriga, cât și în ceea ce privește dezvăluirea personajelor, nu a putut pretinde nivelul "primului rând" - acesta este doar unul și nu principalul lucru din lanțul de evenimente care a dus la Vanya a întârziat la crucișător Tot mai puțin semnificative pentru intriga sunt fotografiile cu dansatorul pe sârmă, dar conțin o imagine vizuală a elementelor festivităților nocturne Câteva fotografii cu Vali și Vanya în căruciorul cu viteză de la una dintre cele mai populare atracții ar fi fost la locul lor în editarea generală a episodului, dar faxurile nu au învățat încă să se limiteze Simțindu-se rău pentru scena filmată cu măiestrie, au introdus-o aproape în întregime în film, deși din cauza luminii zilei diferă în mod clar de fotografiile de noapte din vecinătate și nu corespundea naturii episodului de festivități Capitolul doi start Aici este nevoie de o avertizare importantă Tot ceea ce s-a discutat deja se referă la copiile alb-negru care au supraviețuit La box office din anii , copiile filmului arătau foarte diferit: erau virtuoase Scenele de noapte au fost vibrate în albastru, scenele de interior cu lumină artificială în sepia galben-maro, scenele de foc în roșu și așa mai departe Vibrația a dat un efect emoțional suplimentar, dar, în funcție de grosimea vopselei, a afectat atât percepția detaliilor mici, cât și contrastul general al imaginii Este posibil ca, cu ajutorul virtuozității, Moskvin să fi încercat să egalizeze contrastul dintre fotografiile de noapte ale festivităților și scena de zi din munții americani Dacă rollercoaster-urile, precum și alte scene ale

festivităților nocturne, ar fi transformate în albastru, ele ar fi totuși diferite semnificativ de cele învecinate datorită contrastului mai scăzut al majorității cadrelor Cum ar putea Moskvin să rezolve această problemă? Un indiciu a fost un clip video descoperit recent de istoricul de film P Bagrov, cu mostre de fotografii viring ale "Marinarul din Aurora" Din fericire, printre ei erau câteva cadre cu munții americani Sunt pictate într-un ton atât de gros sepia încât în umbre adânci, de exemplu, când conduceți printr-un tunel, par aproape negre Desigur, acestea sunt doar încercări și nu știm cum s-a făcut în cele din urmă viringul, dar presupunând că această opțiune a fost adoptată, atunci plimbarea cu roller coaster pictata în acest fel ar fi la egalitate cu scenele de interior pictate în sepia atracții , în primul rând, cu scena de pe roata mare și, cel mai important, nu ar ieși în evidență din seria generală de fotografii nocturne contrastante Anatoly Golovnya a remarcat încă două realizări fundamentale în Roata Feris: "Andrey Moskvin a fost primul din cinematografia sovietică care a introdus "modul de filmare" și "iluminarea în aer liber" în practica filmului" Permiteți-mi să vă explic: "modul de fotografiere" înseamnă fotografierea "noapte" în amurg Convins de exemplul munților americani că niciun truc în timpul dezvoltării și tipăririi nu poate "smulge" efectul nopții din ceea ce a fost împușcat în timpul zilei, Moskvin a încercat să facă fotografii de noapte în amurg - și au fost filmate multe fotografii ale festivităților nocturne în acest fel Durata scurtă a timpului de filmare de la început până la apusul complet a fost numită mai târziu "ora de vârf" Iluminarea de fundal în natură înainte de Moskvin a fost efectuată de oglinzi sau alte reflectoare, dar acestea puteau fi utilizate numai în timpul zilei Și a folosit atât proiectoare militare, cât și dispozitive convenționale de iluminat de cinema pentru filmări în aer liber de seară și de noapte Dar pentru a lumina planurile generale ale munților americani, nu erau suficiente reflectoare Să nu uităm că toate acestea se referă la primul film al lui Moskvin Vor fi multe altele pe care el va fi primul care le va introduce în practica filmului Pentru a încheia conversația despre scena din munții americani, trebuie spus că au existat încercări de a vedea în ea o metaforă a suișurilor și coborâșurilor Vaniei Există multe metafore vizuale în film (cea mai strălucitoare este că roata mare se transformă într-un cadran de ceas, pe care Vanya încearcă să-l oprească), dar munții americani nu erau o astfel de metaforă Dar ei au sugerat o altă comparație: "Desigur, există gropi și scufundări în film, care amintesc de munții americani filmați în el", a scris Yutkevich, "poate că crucișătorul este prea puțin "procesat" - dar în ansamblu imaginea este seducător de proaspăt Aceasta este victoria ta, excentric Andrey Moskvin, director de imagine ki, victoria romantismului "Și încă ceva: "Bună treabă de tânărul cameraman Moskvin" TANAR OPERATOR MOSKVIN un viitor despre care se știe că își aruncă umbra cu mult înainte de a intra Anna Akhmatova Gama de răspunsuri la The Ferris Wheel (cum era numit filmul când a fost lansat pe ecran) este neobișnuit de largă: de la recenzii devastatoare până la recunoașterea deplină și includerea în victoriile cinematografului tânăr (la începutul anului , lista de victoriile au inclus Battleship Potemkin, Ferris Wheel, "Death Bay"; la sfârșitul anului, ultimele două filme au fost înlocuite cu "Mother") Moskvin a fost lăudat, în revista Kinofront scriind că "tânărul cameraman a făcut o singură fotografie, dar poate fi considerat deja un excelent cameraman" Până la lansarea filmului, Soviet Screen a oferit portrete ale lui Piotrovsky și ale regizorilor, iar după astfel de recenzii, a apărut un portret al lui

Moskvin Sunt meritate aceste premii? Desigur, pentru că, în ciuda tuturor defectelor, opera sa avea un avantaj important: împreună cu regizorii și artistul, a căutat și a găsit adesea o soluție figurativă Descoperirile includ nu numai fotografii ale festivităților care sunt expresive în ceea ce privește contrastele de lumină și mișcarea, ci și fotografii expresive ale Leningradului la mijlocul anilor douăzeci - nu față, nu carte poștală, fără monumente și piețe celebre Era, dacă pot să spun așa, un oraș rezidențial cu urme de devastare recentă, reprezentat figurat de o casă de locuit "cețoasă", cu deschideri de ferestre goale, fără rame, iar aceste urme păreau să se dizolve în cadrele lirice ale străzilor de dimineață învăluită în ceață "Intonația autorului" conținută în imagine a făcut din Roata un film de reper pentru cinematograful din Leningrad: "Aici, cinematografia devine o artă cu propria imagine și propriul limbaj" (Bleiman) "Devine" - da, dar nu "devenit": lângă imaginile detaliate ale festivităților, "khaza", "studio de plastic" (cel mai bun în regie și în munca de cameră) în film există și piese de "urât", pur și simplu "filmat" În plus, imaginea artistică expresivă a noului mod de viață nu se opune mediului strălucitor, excentric în esență, al Khaza, deși este simbolizat de Marina Roșie și Aurora Și ideea aici nu este că crucișătorul în sine nu este suficient de "procesat" Una dintre ideile principale, poate cea mai importantă a artei anilor douăzeci a fost ideea colectivismului Patosul său era impregnat de marele "Cuirasat Potemkin" cu sloganul său "Unul pentru toți, toți pentru unul!" Piotrovsky a dovedit această idee "dimpotrivă": rupându-se de echipă, Vanya s-a trezit "în partea de jos" O bandă de bandiți nu este un colectiv, ci o adunare de individualiști, în care fiecare este "pentru sine" Faks, încercând să sporească contrastul echipei și al bandei, a dat marinarilor într-un mod nediferențiat (toți în aceeași uniformă, aproape toți pe aceeași față) și, în cele din urmă, i-a individualizat pe locuitorii "de jos" cu ajutorul unui tip neobișnuit, excentric Moskvin a sporit și mai mult contrastul: folosind experiența "romanului Capitolul doi start "Roata Feris" Pe "roata mare" Valya (L Semenova) și Vanya (P Sobolevsky) tic fotografie", a împușcat bandiții foarte puternic Deosebit de expresive sunt portretele de noapte pe un fundal negru cu o lumină strălucitoare din spate Alături de ei, rândurile Marinei Roșii de la bordul Aurorei, luate în plan general, sau trecerile lor în grup apropiat într-o festivitate de noapte, sunt în mod clar în pierdere Situația nu salvează de asemenea expresiv, dar singurul prim-plan al unuia dintre marinari pe fundalul afișelor Absența specificului, indivizibilitatea grupării Marinei Roșii se remarcă și în scenele călătoriei în străinătate a Aurorei, înfruntările cu naziștii, care folosesc documentele furate de la Vanya în Khaz pentru a provoca marinarii sovietici Regizorii nu cunoșteau bine viața străină, iar peisajul Enei (în mare parte foarte interesant) nu a creat imaginea unui oraș-port nordic Moskvin și regizorii au avut o mână de lucru în asta: aproape toate scenele au fost filmate în cadre lungi, ceea ce a trădat artificialitatea mediului Dar tonul principal al filmului nu a fost dat de aceste cadre, ci de un episod de festivaluri populare Dintr-un parc suburban liniștit, așa cum era în scenariu, faxurile l-au transferat în grădina Casei Poporului, pe tărâmul "genului jos": un circ, o scenă, atracții - de la oglinzi distorsionante la munți americani Aici a jucat misteriosul "Question Man", concomitent liderul bandei (primul rol important al lui Gerasimov) Facsimilele au lucrat la episod cu inspirație, iar Moskvin, simțind acest lucru, a făcut aproape imposibilul: filmând noaptea,

învârtindu-se la nesfârșit pe roata mare, ținându-se în picioare în căruța din munții americani cu un efort incredibil În fotografiile festivităților de noapte și în multe altele - portrete ale lui Semyonova, Gerasimov, bandiți, peisaje de dimineață ale orașului, planuri generale pentru dansuri și o orchestră într-un "studio de plastic" - Moskvin a dat dovadă de profesionalism, rar pentru un debutant, și o înțelegere inconfundabilă a intenției regizorului Fără îndoială, filmul "Ferris Wheel" este neuniform, nu degeaba au scris despre gropi și eșecuri S-a vorbit deja despre pierderea simțului proporției la editarea scenei roller coaster-urilor În același rând, un terci rotund - apare chiar în primul cadru (inscripția "Aurora" de la bordul crucișătorului) Această tehnică din arsenalul cinematografic din anii a avut dreptul de a exista - a fost folosită atât de Griffith în Intoleranță, cât și de Eisenstein în Potemkin, iar ideea de faxuri este clară: motivul cercului a lucrat în metafora climatică a lui "roata feris" Moskvin a subliniat-o nu numai acolo unde este natural (Vanya la hubloul din cabină), ci și în planurile generale ale crucișătorului, în unele, de fapt, fotografii de birou Deci două rame cu terci rotund - luate de la jos Andrey Moskvin, director de imagine puncte catarg înalt al antenei radio și turla Amiralității - arată transmiterea unei radiograme de la Kronstadt la sediul flotei Recepția pedalării a fost o "boală a copilăriei", depășită pe primul film de faxuri și Moskvin Și când vizionați astăzi Roata Ferris, cunoscând calea viitoare a lui Moskvin, atenția nu este atrasă asupra bolilor copilăriei, loviturilor și eșecurilor, ci asupra fotografiilor în care viitorul maestru este vizibil Ei folosesc în mod semnificativ lumina și contrastele de lumină și umbră, există încercări de a crea compoziții complexe (detalii mari de prim plan care se suprapun pe o parte a cadrului, utilizarea scurtării, care este încă timid) și dorința de a face fundalul cadru activ, despre care Kozintsev a spus pe scurt și precis: "pe ecran nu "locuri de acțiune", ci "locuri de acțiune" Acestea sunt doar "umbre ale viitorului", dar este aproape: filmările pentru "Ferris Wheel" s-au încheiat în octombrie, iar în martie deja filmau "The Overcoat" În munca de pe primul film, s-a manifestat și personajul lui Moskvin Principalul lucru, poate, este încrederea în sine, ceea ce nu este foarte justificat pentru un asistent cu puțină experiență El a cerut ca blonda platinată Semyonova să fie vopsită brunetă Atât actrița, care era mândră de culoarea ei neobișnuită a părului, cât și regizorii au protestat - au încercat doar blondele pentru rol Însă Moskvin avea nevoie de un contrast extern între Valya și Vanya blondă și, în beneficiul filmului, a insistat pe cont propriu Vorbind despre asta, Semenova a atins relația operatorului cu faxurile: "M-am certat cu ei, dacă nu îmi plăcea ceva, mi-am dovedit a fi a mea Era o persoană foarte independentă " Regizorii nu au fost deloc complegători și, pe bună dreptate, se considerau realizatori mai experimentați "Aceasta nu este aroganță, a fost încredere în mine Am fost promovat de acest talent, care este egal cu încrederea în mine", cuvintele lui Meyerhold despre intrare - imediat în al -lea an! - la Școala Filarmonică sunt foarte potrivite pentru operatorul "Roatei" Avea un talent egal cu încrederea în sine, precum și un talent artistic, tehnic și uman Conceptul de talent uman include abilitatea de a alege prietenii Îi voi numi pe cei cu care Moskvin s-a împrietenit mult timp pe Roata Ferris: artistul Eney, asistentul de regie Boris Shpis, fotograful Evgeny Mikhailov (doar cu ei a trecut la "tu") Relațiile cu Kozintsev și Trauberg au fost cu adevărat prietenoase, dar cu o oarecare distanță În ciuda naturii independente a lui Moskvin, faxurile nu și-au mai imaginat să

lucreze cu un alt operator Și el însuși, "foame" și nemulțumit de primul film, nu finalizase încă ultimele fotografii ale acestuia, a început să lucreze la al doilea " IANUARIE" Dar să nu încercăm să refacem viețile oamenilor mari: ei au dreptul la fericirea și nenorocirea lor Viktor Șklovski În iunie , Comisia Comitetului Executiv Central al Rusiei pentru Comemorarea Memoriei anului a analizat scenariile " " de Nina Agadzhanova și "Noua ianuarie" de Pavel Șcegolev și a ales primul, Capitolul doi start noiembrie sau decembrie "Nouă ianuarie" Filmarea scenei întâlnirii în pavilion - Sala Roz a fostului "Acvariu" A Dalmatov (este mai aproape și mai bine vizibil) și Moskvin sunt filmați cu două camere Deasupra lor - În Viskovsky direcționând producția către Eisenstein Pe august, moscoviții au început să lucreze la Leningrad: noaptea, în lumina reflectoarelor, Levitsky a filmat imagini cu "Petersburgul mort" Aproape că puteți spune cu încredere: Moskvin a vizitat platoul lor - filmările de noapte erau o raritate, i-a fost util să urmărească munca unui cameraman atât de experimentat precum Levitsky În cele din urmă, a fost interesat de Eisenstein Nu ar trebui să-i expunem pe oamenii din la cunoștințele noastre despre ceea ce s-a întâmplat apoi - nimeni nu ar putea spune atunci că filmarea filmată la Leningrad va deveni un "test pe stilou" pentru cel mai bun film al tuturor timpurilor Dar Moskvin văzuse deja The Strike și nu a putut să nu observe că în soluția sa picturală, cu toată priceperea lui Tisse, se simte și mâna încrezătoare a regizorului-artist Știa și despre atitudinea faxurilor față de Eisenstein, a auzit de la ei despre el ca persoană Cu curiozitatea lui pentru oameni, o astfel de persoană și artist ar fi trebuit să-l intereseze Și, se pare, în a existat o cunoștință personală: faxurile l-au prezentat pe Eisenstein operatorului lor tăcut Căile lui Eisenstein și Moskvin se vor încrucișa de mai multe ori, apoi s-a întâmplat pentru prima dată atât personal, cât și creativ: ambii au participat la crearea de filme pentru aniversarea lui În ciuda deciziei negative a Comisiei Comitetului Executiv Central All-Rus, "Sevzapki-no" nu sa retras și se grăbea să-și dea militantul în același timp De îndată ce Wiskovsky a terminat Minaretul Morții, ei au reluat lucrările în Noua Ianuarie Dar Verigo-Darovsky era ocupat, în schimb numi Andrey Moskvin, director de imagine sau cameramanii Dalmatov și Albert Kuhn (a participat la filmările recent lansatului film "Călăii", al cărui prolog a fost scena execuției din Piața Palatului din ianuarie) Filmările au început pe septembrie Lui Wiskovsky nu i-a plăcut munca lui Kuhn, a fost îndepărtat aproape imediat Dalmatov trebuia întărit La sfârșitul lunii septembrie, Moskvin a fost conectat, probabil la cererea lui Dalmatov însuși, care îl cunoștea de la Napoleon-Gas, sau poate pentru că nu existau alți operatori liberi Pe "Roata Feris" au avut loc împușcături suplimentare pe "Aurora" Ultima dată când Moskvin a mers la Kronstadt a fost octombrie; Frolov a filmat cele câteva cadre rămase "Sevzapkino" s-a mândru de "Noua ianuarie", făcând reclame pe "scenele de masă mărețe" și arătând "toate figurile proeminente ale regimului învechit" Scopul a fost foarte mare, scenele de masă au fost filmate de toți operatorii fabricii Au mai scris despre "viteza record a muncii, complet de neconceput pentru Occident" ("Goskino" a fost depășit, filmul a fost lansat pe ecrane pe decembrie, cu trei săptămâni înainte de întâlnirea de la Teatrul Bolșoi, unde a fost prezentat Potemkin) ; a fost pe ecrane abia pe ianuarie) Nici viteza, nici amploarea nu au compensat mizeriile creative ale filmului Sarcina principală a creatorilor săi a fost definită de artistul Aleksey Utkin (la vremea aceea foarte faimos; în publicitate a fost numit înaintea operatorilor) după cum urmează: "

păstrarea corectitudinii istorice, iar ca metodă formală, principiul a naturalismului" Utkin a înțeles realism prin naturalism, dar astăzi definiția sa este o evaluare exactă a rezultatului: filmul a rămas la nivelul naturalismului primitiv, fotografic Cameramanii au lucrat practic pe același principiu: atât Moskvin, care era clar capabil de mai mult, cât și Dalmatov, care era cu de ani mai în vârstă, dar făcea pentru prima dată un lungmetraj Despre Alexander Dmitrievich Dalmatov, poate, ar trebui să spun: o personalitate foarte ciudată (în același timp, voi expune legenda că el a fost principalul în "Nouă ianuarie", iar Moskvin a fost doar un asistent) Dalmatov era un om cu interese și ocupații versatile: ofițer de cavalerie; Master în științe veterinare; scriitor; editor și redactor al revistei Armatei și Marinei Fotograf pasionat care a primit premii la expoziții din Rusia și din străinătate, a devenit interesat de cinema În - a realizat documentare, unul dintre primii care a început să facă filme despre aviație - despre zborurile cu baloanele și primele zboruri ale avioanelor, ba chiar a încercat să creeze o fabrică pentru producția de filme sportive militare În , colonelul gărzii, comandantul regimentului de antrenament, a trecut de partea revoluției, a servit în Armata Roșie, a fost demobilizat în și a venit la Sevzapkino A început ca operator de film documentar, a lucrat la scenele de masă din Minaretul Morții - au fost filmate cu mai multe camere deodată În calitate de fotograf, nu era inferior specialiștilor fabricii de film și i se potrivea destul de mult lui Wiskovsky, pentru că a dat o "fotografie clară" Ziua de nouă ianuarie a rămas singurul său lungmetraj: în martie a fost numit în filmul Poetul și țarul, dar deja în aprilie a fost concediat sub un pretext exagerat Probabil, direcția a decis că va fi mai liniștit fără fostul nobil și ofițer Dalmatov s-a descurcat cu diverse locuri de muncă, încercând să nu atragă atenția asupra lui, dar NKVD-ul a devenit oricum interesat de el, a fost arestat și împușcat în Capitolul doi Început "Nouă ianuarie" Momentul de lucru al filmării scenei în biroul lui Nicholas I Regizorul V Viskovsky stă în fundal, Moskvin este în spatele camerei Dar înapoi la Nouă Ianuarie Declarația lui Dalmatova a supraviețuit; despre cooperarea cu Moskvin, el a scris: " am lucrat pe picior de egalitate și fiecare a primit sarcini independent de director ra" și a indicat că filmul a fost filmat de el cu % Fără falsă modestie, el a adăugat: "Pozele mele se disting prin claritate, relief, profunzime și iluminare neconvențională" Ce filmau toată lumea? Acest lucru este mai dificil de instalat Participantul în plus Alexander Zarkhi (viitor regizor) și-a amintit: "Moskvin era situat pe acoperișul Palatului de Iarnă, iar poziția sa mi s-a părut, care suferea de frica de înălțime, cea mai dificilă și riscantă " Filmul nu a fost complet conservat, nu există nicio execuție pe Dvortsovaya, evaluați aceste fotografii este interzis Dar iată documentul: o fotografie a unui moment de lucru în biroul lui Nicolae al II-lea, Moskvin stă în spatele camerei În planul general, țarul din profil și marele duce Vladimir Alexandrovici în față stau la masa în fața șemineului Fundalul pentru Vladimir este marmura albă a șemineului Nikolay despre măririle tăiate în plan general este vizibil aproape pe fundalul negru al unui perete neluminat La început mi s-a părut că diferitele fundaluri nu au fost întâmplătoare, dar odată cu apariția unor noi prim-planuri, a devenit clar că aici nu există nicio intenție Sarcina regizorului, operatorului, make-up artistului este asemănarea Au dat lovitura cu Nikolai: a fost interpretat de șeful brutăriei, Alexander Evdakov, care semăna foarte mult cu țarul Grija pentru asemănarea cu fotografiile a făcut ca fotografiile să arate ca acestea; în ceea ce privește lumina

și compoziția, au îndeplinit standardele unei "carte de vizită" sau "cabinet" Din punct de vedere pictural, această scenă este un triumf al "principiului naturalismului" Cu toate acestea, există cadre în părțile supraviețuitoare cu o dorință clară pentru o soluție figurativă Cel mai bun este o fotografie cu construcție profundă, rară în acele vremuri pentru cinematograful din Sankt Petersburg (cameramanii de la Moscova, să zicem, Boris Zavelev, foloseau o tehnică similară chiar înainte de revoluție) Pentru filmarea finală în scena sosirii lui Gapon în poliția secretă, camera a fost instalată în fața ușii biroului colonelului Partea dreaptă a cadrului este un perete neluminat cu un jandarm stând atent în fața lui În partea stângă se află o ușă deschisă, în spatele ei, în adâncul biroului, Gapon și colonelul pe fundalul unui perete luminos, iluminat dintr-o fereastră invizibilă din dreapta Jandarmul este ușor iluminat de lumina reflectată, alunecătoare din birou, fața lui este aproape imposibil de distins, dar un șir de nasturi strălucitori pe uniformă este clar vizibil Jandarmul este un simbol al mașinii fără chip de oprimare El și "protecția Okhranei", care îi "pătratează" funcția sinistra Și asta nu este tot: prezența lui tăcută subliniază duplicitatea colonelului, căruia se presupune că îi pasă de bunăstare Andrey Moskvin, director de imagine re muncitori Într-un cuvânt, acest cadru frumos ar putea decora un film despre și astăzi Portretele lui Gapon arată, de asemenea, bine; i se acordă o atenție deosebită Evgeny Voronikhin l-a jucat pe Gapon ca un neurastenic, iar operatorii au întărit și exaltarea exterioară cu o soluție de iluminare contrastantă Cine a făcut poza în poliția secretă sau portretul impresionant al lui Gapon la întâlnire? Aș vrea să cred că Moskvin, mai ales că după "nouă ianuarie" și-a dat jos "pardesiul", iar Dalmatov nu și-a dat nimic jos Nivelul general de lucru al camerei a fost determinat nu de câteva cadre bune, ci mai degrabă de scena filmată de Moskvin în biroul țarului Prin urmare, să-l ascultăm pe Shklovsky și să nu refacem viața unui mare om: rezultatul "nouălui ianuarie" a fost nefericit pentru Moskvin Sătul de muncă intensă și nu foarte fructuoasă, a plecat pe decembrie în prima sa vacanță În graba sa cu ianuarie , fabrica a întârziat lansarea altor filme, Ferris Wheel a fost difuzată abia în martie Prin urmare, "Nouă ianuarie" este adesea considerată prima lucrare a lui Moskvin, care nu este încă independentă, și ei construiesc o linie dreaptă pentru creșterea abilității sale Moskvin nu are nevoie de el Mai târziu, el a apreciat cu severitate "Roata Feris" ca fiind filmată pe tehnologie pură Și este adevărat: încă nu s-a gândit prea mult la posibilitățile artistice ale artei camerei Viskovsky a cerut ca Nicolae al II-lea să arate ca fotografiile sale, Moskvin căuta metode tehnice pentru aceasta Când facsimilele au stabilit destul de încrezător, deși nu în mod complet consecvent, sarcina de a crea nu o asemănare, ci o imagine, a pornit și de la căutarea mijloacelor tehnice Dar pentru o soluție figurativă, cunoașterea tehnicii nu este suficientă, trebuie să îi transmiteți și privitorului atitudinea voastră emoțională față de cel filmat Asta e în cele mai bune scene din Roata, în cadrul cu jandarmul din Noua ianuarie (aș dori foarte mult să găsesc confirmarea că Moskvin l-a împușcat) A găsit o soluție figurativă în mod intuitiv și cu greu și-a dat seama că lucrează nu doar ca tehnician, ci și ca artist Gândindu-se la filmarea unui nou film, a trebuit involuntar să compare rezultatele artistice ale lucrării cu faxurile și cu Wiskowski În acest moment, Moskvin l-a văzut pe Potemkin Asemănarea temei cu "Nouă Ianuarie" a forțat involuntar să compare atât filmele, cât și lucrările camerei Geniul lui "Potemkin" și "mediocritatea consecventă", conform definiției lui

Shklovsky, "Nova ianuarie" s-a arătat clar de scenele execuțiilor În "Nova ianuarie" există execuții ale fiecărei coloane a cortegiului, sunt patru, așadar, și patru execuții, și chiar împușcați într-un fel În "Potemkin" se află pe scările Odesa, dar este dat în așa fel încât a devenit o întruchipare figurativă a întregii tragedii din În ceea ce privește camera, "Potemkin" este o dezvoltare directă a principiilor pe care Eisenstein și Tisse le-au găsit la "Strike": "intimitatea creativă", căutarea "expresivității supreme", o "imagine generalizată" a fenomenului filmat în fiecare cadru Eisenstein a formulat acest lucru în , dar chiar și în aceste principii erau clare pentru persoana înțelegătoare Moskvin era o astfel de persoană și era capabil să evalueze corect atât "fericirea lui", cât și "ghinionul lui" Întors din vacanță în ianuarie, era încântat de noul său job de fax Capitolul trei "OINEL" SCENARIUL DIFICIL Absolut totul este permis unui scriitor, cu condiția să fie capabil să se creadă Gabriel Guercia Marquez În ianuarie , Krasnaya Gazeta a raportat că Sevzap- I Cinema" i-a dat o telegramă lui Charlie Chaplin, invitându-l la Le- Am ningrad pentru filmarea în "The Overcoat" Cu greu au contat pe consimțământul lui Chaplin; pentru oamenii de afaceri cinematografic a fost o cascadorie publicitară Cu toate acestea, ideea nu a venit întâmplător: faptul că Chaplin ar putea juca pentru ei Bashmachkin a fost într-adevăr menționat prin faxuri, subliniind astfel dorința de a rupe tradiția consacrată de ecranizare a clasicilor ruși Iar conducerea fabricii, condusă de marinarul Kronstadt Konstantin Pronsky, a vrut doar să continue tradiția Marele succes al lui Polikushka și al Collegiate Registrar (bazat pe The Stationmaster al lui Pușkin) cu marele actor Ivan Moskvin în rolurile principale, și chiar co-regizorul Collegiate Registrar, a făcut posibil să se numere: o altă poveste, a lui Gogol, despre "micul" om" va fi la fel de profitabil Scenariul a fost comandat de la Tynyanov - romanul său "Kyuh-la" tocmai ieșise După ce a finalizat comanda, a oferit fabricii două surprize În primul rând: nu a fost o adaptare cinematografică de tipul obișnuit, ci o "fantezie în maniera lui Gogol", o combinație liberă de motive din diferite povești A doua surpriză: Tynyanov, ca și înainte Piotrovsky, a prezentat o condiție - faxurile ar trebui setate Faxurile în sine credeau că filmele despre modernitate sunt treaba lor, dar nu existau scenarii potrivite, iar conducerea nu prea voia să le dea de lucru: Ferris Wheel nu fusese încă lansat, mulți se îndoiau de succesul ei Punerea "pardesiului", fek- Andrey Moskvin, director de imagine sy a oferit de lucru actorilor lor: în timpul inactiv ei nu primeau salariu "Am fost fericiți să luăm tot ce ne-a fost dat", a scris Trauberg "Și să luăm conștientizarea frumosului scris, deși dificil pentru noi, de imposibilitatea de a face o imagine "veche" în URSS în , scenariul lui Yuri Tynyanov - am considerat-o o binecuvântare " Este clar că "au fost considerați norocoși" nu doar pentru că au redus timpul de nefuncționare Au fost și alte motive, cel puțin pedagogice: să testăm elevii într-un alt gen Atras și un nou apel pentru Gogol Regia se afla într-o poziție dificilă: din motive care nu mai sunt clare astăzi, filmul era pregătit de Paște - până la începutul lunii mai Nu era timp pentru un nou scenariu; au fost de acord cu faxurile, dar s-au asigurat invitând un actor experimentat Illarion Pevtsov în rolul principal La ianuarie au hotărât: "Să încredințeze producerea vol Trauberg și Kozintsev cu co-regia obligatorie de către Pevtsov și consultantul Yu N Tynyanov" (se pare că conducerea a încercat să țină pasul cu moscoviții, care l-au numit co-director pe actorul principal) "Pletonul a fost un lucru polemic", a scris Tynyanov mai târziu, "s-a argumentat

cu succesul ușor și inutil al Grefierului colegial a ridicat problema "clasicilor" din cinema într-un mod nou" Clasicii între ghilimele nu sunt întâmplătoare: cu toate eforturile regizorilor Yuri Zhelyabuzhsky și Ivan Moskvin de a fi mai aproape de Pușkin, au mers foarte departe de el O ilustrare directă a cuvântului cu o imagine este o cale inutilă: doar intriga a rămas în film, tragedia șefului de gară s-a transformat într-o anecdotă primitivă în lacrimi Prin scenariul său, Tynyanov a sugerat o altă cale: căutarea unui film echivalent cu cuvântul lui Gogol Astăzi este ușor de contestat teoria lui Tynyanov, conform căreia "sărăcia" cinematografiei (absența unui cuvânt, culoare, volum) era principiul său constructiv, dar nu trebuie să uităm: această abordare a ajutat cinematograful să-și realizeze posibilitățile Tynyanov a compensat puterea pierdută a cuvântului lui Gogol prin întărirea dinamicii vizuale, introducând cu îndrăzneală evenimente și detalii care nu sunt în povești Acesta nu a fost arbitrar, acesta este principiul adaptării creative de film Când Tynyanov își compunea fantezia, Natan Zarkhi a scris scenariul pentru "Mama" și, de asemenea, s-a schimbat mult: a introdus, să zicem, o trădare involuntară a mamei sale Pudovkin a scos-o, autorul poveștii, Maxim Gorki, nu a protestat Ne putem imagina cum nu i-ar plăcea lui Gogol că în filmul Bashmachkin falsifică un document Dar ceea ce este esențial aici nu este ceea ce Tynyanov și Zarkhi au în comun în principiile adaptării cinematografice, ci diferența dintre pozițiile lor "Mama" a fost percepută în afara perspectivei culturale și istorice, atitudinea față de eroii ei nu s-a schimbat încă Atitudinea față de eroul din Paltonul se schimba și era de mult diferită de atitudinea lui Gogol față de el: deja Cernșevski ironic despre idealizarea lui Bashmachkin Cum l-au tratat Tynyanov și faxurile pe "omuleț" în al nouălea an de putere sovietică? Revoluția a fost făcută nu de Pantofi, care au dus cu supunere o existență mizerabilă, răzvrătindu-se doar în delir sau în viața de apoi, ci de oameni recalcitratori De aici relația cu erou Când a discutat despre scenariu, Tynyanov a spus: "Simpatie negativă, amestecată cu milă" Kozintsev a mers mai departe: "Sochuv Capitolul trei "Pardesiu" acțiunea față de Bashmachkin este pusă la îndoială, iar mila trebuie să se transforme în dispreț "(apropo, iată un exemplu de dependență a atitudinii față de erou de timp - la începutul anilor șaptezeci, pregătindu-se pentru Gogolia-de, Kozintsev a scris:" L-am eliminat pe Bashmachkin - un oficial automat în Acum va fi cel mai uman dintre toți oamenii") Tinerii artiști au fost atrași de poveste nu atât de Bashmachkin, cât de puterea uimitoare a imaginii unui imperiu feudal, birocratic, care a transformat oamenii în Bashmachkin Cu o asemenea atitudine față de epoca și eroii lui Gogol, Tynyanov a considerat că este posibil și necesar să prezinte atât falsificarea documentelor, cât și pedeapsa cu mănuși, precum și cearta proprietarilor de pământ din cauza fetei, cu care se dorea să o schimbe altul pentru un porc brun El credea în sine și, prin urmare, își putea permite absolut totul Cu excepția unui singur lucru: pentru toate abaterile de la Gogol, dictate atât de exigențele cinematografiei, cât și de viziunea epocii, a trebuit să păstreze patosul denunțului lui Gogol și "maniera" lui Gogol Și le-a păstrat AL DOILEA OPERATOR DE "COAT" Fiecare are ceva ce celălalt nu are; fiecare are un nerv diferit de altul și numai schimbul prietenos și ajutorul reciproc ne pot permite tuturor să vedem un obiect cu aceeași claritate și din toate părțile Nikolay Gegol Cunoscând scenariul și schițele regizorilor, Moskvin a înțeles că este nevoie de o nouă abordare a imaginii și de noi moduri de filmare "The Overcoat" a fost dat în producție pe

ianuarie; pentru a preda filmul la sfârșitul lunii aprilie, este necesar să filmați de la începutul lunii martie; putin timp pentru pregatire A fost necesar să se întărească grupul cu încă un operator, să se înceapă imediat experimentele, să se facă dispozitive Moskvin și faxurile nu au avut îndoieli cu privire la alegerea celui de-al doilea operator - Mihailov a fost destul de mulțumit de ei Deja pe ianuarie, Moskvin a vorbit despre asta cu Pronsky și a fost refuzat: Mihailov a lucrat ca fotograf pentru Decembriștii lui Ivanovsky, pentru regizor calitatea publicității pentru următorul film de acțiune este mai importantă decât experimentele riscante ale tinerilor Direcția s-a ferit de faxuri și Tynyanov și nu a fost o coincidență că Pevtsov a fost promovat Și chiar a doua zi, după o conversație cu Pronsky, Moskvin a filmat un test pe ecran al lui Pevtsov și Andrei Kostrichkin pentru rolul lui Bashmachkin Un tânăr student al FEKS, poate nu fără ajutorul lui Moskvin, a câștigat cu încredere competiția Conducerea l-a aprobat fără tragere de inimă pe Kostrichkin; atitudinea față de grup nu s-a îmbunătățit din aceasta, Mihailov nu a fost eliberat de "decembriști" Pe februarie, Kozintsev și Trauberg au scris o declarație Reamintind lupta pentru Moskvin pe roata Ferris, i-au cerut lui Mihailov, "în calitate de cunoscător cultural și unidimensional al antichității și al stilului epocii Gogol cu noi Suntem siguri că Mihailov va putea să-și aplice cunoștințele și practic, după ce au dezvoltat împreună cu Moskvin (care își dorește îngrozitor) tehnici complet noi de iluminare stilizată și filmare Moskvin a scris o altă declarație nu numai despre Mihailov ("posedare serioasă, verificată în comun de mine Andrey Moskvin, director de imagine cunoștințele sale despre cinematografie în general și despre lume în special, sunt un colaborator indispensabil în filmările filmului "Paltonul""), dar și despre experimente Pentru ei mai are nevoie de un asistent - Ilya Tikhomirov Din nou refuz Moskvin și facsimile În cele din urmă, deja pe februarie, a fost emis un ordin: lui Mihailov i sa permis să "lucreze la filmarea filmului The Overcoat, cu condiția ca munca principală a fotografului la filmul Decembriștii să nu fie încălcată și fără nicio suprataxă specială pentru cameră muncă " Se spune că istoria pune totul la locul său În termeni generali, așa cum este aplicat timpurilor străvechi, acesta este evident cazul Dar, trecând la vremuri nu atât de îndepărtate, observi: evaluarea rolului unui artist este uneori asociată nu cu cel mai bun lucru pe care l-a făcut, ci cu ceea ce a făcut în ultimul timp Exemplul cu Belyaev este tipic Filmele de la sfârșitul anilor , filmate de el cu Chervyakov, au dat foarte mult pentru cameramanship Dar în anii treizeci, soarta lui Chervyakov și Belyaev s-a dovedit a fi dificilă, nu au existat mari succese Umbra acestei destin a căzut pe evaluarea locului său în dezvoltarea cinematografiei din Leningrad Rezultatul este că Belyaev este menționat o singură dată în volumul I din Istoria cinematografiei sovietice, în legătură cu Poetul și țarul, într-un context negativ (imaginați-vă o evaluare a operei lui Moskvin în filmele mute abia pe ianuarie!) Același lucru cu Mihailov: a părăsit cinematograful la mijlocul anilor treizeci pentru a aștepta vremurile grele; apoi l-a salvat, dar mai târziu a fost oricum "obținut" Și nimeni nu a încercat să înțeleagă contribuția lui Mihailov la cinematografia anilor douăzeci, să înțeleagă ce a făcut pentru Moskvin și, mai ales, pentru Friedrich Ermler Și a făcut multe Mihailov este nepotul celebrului critic de artă, curator al galeriei de artă Hermitage A I Somov, nepotul lui K A Somov "Eu și unchiul meu locuim în aceeași casă", mi-a spus Evgeny Sergeevich, "M-am întâlnit cu el în fiecare zi Și a fost crescut de el

pe linie artistică Și din moment ce eram încă familiarizat cu mulți artiști ai "Lumii Artei", a fost în sângele meu încă din copilărie - o atitudine față de artă și capacitatea de a o înțelege cumva în Departamentul de Conservare a Monumentelor de Artă și Antichități cunoștințele, gustul înalt au ajutat la salvarea operelor valoroase de artă aplicată Lucrarea a fost asociată cu fotografia documentară, de la care a ajuns la artă, obținând un mare succes; să zicem, un portret al soției sale ( ) în expresivitate și simțul proporției lasă în urmă cele mai bune lucrări ale lui Amogor Era interesat de cinema: "M-am gândit naiv că studioul ar putea avea nevoie de oameni cu abilități artistice, familiarizați cu stilul, costumele etc " Dar fotografiile prezentate au decis chestiunea, a devenit fotograf de film Nivelul de publicitate foto a fost scăzut, Mihailov l-a ridicat vizibil Fotografiile primului film - "Inimi și dolari" din punct de vedere artistic și tehnic s-au dovedit a fi mai ridicate decât munca a unui cameraman experimentat Nikolai Kozlovsky Mikhailov a filmat nu cu un cameraman, ci cu propria lui lumină, asupra "decembriștilor" chiar a schimbat punerea în scenă pentru expresivitatea fotografiei publicitare Era mai în vârstă decât Moskvin, diferă puternic în caracter, comportament, dar au devenit prieteni serioși Mihailov a explicat astfel: "Amândoi sunt îndrăgostiți de cinema Ambii se străduiesc să lucreze într-un mod nou, Capitolul trei "Pardesiu" iar gândurile despre asta se dovedesc a fi foarte apropiate și înrudite Și Moskvin nu a ezitat, oferindu-se să tragă pe picior de egalitate Mihailov s-a confruntat cu o alegere: spera să revină la arhitectură, mai precis, la ceea ce se numește acum "design" Dar a acceptat imediat oferta lui Moskvin: a fost tentat de oportunitatea de a stăpâni ceea ce Moskvin știa să găsească ușor și rapid mijloacele tehnice necesare și suficiente pentru a rezolva o problemă creativă Și pentru Moskvin, lipsit de educație artistică, cel mai interesant lucru la Mihailov a fost cultura sa artistică "șezând în sânge", o cunoaștere detaliată nu numai a colecțiilor muzeale, ci și a multor colecții private Apropo, colecția lui Mihailov însuși a fost excelentă Școala de artă a lui Moskvin a fost autoeducație Mihailov l-a ajutat să ajungă la nivel universitar Ca operator, Moskvin era mai puternic; Mihailov însuși a scris: "Rolul principal în filmarea imaginii, desigur, i-a aparținut lui Andrey" Puține fotografii independente ale lui Mihailov sunt făcute în stilul găsit și reparat de Moskvin Dar rolul lui nu trebuie subestimat Nu că i-a ușurat munca lui Moskvin când a filmat în trei schimburi, că el însuși a filmat ceva sau i-a sugerat Altceva este important - o persoană a apărut în apropiere cu gânduri "foarte apropiate și înrudite"; se putea certa cu el și, dovedindu-și nevinovăția, ajunge singur la fundul adevărului, se putea înțelege cu el ce a funcționat și ce nu a funcționat O astfel de persoană este ca un catalizator într-o reacție chimică Moskvin a avut norocul atunci să aibă prieteni - "catalizatori" La "Povercoat" directori asistenți au fost Shpis și Petrov Amandoi erau bine versati in imagine, dar erau si talentati in ceea ce parea a fi departe de afacerea cu aparatele foto Cunoscător al teatrului și al actoriei, Petrov a putut aprecia modul în care cameramanul a transmis opera actorului pe ecran; Spionii, pe de altă parte, proveneau dintr-o veche familie de muzicieni germani, aveau o înălțime absolută și un simț al ritmului impecabil, în funcție de reacția sa la imagine, Moskvin putea judeca acuratețea tempo-ului de mișcare ales, ritmul plastic (Nu este o coincidență faptul că Spies a fost editorul tuturor filmelor mute ale lui Kozintsev și Trauberg, cu excepția New Babylon ") Pe "pardesiul" Moskvin, Mihailov, Eney, Shpis și Petrov erau inseparabili În munca

grea, era puțin timp pentru întâlniri amicale, chiar și doar pentru conversații serioase Dar a existat un mediu nutritiv - în el talentul lui Moskvin a înflorit din plin Într-o manieră istoria necunoscută Biograful maeștrilor Renașterii, Giorgio Vasari, descriind cea mai înaltă realizare a artistului, a scris: "Într-o manieră necunoscută până acum " Nu vă pasă de această frază? Nu este oare cea mai mare onoare pentru un artist să realizeze o lucrare "într-o manieră necunoscută până acum"? Vsevolod Meyerhold martie , ora cinci seara La instrucțiunile lui Moskvin, două reflectoare militare au iluminat monumentul lui Kutuzov, lângă Catedrala din Kazan Primele filmări la "Paltonul" În aceeași seară au fost făcute mai multe cadre în alte locuri S-a terminat la miezul nopții Noapte cu Andrey Moskvin, director de imagine Pe - aprilie au început filmările visului lui Bashmachkin în pavilion, la șapte și jumătate dimineața au finalizat toate filmările Pe , montajul a fost finalizat, în după-amiaza zilei de , Biroul de Artă al fabricii a acceptat filmul, protocolul spune: "Munca cameramanului a atins un nivel ridicat de perfecțiune și poate concura cu filmele europene în ceea ce privește a tehnologiei" Pe aprilie, filmul a fost trimis la Moscova, pentru cenzură; la mai, a fost lansat pe ecranele din Leningrad Perfecțiunea ridicată a muncii operatorului a fost atinsă în condiții extrem de dificile Din punct de vedere al timpului, filmul a doborât recordul "The Ninth of January" Deja la mijlocul lunii martie, uneori au tras până la de metri, iar pe aprilie - de metri Pe aprilie am filmat pe locație de la prânz până la cinci dimineața, iar pe după-amiază am filmat din nou "Destul de ciudat", și-a amintit Mihailov, "dar ritmul filmărilor a fost cumva stimulat, iar munca a decurs foarte vesel, într-o manieră organizată și prietenoasă" Timp de șase săptămâni au fost două zile libere și două zile de pauză: pentru a-l înlocui pe interpretul rolului croitorului Petrovici (Martinson nu a putut veni, rolul a fost interpretat de Vladimir Lepko) și din cauza bolii lui Kostrichkin - a fost filmat în aproape toate fotografiile și este greu de înțeles cum a rezistat chiar și la o asemenea sarcină Volumul de muncă al operatorilor nu a fost mai mic: nici ei nu au avut aceste zile libere, petrecându-le în laborator, unde se procesa negativul și se imprima pozitivul Cameramanii nu au putut filma pe rând, pentru că s-a filmat mult cu două camere: a fost necesar să se obțină două negative ale filmului - pentru imprimare și pentru export Pe lângă filmări, Mikhailov a realizat și fotografii, iar fotografiile trebuiau să fie de înaltă calitate: publicității în Sveapkino i sa acordat o atenție deosebită Poate că nu ar fi fost atât de groaznic pentru un film obișnuit: ar fi existat destule abilități tehnice, deja destule "hands on", dar aici totul a fost agravat de noutatea, complexitatea sarcinii Tensiunea fizică și, dacă pot să spun așa, tehnică a fost mare, dar tensiunea creativă a fost și mai mare - scenariul lui Tynyanov a oferit un cadru clar pentru film "în maniera lui Gogol", cameramanul a trebuit să găsească un mod care să o întâlnească Moskvin a găsit-o Pentru a-l vizualiza, voi merge din nou de la prima filmare, "dând tonul poveștii" Trei cadre realizate în seara zilei de martie au alcătuit o scurtă frază de montaj: nu este evidențiată în film, se dizolvă într-o serie de alte cadre Dar imaginați-vă starea întregii echipe de filmare la vizionarea primului material de lucru Proiectionistul unchiul Kuzya a încărcat în proiector un film proaspăt, nezgâriat Primele cadre: Bash-Machkin și monumentul lui Kutuzov "Încă o dată!" Unchiul Kuzya a reîncărcat rapid proiectorul Din nou primele fotografii Habar n-aveau că aceasta este intonația poveștii, dar au simțit - nu s-au putut abține să nu simtă! - a găsit

"noi tehnici de filmare și iluminare stilizată"! Să aruncăm o privire la aceste fotografii Primul este un plan general, o vedere din lateral: monumentul este în întregime în cadru, lângă el este o figură mică, jumătate din înălțimea piedestalului, figura nefericitului Akaky Akakievich - pardesalul lui tocmai a fost îndepărtat de la el Fascicul reflector evidențiază Bashmachkin, piedestalul, zăpada din jurul monumentului Bronzul Kutuzov este mai puțin iluminat, fundalul este aproape negru, doar într-un colț abia se vede o parte din colonada Catedralei din Kazan Lumina este justificată: aparent, undeva în partea din față stângă, în afara cadrului, se află un felinar Capitolul trei "Pardesiu" "Pardesiu" Trei fotografii ale monumentului lui M Kutuzov, realizate în prima zi de filmare Imprimat din clipurile supraviețuitoare ale lui E Mikhailov ale pozitivului, vibrate în albastru; acum sunt la Muzeul Cinematografiei A doua lovitură este de jos, din punctul de vedere al lui Bashmachkin Figura feldmareșalului, pe care acum o vede nu din profil, ci din față, ocupă toată înălțimea cadrului Apropiindu-se camera de monument, Moskvin a ridicat fasciculul de lumină de la piedestal la statuie Acum este luminat de dedesubt și mai luminos, făcând întunericul fundalului mai gros Al treilea cadru - statuia este tot de jos, dar din spate și mai mare Lumina, devenind o lumină de fundal, a iluminat aerul umed, creând o strălucire în jurul figurii Evidențierile puternice evidențiază conturul capului, pliurile mantiei Mâna stângă ridicată cu bagheta mareșalului este cea mai puternic iluminată Trei cadre împreună dau impresia că Bashmachkin se plimbă în jurul monumentului, uitându-se la Kutuzov de jos Dar în al treilea cadru, punctul de fotografiere este deja mai mare, cifra a devenit mai mare și mâna cu bagheta se repezi nu în sus, ci în depărtare Scurtizarea, combinarea punctului de vedere al camerei, și deci al privitorului, cu punctul de vedere al personajului nu este deloc nou; rar, dar au fost folosite și în cinematografia pre-revoluționară Nou în trecerea la al treilea cadru, unde poziția camerei nu a coincis cu poziția ochilor eroului, în trecerea la lumina nemotivată și chiar intensificându-se de la cadru la cadru Acest lucru a contrazis realitatea, dar în mod convingător a dat un sentiment subiectiv, groaza tot mai mare a lui Akaky Akakievici Întoarcerea statuii a creat un gest imperios al mâinii cu bagheta: crește din cadru în cadru și se iluminează din ce în ce mai strălucitor Aceasta, parcă, intensifică furia statuii de bronz și este citită de un strigăt formidabil (mai târziu acest gest al mâinii stângi va fi repetat de Persoana Semnificativă) Doar "subiectivizarea" conturată în scenariu a devenit una dintre tehnicile din film care a permis plasticității cadrelor să transmită ideea lui Gogol * Andrey Moskvin, director de imagine grotesc, "maniera lui Gogol" Trecând de la înfățișarea unuia complet natural la reprezentarea unuia "nejustificat", Moskvin și-a dat seama în mod viu de ideea principală a "Remarcilor preliminare" a lui Tynyanov: "Scenariul este conceput nu pentru un cadru psihologic, ci pentru un cadru grotesc, unde grotescul provine din "supraexpunerea" naturalismului" Dar asta nu este tot Există o altă semnificație în cadre, care conțin aproape întregul stil al filmului ca în embrion Mulți ani mai târziu, Kozintsev a exprimat-o astfel: "Omulețul și masele moarte ale Imperiului Dezvoltarea motivului raportului de mărimi Scara aleasă corect a primului cadru (figura fragilă a lui Akaky Akakievich și statuia puternică pe un piedestal înalt) a creat un motiv care nu numai că s-a dezvoltat în cadrele următoare (statuia a crescut), dar a necesitat și o dezvoltare ulterioară Regizorii sensibili au înțeles acest lucru și l-au filmat pe Bashmachkin la

sfinxul de piatră din fața Academiei de Arte și la bronzul Nicolae I din Piața Sf Isaac (au mers în mod deliberat pentru un anacronism; monumentul a fost ridicat după proiectul lui Auguste Montferrand mult mai târziu , dar este mai mare decât altele și crește raportul de mărimi mai puternic; da, și foarte mult am vrut să împing direct eroul împotriva împăratului) Shklovsky a scris că definiția verbală a lui Gogol este dificil de tradus în limbajul cinematografiei: "Se poate ghici numai dacă este inclusă atitudinea vizuală a regizorului și a cameramanului față de subiect" În primele fotografii realizate, relația vizuală a fost activată, s-a ghicit calea traducerii în limbajul cinematografic Rolul lui Moskvin în acest sens este cheie Nu există monumente în scenariul lui Tynyanov Ca și în poveste, după jaf, Bashmachkin s-a repezit la gardian, apoi a fugit pe stradă și în cadrul următor a bătut la ușa casei sale În scenariul regizorului, un plan general al monumentului a apărut în fotografiile alergării: Bashmachkin a zăbovit o secundă, a alergat mai departe Apoi - scena cu artizanii: ei l-au sfătuit pe Bashmachkin să meargă la Persoana Semnificativă La finalul scenei, se află din nou un monument: "Plan mediu m Monument Mâna arată în depărtare Faptul că împușcătura a început cu el este un accident (monumentul nu este numit în scenariu; s-au oprit la Kutuzov: pentru Bashmachkin, seamănă mai mult cu autoritățile obișnuite ale statului decât cu Călărețul de bronz sau cu monumentul lui Suvorov) Faptul că nu s-au filmat una, ci două măriri nu mai este întâmplător: pe platourile de filmare au simțit că ar putea ieși ceva din asta Dar principalul era ceea ce se vedea pe ecran Lumina Moscovei, după ce a creat contrastele necesare, întărind "subiectivitatea", subliniind raportul de mărimi, a adus fotografia la nivelul echivalentului vizual al prozei lui Gogol Imediat a devenit clar: nu era nevoie de scena cu artizanii, inventată de Gogol "Mâna arătătoare" a statuii s-a transformat atât de expresiv într-un strigăt formidabil în ochii lui Bashmachkin, încât ar fi trebuit să-i fi trecut prin minte ideea unei persoane semnificative ca singura instanță care ar putea forța toți executorii judecătorești și paznicii privați să caute un pardesiu Și acest lucru se realizează doar prin imagine Capitolul trei "Pardesiu" LUMINĂ ȘI UNGHI Mijloace vizuale, Averea lor este incalculabilă - Bună vecinătate bruscă, Libertate, egalitate și frățietate Leonid Martynov Mijloacele vizuale ale artei camerei, desigur, sunt egale Acest lucru se vede clar în cadrele cu monumentul: baza imaginii de aici este tocmai "bună vecinătate" bruscă a schimbărilor de scară, unghi și lumină Dar egalitatea nu este nicidecum un echilibru cantitativ al tuturor mijloacelor din fiecare cadru, episod și, în final, din film Poate că toate mijloacele și tehnicile cunoscute de operatorii de ceva timp au fost folosite în "Pardesă" și a fost inventat unul nou Cu toate acestea, în toate judecățile despre rolul lui Moskvin în acest film, nu în zadar a fost menționată în primul rând "lumina Moscovei" Acest lucru se datorează parțial faptului că regizorii ar putea participa activ la alegerea unghiului, a punctului de filmare Mâna arătătoare a monumentului era în scenariul regizorului, iar ideea de a ridica camera mai sus pentru asta nu a fost neapărat sugerată de Moskvin, ar fi putut fi sugerată de faxuri, și Mikhailov și unul dintre asistenți Lumina era în întregime o eparhie a Moscovei Și a fost lumina cea care a determinat cel mai mult "atitudinea vizuală față de subiect" Acest lucru este vizibil mai ales când comparăm poveștile lui Gogol, scenariile literare și ale regizorului și filmul Scenariu - un lanț de episoade narative, destul de "naturale", dar care conțin deja elemente de "supraexpunere"; în film, trebuiau "aduși până la grotesc"

Metaforele vizuale ale lui Tynianov au fost doar unul dintre aceste elemente În scenariul regizorului, faxurile au tăiat multe piese narative și, în experiența Roata, au făcut din metafore principalul mijloc de exprimare Așa au conceput începutul filmului: un spațiu gol cu un felinar în față; aprinzătorul aprinde felinarul; dintr-un loc gol sunt case, apoi un pod; cabinele și indicatoarele zboară la locul lor; apar oameni În film, acest lucru s-a dovedit a fi inutil, impresia cum "Nevsky prinde viață și începe să se miște " și "acea vreme misterioasă vine când lămpile dau totul o lumină minunată atrăgătoare" (Gogol) a fost creată de lumina lui Moskvin Imaginea transmitea atât de mult "maniera lui Gogol", încât, în timpul filmării, facsimilele au abandonat multe efecte metaforice și cascadorii Filmul s-a apropiat mai mult de scenariul lui Tynyanov, mai mult, de poveștile lui Gogol "Pardesiu" este construit pe contrastul de lumină și umbră; în multe cazuri, să zicem, în primele scene (Nevsky, pasajele Persoanei Nesemnificative și fata din "numerele") el este adus la limită, la silueta grafică în cadre individuale Moskvin și aici a plecat de la Gogol, care a spus: "Efectul adevărat constă într-un contrast puternic" Opoziţia tranşantă de lumină şi umbră declarată chiar de la început trece, când oarecum slăbind, când intensificându-se, prin întregul film, pentru a suna la putere în ultimele cadre ale delirului şi morţii lui Akaki Akakievici Astfel, se formează o dimensiune aparte a filmului - dramaturgia contrastelor luminoase Andrey Moskvin, director de imagine "Pardesiu" Cadru din film În drum spre "numere" "Făptură cerească" (A Eremeeva) și Persoană nesemnificativă (A Kapler) Pentru a-l crea, Moskvin a lucrat cu măiestrie cu lumină artificială în pavilion și pe scena nopții Dar a creat un anumit nivel de contrast în câteva cadre de lumină naturală În scena pedepsei cu mănuși, cel mai dificil lucru a fost cu planurile generale: zăpadă călcată, pantaloni gri deschis de soldați, o clădire ușoară în fundal, o zi de nord fără soare - totul ducea inevitabil la un ton monoton de gri Moskvin a găsit o cale de ieșire: a construit cadrul în așa fel încât soldații să se suprapună unul pe celălalt (în special grupul cu toboșarul în prim plan), iar uniformele negre care se îmbinau în masa generală dădeau contrastul necesar El este și mai mare în cadre, unde primul plan este ocupat de zăbrelele care înconjoară terenul de paradă și figura lui Bashmachkin într-un pardesiu întunecat Pentru "supraexpunerea naturalismului" la Moskvin, cel mai important lucru a fost linia, conturul - limitele "contrastului ascuțit" Dar luând caracterul grafic al contrastelor schimbătoare ca bază pentru toate materialele plastice, a fost atent și la volumul, expresivitatea construcțiilor spațiale, subliniindu-le nu numai prin compoziția cadrului, alegerea punctului de fotografiere, ci și prin lumina, contrastul dintre prim-plan si fundal El a fost ajutat în acest sens de peisajul lui Eneas cu organizarea lor oarecum ascuțită (în conformitate cu stilul general al filmului) a spațiului Laconic, cu numărul minim necesar de detalii expresive, decorul în sine era expresiv și părea: să le îndepărtezi cu o lumină generală, inundabilă, și totul va fi în ordine Dar chiar și pe "Roata Feris" Eney a înțeles posibilitățile lumii Moscovei și aici conta deja direct pe ele Într-adevăr, lumina a ridicat imaginile încorporate în peisaj la nivelul de generalizare În curtea garsonierei, Enei a construit o mică porțiune de stradă, fără a repeta o singură clădire adevărată Pe ecran, decorul a devenit o imagine a întregii perspective Nevski (nivelul lucrării lui Moskvin cu lumina devine deosebit de evident dacă îl comparăm cu nivelul lucrării lui Frolov - a filmat același decor al lui Enei în Decembriștii cu obișnuitul său " lumină

tare, expunând astfel "placajul" ei) Peisajul departamentului, cu ajutorul luminii și parțial scurtarea, a devenit Departamentul (așa e, cu majusculă) - o întruchipare clară a bazei birocratice a Imperiului Lumina de la Moscova din "Patonul" este numitorul comun al întregului spațiu din Sankt Petersburg, acoperind atât piețele uriașe goale cu monumente, cât și mizerabila cameră Bashmachkin, și departamentul și Nevski Lumina care sporește contrastele pare a fi contraindicată în portrete Dar Moskvin a combinat incompatibilul De cele mai multe ori- Capitolul trei "Pardesiu" tretov, chiar și în unele portrete ale unei fete din "numere" (Antonina Yeremeeva), umbrele nu sunt atenuate, direcția și intensitatea luminii sunt alese astfel încât umbrele vizibile să sublinieze doar caracteristica feței, fără a distorsiona trăsăturile acesteia Iar în prim-planurile oficialilor din scena de vis, lumina contrastantă ajută la transformarea fețelor lor în măști fantasmagorice Combinația dintre o lumină scăzută contrastantă și chiar nenaturală cu distorsiunea optică a unui prim plan și, uneori, cu o scurtare, este folosită de mai multe ori în film Și este întotdeauna justificat de percepția lui Bashmachkin Pentru o "subiectivitate" completă, camera trebuia să se miște, dar nu existau camere speciale pentru fotografierea cu mâna în acel moment "L-am găsit odată pe Moskvin în curtea studioului făcând un lucru ciudat", și-a amintit Kozintsev, "după ce și-a atașat un fel de sanie (de fabricație proprie) pe umeri și a aranjat o cameră pe ei, s-a ghemuit, s-a învârtit " Un trepied de piept realizat de Moskvin ("sanie") cu camera "Debri" este vizibil în fotografia momentului de lucru al filmării dansurilor în "numerele" Moskvin nu filmează încă, încearcă, arătându-i actriței cât de sus să-și ridice piciorul Lui chiar nu îi plăcea să fie fotografiat, iar Mihailov nu l-a împușcat - în centru este un dansator, cameramanul este chiar decupat de cadrul ramei Dar în artă, și mai ales în fotografie, uneori ceea ce se întâmplă este că Eisen- aprilie "Pardesiu" Filmarea scenei "În camere" Moskvin filmează cu o cameră montată pe un trepied la piept Fotografie de E Mikhailov Andrey Moskvin, director de imagine "Pardesiu" Cadru din film Bashmachkin (A Kostrichkin) pe Nevsky Prospekt Stein a numit "îmbogățirea din Beiproduse neprevăzute [subproduse, descoperiri incidentale]" O astfel de descoperire a fost Moskvin în imagine Privind mai atent, observi cât de ferm stă în picioare, cât de bine se sprijină talia și curelele trepiedului, cât de elastic este corpul, gata să se miște cu camera în urma mișcării rapide a dansatorului Apăsat de cadru, Moskvin s-a dovedit a fi centrul semantic al imaginii - părea că din el ar emana un fel de câmp de putere spirituală Această putere spirituală este resimțită în cadrele din "The Overcoat" Moskvin nu ia luat doar fizic locul lui Bashmachkin, ci și-a transmis sentimentul, atitudinea față de imagine, întărind subiectivitatea punctului de fotografiere cu expresia contrastelor, unghiurilor și mișcării camerei Chiar și pentru loviturile făcute din lateral, "obiectiv", a găsit trucuri pentru a "intra în sufletul" eroului, umilit de viață Iată prima apariție pe Nevsky a tânărului Bashmachkin într-un pardesiu cu un guler încă magnific În prim-planuri, capul său este apăsat pe marginea de jos a cadrului Compoziția deschide fundalul, sporindu-și activitatea și, cel mai important, evidențiază dorința eroului de a nu fi foarte vizibil, "de a nu ieși în afară" Și lumina este de așa natură încât ochii sunt clar vizibili, o privire precautã sau mai degrabă precaută (Kostrichkin a jucat perfect această vigilență) Opoziția lui Nevsky Prospekt și Bashmachkin, care încă nu a făcut nimic, dar deja speriat, dezvăluită în cadrul "obiectiv", îi spune spectatorului multe Și apoi sunt

fotografii "subiective" - fata, așa cum o vede Akaky Akakievich Deosebit de bun este primul plan pe fundalul semnului cafenelei Ovalul semnului se repetă în ovalul de pene de struț iluminat din spate și în alb-negru (contrast din nou!) oval din două jumătăți - o față foarte strălucitoare și o pălărie de mătase neagră Rama este rafinată, asemănătoare portretelor cu care Chartkov a lui Gogol și-a mulțumit clienții; este ușor de imaginat că Bashmachkin le-ar putea cunoaște din litografiile expuse în vitrine Într-un astfel de cadru, o ia pe fata drept o "făptură cerească", neobservând privirea ei arogantă Imaginea este scurtă, dar filmată în așa fel încât noi, publicul, simțim admirația lui Bashmachkin și, în același timp, vedem atitudinea fetei față de el "Atitudinea vizuală față de subiect", desigur, este exprimată nu numai prin transferul punctului de vedere al protagonistului Construind momentele de impact ale filmului pe percepția subiectivă a lui Bashmachkin, nici faxurile și Moskvin nu renunță la alte "subiectări" În cadru, picioarele unei fete alergând pe scara în spirală abruptă către "numerele" Îi vedem prin ochii unei Persoane Nesemnificative care o urmărește - Moskvin a alergat pe scările înguste cu o sanie, rotind butonul în timp ce mergea "Kame-
Capitolul trei "Pardesiu" În mâinile ei, tremurul ei este perfect în concordanță cu entuziasmul tânărului ", a spus cercetătorul francez de film Barthelemy Amengual, vorbind despre acest cadru Există o altă fotografie remarcabilă aici: scara în prescurtare de sus Camera este nemișcată, dar mișcarea rapidă de "rotație" a eroilor care urcă scara în spirală creează o iluzie completă că acest cadru a fost scos din mișcare Multe fotografii din "Paltonul" au devenit manuale: sunt reproduse la nesfârșit în cărți Aceasta este o fotografie a unui jaf făcut dintr-un punct înalt cu umbre lungi de tâlhari în zăpadă, ca și cum l-ar "strânge" pe Bashmachkin, înspăimântat de moarte și un portret al unei "creaturi cerești" împușcat printr-un evantai într-o scenă de vis Aici puteți adăuga un plan general al departamentului pardesiu (tot de la un punct înalt); ca o plasă de zăbrele acoperită cu o umbră modelată (Gerasimov), propriul său plan apropiat cu un craniu gol; prim-plan al Secretarului Persoanei Semnificative Puteți continua la infinit - este dificil să găsiți un cadru inexpresiv în film Dar este mult mai important ca fotografiile să fie legate în interior, formând o totalitate dramatică, uneori inconștientă: fotografiile care sunt departe unele de altele sunt conectate într-un singur motiv Iar acest lucru este ajutat de "bogăția incalculabilă" de mijloace vizuale folosite de operator Una dintre ele este unghiul Am scris deja că unghiul, punctul și direcția de filmare nu au fost neapărat sugerate de cameraman, aici au venit multe de la regizori, în special de la Kozintsev Dar Moskvin nu a fost unul dintre cei care urmează cu resemnare instrucțiunile El a participat activ la căutarea unghiului corect și, dacă altcineva l-a sugerat, nu a acceptat-o întotdeauna fără o dispută Și dacă a acceptat deja, atunci ceea ce i s-a oferit corespundea propriei sale idei Prin urmare, punctele de tragere, unghiurile "coat" erau la fel de mult Moskvin ca și lumina Unghiul este un instrument puternic, nu foarte familiar publicului din Poate de aceea s-au scris atât de multe despre el în recenzii, iar mai târziu în articole și cărți, unde era vorba despre "Pardesiu" Exemplul era de obicei același - O persoană semnificativă îl certa pe Akaky Akakievich În termeni generali, ochii actorilor sunt la același nivel (Kapler este mai scund decât Kostrichkin, dar a stat cu genunchii pe jumătate îndoiți), iar unghiurile ascuțite ale cadrelor ulterioare nu sunt deloc justificate din punctul de vedere al personajele Din nou, transferul

sentimentelor lui Bashmachkin: unghiul de dedesubt prim-planuri ale Persoanei Semnificative întruchipează atitudinea obișnuită față de autorități de jos în sus (un motiv comun cu monumentul lui Kutuzov) Akaki Akakievici însuși a fost împușcat de sus pe fundalul unei podele cu parchet în carouri; podeaua este mult mai mare decat cea a studiului din fotografia generala (camera a fost ridicata atat de sus incat a trebuit sa fie adaugat mult parchet Ar fi o greseala sa consideram aceasta fotografie "subiectiva" pentru Persoana Semnificativa, iar aici există un sentiment de Bashmachkin care se simte ca o insectă sub privirea unui șef formidabil De ce exagerările evidente nu rănesc ochii De ce chiar și criticii care au acuzat filmul de formalism au considerat aceste fotografii ca fiind o realizare a faxurilor, și nu un truc formal ? După ce mi-a spus despre filmarea unei persoane semnificative de dedesubt, Trauberg a continuat: "Nu am avut timp să filmăm această fotografie, când Moskvin a luat camera și a fugit sus, spre balcon Am alergat cu el Am făcut-o fără să spunem un cuvânt" Aceasta este o altă dovadă a naturii organice a cadrului cu Andrey Moskvin, director de imagine "Pardesiu" Cadru din film Cert pe Bashmachkin de către o persoană semnificativă (A Kapler) Bashmachkin - "bug", naturalețea nașterii sale Dar organicitatea aici nu este nicidecum rezultatul unei intuiții spontane, este bine pregătită, pentru că conexiunile interne ale cadrelor legate de un singur gând au fost deja conturate Biroul unei persoane semnificative a fost filmat pe aprilie, iar pe martie au filmat dintr-un unghi superior al lui Bashmachkin care iese din subsolul lui Petrovici Prin urmare, deja în primele două zile de filmare, există unghiuri asupra autorităților de jos (monumentul lui Kutuzov) și asupra lui Bashmachkin de sus, decât unghiurile justificate Într-o oarecare măsură, unghiul superior în trecerea lui Akaky Akakiyevich, ghemuit de îngheț, de-a lungul zăbrelei este justificat ki al Grădinii de vară (luat de pe podul înalt peste Fontanka) Dar de asemenea mai devreme, punctul de vârf va fi, de exemplu, în personalul departamentului, iar în viziunile lui Bashmachkin se păstrează: chiar și în cele mai multe vise posibile pentru el - i se dau acte de semnat! - rămâne Bashmachkin De sus, a fost filmat în palton și în scena jafului Din cadru în cadru (separați de multe altele), înălțimea punctului de fotografiere crește, în scena din apropierea Fației Semnificative, camera s-a înălțat aproape vertical în sus, cadrul a devenit punctul culminant al întregii linii a vechiului Bashmachkin Convingător chiar și pentru adversarii filmului! Totuși, asta nu este tot Din unghiul de sus, o persoană este transformată într-un bug, departe nicăieri Dar în final, există o filmare în care Bashmachkin a fost filmat de jos: el urcă scările până la felinar, la Persoana Semnificativă Crescând, unghiul superior sa spart în opus! A căzut din realitate în delir Akaki Akakievici a murit Luminarul fantasmagoric a stins felinarul Așa s-a încheiat povestea lui Așa că Moskvin, urmând lui Tynyanov și regizorilor, folosind perspectiva "în fraternitate și egalitate" cu lumină și mișcarea camerei, și-a dezvăluit atitudinea față de ea "Pardesiu" Cadru din film Aceeași scenă Capitolul trei "Pardesiu" EXPERIENŢĂ Un suflet cu adevărat înălțat, adică un creativ, mulțumitor de sine și, prin urmare, întotdeauna independent, este dăruit de sus cu o binecuvântare Un astfel de suflet transformă, de asemenea, ceea ce este străin în propria sa proprietate personală: căci arhetipul a tot ceea ce frumos se află în adâncul lui O forță exterioară devine pentru ea doar o cauză accidentală Își duce proprietatea peste tot Mintea exaltată o urmează, dar ca un cuceritor! Alexandru Odoievski Realizările artistice ale lui

Moskvin în "Pardesă" au fost imediat recunoscute Până în prezent, The Overcoat este unul dintre puținele filme care sunt studiate de studenții camera de film din întreaga lume Cum se poate explica că Moskvin, cu "educația sa artistică fluentă" (cuvintele lui Șklovski despre majoritatea regizorilor de la începutul anilor douăzeci), a devenit un clasic al artei camerei în mai puțin de un an? Bineînțeles, cu un dar artistic și o minte analitică ascuțită, care a tras concluziile corecte din propria experiență cu Roata Ferris și ianuarie Dar poate că și experiența altcuiva l-a influențat? Influențat, ca pe orice artist În anii de școală și studenție, Moskvin a vizitat cinematograful, care în mediul său a fost perceput mai degrabă ca o realizare tehnică - să ne amintim cuvintele sale despre prima cunoaștere cu cinematograful, cu o cronică despre zborul unui avion Banburyiștii se uitau nu numai la cronică, ci și la melodrame, dar erau iubitori de teatru și muzică, nu cinefili În "ora de ucenicie", Moskvin a vizionat toate filmele la rând, comparând cele mai bune și cele mai rele, comparând filme din diferite școli, să zicem, germană și franceză, descoperind acele prime grăunte de artă a camerei pe care nu, nu și au apărut fluxul general Anul s-a dovedit a fi deosebit de bogat în filme străine de nivel înalt: trei filme de David Griffith, printre care Broken Shoots, Parisienne de Charles Chaplin, Krenkebil de Jacques Fader, Joyless Lane de Georg Pabst, Michael de Carl Dreyer A învățat multe Dar a fost acuzat - se spune, pur și simplu a luat ceva de la nemți Ca răspuns la aceasta, Trauberg a scris că operatorii germani ai erei expresioniste "au deschis lumea clarobscurului, panoramei, au mutat optica către cinematografie Și, ca Columb, nu au intrat niciodată în noua lume Moskvin a fost cel care le-a furat? Prostii" Apărând, Trauberg a mers prea departe: împreună cu regizori precum Murnau, Lang, Pabst, cameramanii, bineînțeles, "au intrat într-o lume nouă" - voi numi același "Joyless Lane" de Pabst și Guido Seber sau "Ultimul om" " de Friedrich Murnau și Karl Freund (Moskvin l-a văzut la un an de la filmările din The Overcoat), e adevărat, Moskvin nu i-a furat Dar ce este "furtul" în artă, dacă excludem plagiatul direct? "De îndată ce un geniu își pune laba pe o formă existentă, o transformă imediat într-un nou mijloc de exprimare", explică multe aceste cuvinte ale lui Romain Rolland Leonardo este adesea numit inventatorul clarobscurului, dar ca tehnică de modelare se găsește mai devreme, de exemplu, la Perugino Transformând clarobscurul într-un "nou mediu" puternic, Leonardo a creat un nou mod artistic de gândire Andrey Moskvin, director de imagine Operatorii germani au găsit multe, dar alții au inventat ceea ce Trauberg numea: efectele de clarobscur erau deja la operatorii scandinavi; panorama a fost folosită de italieni în Cabiria ( ); Georges Méliès a folosit trucuri optice în primii ani ai cinematografiei Meritul lui Freund, să spunem, nu constă în invenția fotografiei în mișcare, ci în faptul că a transformat-o într-un mijloc atât de expresiv care a făcut posibil să se facă un nou pas în dezvoltarea poeticii filmului Nu era nevoie să furi de la germani, pentru că nu existau secrete Revistele "Filmtechnik" și "Kinotechnik" (Moskvin știa bine germana și le citeau) descriau în detaliu inovațiile tehnice și soluționarea problemelor artistice cu ajutorul lor tocmai pentru ca alți operatori să o poată folosi În august , Filmtechnik a publicat articolul lui Zeber despre filmarea cu o cameră mobilă, iar în octombrie o fotografie a unei camere pe un trepied de piept (ar fi putut să-l împingă direct pe Moskvin la ideea unei "sanii") Cameramanii, cărora, potrivit lui Trauberg, "nu-i păsa în ce să tragă", erau artiști, dar în condițiile de producție concepute pentru profit,

chiar trebuiau să filmeze totul și chiar să-și apere demnitatea: erau considerați tehnicieni, nu au fost menționate în afișe (germană firma de închiriere nu a vrut să-l sublinieze pe Tisse pe afișul Potemkin), Zeber, Freund, Günter Rittau au făcut prezentări, au scris articole, afirmând munca de cameră ca artă nu numai cu filme Și Moskvin a studiat, nu doar adoptând tehnici, ci dezvoltându-le creativ A văzut umbre mari și ascuțite de eroi în filmele expresioniștilor (Protazanov și Slavinsky le-au avut în Regina de pică în , dar nu sunt sigur că Moskvin a văzut acest film) Sunt cadre în "Roata Feris" cu astfel de umbre; tehnica este folosită tehnic astfel încât un singur cadru să fie expresiv În "The Overcoat" - o fotografie strălucitoare cu umbrele tâlharilor Însă Moskvin face un pas înainte aici, tehnica devine un "mijloc nou", puterea figurativă a umbrelor conduce melodia sa prin întregul film Bashmachkin jefuit aleargă la paznic și nu vedem decât un gard lung, de-a lungul căruia umbra lui alunecă spre umbra paznicului După ce și-a pierdut pardesiul, oficialul se dovedește a fi o umbră, dar paznicul nu este o protecție pentru o persoană fără pardesiu, ci doar o aparență, o umbră Cel mai simplu mod de a spune despre influența directă a expresionismului, dar Gogol a scris Nevsky Prospekt cu mult înainte de The Cabinet of Dr Caligari (Permiteți-mi să vă reamintesc: " umbrele lungi pâlpâie de-a lungul pereților și a pavajului și aproape ajung cu capul la Podul Poliției") Filmele germane i-au dat lui Moskvin multe, dar, desigur, nu un singur principiu expresionist al soluției picturale a filmului, ci o mulțime de "secrete" profesionale de natură tehnică și artistică Krenquebille a lui Fader și Léon-Henri Burel s-a apropiat de filmele germane, cu contraste de lumini și umbre în scenele de noapte și "subiectivizarea" senzațiilor eroului în scena curții Și filmele americane s-au distins prin tonalitatea lor ușoară "optimistă", fotografierea portretelor cu focalizare moale și compozițiile clare Acest lucru a fost important pentru "alimentul" personajelor principale și este asociat cu sistemul "star", care a dat naștere și la alianțe permanente "cameraman-star": celebrul Charles Roscher a realizat filme ale diverșilor regizori cu Mary Peak Capitolul trei "Pardesiu" Ford, William Daniele - cu Greta Garbo Cameramanul a creat un standard de iluminare care a făcut ca vedeta să pară "mai fotogenică" (ochii albaștri deschis ai acum uitatei Mary Minter păreau albici pe ecran; cameramanul asistent James Wong Howe a devenit cameraman, găsind o modalitate de a le "întuneca", creând "standardul" ei) Invariabilitatea luminii portretelor a determinat invarianța atât a luminii în general, cât și a compoziției Dezvoltându-și propriul stil, cameramanii americani au descoperit și ei multe, de exemplu, filmările cu focalizare moale Și în ciuda efectului de nivelare al producției în linie și a fricii producătorilor de a-și asuma riscuri, cinematografia americană a propus regizori și cameramani care au depășit standardele Aceștia sunt Chaplin și Roland Tothero, care au rezolvat dificila sarcină de a filma nu un comic, ci o comedie și, bineînțeles, Griffith și Billy Bitzer Printre capodoperele lor se numără filmul din Broken Shoots, care a fost difuzat la Leningrad ani mai târziu sub titlul Broken Lily După alți de ani, Mihailov mi-a răspuns la întrebarea despre filme memorabile: "Fotografia care a jucat un rol important pentru mine și pentru Moskvin este "Crinul spart" Filmul a oferit "idei de bază despre cum să lucrați cu lumina artificială și să creați starea de spirit și stilul necesar cu ea", - spunând acest lucru, Mihailov a spus principalul lucru, dar nu tot Starea de spirit și stilul sunt create nu numai de lumină, ci și de fotografierea soft-focus (meritul fotografului Hendrik Sartow, de fapt, al doilea cameraman), și recreate

imaculat în pavilion de curgerea lentă a unui râu noroios, ușor strălucitor , și contrastul ascuțit al planurilor moi, încețoșate ale terasamentului Tamisei și Chinatown, fotografii dure, contrastante în casa boxerului răufăcător și virtuozitate (mai ales în prolog) Bitzer a creat o atmosferă uimitoare pentru film, întărind, chiar sporind, performanțele excelente ale lui Lillian Gish și Richard Bartelmes Combinat cu direcția precisă și ritmul de tăiere a lui Griffith, acest lucru a făcut din film un apogeu al realizării cinematografice Trauberg a definit pe bună dreptate că atmosfera lui este creată "nu de pictură, nu de literatură Cinematografia ca atare Filmat complet în pavilionul Broken Shoots, lui Moskvin i s-a dat mult să creeze "dispoziție și stil" cu ajutorul luminii Un alt nume trebuie menționat "Dintre cameramanii care filmau la acea vreme, ne-a plăcut foarte mult munca cameramanului de la Moscova A Levitsky, care a stăpânit cu măiestrie lumina", a scris Mihailov Din povestea lui Kozintsev despre Moskvin: "Îmi amintesc cu ce respect a vorbit în tinerețe despre A Levitsky" Devenit cameraman în , Levitsky deja în , din motive creative, a refuzat să filmeze filmul Strong Man cu Vsevolod Meyerhold, deși înainte de asta au colaborat cu succes la Imaginea lui Dorian Gray Și chiar dacă Meyerhold a fost un inovator în experimentele sale cinematografice, iar gustul lui Levitsky era mai degrabă academic (nici el nu a putut lucra cu Eisenstein), este important ca primul din istoria cinematografiei ruse și, posibil, mondial, a operatorului " revolta" a fost rezultatul conștientizării de sine nu "chiriaș", ci ca artist, conștientizarea demnității profesiei, a dreptului la propriile opinii Levitsky a câștigat acest drept cu cultura vizuală a celor mai bune filme ale sale Avea o stăpânire excelentă a luminii: unul dintre Andrey Moskvin, director de imagine El a fost primul care a folosit lumina "Rembrandt" în portrete, a folosit expresiv lumina de fundal, ceea ce nu era deloc ușor în starea de atunci a tehnologiei Voi adăuga că a fost profesor al multor operatori, în frunte cu Golovnya, care a început ca asistent Nu se știe dacă Moskvin a văzut Imaginea lui Dorian Gray, unde, în primul rând, atmosfera unei povești fantastice a lui Oscar Wilde a fost creată de lumină, dar a văzut cu siguranță Raza morții Lev Kuleshov și-a numit filmul "lista de prețuri a cascadorii cinematografice" Putem spune că Levitsky i-a dat și o listă de prețuri a tehnicilor de iluminat Moskvin, trebuie să ne gândim, l-a studiat cu atenție Ca și în cazul lui Bitzer, cu cameramanii germani, în The Overcoat nu a repetat deloc ceea ce a văzut, ci, parcă, l-a redescoperit în opera sa Afirmația pare ciudată: a văzut lumina "rembrandtiană" a lui Levitsky, umbrele germanilor, fumul luminat din pavilionul de la Bitzer și, uneori, a făcut de fapt același lucru Dar, în primul rând, nu este suficient să vezi tehnica, trebuie să găsim și o modalitate de a o implementa (nemții au dezvăluit tehnicile, dar Moskvin nu a avut întotdeauna tehnica de a le repeta pur și simplu) În al doilea rând, de cele mai multe ori nu a făcut exact la fel, tehnica altcuiva a fost imboldul pentru găsirea propriei sale În al treilea rând, a repetat direct tehnica când, în căutarea unei imagini generalizate, a ajuns la ea ca fiind singura posibilă Ar fi o greșeală să reducem rolul experienței altcuiva la experiența operatorilor Întreaga experiență a cinematografiei a însemnat mult pentru Moskvin: "Potemkin", "Parisian", "Broken Shoots" a învățat să înțeleagă semnificația muncii regizorului, unicitatea a echipei de filmare Și alte arte, literatura ar putea influența mai mult decât filmele Moskvin a studiat serios pictura, acest lucru a afectat în mod clar; este familiarizat cu muzica modernă cu contrastele ei, "aducând mijloacele

de exprimare muzicală la limita capacităților lor" (Boris Asafiev), literatura clasică și modernă Îi plăcea Meyrink, Edschmid și alți expresioniști Dar până la urmă, și ei l-au urmat pe Gogol cu mijloacele sale expresive, aduse "la limita capacităților lor" Iar cântecul despre rătăcitorul care-și târă scheletul la spate s-ar putea afla într-o serie de asocieri care au determinat imaginea plastică a eroului din "Paltonul" (observ că Kostrichkin a dat foarte bine proiecția "scheletului" - vechiul Bashmachkin la tineri) Și "poeții Țarskoie Selo"? Atât de diferiți Akhmatov, Gumilyov, Mandelstam au fost reuniți prin obiectivitatea, tridimensionalitatea lumii recreate Și aceasta a "alimentat" dorința lui Moskvin de obiectivitate, textura imaginii, de a crea o imagine bazată pe obiecte reale, și nu semnificațiile lor simbolice Nici măcar puținele obiecte pe care faxurile și Enei le-au dat drept simboluri (un ceainic mic, "micșurat" la vechiul Bashmachkin), Moskvin nu le-a evidențiat, în cadru sunt la egalitate cu altele Se mai poate aminti "neoromantismul" lui Gumiliov și Tihonov, interesul lui Moskvin pentru Orient Teatrul de umbre chinezesc ar fi putut da un impuls pasajelor siluete din prima parte Sper ca cititorul să înțeleagă că nu este vorba despre prezentarea deliberată a imaginii sub teatrul antic al umbrelor sau sub politonalitatea muzicii secolului XX Toate acestea au devenit pentru Moskvin "proprietatea lui" sau, potrivit lui Andrei Tarkovsky, "experiența lui" (" fiecare persoană trebuie să-și experimenteze propria experiență, și artistul în special: experiența dezvoltată de altcineva, Capitolul trei "Pardesiu" experiența inspirată din exterior nu a condus niciodată la înalte realizări artistice Dar tocmai trecerea de la repetarea experienței altcuiva la "experimentarea" ei în propriul sistem artistic este cel mai bun semn de independență Ce loc a luat Moskvin în dezvoltarea cameramanismului sovietic? În cartea sa The Pictorial Construction of Film ( ), cameramanul și teoreticianul Vladimir Nielsen a pus în contrast instalațiile mașinilor de facsimil și Moskvin cu principiile lui Eisenstein și Tisse, al căror elev era Nielsen nu l-a acuzat pe Moskvin de formalism, dar această idee era vizibilă în subtext El credea că în The Overcoat a existat "o manifestare a aceluiași proces de încălcare a canoanelor naturaliste stabilite, care se reflectă în mod clar în lucrările lui A Golovnya și E Tisse Dar Moskvin la început merge pe drumul său Sensul este clar: rolul lui Golovnya și Tisse este evidențiat cu cuvântul "luminos", iar Moskvin, mergând pe propriul său drum, probabil, se va îmbunătăți și va merge pe urmele moscoviților În principal, Nielsen are dreptate: la fel ca Tisse (există o conversație specială despre Golovnya: "Mama" a fost filmată după "Potemkin" și "Paltonul" și nu fără influența lor directă), dar cu propriile sale mijloace Moskvin a luptat împotriva naturalismului , împotriva canoanelor cinematografiei vechi Și propriul drum al lui Moskvin este clar vizibil în comparație cu Tisse Definind principalele trăsături ale stilului "Strike" și "Potemkin", Nielsen a remarcat că expresivitatea sa se bazează pe o compoziție liniară Și Tisse a început să acorde atenție compoziției luminii doar în "Old and New" Nielsen a încercat chiar din experiența sa să fundamenteze ordinea dezvoltării mijloacelor expresive de către fiecare operator Moskvin nu se încadrează în acest model Deja în "Roata Feris" au fost construite multe cadre ținând cont atât de compoziția liniară, cât și de cea ușoară În "The Overcoat" acest lucru se aplică aproape tuturor fotografiilor Dezvoltând descoperirile timide, "trecătoare", ale "Roatei", Moskvin a trecut de la o construcție liniară la una spațială În , odată cu lansarea "Potemkin" și "The Overcoat", două tendințe stilistice au apărut în

arta camerei de film a lungmetrajelor sovietice Cei mai străluciți reprezentanți ai lor, mai precis, fondatorii - Tisse și Moskvin Originile primului se află în buletinele de știri ale Războiului Civil, parțial în primele lucrări ale grupului Vertov, iar a doua în fotografia artistică Aceasta este o schemă brută: originile sunt mai diverse (pentru Moskvin, aceasta este și pictură), iar granițele direcțiilor sunt oarecum neclare dacă luăm în considerare soluții specifice (în același Potemkin există un episod complet "Moscova" de ceață) și luați în considerare imaginea dezvoltării ulterioare Dar, cu toată schematicitatea ei, această împărțire în două direcții reflectă tendințe semnificative În The Overcoat, talentul lui Moskvin, gustul și simțul proporției s-au îmbinat fericit cu experiența sa artistică și a reușit să se exprime până la capăt, să se dovedească un artist independent Pentru arta cinematografiei, filmul a devenit o piatră de hotar în dezvoltare, deoarece, "punându-și laba pe formele existente", Moskvin a creat un sistem de mijloace expresive care a format o nouă direcție stilistică Se vrea involuntar să spună, în urma lui Rolland, "laba unui geniu" Într-adevăr, de ce este necesar să folosim cuvântul "talent" atunci când vorbim despre un dar atât de enorm? Andrey Moskvin, director de imagine PERSOANA INDIVIDUALA nimic măreț nu poate fi creat în literatură, sau în orice în general, dacă cineva nu experimentează fericirea creând-o, sau cel puțin nu o consideră un mijloc de a obține fericirea Gabriel Garcia Marquez Kozintsev și-a amintit filmările în trei schimburi din The Overcoat: "Am avut destulă forță, nu am simțit altceva decât emoție veselă și emoție distractivă de la o astfel de ordine de lucru" Acest lucru este valabil mai mult pentru Moskvin decât pentru faxuri: după ce l-au început mai devreme, s-au simțit artiști mai devreme A experimentat fericirea? Cred ca da Motivul principal ar fi trebuit să fie tocmai acesta - să te simți ca un artist În primele două filme, Moskvin a rezolvat probleme tehnice, piesele de succes artistic s-au datorat unui hit intuitiv În The Overcoat a căutat și tehnici tehnice, dar pe baza intenției regizorului a determinat și sarcina artistică Nu a formulat-o verbal, important este că a simțit-o; Văzând pe ecran că ceea ce a plănuit se dovedește, că ceea ce a găsit este o parte inseparabilă a întregului, el, desigur, ar fi trebuit să simtă o ascensiune veselă Nu este pur și simplu ciudat că cu bucurie, pasiune veselă, un sentiment de fericire, poți face un film despre o tragedie umană? Dar cuvintele lui Garcia Marquez sunt preluate din reflecțiile sale despre cât de multă distracție, bucurie este conținută în cărțile sale, inclusiv în Toamna Patriarhului Ideea nu stă în povestea spusă, ci în patosul creației, în autenticitatea sentimentului, fără de care nu există artă adevărată Compozitorul Valery Gavrilin a spus frumos: "Puterea autenticului asupra unei persoane este nelimitată Arta adevărată înalță o persoană și este imposibil să contracarezi această forță începi să te simți ca o particulă sonoră, semnificativă de înaltă și înaltă armonie înțeleaptă " Sentimentul creatorilor filmului "The Overcoat" a fost autentic? Fara indoiala În ce au văzut ei armonie înaltă și înțeleaptă? La fel ca toți cei mai buni artiști ai anilor : într-o societate de oameni puternici și egali, în care toți pentru unul, unul pentru toți Venind cu metafore vizuale, găsind noi unghiuri și tehnici de iluminare, exersând automatismul mișcărilor lui Bashmachkin, le-a păsat mai puțin de toate de formă, dar au încercat să facă vizuală inegalitatea înfiorătoare a imperiului rus, dizarmonia care domnește în această lume Expunând mecanismul dezumanizării umane, ei au luptat pentru dreptul omului de a fi Uman Și au vrut ca patosul luptei, autenticitatea sentimentelor lor

să ajungă la public Criticile au luat-o prost pe "Paltonul" Au scris despre "un compot haotic din operele lui Gogol", "Hoffmannian" și chiar "un fenomen reacționar strălucitor" A primit-o mai ales în orașul natal, despre care Tynyanov a scris cu ironie: "Persecuția plină de bucurie a criticii de la Leningrad a depășit de această dată tot ceea ce cititorul obișnuit își poate imagina" Printre acești critici s-a numărat și Bleiman Mult mai târziu, va spune despre recenzia sa: "Nu am înțeles sensul inovator al imaginii" Spre meritul său, voi remarca: deja în a numit filmul "o tranziție decisivă către Capitolul trei "Pardesiu" genuri mai revoluționare" (și unor istorici de film au lipsit chiar și decenii; în , Rostislav Yurenev a raportat în spiritul unui denunț că povestea lui Gogol a fost "transformată într-un Hoffmannian excentric, interpretat într-un spirit freudian, lipsit de sens social") Faxurile nu mai erau tineri, pentru care scandalul de la premiera Căsătorii a fost epilogul unui joc de teatru pe care l-au început Acum au lucrat pentru public; succesul "Roatei" a căzut doar pe filmările "The Overcoat"; visau să o repete Iar publicul nu a înțeles filmul și nu l-a acceptat Bleiman scria în : "Suntem contemporani ai FEKS Semnificația muncii lor pentru cinematografia sovietică este ascunsă de apropierea lor Așa se întâmplă în artă, pentru că adevărata inovație este atât o ruptură în tradiție, cât și dezvoltarea ei dialectică În "Potemkin" decalajul era evident atât ca conținut, cât și ca formă Acceptând conținutul nou, revoluționar, spectatorii și criticii au căpătat și o formă organică pentru acesta În The Overcoat, noutatea formei era izbitoare, dar noutatea conținutului nu era evidentă, părea doar o denaturare a clasicilor Viziunea obișnuită a adaptării cinematografice, povara tradițiilor canonizate asociate cu Gogol, înlocuirea intrigii cu intriga și diferența de neînțeles dintre intrigile poveștii "Haina" și film (aceasta este, de asemenea, legată de titlu) ; faxurile au vrut să-l schimbe, dar direcția a refuzat: nu ar fi redus nicio pre-publicitate) A existat un alt motiv pentru respingerea "pardesiului" În același , Meyerhold l-a pus în scenă pe Inspectorul general, iar Andrei Bely, un cunoscător incomparabil al lui Gogol, a scris despre spectacol: " l-am citit pe Gogol dincolo de replici, fără fantezie, Meyerhold ne-a lovit în ochi și în ureche - pentru a scântei: Gogol necitit" "Paltonul" transmite "maniera lui Gogol", atmosfera poveștilor sale "necitite" Dar cinematograful și-a concentrat trăsăturile stilistice De pe ecran, grotescul și expresia lui Gogol au fost percepute mult mai clar și mai clar decât atunci când citea "dincolo de rânduri" Critica a tras de aici influența expresionismului german Estimările cu semnul minus au fost curând înlocuite cu altele, "expresionismul" faxurilor a fost o realizare: așa cum spunea unul dintre liderii lui Sovkino Ilya Trainin în , "avem nevoie de expresionismul cinematografic sovietic, înțelegând prin această expresie expresii puternice - pasiunile și gânduri ale erei noastre " Semnificația înțelegerii de atunci a fost și mai precis dezvăluită de Piotrovsky într-un articol din despre stilul cameramanilor de la Leningrad, în primul rând Moskvin: "Apare un stil principal, care, cu o mare aproximare, ar putea fi numit "stilul expresionismului" ", adică "expresivitatea" în munca cu camera " Și în cursul discuției despre formalism din , "expresionismul" a devenit din nou o etichetă minus, iar această etichetă a fost atașată permanent la The Overcoat Analizând filmul, Dobin a pus capăt expresionismului său și a adăugat: "Grotescul din The Overcoat este de plan romantic" Totuși, cu de ani mai devreme, în prima carte despre faxuri, scrisă de Vladimir Ne-dobrovo ( ), era un capitol "Romantismul FEX-urilor" Chiar

și mai devreme, Yutkevich a numit Roata o "victorie a romantismului" O caracteristică esențială a romantismului este atitudinea față de viața de zi cu zi Romanticii parizieni din anii treizeci ai secolului al XIX-lea, a remarcat Vadim Gaevsky, "au înțeles sobru condițiile reale ale existenței umane, ei sunt primii din istoria unor Andrey Moskvin, director de imagine cunoştea puterea formidabilă a unei vieţi nemişcate Dar, până la urmă, primii pași ai aparatelor de fax erau deja o luptă cu vechiul mod de viață nemișcat Idealul lor romantic este Viața Nouă; de fapt, a fost o expresie a viitoarei societăți a justiției universale În "Paltonul" au continuat să se lupte cu vechiul mod de viață, cu nedreptatea Ce este Moskvin? Deci este și un romantic! "În tinerețe, am experimentat o fascinație pentru exotic - dorința pentru neobișnuit mă bântuia din copilărie", acestea sunt cuvintele lui Konstantin Paustovsky, un scriitor incontestabil romantic Moskvin ar putea spune același lucru Să ne amintim încă o dată dragostea lui pentru versurile "neoromanticilor", interesul pentru Orient Pentru familia lui, o companie studențească cu spiritul lor ingineresc și practic, dragostea era aproape rușinoasă, trebuia ascunsă (îmi amintesc cuvintele lui Gordanov despre încercările timide ale mele și ale lui Moskvin în muzică și poezie: "a se asigura că nimeni nu este la acasă"), excepția este "romantismul tehnic" Iar plecarea lui Moskvin de la tehnologia pură la o artă atât de exotică în acea vreme precum cinematografia a fost un pas, într-o oarecare măsură, și romantic Pe "pardesiu", un vis care locuia latent în el s-a împlinit - se simțea ca un artist S-a realizat și formarea ca personalitate, sosirea a ceea ce Pușkin a numit "independența unei persoane" Momentul fericit al filmărilor "The Overcoat" a încheiat o perioadă oarecum prelungită de autodeterminare și formare a caracterului, chiar și comportament (ea provenea și din idei romantice despre artist) Fericita coincidență a aspirațiilor sale cu romantismul facsimilelor a însemnat mult pentru autodeterminarea lui Moskvin Fericit din nou Da, era fericit, la fel ca și ceilalți creatori ai Pardesiei Și aceasta a fost una dintre condițiile pentru apariția unui film minunat După ce l-a terminat, Moskvin a putut spune despre sine în cuvintele lui Pușkin: "Îmi pare rău, științe reci! / Îmi pare rău, jocurile primilor ani! / M-am schimbat, sunt poet!" CAPITOLUL PATRU MIJLOCUL ANII Timpul a fost penibil pentru ei într-un moment înaripat Pyotr Vyazemsky Amintindu-și mijlocul anilor douăzeci, primii pași ai Institutului Fizico-Tehnic, academicianul N N Semenov scria: "Viața este atât de plină și frumoasă Sunt atât de multe forțe tinere în noi! Și de ce, cu cât le cheltuim mai multe, cu atât ne-au mai rămas?! Pentru studenții academicianului A F Ioffe, timpul și puterea lor, s-ar părea, au încetat să se supună legile fizicii Era vremea și pentru cinema Anul de vârf în "mijlocul celor trei" planuri cincinale (cum a numit Eisenstein -) a fost anul ; a devenit anul de vârf atât pentru faxuri, cât și pentru Andrei Moskvin La Leningrad, anul a început cu o expoziție la Casa Artelor dedicată celei de-a treizecea aniversări a cinematografiei Ziarele au scris despre amenajări minunate pentru "decembriști" Dar tinerii de film nu au fost interesați de expoziție; pentru ei, evenimentul principal din ianuarie a fost premiera lui Potemkin "Bătrânii" nu s-au dat bătuți - a continuat spectacolul "Noua ianuarie", cu mare zgomot de reclamă îi pregăteau pe "decembriști" Pe februarie, ziua în care Moskvin a împlinit de ani, Ivanovski a filmat revolta din decembrie în Piața Senatului de oameni în figuranți, mai mulți operatori Și Moskvin a fost nevoit să tragă, în ciuda zilei sale de naștere, duminică, pentru o cantitate destul de mare de muncă în pregătirea pentru "pardesiul" Așa s-au ciocnit

cinematograful vechi și cel nou direct în opera lui Moskvin Același lucru a fost valabil și în alte arte Au existat dispute cu privire la Opera Academică (fostul Teatru Mariinsky) În februarie, tinerii critici au salutat cu zgomot, ca o descoperire în viitor, "Love for Three Andrey Moskvin, director de imagine portocale" de Serghei Prokofiev, iar alături erau balete rămase de la Scena Imperială Dar pe februarie , Marina Semenova, în vârstă de optsprezece ani, a dansat în Lacul Lebedelor și, ca răspuns la această performanță, s-a remarcat "plinătatea și bucuria rară a dansului ei" În revenirea bucuroasă a forțelor tinere, sângele proaspăt a fost turnat în clasici Aceasta a fost inconsecvența realității din , care a fost greu de înțeles de cei care au creat-o: în ianuarie, Mayakovsky a scris caustic despre "Leonid Loengrinovich", rimând "Sobinov" și "împrăștiat"; în ianuarie, faxurile, îndrăgostite de Mayakovsky, luptători înverșunați pentru un nou mod de viață, au preluat producția Gogol Anul a fost greu nu numai pentru artă URSS s-a luptat să depășească blocada diplomatică Pe februarie, ziarele au tipărit detaliile asasinarii curierului diplomatic Theodor Nette Nici interiorul nu a fost ușor Anul a început sub semnul Congresului XIV al PCUS (b) După ce a zdrobit "noua opoziție", Stalin a pornit ferm pe calea autocrației, dar țara încă nu a înțeles ce s-a întâmplat Era șomaj, industria producea doar trei sferturi din produsele Rusiei prerevoluționare, iar tineretul preluase deja cuvintele sloganului "industrializare", "regim economic" Tineretul a dat tonul și în cinema: este anul lui Potemkin și Pardesiul, Mother and Death Bay, Under the Law și Katya - Paper Wound Acesta este anul nașterii cinematografiei din Belarus și armean, anul capodoperelor lui Dziga Vertov "Pas, Sfat!" și "A șasea din lume" Conform muncii depuse, anul s-a dovedit a fi unul record pentru faxuri: după ce abia au terminat "Paltonul", s-au așezat la scenariul "Reparație", în iulie, fabrica l-a acceptat, redenumindu-l "Frate", au filmau deja în august, până la începutul lunii octombrie s-au finalizat filmările principale, în paralel cu montajul și filmările suplimentare pregătite "S V D " În decembrie, când a fost predat "Fratele", pavilionul și natura "S V D " au fost filmate cu viteză maximă În , Moskvin nu numai că a filmat întregul pardesiu, fratele și o parte semnificativă a S V D , ci și cel puțin o treime din filmul lui Timoșenko Turbina nr - sa alăturat pentru a-l ajuta pe Belyaev imediat după capitulare A dedicat mult timp primului film al lui Mihailov "Katka - o rană de hârtie" A fost implicat în filmările de figuranți pentru alte filme: în august, lucrând deja la Brother, el și alți cameramani au filmat Decembriștii în Peterhof, au participat la filmările balului din Poetul și țarul Dintre filmele "non-fex", cea mai serioasă a fost lucrarea de la "Turbine" Belyaev și Moskvin au filmat construcția hidrocentralei Volhov, care era grandioasă pentru acea vreme, cu entuziasm, ceea ce a alimentat foarte mult interesul lui Moskvin pentru tehnologie Drept urmare, fotografiile naturale au devenit decorul filmului, împingând intriga jucată de actori în fundal La "Katka" Moskvin, practic, a lucrat în perioada de pregătire Pentru regizorii Eduard Ioganson și Friedrich Ermler, acesta a fost al doilea film și chiar din primul și-au dat seama că blocajul lor era forma picturală Ermler și-a amintit cum a studiat cu atenție imaginea în filmele altora, îi plăcea stilul faxurilor, și-a imaginat "Katka" similar cu "Roata Feris" Au avut noroc: faxurile scriau "Remont", Moskvin și Yeney erau liberi, iar Ermler ia invitat Enei a fost imediat de acord; Moskvin a pus o condiție - pentru un cuplu cu Mihailov Capitolul patru la mijlocul anilor douăzeci Împreună cu Enei, au ales natura Moskvin l-a ajutat pe

Mihailov cu echipamentul și a discutat despre rezultatele filmărilor Numele lui a fost dat în credite: acest lucru i-a justificat pe directori în fața direcției, care îl considerau încă pe Mihailov un fotograf Dar magia autorității este mare, au început să atribuie "Katka" lui Moskvin, adăugând uneori "împreună cu Mihailov", deși Moskvin nu a luat nicio lovitură, în modul actual era directorul artistic Mihailov, folosind experiența "Roata Feris" în arătarea mediului și în portrete și experiența "Pardesului" în filmarea orașului pe timp de noapte, nu numai că și-a dovedit dreptul la o profesie, dar a devenit imediat unul dintre cei mai importanți cameramani la Leningrad Următoarele sale filme cu Ermler - "The House in the Snowdrifts" și "The Parisian Shoemaker" i-au aprobat în sfârșit poziția Munca imensă la filme, se pare, l-a luat pe Moskvin fără urmă Dar el și prietenii lui aveau multă putere, au cheltuit-o fără ezitare Eisenstein a scris despre "intensitatea creativă magnifică a anilor douăzeci" cu "nebunia ei de lăstari tineri, invenții nebune, iluzii, întreprinderi, curaj nestăpânit" Ficțiunea, invențiile erau în filmele tinerilor și chiar în viața lor, pline de glume practice, ospețe prietenoase, plimbări lungi, curte fete, stropire cu distracție și "necontrolat de îndrăzneț" S-au adunat la cel care avea o cameră mai mare, de cele mai multe ori la Mihailov sau la Rașeli Milman Au dansat, cu plăcere au stăpânit noi dansuri la modă - shimmy, Charleston La seri au fost prezenți tineri FAX conduși de regizori, la fel de tineri Kemoviți de la "Atelierul Experimental de Film" al lui Ermler și chiar moscoviți, de exemplu, Eisenstein Au iubit circul, nu au ratat nicio premieră În mai , a existat o cunoaștere "full-time" cu jazzul, revista de jazz negru "Chocolate Boys" cu orchestra lui Samuel Wooding a făcut un turneu la Leningrad Lui Moskvin îi plăcea jazzul, îi plăcea jazzul bun chiar și în ultimii ani Pasiunea pentru "genul ușor" nu a interferat cu interesul pentru lucruri serioase Au mers la concerte, teatre, au încercat să nu rateze spectacolele lui Meyerhold în turneu la Leningrad sau când călătoreau la Moscova (Moskvin a venit pentru prima dată la Moscova în iulie pentru a filma Turbina nr), au participat la expoziții Mihailov și-a dus prietenii la atelierele artiștilor, i-a prezentat lui Nikolai Benois pe Moskvin, Enei și Spies, iar apoi tatălui său Alexander Nikolaevici, care finaliza repararea expoziției Ermitaj L-au vizitat acasă pe Benois, au auzit conversații interesante, au petrecut mult timp în muzeu (Moskvin a studiat atât de bine Ermita, încât chiar și treizeci de ani mai târziu i-a uimit pe cunoscători numind din memorie locul fiecărei imagini, chiar nu foarte semnificative) Nu ar trebui să fie suficient timp pentru toate, dar totuși au vizionat filme, au discutat despre ele, au încercat să-și generalizeze experiența: în toamna anului , Moskvin și Mihailov au scris un articol lung Au citit mult și s-au certat despre ceea ce au citit Moskvin a cumpărat cărți despre artă și colecții de poezie Deja iarna, Rachel a sosit de la Paris (a fost acolo cu soțul ei, care lucra la Vneshtorg), a adus poezii ale tinerilor poeți francezi În , ea a spus: "Atunci am știut bine franceza, am citit poezie și lui Moskvin i-a plăcut - în ceea ce privește sunetul Îi plăcea poezia, am vorbit mult despre poezie " Andrey Moskvin, director de imagine În , Andrei s-a mutat la Leningrad, a închiriat o cameră mică deasupra arcului de pe strada Stremyannaya "Andrey, o gazdă ospitalieră, ne-a primit cu aparentă plăcere", și-a amintit Mihailov "Camera fusese curățată la sosirea noastră, dar peste tot erau urme de muncă: o masă de lucru, unelte, câteva detalii de neînțeles Toată viața lui Andrey i-a plăcut să inventeze ceva și a făcut-o cu dragoste Camera lui arată ca un

atelier de ceasornicar confortabil De obicei eram patru, iar al patrulea cel mai des era Boris Vasilyevich Shpis Mihailov, Shpis, Moskvin cine altcineva? Mihailov a continuat: "Andrey, cu o voce complet indiferentă, m-a anunțat despre căsătoria lui: "Eugene! Îmi poți trimite canapeaua " (Moskvin i-a plăcut canapeaua lui, iar Mihailov a glumit odată: "Dacă te căsătorești, canapeaua este a ta!") O femeie frumoasă, Katya Fedorova, a apărut pe Stremyannaya Ea nu a locuit mult timp acolo: nu s-a putut adapta la personajul moscovit, iar el, desigur, nu și-a schimbat caracterul Plecarea lui Katya a dat naștere la zvonuri și la primele legende despre Moskvin, interpretând circumstanțele conflictului A reacționat calm la zvonuri și legende Așa a fost pentru el , anul primei capodopere - "Paltonul", anul distracției aproape studențești și a autoeducației încăpățânate Are deja de ani, a venit maturitatea S-a schimbat și pe dinafară Într-o fotografie din : un pulover cu o cămașă albă care se uită la guler, ochelari într-o ramă subțire de metal, o coafură netedă, dar nu moale Arată ca un tânăr om de știință, deștept, oarecum timid Sau un mecanic, un ceasornicar "Meșteșugul", după cum spunea Blaman, care l-a cunoscut bine A încercat să ascundă timiditatea vizibilă în fotografie în viață, i-a fost rușine de ea, precum și sensibilitatea și, prin urmare, și-a dezvoltat propriul stil de comportament - reținut, fără alte prelungiri, chiar strict, uneori până la asprime Calm exterior, uneori deliberat, protejat în mod fiabil de pătrunderea în suflet a părerilor altora "FRATE" The Overcoat" a arătat că aparatele de fax puteau face foarte bine filme "vechi", în timp ce ei înșiși considerau că filmele despre zilele noastre sunt sarcina principală Au preluat scenariul "Dragostei de nord" a lui Yevgeny Zamyatin, dar și-au dat seama curând că drama din viața pomorilor, ruptă de modernitate, nu era pentru ei Nu au existat alte propuneri, ei au scris singuri scenariul Nu puteți viziona "Frate"; el a murit la începutul războiului, când un depozit de filme cu negative și copii ale aproape tuturor filmelor din Leningrad a ars de la o bombă germană Faxurile au avut totuși noroc, au pierdut doar primele scurtmetraje și "Frate" Dacă luăm, de exemplu, regizorii asociați cu ei, atunci aflați cu regret că toate filmele timpurii ale lui Petrov, Gerasimov, Shpis și Milman au pierit Istoricii de film "reconstituie" uneori filme din documente, scenarii, fotografii, recenzii Nu este ușor să faci asta cu "Bratishka" În filmul de televiziune One Hour with Kozintsev ( ), răspunzând la o întrebare despre cel mai bun film al lui Kozintsev, Yutkevich a numit "Bratishka" O glumă de iubit de paradox? Dar chiar mai devreme a scris că "Frate" Capitolul patru mijlocul anilor douăzeci "Frate" Cadru de film anticipa neorealismul italian și "conținea semințele a ceea ce avea să înflorească mai târziu în celebra trilogie Maxim" Și în cartea lui Nikolai Lebedev ( ) se spune: "Filmul s-a dovedit a fi exagerat, forțat, incolor și după câteva zile de demonstrație a fost scos de pe ecran" De altfel, în primele două luni de proiecție, filmul a acoperit % din cost valoare, care era atunci un indicator bun Kozintsev și-a amintit: "Fratele" a fost aprobat de Mayakovsky Bleiman în a numit filmul o încercare justificată și serioasă de a crea o comedie sovietică, nu în toate reușite, în a scris că "Fratele" a dat cheia filmului amuzant sovietic, pe care cinematograful nostru nu l-a folosit, iar patruzeci de ani mai târziu el a remarcat: "Tema și imaginea nepotrivită găsite de artiști, s-au răzbunat, filmul nu a avut succes Poate că, după ce a vizionat din nou filmul în , ar fi scris altfel Alte recenzii ale anului sunt controversate, precum "un film gri" și "un film despre care se poate spune în termeni nesiguri că este

foarte bun" Cum era el? Aproape complet nereușită, dar se pare că există ceva adevăr în cuvintele lui Blaman despre discrepanța dintre temă și imagine Tema este modul economic: camionul a fost casat pentru a cumpăra unul nou în străinătate; șoferul nu a fost de acord, s-a ocupat de reparație, entuziasmul i-a dus pe alții, camionul a fost restaurat, făcându-i rușine pe director - un birocrat și o birocrație În paralel cu "romantul" șoferului și a camionului, s-a dezvoltat și romantismul șoferului și dirijorului Tema și intriga sunt clare din scenariu, dar cu imaginea, atmosfera vizuală a filmului, totul este mai complicat Puținele fotografii care au supraviețuit pot spune puțin, cu excepția poate una: șoferul stă în adâncurile unui garaj slab luminat în spațiu liber și este iluminat de o lumină puternică la stânga de la poarta deschisă și la dreapta în prim plan, o mașină de pasageri Ford este aproape siluată; doar strălucirea pieselor nichelate conturează cercurile farurilor, barei de protecție, spițelor roții din față , o nouă mașină de pasageri este o raritate! Servit drept "hint", arată deosebit de impresionant Aceasta este probabil scena când șoferul vine în garaj, constată că vechiul camion a fost dus la o groapă de gunoi și, plecând cu sentimente supărate, se îndreaptă către frumusețea de peste ocean Fotografia, însă, nu cu camionul, ci cu "rivalul" său, arată principiul soluției picturale a "romantului" șoferului și a camionului: mașina este "animată" de punctul de tragere, lumină, compozițională și opoziție tonală deschisă a volumelor întunecate și deschise "Faxurile au reabilitat materialul de roți, piulițe, osii, calorifere Andrey Moskvin, director de imagine și cauciucuri", a scris Nedobrovo "Andrei Moskvin a jucat un rol important în această chestiune cu tehnicile sale de cameră Tristețea era transmisă prin fotografierea fără focalizare" (aceasta însemna fotografierea cu optică soft-focus) Dar Moskvin nu numai că a "animat" mașinile, ci a inclus Leningradul în complot "Operatorul Moskvin este un jongler din cinematografie; este imposibil să ținem cont de toată îndrăzneala cu care aruncă aparatul și selectează "punctele" - spune recenzia "Străzile "se joacă" cu ajutorul schimbării calității imaginii, cu ajutorul versurilor nefocalizate și a unui patos clar de focalizare " Filmările inventive ale Leningradului sunt remarcate în toate recenziile Fotografii lirice "fără focalizare" cu mașini, fotografii poetice ale orașului, arătate prin ochii unui bărbat îndrăgostit de el, au creat aparent o imagine care a intrat cumva în conflict cu tema, cu o expunere satirică a birocraților "Brother" i-a oferit lui Moskvin posibilitatea de a îmbunătăți metodele de fotografiere de teren Promovând "regimul salvator", faxurile, împreună cu Moskvin și Enei, l-au pus în practică, refuzând să tragă în pavilion Singurul decor - biroul directorului (doi pereți, ferestre mari) a fost construit pe acoperișul unei case joase Scenele din ea au fost plasate pe fundalul vieții reale și pline de viață a orașului (nu de aici provin cuvintele lui Yutkevich despre neorealism?) Moskvin a experimentat cu atașamente care au înmuiat imaginea Acum putea formula cu precizie cerințele pentru optică Pe baza lor, după cum a scris el, "diverse tipuri de dispozitive, atât suplimentare, cât și independente pentru fotografierea cu focalizare moale, precum și alte dispozitive optice destul de satisfăcătoare, au fost calculate și fabricate împreună cu opticianul Zababurin" Filmarea "Bratishka" l-a îmbogățit pe Moskvin cu o nouă experiență în crearea unei atmosfere de acțiune, diferită de experiența din "The Overcoat" Toate acestea i-au fost de folos, dar deocamdată, începând cu "S V D ", a trebuit din nou să se gândească să creeze pe ecran o imagine plastică a unei epoci de mult apuse MELODRAMA ROMANTICĂ Intensifică melodrama - o vei ridica la patos

Serghei Eisenstein Kozin- Z, descurajat de eșecul The Overcoat și The Brothers ■ Itsev și Trauberg decid cu orice preț să facă următoarea poză atât de distractivă încât să fie acceptată de cel mai larg public posibil", a scris Nikolai Lebedev în Hotărârea sa dovedit a fi a fi perseverent: există chiar ecouri ale acesteia în volumul I al Istoriei cinematografiei sovietice ( ) Dar Lebedev, după cum se spune, greșește peste tot: atât The Overcoat, cât și Brother s-au încercat, de asemenea, să fie distractive; În cele din urmă, faxurile au început să lucreze la "S V D " când "Brother" încă filma! Tynyanov a scris scenariul împreună cu criticul literar Yulian Oksman încă din Venerabilul Cheslav Sabinsky trebuia să regizeze, dar a preferat "Katerina Izmailova" La mijlocul lunii august , faxurile au început să tragă "Frate", iar deja pe august au fost repartizați la "S V D ": se pare că a insistat Tynyanov, care a cunoscut mai bine în Capitolul patru la mijlocul anilor douăzeci munca directorilor și a echipei lor În paralel cu filmările "Brothers", a fost elaborat un scenariu în scenă, pe octombrie a fost lansat în producție, iar pe au început testele ecranului Mai mult decât atât, încă din august, faxurile au fost încredințate și cu producția "Alien Jacket" conform scenariului lui Veniamin Kaverin, iar ordinea lansării filmelor a fost determinată doar de caracterul de iarnă al "S V D" si jacheta de vara Faxurile au mers la lucru paralel pentru a garanta angajarea echipei, în special a actorilor: conform legii nescrise a atelierului, nu au fost filmate de alți regizori În mai și iunie, Kozintsev și Trauberg au scris scenariul pentru "Repair", iar actorii erau în timp de inactivitate La trecerea de la "Frate" la "S V D " a evitat chiar și o scurtă pauză Ca și în cazul The Overcoat, faxurile au luat un film despre trecutul îndepărtat, nu doar pentru a reduce timpul de nefuncționare Scenariul a spus povestea decembristului Ivan Sukhinov, acoperind o perioadă lungă de timp - de la promovarea la ofițeri până la o încercare eșuată de a organiza o evadare de la munca forțată Era aproape imposibil să pui scenariul suprasaturat cu material într-un film, decât să urmezi calea ilustrației, ca în The Ninth of January Și totuși a atras faxurile Tynianov a explicat mai târziu că faxurilor le-a plăcut romantismul anilor Mai era o considerație care i-a pus pe foc tinerilor regizori: se lucra în plină desfășurare la filme istorice de acțiune - Ivanovski termina Decembriștii, Gardin filma Poetul și țarul Referindu-se la adaptarea clasicilor, Shklovsky a spus despre "pardesiul" că "a distrus" spatele inamicului Producția "S V D " ar putea face asta cu un film istoric Kozintsev a scris despre o altă sarcină mai târziu, în Ecranul adânc: "A venit timpul și fiecare dintre noi s-a gândit la istoria revoluției, a recreat, așa cum și-a imaginat, scenele revoltei, reacția, lupta pentru libertate Chiar timpul m-a obligat să trec un astfel de examen Cum a fost examenul la S V D ? La început, regizorii au încercat să acopere aproape toate evenimentele scenariului, dar curând și-au dat seama că trebuie să comprime acțiunea în timp și spațiu, pentru a clarifica genul Au fost distrați în minte și, din "considerații de producție", au definit filmul ca "o melodramă romantică pe un fundal istoric" Din cauza grăbirii de pregătire, scenariul regizorului s-a schimbat deja pe platourile de filmare; a mai rămas puțin din materialul lui Tynyanov și Oksman din film: sunt folosite replicile lui Sukhinov-Medoks și povestea generalului Yushnevskaya, dar chiar și aici modificările sunt mari, personajele principale au trebuit să fie redenumite Sukhanov și Vishnevskaya Tynyanov lucra la fabrică în acel moment, știa despre modificări; apoi a scris că faxurile "au reușit nu în cronică și nu în latura istorică a

problemei, ci în altceva: patos cinematografic" Așadar, apropiind filmul de "genul scăzut" preferat, facsimile au pus în scenă o melodramă romantică și, ridicând-o la patos, au obținut un succes uriaș de public Examenul a fost promovat nu cu "cinci", ci, poate, cu "patru plus" În film, alături de scene excelente, există unele mai slabe, care amintesc oarecum de filmele de acțiune ale lui Sevzapkin (scene de Vishnevskaya și Medox) Cum să explic? Cred că modificările scenariului din mers sunt în primul rând de vină: nu totul a fost gândit până la capăt, au apărut situații care nu erau foarte justificate, cum ar fi apariția lui Vishnevskaya la circ Încă nu au avut noroc: un incendiu în la Andrey Moskvin, director de imagine Laboratorul a distrus majoritatea negativelor, multe pavilioane au fost reîmpușcate, iar piese naturale care nu puteau fi reîmpușcate au trebuit să fie tipărite din negative duble ale pozitivelor de lucru, degradând calitatea imaginii Toate acestea au afectat starea de spirit a grupului Deși au lucrat în continuare profesionist, nu a existat o creștere continuă, ca la "Partovă", care a influențat rezultatul Cu toate acestea, atât criticii, cât și publicul au primit bine filmul A avut loc cu succes în străinătate, adunând recenzii excelente Munca lui Moskvin a fost evaluată ca fiind cea mai puternică latură a filmului, ca o realizare a cinematografiei mondiale (criticul de film ceh Guido Kujal l-a numit pe Moskvin, care a făcut un film uimitor, "poate cel mai talentat cameraman din lume") Rezultatul a fost rezumat de Nedobrovo într-o carte despre faxuri: "Lucrările lui Moskvin devin deja clasice " MUZICA VIZUALA Arta înseamnă poezie Nu poate exista artă fără poezie Pictura trezește emoții cu totul speciale în ceea ce se poate numi muzica tabloului Eugen Delacroix Filmările au început cu scene într-o tavernă Yeney, în spiritul teatrului de melodramă, a întors peisajul frontal Acest lucru i-a împins pe regizori spre punerea în scenă teatrală, i-a oferit cameramanului puține șanse și a afectat cadrele de ansamblu, mai ales în acele cadre în care erau doar unul sau două personaje Dar în loviturile cu figuranți, Moskvin s-a răzbunat Fumul, justificat de lumânări și fumători, a ajutat Moskvin a întâlnit acest efect deja la prima împușcare a roții Ferris În The Overcoat, fumul (sau aburul dintr-un ibric) este folosit doar în câteva cadre, dar Moskvin și-a prins posibilitățile Acum a introdus cu încredere fum care a înmuiat fundalul, a făcut fluxurile de lumină aproape palpabile La fel ca optica soft-focus, fumul a devenit unul dintre principalele mijloace de creare a unui model plastic care determină starea de spirit și atmosfera cadrului Dar de la sine, fumul luminat nu a rezolvat nimic Poezia, pitorescul imaginii a fost determinată de întregul set de tehnici și, așa cum se întâmplă adesea în artă, rezultatul artistic, emoțional s-a dovedit adesea a fi mai mare decât suma termenilor Și ele în scenele tavernei au fost schimbarea unghiului și comparația contrastantă a figurilor din prim plan cu fundalul, iar lentila dă o imagine blândă și, în sfârșit, lumina În scena culminală, a fost adăugată și o fotografie manuală executată cu brio Un dans rotund fantasmagoric al fețelor, sau mai bine zis, fețele obișnuitelor tavernelor și ale prietenelor lor neatractive, batjocorind un decembrist rănit, a fost filmat cu ajutorul "saniilor" încercate și testate "Sanii" au fost folosite cu succes și la filmarea la circ Cu toate acestea, fotografiile expresive din punctul de vedere al unui artist de circ care galopează pe un cal nu au fost făcute de Moskvin: nu avea experiență în călărie, nu putea întoarce uniform mânerul camerei la galop Un călăreț mai experimentat, Mihailov, a venit în ajutor (mai târziu și-a amintit: " a coborât complet epuizat și bătut

de pe cal, dar bucuros că a reușit să-l dea jos") Capitolul patru mijlocul anilor douăzeci "FROM IN D" Un cadru din filmul The Beginning Pentru Moskvin, lumina era încă cel mai important mijloc de a crea o imagine În combinație cu optica de focalizare moale, cu fum, lumina a creat o atmosferă aerisită tremurândă în încăperi; jucându-se pe marginile structurilor din gheață de pe patinoar, le dădea o calitate fantastică; formând umbre uriașe dansante, a intensificat oroarea agresiunii persoana scut Lumina misterioasă, pâlpâitoare, a sporit romantismul scenei din biserică: o rază de lumină a pătruns din pasajul subteran în subsol cu decembriștii arestați, devenind o rază de speranță Adesea lumina nu este justificată; în scena înfrângerii răscoalei, rănitul Suhanov este luminat de undeva dedesubt, dar puterea cadrului și coeziunea montajului sunt de așa natură încât privitorul nu observă irealitatea luminii - abia pătrunzând în întuneric, el este percepută aici ca o rază de speranţă Moskvin a acordat multă atenție luminii portretelor Pentru cameramani, portretul a fost mai mult o piatră de poticnire decât scene de grup sau peisaje În octombrie , când Moskvin filma testele de ecran ale lui S V D , Khrisanf Khersonsky a scris despre portretele eroinei filmului Namus: "Este păcat că bunul cameraman S Zabozla-ev a reușit să-și arate corect fața abia atunci , când a murit Încă nu știm cum să luminăm fețele pentru fotografiere și să alegem unghiuri individuale " Moskvin și-a arătat capacitatea de a ilumina deja pe "Roata Feris", iar pe "Coat" l-a întărit prin aplicarea cu încredere a unui unghi individual Dar în S V D și-a propus o sarcină mai dificilă: să creeze caracteristicile de iluminare ale personajelor și să le conducă prin întregul film În prim-planurile lui Sukhanov (Sobolevsky), lumina nu s-a îndepărtat și uneori chiar a subliniat bărbia grea, care a devenit o trăsătură esențială a portretului unui ofițer care scăpase de jos Schuler și provocatorul Medox (Gerasimov) se află în permanență în "mască"; Moskvin a îmbunătățit-o cu lumină, păstrând acest model de lumină în aproape toate portretele lui Medox Pentru prima dată Sophia Magarill a jucat la aparate de fax cu o față lată, greu de fotografiat Moskvin și-a umbrit obrajii cu lumina frontală, a introdus o lumină puternică de fundal și a obținut un portret romantic excelent Un astfel de portret al soției frumosului general, în general, nu era un lucru foarte dificil - chiar și cameramanii vechiului aluat au făcut uneori prim-planuri spectaculoase folosind tehnici de fotografiere portret Dar în S V D nu doar o serie de portrete "artistice" statice, ci o încercare serioasă de a da lui Vishnevskaya o caracteristică "prin" luminii La prima vedere, aceasta nu a fost diferită de metoda operatorilor americani: să găsești iluminare "fotogenică" pentru o vedetă de cinema și să reziste Andrey Moskvin, director de imagine aceasta în toate cadrele filmului și chiar de la film la film Dar diferența aici este fundamentală - Moskvin a păstrat principala "formula luminii" a personajului (subliniez: formula luminii nu este Magarill, ci Vishnevskaya) și a schimbat tonul general sau detaliile luminii feței în funcție de starea de spirit a scena și condițiile de iluminare O astfel de ghidare luminoasă complexă din punct de vedere tehnic ajută actorul prin îmbunătățirea nuanțelor interpretației sale în fiecare scenă Moskvin a fost fascinat de noua provocare artistică și tehnică Nu totul și nu i-a reușit imediat, dar a avut răbdare, a rearanjat lumina de multe ori, a cerut refilmări Pentru cei obișnuiți cu faxurile rapide, aceasta a fost o frână neplăcută și au apărut dispute Moskvin și-a îndoit cu încăpățânare linia, dovedind corectitudinea rezultatelor pe ecran Nu se poate spune că a câștigat o victorie completă, sarcina a fost foarte grea, dar a simțit că este pe

drumul cel bun Scenele răscoalei au devenit o victorie completă, chiar s-ar putea spune, o triumfătoare pentru cameraman Tynyanov după "S V D " a scris: "Imaginea revoltei este cea mai bună pe care au făcut-o faxurile" S-au ridicat aici într-adevăr la patos, pentru că "s-a descoperit o cale de a depăși recuzita picturilor istorice prin poezia senzației plastice, un fel de muzică vizuală - un vârtej, zăpadă, foc" Este indicativ cât de aproape este evaluarea scenelor revoltei Amengu-alem de aceste cuvinte ale lui Kozintsev: "Aceste episoade sunt magnifice Acest cântec al plasticității transformă sufletul Răscoala regimentului Cernigov este prezentată în trei scene: răzvrătire - noapte, furtună de zăpadă; ciocnirea rebelilor cu trupele loiale lui Nicholas - o zi gri, fără soare; câmpul de luptă după înfrângere este noaptea, luna Narațiunea scenariului a dispărut deja în dezvoltarea regizorului: faxurile căutau o imagine poetică a rebeliunii și a înfrângerii Ei au conturat contrastele condițiilor și ritmului de iluminare - de la mișcarea vârtej a scenei de deschidere prin ritmul tensionat și dureros al așteptării primei fotografii în a doua până la ritmul estompat al celei de-a treia - și prin laitmotivul sunetului de tobe (în un film mut!) Ei au contat pe priceperea operatorului lor, pe capacitatea lui de a crea o atmosferă, intonația scenei, pentru a face imaginea "muzicală" Moskvin a justificat calculul și, în anumite privințe, așa cum a fost deja cazul în The Overcoat, i-a condus pe regizori împreună cu el Scenele revoltei sunt filmate nu ca separate, de sine stătătoare, ci ca parte a unui întreg Formația lor picturală a fost pregătită dinainte - la începutul filmului există o fotografie a unui soldat de gardă: o figură nemișcată smulsă din întuneric de un fascicul de lumină în plină viteză cu un pistol greu într-un vânt străpungător din decembrie Și în contrast direct cu acest cadru repetat de mai multe ori - soldații din scena revoltei: viscol alergând împotriva vârtejului, filmat în multe cadre cu dimensiuni diferite, din unghiuri diferite În același contrast cu aceste cadre, saturate de lumină pâlpâitoare și mișcare ascuțită, este scena jurământului cu pătrate nemișcate și întunecate de soldați care răspund în tăcere la chemarea de a striga "Ura!" noul rege În spatele scenei jurământului se află o întâlnire a ofițerilor-conspiratori într-o tavernă și o scenă la patinoar (în scenariu - o minge, dar din moment ce era și o minge la "decembriștii", faxurile au găsit un loc mai exotic) Moskvin a folosit cel mai bine patinoarul iluminat de lumini pentru a crea un motiv plastic în creștere: formațiuni nemișcate și curse Capitolul patru la mijlocul anilor douăzeci lumina împrăștiată a scenei jurământului este înlocuită de iluminarea tulburătoare a întâlnirii conspiratorilor, iar apoi de mișcarea lină a patinatorilor și umbrele lor lungi pe gheață Opoziția dintre pătratele întunecate ale soldaților și zăpada albă din scena jurământului de aici, pe patinoar, "se prăbușește" în sclipirea gheții, jocul de lumină pe structurile de gheață în alunecarea umbrelor negre Cerul și umbrele de aici sunt negre groase, contrastul este extrem În următoarea scenă a rebeliunii, aceasta scade imediat: un viscol de zăpadă atenuează strălucirea luminii și întunericul nopții, mișcarea rapidă a soldaților ajunge la un fulger, "unsoare", reducând și contrastul; planurile mari şi deci mai contrastante ale ofiţerilor şi toba cu beţişoare care bat frenetic pe ea sunt foarte scurte Mișcarea rapidă, dezordonată a soldaților, rafalele unei furtuni de zăpadă, cadre scurte de prim-planuri creează o imagine plastic-muzicală a elementelor rebeliunii Mișcarea de la episod la episod se accelerează, dar contrastul imaginii, crescând brusc în cadrele patinoarului, scade vizibil în scena rebeliunii Și imediat: nemișcat,

într-o ordine strictă, echipaje de armă plasate, filmate în contrast total - o silueta pe un cer albicios de iarnă O împingere puternică în ritmul și tonul imaginii afectează direct emoțiile publicului, ridicând tema înfrângerii inevitabile a decembriștilor la un nivel nou, tragic Și acest nivel ține, ajungând chiar și la înălțimi și mai mari în scena câmpului de luptă pe timp de noapte Începe cu inscripția: "Și noaptea, pe locul unei bătălii scurte, doar fum și sânge" Regizorii, împreună cu Enei, au creat o imagine impresionantă a destracției: răniți și cai, bălți de sânge pe zăpada murdară, cadavre, păsări de pradă Impactul emoțional este sporit de mai multe cadre de mișcare: calul convulsează și se calmează; un ofițer rănit se ridică, se îndreaptă cu ultimele forțe și cade, pentru a nu se ridica din nou (această scenă minusculă, dintr-un singur film, a fost jucată de studentul FEKS Oleg Zhakov în așa fel încât toți cei care au văzut filmul și-au amintit-o); băiatul toboșar se târăște cu greu până la tobă, câteva mișcări slabe de bețe, și a încremenit Moskvin a unit toate acestea cu lumina rece neastâmpărată a lunii, blocată de nori posomorâți Filmarea din puncte joase mărește figurile din prim plan, cerul cu nori grei ocupă cea mai mare parte a cadrului, devenind un motiv plastic al scenei Rănitul îngheață Imobilitatea morților este accentuată de mișcarea lentă a norilor Silueta de rău augur a unei păsări de pradă apare ca acordul final al unui requiem tragic Spunând că scenele de rebeliune sunt cele mai bune din fals "S V D " Cadru din film Înfrângerea răscoalei Moartea unui ofițer (O Zhakov) Andrey Moskvin, director de imagine bufnițe, Tynyanov însemna "un grup apropiat, disciplinat și adunat" Are dreptate - cu toată poziția unificatoare și responsabilă a regizorilor, planul lor nu s-ar fi realizat fără gustul artistic al Enei, laconic în mijloace vizuale, fără urechea muzicală absolută a Spionilor care au montat filmul Excelentul editor Esfir Shub a spus că editarea este "o modalitate de a scoate în evidență cât mai viu și emoțional ceea ce este inerent materialului filmat" Nu a fost doar acțiunea organizată ritmic de regizori și proiectată de Enei, ci și interpretarea lui Moskvin asupra luminii sale schimbătoare, suișuri și coborâșuri ale contrastelor Imaginea "a sunat" Este imaginea "sunatoare", susținută de dinamica, ritmul montajului, care stă la baza a ceea ce a făcut din spectacolul tăcut un cântec de plasticitate, muzică vizibilă Romanticul Delacroix a susținut că poezia picturii este creată de "muzica imaginii" În scenele revoltei, și în multe altele, muzica vizibilă a imaginii filmului a creat acel patos romantic care le-a făcut unul dintre culmile poetice ale cinematografiei mut STYLING SI STIL Stilul nu este atât de ușor de împrumutat sau fals pe cât pare Atât în politică, cât și în artă, stilul vorbește mai mult decât programele și manifestele despre adevărata profunzime a sentimentelor umane Cesar Vallejo O reclamă pentru cinematograful Sovkino din Barnaul scria: "Romanul istoric de aventură "S V D " Prezentarea evenimentelor prin metoda stilizării, în tehnicile romantismului Textul asemănător parodiei (cum să nu-ți amintești de Tynyanov: " de la stilizare la parodie este un pas") nu s-a născut de la zero - realizatorii din Altai au urmat recenziile, în care era scris: " stilizare atentă s-a desemnat mult mai mult, decât o revizuire în profunzime a istoriei " sau " aici se pune accentul pe melodramă pe stilizarea după Alexandre Dumas (tatăl)" Faxurile și Moskvin au acceptat socoteala în rândul "stiliştilor" la fel de calm ca înainte cu "expresioniştii" Dar deja în , Kozintsev a spus: "Greșeala noastră principală a fost că am căutat stil în materialul pictural al acestei epoci și nu ca rezultat al unei analize a realității", iar într-un articol despre Moskvin ( ) a adăugat

el : "Stilul transformat în stilizare O greșeală care ar trebui pusă mai degrabă pe seama regizorilor decât a directorului de imagine " Aceste fraze au devenit baza acuzațiilor: stilizarea autorizată de Kozintsev în S V D considerată dovedită Dar evaluarea ei se schimbă În Istoria cinematografiei sovietice ( ) se spune despre stilizarea personajelor ca portrete, miniaturi, că "tabloul bătăliei în zăpadă cu ceața ei peste redute, rândurile soldaților care merg în depărtare a fost inspirat de pictura de luptă din vremurile lui Pușkin" Concluzie: "A existat o stilizare excelentă în S V D , a îmbogățit paleta tinerei arte cinematografice sovietice " Și iată o frază dintr-o carte din : Capitolul patru la mijlocul anilor douăzeci stilizată ca o melodramă romantică Ridicol, desigur: "stilizat ca o melodramă", dacă melodrama este pusă în scenă Puteți râde și închide întrebarea Dar stilizarea trebuie rezolvată, deoarece New Babylon nu a scăpat de aceleași acuzații, iar cuvintele lui Kozintsev că regizorii ar trebui să fie învinuiți nu înlătură "vinovăția" din Moskvin: contribuția sa la stilul filmului creat de echipă este prea mare Grozav Voi începe cu autoevaluarea lui Kozintsev Istoricii de artă sunt bine conștienți de convenționalitatea sa Într-o nouă etapă de creativitate, artiștii neagă adesea ceea ce s-a făcut înainte, o respingere ascuțită ajută la stabilirea unuia nou Începutul anilor treizeci a fost trecerea la o nouă etapă a faxurilor Există un alt motiv Atmosfera discuției despre formalism m-a împins să-mi asum păcatul nu prea mare al stilizării; respingând acuzația la fel de neîntemeiată, dar mai periculoasă a expresionismului În capitolul Ecran profund despre Moskvin, a fost folosită o mare parte din articolul din , dar Kozintsev nu a repetat cuvintele despre stilizare Cu toate acestea, există și stima de sine Stilizarea este imitarea intenționată a unui stil artistic, imitarea lui La asta răspund împușcăturile cu artilerie? Încercați să vă amintiți cel puțin o scenă de luptă din vremea lui Pușkin cu o silueta neagră ascuțită a unei baterii de artilerie pe un cer fără nori Dar acest cadru este cheia imaginii unei forțe formidabile și imobile care se opun rebelilor În plus, în cadrele "S V D " nu există reduta, obligatoriu în imaginile de luptă, iar acest lucru nu este, de asemenea, întâmplător Deasupra tunurilor sunt fumuri atât în tablouri, cât și în rame, dar numai cu ele se poate transmite o lovitură de tun într-o imagine "tăcută"; aici nu este o imitație deliberată a stilului secolului al XIX-lea, ci o reprezentare a realității Stilizarea personajelor pentru portrete și miniaturi? Dar asemănarea coafurilor și rochiilor este din nou o imagine a realității: cunoaștem moda acelei vremuri doar din portrete O simplă comparație a ramelor portretelor lui Moskvin cu portrete și miniaturi din anii douăzeci ai secolului al XIX-lea arată că Moskvin nu imită nimic, ci își creează propriul stil Tehnicile de iluminare sunt deosebit de evidente: în film există aproape întotdeauna lumină direcțională, diferențe vizibile în luminozitatea feței; în portretele anilor douăzeci, mai ales în miniaturi, lumina este difuză, strălucirea feței în lumină și în umbră este aproape aceeași Chiar și în portretele romantice ale lui Karl Bryullov, patosul poetic este creat în primul rând de compoziție, "punerea în scenă a figurii", așa cum spun artiștii, fundalul agitat etc În portretele ulterioare, destul de realiste, cum ar fi Strugovshchikov, lumina lui Bryullov este mai pronunțată, dar chiar și aici el este departe de contrastele Moscovei Creatorii S V D nu imitau stilul picturii din vremea lui Pușkin, deși îl cunoșteau bine, în plus, îl studiau cu atenție Sunt chiar de acord: într-un fel ea a influențat imaginea Dar ea este singura? În , întrebat despre originile imaginii

plastice din primele filme, în special despre imaginea unui viscol de zăpadă, Kozintsev a răspuns: "Viscolul din S V D este probabil sugerat și de imaginile lui Blok, cei doisprezece În timp ce lucram la "S V D ", am fost, desigur, influențați de "Mascarada" lui Lermontov și de romantismul rusesc, precum și de pictura lui Sapunov, un artist pe care îl iubesc , ilustrații de Benois pentru Călărețul de bronz, curajos Andrey Moskvin, director de imagine balade romantice de Tikhonov Pot fi stilizati simultan Sapunov, Lermontov și Blok, Bryullov și Daumier ca pictură de luptă? Nedobrovo a subliniat comunitatea tehnicilor de fax cu tehnicile romantismului rus din anii și Dar nu vine din stilizarea "Mascaradei", ci din stilul melodramei romantice De dragul ei, facsimilele au preluat S V D Ei cunoșteau epoca în detaliu atât prin artă, cât și prin documente, avându-i ca consultanți pe Tynyanov și Oksman Nu este suficient să știi, este necesar să creăm o imagine a epocii, care a fost cel mai puțin dată "maeștrilor" În cele mai bune scene din S V D imaginea romantică a epocii a fost creată, de altfel, cinematografic, și nu prin stilizare Dar nu în toate Începutul filmului, scenele răscoalei, multe cadre în cârciumă, circ, biserică au vorbit în plină forță despre profunzimea sentimentelor creatorilor lor, în alte scene nu s-a simțit Am vorbit despre motive, vă voi mai spune despre unul, direct legat de stil - despre actorie Studioul de film nu a pregătit actori în general, ci actori de film Faxurile erau aproape de Kuleshov, căutând de la studenți să nu experimenteze emoții, ci să le exprime prin gesturi (nu este o coincidență faptul că subiectul principal din Kinomasterskaya FEKS, care a fost predat de Kozintsev, se numea "Kinozhest"), printr-un joc cu obiecte Aceasta era potrivită pentru comedii excentrice, o poveste polițistă, un "pardesiu" grotesc, dar nu și pentru "S V D ": intriga melodramatică condiționată necesita un grad ridicat de emoții actoricești; nu poate fi înlocuit cu un gest precis, dar exterior, un joc eficient cu lucrurile (Magarill cu evantai, Gerasimov cu cărți) Kozintsev, fiind încrezător în Moskvin și Yeney, a lucrat mai mult cu actori; a intrat în joc și reînregistrarea multor scene A realizat ceva, cel mai puțin experimentat dintre cei trei principali Magarill a început să joace mai bine, dar școala a afectat, jocul a rămas adesea "extern" Gerasimov a strâns în locuri dramatice, Magarill a spart pe alocuri, Sobolevsky a fost oarecum monoton Munca actorilor secundari este variată: Kostrichkin (servitorul) este excentric, Konstantin Khokhlov (Vishnevsky) este sincer teatral, Nikolai Michurin (proprietarul circului) este realist autentic Deja în primele filme, Moskvin, împreună cu regizorii, căuta tehnici care să susțină, chiar să sporească, emoția portretizată de actor (observătorul Nedobrovo scria: în facsimile, "emoția este transmisă nu de chipul actorului, ci prin alegerea cadrului, luminii, combinații de editare ") Pentru "S V D " acest lucru nu a fost suficient, aveam nevoie de caracteristici de iluminare end-to-end, combinându-le cu atmosfera emoțională a fiecărei scene După ce și-au unit eforturile, regizorii, Moskvin, actorii au părăsit în cele din urmă înfrângerea, dar nici nu a existat o victorie completă - a existat o oarecare diferență între actorie și film în ansamblu Cu toate acestea, cu toate deficiențele sale, a fost un mare pas înainte în comparație cu plictisitorii "Noua ianuarie", "Decembriștii" ilustrativi și teatrali, "Poetul și țarul", care pretindeau că arată drama lui Pușkin, dar arăta toate aceleași palate și baluri, tot la fel, în ceea ce privește Bela Balash, "o galerie de artă în mișcare" (aici a fost o stilizare proastă pentru pictura formală!) Apropo, "S V D " În , Balazs a numit-o "balada optică", referindu-se la baladă ca gen muzical El a

fost primul care a vorbit despre muzicalitatea plasticității acestui film Capitolul patru la mijlocul anilor douăzeci Filmul este încă un invitat frecvent în cluburi de film și cinemateci Georges Sadoul și-a remarcat în anii șaizeci influența asupra filmelor moderne despre revoluție, în special asupra "Viva Maria!" Louis Mala Filmul continuă să trăiască Terminând conversația despre el, nu se poate să nu mai dai o definiție, care este amintită, poate, mai des decât altele: Shklovsky numit "S V D " cea mai elegantă panglică a Uniunii Sovietice Definițiile lui Shklovsky sunt dialectice, adesea sunt atât laudă, cât și vină (îmi amintesc cuvintele despre "Mama" ca "centaur" al poeziei și al prozei) Acest lucru este valabil și pentru "cea mai elegantă panglică" Dar este important ca aici să fie evidențiat rolul imaginii, rolul lui Moskvin, ca în "balada optică" sau "muzică vizuală" Desigur, aș dori să știu cum însuși Moskvin a înțeles rolul operatorului, principiile artei camerei Ne-a ajutat scriind împreună cu Mihailov articolul "Rolul cameramanului în crearea filmului" TEORIE Operatorul trebuie să fie un artist conștient Bela Balash Moskvin a scris puțin El este singurul? Citind, să zicem, reviste de film, este ușor de observat că cameramanii sunt cei mai muți și "nescriitori" dintre cineaști Există, desigur, operatori care scriu mult sau vorbesc maeștri (așa a fost Nielsen), dar aceasta este o excepție care confirmă regula, sau acel caz trist când cuvântul "operator" nu înseamnă vocație, ci doar post indicat în chestionar Tăcerea lui Moskvin a devenit o legendă în timpul vieții sale Jonas Gritsius, chiar înainte de a-l întâlni, a auzit o poveste despre întâlnirea sa cu studenții VGIK - la întrebarea "Cum ați acoperit peisajul Dumei de Stat?" el ar fi răspuns: "Becuri electrice" Potrivit legendei, el a fost atât de tăcut încât două cuvinte de răspuns în loc de unul par a fi un exemplu de vorbăreț Legenda nu este lipsită de emoție și, prin urmare, Gritsius, care l-a cunoscut bine pe Moskvin, a încheiat povestea despre "becuri" astfel: "Recunosc pe deplin un astfel de caz", iar Kozintsev, care l-a cunoscut și mai bine pe Moskvin, a scris despre discursul său la aniversarea lui Enei: " încet, s-a dus la scenă, s-a uitat îmbufnat la eroul zilei a spus "Felicitări" De fapt, la ceea ce asist, Moskvin a rostit câteva fraze scurte, dar în contrast cu verbozitatea altor vorbitori, Kozintsev și-a amintit discursul ca fiind extrem de scurt Fără îndoială, lui Moskvin nu i-a plăcut să vorbească de pe podium, dar a vorbit la ședințele consiliului artistic, uneori la discuția despre filme în Casa Cinematografului, a făcut prezentări pe tema tehnologiei Și a fost mereu laconic Aceasta este o trăsătură de "operator"; este direct legată de natura specială a gândirii care determină adecvarea pentru profesie, gândirea nu în cuvinte, ci în "imagini", imagini plastice Știința asociază acest tip de gândire cu emisfera dreaptă a creierului; gândirea creierului stâng este "literară" Marii artiști Leonardo da Vinci, Serov, Eisenstein erau de obicei cu creier drept Gândirea "plastică" a lui Moskvin, mai degrabă decât "literară", este confirmată de concizia scrisorilor sale și de un număr foarte mic de articole Cel mai Andrey Moskvin, director de imagine Portretul lui Moskvin, realizat în sau de N Ushakov, asistent camera cea mai mare a fost scrisă împreună cu Mihailov în pentru colecția Poetica cinematografiei De ce a luat un articol pentru o colecție teoretică? Era puternic atât în sinteza artistică, cât și în analiza științifică, era curios, de unde și interesul necondiționat pentru rădăcina, fundamentele teoretice a tot ceea ce s-a ocupat și, deci, în teoria cinematografiei Prima cunoștință cu aceasta pentru Moskvin și prietenii săi a fost cartea "Omul vizibil sau cultura cinematografiei" de Bela

Balash, care a apărut în Germania în "Am citit-o în original", a scris Gordanov, "și poate că nu toată lumea a înțeles-o corect" În a fost publicat în limba rusă în două traduceri Mihailov a păstrat cartea care a aparținut lui Moskvin (tradusă de Kirill Shutko) A "luminat", urme ale acestui lucru sunt vizibile pe multe pagini Deja în prefață, cuvintele sunt șterse că artistul nu trebuie să fie "om de știință", dar nici nu ar trebui să creeze doar în- intuitiv, în conformitate cu "opinia generală despre valoarea "creației inconștiente"" Moskvin a tăiat și secțiunea "Despre fotografie", care începe cu cuvintele "Operatorul trebuie să fie un artist conștient" În mod evident, lui Moskvin i-a plăcut ideea: a combinat în mod paradoxal și, în plus, armonios un artist liric "cu toate sentimentele neplanificate și pasiunile neplăcute" (cum a spus Kozintsev despre el) și un fizician-analist cu o minte ascuțită, luptă pentru o organizare conștientă a creativității De aceea teza de "conștiință" a lui Balász l-a făcut să ia cartea în serios Mihailov a scris mai târziu că Balaș i-a ajutat "să înțeleagă esența imaginii în cinematograful mut și să-și găsească sensul ascuns, interior, în film" Balash este scriitor, critic de artă, cititorul său Moskvin nu este doar un artist El știa foarte bine fizica și chimia, era serios interesat de biologie și psihologie și a văzut un sens diferit în spatele cuvintelor lui Balash La începutul secolului al XX-lea, fizica a făcut o descoperire pentru a înțelege esența lucrurilor, Max Planck a pus bazele mecanicii cuantice Biologii s-au mutat în adâncurile celulei, Wilhelm Johansen a introdus termenul de "genă" Încercând să înțeleagă mecanismul cogniției, biologii și psihologii s-au repezit în adâncurile creierului, Vladimir Bekhterev a fondat Institutul Psihoneurologic Anii douăzeci sunt un nou nivel de știință: realizările individuale încep să se alinieze într-un singur sistem de fizică nouă, biologie, înțelegere a omului în complexul biologic și mental Începutul secolului a fost marcat de descoperiri în noua artă a lui Blok, Scriabin, Picasso, Fokine și alți artiști care erau dureros de conștienți de decalajul tot mai mare dintre apariția oricărui Capitolul patru la mijlocul anilor douăzeci dey şi lucrurile şi esenţa lor După răsturnările războiului mondial, revoluții, înflorirea unei noi arte În - , a avut loc formarea definitivă a viziunii asupra lumii a lui Moskvin Aspirația către adâncurile ascunse ale lucrurilor a devenit pentru el o manifestare a unității dialectice complexe a științei și artei, naturii și omului Și a tăiat în cartea lui Balash cuvintele despre "fizionomia ascunsă a lucrurilor" În toamna anului , Moskvin, probabil datorită lui Tynyanov, a primit o ofertă de a scrie un articol și l-a atras pe Mihailov "Andrey și cu mine nu am știut niciodată să scriem sau să vorbim, dar ni s-a părut interesant să rezumam cumva gândurile noastre despre muncă " și-a amintit Mihailov - Îmi amintesc cât de dureros am încercat să formulăm cutare sau cutare propoziție cât mai precis posibil Pe principiile evidențiate în articol, ne-am construit toată munca " Principiile sau "condițiile pentru obținerea tonului și stilului general necesar al tabloului" sunt date în primele trei paragrafe ale articolului sub forma a trei concepte cheie: colectivul, vitalitatea cinematografică a ordinii plane, care trebuie să acționeze în un mod care impresionează privitorul Ce se află în spatele acestor formulări uneori nu foarte inteligibile? În primul rând, încrederea că "procesul de filmare nu este, sau cel puțin nu ar trebui să fie o simplă fixare a acțiunii în desfășurare, ci este prisma prin care această acțiune își primește esența și vitalitatea cinematografică" Aceasta este o poziție foarte importantă, deoarece este transformarea creativă a situațiilor și

acțiunilor reale sau special organizate într-o imagine cinematografică care permite operatorului să creeze o imagine plastică care afectează emoțional, "impresionant" privitorul Operatorul face acest lucru ca membru al echipei, este atât un "artist conștient", cât și un interpret care întruchipează intenția regizorului Mijloacele expresive ale operatorului sunt folosite pentru transformarea creativă Un loc aparte în rândul lor îl ocupă luminile și umbrele: " principalul și singurul (cu excepția formelor subdezvoltate ale cinematografiei - culoare și vorbire) material al mijloacelor expresive " În plus, autorii vorbesc despre compoziția cadrul și despre desenul său optic, dar lumina a fost într-adevăr principalul lucru pentru ei Remarca făcută în treacăt despre culoare și sunet este de asemenea semnificativă: conține atât încrederea că cinematograful color și sunet vor apărea cu siguranță, cât și o perspectivă perspicace asupra viitorului cinema, a cărui bază, potrivit lui Eisenstein, va fi "sunetul" -imagine vizuală" (observăm că punctele de vedere ale lui Moskvin și Mihailov s-au dovedit a fi în multe privințe apropiate de opiniile autorilor altor articole din colecție, în primul rând Tynyanov, dar cu privire la problema viitorului cinematografiei, acestea au fost puternice diverge, deoarece Tynyanov, așa cum am scris deja, considera "sărăcia", planeitatea, incolora cinematografului ca fiind esența sa constructivă) În iunie , Moskvin și Mihailov au citit în revista "Filmtechnik" un reportaj realizat de Balash în Clubul Cameramenilor din Germania Traducerea lui a apărut în ziarul Kino, provocând o mustrare furtunoasă din partea lui Eisenstein În focul polemicii, a mers prea departe, mai ales în problema montajului Balash nu a neglijat deloc montajul; secțiunea cărții care i-a fost dedicată a fost un studiu serios pentru acei ani (Moskvin a scos în el paragrafe referitoare la "continuitatea tonului" ca "cea mai delicată sarcină a regizorului" și ideea de "vi Andrey Moskvin, director de imagine dim laitmotiv") Eisenstein credea că "esența cinematografiei trebuie căutată nu în cadre, ci în relațiile dintre cadre" Părerile lui Moskvin și Mihailov despre montaj sunt diferite; Într-un articol scris pentru ecranul sovietic în aprilie , Moskvin a oferit o formulă clară pentru relația dintre filmare, montaj și întregul film: episod În mod ideal, fiecare cadru individual ar trebui să ofere un indiciu de general, pe de o parte, și, în același timp, să fie la fel de caracteristic ca pictura semnăturii unui mare maestru Compararea unui cadru cu o "pictură a unui mare maestru" nu sună doar mândrie pentru profesia artistică a cuiva, ci și o înțelegere a unității dialectice a cadrului și montajului, privat și general Pentru mijlocul anilor douăzeci, această abordare a editării a fost mai profundă decât abordarea oarecum unilaterală a lui Eisenstein, care mai târziu, pe baza experienței de a lucra la Ivan cel Groaznic, a recunoscut că "împreunarea dintre piese, adică elementul care stătea în esență în afara imaginii", nu a "estetizat" moderat Atitudinea lui Moskvin față de problema "operator-colectiv" a fost și ea dialectică După "S V D " A apărut un articol al lui Nikolai Efimov: a contrastat stilul de filmare cu felul lui Tisse și Golovnya, a susținut că cadrul lui Moskvin era "egal cu un desen în creion", a făcut paralele cu desenele lui Daumier, Goya, Gross și Blok Cei Doisprezece Articolul a fost atât sensibil, cât și ceva care nu i-a plăcut lui Moskvin Nu a răspuns niciodată criticilor, dar ultimele propoziții ale articolului ("Fără îndoială, Moskvin este unul dintre cei mai originali operatori ai cinematografiei moderne Dar îi lipsește independența - maniera lui este doar maniera aparatelor de facsimil") i-au făcut o scrisoare către editorul El a scris că directorul de fotografiat poate fi fie un

individualist, separându-și brusc opera de cea a regizorului, fie "legând sintetic toate elementele producției într-una singură, este o unitate lipită organic a grupului, al cărei produs este un film în cel mai bun sens al cuvântului", și a concluzionat: "Fușează aceeași poză, păstrându-și originalitatea, doar în maniera facsimilelor - cea mai bună laudă pentru cameraman Atenție la stilul lui Moskvin, la construcția complexă a frazelor, tipică pentru persoanele cu creier drept Din p ideile lui Moskvin și Mihailov Dar acest lucru nu anulează principalele merite ale scrierilor teoretice ale lui Moskvin - completitudinea acoperirii și analiza dialectică serioasă a problemelor, acuratețea prognozelor Articolele apărute în în Poetica cinematografiei și în Ecranul sovietic nu sunt doar primele, ci și o încercare reușită de un studiu teoretic profund al fundamentelor artei camerei "Operatorul trebuie să fie un artist conștient" Am luat epigraful din cartea lui Balash în traducerea lui Shutko În textul german și într-o altă traducere rusă - nu în general "artist", ci "pictor" În raport cu Moskvin, ambele sensuri sunt adevărate Articolele arătau că a devenit un artist conștient "Frate" și "S V D " - un mare pas spre pitoresc în comparație cu "Paltonul" Triumful ei a fost "New Babylon" Capitolul patru la mijlocul anilor douăzeci CU PRIETENII DE LA MOSCOVA numai prietenul Anatoly Golonya ar putea filma cadre pentru "poza noastră" În , Moskvin a completat un "card creativ": " - S V D , Turbina nr ", iar în coloana "Au participat la filmări" au numit "Octombrie", "Sfârșitul Sankt-Petersburgului" "Octombrie" a fost pusă în scenă de fabricile din Moscova și Leningrad "Sovki-no" Grupul lui Eisenstein a ajuns la Leningrad în martie, iar filmările au început pe aprilie Moskvin era ocupat la S V D , dar se întâlnea des cu moscoviți Bleiman și-a amintit cum, venind la Eisenstein la hotel, i-a găsit pe Moskvin și Tisse: "Șezând la o masă mică, au luat în considerare ceva și au calculat ceva Am vrut să le salut, dar Eisenstein m-a oprit: "Nu te amesteca Ei calculează care este distanța focală în ochiul unei muște de cameră " Am decis că se joacă de mine Dar Moskvin și Tisse au dat din cap fără să zâmbească Au calculat cu adevărat Și în fața lor stătea o lupă cu care au examinat ochiul muștei "Bleyman nu se pricepea la tehnologie, dar, fiind o persoană perspicace, și-a dat seama că aceste calcule nu erau deloc o distracție goală Amintindu-și conversația pe care o auzise între Kozintsev și Moskvin despre obiectivul reproiectat, el a adăugat: "Poate că pentru asta trebuia să știe despre distanța focală în ochiul muștei Să refacă lentila sau altceva, dar de afaceri " La aceasta ar trebui adăugate următoarele cuvinte ale lui Bleiman, făcând ecou cele spuse mai devreme despre taciturnitatea lui Moskvin : "Era atât de tăcut încât atunci când îți vorbea, avea sentimentul că încurajează sau recompensează pentru ceva În același timp, nu era nici monumentalitate, nici importanță ofensivă în tăcerea lui Putea să vorbească despre distanța focală în ochiul unei muște, dar niciodată despre artă Era o chestiune intimă pentru el, cine nu se vorbește " "S V D " încă filmau, iar Moskvin a apărut în grupul Oktyabrya și ca cameraman: cu Tisse și alți cameramani a filmat demonstrația de Mai și trecerea Aurorei către Podul Nikolaevsky La sfârşitul lunii mai, filmarea "S V D " finalizat, Moskvin a petrecut mai mult timp cu moscoviții și s-a familiarizat mai bine cu Vladimir Nielsen, asistentul lui Tisse În ciuda diferenței încă vizibile de vârstă (Moskvin este cu cinci ani mai în vârstă) și complet opusul personajelor (Nielsen era o persoană deschisă, vorbăreț), ei au devenit imediat prieteni - Moskvin a fost impresionat de interesul lui Nielsen pentru tehnologie, organizarea sa, pasiunea pentru cunoaștere În iunie

s-a filmat asaltarea Palatului de Iarnă Fotografierea grandioasă de noapte a avut loc cu cea mai activă participare a lui Moskvin - el era deja cel mai mare specialist în filmări în aer liber cu lumină artificială (a fost adesea adus pentru consultații, iar în octombrie a fost chiar chemat din vacanță pentru a-i ajuta pe cameramanii începători Gunzburg și Patlis pe scena de noapte "Două mașini blindate" Timoșenko) Moskvin a filmat scenele atacului împreună cu alți cameramani, dar, cel mai important, l-a ajutat pe Tisse să calculeze iluminarea camerei din piața uriașă și a palatului "Octombrie" pentru Moskvin, la prima vedere, un film "străin", lucra "în aripi", cum ar fi, să zicem, "Două blindate Andrey Moskvin, director de imagine ka" Dar nu este Nu pentru că ar fi luat octombrie în serios - a făcut totul în serios, cu toată forța, chiar și filmând cu a treia cameră pentru Poetul și țarul Și nu pentru că Eisenstein, Tisse, Nielsen ar fi fost prieteni Concluzia este că octombrie este un film cu Eisenstein Și Moskvin nu numai că a ajutat la calcule - a studiat, înțelegând sistemul artistic al lui Eisenstein din interior, chiar în nașterea imaginii L-ar putea compara cu propria experiență de a trimite faxuri Soarta i-a dat ocazia să compare imediat această experiență cu experiența lui Pudovkin și Golovnya: au filmat la Leningrad în același timp cu Eisenstein, împărtășind cu el monumente și piețe Conducerea fabricii din Leningrad nu a fost entuziasmată de "octombrie", dar încă purta responsabilitatea pentru aceasta, filmul "Mezhrabpom-Rus" nu i-a entuziasmat deloc Dar Moskvin nu putea refuza să o ajute pe Golovna "Iată singura fotografie în care Andrei Nikolaevici și cu mine lucrăm împreună", a scris Golovnya - Moskvin este în sala de antrenament de sus, Vsevolod Pudovkin și cu mine suntem jos Filmăm figuranții "bursei" pentru "Sfârșitul Sankt Petersburgului" În primăvara anului , suntem încă tineri, iar filmarea pentru noi este un mister și creativitate "Moskvin a participat la filmările altor scene și la filmările altor filme Pudovkin, începând cu Mecanica creierului și terminând cu Pobeda Se pare că Pudovkin și Golovnya au considerat în mod superstițios chiar și o fotografie făcută de Moskvin ca fiind ceva ca un talisman care protejează filmul Moskvin a fost un prieten adevărat Acest lucru a fost demonstrat de filmările Sfârșitul Sankt-Petersburgului și povestea unui alt film din "JACHETA STRĂÎNULUI" După ce au fost de acord să pună în scenă scenariul lui Kaverin încă din , faxurile sperau să dezvolte experiența lui Brother Dar după succesul scenelor de rebeliune din S V D a decis să abandoneze "jacheta extraterestră" Au simțit în ce au fost puternici, au visat un film mai potrivit cu dorința de a "intra pe frontul comun" Deși tema Comunei de la Paris a fost sugerată de unul dintre liderii lui Sovkino, Pavel Blyakhin, ideea a fost primită cu răceală la fabrică: faxurile au fost judecate după "Partovă" și "Frate" (succesul "S V D " era în față) Era clar că scenariul avea să dureze mult; conducerea a insistat să lanseze Alien Jacket Fără tragere de inimă, Kozintsev și Trauberg au preluat producția Kaverin a compus povestea unui casier-scărător, confundat cu un auditor La mijlocul anului , subiectul delapidarii a fost considerat irelevant, scenariul a fost ordonat să fie corectat Pregătirile pentru filmări s-au făcut rapid: pe iunie s-a încheiat montajul S V D , iar pe am plecat deja în expediție la Jachetă În iunie, au predat "S V D " (regizorii și Moskvin au călătorit la Moscova), iar Moskvin încă filma asaltarea Palatului de Iarnă din octombrie Lucrarea principală privind pregătirea "Jacket-ului" a căzut pe Spies și Milman, care au apărut în grup până la sfârșitul filmărilor "S V D " Spies a scris scenariul regizorului, împreună cu Kaverin, în mișcare, trecând marginea satirei de la

delapidare la protecționism și întărind linia lirică Milman a selectat actorii M-am întâlnit pe Tamara Makarova pe stradă și am invitat-o la un test ecran Trei zile mai târziu aprobat pentru Capitolul patru la mijlocul anilor douăzeci rolul dactilografului Makarov a plecat într-o expediție la Belgorod: "Încă consider acest oraș cel mai bun de pe planetă" Belgorod i-a adus fericirea: l-a cunoscut pe Gerasimov, a devenit soția lui și una dintre cele mai populare actrițe din cinematograful nostru Belgorod a dat natura pitorească a unui oraș de provincie, munții de cretă au introdus un element de exotism în peisaj Subliniind-o, Moskvin s-a etalat pe platou într-o cască tropicală Distracție filmată Dar Kozintsev și Trauberg și-au dat seama curând: povestea "Bratișka" se repetă, hibridul grotesc și versuri nu este organic Erau deja absorbiți în lucrul la scenariul lor; alături de răscoala și moartea comunardilor, lupta împotriva nepotismului din Rybtrest este o furtună la ceașcă de ceai Ei au sugerat ca filmul să fie închis, grupul implicat în pregătirea "New Babylon" Dar întotdeauna asistentul executiv Spies s-a răzvrătit și a decis să finalizeze filmarea locației Actorii și Milman au fost de acord Moskvin a înțeles că faxurile erau corecte în multe privințe, dar nu și-a abandonat camarazii: era un prieten de încredere Expediția s-a cerut să fie redusă, dar împușcăturile au mers și mai viguros În efortul de a compensa calculele greșite ale dramaturgiei cu o imagine strălucitoare și spectaculoasă, Moskvin a profitat la maximum de natura Belgorodului "Totuși, aceștia sunt munți de cretă", a spus Milman - Și acolo Kostrichkin în costum alb merge o siluetă singuratică A fost foarte frumos " iulie "Jacheta extraterestră" Belgorod Doi prieteni, doi Andrei - Moskvin și Kostrichkin zâmbesc, iar regizorul Shpis și asistentul său R Milman clar nu râd Fotografie de I Tikhomirov Andrey Moskvin, director de imagine Întorcându-se la Leningrad, au arătat materialul Regia a decis să finalizeze filmul, încredințându-l Spionilor În septembrie am terminat filmările în pavilion Filmul a fost bine primit de Biroul de Artă: "La nivelul general al comediilor lansate, imaginea se remarcă încă pentru o anumită cantitate de instalare satirică și calitatea filmărilor" (se spune despre Moskvin: "lucrare de succes sub nivelul celor anterioare") Filmul a început să fie promovat activ; în jurnalul "Muncitor și teatru" au scris că "poza promite a fi una dintre cele mai interesante comedii sovietice" Spionii au dus filmul la Moscova; Glavrepertkom nu a acceptat-o spre închiriere Scurtmetrajul "Chalk Mining" a fost asamblat din resturile de material natural; protocolul de acceptare spune: "Colorul materialului și munca bună a operatorului fac imaginea interesantă " "Jacheta extraterestră" nu a fost păstrată, nu poate fi evaluată obiectiv Milman a considerat filmul un succes, Trauberg mi-a spus: "Am abandonat filmul la jumătate Spionii și Moskvin nu au îmbunătățit lucrurile, imaginea s-a dovedit a fi confuză " Kaverin mi-a răspuns la întrebarea că filmul "a fost un eșec total" și că "eu sunt de vină, în primul rând, apoi Spionii" Acestea sunt autoevaluări, li se opune o recenzie într-o revistă, o evaluare a Biroului de Artă (protocolul a fost scris de Piotrovsky) Este clar că ideea unei "comedie lirico-grotesc", al cărei erou liric a fost un casier-scărător, este îndoielnică în sine Cu toate eforturile lui Spies, Moskvin și actori, filmul nu a avut, probabil, foarte mult succes, dar motivul interzicerii sale a fost acea "parte a unei atitudini satirice" pentru care a fost lăudat de către Hood Bureau Atitudinea față de satiră, mereu dificilă, s-a înrăutățit la sfârșitul anilor douăzeci; aceasta a fost numită mai târziu "frica de satiră" Povestea jachetei extraterestre a fost printre primele sale manifestări

Interdicția nu a pus sub semnul întrebării calificările Spies A început imediat să filmeze comedia "Snow Guys" Moskvin a ajutat din nou: Tikhomirov a filmat sub supravegherea sa În martie , Moskvin a finalizat filmul când Tikhomirov a fost arestat pentru că participa la un fel de organizație religioasă "Alien Jacket" este primul film al lui Moskvin care a ajuns pe "raft" Munca operatorului este asociată cu pierderi: nu este posibil să filmați tot ceea ce a planificat; nu tot ce a filmat, chiar dacă a filmat bine, ajunge în filmul terminat Acestea sunt costurile de producție și de lucru colectiv la film Operatorii se străduiesc să le minimizeze, sunt îngrijorați, dar le înțeleg inevitabilitatea Un alt lucru este "raftul" Pentru un artist adevărat care încearcă să spună ceva publicului cu lucrarea sa, care nu o tratează ca "tehnologie de dragul tehnologiei" (Moskvin a protestat împotriva acestui lucru în articolul său), un astfel de sfârșit, care durează luni și uneori ani de zile munca, este întotdeauna o traumă Și cine știe, poate prima cicatrice, mai ales memorabilă, de pe inima lui Moskvin a fost lăsată tocmai de "Alien Jacket" - un film care ar părea nu atât de important pentru biografia sa creativă Și poate de aceea Moskvin nu l-a numit în "cartea de creație" Capitolul cinci "NOUL BABILON" VIMPUL "NOULUI BABILON" Timpul rătăcește mereu în sânge, fiecare perioadă are propriul ei tip de fermentație Yuri Tynyanov Noul Babilon "a fost lansat la martie - de Ziua Comunei din Paris În cinema, "tipurile de fermentație" s-au schimbat des atunci Kozintsev a amintit: " de-a lungul deceniilor, nu repertoriul cinematografelor s-a schimbat, ci însuși conceptul de cinematografie lansarea unui nou film a provocat adesea o furtună Filmul nostru pare să fi provocat un întreg uragan" În The Deep Screen, mai multe pagini sunt dedicate unui uragan de dezbateri din partea criticilor, realizatorilor de film și scriitorilor Un alt lucru este publicul Aproape că nu a existat controversă, majoritatea filmului nu a plăcut Pentru creatorii săi, eșecul (mai ales pe fundalul succesului continuu al S V D) a fost un șoc serios Aproape o jumătate de secol mai târziu, Trauberg a scris: "Dar este o durere pentru noi că nu au acceptat Babilonul Nu am început un experiment Am vrut să entuziasmăm povestea despre "furtuna cerului", să educați sentimentele " Din fericire, regizorii au trăit să vadă vremurile în care timpul punea totul la locul său: până la centenarul Comunei, primul film dedicat acesteia a fost din nou prezentat cu mare succes în Franța (Moskvin, din păcate, nu a trăit să vadă) "New Babylon" a fost inclus în programele Săptămânilor Cinematografiei Sovietice Ziarele olandeze au scris în : filmul este o revelație uluitoare a tinerei arte revoluționare Și încă ceva: "Vedem fotografii încântătoare rezonând în tăcerea lor " Cinci ani mai târziu, scorul lui Dmitri Șostakovici a fost restabilit - și un nou val de interes La premiere repetate a fost Trauberg În , a evaluat critic filmul și nu s-a răzgândit, la sfârșitul anilor șaptezeci Andrey Moskvin, director de imagine a scris: "Atmosfera din ea - clasa întâi, dar totuși " El credea că directorii "s-au transmis înaintea Comunei" Trauberg a explicat astfel marele succes al proiecțiilor din : "New Babylon a dat mult cinematografiei moderne Prin urmare, limbajul imaginii, care s-a dovedit a fi dificil pentru privitor în , este bine înțeles astăzi Cum s-a format acest limbaj? Kozintsev și Trauberg au dorit să-și dezvolte experiența "melodramei romantice pe fundalul unor evenimente istorice" Pentru a înțelege epoca, ne-am adâncit în Zola; din "Fericirea doamnelor" au luat un cadou în magazin în film; titlul său, generalizat la tot Parisul, a devenit titlul filmului Intriga romantică se desfășura pe fundalul războiului cu Prusia și Comuna Prima versiune a fost scrisă

rapid și imediat respinsă: pe măsură ce te cufundam în material, a devenit clar că vicisitudinile melodramatice erau incompatibile cu istoria Comunei Memoriile comunerilor, "Războiul civil în Franța" de Karl Marx și alte cărți au ajutat la înțelegerea acestui lucru O călătorie la Paris în februarie a ajutat foarte mult Mai întâi a fost Berlinul, unde pe ianuarie a plecat un grup de leningrad: Kozintsev, Trauberg, Moskvin, Yeney, Ermler, Mihailov și alții La Berlin, au vizitat cel mai mare pavilion de film din lume la studioul UFA din Staaken, au vizionat filme și l-au cunoscut pe Balash Moskvin și Mihailov au studiat echipamente noi, au discutat cu operatorii și au petrecut mult timp în muzee Potrivit lui Mihailov, Moskvin a fost cel mai atras de antichitățile orientale din Muzeul Pergamon februarie - premiera filmului "S V D " la Tauenzienpalace Pe , ziarul Berliner Tageblatt l-a numit pe Moskvin "cel mai bun cameraman din lume" (revista Filmtechnik, citând din ziar într-o notă editorială, a pus un semn de întrebare lângă aceste cuvinte), dar deja pe Moskvin, Ermler și alţii erau acasă Kozintsev, Trauberg și Mihailov au plecat la Paris Ilya Erenburg, soțul surorii lui Kozintsev, a eliberat vize pentru regizori, iar Mihailov a mers la Somov, visând nu numai să-și întâlnească unchiul, ci și la muzee și teatre El nu a finalizat complet acest program: regizorii au fost încântați că "propriul lor" cameraman călătorește cu ei și au filmat natura pentru film: himere ale Catedralei Notre Dame, priveliști ale orașului din catedrală, coloana Vendome (cu un înclinarea ascuțită a camerei au simulat căderea acesteia), decorată cu publicitate stradală Erau necesare fotografii de stradă pentru finală ca fundal pentru trecerea Soldatului prin Paris în Pentru prima dată în cinematografia sovietică, Moskvin a folosit retroproiecția, filmând un actor pe un fundal care fusese filmat și proiectat pe un ecran În filmele mute a fost foarte greu, primele încercări nu au avut succes Moskvin ar fi găsit o soluție, dar regizorii au venit deja cu un final diferit, mult mai puternic Filmul a folosit mai multe cadre de himere și o coloană Vendôme în cădere Dar, din cauza relatărilor din ziare, la aproximativ de metri parcurși de Mihailov, istoricii l-au "atribuit" lui "Babilon" Apoi pentru cadrul din circ poate fi considerat operatorul "S V D " și cu atât mai mult Moskvin - operatorul "octombriei" Acest lucru nu înseamnă că filmările lui Mihailov nu au contribuit cu nimic la film; acest lucru va fi discutat Dar călătoria regizorilor în sine a dat mult mai mult: "Este bine să te gândești la muncă în timp ce te afli în lumea sa reală", a scris Kozintsev despre aceste zile Au văzut contrastele dintre lux și sărăcie, forfota agitată Capitolul cinci "Noul Babilon" Vara "Noul Babilon" Trauberg, Moskvin, Kozintsev și Yeney pe platoul scenei de vânzare strălucirea "Parisului fantastic", "aurit, parazit" - definițiile lui Marx se potriveau cât mai bine Parisului din , ultimul dinaintea marii crize Regizorii s-au întors acasă, ferm convinși: scenariul trebuie schimbat Respingerea intrigii romantice, căutare noua limbă a fost determinată și de vremea disputelor furtunoase, a schimbărilor drastice Faxurile au început să creeze un nou cinema în Leningrad, iar alți regizori tineri au apărut în apropiere Deja în , pe lângă "pardesiul" - "Katka - o rană de hârtie" În - "S V D ", "House in Snowdrifts" și "Parizian Cizmar" de Ermler și Mihailov, "Fata dintr-un râu îndepărtat" de Chervyakov și Belyaev Bleiman a numit aceste lucrări din "filme ale perioadei de tranziție" și a explicat: " au fost afectate de contradicțiile tradiționalismului și inovației, o căutare intensă a imaginii noului timp și, în același timp, o dependență de arhaic forme melodramatice" În au fost publicate "Octombrie" și

"Sfârșitul Sankt Petersburgului", "Zvenigora" de Dovzhenko, "Moscova în octombrie" de Boris Barnet, în "Eliso" de Nikolai Shengelaya Tendința generală a cinematografiei inovatoare s-a manifestat și în filmele "de tranziție" de la Leningrad Metaforele poetice, imaginile generalizate au dat un rezultat strălucit în scenele individuale ale S V D , dar rezultatul general a fost târât în jos de "forma melodramatică arhaică" În primăvara anului , Kozintsev, Trauberg, Moskvin și Yeney au înțeles bine ce sa întâmplat în S V D și ce nu, și au încercat să dezvolte ceea ce s-a întâmplat în noul film Au fost influențați și de experiența altor inovatori, în special a lui Eisenstein și Pudovkin - o puteau extrage atât de pe ecran, cât și din vizionarea filmărilor Poate de aceea au simțit mai bine decât alții atât puterea, cât și slăbiciunea cinematografiei tip-montaj În multe feluri, după Eisenstein, ei au căutat să-și găsească propriul limbaj, care ar putea entuziasma povestea "furtunii cerului" L-au găsit și a fost limba timpului său Timpul dezvoltării rapide a cinematografiei, uneori înaintea nivelului de pregătire estetică a publicului Dar dacă timpul inspiră artiști adevărați, se nasc capodoperele În cele din urmă, se întorc la privitor, devin capodopere pentru toate timpurile "Noul Babilon" a devenit o astfel de capodopera Andrey Moskvin, director de imagine DIVERSITATE ȘI UNITATE Și ideea nu este sfârșitul Bulat Okudzhava Comuna din Paris, începuturile, victoriile, luptele prin viața și moartea unei vânzătoare într-un mare magazin" - așa a transmis Georges Sadoul conținutul și stilul "Noului Babilon" în "Dicționarul de filme" Istoria plină de evenimente a Comunei este dată nu ca o cronică istorică, ci ca o reflectare în soarta unei singure persoane Dar soarta eroinei este conturată doar de o "linie punctată": vânzătoarea Louise Poirier din scenariu a devenit vânzătoarea, mai multe puncte culminante au rămas din rolul detaliat Sunt tipizate alte personaje care au devenit o generalizare a Sefului, Soldatului, Jurnalistului, Adjunctului Exista amenințarea de a transforma filmul într-un manual de alfabetizare politică cu poze cu "burghezi" și "muncitori" Poate fi evitat ridicând fiecare imagine generalizată la patos, făcând din fiecare scenă o imagine artistică a evenimentului, dând fiecărui cadru o putere figurativă Acest lucru trebuia făcut prin calitatea imaginii în sine Să-l găsesc nu a fost ușor Atât Kozintsev, cât și Trauberg și-au amintit că au împușcat în grădină, unde Eney a atârnat bile, ghirlande, a construit o platformă pentru dans Domni în redingote, fete în rochii decoltate umpleau grădina, s-au așezat la mese Lyudmila Semyonova a pus cancanul într-un ritm frenetic, cu un temperament incendiar "Și ecranul s-a dovedit a fi o bandă istorică urâtă " și-a amintit Kozintsev Am filmat noapte de noapte Planurile s-au schimbat Moskvin a încercat noi moduri de iluminat După-amiaza, a sunat soneria: "Vino să fii supărat " Moskvin iubea constanța în toate "Come grieve" este o formulă constantă pentru a invita regizorii să vizioneze orice material, chiar și unul foarte bun Pentru primele trageri de minge formula corespundea esenței problemei: regizorii au venit să se asigure că performanța nu corespunde planului Și deodată "Nu voi uita niciodată această vizionare " a continuat Kozintsev "Am văzut în realitate ceea ce mi-am imaginat vag în visele mele cele mai sălbatice: vopsite în negru gros și alb strălucitor, ca niște păsări sinistre, oameni în frac stăteau în picioare și o mizerie de pete se repezi în spate: o mizerie de fuste, pălării de cilindru, pălării O lume fantomatică, fantastică, febrilă a fost înaintea mea, a trăit, a devenit realitate Lumea inexistentă a existat Era viața reală Nu era nimic din naturalismul unei copii fotografice în ea A fost un "plan general"? O scenă de

noapte? O scenă? Nu, am văzut altceva: "Parisul este o mare tulburătoare de delir / Note de bas ale valurilor invizibile" (Mayakovsky) Punctele negre sunt basurile, forma vagă, schimbătoare a mulțimii sunt valurile, iar toate acestea sunt un delir de rău augur, cu o secundă înainte de catastrofă Citatul este lung, dar cu greu este posibil să transmitem mai bine imaginea acestei scene Cuvintele lui Mayakovsky subliniază îndeosebi începutul poetic, muzical, a ceea ce a făcut Moskvin, înregistrând o fotografie generală cu un obiectiv aproape de unul portret, schimbând atitudinea primei fotografii statice Capitolul cinci "Noul Babilon" pe și fundal, evidențiind "întunericul unei nopți de ceață" (Kozintsev) Trauberg mi-a spus că totul a fost decis de fraza lui Enei: "Dar, dar, Andrey, poate că fumezi?" (Din păcate, în cartea lui Trauberg, în loc de "ridicare" - "ridicare"; intonația infinit de dulce a lui Evgeny Evgenievich a dispărut: până în ultimii ani, aceste rezerve emoționante au fost în vorbirea rusă a Enei maghiară) Apoi Trauberg a adăugat: "Desigur, a făcut ceva și cu optica" Totul a fost decis nu prin niciun fel, dar totusi principalul lucru este obiectivul Prim-planurile în cinematograf erau adesea filmate cu lentile portret cu focalizare lungă: o adâncime mică de câmp, marginile neclare ale cadrului înmuiau contururile feței, făceau fundalul neclar, iar portretul era "pitoresc" Dar Moskvin nu a filmat cu un astfel de obiectiv, ci cu unul pe care Nikolai Zababurin l-a proiectat conform instrucțiunilor sale și a făcut-o cu participarea sa Designul optic al obiectivului este asemănător cu cel portret, iar distanța focală apropiată de normal a făcut mai ușoară realizarea de fotografii lungi Moskvin a folosit și lentile atașate care înmoaie ochiurile, chiar și atunci o tehnică antediluviană - un strat subțire de vaselină pe lentila obiectivului Pentru el nu existau mijloace "la modă" și "la modă", rezultatul este important Optica, fumul care ascunde detaliile celui de-al doilea plan, un punct de tragere scăzut au fost destinate pentru a "hrăni" șeful care stă la masă - o "pasăre de rău augur" Contrastul extrem al întunericului redingotei și albul orbitor al manșetelor, șervețelului și fața ușor supraexpusă declanșează "mizerie de pete" înmuiată de neclaritate și fum, repezindu-se pe fundal Acest cadru "brut" apărut a devenit diapazonul tuturor scenelor cu burghezi Moskvin a găsit metode destul de diferite de a dezvălui lumea Comunei Aici diapazonul sunt fotografiile la scară maximă ale lui Mihailov făcute pe vreme înnorată Moale, în nuanțe de gri, păreau neașteptate după peisajele de obicei însorite ale filmelor franceze, dar aveau atmosfera Parisului de primăvară cu o ceață umedă din Atlanticul nu atât de îndepărtat Moskvin a preluat posibilitățile unei scale de gri "înguste" fără soare, construind pe ea scene din cartierele clasei muncitoare, în casa vânzătorului, chiar și scene naturale din timpul zilei filmate la Odesa (femei proletare la tunuri, o baricadă) A tras cu aceeași lentilă, dar lumina nu mai era contrastantă, altfel s-a folosit fum, culoarea gri domina Dar cât de bogat era în nuanțe! Un alt grup de scene este entuziasmul patriotic de a pleca pe front și înaintarea cavaleriei germane Contrast din nou, dar acum cu mase mari de siluetă în prim plan și un fundal iluminat din spate Galopul cavaleriei germane a fost filmat cu o forță emoțională remarcabilă Iau în mod deliberat cuvântul "hop": Eisenstein a scris despre galopul unui "porc" cavaleresc în "Alexander Nevsky" Referindu-se la el de multe ori în cercetările sale, Eisenstein nu a menționat niciodată galoparea cavaleriei (tot germane!) în "Babilon" - pentru el imaginea unui "porc" era mai importantă decât imaginea unui galop teribil În plus, s-a orientat rareori către experiența cinematografiei, bazându-se pe larg

pe muzică, literatură și pictură Și este mai bine pentru noi să ne întoarcem la muzica secolului al XX-lea: "în general, este caracterizată de imaginea unei forțe iminente, care capătă o înfățișare formidabilă și sinistră în mișcarea sa constantă, neschimbătoare din punct de vedere ritmic" Muzicologul Alexander Stupen, care a scris aceasta, a citat ca exemplu Boleroul lui Ravel, partea a -a din Pinii Romei lui Respighi, Andrey Moskvin, director de imagine septembrie "Noul Babilon" Odesa Moskvin face una dintre fotografiile de la baricadă cu camera personală "Debri L" În spatele lui, pe o carcasă de cameră, stă mortul lui N Kosheverov (nu ar permite altora să facă asta) Prima mișcare a Simfoniei a șaptea a lui Șostakovici La aceasta se mai adaugă Mașina suveranului din Skomorokhov de Gavrilin și Toccata din "Plagul unui porc" de Prokofiev din Alexandru Nevski, care ne readuce la cinema Babilonul avea nevoie și de o imagine a unei forțe înaintate plictisitoare, fără chip, dar creată de o singură imagine Filmat noaptea Cavaleri mari, cu umeri largi, pe cai grei, au fost plasați în față Moskvin ia luminat nu pe ei, ci un nor de praf și fum în spatele lor, plasând reflectoare în lateral, în adâncuri Călăreții din prim-plan sărind pe aparat sunt vizibili în siluetă, călăreții din al doilea plan au strălucire pe căști, halouri de la lumina de fundal pe figuri De asemenea, fețele lor nu sunt vizibile din cauza luminii aproape de fundal, adâncimii mici de câmp, fumului Masa neagră a primului plan a blocat cea mai mare parte a cadrului și, parcă, a pulsat în ritmul săriturii, dar aproape că nu s-a schimbat în dimensiune: împușcarea a fost de la o mașină care se mișca în fața călăreților Pentru a menține raportul dintre părțile întunecate și luminoase, trăgeau în bucăți scurte (cu lungi, cavaleria ar fi părăsit pata de lumină); cu un simț impecabil al ritmului, regizorii le-au integrat în scena balului Îmbinarea loviturilor mingii cu portretele din prim-plan bine concepute și fotografiile "săritului" cu masa întunecată a primului plan s-a consolidat și mai mult Capitolul cinci "Noul Babilon" "Noul Babilon" Cadru din film Cavaleria germană "Skok" efectul unei forțe contondente care se apropie, a subliniat soarta "Parisului vesel" În cele din urmă, episodul final este procesul și execuția comunilor capturați Din nou noapte Ploaie În mare parte planuri mari Ele sunt iluminate de lumina laterală de la un dispozitiv, iar lumina de fundal a iluminat ploaia pentru persoană presă și a creat efectul de "mărgele" strălucitoare din picături pe părul și rochia Vânzătoarei S-ar părea că aceste "mărgele" nu se potrivesc cu adevărat cu situația tragică, dar Moskvin a obținut un efect izbitor: în tonul general al cadrului cu o abundență de pete negre și "vii" de alb și gri tremurând de la jeturile de ploaie , puncte strălucitoare de "mărgele" de picături și strălucire subtilă pe hainele umede "sună" ca notele înalte ale flauturilor într-o orchestră generală tutti Ei își conduc propria melodie, laitmotiv reluând "mărgelele" de spumă iluminată din spălătorie, când spălătoarele lucrează veselă pentru ele însele - pe Comune și, cel mai important, cu "mărgelele" de evidențiere pe pământul umed iluminat din scena de adio Acolo, când Soldatul o săruta pe Vânzătoarea, aceste străluciri strălucitoare au transformat pământul într-un covor magic sclipitor, siluete siluete Aici, în cimitir, unde Soldatul săpa mormântul iubitei sale, "mărgelele" luminilor au amintit de dragostea lor Ceea ce este izbitor în New Babylon este varietatea tehnicilor camerei care lucrează fără greșeală la intenția regizorului Iar armonia acestei diversități, unitatea părților și a întregului, este izbitoare La începutul anului , cameramanul german Karl Freund a declarat că rușii au reușit să creeze o atmosferă într-un singur cadru, în timp ce germanii au luat zeci de

metri de film pentru a face acest lucru "Filmele rusești", a adăugat el, "sunt puncte de filmare și editare Munca camerei este prea utilitarist " Cele mai puternice filme ale noastre pentru Freund au fost "The End of St Petersburg", "S V D " și octombrie Nu știu dacă a văzut New Babylon mai târziu, dar sunt sigur că dacă l-a văzut, s-a răzgândit despre utilitate și a adăugat lumină și umbră, sau mai degrabă claro-obscur, punctului de fotografiere și editare Ea a combinat toate tehnicile camerei și a transformat fotografia în pictură de film Andrey Moskvin, director de imagine PICTURA DE FILM pictura este artă doar pentru că nu copiază realitatea fotografic Dar operatorul de film are o sarcină paradoxală: să picteze imagini de nuanțe, stări de spirit cu un aparat fotografic Bela Balash Yuri Tynyanov a arătat cum, spre deosebire de scriitorii obișnuiți care sunt ocupați cu "studii literare", îmbunătățindu-și abilitățile, Pușkin, în loc să "legă" intriga, "începe să-și construiască epopeea în afara complotului" Această formulă se referă direct la Eisenstein și Tisse, dar sensul ei este mult mai larg Pe la mijlocul anilor douăzeci, cameramanii sovietici acumulaseră destul de multe metode de rezolvare a problemelor creative, dar cei mai mulți dintre ei filmau modernitatea și istoria, drama și farsa cu aceleași metode "Pregătirea camerei" s-a redus la îmbunătățirea tehnicii, stăpânirea efectelor luminii (lumină șemineu, lumânări, top - portrete "lumină Rembrandt") Cei mai buni la începutul anilor douăzeci - Levitsky, Slavinsky, Zavelev - diferă de nivelul mediu de muncă, gust mai mare Tisse a fost primul care a început "să-și construiască propria epopee": pe baza experienței cronicii, a creat stilul de filmare a filmelor "non-fabuloase" ale lui Eisenstein "Overcoat" și "Bratishka" de Moskvin au dovedit că soluția vizuală ar trebui și se poate schimba dramatic în funcție de intenția regizorului Moskvin și-a "construit epopeea" în afara sistemului de reguli stabilit Și în afara sistemului Tisse Construit cu lumină și umbră Aceasta a fost o întorsătură decisivă în arta fotografiei, iar dacă ne întoarcem la artele "mai vechi", ne vine imediat în minte cotitura picturii de la sfârșitul secolului al XV-lea, legată de clarobscur "Și o singură persoană cu o minte grozavă și cu un suflet mare care a trăit atunci", scria Eugene Fromentin în Vechii Maeștri, "a văzut în clarobscur un mijloc mai rafinat de a-și exprima sentimentele profunde și sublime, o modalitate de a transmite misterul ființei cu ajutorul unui alt mister Era Leonardo Moskvin îl cunoștea bine pe Leonardo Și nu numai bazat pe romanul lui Merezhkovsky și monografia lui Akim Volynsky, care a împodobit bibliotecile atâtor familii inteligente din Rusia A citit cu atenție un tratat de pictură, a studiat temeinic Madonele Ermitage Deși aparțin perioadei timpurii, ochiul tenace al lui Moskvin a văzut clar în ele o cale directă către capodoperele clarobscurului - "La Gioconda" și "Ioan Botezătorul" Chiaroscurul pentru Leonardo este un mijloc de a exprima sentimentele atât ale sale, cât și ale celor pe care îi portretizează Nikolai Ge a spus frumos că Leonardo "a fost primul care a introdus drama sufletului, pe care nimeni nu a atins-o" Ge însuși a folosit cu succes clarobscurul pentru a atinge profunzimile psihologismului, dar a reușit să dezvăluie și drama sufletului prin mijloace expresive - permiteți-mi să vă amintesc de Golgota lui În The Overcoat, Moskvin a transmis drama eroului cu o grafică expresivă de contraste în schimbare, dar nu a existat nicio pătrundere în adâncurile sufletului și nu a existat o astfel de sarcină În Babilon, regizorii au întruchipat poetic patosul Comunei și au lucrat și la schimbarea contrastelor, realizându-le constant în ritm, la joncțiunea scenelor cu atmosfere diferite, în stil

stilistic Capitolul cinci "Noul Babilon" versul liric al Vânzătoarei și Soldatului; excentric-grotesc Gazda, adjunctul, actrița; linia comunaților, cotidian la început, ridicându-se la eroismul baricadei și execuției Exista un pericol în contrastele stilistice: filmul se putea răspândi la cusăturile acestor linii, își putea pierde integritatea Și Moskvin a intensificat varietatea stilurilor, găsind pentru fiecare linie și chiar scenă o soluție plastică, în contrast cu altele Dar urmând cu sensibilitate intenția regizorului, a îmbinat totul cu clarobscurul, adăugând patosului construcțiilor expresive drama sufletească De ce chiaroscurul este capabil de asta? Efros a scris că Leonardo a pus bazele psihologismului în pictură, descoperind rolul nuanțelor, puterea cantităților mici Cred că Moskvin a descoperit asta singur, uitându-se în Madonele lui Leonard, picturile lui Rembrandt și alți artiști, analizând imaginea filmelor sale și ale altora Mai mult, a putut simți și legătura directă a tehnicii, ridicată de Leonardo ca bază a picturii, cu cunoștințele științifice naturale, cu doctrina infinitezimale și cu calculul diferențial Galileo a făcut o mare revoluție în știință când și-a dat seama; natura mișcării este determinată nu de viteza în sine, ci de schimbarea acesteia - accelerație sau decelerare Moskvin a implementat acest mare principiu în iluminarea camerei; ceea ce este important nu este luminozitatea unui punct al obiectului fotografiat, ci schimbarea luminozității de la un punct la altul Subliniez din nou: acesta nu a fost un transfer conștient al principiilor filozofiei naturii la principiile creării unei imagini artistice Moskvin nu s-a gândit deloc, când a filmat "Babilon", la legătura dintre clarobscur și calculul diferențial Dar cunoașterea sa profundă a fundamentelor științei, după ce și-a format viziunea asupra lumii, s-a reflectat în activitatea sa artistică Rolul nuanțelor, al valorilor mici este evident mai ales în compararea metodelor lui Tisse și Moskvin Tisset nu și-a definit metoda, dar în februarie a făcut-o Eisenstein, scriind despre iluminare: "Simțirea acesteia ca o coliziune a unui curent de lumină cu un obstacol, ca un jet de furtun care lovește un obiect sau un vânt care se ciocnește de o figură, ar trebui dați-i o utilizare cu totul altfel semnificativă decât jocul "fumului" și "petelor" Tocmai în februarie , Moskvin termina "Noul Babilon" cu jocul său de fumuri și pete De asemenea, nu a părăsit formula lui metoda, dar Leonardo a făcut-o pentru el: "Mai întâi impuneți o umbră generală pe întreaga parte umplută cu ea apoi puneți penumbra și umbrele principale Și, în același mod, impuneți o lumină de umplere și apoi puneți mijlocul și lumini principale, de asemenea, comparându-le " În tehnologic, la prima vedere, consiliul concluzionează principiul de bază al picturii alb-negru: nu numai ciocnirea luminii și umbrelor, ci și studiul luminilor și umbrelor bazat pe comparație, că este, pe diferențe, tranziții, schimbări Se mai poate spune că metoda lui Tisse este sculpturală, în timp ce cea a lui Moskvin este picturală Michelangelo credea că sculptura este construită pe "scădere" iar pictura pe "adăugare" Similar cu jetul unui furtun, detaliile ușoare, scăzând, precum unghiul, subliniază forma tridimensională Unghiul devine cel mai important mijloc de exprimare Prin urmare, în cartea lui Nielsen, un student al lui Tisse, de trei ori mai multe pagini sunt dedicate punctului de vedere și unghiului decât luminii În articolul de la Moscova Andrey Moskvin, director de imagine Na și Mihailov au menționat compoziția cadrului creată de punctul de vedere al camerei doar într-o enumerare generală a mijloacelor expresive ale operatorului, iar întreaga secțiune a acestora este dedicată luminii și umbrei, capacității lor de a

"transfera privitorului atmosfera și tonul a scenei " Cuvântul "ton" nu este întâmplător aici "Adăugarea" în pictură (saturarea imaginii cu nuanțe, detalii la elaborarea umbrelor și luminilor) creează doar tonul imaginii, o aduce la perfecțiune, la armonia completă a particularului și a întregului "Tonul scenei" este determinat de sistemul său de lumină Se poate vorbi și despre "tonalitatea scenei", structura sa muzicală Potrivit lui Eisenstein, compoziția plastică a filmului a purtat "muzica plastică" interioară în cinematograful mut, iar cel mai adesea această sarcină a fost rezolvată de peisaj Dar în "Pardesiu", "S V D " și "New Babylon" practic nu există peisaje "pure" (chiar și peisajul Parisului cu o himeră în prim plan nu este mai probabil un peisaj, ci un portret al unei himere de rău augur, ecou cu portretul "păsării de rău augur" - maestrul) Moskvin a creat "muzică plastică" atât prin compoziția cadrului, cât și prin mișcare, dar mai ales prin clarobscur După "S V D " au vorbit despre el ca un maestru al "muzicii vizibile", dar filmul în ansamblu nu putea fi numit "simfonie vizuală" Poți spune același lucru despre Babilon Acesta este răspunsul la întrebarea de ce clarobscurul a reușit să dea unitate diferitelor stiluri ale filmului, soluțiilor plastice contrastante ale scenelor individuale Totul este despre "tonul" potrivit, "tonalitatea" potrivită Într-o compoziție muzicală bună, temele, episoadele, părțile pot suna în tonuri diferite, dar unitatea lor internă formează un tot armonios Această unitate se bazează pe manifestarea darului liric al compozitorului, atitudinea lui față de lumea complexă pe care o exprimă cu muzica O parte importantă a acestei unități o reprezintă conexiunile strict verificate ale fiecărei tonuri cu ritmul, timbrul, durata, adică cu mișcarea, transformarea țesăturii sonore "New Babylon" a devenit o "simfonie vizuală", o capodopera a "muzicii plastice", deoarece Moskvin a reușit să-și arate darul liric și a conectat mișcarea clarobscurului și transformarea acesteia (de la contraste extreme la o gamă "îngustă" de nuanțe de gri) cu ritmul, intensitatea emoțională a fiecărui cadru și episod Lirismul soluției picturale a "Noului Babilon" merită o atenție deosebită Versurile sunt de obicei înțelese ca o expresie directă în poezie și muzică a sentimentelor și experiențelor artistului Există un fel diferit de versuri care colorează lucrurile care sunt "obiective" în ceea ce privește conținutul într-un fel de dispoziție Amintiți-vă pe Isaac Levitan cu versurile pline de suflet din "Vladimirka" sau peisajele modeste din Plyos Un astfel de lirism, care permite ca "imaginile de nuanțe, stări de spirit să fie pictate cu un aparat fotografic", este inerent Moskvin Și, poate, era cel mai vizibil în portrete Capitolul cinci "Noul Babilon" PORTRETE Totul este scris pe chipul unei persoane, pentru că viața este o luptă pentru un chip Mihail Prișvin În , în anul celei de-a -a aniversări a "Noului Babilon", a fost lansat la Praga albumul "Cinematografie sovietică a anilor douăzeci" cu fotografii bine alese din filmele lui Tisse, Moskvin, Golovnya, Daniil Demutsky și Mikhail Kaufman , care a filmat cu Dziga Vertov Albumul este instructiv: ajută să vedem atât nivelul general de lucru, cât și diferențele de manieră artistică a celor mai buni operatori ai vremii Moskvin este reprezentat de "Pardesiu" și "Babilon"; sunt mai multe cadre din "Babilon" decât din "Potemkin", "Mama" sau "Pământ" Acest lucru a fost neașteptat Răsfoind din nou paginile, observi: majoritatea cadrelor din Babilon sunt portrete Aparent, au atras atenția compilatorului albumului, Yaroslav Andel Prima răspândire: două portrete ale femeilor muncitoare la tunuri În stânga este un prim-plan al unui muncitor în vârstă, în dreapta este o mamă cu un copil în brațe, luată până la brâu Fotografiat la soare cu

lumină de fundal mică; conform poveștii lui Zheymo, bucăți de tablă serveau drept reflectoare Iluminarea în natură a fost aplicată pentru prima dată de Tisse, folosind oglinzi; luminozitatea părții iluminate a feței a fost aceeași cu luminozitatea părții iluminate Moskvin are nevoie atât de lumină, cât și de umbră Aproape fără a reduce contrastul natural cu lumina de fundal, el a elaborat umbrele, a transmis întreaga gamă de nuanțe, de la luminile de pe față la părul negru al unei femei cu un copil și o eșarfă pe umerii unui muncitor Alte mijloace expresive sunt, de asemenea, la lucru: întoarcerea mândră a capului lucrătorului, textura pielii aspre a feței, pliurile din jurul buzelor și pe frunte, combinate cu dispunerea petelor de lumină care subliniază sculptura feței, creeaza imaginea unui comunar voinic care se opune aspru portretelor Actritei cu pielea ei aproape nefiresc de neteda sau portretelor divei cancan in scena balului Portretul unei mame cu copil, care amintește de Madonele Renașterii, exprimă cu nu mai puțină forță curajul apărătorilor Comunei Moskvin, cu un simț subtil al echilibrului armonic, a înscris figura în dreptunghiul orizontal al ecranului, care nu este potrivit pentru astfel de compoziții Femeia se uită la noi Fața ei, situată de-a lungul axei cadrului, iluminată de lumina serii din stânga, este destul de clar împărțită în părți luminoase și întunecate Buze strâns comprimate, umbre sub ochi (umbra este clar vizibilă și pe partea întunecată a feței: acesta este principiul Leonard de suprapunere a umbrelor medii și principale pe umbra generală), strălucirea albului ochilor întunecați mari - totul este subordonat sarcinii principale: să transmită hotărârea unei femei de a lupta pentru Comune, pentru viitorul copilului tău Dar există ceva evaziv în aceste portrete, un sigiliu ascuns al fatalității Aceasta provine din cunoașterea de către autor a soartei personajelor, aceasta este nuanța lirică greu de izolat și care creează o intensitate spirituală deosebită portretelor Nu mai puțin expresive sunt celelalte portrete din album: vânzătoarea și bătrânul comunar din scena execuției; un prim-plan al Semyonova care râde (lumină de jos, gura ei larg deschisă într-un cadru negru de ruj: acesta este rânjetul unui prădător, iar rânjetul decăderii, moartea); gazdă în Andrey Moskvin, director de imagine unghi inferior ascuțit Închizând albumul și amintindu-ne filmul, se pot numi mai multe prim-planuri ale apărătorilor baricadei, să zicem două cadre cu Anna Zarzhitskaya (ea râde, tratându-l pe tânărul comunard, privindu-l îngrozit, care a fost ucis de Versailles)), burghezi batjocorind prizonierii, alte zeci de portrete Specificul "comunarzilor", "actorilor", "burghezilor", "spălătorilor", "prostituatelor", "soldaților", recrutați de pomrezh, selecționați meticulos de regizori, a decis multe, dar nu toate Nikolai Klado, care a participat la lucrarea filmului, a povestit cum unul dintre burghezi a fost filmat în scena balului (jucat de instalatorul său Lazarev): doar el însuși a fost lovit, pronunțând un toast Așa au fost filmați mulți interpreți ai micro-rolurilor (de multe ori actori cu experiență, de exemplu, Lyudmila Semenova sau Evgeny Chervyakov) - creând, în principiu, un film "tipic" și știind că filmul va include un cadru, regizorii s-au asigurat totuși că tipurile nu au pozat, ci au trăit o bucată din viața unui personaj Și apoi s-a dovedit că într-un cadru de pe față "totul este scris" Și operatorul a transferat acest "totul" pe ecran în așa fel încât până și spectatorul să-l citească într-un cadru de trei secunde Uneori acest lucru se realizează prin detalii expresive din costum, pe fundal În "Babilon", de regulă, un fundal neutru sau neclar, costumul este adesea luat în umbră, principalul lucru este fața Moskvin l-a urmărit parțial aici pe Delacroix, în ale cărui portrete

romantice (Chopin, George Sand) imaginea este ridicată la patos prin felul în care figura în sine, chipul, este pictată, și nu prin corelarea cu fundalul S-ar părea că portretistul Moskvin s-ar putea întoarce cu putere, creând portrete ale personajelor principale ale filmului, găsindu-și caracteristicile prin lumină Totuși, în "Babilon" au apărut trăsăturile cinematografiei tip-montaj, o abordare diferită a acelor portrete decât în "S V D ", unde nu mai era nevoie de caracter, ci de caracter În primele versiuni ale scenariului, personajele actriței, gazdei, jurnalistului și altele au fost conturate, repetițiile au fost dedicate dezvoltării lor în atelierul de film al lui Kozintsev și Trauberg (a făcut parte din Colegiul Artelor Spectacolului pentru doi ani; FEKS a încetat să mai existe) Iată jurnalistul Conceput, potrivit lui Gerasimov, ca "o fire extrem de moale, visătoare, exaltată", în zilele Comunei s-a dovedit a fi "un vorbăreț, un oportunist, un trădător al revoluției Nu era suficient spațiu pentru o astfel de imagine din imagine și, prin urmare, rolul, în general, a eșuat , a ieșit scurt și extern Așa e, îi mai rămân patru scurte scene în film Dar nu este o lipsă de spațiu Abordarea regizorilor s-a schimbat: pentru Jurnalistul dactilografiat a fost suficient să identifice caracteristica Dezamăgirea artistului este de înțeles, dar stima de sine este prea strictă: în rolul "rar" a rămas mult ce s-a găsit la repetiții, cules în portretele de la Moscova, nu întâmplător Ziaristul este atât de amintit Moskvin s-a străduit să creeze portrete psihologice cu ajutorul clarobscurului, "micile valori" pătrunzând dincolo de exterior Atât sarcina profesională, cât și interesul constant al lui Moskvin față de persoană, esența sa interioară, și-au jucat rolul aici Cele două personaje principale, Vânzătoarea și Soldatul, sunt mai puțin tipărite S-a schimbat și abordarea lui Moskvin față de ei, deși aici a fost diferit Soldatul a reprezentat țărănimea în film El nu este Capitolul cinci "Noul Babilon" vrea să lupte, este obosit, vrea să plece acasă, nu înțelege pentru ce luptă Comuna Confuzia, angoasa muritor i-a înghețat în ochi, în multe cadre îndreptate direct către privitor Ochii lui Sobolevsky sunt strălucitori, ruși de nord Moskvin le-ar putea "întuneca", dar a filmat în așa fel încât ochii să pară și mai strălucitori: există un contrast neobservat, care acționează subconștient, cu ochii întunecați ai Vânzătoarei, Jurnalistei, interpretii de roluri mici, aleși de obicei să arate ca francezii Acest lucru acutizează și mai mult singurătatea Soldatului Sobolevsky a jucat nu atât de mult personajul complex al unui om cu un suflet netrezit, cât încă necomplicat Moskvin nu a schimbat caracteristicile luminii și texturale ale Soldatului, deoarece caracterul său nu se schimbă - nu a înțeles nimic și, în final, a săpat cu blândețe mormântul Vânzătoarei pe care o iubea Soldatul, cu disperarea lui, lipsa de înțelegere a ceea ce se întâmplă, nu a început încă "lupta pentru față" Vânzătoarea a început și a terminat Elena Kuzmina, care a interpretat-o, nu avea nouăsprezece ani când au început repetițiile la studioul de film Nu avea experiență, dar pentru succesul ei la lecțiile de actorie în film (au fost predate de Kozintsev) și temperamentul ei exploziv, i s-a oferit ocazia să repete rolul principal și în noiembrie au filmat un test pe ecran Kuzmina și-a amintit cum Moskvin "s-a uitat la mine foarte rece prin ochelari groși și reflectorizați și a spus: "Hmm "Când am ieșit din cameră, Moskvin a strigat după el: "Nu este nevoie de machiaj! rochie uzată, au pus o eșarfă veche peste umerii și-au biciuit părul Filmat pe fundalul unui perete gri Moskvin a poruncit: "Nasul la dreapta! Nasul la stânga! Uită-te în cameră Întoarce-te Încet, încet! zâmbește le am pe toate" Au

mai prelevat câteva actrițe, dar nu toate le-au convins regizorilor: "Ne trebuia o franțuzoaică", mi-a spus Trauberg "Am reprezentat o eroină ca Nadia Sibirskaya, pe care am cunoscut-o la Paris ", regia Dimitry Kirsanov) Au căutat o nouă actriță mult timp, iar în primăvara anului , când au fost nevoiți să filmeze, s-au stabilit pe Kuzmina Pe mai, Kuzmina a fost aprobată pentru rol După de ani, Trauberg a remarcat: "Desigur, multe depind de Moskvin, dar el credea că Kuzmina se poate descurca și a încercat" Moskvin a găsit lumină pentru fiecare viraj (Kuzmina, se pare, nu a considerat important să spună că după următorul "Nas la stânga!", El a corectat lumina) Acest lucru a făcut posibil să dezvăluie expresivitatea feței, să demonstreze că Kuzmina dolofană și cu nasul moale poate arăta ca o franțuzoaică pe ecran Dar acest lucru nu este suficient pentru a arăta calea de la o fată naivă, copilăroasă, la un comunar care urmează să fie împușcat "Încă nu înțelegem că cameramanul nu numai că surprinde imaginea creată de actor, ci și o creează împreună cu el", scria Kozintsev în , susținând că, cu toată interpretarea minunată a lui Kuzmina, rolul "nu ar fi avut niciodată" a avut un astfel de succes, ceea ce a ieșit dacă nu ar fi fost filmat de Moskvin Potrivit lui Kozintsev, Moskvin "a surprins ideea rolului și a datelor naturale ale actriței cu o claritate excepțională" Cred că esența problemei este mai profundă: "prinzând" intenția regizorului și posibilitățile de "date naturale", Moskvin însuși "a alunecat" în imaginea vânzătorului, în personalitatea lui Kuzmina, pentru a o ajuta " în procesul complex de pătrundere reciprocă a persoanei Andrey Moskvin, director de imagine "Noul Babilon" Fotografii de film Vânzare Vânzătoare (E Kuzmina) Masacrul comunerilor Vânzătoare Actriță de teatru (S Magarill) zha - interpretul și interpretul - personajul Acestea sunt cuvintele lui Eisenstein; a vorbit despre "alunecarea" regizorului în personaj și actor Moskvin s-a dovedit a fi regizor și interpret al rolului în mare măsură, pentru că a reușit, prin "alunecare", să pătrundă în psihologia eroinei și prin propriile sale mijloace a dezvăluit drama sufletului ei "El i-a sculptat fața cu lumină ca un sculptor", acesta este din nou Kozintsev "A obținut o asemenea expresivitate prin plasarea figurii în cadru și iluminarea acesteia, încât a reușit să construiască un joc complex pe o piesă scurtă " Să ne amintim orice scenă: o minge, în care prim-planuri ale Vânzătoarei sunt inundate de lumină de la aparatul de fotografiat, iar pete pâlpâitoare din fundal lucrează asupra imaginii; scena de rămas bun de la Soldat, unde totul este decis de iluminare puternică de fundal; finală cu o lumină ascuțită a dispozitivului pe lateral și "mărgele" de picături iluminate Cea mai înaltă abilitate poate fi văzută chiar și în piese informaționale trecătoare "Vânzare generală" Contrast în lumină și compoziție, plin de mișcare nebună, convulsivă a scenei de a vedea în față, restaurantul, entuziasmul patriotismului și entuziasmul vânzării Ca o continuare directă a acestei mișcări - prima apariție a Vânzătoarei Nu ai timp să-l examinezi: fluturând cârpa, acoperă întregul ecran cu ea După ce se umflă, materialul coboară încet ca o perdea, dezvăluind eroina zâmbitoare din partea stângă a ramei Mișcarea lentă a țesăturii, în contrast puternic cu fotografiile anterioare pline de mișcări violente, subliniază semnificația acestui portret Fața este iluminată de lumină moale cu un ușor accent ușor de la dispozitivul din stânga sus Un nou val de țesături Pe măsură ce coboară, Vânzătoarea se deplasează în centrul cadrului; iluminarea este foarte moale, aproape fără umbre Eroina, cu o față netedă, încă puțin copilărească, continuă să se deplaseze în partea dreaptă a cadrului, întinzând din nou țesătura, dar astfel încât fața să nu mai fie blocată

Iese din lumina frontală principală și devine puțin mai întunecată, ochii și dinții strălucesc imediat mai mult A fost cuprinsă de o febră de vânzări, și de fiecare Capitolul cinci "Noul Babilon" pe măsură ce materialul se ridică, strigătul "Se vinde ieftin!" (legenda schimbă cadrul) Acest lucru se realizează prin trei faze de iluminare a feței: de la o umbră mică la început până la evidențierea completă la mijloc și până la o strălucire jubiloasă a ochilor și a dinților la sfârșit După inscripția și portretele Proprietarului în restaurant - un nou prim-plan al Vânzătoarei Iluminarea este puțin mai contrastată Pe fundal, un manechin acoperit cu dantelă al unei siluete feminine este ușor aluziat În cadru este încastrată inscripția: "Vânzătoare (E Kuzmina)" O altă întrerupere: restaurantul, Funcționarul s-a apropiat de Proprietar, a primit o comandă despre Vânzătoare (inscripția "Pentru desert ") Magazin, plan mediu: Funcționarul i-a înmânat vânzătorului un plic Prim-plan al ei, trei sferturi la stânga Kuzmina are o față ciudată, osoasă; în față, în lumina din față arată rotund, trei sferturi - alungit, unghiular Moskvin întărește acest lucru cu lumină: introduce un nou dispozitiv din dreapta sus Fața "întinsă", a apărut o umbră vizibilă: Vânzătoarea este speriată, se teme de necazuri Legendă: "Calcul?" și - manechinul este foarte ascuțit până la talie Apoi o lovitură mai generală, manechinul este din nou în plină creștere, în centru este o mică figură a vânzătorului din nou în trei sferturi Legendă: (cuvintele Grefierului) "Conducerea vă oferă un bilet la balul de seară" Prim-plan: Vânzătoarea se uită la bilet, cu capul înclinat spre stânga Începe să zâmbească, ridică capul și se întoarce spre cameră Fața este luminată de lumina din față și devine mai strălucitoare, umbrele sunt imediat atenuate În această scenă, Kuzmina joacă scurte segmente: hype-ul vânzării într-un cadru, spaima în altul, trecerea rapidă de la frică la bucurie în al treilea Ea este încă constrânsă, aceasta corespundea sarcinii regizorului: în spatele înfățișării copilărești - o fată modestă, neștiind puterea ei Moskvin a dezvăluit cu ușoară, fixare precisă a virajelor starea interioară a Vânzătoarei, a făcut-o să-și simtă temperamentul El a sporit efectul emoțional folosind descoperirea genială a lui Aeneas, un manechin, ca motiv plastic Un cadru gol, împletit cu dantelă, încoronat cu un cap de păpușă, este introdus aproape imperceptibil De la cadru la cadru este mai ascuțit, mai mare, după inscripția "Calcul?" a ocupat întregul ecran pentru o jumătate de secundă Manechinul este un simbol al golului decorat al celui de-al Doilea Imperiu, și al golului de existență a Vânzătoarei în caz de așezare, și al golului spiritual care o amenință dacă se vinde Stăpânului Simbolul giveaway va reapărea în scena baricadei: vânzătoarea va înmâna o cârpă soldaților care înaintează, stând pe baricadă lângă manechinul care arde, țipând în frenezie "Vândut ieftin!" Iar în filmul culminant, fața moartă, de marionetă a unui manechin și chipul frumos și viu al vânzătorului vor fi unul lângă celălalt Moskvin a luminat-o surprinzător de îndrăzneț pe Kuzmina aici cu o lumină puternică de jos, în principiu contraindicată pentru ea, căci îi punea în evidență pomeții largi Dar în acest cadru, trecerea bruscă la o astfel de lumină funcționează conform formulei patosului a lui Eisenstein ca "pierderea firii", aducând expresia portretului la limită Și fața este frumoasă! În acest prim-plan, neașteptat din punct de vedere al luminii, se vede clar diferența în lucrarea la portretele personajelor principale: caracteristicile constante de lumină și textura ale Soldatului și lumina în continuă schimbare pentru Vânzătoare "De la ceata albastră a bilei-mobilului la bronzul negru al împușcăturii de la cimitirul Pere Lachaise, un om întreg Andrey

Moskvin, director de imagine viața, ale cărei elemente au fost găsite și exprimate cu ajutorul uneia și aceleiași persoane, fără a recurge la o singură mișcare de machiaj "(Kozintsev) Da, Moskvin "a scris pe chipul" Elenei Kuzminei o întreagă viață umană Vocea ta Este important în literar și într-adevăr, cred, și în orice alt talent, ceea ce aș îndrăzni să-mi numesc vocea Da, vocea ta contează Ivan Turgheniev Din memoriile lui Trauberg: "Chiar și lângă studioul din Leningrad este o piață mare; Eu și Moskvin, în timpul unei pauze între filmările "New Babylon", alergăm împreună - ca un băiat - la tarabe, cumpărăm un pahar tradițional de smântână fără precedent și niște brioșe minunate, bem, gustăm, mâncăm, tăcem, privim unul la altul și râzi - în fiecare zi într-o zi Nu este clar de ce râdem, de ce ne bucurăm Sau este de înțeles - că muncim, că trăim, că suntem împreună "La Babilon a fost din nou ca la Pardesiu: bucuria muncii, sentimentul că ceea ce a fost planificat se întâmplă, sentimentul de încredere că vorbesti cu vocea ta Există deja semne ale ei în "Roata Feris", în "Pardesiu" se găsește Experiența primei capodopere este dezvoltată în episoadele contrastante din S V D În "Bratishka", "Alien Jacket", într-o combinație de fum și optică soft-focus în "S V D " Moskvin a testat principiile interpretării alb-negru a peisajelor și portretelor În "Noul Babilon" care leagă organic cele două linii, vocea sa suna cu o vigoare reînnoită "Propria ta voce" în cinema nu este doar propriul tău stil, ci și propria ta voce într-o echipă de maeștri În teatru și muzică există un concept de creativitate de ansamblu: " o stare în care dacă o persoană face ceva neprevăzut, dar de încredere, ceilalți îl preiau și răspund la același nivel" (Peter Brook) Dar ansamblul nu este unanimitate, nu unison, ci un acord, armonie Și nu doar un grup de oameni cu gânduri asemănătoare Regizorul și actorul lituanian Juozas Miltinis (Moskvin îl va împușca și vor deveni prieteni) a propus o formulă diferită - "o echipă de artiști cu idealuri comune" Toată lumea este un artist și fiecare "își păstrează originalitatea" (Moskvin), atunci contribuția sa la mișcarea către un ideal comun, la vocea comună a colectivului, va fi semnificativă În ciuda diferențelor oricărui film al lui Eisenstein sau Pudovkin cu cel anterior din anii , ei au rămas în cadrul regiei lor "generale" Cu fiecare film, FAX-urile au căutat să meargă într-o nouă direcție Acum se luptau și pe teritoriu străin, dar nu în spatele liniilor inamice, ci pe teritoriul prietenilor, cinematograf poetic, tipar "Babylon" Kozintsev a numit "cel mai eisensteinian dintre toate filmele mele" Nu au imitat stilul altcuiva, au mers pe drumul lor Cuvintele lui Eisenstein sunt citate în The Deep Screen: " - - sub semnul principal al montajului și al aspirațiilor tipologice" Epitetele lui Eisenstein sunt invers! Alunecarea lui Kozintsev este caracteristică și este legată de o înțelegere diferită a tipului Pentru Eisenstein, aceasta este o afișare a oamenilor "într-un mod minim" procesat "și Capitolul cinci "Noul Babilon" formă modificată", iar dacă instalatorul Lazarev ar fi acționat în jachetă de muncitor sau în redingotă de ministru în cadrul "octombriei", ar fi pozat, rămânând semnul unui muncitor sau ministru În Babilon, regizorii l-au făcut să trăiască o bucată din viața unui burghez parizian Diferența de abordare a determinat și deciziile camerei: "sculptura" lui Tisse a subliniat "brutalitatea" tipului, "pictura" lui Moskvin este direct legată de "prelucrarea" lui Realizarea filmului a făcut posibilă includerea activă a fundalului în acțiune În fotografierea "sculpturală" a unei persoane sau a altor obiecte din prim-plan, fundalul este pasiv și, desigur, cameramanul îi acordă mai puțină atenție (în Potemkin și Oktyabr este ușor să găsiți cadre ale aceleiași

scene stând unul lângă celălalt, în care fundalul arată diferit; cel mai izbitor exemplu - celebrele trei cadre ale leului de piatră care se ridică) Moskvin folosește fundalul ca element semnificativ al cadrului, uneori chiar mai semnificativ decât primul plan Acest lucru dă volum imaginii și permite, ca în polifonia muzicală, să conducă mai multe teme simultan Indicative în acest sens sunt portretele mid-range pe fundalul balului sau manechinul din dantelă care apare ca fundal al portretelor Vânzătoarei Multe dintre fotografiile lui Moskvin includ cuvintele lui Robert Falk: "Nu există niciun fundal Totul este la fel de important, fiecare centimetru pătrat de pânză ar trebui să fie valoros, chiar prețios " Densitatea și capacitatea imaginii sunt fundamentale pentru Moskvin, fiecare centimetru pătrat al ecranului este prețios, pentru că este saturat nu cu nicio imagine, atâta timp cât nu este goală, ci cu o imagine figurativă, direct sau complexă, conectată contrapunctic cu imaginea în centimetri pătrați vecini Deja în , Moskvin sublinia în cartea lui Balash cuvintele "imaginea nu poate fi redusă" și scria în margine: "Despre reducere" Capacitatea figurativă a cadrului, în care nimic nu poate fi îndepărtat sau adăugat, a fost pentru Moskvin o manifestare a principiului său dialectic preferat de "necesar și suficient" A înțeles și dialectica complexă a particularului și a întregului, a simțit că este important să conecteze fiecare secțiune a cadrului nu numai cu cea vecină, ci și cu secțiunea corespunzătoare a cadrului următor Cu această abordare, cadrul nu putea să ocupe decât locul din montajul pentru care a fost filmat Și aici există o diferență față de filmele lui Eisenstein: cadrele de material "brut" pot fi schimbate în montaj, rearanjate de la film la film (Șklovski a scris în legătură cu opera lui Tisse: "Zoria este foarte artistică în el, dar este potrivită pentru alte filme"), Kozintsev și Trauberg au căutat să îmbine metoda montajului cu cinematografia actoricească, știind că acest lucru nu ar funcționa dacă s-ar da doar o cronică a Comunei Ceea ce era nevoie era o epopee colorată cu versuri Kozintsev a obținut lirismul lucrând cu actori, în special cu Kuzmina, dar generalizările tipice nu i-au permis să se manifeste cu forță (de unde și nemulțumirea lui Gerasimov) Calculul ar putea fi că lirismul, generalizarea poetică va aduce prezentarea materialului, imaginea în sine Dându-și seama de acest lucru, Eney a construit un peisaj care era laconic, dar purtând o mare încărcătură figurativă Limita conciziei și a imaginii este decorarea cimitirului: o cruce mormântă, o statuie a Madonei, un perete Ultimul cuvânt îi aparține lui Moskvin Cu clarobscur, un fundal activ, a dat regie mize-en-scene, actorie, expresivitate precum Andrey Moskvin, director de imagine polifonie reală: atinsă plenitudinea temelor principale ale planurilor, a introdus altele suplimentare, inclusiv cele care au trecut leitmotiv prin film și, cel mai important, a introdus teme lirice, de autor Ele se manifestă în diferite moduri: ca o premoniție a sorții în portretele femeilor muncitoare, ca o expunere a indiferenței lui Dumnezeu, biserica față de soarta comunilor (o Madonă ușor evidențiată în fotografiile finale), ca o ironică stilizarea complotului preferat al impresioniștilor (șezând pe iarbă, burghezii urmăresc cu binoclu începerea saltsev-ului) S-ar putea adăuga exemple, dar acestea vor fi suficiente pentru a evidenția două puncte Moskvin lucrează pe punctul de a trece la semnificația simbolică a obiectelor din al doilea plan (dați-mi voie să vă amintesc din nou de un manechin de dantelă), dar nu trece peste el, păstrând imaginile aproape de simboluri la nivelul unei "teme laterale" În al doilea rând: temele lirice ale lui Moskvin sunt, desigur, ale autorului, vin din atitudinea

lui personală față de ceea ce se întâmplă în cadru, dar corespund și idealului general al echipei, "puternic unită de cameramanul său Moskvin", așa cum a scris Shklovsky în Vocea proprie a lui Moskvin era puternică și neobișnuită, iar critica confuză a început să caute surse, paralele și stilizare Găsit ușor: Franța, , Zola, impresionism Kozintsev a întărit ștampila jurnalistică: la o întâlnire a cameramanilor din , a spus că Moskvin, urmând impresioniștii, a adus aer în film, iar tradițiile și cunoștințele dobândite din pictură atârnă "o povară grea pe gâtul muncii noastre de cameră " Mai târziu, "impresionismul" a încercat să ușureze această povară La începutul "dezghețului", Semyon Ginzburg a scris că influența impresionismului a fost mai progresivă decât influența expresionismului în lucrările anterioare (îmi amintesc de acuzațiile de impresionism ale sculptoarei Ekaterina Belashova și răspunsul ei: "Nu este atât de rău Principalul lucru este că nu au considerat niciodată un naturalist") Amengual a apărat dreptul filmului la impresionism, parafrazând o zicală celebră: "Istoria leagă Impresionismul francez este cheia, atât materială, cât și spirituală, pentru societatea vremii " Istoria, desigur, obligă Și Moskvin cunoștea foarte bine impresionismul, ideile, metoda, chiar tehnica lui "În anii ", și-a amintit Golovnya, "Andrey Moskvin și cu mine am mers la Galeria Shchukin de pe Vozdvizhenka Moskvin i-a iubit pe Manet și pe Renoir, dar nu i-a imitat, cu atât mai puțin îi "imita", îi plăcea Dovlecelul lui Manet și îmi amintesc remarcile lui că "nici și pictura nu necesita întotdeauna claritate " Îl iubea pe Renoir pentru că știa cum la "corectarea naturii" Certându-se cu cuvintele lui Nikolai Lebedev despre "adevărata sărbătoare a impresionismului" din Noul Babilon, Golovnya a vorbit despre influența mult mai mare a picturii ruse asupra lui Moskvin: " atunci eram mult mai apropiați și mai de înțeles pentru lumea noastră de artă Idealul nostru a fost Valentin Serov " Golovnya l-a cunoscut bine pe Moskvin în acei ani, el însuși este cameraman, părerea lui merită ascultată În special această frază: "Viziunea optică a Lumea a fost dezvoltată de Andrei Moskvin, un Leningrad prin naștere și creștere, în primul rând sub influența uimitoarei naturi Leningrad, a nopților albe unice Moskvin și-a întărit neobosit propria viziune optică asupra lumii studiind cultura mondială, inclusiv pe impresioniști Capitolul cinci "Noul Babilon" Muzeul New Western Art a avut multe dintre picturile lor, dar dacă vorbim de apeluri directe, atunci în afară de stilizarea special concepută în cadrele burghezului pe iarbă, se poate numi doar un mic tablou de Jean Louis Forain " Music Hall", stilul scenei balului este aproape de ea Moskvin l-a studiat pe Daumier nu mai puțin atent, legătura dintre munca sa și scenele proletare ale filmului este incontestabilă De asemenea, a studiat litografiile artiștilor Comunei, aduse de la Paris de Kozintsev, picturile lui Camille Corot și Barbizonii din Ermit (să zicem, Plecarea în piață de Constant Troyon cu iluminare de fundal în ceața dimineții aerul saturat ar putea sugera direct efectul de lumină al multor cadre), în același loc Delacroix și pânze închise la culoare ale academicienilor Charles Chammartin, Octave Tassar (după "Babilon" au început să vorbească despre "fotografia întunecată" a lui Moskvin), "Băutorul de absint" de Pablo Picasso de la Galeria Shchukin: este mai aproape de fotografiile fetelor bărbătești din scena balului decât de fetele umflate ale lui Auguste Renoir și Edgar Degas Aceștia sunt artiști francezi Dar dacă vă gândiți, după cine a adus aerul Moskvin în film, atunci Serov, "Fata cu piersici", va fi primul Se poate și ar trebui să numească clarobscurul lui Leonardo și portretele psihologice ale lui Rembrandt Pregătindu-se pentru film, Moskvin, la fel ca Eney,

s-a uitat la reproduceri ale fotografiilor lui Eugène Atget și Nadar A studiat totul, a învățat de la toată lumea Dar avea propria lui voce Cultura mondială "experimentată" de el (voi adăuga poezie, muzică la pictură) a fost doar o rampă de lansare pentru zborul propriei imaginații În același , când Kozintsev a declarat că Moskvin îi urmărea pe impresioniști, Bleiman a scris în legătură cu Babilonul despre "canoanele poeticii romantice" Acest lucru este adevărat: pentru echipa lui Kozintsev și Trauberg, filmul a devenit punctul culminant al etapei romantice a dezvoltării sale (apropo, impresionismul este în principiu o artă anti-romantică) Și tocmai patosul romantic creat de ansamblul maeștrilor, în care, potrivit lui Brook, fiecare a preluat ceea ce a început celălalt, a determinat calitatea artistică a filmului, ceea ce i-a permis noului membru al echipei, Dmitri Șostakovici , în cuvintele sale, "pentru a păstra un ton simfonic continuu" în muzică Sosirea lui Șostakovici este un eveniment pentru echipă și personal pentru Moskvin: au simțit curând afecțiune reciprocă Șostakovici a intrat ușor în echipă: a fost un artist în aceeași direcție cu tinerii regizori, Moskvin, Yeney Numele lui Șostakovici, ca și numele lui Meyerhold sau Eisenstein, a fost steagul artei inovatoare a anilor douăzeci "New Babylon" a fost una dintre ultimele sale decolare Capitolul șase ÎNTOARCE "UNU" - Deci ce este mai înalt decât tine, spune-mi, despre munte? - Deasupra mea - drumul! Uygun Au fost fideli cu ei înșiși - după ce au tras un traseu către un alt vârf, nu s-au calmat, au început să caute un drum nou Cu toate acestea, a fost greu să se liniștească: în primul rând, deși au reușit să realizeze ce plănuiseră în "Babilon", publicul nu a acceptat filmul, iar în al doilea rând, timpul a fost un punct de cotitură atât pentru țară, cât și pentru artă În primăvara anului , Tynyanov i-a scris lui Șklovski: "Cred că am simțit multe, iar acum a sosit momentul să înțelegem atât acest lucru, cât și pe noi înșine" Kozintsev, Trauberg, întreaga lor echipă au simțit și ei mult - au ajuns la maturitate în Babilon, dar au trebuit să se înțeleagă și pe ei înșiși Shklovsky, reflectând asupra schimbării sistemelor artistice, a arătat că "este posibilă o ciocnire dialectică și o regândire a sistemelor poetice într-o singură operă, ceea ce este adesea simțit de poetul însuși" O astfel de ciocnire are loc cu lucrări diferite în cadrul aceluiași sistem Eisenstein a definit caracterul întruchipării temei din "Cuirasatul" și "Mama" astfel: " cu mari curgeri epice în mine și" prin bărbat "în Pudovkin" În linia cinematografiei de editare de tipare începută de "Mama", care include elemente de cinema actoricesc (în primul rând în rolul principal interpretat de Vera Baranovskaya), a existat o premoniție a unei noi etape în care principiul "printr-o persoană" va deveni dominant "New Babylon" este o încercare de a combina ambele moduri de a întruchipa tema, dar Kuzmina și Sobolevsky erau mult mai puțin experimentați în actorie decât Baranovskaya, iar montajul, și mai ales Moskvin, "jucau" pentru ei "Noul Babilon" - acesta este Capitolul șase Întoarce-te măsuri ale ciocnirii dialectice a sistemelor poetice într-o singură lucrare, pe care autorii înșiși nu au simțit-o Și gândindu-se la un nou film, au înțeles că au nevoie atât de o nouă temă, cât și de o nouă formă Este ușor să vorbim despre toate acestea acum, dar atunci, la începutul anului , "din interior", ca să spunem așa, totul nu era deloc simplu În martie, înainte ca Babylon să fi fost încă lansat, Eisenstein a publicat un articol în care sublinia teoria sa despre cinematografia intelectuală La finalul articolului, autorul a "plimbat" prin teoria lui Rapp despre "persoana vie" Pentru Kozintsev, Trauberg și prietenii lor, autoritatea lui Eisenstein era mare, dar erau prieteni și cu

Alexander Fadeev, unul dintre liderii RAPP (Trauberg își amintea de seara anului la Moskvin: " stând cu Kozintsev, Yutkevich și cu mine , Fadeev, vesel și nespus de frumos , ne-a spus: "Voi, prieteni, nici nu bănuiți cât de bogat va fi cinematograful vostru în cincizeci de ani!") Practica creativă a lui Eisenstein și Fadeev a fost mult mai largă decât teoriile lor, iar creatorii "Babilonului", ca artiști sensibili, dacă nu au înțeles, atunci au simțit-o, dar puterea și farmecul lui Fadeev și intelectul lui Eisenstein, de asemenea, nu pot fi subestimat Și acesta este doar unul dintre exemplele de tendințe multidirecționale la intersecția cărora s-au găsit Pentru cinema, timpul a fost dublu critic, schimbarea sistemelor poetice a coincis cu o schimbare radicală a tehnologiei În martie , Alexander Shorin a prezentat pentru prima dată filme experimentale de sunet la Leningrad Moskvin a urmărit dezvoltarea noilor tehnologii în revistele ruse și germane, iar când inginerii din laboratorul lui Shorin au apărut în fabrică, i-a făcut imediat cunoștință La începutul anului , Kozintsev și Trauberg au preluat scenariul unui film sonor Despre abordarea lor asupra sunetului, ei au scris: "Ne vom construi imaginea nu pe introducerea haotică a unei serii de sunete care înfățișează anumite momente pur naturaliste, ci pe o introducere organizată în montarea cadrelor sonore care sunt montate cu cadre spectaculoase și nu-i însoțește " Această abordare este legată de ideile "licitației" lui Eisenstein, Pudovkin și Aleksandrov, care au apărut cu un an mai devreme La fel ca autorii "licitației", Kozintsev și Trauberg credeau că filmele sonore ar trebui să păstreze realizările filmelor mut, deși nu știau cu adevărat cum să implementeze acest lucru în practică Dar știau bine: în prim-plan în film nu vor fi evenimente istorice, ci o persoană "Este greu să auzi ceva ciudat în cuvântul "Unul" acum - și -a amintit Kozintsev, - dar la acea vreme numele era polemic Ne-am certat" Disputa a fost cu sistemul poetic al cinematografiei inovatoare din - și, prin urmare, cu propriul său "Noul Babilon" Din cărțile despre istoria cinematografiei, puteți afla că faptul pe care se construiește intriga "Unul", a constatat Trauberg într-un articol de ziar Dar puțini oameni știu că a existat și un complot de știri, a fost filmat de operatorul fabricii din Leningrad Anselm Bogorov: un avion a zburat în satul Karelian Pudozh pentru a duce un profesor degerat la Moscova Moskvin îl cunoștea pe Bogorov de la Colegiul de Film, unde a studiat cu Gordanov Probabil că a văzut intriga filmată de Bogorov: a încercat să urmărească tot ce au filmat operatorii fabricii În orice caz, știa că o asemenea cronică există Acest lucru a făcut-o să funcționeze Andrey Moskvin, director de imagine acele noi nuanțe, forțate, poate inconștient, să se străduiască pentru o prezentare obiectivă a materialului Dar în scenariul de dinaintea poveștii cu avionul, exista încă un fundal detaliat: visele naive ale viitorului profesor despre viață ca vacanță, dorința de a rămâne după facultate la Leningrad, primii pași dificili în școala Altai, un ciocnire cu un bai local și un birocrat - președintele consiliului satului, un atentat la viața ei Alegerea Altaiului, și nu aproape de Karelia, este un tribut adus exoticului, dar a existat și un motiv mai serios "Există momente când este necesar atât în viață, cât și în muncă să "mergi prea departe" în direcția opusă După o călătorie de afaceri la Paris, ar fi trebuit să mergi într-o altă direcție", a scris Kozintsev despre acest lucru După ce au intrat într-o dispută, regizorii au pus în centrul filmului formarea personajului profesoarei Kuzmina (numindu-o după numele actriței) Încă nu aveau încredere deplină în ei și în actriță, au venit cu episoade care dezvăluie pictural lumea interioară a eroinei Așa a fost și episodul extins,

rezolvat excentric, al "visului", care a necesitat alte mijloace de cameră decât scenele "obiective" Deciziile finale - atât dramatice, cât și vizuale - au fost găsite de regizori și cameraman în timpul primei călătorii în Altai, în septembrie-octombrie "Ne așteptam la materiale exotice", a scris Trauberg acasă "Cel mai exotic lucru a fost că nu era nimic exotic " Dar a început colectivizarea, iar realizatorii care mergeau în satele de munte au primit arme La sfârșitul lunii octombrie am început să filmăm pavilioane, în februarie am fost din nou în Altai, apoi am filmat scene cu Kuzmina înghețată în Baikal Până în vara anului , totul a fost îndepărtat, cu excepția pieselor sincrone - echipamentul de sunet nu era gata Ca o recompensă pentru munca bună, regizorii și Moskvin au fost trimiși într-o călătorie de afaceri creativă la Odesa Acolo, lângă mare, Moskvin și-a petrecut vacanța, la sfârșitul lunii septembrie s-a întors la Leningrad și, cu forțe proaspete, s-a repezit la asaltul cinematografului sonor Într-adevăr, era nevoie de multă forță Nu existau încă camere silențioase pentru filmări sincrone, operatorul cu o cameră obișnuită a fost condus într-o cabină înghesuită izolată fonic; Poza a fost făcută printr-o fereastră de sticlă După fiecare ieșire, Moskvin a sărit din cabină ud în sudoare După ce și-a luat respirația, a urcat din nou înăuntru Filmările au mers încet, ceva s-a rupt adesea la inginerii de sunet și, tot timpul în care Moskvin a fost în afara cabinei, a petrecut în camera în care Ilya Volk a evocat la aparatul de înregistrare Shorinsky: Moskvin a recunoscut imediat un spirit înrudit în el Volk era cu trei ani mai în vârstă, dar a intrat la Institutul Tehnologic abia în , când Moskvin era deja în Puteyskoye Nici Volk nu a absolvit institut, hobby-urile lui pentru motociclete și radio l-au împiedicat: a fost printre primii motocicliști sovietici și a construit primele posturi de radio sovietice A devenit interesat de filmele sonore, iar la începutul anului a venit la fabrica de film din departamentul de sunet Moskvin a fost impresionat de curajul, modestia, diversitatea de interese și muzicalitatea sa Foarte curând au trecut la "tu", ceea ce s-a întâmplat extrem de rar cu Moskvin Lupul a venit pe teren și în echipă și, la fel ca Șostakovici, a rămas în ea pentru totdeauna Capitolul șase Întoarce-te "Unu" Cadru din film În ședință, vorbește președintele consiliului satesc (S Gerasimov) Pe martie , în mijlocul unei discuții despre formalism, conducerea fabricii a acceptat filmul Protocolul este scris în spiritul vremurilor: "Tabloul nu este complicat, așa cum a fost adesea cazul cu Kozintsev și Trauberg, prin complexitatea deliberată a montajului, a compoziției cadrelor, a punctelor de filmare și a luminii Un mare pas către depășirea estetismului și a formalismului este opera cameramanului Moskvin, care a abandonat multe dintre tehnicile sale anterioare de fotografiere întunecată și a oferit o fotografie distinctă și inteligibilă emoțional Filmul a fost lansat pe octombrie, provocând o altă furtună critică Ei au scris despre viziunea mic-burgheză asupra lumii a autorilor, estetismul formei și i-au acuzat de glorificarea sacrificiului Chiar și doi ani mai târziu, Piotrovski a vorbit despre sigiliul acceptării tragice sacrificiale a revoluției din S V D , New Babylon și Odnaya Toate acestea sunt un omagiu adus momentului actual Mai aproape decât alții de adevăr a fost Mihail Davidov, care a remarcat că în "Unul" Kozintsev și Trauberg au depășit multe, nu au renunțat la nimic valoros și au câștigat mult Acest lucru se aplică pe deplin Moskvin Deci, protocolul de acceptare spune despre respingerea "filmării întunecate", dar nu a refuzat-o deloc, precum și din principiul rezoluției diferite a scenei Compoziția în tonuri deschise a filmului este circulară, asemănătoare unui "rondo" muzical: un început luminos în Leningrad,

scene naturale gri din Altai (scene întunecate într-o colibă și o iurtă sunt încorporate în ele), un final strălucitor - îngheț Kuzmina, mântuire Compoziția circulară a filmului răsună și în compoziția unor cadre individuale: copiii care înconjoară profesorul, călăreții altaieni în jurul președintelui septembrie "Unu" Muntele Altai Moskvin este fotografiat pe fundalul "tailga" - semnul unui șaman Andrey Moskvin, director de imagine Ce a cumpărat Moskvin? Imediat este necesar să spunem despre rolul mai activ al peisajului Plat, un fel de văi goale Altai, cu munți în depărtare și un cer albicios a creat un sentiment de neliniște, chiar ostilitate, iar Moskvin a transmis acest sentiment Dar nici în cadrele de la sosirea lui Kuzminei în sat nu pedalează ostilitatea peisajului și nici nu se joacă cu semnul șaman "tailgu" - o piele de cal cu craniul dezgolit aruncat peste un stâlp În aproape toate fotografiile, oamenii sau obiectele de uz casnic sunt în prim plan Peisajul este locuit, face să simțiți frumusețea lui deosebită și arată clar că nu numai copiii care au ajuns la ea, ci și natura aparent neprietenoasă însăși l-au ajutat pe profesor să se îndrăgostească de această regiune Scenele finale sunt o altă chestiune: "tăcerea albă" a stepei acoperite de zăpadă nu a fost doar indiferentă față de soarta eroinei, ci direct ostilă Pentru a transmite acest lucru, Moskvin a stat ore în șir până la brâu în zăpadă pe lacul Baikal, așteptând ca norii să treacă pe lângă soarele jos și umbrele lor uriașe, vestitoare ale răului, să alunece peste deșertul alb nesfârșit Nu mai puțin importante pentru decizia cameramanului au fost portretele eroinei Moskvin, s-ar părea, ar putea să o împuște pe Kuzmina "documentar", nu mai trebuia să facă din ea o franțuzoaică Dar împotriva lui a fost ceea ce a folosit cu atât de succes în "Babilon" - o față "dificilă", foarte diferită în diferite ture Am fost nevoit să mănânc lumina pentru a păstra în toate cadrele rotunjimea dulce a feței care corespunde depozitului tânărului profesor, pentru a determina cu exactitate întoarcerile capului, în care era imposibil să corectezi chipul cu ușoară Și Moskvin a reușit în ceea ce nimeni altcineva nu a putut realiza mai târziu În memoriile sale, Kuzmina a găsit cuvinte excelente pentru Moskvin și a vorbit despre alți operatori într-un mod complet diferit; despre minunatul maestru Boris Volchek, care a filmat-o în multe filme de Mikhail Romm, se spune: el doar "a făcut încercări să mă împuște tolerabil" Conținut, pe alocuri și într-adevăr documentat, Moskvin a filmat natura aspră a lui Altai, un profesor care a depășit cu dragoste singurătatea elevilor, elevii înșiși cu fețele lor rotunde și ochii îngusti mongoli, bai, președintele consiliului satului - un birocrat leneș, mulțumit de sine (era în plină forță, parcă s-ar răzbuna pe "Babilon", a jucat Gerasimov) Moskvin, desigur, ar putea "aplica" eficient un peisaj, "tailgu", să aducă portretele lui Kuzmina, micuța femeie din Altai Taikhan, în special Gerasimov și Bai, la o generalizare jalnică, dar nu a făcut acest lucru, simțind cerințele noului sistem poetic - generalizarea a crescut în el dintr-o poveste realistă despre soarta individului Filmate în nuanțe înguste, dar bogate de gri, scenele au arătat din nou capacitatea lui Moskvin de a se limita la ceea ce este necesar și suficient Începutul filmului a fost decis și de restricție Moskvin a încercat să înregistreze "alb pe alb" în perioada lui Amogor: așa a fost filmat portretul lui Gordanov în În filme, el a fost primul care l-a folosit cu noi în "The Alien Jacket"; în "Unul" a lucrat deja cu încredere la o scară îngustă, mutat într-o zonă ușoară În visele Kuzminei, ea și logodnicul ei, îmbrăcați în alb, merg într-un tramvai alb pe fundalul unui oraș și al unui cer albi de soare, iar un tenor jubilat scoate la iveală fraza "Ce viață

bună va fi!" De asemenea, au fost făcute fotografii cu trezirea dimineții (lenjerie de pat și cămașă de noapte albă ca zăpada, fundalul este alb Capitolul șase Turn "Unu" Cadru din film In casa presedintelui consiliului satesc Profesor (E Kuzmina) perete lătrat) și alte fotografii ale acestor scene cu adevărat foarte luminoase Există și o tehnică din arsenalul FEKS - un joc excentric cu lucrurile Tigăile lustruite până la strălucire, un pat nichelat cu bile strălucitoare pe spate, un tramvai absurd în ghirlande de flori albe au devenit un simbol al visului filistin Din punct de vedere tehnic, a fost foarte greu de fotografiat (cea mai mică greșeală la expunere - și a fost determinată de ochi! - a dat fie o albire completă a imaginii, când nu se vedea nimic, fie imaginea era gri tern), dar "alb pe alb" " a făcut posibilă rezolvarea problemei unei afișari îndepărtate a unui vis despre viața bună Aici a existat o parodie a stilului facsimil cu cadre-generalizări și lucruri-simboluri Poate că tramvaiul este un joc de rol direct al cuvintelor din recenzia lui Piotrovsky despre Oktyabrina: " tramvaiul se rostogolește ca o hieroglifă a filistinismului" Pentru a spori efectul despărțirii de romantismul tineresc, regizorii și cameramanul au contracarat acest episod cu realismul scenelor din Altai, și mai ales scena de la președinte, creând în el o imagine extrem de condensată, dar și realistă a domostroy-ului , viata osificata Moskvin a tras din nou într-un interval îngust, dar acum s-a mutat spre "întuneric pe întuneric": o colibă fumurie cu pereți negri, haine întunecate pentru toate personajele Cabana este spațioasă, există puțină lumină, astfel încât pereții sunt aproape invizibili (Eney, probabil la cererea lui Moskvin, a făcut decorul fără ferestre), obiectele de mobilier sărac, contopindu-se cu pereții, sunt doar ghicite Portretele soției președintelui sunt întunecate, parcă și ea este gata să se contopească cu pereții, să devină invizibilă Plasticitatea sumbră este preluată de sunet: sforăitul președintelui care doarme pe aragaz se suprapune cântecului jalnic al soției sale Apariția Kuzminei în colibă (în ciuda protestelor soției sale, îl trezește pe președinte și cere fără succes o acțiune decisivă împotriva bai) este aproape literal "o rază de lumină în regatul întunecat": fața ei este vizibil luminată de nicăieri , care, din păcate, a adus disonanța în tonul corect luat al realismului sumbru, pentru că pentru justificarea psihologică a luminii ireale, ea este încă prea puternică Maria Babanova a jucat rolul mic de soție, cedând în fața convingerii lui Kozintsev Avea deja experiență de filmare în filme mute, dar, ca mulți artiști, și-a depășit cu greu teama de microfon Frica a ajutat-o chiar să joace o femeie speriată, dar nu toate portretele realizate de Moskvin au fost la egalitate cu imaginea creată de ea Scena bine jucată de Babanova, Kuzmina și Gerasimov este una dintre Andrey Moskvin, director de imagine cel mai puternic din punct de vedere al intensității dramatice, dar filmat inegal În scenele luminoase, Moskvin a fost absolut precis, dar în scenele întunecate, mai familiare, în unele locuri "a mers prea departe", a întunecat-o Cu toate acestea, ambele scene întunecate (a doua - dansul șamanului în iurtă) s-au încadrat și au dat stilului pictural al filmului completitatea finală "One" este un film tipic de tranziție: nu mai mut, dar nici în întregime sunet, plecând deja de la vechiul sistem poetic, dar încă neconform pe deplin cu cel nou, spre care se îndreptau creatorii săi, schimbându-se mult în cursul lucrării în sine Moskvin "One" a ajutat la acumularea de experiență tehnică, dar principalul lucru pentru el, precum și pentru întreaga echipă, a fost că s-au cufundat în viața reală a țării cu dificultățile, tragediile și

victoriile ei În acest sens, drumul trecut cu "Unul" nu a fost mai puțin important decât un alt vârf luat Pun pariu că astăzi este al treizeci și unu, Un an minunat în flori de cireș Osip Mandelstam Dacă o persoană și-ar cunoaște soarta viitoare, ar sărbători nu numai zilele de naștere, ci și părțile din viața sa La februarie , sărbătorind a treizeci de ani de naștere, Moskvin putea spune despre sine în cuvintele lui Dante: "După ce a trecut jumătate din viața pământească " Dar, ca noi toți, nu-și cunoștea termenul, iar gândul că jumătate din viața lui era în urmă nu l-a umbrit Era în floarea forței sale fizice și spirituale și, cel mai probabil, s-a simțit anul acesta cu adevărat frumos și primăvară Începând cu versurile de imn a lui Maiakovski despre "primăvara omenirii", imaginea primăverii a fost una dintre cele mai importante în acei ani Mihail Prișvin, în jurnalul său din , a comparat revoluția cu un cutremur care a prăbușit malurile vieții și a adăugat: "Și acum avem un potop cu o schimbare a cursului"; înțelegând mai bine decât mulți sensul "schimbarii cursului", a folosit și imaginea apei mari, izvorului În , a fost publicată o carte de poezii de Vladimir Lugovsky "Către bolșevicii deșertului și primăverii" Transformarea deșertului într-o grădină, "întoarcerea canalului" a urmat un scenariu viclean, sensul său profund a devenit clar doar de la distanță, în timp ce cursul evenimentelor părea firesc În conformitate cu "logica luptei de clasă", era clar că ianuarie și februarie ar trebui să devină "lunile de luptă ale colectivizării", iar anul însuși - "anul decisiv al planului marilor lucrări" Ziarele au tipărit rapoarte despre lansarea de noi fabrici Speranța de primăvară a determinat foarte mult În anul următor, Șostakovici va compune "Cântecul Counter-ului" după cuvintele lui Boris Kornilov, în timp ce cinematograful va intra "The Counter" în "fluxul de primăvară" general Între timp, chiar la începutul anilor treizeci, în urma vulgarizatorilor RAPP, liderii industriei cinematografice au anunțat sarcina principală de agitație și instructori Planul pentru prevedea "lichidarea poziției de monopol a lungmetrajelor" la fabrica din Leningrad Decretul din aprilie privind restructurarea organizațiilor literare și artistice a pregătit proclamarea statutului social Capitolul șase Întoarce-te realism prin metoda unificată a artiștilor sovietici, dar s-a dovedit a fi util pentru lungmetraje, readucendu-l la locul său Pentru Moskvin, a fost un răgaz: în calitate de cameraman de frunte, a evitat să filmeze filme de propagandă Kozintsev și Trauberg scriau un nou scenariu, iar el o filma pe Gail, Moskau! cu Schmidthoff, la al cărui prim film a început ca lucrător auxiliar Filmul mut despre sprijinul marinarilor noștri pentru dockerii germani grevitori a fost destul de "mediu", nu a necesitat multă muncă de la Moskvin și nu a lăsat urme în munca sa În plus, când era aproape gata, au decis să-l facă să sune și mai mult de jumătate a trebuit să fie reîmpușcat Moskvin a încredințat asta asistenților săi Din curiozitate pentru nou, el însuși a filmat un scurtmetraj "Gopak" de Mihail Tsekhanovsky, regizorul și artistul experimental original, care și-a făcut debutul cu succes cu animația "Post" Considerat mult timp pierdut, Hopak a fost găsit în Cinemateca Cehă în Din păcate, nu am putut să-l văd încă, dar astfel de descoperiri dau speranță că într-o zi vor fi găsite Gail, Moskau! și alte filme ale lui Moskvin care nu au supraviețuit Filmările ambelor filme s-au desfășurat fără prea multă tensiune, dar răgazul lui Moskvin din munca sa în film nu a fost în niciun caz un răgaz de la o viață spirituală intensă Inteligentsia, prinsă în anii de un val de ascensiune romantică și de credință utopică în revoluția mondială, a fost afectată în felul său de momentul

"marelui punct de cotitură" Dându-și seama de irealitatea iluziilor anilor douăzeci, mulți intelectuali au ajuns la ideea exprimată de Pasternak încă din : " socialismul își întoarce cel mai larg conținut moral, întunecat de febra principiilor fondatoare" Kozintsev a numit-o mai târziu utopia anilor treizeci, care s-a încheiat în Dar deja la începutul anilor treizeci, anxietatea a crescut: la sfârșitul anului a avut loc procesul Partidului Industrial, iar în ianuarie , o discuție la Academia de Științe "Inamicul de clasă pe frontul istoric"; S F Platonov, E V Tarle și alți istorici de seamă au fost declarați dușmani "Anul decisiv" al marelui punct de cotitură, "înflorirea în cireșii de păsări" Iată mai multe dintre poeziile scrise în acei ani - cele trei rânduri inițiale ale celor trei strofe ale "Bail" a Olga Bergholz: "Noi mai avem trei cutii de separare Mai avem - nu măsuram - durere Viața este frumoasă, iar lumea nu este deloc înfricoșătoare "O persoană sensibilă, Moskvin s-a simțit bine că anul a fost" frumos "și că au fost" trei cutii de separare "și" nu măsura - durere" El nu a participat la disputele aprinse care au apărut în companii prietenoase Au fost multe motive: turul Teatrului Meyerhold, crearea de cooperative de muncitori închise, filmul lui Yakov Poselsky " zile" despre procesul Partidului Industrial (în ceea ce privește numărul de spectatori a depășit cu mult lungmetrajele), primii pași ai jazz-ului de teatru al lui Utesov Moskvin a tăcut, dar a ascultat cu atenție, observând argumentele, evaluându-și singuri corectitudinea lor, studiindu-le ei înșiși Cunoștințele lui s-au extins, la un cerc restrâns de oameni apropiați (Mikhailov, Shpis, Yeney, Milman) s-a adăugat un cerc mai larg de prieteni și cunoștințe - atât de la cinema (Volk, Șostakovici, Bleyman, frații Vasiliev), cât și de la ingineri și arhitecti Inginerii sunt în mare parte prieteni ai lui Semyon, pe care Andrei nu l-a făcut des, dar l-a vizitat De asemenea, merită menționat foarte interesat Mo-Andrey Moskvin, director de imagine august Moskvin, V Pudovkin (a filmat Dezertorul în Leningrad), Hexa Andrey Vasenko, designerul de baloane stratosferice, Tsarskoye Selo: Gordanov le-a prezentat Un apartament nou m-a adus la firma de arhitecți La începutul anului , Moskvin s-a mutat într-o casă de pe strada Krasnye Zor, construită după proiectul lui Evgeny Levinson - s-a stabilit și aici, s-a familiarizat cu toți chiriașii și a început să-i invite pe unii, inclusiv pe Moskvin Dintre prietenii săi-arhitecți, Moskvin a remarcat Igor Fomin și a devenit prieten apropiat cu el În , Fomin îmi spunea: "Ce ți-a atras imediat atenția? Tăcere, chiar izolare Dacă erau mai mult de trei persoane, de obicei tăcea, dar când eram singuri, vorbea o mulțime de lucruri interesante, în principal pe teme tehnice Într-un nou apartament mare și luminos de la ultimul etaj, Moskvin a apărut cu un ciobanesc german pe nume Heksa (a primit-o când a locuit pentru scurt timp pe strada Jukovski, lăsând o cameră pe Stremyannaya Shpisu) Din balcon, unde a amenajat o grădină cu flori, se vedea verdeața Insulelor, îi amintea de parcurile Țarskoie Selo A instalat un șemineu în camera mare, care decorase anterior sufrageria din casa soților Gumilyov Am pus o masă cu menghină și mașină de găurit în camera mea (și după război, un strung bun, destul de mare pentru etajul cinci) A decorat camerele cu icoane mongole xilografice colorate - Golovnya le-a cumpărat pentru el în Mongolia, unde a filmat "Descendentul lui Genghis Khan", gravuri chinezești și japoneze, figurine din bronz, porțelan și lemn ale lui Buddha, zeilor chinezi și japonezi - el le-a căutat cu sârguinţă pe piaţă şi în antichităţi Interesul său pentru Orient nu a dispărut, și-a infectat prietenii cu el Au mers în Satul Vechi, unde arhitectul Gavriil Baranovsky a construit o capelă budistă, dând

canoanelor arhitecturii tibetane trăsăturile modernității nordice Templul era încă activ atunci, au participat la slujbe Asigurați-vă că mergeți la concerte legate de Orient; în , acestea au fost concerte ale compozitorului și dirijorului japonez Hidemaro Kanoe și ale balerinei chineze Sylvia Chen, elevă a lui Kasyan Goleizovsky Dar cele mai vii impresii ale artei orientale au fost turul teatrului Kabuki din Nu am ratat alte concerte și spectacole interesante La sfârșitul anului , Teatrul Meyerhold a ajuns la Leningrad, au reexaminat întregul repertoriu Gordanov, care era prieten cu Olga Mungalova, Pyotr Gusev și Fyodor Lopukhov, i-a dus la balet Compania a mers la expoziții, la sfârșitul anilor douăzeci și începutul anilor treizeci au făcut cunoștință cu colecții serioase de colecționari care, prin voința sorții, s-au adunat într-o casă de pe terasamentul Zhores (acum terasamentul) Capitolul șase Întoarce-te Kutuzov) Aici, într-un apartament mare din Sankt Petersburg, cu ferestre înalte cu vedere la Neva, unde s-a răspândit pe scară largă, împărțindu-se în Bolshaya și Malaya Neva, Rachel Milman și soțul ei Friedrich Krimmer, o persoană interesantă, colecționar și bibliofil, s-au stabilit la sfârșitul anilor douăzeci Chiar înainte de revoluție, l-a cunoscut pe Gorki și a păstrat spiritul cercului Gorki în casa lui Centrul colecției a fost un portret foarte plin de viață al lui Krimmer de Golovin și un cadou de la Gorki Kustodiev În jur - Somov, Chagall, Grigoriev, Sudeikin, Chupyatov, Puni, Karev Atât Friedrich, cât și Rachel îi cunoșteau pe aproape toți acești artiști și mulți erau în casă Sub portretul excelent al tânărului Shklovsky de Iuri Annenkov, însuși Viktor Borisovich, un mare prieten acasă, stătea adesea într-un fotoliu Au fost Tynyanov, Kaverin, Mikhoels, Lilya Brik și Elza Triolet, Valentina Khodasevich, Altman, Vereisky Gazda - o femeie inteligentă, veselă, "mecanică" - și-a adus compania de film: Spies, Mikhailov, Moskvin, Enei, iar după aceea au apărut Kozintsev, Trauberg, frații Vasilyev, Bleiman, Kapler Am vizitat casa de pe terasamentul Eisenstein După ce s-a întors din străinătate, le-a oferit lui Rachel și Friedrich un pachet mare de fotografii cu o epopee mexicană neterminată Moskvin le-a examinat cu atenție Este greu de spus ce l-a atras mai mult - interesul pentru compozițiile grafice ale lui Tisse sau pentru cultura exotică a Mexicului: piramidele, sculptura uimitoare a aztecilor, profilurile urmărite ale urmașilor lor sunt surprinse în aceste fotografii cu mare expresie Într-un apartament primitor de la etajul al treilea, au apărut adesea colegii de casă și oaspeții lor Rachel și-a dus și prietenii la vecini Așa că Moskvin a cunoscut-o pe Anna Akhmatova - a vizitat-o pe Rybakov, care locuia la etajul de deasupra - și cu Konstantin Fedin, un prieten al scriitorului Mihail Sergeev, care locuia la etajul de dedesubt Moskvin a privit cu interes colecțiile etnografice ale lui Sergheiev adunate în Nordul Îndepărtat și Orientul Îndepărtat Iar colecția colosală a lui Iosif Rybakov ar putea fi invidia multor muzee: picturi și desene ale artiștilor ruși din secolul al XVIII-lea până la începutul secolului al XX-lea, icoane, o colecție aproape completă de porțelan rusesc În casă s-au stabilit și soții Glazunov, pe care Moskvin îi cunoștea încă din copilărie; aveau și o colecție de primă clasă Ce ia dat o cunoaștere apropiată cu colecționarii? O oportunitate de a observa cei mai interesanți oameni și, cel mai important, de a studia arta începutului de secol XX, care atunci era slab reprezentată în muzee Cunoscuse anterior câteva dintre lucrările lui Dobuzhinsky (le avea și Mihailov), dar nu ar fi văzut o colecție atât de completă precum cea a lui Rybakov Acest lucru a lăsat o amprentă asupra Tineretului lui Maxim Krimmer avea pânze de Leonid Chupyatov: o natură

moartă care amintește de profesorul său Petrov-Vodkin (portocale aurii pe un fundal roșu-sânge) și un tablou cu un flamingo roz plutind deasupra munților, a unei pajiști verde și a mării Când m-am uitat la aceste tablouri bine cunoscute de Moskvin, aurul pe roșu mi-a amintit de episodul de culoare din Ivan cel Groaznic, iar combinația uimitoare de roz, verde și liliac-maro mi-a adus în minte căutările de culori din Dawn Over the Neman Casa lui Rachel și Friedrich (cum o numeau prietenii) i-a dat lui Moskvin noi impulsuri în munca sa și l-a cufundat profund într-o situație deosebită Andrey Moskvin, director de imagine Mediul cultural Petersburg-Leningrad Însăși natura unuia dintre cele mai frumoase locuri din oraș a fost în mod unic Petersburg Încă din primăvară, mai ales în nopțile albe, fiecare seară s-a încheiat cu toată lumea ieșind pe balcon și stând mult timp vrăjiți de frumusețea râului, a clădirilor, a Orașului Și cineva a citit Blok: "Într-o noapte albă, luna roșie / Plutește în albastru / Rătăcește fantomatic și frumos, / Se reflectă în Neva " Moskvin ascultă poezii scrise acum treizeci de ani, în anul nașterii sale Este serios și tăcut La cuvintele unui oaspete care a venit pentru prima dată cu ei pe balcon: "Ce minunat, nu-i așa?" mormăie posomorât ceva de genul: "Nimic special " Dar nu simte frumusețea mai rău, poate mai bună decât alții, și este curios despre această persoană, artist sau actor, scriitor sau avocat, iubitor devotat de artă Dar își dezvoltase deja un stil de comportament, se obișnuise și uneori, contrar sentimentelor și dorințelor sale, "și-a păstrat amprenta" sau, mai precis, "a mascat" Cu prietenii, era vesel, cu bucurie a preluat jocul, mitingul Rachel Markovna a spus că au fost două perechi de mănuși de box aduse din Anglia în casă și, într-o zi, Moskvin și Shpis au început să boxeze: "Și s-au luptat cu adevărat, dar cel mai important lucru a fost să stea în bazin, astfel încât bureții să se strângă le-a şters Iar Andrei a strigat de bucurie că îl frec cu un prosop: "Ah, muncă, muncă!" Boris Vasilyevich a fost puțin timid, dar acesta - pentru numele lui Dumnezeu! Au fost oameni foarte interesanți și a fost o binecuvântare că eram prieten cu ei Arbitrul meciului improvizat a fost un jurnalist din Moscova, o mică și veselă Pera Atasheva Moskvin a cunoscut-o pe platourile de filmare din "Babilon": a scris un reportaj și, în același timp, a jucat în scena vânzărilor Pentru ea, prietena fidelă și cea mai apropiată asistentă a lui Eisenstein, el avea să scrie ultima scrisoare din viața lui Va fi peste treizeci de ani În "Gail, Moskau!" pentru prima și ultima dată, celebrul dramaturg Alexander Afinogenov a acționat ca actor de film În , a scris în jurnalul său: "Stilul de comportament, conversația, privirea Operatorul Moskvin tace - spune trei fraze pe zi - acesta este stilul și este temut și respectat Afinogenov a ținut un ochi pe Moskvin, îi plăcea că îi era "frică și respectat" Dar motivul pentru aceasta a fost, desigur, nu numai tăcerea SUB SUPRAVEGHEREA LUI MOSKVIN Am plecat de mult din Renaștere (îmi pare foarte rău!), iar sistemul de educare a tinerilor în jurul maestrului nu se mai practică Serghei Eisenstein Eisenstein a scris acest lucru în , pe baza experienței VGIK - acolo a visat să implementeze sistemul Renașterii de educare a directorilor, dar din diverse motive acest lucru nu a funcționat Moskvin a reușit, parțial pentru că principiul instruirii operatorilor este în mare măsură diferit și iată un alt fir care leagă Capitolul șase Întoarce-te el cu Renașterea, cu Leonardo Deja în anii , a devenit Profesor, Maestru, deși nu a predat oficial nicăieri (cu excepția câtorva cursuri pe aparatul unei camere de film în atelierul de film FEKS) Și tocmai în , a apărut un film, al cărui operator l-ar putea numi Profesorul Moskvin a început să-i ajute pe

alții imediat ce a început să filmeze Așa a fost și cu Mihailov Dar el însuși a învățat multe de la Mihailov, a existat o învățare reciprocă Este o altă chestiune pentru tinerii care fac primii pași în drumul către profesia de operator Moskvin s-a uitat la toată lumea și, după cum și-a amintit cameramanul Yevgeny Shapiro, "dacă Andrei Nikolaevici, acest tânăr părea cel puțin interesant în ceva, s-a trezit sub supraveghere directă, dar nu didactică, nu forțată" Moskvin a fost interesat în special de studenții și absolvenții Colegiului de Film din Leningrad și ai Colegiului de Stat de Cinematografie din Moscova (STC), care aveau deja o pregătire cel puțin elementară L-a observat pe Pavel Posypkin, care a absolvit Comitetul Vamal de Stat, și l-a invitat ca al doilea cameraman la Gail, Moskau! - tocmai atunci a introdus această poziție Bărbatul timid, cu ochelari, care arăta ca un profesor din sat, era sârguincios și avea bun gust Moskvin i-a încredințat refilmările, și-a pus numele în credite lângă al său, deschizând calea spre munca independentă Posypkin a preferat să continue să lucreze al doilea pentru Moskvin Abia în Moskvin l-a convins să filmeze Lenochka și strugurii În , Posypkin a murit în Leningradul asediat Moskvin îi plăcea foarte mult acest om talentat, modest și muncitor Sub supravegherea lui Moskvin, doi studenți ai Colegiului de Film, foarte diferiți unul de celălalt, au căzut sub supravegherea negrabă și reținută Anatoly Nazarov și a temperamentalului, impulsiv Evgeny Shapiro Din , în paralel cu studiile lor, au lucrat la fabrica din laborator, au participat la tipărirea și dezvoltarea materialului de lucru al "New Babylon" Moskvin, din proprie inițiativă, a făcut cunoștință cu fotografiile lui Shapiro, cerând să vadă nu amprente, ci negative și a realizat transferul său de la dezvoltatori la asistenți de cameră Nu a fost ușor să faci asta, nu au fost destui dezvoltatori Până la sfârșitul școlii tehnice, Shapiro lucra deja ca al doilea cameraman pentru Vasily Simbirtsev Nu lăsați Moskvin să dispară din vedere și Nazarov În , l-a invitat ca asistent la "Unul" Nazarov a lucrat la mostre, apoi a ajuns în tabăra militară de antrenament Când s-a întors, grupul era deja în Altai și, la sfatul lui Moskvin, Belyaev l-a dus la filmul său În fiecare dimineață, dacă nu avea filmări, Moskvin apărea în sala OTK (Departamentul de Control Tehnic), urmărind materialul prelucrat de laborator în timpul zilei, inclusiv materialul de cronică Scurtele lui remarci au dat foarte mult operatorilor, și nu doar celor tineri Mai târziu, Departamentul de Cronici a devenit un studio de film independent, dar operatorii săi și-au amintit lecțiile lui Moskvin: ca și filmele sale, au avut o influență directă asupra stilului pictural al realizatorilor de documentare (cei mai vechi cronicari Anselm Bogorov și Serghei Fomin, care au regizat știrile) Iosif Khmelnitsky de mulți ani, mi-a spus despre asta) Până la începutul anilor treizeci, Moskvin a fost implicat și în filmările responsabile ale cronicii A acceptat imediat să filmeze o conferință de petrecere în Palatul Taurida: a fost una dintre primele înregistrări sonore Andrey Moskvin, director de imagine iar Moskvin a urmărit cu interes munca lui Volk și a camarazilor săi Nu a fost ușor, pentru că sarcina de a ilumina sala imensă era atractivă Nici nu bănuia că va filma în curând această sală în "Întoarcerea lui Maxim" Moskvin nu a fost instruit să aibă grijă de viitorii operatori, să-i observe la locul de muncă, să-i recomande colegilor, să se plimbe prin birourile direcției, să le aranjeze viitorul Era dictatul sufletului, datoria bătrânului, deși Moskvin este cu doar ani mai în vârstă decât Nazarov și cu ani mai în vârstă decât Shapiro Înțelegând capacitățile candidaților pentru operatori, ajutându-i în toate modurile posibile,

Moskvin a luat uneori decizii care erau fatidice pentru ei, fără măcar să le ceară părerea Așa că, fără să-i spună nimic lui Gordanov, care, după aproape un an de școală tehnică, a trăit cu slujbe ciudate, l-a convins pe Petrov să-l invite pe Gordanov la filmul "Adresa lui Lenin" În iunie , și-a amintit Gordanov, seara târziu, Moskvin a apărut în fața casei sale din Detskoye Selo, l-a chemat la fereastră cu un fluier condiționat și "în maniera caracteristică lui la acea vreme, a spus: "Trebuie să fii la fabrica de film la zece dimineața să faci o poză de Petrov " Cu unele neajunsuri tipice primei lucrări, "Adresa lui Lenin" a arătat: mai exista un cameraman cu o adevărată cultură vizuală Succesul a fost asigurat de cel de-al doilea film al lui Petrov și Gordanov, Fritz Bauer - Piotrovsky l-a numit, împreună cu Noul Babilon și Munții de Aur a lui Joseph Martov, punctul culminant al primei perioade în dezvoltarea școlii de camera de la Leningrad Meritul lui Moskvin în acest sens este mare: cunoscând bine atât Petrov, cât și Gordanov, și-a dat seama că se vor completa cu succes L-a ajutat pe Gordanov, dar nu a fost profesorul lui Shapiro a devenit primul student al lui Moskvin care a pornit pe un drum independent serios Și deja la primul său film, Moskvin a fost un adevărat Profesor cu propria sa metodă pedagogică A început cu o nouă intervenție în soarta lui Shapiro: Moskvin l-a oprit pe coridor, l-a adus în tăcere la directorul adjunct de producție și a spus: "Acest cetățean îl va împușca pe om din închisoare" Shapiro a refuzat să fie surprins, la care Moskvin a remarcat: "Nu te întreabă" Shapiro a spus că nu are o cameră Moskvin: "O voi da pe a mea Și voi fi cu ochii pe el " Cuvintele despre cameră nu sunt doar o frază frumoasă: camerele au fost repartizate operatorilor, subiectul invidiei universale a fost cea mai nouă cameră "Debri L", trimisă de companie special pentru Moskvin după emisiunea "S V D" în Franța Tânărul cameraman a plecat într-o expediție la Armavir Moskvin s-a uitat la materialul din Leningrad și a scris scrisori scurte, subliniind doar greșeli - aceasta este o caracteristică importantă a pedagogiei sale Apoi, în drum spre Odesa, s-a oprit în Armavir (de dragul dreptății, observ că nu a fost doar din cauza lui Shapiro: Nadya Kosheverova, viitoarea soție a lui Moskvin, a fost directorul asistent la Omul din închisoare), am urmărit toate filmările cu Shapiro și a subliniat din nou erorile Înainte de a pleca, el a întrebat: "Nu ți-ar fi dificil să duci obiectivul și câteva filtre la Leningrad?" - "Desigur, nu va fi dificil, Andrei Nikolaevici" - "Mulțumesc" Calitatea filmelor era de așa natură încât filtrele de lumină erau indispensabile în natură Moskvin a avut un set excelent, începătorul Shapiro nu a avut aproape deloc "În esență, el este doar Capitolul șase Întoarce-te El și-a întins filtrele pentru ca eu să lucrez", și-a amintit Shapiro, "dar forma era de așa natură încât părea că nu eu ar trebui să-i mulțumesc, ci el mie " Caracterul lui Moskvin s-a manifestat în aceasta cât mai clar posibil Munca lui Shapiro a primit recenzii bune, motivul succesului nu a fost doar talentul și pregătirea primite la școala tehnică și de la Simbirtsev, ci și supravegherea "non-violentă" a lui Moskvin Și luând tânărul sub observație, Moskvin s-a considerat responsabil pentru el În viața lui Shapiro, acest lucru s-a manifestat de mai multe ori a fost un an dificil, s-au făcut puține filme din cauza complexității politicii de repertoriu și a problemelor cu filmul (importurile au fost reduse, iar prima fabrică de film sovietică, care tocmai fusese lansată, îl aproviziona cu intermitență) Shapiro a fost concediat Curând, Moskvin l-a invitat la el: "Te-am vândut în Tbilisi Vei trage din Chiaureli " Shapiro a numit ajutorul lui Moskvin pentru tineri "absolut

dezinteresați și neprețuit" Cuvinte foarte precise, explicând și de ce Moskvin a fost "respectat și de temut" "CĂLĂTORIE ÎN URSS" Lui Moskvin îi plăcea să lucreze în natură Leonid Trauberg În timp ce încă filmau One, în ianuarie , Kozintsev și Trauberg au aplicat pentru un film cu trei episoade Bolșevik Pregătirea sa a durat câțiva ani și au decis să lucreze simultan la un film despre unul dintre șantierele planului de cinci ani Acest lucru a fost util și pentru bolșevic: trilogia trebuia să se încheie cu participarea eroului la industrializare Directorii au mers pe șantiere, au găsit cu ușurință parcela - transformarea unui artel țărănesc într-o brigadă de constructori Au scris rapid primele părți ale scenariului, dar, potrivit lui Kozintsev, "totul s-a dovedit a fi prea tragic, sumbru" (ceea ce este ușor de înțeles dacă vă amintiți vremea - și faptul că majoritatea constructorilor au fost ţăranii de ieri, alungaţi din case de foame şi de începutul colectivizării) Apoi a apărut "Temp" lui Nikolai Pogodin; regizorii au rămas uimiți că "personajele aduse la viață prin construcție, o schimbare fără precedent a modului de viață, își vorbeau propria limbă" La cererea lor, Pogodin, păstrând intriga propusă de ei, a scris scenariul excentricului comedie Călătorie în URSS (numele a dat naștere ulterior legendei unui film publicitar comandat de Intourist) Sensul numelui a fost explicat de Erast Garin, care a jucat rolul unui muncitor artel: " este ca o călătorie psihologică a personajelor țărănești ruși din sălbăticia iobăgiei printr-un artel aproape primitiv până la culmile existenței colective sovietice" Pogodin l-a sugerat pe Ivan Moskvin, corifeul Teatrului de Artă din Moscova, pentru rolul de șef al artelului, dar nu a putut juca în film și i-a recomandat fratelui său Mihail, care a jucat sub pseudonimul Tarhanov În grup erau doi Moskvin "Cât de mult ne-a amuzat cu toții diferența aparentă dintre personajele lor", și-a amintit Trauberg, "Andrei Moskvin a fost sfidător taciturn, în mod deliberat sumbru, uneori chiar nepoliticos, ceea ce aproape nu a înșelat pe nimeni, toată lumea știa că acesta era un bărbat Andrey Moskvin, director de imagine inimă dreaptă, un tovarăș excelent, cu talent, poate, depășindu-ne pe toți Mihail Mihailovici ne-a captivat imediat cu simplitatea și veselia sa Cu toată diferența de caractere (desigur, nu doar aparentă), au devenit prieteni Coincidența numelor nu a fost întâmplătoare, a spus Grigori Moskvin: "S-au așezat să bea vodcă, iar Tarhanov a întrebat dacă suntem rude L-au instalat, după părerea mea, timp de o săptămână și au constatat că acolo există un fel de legătură, niște ramuri duc la un arbore comun Mai târziu, când Andrei a avut un fiu, Tarhanov l-a declarat nepotul său strănepot Ajuns la Leningrad, a apărut întotdeauna pe Kirovsky Prospekt (deoarece strada Krasnykh Zor a fost redenumită în decembrie) lângă Moskvin, uneori a stat cu el și nu la hotel Filmul promitea a fi interesant, garanția era scenariul lui Pogodin, nume de actorie precum Tarkhanov, Babanova, Garin, Kayukov, Chirkov și entuziasmul cu care s-au pus pe treabă regizorii, care au decis să creeze o comedie excentrică la un nou nivel, tinand cont de posibilitatile sunetului Filmările au început în iulie la Mariupol Soarele sudic a făcut posibil să se lucreze clar, rapid și vesel, iar Moskvin a experimentat și diferite tipuri de reflectoare pentru a evidenția umbrele A folosit o cârpă vopsită cu vopsea de aluminiu (punând-o la picioarele actorilor, luminând chipul cu o reflexie moale) și mici plăci de aluminiu pentru a evidenția ochii în prim-planuri Am încercat să întind și tulul de pe oglinzi Rezultatele au fost excelente - asta a spus toți cei care au văzut materialul filmului Iată recenzia lui Garin: "Primele vederi ale materialului ne-au inspirat Aici am făcut cunoștință directă cu

priceperea poetică a lui Andrei Moskvin A inventat un stil de filmare special, deloc asemănător cu lucrările anterioare; a fost o grafică nobilă, clară și concisă Fotografiile sale grațioase au fost atât credibile, cât și poetice " Moskvin a lucrat cu plăcere la Mariupol și Dneprostroy, cuvintele lui Trauberg despre aceasta sunt o continuare a controversei cu opinia lui Moskvin ca "maestru de pavilion" El s-a încăpățânat numit așa, în ciuda naturii frumos fotografiate din "Brother", "One" și chiar mai devreme din "Ferris Wheel" (mai târziu a devenit o legendă, întărită de "Ivan cel Groaznic", unde a tras doar pavilioane) Și a preferat pavilionul doar pentru că vremea din locație afectează prea des ritmul de filmare Prin natura lui și prin experiența din vremea lui Fax, îi plăcea să tragă repede, vremea bună făcea posibil să filmeze Journey cu viteză maximă Dar deodată au apărut întreruperi, apoi împușcarea a fost oprită complet Sunetul a fost de vină Apoi încă nu știau să facă dublarea ulterioară, sunetul a fost înregistrat sincron, concomitent cu filmarea Volk trebuia să meargă în expediție cu noul aparat MV- , ceea ce însemna "Moskvin și Lupul împreună" - interesul lui Moskvin pentru problemele sonore nu era o curiozitate inactivă A descoperit rapid slăbiciunile aparatului lui Shorin "Moskvin", și-a amintit Volk, "în calitate de tehnician foarte bun, a spus: primul lucru de făcut este o unitate de bandă bună Ne-am așezat și am schițat un contur brut Frații lui ne-au ajutat" Moskvin a dezvoltat designul părții mecanice, Semyon și Grigory, conform desenelor sale, au fabricat cele mai importante piese la fabrica lor, Volk a adus îmbunătățiri vizibile părții electrice Capitolul șase Întoarce-te La începutul anului , era gata cel mai bun aparat de înregistrare a sunetului pentru acele vremuri Grupul a plecat, iar Volk a fost reținut timp de o săptămână pentru a ajuta "Counter": până la a cincisprezecea aniversare a lunii octombrie, Friedrich Ermler și Serghei Yutkevich l-au filmat în ordine de șoc, fabrica și noua conducere a cinematografiei și-au pus toate speranțele în acest film Apoi Lupul a fost repartizat complet la "Contor"; un inginer de sunet neexperimentat a sosit la Mariupol cu un aparat care s-a stricat tot timpul, provocând nefuncţionare Regizorii au trimis telegrame furioase la fabrică, Trauberg a mers la Moscova să înjure, dar Lupul nu a fost eliberat și era timpul ca actorii să se întoarcă în teatre Fără să înlăture nici măcar jumătate din ceea ce era planificat, s-au întors acasă Poza a fost închisă, dar regizorii nu au protestat Kozintsev a explicat astfel: "Timpul s-a schimbat" Același gând sună și de la Trauberg: "A fost o perioadă de cotitură - și nu doar de la mut la sunet S-au certat, s-au certat unul la altul - Kozintsev, Yeney, Tarhanov, Garin, Chirkov, eu, chiar și tăcutul Moskvin Chiar și Moskvin Momentul de cotitură în cinema a însemnat și schimbări serioase în arta cameramanului SCOALA DE OPERATORII LENINGRAD O școală puternică de operatori din Leningrad, care poate fi numită pe bună dreptate "Moscova" Serghei Iutkevici S-au certat în grupul "Călătorie în URSS", în alte grupuri, pe coridoarele fabricii, la discuții de filme Operatorii au fost deosebit de activi: în aprilie , a avut loc o conferință a operatorilor la Moscova, în iunie - la Leningrad Informațiile din ziar despre rezultatele conferinței de la Moscova au început cu întrebarea: "Operatorul este un lucrător creativ?" La Leningrad, au vorbit și despre producție (la întrebarea ziarului fabricii "Ce așteptăm de la conferință?" Moskvin a răspuns laconic: "O atitudine rezonabilă a producției față de operatori și operatorii față de producție"), dar tonul general a fost diferit, discuția era despre schimbări în artă și nu exista nicio îndoială că cameramanul era un

lucrător creativ De ce, atunci, la Moscova, unde lucrau Tisse și Golovnya și unde Kosmatoe, Feldman, Kirillov, Magidson făcuseră deja primele filme, trebuiau să dovedească dreptul cameramanului la muncă? Potrivit remarcii corecte a lui Bleyman, la fabricile de film din Moscova "oamenii talentați au lucrat individual, fiecare în felul lui, fără să simtă nevoia să comunice între ei" În același timp, operatorul era unul la unu cu regizorul, dar nu toți regizorul îl considerau, la fel ca Eisenstein, "un membru liber al uniunii indivizilor la fel de creativi" La Leningrad era o echipă de fabrică: Kozintsev, Trauberg, Ermler, Chervyakov, Piotrovsky, Moskvin, Belyaev, Mihailov, Yeney La sfârșitul anilor , a venit reaprovizionarea - regizorii Petrov, Zarhi, Kheifits, Gerasimov, cameramanii Gordanov, Ushakov, Gunzburg, artiștii Suvorov și Meinkin, veniți de la Moscova Iutkevici și frații Vasiliev, cameramanul Martov Mulți și fără milă se ceartă în echipă, Andrey Moskvin, director de imagine acţionau ca un front unit în raport cu ceea ce se afla în afara lui Și pentru toată diferența dintre stilurile lor creative, a existat o rezultată a aspirațiilor lor comune O parte integrantă a acesteia a fost școala de operatori din Leningrad Moskvin a creat-o, pentru că era "un artist care se hrănește cu propriile sale tehnici, în tehnici descoperite de el însuși, crezând că sunt potrivite nu numai pentru el, ci pentru alții și, cel mai important, nu numai pentru el însuși astăzi, pentru el însuși mâine " "(Marina Cvetaeva) Iar puterea creatoare a metodelor sale a fost atât de mare încât influența enormă pe care a avut-o asupra celor care lucrează în apropiere este de înțeles Școala din Leningrad a fost numită școala pitorească, contrastând natura grafică și constructivă a școlii de la Moscova Definițiile sunt condiționate, mai ales în ceea ce privește moscoviții Stilul lui Eisenstein și Tisse, caracterul său grafic, compozițiile liniare, operatorii nu le-au putut prelua: este legat de întruchiparea temei în "mari fluxuri epice" Smutul din "Sfârșitul Sankt Petersburgului" s-a apropiat oarecum de plasticitatea lui Tisse, dar stilul pictural al celorlalte filme ale sale nu a fost atât de integral El a căutat unghiuri ascuțite, a construit o compoziție liniar-volumică cu o interpretare "basorelief" a spațiului Încercările de a o combina cu "lumina Rembrandt" a portretelor nu au fost foarte organice Față de "manierea oarecum aspră a lui Levițki" (cum spunea Golovnya), clarobscurul Moscovei avea avantaje clare, dar nu era deloc compatibil cu compoziția "basoreliefului" Iată unul dintre motivele crizei lui Golovnya de la sfârșitul anilor douăzeci: nu a filmat Un caz simplu cu Pudovkin, și-a încercat norocul la regie Operatorii experimentați Levitsky, Slavinsky, Yermolov și-au îmbunătățit stilul în multe feluri, dar au rămas departe de căutarea lui Tisse și Moskvin Iar studenții lui Levitsky și Slavinsky din Comitetul Vamal de Stat l-au urmat adesea pe Moskvin De exemplu, soluția expresivă a temei tragice din "Katorga" de Yuli Raizman și Leonid Kosmatov este rezultatul studiului atent de către Kosmatov a filmelor lui Moskvin În general, la Moscova cei mai buni operatori lucrau fiecare în felul său, nu exista o singură școală Era la Leningrad Nu pentru că Belyaev sau Mihailov l-au imitat pe Moskvin, ci pentru că au existat principii generale formulate în articolele sale și manifestate clar în Noul Babilon Cameramanii le-au folosit în moduri diferite, în funcție de scopul filmului, obținând "fotografia moale și în schimbare complexă, potrivit lui Piotrovsky," în "Fiul meu" (Belyaev), bogată în nuanțe de gri în "Katka - rană de hârtie" și multe scene "Casele din zăpadă" (Mikhailov), expresive, construite pe contrastele de clarobscur din "Fritz Bauer", "Fugitorul" (Gordanov) și "Transportul focului" (Gintsburg) Spiritul colectiv al

școlii era atât de puternic încât tânărul cameraman Nikolai Ushakov (și el se afla sub supravegherea lui Moskvin) l-a convins pe regizorul Pavel Petrov-Bytov, un oponent înflăcărat al faxurilor, să filmeze filmul "Cain și Artyom" în întregime în pavilion, și a devenit cea mai mare realizare a regizorului în grad mare datorită soluției picturale excelente de lumină și umbră Când a fost întrebat care sunt originile școlii din Leningrad, Mihailov a răspuns imediat: "Faptul că de la început au venit oameni versați în artă oamenii care au venit au fost mult mai culți decât cei care erau la cinema" Acest lucru este esențial, deși mulți operatori tineri aveau și o cultură înaltă Capitolul șase Întoarce-te vorbitori din alte orașe Diferența dintre cei din Leningrad a fost că ei erau și Petersburgeri, reprezentanți ai unei ramuri deosebite a culturii ruse Ahmatova, Șostakovici, Mravinski, Ulanova, Tynyanov, Kozintsev, Akimov Nu toți s-au născut în Sf majoritatea erau doar localnici, St Petersburg) Trăsăturile personajului din Sankt Petersburg au fost dezvăluite pe scurt și cu acuratețe de Galina Ulanova, spunând despre Evgheni Mravinski că era "rezervat, plin în interior" și că în mediul ei din Leningrad "toată lumea era cu toată lumea pe "tu"" (cum să nu amintiți-vă de FEKS, în care Kozintsev, în vârstă de optsprezece ani, i-a obișnuit cu ușurință pe aproape toată lumea cu asta; remarc, de asemenea, că Trauberg "a coincis" cu Leningrad cu mult mai puțin) Și Moskvin? Deci, la urma urmei, el este "reținut, umplut intern", inutil, ca Mravinsky, Șostakovici, Kozintsev, însăși Ulanova A crescut la Tsarskoye, care a lăsat o urmă în contradicțiile de caracter, dar din copilărie a înțeles "patosul maiestuos al unui spațiu superb organizat" (cum spunea Robert Falk despre Sankt Petersburg) Deja de la "Roata Feris" orașul l-a făcut să se ocupe de organizarea spațiului în cadru, de acuratețea transferului de scară, ritm, a învățat dorința de armonie, gust ridicat, reținere, a învățat înțelegerea clarobscurului, deoarece este tot un oraș "în țara finlandezilor, unde totul este umed, neted, uniform, palid, cenușiu, cețos În cuvintele lui Gogol, ca întotdeauna, există o exagerare și, ca întotdeauna, există un sens profund Măreția ansamblurilor arhitecturale din Sankt Petersburg nu a suprimat, dimpotrivă, a ridicat nivelul a tot ceea ce acum este, nu fără dispreț, numit "cladiri obișnuite" Arhitectul din Petersburg, proiectând un bloc de apartamente sau o clădire de fabrică, s-a simțit ca un artist în sens înalt Aceasta este și lecția orașului, importantă pentru toate artele Prin urmare, cei mai buni regizori de la Leningrad s-au caracterizat printr-o atitudine față de arta lor ca misiune responsabilă, și nu ca "film", divertisment Și cei mai buni operatori din Leningrad au avut o idee înaltă despre arta lor Nu le-au plăcut cuvintele mari, nu au vorbit despre asta, dar au avut un simț al muncii lor ca creativitate artistică încă de la început A determinat atât tonul conversației la conferința operatorilor, cât și principiile etice ale școlii Aceste principii au venit în mare parte de la Moskvin Pare un paradox că o astfel de persoană "închisă" ar putea influența pe alții în acest fel Și a făcut-o! În primul rând, solicitări extreme față de sine Un exemplu în acest sens este atitudinea față de căsătorie, pe care uneori, din cauza muncii la limită, o avea Serghei Iakhontov, care a dezvoltat negativul lui S V D și "Babilon", a spus că Moskvin venea în fiecare zi la laborator și se uita la negativ, estimându-l cu un scurt "Ridicol!", de parcă el însuși ar fi fost surprins de cele întâmplate Dar din când în când se adresa la persoana a treia: "S-a demnizat să greșească" Spre deosebire de cameramanii, care sunt înclinați să-și pună vina pe laborator și, în plus, să-și

exagereze vina în vreun fel, Moskvin nu și-a atribuit niciodată greșelile nimănui Dacă laboratorul era de vină, el nu a făcut scandal, ci a ajutat la găsirea unui motiv pentru a evita repetarea căsătoriei Era extrem de rar să ajungi la "Deigned to make a mistake", datorită profesionalismului lui Moskvin, cunoștințelor tehnologiei și puterii impecabile Andrey Moskvin, director de imagine nega ea Se pare că nu are legătură cu etica, cu atitudinea față de ceilalți oameni Dar adevăratul profesionalism include cu siguranță onestitatea în cauza comună Moskvin era intolerant cu mocasinii și oamenii incompetenți Individualismul său a exclus participarea la măsurile publice de influență, nu a vorbit la întâlniri, nu a scris note în ziarul fabricii Pur și simplu a încetat să observe mocasnic, așa cum a încetat să observe persoana ticăloasă Acest lucru a acționat mai puternic decât orice cenzură publică - autoritatea lui Moskvin era atât de mare la câțiva ani după alăturarea fabricii Și a format și școala Șeful departamentului de prelucrare a filmelor Mosfilm, Yevsei Iofis, a lucrat în Alma-Ata în anii de război, iar când am întrebat în ce se deosebesc cameramanii de la Leningrad de cei de la Moscova, a răspuns: "Atitudine față de afaceri Leningraded avea o clasă foarte înaltă și a fost o plăcere să lucrez cu ei Atitudinea în cinema este capacitatea de a o face bine împreună cu ceilalți Aici etica se îmbină cu estetica: atitudinea față de afaceri este legată de dorința de a realiza armonie între colectiv și individ Respectul lui Moskvin pentru ideea regizorului, capacitatea de a o prelua și de a o dezvolta a fost, de asemenea, un exemplu pentru toată lumea Și în relațiile sale cu actorii, artistul, inginerul de sunet, setatorul de culori, a existat întotdeauna un simț al întregului, percepția operei sale ca o parte inseparabilă a întregului Exemplul lui Moskvin i-a învățat pe cei care erau în apropiere E greu să-l urmărești, dar au fost desenați: doar un artizan indiferent putea continua să lucreze în vechiul mod, când exista un astfel de model Tinerii, stăpânind tehnicile lui Moskvin, nu au arătat întotdeauna un simț al proporției În protocolul de acceptare a "Transportului de foc" despre munca lui Alexander Gunzburg, se spune că "suferă de o supraîncărcare de spectaculositate" O astfel de "supraîncărcare" nu este teribilă dacă este doar o "boală a copilăriei" Mai periculoasă este canonizarea tehnicilor, lipsa simțului schimbării Moskvin în - și-a făcut drum de la "pardesiu" la "Babilon"; s-au dezvoltat principiile generale ale şcolii Există însă o dialectică a dezvoltării: când unele prevederi prind în sfârșit contur, se maturizează și nevoia de a le schimba Astfel, s-a născut "Unul" Procesul de schimbare nu a fost ușor, dureros, acest lucru este cel mai vizibil în "Contor" Gunzburg, Martov și Rapoport au insistat în cererea lor "pe lucrul cu optica soft-focus au vrut să construiască rame pe puncte luminoase, și nu pe linii dure ", adică în spiritul stilului romantic de şcoala din Leningrad din a doua jumătate a anilor douăzeci Dar în , acest stil a intrat în conflict cu ideea lui Ermler și Yutkevich, filmul s-a dovedit a fi inegal, de stiluri diferite Martov și Rapoport au scris mai târziu cu sinceritate despre munca de "compromis" și au dat vina pe directori pentru asta, dar ideea era alta: continuând munca școlii, operatorii nu au simțit nevoia de schimbare Și regizorii The Counter, după ce au făcut un salt serios către un nou cinema, nu au făcut față pe deplin diferenței de stil în dramaturgie și actorie Moskvin în același a filmat "Călătorie în URSS", continuând să bâjbească după un nou stil Următorul pas a fost Tineretul lui Maxim Capitolul șapte TRILOGIE DESPRE MAXIM LITIGIE DESPRE "TINEREA LUI MAXIM" O film glorios! Happy Hour aproape insuportabil! În primul

rând - filmul în direct, Și după - atâtea cuvinte despre "Tinerețea lui Maxim" Novela Matveeva Fiecare film de Kozintsev și Trauberg, care a apărut pe ecran, a stârnit controverse, uneori furioase Dar disputanții au fost întotdeauna de acord cu un singur lucru - într-o evaluare ridicată a soluției picturale În ianuarie , situația nu numai că s-a schimbat, ci s-a inversat "Tinerețea lui Maxim" a fost acceptată în unanimitate și entuziasm atât de public, cât și de critici, apreciind foarte mult filmul în ansamblu Dar criticii au făcut pretenții serioase la soluția vizuală și pe două linii simultan: în primul rând, autorii filmului nu au părăsit complet trecutul formalist; al doilea - după ce au pornit pe calea cea bună, au simplificat oarecum imaginea Vsevolod Pudovkin a fost printre primii care a vorbit despre rămășițele formalismului, comparând prologul cu finalul: "În acest curs, de la începutul formal genial până la sfârșitul simplu, puternic din interior al imaginii, există ceva în comun cu biografia creativă a faxurilor în sine și, într-adevăr, cu toate biografiile noastre " Ideea lui Pudovkin despre originile Fax a prologului a luat rădăcini, luând forma unei formule scuzabile "fax adio trecutului", despre aceasta se poate citi chiar în Istoria cinematografiei sovietice ( ) Raportul lui Trauberg la Conferința de Creație All-Union din a adăugat combustibil la focul acuzațiilor filmului Numind filmul o "pânză vie a războiului civil" a creatorilor săi cu Andrey Moskvin, director de imagine ei înșiși, Trauberg a menționat fotografii pe care "le-ar fi refuzat și nu le-ar putea refuza pe parcursul întregii imagini Nu doar arzătoare, ci și alte lucruri, mai ales în prolog " Despre primul plan al lui Maxim în celula de pedeapsă, el a spus: "Este bine luminat", așa cum se spunea pe vremuri Nu-mi place foarte mult această fotografie vizibilă inutil și iubită de cameramani trebuie abandonată " Alexander Dovzhenko i-a răspuns lui Trauberg - el a condamnat "tăgăduirea sumbră de sine", numind-o "făcută", a spus în aplauze: " Eu nu înlătur nici rolul operatorului, nici rolul formei, nici rolul monedei tehnice" Pudovkin, apărând filmul, a propus termenul de "simplificare": "Această "simplificare" sună nu numai la Trauberg, ci în general printre tovarășii din Leningrad" Pericolul "simplificarii", "dezarmarii operatorului" a fost remarcat de Piotrovsky chiar mai devreme Tendința spre "simplificare" a existat cu adevărat, pentru că însăși schimbarea sistemului artistic, "natura întruchipării temei" i-a împins pe operatori să abandoneze mijloacele expresive de expresie create de cinematograful poetic, tipic de montaj Folosind exemplul lucrării sale despre Dezertorul ( ), Golovnya a vorbit și despre asta: "A fost necesar să se găsească alte metode de deschidere a materialului, alte metode de a-l descrie Poate la început nu a mers atât de bine Dar dacă nu există efecte anterioare, asta nu înseamnă că atât fotografia, cât și cameramanii nu sunt necesare Cuvintele lui Golovnya sunt reluate de declarația lui Moskvin, care este legată tocmai de Tineretul lui Maxim Este adesea citat - mulți cameramani de astăzi îl consideră prima lor poruncă: "Este mult mai ușor să faci o fotografie cu tot ce îți poți gândi - nori cu vignete, episoade și scene suplimentare Este mult mai greu să alegi ceea ce este necesar și suficient, să dai ceea ce este necesar în forma cea mai inteligibilă Moskvin a spus asta la Conferința Întregii Uniri Nu aveam de gând să vorbesc - nu mi-a plăcut, nu eram foarte bun la asta, mi-am început scurtul discurs așa: "Îmi este foarte greu să vorbesc în general" Dar a fost în mod clar rănit de cuvintele "astfel încât să nu se vadă cum a fost filmat" El a înțeles că Trauberg polemic "a mers prea departe", și a considerat necesar să clarifice poziția grupului: "Nu vreau să fiu avocatul lui Trauberg, dar vreau să

spun că prin simplitate el și noi înțelegem nu simplificarea fotografia și alte elemente ale imaginii, dar o formă mai perfectă de nu numai fotografii, ci și scenariul și munca regizorului El a vorbit și despre principiile muncii colective: "În practica mea - nu știu despre alții - nu a fost că aici este industria mea, aici începe industria Enei, aici este granița Kozintsev, aici este Leonid Trauberg Dacă nu-mi place actoria dacă nu-mi place episodul, merg până la înjurături sau lupte și, în urma discuției, obținem o linie comună în lucrare Și, în cele din urmă, el i-a răspuns direct lui Trauberg: "Transferul termenului de invizibilitate a fotografiei, sau mai degrabă, perversia acestui principiu în practică, duce și a dus parțial la principiul invizibilitatii operatorului" (cred că Kozintsev s-a simțit ofensat de Moskvin și imediat după întâlnire a scris un articol lung despre el, unde și despre Multe lucruri bune s-au spus despre munca de la Maxim's Youth; Trauberg a revenit la discursul lui Moskvin după de ani: "În cuvintele sale, în viață astăzi, a existat durere pentru profesia care a fost viața lui") Capitolul șapte Trilogie despre Maxim Rezumând rezultatele întâlnirii, Eisenstein a spus că, în discursurile lor, Moskvin și Golovnya "au făcut acea întorsătură suplimentară a mânerului, pe care, așa cum spune Kozintsev, Moskvin o face în legătură cu filmul regizorului, după care devine destul de bun Aceasta este o chestiune de responsabilitate colosală și de importanță a tuturor acelor elemente de cultură care alcătuiesc o operă sintetică a cinematografiei!" Eisenstein a aflat despre rotirea mânerului dintr-un reportaj al lui Iutkevici, care a citat povestea lui Kozintsev: "Cameramanul Moskvin îmi este drag pentru că dacă pun un cadru împreună cu el sau singur, Moskvin va veni, uite, ne vom mai consulta încă o dată , schimbați punctul, iar când cadrul este deja instalat în sfârșit și dau semnalul "pregătește-te", Moskvin va mișca brusc camera cu o optime de rotire a mânerului trepiedului la stânga sau la dreapta, în sus sau în jos, iar acest lucru va fi exact ce lipsea când l-am setat Această corecție pur a camerei a dat cadrului o expresivitate completă la care nu m-am putut gândi Yutkevich s-a referit și la "simplificare", spunând că ar fi "o greșeală extrem de mare" și a comparat perfecțiunea formei filmului cu forma raționalizată a aeronavei: "Raționalizarea nu este o simplificare, este un design nou principiu, cel mai complex, deoarece ar trebui să fie cel mai simplu" Moskvin i-a plăcut comparația "inginerească": "Iutkevici a vorbit foarte bine despre așa-numita formă simplificată a unei lucrări de film Cred că forma simplificată nu s-a născut de la sine, nu a fost rezultatul imaginației cuiva, ci este o formă naturală, precis calculată și, trebuie să mărturisesc, creată cu greu - cea mai convenabilă formă de mașini În cinematografie, în afară de scenariu, în afară de regizor, cameraman, actor și orice altceva, combinarea armonioasă a tuturor acestor elemente într-un singur efort comun este foarte importantă pentru rezolvarea cât mai corectă și completă a sarcinii Cum a fost rezolvată sarcina stabilită în "Tinerețea lui Maxim"? CONTRASTE Contrastul este un opus puternic exprimat Dicționar enciclopedic mare Prologul a fost filmat, fără a finaliza toate pregătirile, în primăvara anului , pentru a nu rata natura ieșită de iarnă (primăvara era timpurie, zăpada s-a topit repede) Acest lucru pare să confirme teza despre "adio trecutului" - au filmat un prolog în care "fotografie uimitoare de la Moscova, muzica lui Șostakovici, montaj genial creează un exemplu de înaltă abilitate formală" (Pudovkin) și, după ce și-au luat rămas bun de la formalism, s-au apucat de fotografierea realistă a restului Se pare că principiul "prima linie determină intonația poveștii" nu a funcționat de data

aceasta Și a funcționat, și foarte bine! Căci înainte de prima împușcare a Tineretului lui Maxim, a avut loc prima împușcare a bolșevicului Scenariul pentru prima sa serie era gata până la sfârșitul anului ; Pe decembrie a fost aprobată componența grupului ("Operator: Moskvin, al -lea operator: Posypkin"); în primăvara anului au început procesele; în iunie, actorii sunt deja selectați Andrey Moskvin, director de imagine noi, cu Garin și Kuzmina Pe iulie, chiar înainte de aprobarea scenariului la Moscova, au început filmările: regia a înțeles cât de greu este să filmeze toată natura de vară în luna și jumătate rămasă Au închiriat un cimitir, înmormântarea lui Andrei Mulți ani mai târziu, Kozintsev a decis să includă capitolul "Frame No " într-o carte despre regie Cimitirul de la "Tinerețea lui Maxim" trebuia să fie un exemplu de "istorie a murdăririi oricărui cadru" Istoria este într-adevăr instructivă În primele note ale lui Kozintsev, chiar și în timp ce lucra la scenariu, principiul prezentării peisajului a fost conturat: "Nu romantismul unei periferii sentimentale, ci case cu șase etaje, poduri de cale ferată și o reclamă pentru Ruina lui Peto Pere" O altă intrare: "Trecerea lui Garin de-a lungul străzii De la mutare Firewall-uri uriașe plutesc cu fascicule oblice de lumină pe reclame Lumină în natură Siluete negre ale pereților (aproape negre) și o fâșie îngustă de lumină pe trotuar " În cele din urmă, această intrare: "Cimitirul Cum să rezolvi doliu al cadrului? Un ton foarte gros de gri-negru al fotografiei "Este ușor să vă imaginați aceste cadre în "modul de fax": atât raze oblice, cât și siluete și un ton gri-negru Dar regizorii au ajuns din ce în ce mai mult la ideea nevoii de a "descoperi frumosul în exteriorul inestetic, eroicul în obișnuit, poeticul în prozaic" (Kozintsev) Au căutat pentru natură mult timp Mai târziu, Kozintsev a spus: "Am înțeles că Andrei a fost îngropat conform ultimei categorii la marginea cimitirului Dar toate aceste periferii sunt îngropate în verdeață Și a trebuit să ai grija ca Andrei si dupa moarte nu mai era odihna Mi-a venit o idee nebună să lipim această scenă într-un fundal de fabrică Nu exista un astfel de cimitir în Leningrad; Yeney l-a construit pe un deal, nu departe de fabrica Putilov Primul cadru Loc de joacă gol Pe partea dreaptă sunt cruci de lemn slăbite, mai aproape de partea stângă este o cruce proaspătă pe mormântul lui Andrei Muncitorii au înconjurat șantierul în semicerc În depărtare, coșurile fumegătoare ale unei fabrici Cerul este cenușiu Sankt Petersburg Rama impresionează prin simplitatea sa fără artă, dar este organizată cu pricepere Datorită ridicării dealului semi- cercul figuranților nu acoperă șantierul, iar golul dintre mai multe cruci și crucea singuratică a lui Andrey evocă un sentiment de neapărare a muncitorului chiar și după moarte Locația în cadrul liniei orizontale umbrela Moskvin creează un fel de compoziție echilibrată, dar densitatea diferită a maselor tonale în jumătățile superioare și inferioare ale cadrului face echilibrul instabil, precum și starea lucrătorilor, gata să se spargă fie într-o revoltă, fie într-o depresie completă Un an mai târziu, deja pentru Maxim's Youth, Moskvin a tras o lovitură care a încheiat scena: toată lumea se împrăștiase, Maxim stătea pe pământ la mormântul unui prieten Linia orizontului este complet la marginea inferioară, figura lui Maxim "Tinerețea lui Maxim" Cadru din film Cimitir Capitolul șapte Trilogie despre Maxim vizibil pe fundalul clădirilor îndepărtate cu coșuri înalte, iar cea mai mare parte a cadrului este ocupată de planul gri al cerului "Fondul fabricii" este continuat în sunet: claxoanele cheamă, chiar cer muncitori la fabrică - atâta timp cât este mai puternică decât muncitorii Dar Natasha îi poartă deja pliante lui Maxim O altă fațetă a

"folosării cadrului": în loc de un "ton foarte gros de gri-negru", există o imagine destul de contrastantă, dar în general strălucitoare În urma regizorilor, Enya și Moskvin se îndepărtează de la expresivitatea cinematografiei poetice (cimitirul din Babilon!) la proză, la intonația lirică Rutina unei înmormântări la marginea fabricii este nu mai puțin impresionantă pentru privitor decât expresia "doliu" Prima filmare a "bolșevicului" a însemnat mult pentru intonația trilogiei, deoarece principalul lucru a fost găsit în ea - simplitatea complexă Dar în vara anului , filmările s-au oprit: din cauza criticilor aduse vechilor bolșevici, scenariul nu a fost aprobat Oprirea a fost bună pentru film, noua versiune a scenariului este încă un pas către "descoperirea frumuseții în exterior inestetic" Compoziția actorilor s-a schimbat: Kuzmina, care era ocupată cu un alt film, nu a putut juca Principalul lucru a fost înlocuirea lui Garin, al cărui aspect și stil de joc corespundeau bine unui personaj neobișnuit al eroului bolșevic Aspectul "simplu", manierele "primului tip" - Boris Chirkov, au fost foarte potrivite pentru Maxim; intonația găsită la prima împușcare a devenit și mai naturală În primăvara anului au filmat prologul, având ca "diapazon" planul general al cimitirului Și ce, uitând de el, a preluat demonstrația de "deprindere formală"? Desigur că nu "Tonul gros de gri-negru" din prolog, care nu este necesar pentru scena funerară, este necesar pentru o imagine complet realistă a nopții de iarnă din Sankt Petersburg (lampioanele nu atât de strălucitoare scot cercuri de lumină pe trotuar și fațade) din întuneric, restul se duce în întuneric) Dar lucrează și pentru imaginea "nopții negre a reacției", precum și urmărirea lui Polivanov și plecarea lui cu succes din umplutură în aceeași "noapte neagră" și înfrângerea succint și reflectorizată a tipografiei subterane , și filmat genial de Moskvin, Ajunul Anului Nou care se grăbește într-o mascarada cu sania și un bătrân într-o cafenea, citind urările celebrităților pentru Anul Nou, Fotografiile care deschid prologul cu mișcarea rapidă a șoferilor nesăbuiți și lumina pâlpâitoare contrastează cu calmul în ceea ce privește aspectul și cadrele ușoare din cafenea și cadrele unei întâlniri liniștite, într-o întâlnire subtonă a Anului Nou într-o casă sigură - fotografiile tulburătoare ale lui Polivanov părăsind goana Acest lucru este încorporat în scenariu și transmis de operator, precum și contrastul prologului în ansamblu cu prima "ieșire" a lui Maxim care îl urmează "Tinerețea lui Maxim" Cadru din filmul Prolog Andrey Moskvin, director de imagine Are ceva de circ într-o arenă puternic luminată: mai întâi auzi "Spinning, spinning ", apoi Maxim apare pe acoperișul șopronului, pe fundalul unui cer luminos de dimineață, cântă un vers și , înfățișând un cocoș, cu un "ku-ka-re-ku" puternic, sare în jos (De fapt, Maxim apare chiar înaintea creditelor și a prologului; pasajul lui cu acordeonul a fost filmat dintr-un punct scăzut pe fundalul unui cer întunecat și se revarsă în inscripția albă "Tinerețea lui Maxim" pe fond negru; acest cadru cu Maxim este tonal apropiat de genericul - privitorul îl percepe aproximativ ca un afiș cu portretul unui erou pe fațada unui cinematograf) Contraste dramatice și plastice "S V D " și "Babilon" au fost folosite cu succes în trilogie Este interesant că cunoștințele regizorilor cu noul director de cinematografie, Boris Shumyatsky, i-au influențat ideea - acest lucru s-a întâmplat în , la scurt timp după ce au aplicat Kozintsev și-a amintit: "Am fost teribil de entuziasmați de contrastul dintre aspectul neeroic, aspectul prozaic al unui bărbat și biografia lui legendară" Dezvoltând ideea de a contrasta tonul scăzut și legenda, "documentarul" și comedia eroică, regizorii au purtat-o cu încredere în drama

filmului, în contrastele de intonație și ritm ale scenelor adiacente, în utilizarea contrastantă a repetărilor ("Jos pălăria!" - strigă maestrul către Maxim și prietenii săi, a fugit în atelier; "Jos pălăria!" strigă muncitorul către director și maiștri care au venit la atelierul unde un muncitor a fost ucis de o mașină) Moskvin, ca întotdeauna, nu numai că a urmat intenția regizorului, dar a și ascut-o În același plan, de cele mai multe ori au fost disputele lui cu directorii A luptat pentru "aducerea la limită" cu un simț clar al limitei, altfel primirea ar putea deveni cu adevărat formală Frații Vasilyev, în timp ce lucrau la Chapaev, au construit o "curbă de încărcare emoțională" Kozintsev și Trauberg nu l-au construit, dar dacă îl desenezi conform filmului, fără să ții cont măcar de tensiunea dramatică a scenelor, de ritmul lor, de intensitatea actoriei și ținând cont doar de contrastele plastice, tonale create de Moskvin, curba se va dovedi a fi foarte expresivă Ea va arăta că filmul nu are o mișcare lină de la un prolog întunecat la un final ușor: episoadele întunecate sunt intercalate cu cele ușoare și cu altele intermediare în ton O scenă mai întunecată este întotdeauna urmată de una mult mai ușoară (ieșirea lui Maxim după prolog; o altă ieșire a lui din închisoare etc) Întuneric și lumină alternează în așa fel încât majoritatea celor întunecate sunt în prima jumătate a filmului, dar punctul culminant al celei de-a doua sunt scene întunecate din închisoare, apropiate ca volum de prolog, cele mai expresive în montaj, în lumină și contraste compoziționale Iar fotografiile santinelei la zid și trecerea lui Dyoma și a colegilor săi sinucigași la trăsură, realizate cu lumină de fundal și în contrast extrem, ne fac să ne amintim de fotografiile santinelei de la S V D și rămas bun de la Vânzătoarea și Soldatul din "Noul Babilon" (e ciudat că cei care au scris despre "adio trecutului" nu au acordat o atenție deosebită acestor cadre) Dacă cadrele întunecate sunt înlocuite cu cadre luminoase, atunci trecerea de la lumină la întuneric trece prin cele intermediare Un bun exemplu este Biroul de Antropometrie, situat între scena strălucitoare a împrăștierii demonstrației și scenele întunecate ale închisorii Tot personalul din birou Vara "Tinerețea lui Maxim" Echipa de filmare pe platoul de filmare "Casa de cafea a lui Filipov" De la stânga la dreapta: Trauberg, director asistent Kosheverov, ^ Tarhanov, Kozintsev Al -lea operator P Posypkin, Moskvin, asistent regizor X Lokshina Extrema dreapta - asistent operator A Sysoev Imediat după ce grupul a fost fotografiat, personalul de iluminat a cerut să fotografieze µ cu Moskvin Pe spatele fotografiei, care a fost păstrată de Moskvin, scrie: "De la brigada de șoc a acelei brigăzi ca amintire la atentul și bunul nostru Andrei Nikolaevici Moskvin Zrigadir Shishlov Iluminatoare " (toată echipa a semnat) Împreună cu Moskvin J, inginerii de iluminat sunt inginerul de sunet I Volk (în stânga lui Moskvin), Posypkin și Sysoev Andrey Moskvin, director de imagine "mai gri" în ton și chiar compozițional plat și static - un contrast total cu scena demonstrativă cu mișcarea sa energică și marea adâncime a spațiului Pentru filmarea "documentară" a biroului, Moskvin a studiat fotografiile închisorii "Tubirea texturii și idioția plată a aspectului", a scris Kozintsev, "au transmis în mod remarcabil transformarea unei persoane într-un număr" Pe lângă ecourile fotografiilor din închisoare, există, de asemenea, un element de parodiare a stilului filmelor de aventură mute timpurii încă memorabile pentru spectatorii de la începutul anilor treizeci - regizorii și Moskvin au dezvoltat ingenios motivul unui citat parodic din Anton Krechet în scena din cap Această scenă, de asemenea intermediară din punct de vedere tonal, s-a vorbit uneori

despre eșecul unui cameraman; într-una dintre lucrările despre Moskvin se spune: " asceză nejustificată lumină inexpresivă condiționată" De fapt, aici lumina este complet reală, vine de la fereastră, care nu este în cadru, pentru că trage din ea În afara ferestrei este o zi gri, în birou sunt pereți lumini, așa că lumina moale, difuză aproape de la cameră este naturală Justificată de un perete vitrat cu o ușă către atelier și o lumină de fundal slabă care separă figurile de fundal Nu există nici asceză, soluția vizuală este foarte precisă: luminozitatea sa redusă permite "solo" actoricesc al lui Chirkov să sune mai tare, ceea ce este important pentru a dezvălui caracterul răutăcios al lui Maxim; un contrast intermediar, matitatea texturii sporește impulsul emoțional la trecerea la fotografii întunecate, contrastante ale fabricii, atelierului, Andrei întins pe podea, acoperit cu mat De ce vorbesc despre asceză sau despre diferența de stil dintre prolog și film? În numărul , opunând prologul "Fax" realismului tuturor celorlalte, recenzorii au întărit motivul "adio trecutului", subliniind tranziția decisivă a autorilor la realismul socialist În studiile ulterioare, se reflectă inerția erudiției criticii de artă, întărită de stima de sine a lui Trauberg, și obiceiul, după ce a descompus un lucru în bucăți, de a le studia pe fiecare separat Dar Moskvin nu i-a împușcat separat, a simțit perfect ceea ce Tynyanov a numit "rolul de gen al fragmentului" De aici tehnicile diferite, contrastul diferit în fragmente de "gen" diferit Iată fotografiile cu repetarea "Jos pălăria!" Pentru prima dată, maistrul și managerul care țipă sunt filmați pe un fundal gri înmuiat de fum, cadrul are un ton intermediar Când un muncitor strigă asta într-o altă scenă, managerul este văzut pe un fundal contrastant, cu mase mari negre neterminate și un gol în adâncime Tonalitatea generală a cadrului este mult mai întunecată, figura managerului în jachetă lejeră se deplasează înainte de la contrastul sporit, gestul incomod când este obligat să-și dea șapca jos este mai clar vizibil În "New Babylon" Moskvin a rezolvat povești individuale cu diferite mijloace vizuale, iar în "Tinerețea lui Maxim" a decis cu îndrăzneală o soluție diferită a episoadelor, fără să se teamă de "opoziție exprimată aspru" Ce a justificat o astfel de mișcare a lui Moskvin și cum a evitat pestrița, inconsecvența stilistică? Capitolul șapte Trilogie despre Maxim MARELE SIMPLICITĂȚII Să credem simplul, acesta, după ce a primit tensiune, devine grozav Viktor Șklovski La prima vedere, Maxim's Youth este un film foarte simplu Structura sa dramatică este simplă, protagonistul este simplu atât în ceea ce privește statutul său social, cât și integritatea caracterului său, absența conflictului intern A cântat cel mai simplu cântec, vocea lui, așa cum a scris Kozintsev, a fost destul de simplă Iar principiul serializării a venit dintr-un "gen low" simplu, chiar simplist, din imprimeuri populare ale aventurilor unui erou permanent, din filme de aventură în serie care au atras oamenii muncitori prin apropierea lor de romantismul popular și folclor Lipsa psihologiei, caracteristică eroilor folclorului și fundamentală pentru "Tinerețea lui Maxim", a contribuit și ea la perceperea filmului ca fiind foarte simplu Dar autorii știau perfect că "simplitatea în artă este rezultatul unei complexități enorme" - Kozintsev a spus acest lucru în , în timp ce lucra încă la trilogie Regizorii au ales o cale departe de a fi simplă de îmbinare a celor două planuri ale povestirii: din punctul de vedere al autorului, al naratorului și din punctul de vedere al eroului Datorită acestui fapt, tema - conform formulei lui Eisenstein - este întruchipată printr-o persoană, iar o poveste simplă a primit tensiune emoțională, a captat privitorul Două puncte de vedere sunt uneori

prezente în aceeași scenă, chiar și în același cadru Astfel, în spatele inscripției "Și Maksim a ajuns la universitate" ("fabulozitatea" inscripțiilor corespunde punctului de vedere al autorului) există o scenă în biroul antropometric "Idioția ei plată" este, de asemenea, o manifestare a punctului de vedere al autoarei, dar din ea este o afișare grotească a mediului: toți funcționarii închisorii sunt mici, fragili, gardianul este un gigant în comparație cu funcționarii și chiar cu Maxim Dar această alegere a actorilor reflectă și punctul de vedere al lui Maxim: el disprețuiește direct funcționarii, în timp ce îi este frică de gardian Ecoul acestui lucru va fi în fotografiile în care Maxim provoacă deschis un uriaș supraveghetor; Moskvin își mărește și înălțimea din unghiul inferior Iar asistentul șef al închisorii, citindu-i lui Maxim lista provinciilor, este din nou un bătrân mic, șifonat În această scenă, este folosită și recepția sonoră de transmitere a punctului de vedere al eroului: Maxim este în afara porții, dar vocea oficialului încă se aude "Este interzis în cele de vest Și în cele de est " "Tinerețea lui Maxim" Cadru din film Magazin Andrey Moskvin, director de imagine Moskvin a urmat ideea regizorilor, sporind simțul punctului de vedere prin alegerea unghiurilor, dezvoltând motive plastice care corespund dezvoltării sentimentelor lui Maxim Deci, în exterior obiective, fotografiile narative ale curții fabricii reflectă sentimentele eroului prin însăși atmosfera lor Când Natasha fuge de maestru și trei prieteni se ascund împreună cu ea în spatele unui morman de resturi și țevi, fotografiile ușoare și adânci răspund direct la privirea răutăcioasă și veselă a lui Maxim asupra a ceea ce se întâmplă Curtea fabricii apare diferit atunci când Maxim intră în atelier, aflat că cineva a urcat în mașină și strigând "Andrey!" Dyoma se repezi spre el Tonalitatea este sumbră, pereții de funingine ai atelierelor formează un fundal plat întunecat în plan general - sentimentele lui Maxim aici sunt opuse celor pe care le avea când a cunoscut-o pe Natasha Caracteristică este diferența de atmosferă a două focuri apropiate de sentimentele lui Maxim, asemănătoare ca compoziție - cu Andrei rănit întins pe o targă și cu muncitorul ucis de mașină, întins pe podeaua atelierului În primul cadru este o atmosferă apăsătoare, dar în al doilea, Moskvin a îngroșat-o introducând silueta neagră a unui muncitor în prim plan și intensificând razele oblice de lumină: ele luminează victima, spargând fumul împuțit Îngroșarea extremă a atmosferei a corespuns din nou sentimentelor lui Maxim - sunt încordate la limită și vor străpunge la punctul culminant al scenei următoare (dispersia demonstrației), când Maxim urcă într-un felinar și strigă muncitorilor care fugă: "Opriți ! Unde alergi? " Când filmul a fost lansat în Polonia ( ), cenzorii au decupat scenele din atelier; Protestând împotriva "foarfecelor barbare", celebra scriitoare și istoric de artă Stefania Zakhorska a scris că aceste scene sunt "frumoase și cu totul extraordinare, pentru că nu sunt dinamice, nu vulgar revoluționare, ci tragice în static, conținutul lor experimentat" Cuvintele despre "conținut experimentat" se aplică atât publicului, cât și eroului care experimentează Meritul lui Moskvin în acest sens este de netăgăduit În timp ce se pregătea pentru filmare, a înțeles că un astfel de film ar necesita atât toată experiența acumulată, cât și căutarea unor noi căi Dorința regizorilor de simplitate, de inteligibilitate a cerut simplitatea imaginii În primul rând, acest lucru s-a manifestat prin iluminare mai simplă, în multe scene justificate de surse naturale Dar Moskvin nu a refuzat lumina sa "psihologică" preferată - în prim-planuri, el a ajutat să spună principalul lucru despre personaj într-un cadru scurt Cei care

sărbătoresc Anul Nou într-un apartament secret stau la o masă rotundă și sunt luminați de o lampă care atârnă deasupra mesei În prim-planul lui Polivanov, lumina de la lampă i-a făcut fața mai lată, i-a evidențiat fruntea mare (acest principiu al iluminării lui Tarhanov este realizat pe tot parcursul filmului) Chiar lângă acest portret este un prim-plan al unui tânăr muncitor care stă lângă el Moskvin a îndepărtat lumina de deasupra, dând o lumină laterală destul de ascuțită, nejustificată; este important pentru el ca o astfel de lumină să sublinieze voința neîntreruptă a tipului - un muncitor subteran în sensul deplin al cuvântului: se târăște din subteran până la masă, cu un pliant tipărit acolo Portretul este expresiv, împingerea ușoară nu se observă De asemenea, acoperirea prim-planurilor în școala duminicală, la apartamentul Natașei, nu este foarte justificată Moskvin nu numai că a folosit experiența filmelor sale mute, dar a transformat-o Abandonarea modelului optic moale Capitolul șapte Trilogie despre Maxim "Tinerețea lui Maxim" Cadru din film Şcoală Natasha (V Kibardina) (primii pași spre aceasta au fost încă în "Unul"), în majoritatea cadrelor el a păstrat principiul clarobscurului în caracterul general al imaginii Și folosind tehnici noi, el a atras și experiența anterioară pentru a le spori impactul Fondul plat aproape gol al uneia dintre scene, care nu este tipic pentru filmele sale, a repetat el în altele, apropiate tematic (biroul managerului, biroul antropometric, biroul asistentului de la șef al închisorii), în modul Moskvin, transformând un fundal plat într-un motiv plastic Împreună cu Enei, a jucat acest motiv în scena cu polițistul de la Natasha Aici, fundalul plat nu mai este gol, ci supraîncărcat: o bibliotecă cu elefanți, cărți poștale întinse pe perete, o piramidă de perne albe ca zăpada pe pat Spre deosebire de mediile neutre, acest baroc mic-burghez din casa unui revoluționar este mai bun decât orice cuvânt a dezvăluit tehnica conspirației Pentru Moskvin, fundalul a fost întotdeauna important și și-a aplicat cu succes metoda de iluminare profundă, tehnica juxtapunerii prim-planului și fundalului, care conferă cadrului un sens suplimentar, în Tinerețe, de exemplu, în cadrele din atelier Și dintr-o dată - fundaluri neutre (mai multe tablă și pereți goli ai școlii duminicale, fotografii cu un orizont scăzut și un cer gri) Dar aceasta nu este o "simplificare", pentru că unor astfel de fotografii li se opun fotografii adânci: curtea fabricii la început, fotografii stereoscopice de Ziua Mai și urmărirea lui Maxim, Dyoma și Maxim sub un felinar lângă un gard nesfârșit și, în final, fotografii de împrăștiere a demonstrației - majoritatea au fost luate dintr-un punct scăzut și fundalul este tranșant, aproape în diagonală pătrunzând adânc în clădirea ușoară a unui bloc de apartamente cu mai multe etaje În consecință, în compoziția fotografiilor, Moskvin urmează aceeași linie de ciocnire a contrariilor, direct conectată cu generalul principiul combinarii punctelor de vedere ale "naratorului" si ale eroului Și nu este o coincidență că Moskvin a reușit să realizeze cel mai uimitor lucru în cadrele profunde - combinarea obiectivității complete cu sentimentul subiectiv, liric al eroului Finalul scenei din curtea fabricii a fost filmat în cea mai generală, de la distanță lungă Mai jos este o figură mică a lui Maxim, el stă pe peretele fabricii și face cu mâna în timp ce pleacă de-a lungul cărării către "Tinerețea lui Maxim" Începutul cadrului final Maxim (B Chirkov) Andrey Moskvin, director de imagine terasamentul căii ferate către Natasha, și ea este aproape invizibilă, este atât de departe Un tren merge de-a lungul terasamentului, mai departe, lângă orizont - conducte ale altor fabrici Un peisaj obișnuit, fără nicio frumusețe, fără bibelouri compoziționale

sau tonale Este cu atât mai surprinzător că Moskvin a reușit să transmită sentimentul a ceva foarte important pentru Maxim Noi, publicul, grație artei de neînțeles a cameramanului, privim acest peisaj extrem de obiectiv prin ochii lui Maxim (prezent în cadru!) Și înțelegem, simțim: Natasha, "dizolvându-se" în peisaj, devine a lui proprii Este imposibil să nu ne amintim peisajul care încheie filmul În prim plan este o fâșie de câmp de secară pe un deal, în spatele ei este o câmpie plată cu o linie ușoară a râului la orizont; nici cărare, nici copac, nici măcar un tufiș; cerul, o treime din cadru, este gri cu nori abia sesizabili Sună cântecul lui Maxim După ce a traversat o fâșie de secară, coboară și, de asemenea, se "dizolvă" în peisaj, aparent "simplificat", fără "nori cu viniete", fără o creangă spectaculoasă în prim plan "Dar acest cadru în exterior simplu", a scris Pudovkin, "este profund și semnificativ incitant În câmpie este Rusia, în spațiul său deschis este viitorul, în simpla mișcare a unei persoane înainte este încrederea, puterea tinereții Pudovkin a explicat puterea acestei simplități prin faptul că autorii s-au îndrăgostit cu adevărat de personaje pentru prima dată "Prima dată" este o exagerare clară, dar ideea semnificației iubirii pentru eroi, în special pentru Maxim, este cu siguranță adevărată Îndrăgostirea de erou, dorința de a-și transmite atitudinea față de viață nu numai în cuvinte, actorie, ci și în structura filmului, plasticitate, montaj, combinată cu sentimentul îndeplinirii visului prețuit de a "intra pe frontul comun" " În atmosfera ascensiunii de la începutul anilor treizeci, aceasta a dus la o fuziune organică a patosului și a versurilor, a asigurat integritatea filmului, care nu are o structură dramatică rigidă, construită pe împletirea punctelor de vedere, pe îmbinarea de scene care sunt complexe din punct de vedere al montajului-structură plastică cu scene care includ cuvintele lui Pasternak despre "neînfricarea cu privire la locul comun" Simplitatea filmului, "obținerea tensiunii", a avut ca scop să se asigure că dragostea pentru erou este transmisă privitorului Și în acest Kozintsev, Trauberg, Moskvin, Yeney, Volk, împreună cu actorii conduși de Chirkov, au câștigat o victorie completă În mod neașteptat, dar precis, academicianul V M Glushkov a explicat-o, spunând că Maxim este, dacă o astfel de definiție este permisă, supraomul nostru sovietic în cel mai bun sens al cuvântului Într-adevăr, el poate face totul, știe să facă totul, face totul cu simțire, cu inteligență, cu strălucire - și în același timp este complet simplu și firesc Succesul filmului cu realizatorii de film a început cu primele proiecții în decembrie și a fost confirmat în mod repetat de la tribuna Conferinței All-Union S-a desfășurat între și ianuarie, iar la al -lea decret al Comitetului Executiv Central al Rusiei, în legătură cu cea de-a -a aniversare a cinematografiei sovietice, realizatorii de seamă au primit comenzi și titluri Kozintsev și Trauberg au primit Ordinele lui Lenin, titlurile de artiști onorati ai RSFSR au fost acordate lui Moskvin și Yeney, artiști onorati ai RSFSR - Kuzmina, Kostrichkin, Magarill și Chirkov Ordinul lui Lenin a fost acordat lui Lenfilm Lista premianților a fost lungă, iar aici, în legătură cu Moskvin, trebuie menționat că Capitolul șapte Trilogie despre Maxim Eisenstein, Tisse, Golovnya, Piotrovsky au primit și artiști femei În seara zilei de ianuarie, Moskvin a fost la Teatrul Bolșoi la o întâlnire solemnă; o zi mai târziu a fost ales în Biroul Central al Secției de Creatori ai Cinematografiei Pe ianuarie , Maxim's Youth a fost lansată și a devenit imediat clar că a fost un succes la nivel național februarie Moskvin se întoarce la Moscova, la deschiderea Primului Festival Internațional de Film Pe a fost prezentată Tinerețea

lui Maxim, iar ziarul Kino a relatat: "Poza a fost primită cu căldură de toți cei prezenți" Pe martie, juriul a acordat premiul I fabricii de film Lenfilm pentru filmele Chapaev, Tineretul lui Maxim și Țărani, care, după cum spune diploma, s-au remarcat prin "calitate artistică excepțională, afirmarea stilului realist al cinematografiei sovietice și combinând profunzimea ideologică, veridicitatea vieții și simplitatea cu regie, actorie și muncă de înaltă calitate Prezentând realizările cinematografiei mondiale, festivalul a făcut posibilă compararea filmelor sovietice cu cele străine în ceea ce privește rezoluția vizuală; discuțiile au avut loc la Leningrad (Moskvin era președinte, Kozintsev era vorbitor) și la Moscova Nielsen a rezumat rezultatul de ansamblu, a spus că din punct de vedere al priceperii operatorii noștri sunt superiori celor străini și că operatorii occidentali îi copiază pe ai noștri Atât de categoric Prieteni - E Mikhailov și o persoană neidentificată la camera de film Eclair, care a filmat "Tinerețea lui Maxim", îl felicită pe Moskvin într-un stil complet "Banbury" Probabil că este ianuarie - după ce Moskvin s-a întors de la Moscova cu un rang înalt în acelea ani Fotografie de Gagoronyan Andrey Moskvin, director de imagine G Kozintsev, A Moskvin, D Șostakovici, L Trauberg Fotografia a fost făcută în apartamentul lui Trauberg pentru TASS Photo Chronicles în primăvara anului , după victoria Tineretului lui Maxim la Festivalul Internațional de Film de la Moscova Concluzia rusă a reflectat directiva "de sus" de a afirma cu orice preț superioritatea incontestabilă a cinematografiei sovietice, deși cameramanii străini au dat dovadă și de o înaltă abilitate vizuală la festival Puteți numi, de exemplu, James Wong Howe și Charles Clark în filmul "Long Live Villa!" Jack Conway - juriul festivalului a remarcat "calitățile artistice excepționale ale filmului" (dar acest film a fost și un exemplu de "copiere" - a fost filmat nu fără influența lucrării lui Eisenstein și Tisse în filmul neterminat " Trăiască Mexic!") Sau Roger Hubert în "Pensiunea "Mimosa" de Jacques Fader Golovnya a scris că "arta camerei a fost mult înainte", și a citat ca exemplu lucrarea lui Moskvin în Tineretul lui Maxim, Gunzburg în Țărani, Kosmatov în Piloți Timpul nostru pare liniștit, dar nu este chiar Vincent Van Gzg Cuvintele lui Van Gogh, scrise în , se aplică pentru mulți alți ani, inclusiv Au fost trei ani înainte de al Doilea Război Mondial; fascismul a organizat până acum repetiții sângeroase Capitolul șapte Trilogie despre Maxim Fotografia, realizată cel mai probabil la întâlnirea de Anul Nou din în Casa Cinematografului Leningrad, a fost păstrată în arhiva lui F Ermler Stând - actrița E Tsesarskaya și S Eisenstein, în picioare - Ermler cu barbă legată și Moskvin Nu s-a stabilit numele persoanei care stă între ei, sper că acest lucru se poate face, poate cu ajutorul cititorilor Nu vom ști numele cel puțin al unei alte persoane care a fost alături de ei - în - , Ermler a smuls "dușmanii poporului" din toate fotografiile sale în Abisinia, iar din iulie în Spania Toată lumea știa despre acest lucru (de ziua lui Moskvin, ziarele scriau despre luptele din Abisinia, despre atacul nazist asupra lui Leon Blum), dar foarte mulți nu aveau nicio premoniție a unui război iminent, așa cum nu exista sentimentul unui timp tragic care a apărut deja în , când - Să ne amintim poeziile lui Bergholz - lumea devine înfricoșătoare La ianuarie , eseul de film "La mulți ani!" cu melodia: "Azi trăim fericiți, iar mâine va fi mai distractiv!" Cântecul este tipic pentru mijlocul anilor treizeci, vremea demonstrațiilor jubile și a paradelor sportive, a distracției autentice a festivalurilor populare Momentul mândriei naționale în metroul din Moscova, înregistrările primilor stahanoviți, dezvoltarea

eroică a Arcticii s-a reflectat în cântece; Punctul culminant al universalității paradei a fost în mai un cântec din filmul "Circ": "Nu cunosc o altă țară de acest fel în care o persoană să respire atât de liber!" În cinema, atmosfera de ascensiune, al cărei vârf a fost Chapaev și Maxim's Youth, părea să fie susținută de filme precum We are from Kronstadt, Girlfriends, Se- Andrey Moskvin, director de imagine februarie Membru al comisiei pentru alegerea unui loc pentru "Sovietic Galliwood" Moskvin la locul de muncă măsura curajoșilor" Dar semne de schimbare au apărut deja: pe februarie, articolul lui Pravda despre filmul "Prometeu" de Ivan Kavaleridze - "O schemă brută în loc de adevăr istoric", în iunie, "Tineretul strict" de Abram Room a fost interzis Motivul a fost diferența sesizabilă dintre filme și acele principii ale realismului socialist, care erau din ce în ce mai încăpățânat implantate în cinema Cu normativitatea sa stupidă, realismul socialist a împiedicat dezvoltarea cinematografiei, provocând uneori consecințe neașteptate În a fost stabilită ideea "mai bine mai puțin, dar mai bine", care este absolut nepotrivită pentru artă Unul dintre liderii GUKF (Directia Principală a Industriei Filmului și Fotografiei) a exprimat-o astfel: "În loc de de filme proaste, trebuie să dăm , dar astfel încât calitatea lor să fie incontestabilă" Ideea s-a dovedit a fi tenace, iar apogeul perioadei de "imagine mică" va cădea în , anul împlinirii a cincizeci de ani a lui Moskvin Un alt produs al principiului unui sistem estetic unic și unic pentru toți a fost ideea unui "oraș al filmului" propusă de Shumyatsky după o călătorie cu Ermler și Nielsen în SUA în vara anului Din ordinul GUKF, Moskvin a fost inclus în comisia pentru alegerea locației "Hollywood-ului sovietic" și a luat parte la o călătorie pe mare de-a lungul coastei Crimeei și Caucazului în februarie , sărbătorind ziua de naștere pe parcurs Un excelent lucrător de producție, Moskvin a recunoscut beneficiile tehnice și economice ale concentrării întregului cinema "într-un singur pumn", dar a înțeles perfect că acesta ar fi un alt pas către ștergerea diferențelor dintre școlile de artă, tendințe și stiluri Aceste tendințe au fost confirmate de lichidarea departamentelor de cameră de la Leningrad și apoi a institutelor de ingineri de film din Kiev, organizate pe baza școlilor tehnice de film care au dat Lenfilm Gordanov, Gunzburg, Rapoport și Ukrainfilm - Ekelchik, Topchiy, Pankratiev Închiderea departamentelor mici avea propria sa logică Avantajul departamentului de cameră de la VGIK a fost legătura directă între pregătirea regizorilor și cameramani: programul despre abilitățile de camera alcătuit de Nielsen era legat de programul cursului de regie creat de Eisenstein Dar monopolul unei școli a crescut și nivelarea artei cameramanului În aprilie , în mijlocul unei alte discuții despre formalism și naturalism în cinema, a avut loc cea de-a doua Conferință a cameramanilor de la Leningrad În scrisoarea lui Shumyatsky adresată ei, Moskvin a fost numit primul - "operatorul unei viziuni realiste stabilite asupra cadrului, a texturii", dar cu "trăsături ale unui anumit academicism", cu "perversiuni naturaliste", cu neglijarea bogăției mijloace expresive Un exemplu este finalul "Tinereții": " în cadru" Drum Capitolul șapte Trilogie despre Maxim în Sormovo" mijloacele picturale de compoziție sunt epuizate în mod deliberat de o matrice solidă gri a unui câmp plictisitor Nu există o singură caracteristică în cadru care să-l anime Mai multe despre Moskvin: "De la el vine o linie de refuz de a oferi unui cadru corect construit trăsăturile animatoare ale atitudinii unui artist care observă direct germenii unui nou mod de viață și fenomenele și personajele unei noi ere de la el " Pentru Drumul spre Sormovo,

formularea complexă a ascuns doar dorința de a avea o creangă spectaculoasă în față sau un copac frumos în adâncuri ca "trăsătură revitalizantă" Un alt lucru este "prin linia" Shumyatsky a prezentat "perversiunile naturaliste" ale lui Moskvin, Sigaev și Rapoport și "perversiunile formaliste" ale lui Gordanov, Koltsatoy și același Rapoport ca o linie antirealistă asociată cu viziunea asupra lumii ("atitudinea artistului"), care era deja o acuzație politică , mai ales dacă linia este "prin" Sensul atacurilor tăioase, chiar și cu rezervele că se referă la "un număr de cadre" și nu la filme în ansamblu, este dorința de a realiza un stil uniform pentru toți Shumyatsky a definit-o astfel: " fotografia fiecărui film al nostru ar trebui să se distingă prin simplitate extremă și luminozitate extraordinară" Era greu de înțeles de ce Drumul spre Sormovo nu corespundea cu "simplitatea supremă", iar fotografiile cu "unghiuri ascuțite de iluminare contrastantă" din "Fritz Bauer" de Gordanov și "Border" de Rapoport erau "luminozitate extraordinară" Piotrovsky a vorbit la conferință despre influența expresionismului și a impresionismului asupra celor mai bune lucrări ale școlii din Leningrad, inclusiv Noul Babilon, că o astfel de pitorescitate într-o nouă etapă degenerează în formalism Despre Moskvin, el a spus: "O încercare de a trece de la pitoresc la o simplitate artistică mai mare a fost făcută de Moskvin în Tineretul lui Maxim Cu toate acestea, această lucrare nu poate fi recomandată tuturor operatorilor ca singura rețetă corectă Iată propria rețetă a lui Piotrovski: "Trebuie să apelăm la pictura clasică, care, în cele mai bune exemple, ar trebui să devină una dintre sursele care alimentează munca cameramanului sovietic" Cercul celor mai bune eșantioane până în s-a restrâns la limită, incluzând în principal munca Rătăcitorilor Operatorii înșiși nu au fost deosebit de activi în discutarea problemelor creative: a fost dificil să navighezi în cerințele în schimbare rapidă (abia cu un an în urmă, un critic proeminent Nikolai Iezuitov l-a lăudat pe Alexander Gunzburg și pe artistul Nikolai Suvorov pentru evitarea influenței rătăcitorilor în țărani) Opinia generală a fost exprimată de Gordanov El nu a negat, chiar a subliniat realizările "primei perioade", a fost de acord că "impresionismul expresionist" pe care l-a numit în mod ironic este inacceptabil și a spus că nu există încă o linie clară pentru calea creativă ulterioară a operatorilor de la Leningrad Moskvin a tăcut, deși a fost acuzat de acuzații mult mai grave care l-au determinat să vorbească la Conferința Întregii Uniri A simțit direcția schimbării mai bine decât alți cameramani - atât prin cât de dificil a fost să lucrezi la scenariul pentru a doua serie, cât și prin evenimentele din alte arte, în muzică - tocmai în acel moment a devenit deosebit de apropiat de Șostakovici Motivul au fost evenimente importante din viața lor personală La sfârșitul anului , Moskvin și-a oficializat relația cu Nadezhda Nikolaevna Kosheverova; în decembrie au avut un fiu, numit după bunicii lui Nikolai Andrey Moskvin, director de imagine "Un tip drăguț, un prieten grozav", a scris Evgeny Schwartz, un prieten apropiat al familiei Moskvin, despre Kosheverova Dar capul familiei, în conformitate cu caracterul său, era alături de ea, ca și fiul său, pe "tu" Mai mult decât atât, din lateral părea că "trăia, parcă, la periferia propriei sale familii Prin toate mijloacele, el a arătat că erau singuri, iar el era pe cont propriu ", acestea sunt și cuvintele lui Schwartz, un om, ca să spunem așa, cu atenție și exactitate în evaluările sale Prin urmare, îmi voi permite să citez un citat destul de lung care completează caracterizarea lui Moskvin: " mulți oameni nu mai puțin talentați și învățați nu s-ar putea pune într-un mod atât de

independent Deci totul tine de comportamentul lui Uneori mi se părea că, după o tradiție străveche, absorbit, intrat în carne și oase, se prostește în numele libertății Destul de inconștient Se îndepărtează de agitație De aici tăcerea lui, scuipatul, felul de a spune "tu" rudelor pentru a se îngrădi Și puritate deplină față de fraze și minciună Kosheverova era prietenă cu Nina Vasilievna, soția lui Șostakovici Familiile se vizitau adesea unul pe celălalt - șostakovicii locuiau nu departe, pe același Kirov, lângă Lenfilm Kosheverova mi-a spus cum au fost ea și Moskvin cu Meyerhold și Zinaida Reich, s-au tratat cu plăcinte cu varză: "Anul acesta, în timpul studiilor după Muddle Instead of Music, Dmitri Dmitrievich a apărut în puține locuri, a rămas acasă " Prietenia a devenit tot mai puternică când în mai s-a născut o fiică la șostakovici, iar copiii au fost duși împreună la dacha Şostakovici este unul dintre cei care cu siguranţă nu ar putea numi un an "paşnic" În , a început Simfonia a patra, în ianuarie a terminat prima mișcare și lucra la a doua Pe ianuarie, Pravda a publicat un articol "Muddle instead of Music" despre opera lui Șostakovici "Lady Macbeth of the Mtsensk District", pe februarie - "Ballet Falsity" despre propriul său "Bright Stream" (articole despre filmul "Prometheus", despre "artişti - ticăloşi") Filmarea desenului animat al lui Cehanovski "Povestea preotului și a lucrătorului său Balda" cu muzică de Șostakovici a fost imediat oprită (Moskvin îl cunoștea bine pe regizor, muzica fusese deja scrisă, a văzut filmările și a înțeles că filmul poate fi foarte interesant) În aceste condiții, în primăvara anului , simfonia a fost finalizată și a fost interpretată de mai multe ori în mâini de șostakovici Kosheverova, după ce mi-a spus cum au ascultat piese noi interpretate de autor acasă, nu a putut să-l numească cu încredere pe al patrulea - la urma urmei, a trecut o jumătate de secol Cel mai probabil, Moskvin a auzit-o: după ce a vizitat Moscova după ce a călătorit de-a lungul Mării Negre, s-a întors la Leningrad pe martie și nu a mers nicăieri până în septembrie În orice caz, era conștient de conținutul său tragic "Specificitatea celui de-al patrulea ", după Marina Sabinina, "este că dezvoltarea aici este întreruptă tot timpul de cele mai ascuțite contraste imaginative și nu se oprește la mișcarea lungă și constantă a imaginii-gând Mintea și inima tulburate ale artistului, parcă pentru prima dată, îmbrățișează contradicțiile vieții în toată nemărginirea lor, iar el nu vede posibilitatea reconcilierii lor În toamna anului au început repetițiile, au fost grele, s-a pomenit din nou de "muzică haotică" Şostakovici a retras simfonia din spectacol Moskvin cunoștea contradicțiile ireconciliabile ale vieții nu numai din exemplul lui Șostakovici Probabil i-a fost mai greu decât pentru el Capitolul șapte Trilogie despre Maxim un prieten compozitor la fel de introvertit, care ar putea dezamorsa tensiunea emoțională în muzica tragică Moskvin a experimentat totul în el însuși Niciunul dintre prietenii lui din Maxim's Youth nu știa la ce se gândea în timp ce filma ultima scenă Polivanov l-a avertizat pe Maxim: "Oamenii așteaptă în Sormovo E greu acolo " Este , directorul fabricii Sormovsky este Nikolai Dmitrievich Moskvin Permiteți-mi să vă reamintesc că cadrul final s-a numit "Drumul către Sormovo" și Shumyatsky a scris despre asta, acuzându-l pe Moskvin că a transformat întreaga școală de camere din Leningrad pe o cale greșită Moskvin nu a spus nimic, dar urmele din sufletul lui de la astfel de acuzații și posibilele lor consecințe au rămas încă În decembrie , GUKF a interzis filmul lui Shpis, Milman și Mikhailov "Inginerul Gough", filmat la Belgoskino (înainte de aceasta, au filmat acolo "Întoarcerea lui Nathan Becker" - conform rezultatelor din ,

Shumyatsky l-a numit pe un la fel cu "Counter" și "Ivan" Dovzhenko) Spies și Milman au fost transferați la Lenfilm fără dreptul de a monta filme; au facut instalarea Mikhailov, după ce a pierdut echipa care devenise "a sa" pentru el, a decis să se întoarcă la fotografie, la design Moskvin nu l-a convins să rămână în cinema; dacă nu înțelegea, simțea: în timp ce prietenii lui scăpau cu o ușoară frică Un nou val de teroare după asasinarea lui Kirov părea să fi slăbit la sfârșitul anului - începutul anului , dar primul dintre "procesele mari" era deja pregătit Va avea loc în august, "marea teroare" va intra în apogeu În astfel de circumstanțe, pe tot parcursul anului și jumătate din , Moskvin a așteptat "Întoarcerea lui Maxim" Nu stătea degeaba, dimineața urmărea materialul prelucrat în laborator pentru o zi, se uita la împușcarea tinerilor cameramani Spies a scris o carte despre montaj și a discutat cu el despre legătura dintre plasticitatea cadrelor și montarea unei scene Ajutându-l de bunăvoie, Moskvin, conform poveștii lui Gordanov, a început să-și noteze gândurile despre treburile operatorului Și-a dedicat mult timp tehnologiei La studio s-a creat Sectorul Culoare, s-au realizat echipamente împreună cu Institutul Optical de Stat și au început filmările Moskvin a intrat în toate detaliile Fratele său Boris a lucrat la GOI și, în general, erau mulți cunoscuți Unul dintre ei, David Volosov, a lucrat la obiective cu zoom "Andrey Nikolaevich", a scris el, "mi-a oferit un mare ajutor atât în alegerea parametrilor optici, cât și în fundamentarea raționalității creării unor astfel de lentile pentru a extinde posibilitățile creative ale unui cameraman" De la mijlocul anilor treizeci, Moskvin a fost consultant permanent al lui Volosov, care a devenit unul dintre cei mai importanți optici ai țării, laureat al Premiului Lenin În numele directorului GOI, academicianul S I Vavilov, un filtru polarizant care îndepărtează strălucirea prea strălucitoare la fotografiere a fost dezvoltat de Grigory Faerman; și-a amintit: "Andrey Nikolaevich mi-a oferit cu amabilitate achiziția lui pentru revizuire (filtrul i-a fost adus din SUA de către Nielsen - Ya B), dar fără dreptul de a-l distruge" Faerman a creat o metodă casnică pentru fabricarea unor astfel de filtre; Moskvin și-a testat prototipurile A fost la sfârșitul anului , în același timp, Moskvin l-a întâlnit pe Vavilov în calitate de președinte al "curții publice" peste primul aparat de fotografiat sovietic "Photokor"; Moskvin a fost unul dintre judecători Andrey Moskvin, director de imagine Această invitație în sine este o confirmare a autorității lui Moskvin și în fotografie A urmărit noutățile, a știut să prindă rodnicia ideilor noi Când Leicas de format mic a apărut la începutul anilor treizeci, el a dezvoltat un aparat similar, l-a făcut și a început din nou să fotografieze multe Moskvin a fost interesat de însuși procesul de lucru: aproape că nu a tipărit mari măriri, a studiat negativul, în cel mai bun caz a tipărit mici "controale" Dar nu le-a aruncat, ci le-a lipit în albume mari Subiecții principali ai filmării sunt fiul și îndrăgitul câine al lui Hex, el și-a imprimat fotografiile în dimensiunea de x cm Datorită interesului lui Moskvin pentru Meyerhold, a apărut o pasiune pentru fotografia de teatru La cererea lui Moskvin, Șostakovici l-a adus la repetițiile The Queen of Spades, pe care Meyerhold le-a pus în scenă la Teatrul de Operă Maly Moskvin i-a iubit performanțele, acum a fost capturat de Maestrul însuși, energia, talentul lui La repetiții și la spectacol a filmat mai multe filme Am lipit comenzile în noul album În ea au apărut și alte serii de teatru, filmate din sală și în culise - Teatrul de Artă din Moscova "Țarul Fedor Ioanovich" și "Furtuna" (aici a fost atras în special de Tarkhanov, care l-a jucat pe Diky, filmările din

sală au fost adăugate la filmări) în dressing), "Regele Lear" la Teatrul Evreiesc de Stat Un album separat dedicat turneului celebrului actor chinez Mei Lanfang Făcând fotografii, tehnică, ajutând tineri cameramani, întâlnind prieteni în Leningrad și Moscova, unde a devenit deosebit de apropiat de Nielsen, mergând la Filarmonică, teatre, circ și expoziții - totul era interesant pentru Moskvin Nu a fost nimic principal - lucrul cu camera Și s-a auzit muzică veselă de marș din difuzor, primul troleibuz pe Bulevardul octombrie, o varietate tot mai mare de produse în magazine Și articole Pravda, plecarea lui Mihailov de la cinema, Simfonia a patra și un timp de nefuncționare atât de prelungit Două fluxuri de viață au determinat starea de spirit a lui Moskvin în prima jumătate a anului În aprilie a început perioada pregătitoare pentru "Întoarcerea ", dar încă nu era sigur că totul era în ordine Când filmările au început în iulie, Moskvin a intrat în ritmul obișnuit al muncii, încercând să se gândească doar la viitorul film Adio tineretului Cine cunoaște valoarea esenței sale, Cei mai demni oameni Abu Ali Ibn Sina Bolșevik a fost intenționat să fie un serial Kozintsev a scris: "Eisenstein (un cunoscător al genului!) A fost foarte bucuros să afle că a doua serie, conform tuturor canoanelor, se numește "Întoarcerea lui Maxim" " Iar stilul noilor episoade trebuia să fie același cu primul: în centrul eroului, el participă la fiecare scenă, punctul de vedere al naratorului este combinat cu punctul de vedere liric al eroului Regizorii au preluat scenariul în timp ce încă filmau prima serie, dar au simțit curând că timpul se schimbă, cerințele se schimbă Ei reprezintă Capitolul șapte Trilogie despre Maxim lyali conținut principal (, ascensiunea revoluționară dinainte de război; Maxim scapă din exil și este inclus în munca subterană), dar erau captivi stilului "Tinereții", le-a fost greu să se reorganizeze Lucrarea s-a prelungit și au decis să filmeze în , între două serii, o comedie socio-utopică Moskvin a susținut această idee S-au purtat negocieri cu Ilf și Petrov, Shaginyan, Slavin, a căror piesă "Intervenție" le-a plăcut mult tuturor, dar nu au primit scenariul Apoi au decis să pună în scenă "Părintele Goriot", dar GUKF nu a fost de acord cu acest lucru L-au adus pe Lev Slavin, cu care se împrieteniseră deja, să lucreze la scenariu, iar el a venit cu povestea unui ordin militar care a provocat o avalanșă de grevă în expansiune Imaginea "bulgărelui de zăpadă" a fost interesantă, regizorii au preluat această idee și l-a mulțumit pe Moskvin cu posibilități vizuale Dar dezvoltarea făcută de Slavin în spiritul "dramei puternic puse laolaltă" nu li s-a potrivit După ce au refăcut versiunea următoare, au încercat într-o oarecare măsură să revină la principiile "Tinereții" Eram fără timp (trebuie să ai timp să filmezi natura de vară), conducerea a apăsat, cerând doar o "dramă puternic asamblată", care venea din dragostea lui Stalin pentru filmele americane clare din punct de vedere al dramaturgiei, toate acestea s-a reflectat în scenariu Evaluându-l imediat după lansarea filmului, Kozintsev a spus: " a trebuit să apelăm la ajutorul izvoarelor tradiționale tradiționale vechi și deja ruginite, pe care le consider durerea noastră, nenorocirea noastră " Dar au atins principalul lucru: au creat imaginea lui Maxim într-o nouă etapă a biografiei sale - care a învățat multe, dar nu și-a pierdut farmecul În cele din urmă, scenariul a fost predat, din aprilie - perioada pregătitoare În aprilie, a apărut un articol al cameramanului Yuli Fogelman (a făcut puține filme până acum, dar printre acestea se numără Acordeonul lui Igor Savchenko) cu următoarea concluzie: , Smut - va arăta exemple de formă și simplitate "raționalizată", purtând calități picturale înalte Înțelegerea lui

Fogelman despre "raționalizat" poate fi văzută din comparația dintre "prietenele" de către experimentatul Vladimir Rapoport și debutantul "Șapte curajoși" Yevgeny Velichko, a cărui lucrare "se află mai aproape de stilul realismului socialist, deoarece nu este pretențios" Nu există nicio "simplificare" în apelul la frumusețe fără pretenție; mai degrabă, este un protest ascuns împotriva "trăsăturilor revitalizatoare" ale lui Shumyatsky În contextul discuției despre naturalism și formalism și al presiunii crescânde a normelor realismului socialist, articolul lui Fogelman "Dreptul la creativitate" a fost o încercare de a abandona monopolul unui stil în arta camerei Este simptomatic faptul că Fogelman a dovedit dreptul operatorului de a lucra pe exemplul lui Moskvin Kozintsev a scris că în "Tinerețe" el și Moskvin au decis în avans să vorbească chiar și despre sublim pe un ton prozaic Fogelman a obiectat: "Ar trebui să presupunem că nu a fost o "decizie predeterminată", ci tema, materialul Tineretului lui Maxim, care a determinat proza pentru Moskvin ca metodă de reprezentare" Și a făcut o concluzie categorică: cinematograful nostru "fără îndoială, va suna atât în limbajul prozei, cât și în limbajul poeziei, și în versuri și romantism, în funcție de sarcina tematică atribuită artistului" Andrey Moskvin, director de imagine Începând filmările pentru The Return, Moskvin a înțeles bine sarcina tematică Dar alegerea "metodei" depindea nu numai de subiect, ci trebuia să fie legată de "Tineretul" Moskvin nu credea deloc că face concesii naturalismului și formalismului acolo: "Cred că Maxim's Youth, în ciuda unor eșecuri pur la camera, are ideea potrivită și, dacă aș putea filma din nou Youth, aș filma mai bine, dar pe aceleași temeiuri Din păcate, nu și-a numit eșecurile Kozintsev a considerat un dezavantaj faptul că viața fabricii nu a fost simțită în spatele peretelui de sticlă al biroului managerului Moskvin putea să ofere cu ușurință un fundal plin de viață, să zicem, umbre pe fereastra atelierului, dar știa intuitiv că fundalul gol și plat era justificat artistic aici Moskvin cu siguranță nu a fost de acord cu Trauberg, deși, poate, nu i-a plăcut ultimul prim-plan al lui Maxim în celula de pedeapsă cu o oarecare supraexprimare a expresiei S-ar putea să nu-i placă cadrul cu santinelă pe perete, aproape o autocitare de la S V D - nu pentru că amintea de "trecutul formalist", ci pentru că era prea mult în el Există și o citare automată în The Return: în scena construcției baricadei, mai multe cadre sunt foarte apropiate ca compoziție de cadrele din New Babylon Expertul în film Semyon Freilikh a explicat acest lucru prin sarcini artistice și ideologice similare A existat o asemănare a sarcinilor, dar Kozintsev și Moskvin, alegând punctele de tragere, puteau rezolva cu ușurință loviturile în mod diferit Motivele aici sunt diferite, principalul, cel mai probabil subconștient, este acela de a consolida sentimentele care i-au cuprins pe platourile de filmare Și-au amintit cum au filmat "Babilonul" aici, la Odesa, și în timp ce lucrau la cadre apropiate ca conținut, au simțit, desigur, legătura lor din punct de vedere istoric - de la baricadele Comunei până la baricadele muncitorilor ruși, dar, cel mai important, în ceea ce privește personalitatea de la "Babilon" la "Întoarcere" ei au simțit schimbări în ei înșiși și în nivelul muncii lor Acest sentiment de maturitate creativă, "prețul esenței cuiva" a apărut, cu toată nemulțumirea, după "Tinerețea lui Maxim" La Conferința Întregii Uniri, Eisenstein a spus că "Cinematografia sovietică intră în perioada sa clasică" Prin "clasic" a înțeles "exemplar", dar această definiție este folosită și într-un sens diferit - ca desemnare a unuia dintre cele două tipuri "atemporale", permanente de creativitate artistică, științifică, în

general, orice fel de creativitate Robert Falk a remarcat că "sentimentele romanticilor sunt, parcă, sincere din punct de vedere fiziologic, spirituale" Este adevărat: "romanticul" vine de la sine, arată lumea altuia, parcă ar trece-o prin el însuși; "clasic" simte armonia lumii, secretele ei în afara lui, în mod obiectiv, și vorbește despre lume ca din exterior Toate definițiile sunt condiționate, non-dialectice, deoarece nu există "clasici" și "romanț" în forma lor pură În opera fiecărui artist există trăsături de ambele tipuri, totul ține de relația lor Și încă se schimbă pe măsură ce personalitatea se dezvoltă Tinerețea este caracterizată de romantism, cu maturitate și înțelepciune, mulți romantici vin să privească lumea din exterior Kozintsev, Trauberg și Moskvin au urmat această cale frecventă de dezvoltare Cu romantism tineresc, cu melodramă în Ferris Wheel și S V D totul clar Însă "Pardesa" este o lucrare în mare măsură romantică Filmând fotografii "subiective", Moskvin nu numai că s-a pus în locul personajului, ci el însuși a experimentat ceea ce l-a îngrijorat pe erou, și-a transmis expresiv sentimentele Fără îndoială că nu Capitolul șapte Trilogie despre Maxim reverberația romanticului în "Babilon" și în începutul "alb" din "Unul" Dar "Unul" a devenit punctul de cotitură, raportul a început să se schimbe spre cel clasic Punctul de cotitură a fost fixat de "Tinerețea lui Maxim" Asta nu înseamnă că "clasicul" a înlocuit cu totul "romanțul": filmul are cadre și chiar piese "trecute prin el însuși", dar clasicul primează Este greșit să considerăm prologul "KEnosti" un rămas bun de la FEKS (începutul "alb" al lui "One" a fost o autoparodie adio excentricității), dar repetarea cadrelor "Babilonului" din trilogie este o rămas bun nostalgic de la romantismul tinereții Calea echipei lui Kozintsev și Trauberg poate fi considerată un model al drumului întregii generații de inovatori ai cinematografiei sovietice în ani Prin urmare, cuvintele lui Eisenstein despre noua perioadă ca "clasică" sunt atât o evaluare a acesteia ("exemplar"), cât și o definiție a tipului predominant de creativitate, o afirmare a maturității artei încă foarte tinere "Întoarcerea lui MAXIM" Dorința de puritate a genului este caracteristică doar așa-numitelor epigoni Descoperitorii și fondatorii amestecă cu sălbăticie elemente stilistice și compoziționale diferite, devenind învingători nu după legile gustului, ci după instinctul său instinctiv Boris Pasternak În Întoarcerea, se presupunea și un prolog - evadarea lui Maxim din exil, dar nu a fost posibil să-l înlăture complet Lucrarea a fost dificilă, chiar la începutul ei, din cauza întreruperilor în film și echipament, au stat jumătate de lună; asociată cu centralizarea excesivă, managementul defectuos elementar a fost printre acuzațiile de sabotaj aduse un an mai târziu lui Shumyatsky, altor lideri ai GUKF și studioului Acest lucru a fost agravat de vremea rea din august și septembrie, care a determinat o expediție la Odesa (nu pot să nu citez câteva rânduri dintr-o scrisoare a lui Șostakovici, care a venit la Odesa cu un grup, către prietenul său Ivan Sollertinsky: "Și , în sfârșit, încă o distracție: împreună cu un cameraman Moskvin, mă angajez în lăcomie Mergem la un hotel din Londra și comandăm diverse feluri de mâncare fenomenale Comandam cu o zi înainte, cu o zi înainte Pe parcurs, bem gin, whisky , țuică de sherry etc băuturi de lux, care sunt disponibile în Londra din abundență Această activitate îmi face multă plăcere ") Până la sfârșitul filmărilor, în februarie , în pavilion a fost filmat un scurt prolog în stilul "Tinereții": seara, un felinar singuratic, Maxim, Dyoma, Andrey se plimbă cu melodia "Învârte, învârte " Pe acest fundal sunt inscripții despre soarta a trei camarazi, apoi credite și scene extinse cu Natasha și Turaev Abia după

aceea personajul principal apare pe ecran Crescând, Kozintsev, Trauberg, Moskvin și Yeney au rămas fideli tinereții lor excentrice Ieșirea lui Maxim este una dintre confirmările acestui lucru Pe ecran este colțul deschiderii arcuite dintre holurile cârciumii Este decorat cu o perdea chintz colorată și seamănă cu un portal de teatru Apariția din spatele cortinei lui Maxim, cântând la chitara burghezilor Andrey Moskvin, director de imagine "Întoarcerea lui Maxim" Cadru din film Tavernă Ieși din Maxim melodia skuyu "Charming Eyes" - spectacol de teatru, pop, asemănător cu circul en-tre din "Youth" Moskvin s-a îndreptat spre cameră cu un prim plan, apoi a plecat puțin și s-a deplasat mai departe împreună cu Maxim, ținându-l la aceeași dimensiune Mișcarea lentă, răspunzând ritmului negrabă al cântecului, a făcut ca "ieșirea" să fie aproape un număr pop, deoarece piesa este lungă, iar deschiderea "portalului" este întotdeauna vizibilă în fundal Însă zoom-ul asupra prim-planului lui Chirkov a arătat o discrepanță între cântecul interpretat cu nesăbuință și ochii serioși ai lui Maxim, evaluând situația, căutând o legătură Și în scena ședinței comitetului de grevă, Maxim este serios în prim-plan, dar scântei vesele strălucitoare se văd clar în ochii lui Portretele lui Maxim din primele scene sunt filmate simplu, dar această simplitate are propriul scop și, în plus, ea însăși nu este atât de simplă Moskvin umplu taverna cu lumină moale difuză Fumul a făcut lumina "vie", oscilând, creând o atmosferă specială, "umedă", sau ceva, de local de băuturi și înmuiind chintz-ul strident și pictura murală "industrială", nu lipsită de umor, executată de Enei sub primitiv Pe acest fundal domol, Maxim mergea cu o chitară, luminată de o lumină generală de sus în față În prim-planuri, lumina de fundal a camerei a înmuiat umbra și a ajutat să se vadă clar ochii Scena jocului de biliard a fost filmată mai ales în planuri medii - Maxim, funcționarul Dymba și fanii sunt iluminați de lumina generală Fără a complica lumina în șuturile de la mijloc, Moskvin i-a oferit lui Kozintsev libertatea de a lucra cu figuranți În spațiul înghesuit din jurul biliardului, directorul, cu participarea lui Moskvin, a distribuit cu grijă fanii, îmbrăcați diferit - în întuneric și lumină Lângă jacheta întunecată a lui Dymba, există întotdeauna o cămașă albă a unui ofițer sexual cu un decantor de vodcă pe o tavă Acest lucru l-a ajutat pe Moskvin să creeze contrastul necesar în cadru Și când fotografiile s-au luminat (mai întâi Maxim, apoi Dymba și-a scos jachetele), a ridicat camera mai sus Această creștere a făcut posibilă păstrarea contrastului, deoarece fețele luminoase au început să ocupe cea mai mare parte a cadrului (apropo, creșterea este justificată din punct de vedere psihologic: mulțimea din jurul biliardului a crescut și a blocat-o de la cameră) Prim-planuri ale jucătorilor și lumina de podea sunt mai elaborate, publicul transferând inconștient acest lucru la cadrele mijlocii pline de mișcare cu lumina lor mai simplă Duetul benefic al lui Boris Chirkov și Mihail Zharov nu a dispărut, în ciuda fundalului colorat Portretele lui Maxim la începutul scenei întâlnirii, când stă pe pervaz, iar în fereastra din spatele lui se vede o sală de biliard, sunt și ele elaborate cu grijă Operator asistent la primele două episoade din trilo Capitolul șapte Trilogie despre Maxim Aleksey Sysoev a povestit cum Moskvin a iluminat astfel de portrete: "Nu existau foarte multe dispozitive pentru prim-planuri Cinci sute sub sticlă mată pe podea Ea a lucrat în lateral, astfel încât o mică lumină laterală a căzut pe fața ei Aparatul este pe lateral Înapoi pentru a rupe fundalul - întotdeauna puțin deasupra Și lumina de fundal este slabă pe partea umbră Permiteți-mi să vă explic: cinci sute este un dispozitiv de lumină difuză destul de puternic cu o lampă de de wați;

mai târziu, au apărut mici dispozitive, numite cu afecțiune "bebeluși", iar Moskvin le folosea deja pentru a-și lumina ochii Alte dispozitive - lumină direcțională (reflectoare); pentru a înmuia lumina și a-i reduce puterea, ei, mai ales cel care lumina umbra, purtau "plase" de tifon Această metodă de iluminare este bine cunoscută, întregul punct aici este în Moscova "ușor" Dispozitivele conform instrucțiunilor sale au instalat iluminatoare El însuși a făcut ajustări la dispozitivele care luminează fața Uneori atingea dispozitivul cu mâna și părea că nici măcar nu se mișca, dar o schimbare ușor vizibilă a decis totul În primele planuri ale lui Maxim, stând pe pervaz, nu există un dispozitiv de control, acesta este înlocuit cu lumina de la fereastră în sala de biliard Iluminarea de fundal a dispozitivului din stânga este foarte slabă pentru a crește contrastul părților luminoase și întunecate ale feței; aceasta corespundea contrastului general crescut al imaginii a întregii scene Dispozitivul din stânga dădea, de asemenea, o strălucire acută în ochi, acele scântei vesele care l-au ajutat pe actor să transmită o atitudine sarcastică față de menșevici și entuziasmul vesel al unei persoane conectate la o ceartă aprinsă (Maxim încă nu se ceartă, el doar cu o privire serioasă "sedens down" exclamații puternice ale menșevicilor cu acorduri de chitară, să nu se audă în camera alăturată) Aceste portrete, precum prim-planul cu ochi serioși pe melodia de deschidere, fac publicul să se simtă: Maxim este același cu care l-au cunoscut din prima serie, dar în unele privințe nou Ei justifică și erudiția, neașteptată pentru băiatul din Yunost, într-o dispută pe marginea textului rezoluției, și jocul ca un nebun în scenă cu biliard Operatorii au o legendă că Moskvin a acoperit prim-planuri cu aproape o duzină de dispozitive De fapt, la acele trei sau patru dispozitive despre care vorbea Sysoev, el, din când în când, dacă actorul se întorcea în cadru, adăuga unul sau două dispozitive pentru a ilumina chipul într-o nouă poziție Dar legenda există și este consacrată în memoriile lui Apollinary Dudko, care a venit odată să fotografieze un portret al Natașei pentru a învăța cum să pună lumina "în stilul Moscovei" M-a derutat fraza lui Dudko despre numeroasele dispozitive mici "în jurul ochilor actriței"; aceasta a contrazis alte povestiri, inclusiv a lui Sysoev Reacția lui Sysoev însuși la cuvintele lui Dudko pe care i le-a citit a fost neașteptată: "Ei bine, Andrei Nikolaevici ar putea aranja un spectacol pentru el Nu-i plăcea dacă l-au văzut cum aprinde lumina și putea să rămână prea mult, apoi, când au plecat, a scos surplusul Dragostea lui Moskvin pentru farse, crescută de benberism, nu a dispărut de-a lungul anilor, la fel ca și dorința de a susține legendele care circulau despre el Voi observa, de asemenea, că "nu i-a plăcut dacă au urmărit cum aprinde lumina", nu pentru că ar fi făcut un secret din metodele sale, ci pentru că era sigur: fiecare cameraman trebuie să vină la propriile metode de iluminare Să revenim la portrete În primele scene, Moskvin a conectat pictural pe Maxim adult cu felul în care era în tinerețe și Andrey Moskvin, director de imagine a subliniat noi trăsături ale caracterului său Dar pentru a crea imaginea eroului, a trebuit să țină cont de schimbarea genului Moskvin a separat în mod clar personajul și imaginea; într-o recenzie a manuscrisului cărții lui Kosmatov despre cameramanship ( ), el a remarcat că nu se concentrează pe "rezolvarea sarcinii principale - dezvăluirea caracterului și imaginii unei persoane" De ce este necesar să le separăm? Cu același personaj, imaginea eroului este diferită, să zicem, în comedie și tragedie și, prin urmare, vizual, el trebuie rezolvat diferit De exemplu, personajele lui Dymba și Malyuta Skuratov sunt în multe privințe asemănătoare (un aliaj de agresivitate, presiune

obscenă, victorie obscenă cu servilism), dar cât de diferite imagini cu ajutorul regizorilor, artiștilor, make-up artiștilor și, bineînțeles , Moskvin, Zharov a creat în trilogie și în "Ivan cel Groaznic"! Imaginea lui Maxim este mai puțin vizibilă, dar și ea schimbată de la serie la serie Slavin a scris: "Desigur, scenariul pentru The Return of Maxim este o dramă de film" Și Kozintsev și Trauberg au încercat să continue stilul "Tinereții" și "prin instinct instinctiv", după ce au câștigat, poate nu o victorie atât de completă, dar impresionantă, au amestecat "elemente stilistice și compoziționale diverse", conectând cap la cap piese de excentric dramatic și grotesc, domestic și liric În "Tinerețe", eterogenitatea a fost ținută ferm împreună de imaginea eroului "romanului de aventuri" Nu a existat nicio legătură puternică aici; Maxim nu a participat la un număr destul de mare de scene Cu atât mai importantă era imaginea lui Moskvin a fost atent la primele prim-planuri, cheia dezvăluirii personajului și creării imaginii unui conspirator cu experiență Urmează, în cuvintele lui Moskvin, "carne" În , el a supravegheat munca lui Dudko, care filma primul film, și i-a subliniat succint schema "trei dispozitive", adăugând: "Acesta este un schelet și compune "carnea" singur pentru el" Dudko a considerat că aparatele mici suplimentare sunt "carne" (și, apropo, a folosit uneori scheme de iluminare prea complexe) Moskvin avea altceva în minte - raportul dintre portret și fundal, atmosfera generală a episodului Și doar după "carne" puteți vedea cum decizia cameramanului s-a schimbat de la "Tinerețe" la "Întoarcere" Fondul plat gol este un motiv plastic important al Tineretului, care dezvăluie caracterul oarecum convențional al scenelor individuale, destul de în stilul unui "roman de aventuri" În a doua serie, este extrem de rar, folosit în forma sa pură doar în redacția Pravda, unde este pe deplin justificat: lumina de la singura lampă suspendată cu abajur conic nu ajunge pe pereți, subliniind nelocuirea redacției, care trăiește sub amenințarea închiderii și confiscării proprietății Este interesant folosit fundalul plat din scena ședinței comitetului de grevă Aproape toate fotografiile cu menșevici merg pe fundalul unui perete întunecat, abia lucrat, în fotografiile cu Maxim, fundalul este o fereastră - un punct luminos, "viu" din cauza fumului luminat și a mișcării jucătorilor de biliard Și în cadrul studentului menșevic de la fereastră, punctul de tragere este astfel încât un perete întunecat este vizibil și prin fereastră Dintre toate scenele din filmul cu Maxim, există doar câteva "de cameră" (cu Natasha, cu Turaev), în timp ce în rest există un fundal activ, plin de viață Chiar și în multe cadre medii lângă biliard, Moskvin a păstrat profunzimea planului general al tavernei cu propria sa viață activă Un astfel de fundal corespundea sarcinii regizorului "de a surprinde imaginea unui vulcan, a unui cazan care fierbe" Capitolul șapte Trilogie despre Maxim și a devenit "carne", crescând pe "scheletul" - prim-planuri ale lui Maxim Nu mai era un portret static "tras" după legile clarobscurului (deși Moskvin nu a abandonat deloc studiul clarobscurului), ci o imagine dinamică a eroului în plină viață Un truc atât de clar precum schimbarea luminii din interiorul scenei funcționează și pe imaginea lui Maxim Răspândirea demonstrației, construcția baricadei și începutul bătăliei (înainte de moartea lui Yerofeev) au fost filmate în lumina soarelui Când Erofeev a rostit ultimele cuvinte, Maxim s-a îndreptat la toată înălțimea cu o față furioasă deja pe fundalul norilor grei, intensificați de fum întunecat, iar în muzică a apărut un marș funerar, în care Șostakovici a introdus intonații nu numai de tristețe , dar şi de furie Schimbarea luminii pentru a schimba starea de spirit, starea eroului nu era ceva nou, dar

împreună cu compoziția impresionantă a cadrelor, schimbarea ritmului montajului, interpretarea plină de suflet a actorilor și puterea muzicii, a ridicat punctul culminant al scenei și al întregului film la nivelul patosului autentic La un alt grad de abilități de regie, cameraman, actorie, primirea ar fi formală Pudovkin a văzut și alte trucuri în film "care erau tipice pentru faxuri", de exemplu, trecerea lui Maxim în ochelari întunecați după ce baricada a fost zdrobită "Și în același timp", a spus el, "nu se poate vorbi de niciun formalism Ceea ce rămâne este doar forma clară în care conținutul este colectat și făcut mai inteligibil pentru privitor Claritatea formei - într-un amestec îndrăzneț de genuri, care se îndepărtează de drama cinematografică pură și, în principiu, contraste picturale, conectând a doua serie cu prima Și la fel ca acolo, Moskvin a ascuțit adesea recepția la limită În scena uciderii imaginare a lui Maxim, aducerea picturală la limită a făcut posibilă ascunderea cumva "izvoarelor dramatice tradiționale ruginite" Manifestarea Sutelor Negre este deosebit de caracteristică Pentru scena naturală, au ridicat o mulțime de o sută de oameni, o stradă potrivită Potrivit lui Kosheverova, pe când era încă în studio, când le-a arătat lui Eney și Moskvin figuranții deja îmbrăcați, Moskvin a sugerat să mute filmarea în pavilion Cunoscând rezultatul, nu este greu de reconstituit cursul gândirii sale: tonalitatea cadrelor demonstrative trebuia să contrasteze puternic cu cadrele destul de ușoare care completează scena de pe baricadă O poți face la locație, dar pavilionul a făcut posibilă îngroșarea mai mult a atmosferei: eliminând casele reale și cerul din cadru, concentrându-te pe lucrul principal cât mai mult posibil, oferind o imagine generalizată în una sau două cadre, adăugând contrast de gen și stil cu contrastul alb-negru Moskvin și-a prezentat ideea lui Eney, ca întotdeauna, pur industrial: "Ne trebuie o sută de metri pătrați de catifea neagră Îl vom găsi? A fost suficient pentru ca Eney să deseneze, fără să scoată un cuvânt, două felinare pe o bucată de hârtie și un grup de oameni în adâncurile dintre felinare De asemenea, directorii au înțeles imediat sensul propunerii și au schimbat imediat textul observațiilor sau, mai degrabă, le-au eliminat cu totul, lăsând un "Ura!" Eney a acoperit peretele pavilionului cu catifea neagră și a instalat felinare Moskvin a așezat instrumentele în prim plan în dreapta, mai adânc în stânga (lumina de la felinar), iar în fața fundalului a scos fum și l-a luminat ușor Au aprins felinarele și doar cincisprezece figuranți, conduși de Dym- Andrey Moskvin, director de imagine "Întoarcerea lui Maxim" Filmat din filmul Demonstrația sutelor negre m bătălie, cu un portret al regelui și steaguri au trecut de pe fundal la cameră Într-un ritm mecanic, Dymba a ridicat mâna, strigând răgușit "Hura!", repetau ceilalți cu sârguință după el Absența muzicii a subliniat contrastul "Ura!" fără suflet cu sentimentul uman al unui mars funerar Groaza s-a răspândit de pe ecran Decizia neașteptată a scenei, propusă de Moskvin, în comparație cu scenariul, a făcut-o extrem de precisă nu numai în reprezentare, ci și în expunerea însăși ideea de "patriotism" a Sutei Negre puterea sa contonantă, distructivă Nici nu este întâmplător, desigur, că există o asemănare cu fotografiile de cavalerie germană care galopează în Babilon, care sunt similare în ceea ce privește plasticitatea și ritmul mecanic În scena manifestării, ideea Sutei Negre este expusă într-un mod ascuțit publicistic, în scenele Dumei - într-un mod ascuțit excentric Moskvin ar putea spori excentricitatea lui Purishkevich și Markov al -lea, dar a făcut-o doar în pragul "puțin", împușcând, de exemplu, pe Markov, care l-a imitat pe Petru I, puțin de jos Prezentând Duma într-un mod

"protocol" (cum a fotografiat-o fotograful Dumei în), Moskvin a subliniat natura documentară a scenei Toată atenția este acordată actorilor, portretele lor sunt asemănătoare cu fotografiile din reviste de atunci Abia spre finalul celei de-a doua scene, principală, din Duma, când după discursul lui Turaev au început bacanalele Sutelor Negre, Moskvin a ascutit unghiurile, a adus cele mai caracteristice chipuri într-un prim plan Scenele din Duma au oferit o imagine clară a "vorbișului parlamentar" Georges Sadoul a notat în A History of the Motion Picture că acestea sunt "făcute cu atâta grijă și pricepere încât Frank Capra le-a folosit în filmul său Mr Smith Goes to Washington, care are loc și în Parlament" Aceasta este o remarcă importantă, pentru că vorbind despre influența cinematografiei americane asupra noastră (a fost și chiar a plantat de conducerea GUKF, care cunoaște bine preferințele filmului lui Stalin), ei uită adesea de efectul opus Merită menționat partea de producție a filmării Dumei Echipamentul Lenfilm s-a îmbunătățit de multe ori de pe vremea lui Sevzapkino, dar tehnologia americană nu a stat pe loc Joseph Walker, directorul de fotografiat al lui Capra, a avut o selecție mai bună de lumini, configurații mai bune ale camerei și fotografii mai bune în mișcare Cu toate acestea, în ceea ce privește calitatea imaginii, fotografiile Dumei nu sunt în niciun fel inferioare fotografiilor din sala de Congres din domnul Smith Și Moskvin pe platoul de filmare al Dumei a stabilit un fel de record, obținând un mare efect artistic și o înaltă calitate tehnică cu mijloace minime Construit pentru două filme Capitolul șapte Trilogie despre Maxim "Întoarcerea lui Maxim" Cadru din film Duma de Stat decorarea sălii Palatului Tauride a reprezentat doar jumătate din ea, dar a ocupat întreaga zonă a celui mai mare pavilion al studioului Conform normelor, cu o astfel de zonă, toate dispozitivele pornite ar trebui să consume aproximativ de amperi Filmat pentru prima dată de grupul "Deputat al Mării Baltice" (scena întâlnirii Petroșov- ta) Operatorul suficient de experimentat Mikhail Kaplan nu a putut îndeplini standardele: pe planurile generale, dispozitivele consumau aproximativ de amperi Moskvin avea nevoie de două ori mai puțină lumină decât norma, de aproape trei ori mai puțină decât la "Deputatul Balticii" Trebuie să-i aducem un omagiu lui Kaplan - într-un articol despre Moskvin (iunie), el a apreciat foarte mult episodul Dumei în ceea ce privește compoziția cadrelor și a luminii Ideea principală a articolului lui Kaplan este că în "Tinerețe" Moskvin nu a părăsit încă complet trecutul formalist, iar în "Return" s-a "învins", ajungând la o interpretare realistă, pentru care "a rupt cu hotărâre și irevocabilitate" cu așa-numita iluminare spotty" Kaplan a scris asta cu cea mai bună intenție: credea că îl ajută pe Moskvin, rupându-l de trecut și declarându-l realist %, dar a greșit atât în general, cât și în special Este adevărat că în The Return sunt scene filmate cu o lumină generală difuză, dar Moskvin nu a abandonat deloc spoturile sale preferate și alte descoperiri ale perioadei Fax Ceea ce este deosebit de interesant este că planurile generale ale Dumei sunt luminate tocmai de "pete" Moskvin și-a aplicat principiul constant "un dispozitiv funcționează pentru fiecare loc" și, prin stivuirea densă a punctelor, ajustate cu precizie în luminozitatea lor, a creat impresia de lumină difuză generală cu un număr minim de dispozitive (vă amintiți involuntar cum Serghei Rachmaninov, când a fost întrebat despre secretul uimitoarei sale cântări la pian, a răspuns că secretul nu, doar nu apăsați tastele adiacente) Dar asta nu este tot Lucrând la limita inferioară a luminii, adică la un pas de risc, Moskvin nu a tras așa-numitele duble de siguranță În loc de schimburi, conform planului,

au filmat Duma în schimburi, economisind mult film Bineînțeles, performanța genială nu depindea doar de Moskvin, ci de profesionalismul întregului grup, dar contribuția lui, exemplul său, a fost decisivă "Au tras într-un ritm fără precedent", și-a amintit Zharov "Moskvin, un om posomorât cu ochelari, și Kozintsev - ei au condus filmarea - au decis să tragă fără câteva fotografii " Vorbim despre scene cu Zharov într-o tavernă Moskvin și-a asumat un risc tehnic uriaș, filmând o singură captură, dar datorită acesteia, aproape întreaga parte a filmului a fost filmată în trei schimburi Economie mai mare Andrey Moskvin, director de imagine Vara M M Tarkhanov, îmbrăcat în Sheremetev, a venit în vizită la Moskvin, care filma o scenă în taverna Maxim's Return, din pavilionul vecin unde a fost filmat Petru cel Mare De la stânga la dreapta: L Trauberg, A Moskvin, M Tarkhanov, G Kozintsev, deasupra lui - B Chirkov și M Zharov ca Maxim și Dymba Misiunea timpului a fost dată de combinarea lucrării lui Kozintsev cu actorii și instalarea camerei și a luminii Moskvin a creat un sistem de comunicare silențioasă cu asistenții și iluminatorii folosind gesturi expresive și economice care nu necesitau mișcări inutile Și a făcut-o atât de artistic dar că uneori părea că conduce lumina: iluminatoarele îl idolatrizează și reacția la fiecare gest era instantanee - dispozitivul era aprins, direcția fasciculului era schimbată, o parte a fasciculului era acoperită cu placaj Au fost multiple întârzieri fără vina grupului și o expediție neprevăzută, au fost refilmări, dar filmul a fost terminat cu mari economii, pentru care au primit mulțumiri și premii aprilie a trecut cu succes la Moscova În timp ce copiile celei de-a doua serii erau tipărite, GUKF a decis să relanseze The Youth of Maxim pe ecrane, dar s-a dovedit că aproape toate cele de exemplare (un număr mare la acea vreme) au fost "văzute" până când au fost complet uzat Pentru prima dată, și probabil singura dată, la doi ani de la lansarea unui astfel de tiraj, filmul a fost retipărit Autorii ar putea fi mândri de asta, iar dacă adaugi marele succes al The Return, atunci odihnește-te pe lauri Nu era în regulile lor Fără să piardă o zi, Kozintsev și Trauberg au preluat scenariul pentru a treia serie "PARTEA VYBORG" Mi se pare că principalul lucru atât în viață, cât și în artă este simțul proporției Nu îmi place nimic excesiv Galina Ulanova După finalizarea scenariului, regizorii au scris: " acum putem privi înapoi, reflectăm critic asupra deficiențelor seriei anterioare" Printre ei, ei au remarcat "o oarecare diferență" de stil: "Dacă în prima serie predomină scenele lirice și imaginea lui Maxim este prezentată în mișcare și creștere, atunci în a doua serie scenele lirice s-au retras în fundal, iar evenimentele istorice oarecum a împins figura lui Maxim" În a treia serie, ei și-au stabilit scopul de a "crea o mare dramă istorică" Au ținut pasul cu tendința generală stabilită de Stalin, dar acesta nu a fost un simplu tribut adus modei: Capitolul șapte Trilogie despre Maxim erau sinceri, credeau atunci în corectitudinea unei astfel de mișcări de la serie la serie Sinceritatea și credința au făcut din The Vyborg Side un film suficient de puternic pentru vremea lui Accentul pe marea dramă a determinat abordarea lui Moskvin asupra descrierii, iar omogenitatea genului a condus la același principiu pentru toate scenele dezvăluirii plastice a imaginilor personajelor și a mediului Dar două scene au necesitat expresie picturală: distrugerea cramelor și incendiul depozitelor de produse alimentare Scenariul a fost gata abia la sfârșitul lui decembrie , iar livrarea filmului a fost planificată pentru noiembrie Pentru a nu rata iarna, în februarie-martie au înlăturat de urgență "natura părăsitoare" și abia pe martie au intrat în perioada normală pregătitoare Și așa s-a întâmplat că filmările au

început cu cadre care nu au stabilit "intonația poveștii" întregului film - de la distrugerea pivnițelor (focul a fost filmat în toamnă; ca și alte episoade, nu a fost inclus) în film) Prima filmare a avut loc în seara zilei de februarie, de ziua lui Moskvin Februarie a fost geroasă și fără zăpadă, s-a creat un viscol prin aruncarea zăpezii aduse de camioane la elicele a patru suflante de vânt cu lopeți A fost greu pentru toată lumea, în special pentru actori - au fost biciuiți de vârtejele de zăpadă Dar Moskvin a cerut ca, chiar și în înghețuri de de grade, asistentul Sasha Zazulin să curețe cadrul camerei după fiecare fotografiere Acoperit cu o jachetă căptușită împreună cu aparatul de fotografiat, lucra prin atingere, cu degetele înghețate de îngheț Perseverența lui Moskvin a justificat totul: nu a existat un singur metru de căsătorie din vina camerei Nu a existat nici un defect fotografic, deși în timpul regimului de fotografiere regimul de lumină se schimbă rapid și este dificil să se determine nivelul de iluminare de fundal și expunerea globală cu ochiul Moskvin i-a chemat pe regizori să urmărească primul material cu obișnuitul "Vino să fii supărat" Nu trebuia să fiu supărat Dinamica reflexiilor luminii, rafale ascuțite ale unei furtuni de zăpadă, ritmul febril al mișcării actorilor, tonul general, condensat în întuneric pe alocuri și susținut în toate cadrele în ciuda tuturor dificultăților tehnice, toate au creat o intonație apropiată de replicile lui Blok: "Seara neagră, / Zăpada albă / Vânt, vânt! / Omul nu stă în picioare Apoi au filmat alergarea lui Maxim și a tovarășilor săi, prim-planuri cu Evdokia, pogromiștii și au editat totul sub scherzo-ul lui Șostakovici, în care "Puiul prăjit " a fost înlocuit cu acordurile patetice ale întregii orchestre În structura generală a filmului, scena a devenit o explozie ritmică, expresivă, între scena lent din Consiliu cu Natasha bolnavă și scena calmă din bancă S-a creat astfel un vârf de tensiune dramatică, care a pregătit un alt, deja tragic, vârf al filmului în scena curții Prima fotografiere a fost un test serios al noului echipaj de filmat pentru Moskvin Al doilea operator a fost Georgy Filatov; în , împreună cu Gunzburg, a filmat Fiul Țării al lui Eduard Ioganson și, de unul singur, încă trei dintre filmele sale Moskvin a susținut activ numirea lui Filatov pentru filmul complex vizual "Profesor Mamlock", l-a pus sub supraveghere și a făcut față cu succes Dar a vrut să obțină și mai mult de la profesor și a cerut al doilea la Vyborgskaya: nu putea exista o universitate de operator mai bună Ca de obicei, Moskvin l-a pus în credite "pe picior de egalitate", facilitând revenirea la munca independentă Din pacate ea Andrey Moskvin, director de imagine Moskvin cu Ordinul Steagul Roșu al Muncii Cel mai probabil, este februarie , imediat după acordarea ordinului, deoarece în viața obișnuită nu a purtat niciodată ordinul Fotografia operatorului A Pogorely nu a avut loc - s-a îmbolnăvit grav, Filatov a murit în A fost un asistent bun, dar, după cum a spus viitorul cameraman Vyacheslav Fastovich, care a lucrat la trilogie ca iluminator, în comparație cu pedantul Posypkin, a fost puțin "răsfățat" de experiența propriilor filme Ambii asistenți, Misha Aranyshev și Sasha Zazulin, au fost și ei nou-veniți în grup (observ că Aranyshev a absolvit VGIK abia în și, cu mâna ușoară a lui Moskvin, a devenit ulterior operatorul principal al Kazakhfilm) Între timp, Moskvin a trebuit să controleze toate acțiunile subordonaților săi mai atent decât cu brigada sa obișnuită Iarna - s-a dovedit a fi dificilă pentru Moskvin A început încă din toamnă: unul dintre cei mai apropiați prieteni ai săi, cel mai cinstit Eney, un comunist care, împreună cu legendarul Mate Zalka, a salvat rezervele de aur ale Rusiei pentru republică, a fost declarat troțkist în , iar acum a fost exilat

în Kazahstan Nielsen a fost arestat în octombrie Moskvin nu s-a putut abține să nu se gândească la fratele său: Se- Bărbații, un inginer talentat, au ocupat o poziție responsabilă într-o fabrică mare și, la fel ca Nielsen, au plecat într-o călătorie de afaceri în SUA Premonițiile au fost justificate la începutul lunii noiembrie În cele din urmă, în dimineața zilei de februarie, a doua zi după prima filmare a filmului The Vyborg Side, a aflat că Spies împărtășise soarta lui Nielsen și Semyon Semyon, Shpis, Nielsen sunt cei mai apropiați (cel puțin despre Yeney știa că trăiește) și câți - începând cu Adrian Piotrovsky - au ajuns în temnițele doar cunoștințelor! Cum s-a comportat Moskvin după arestarea fratelui său? După arestarea fratelui său, el a așteptat căutarea și și-a distrus aproape întreaga arhivă, fără a cruța nici măcar înregistrările cu carcasele camerelor Mai târziu, a rupt aproape toate fotografiile lui Meyerhold din album El a făcut acest lucru nu de frică pentru sine, ci din teamă de a-i răni pe alții Nu a ars cărțile și poeziile pe care el însuși le-a retipărit și piesa lui Gumiliov - ar răspunde el însuși pentru aceasta, dar în multe fotografii de lângă Meyerhold erau Șostakovici, Ivan Sollertinsky și alții Cartierul din album cu "dușmanul poporului" ar putea fi o dovadă pentru NKVD Yeney și-a amintit că în ziua plecării a venit să-și ia rămas bun Moskvin l-a dus în camera lui, unde erau o mulțime de lucruri neașteptate cumpărate de la "piața de vechituri" și în magazinele comisionare: " și-a deschis " anticariat" și cu cuvintele " acest lucru vă va fi de folos "a început să-mi dea niște lucruri " Moskvin, ca și Kozintsev, nu a pierdut contactul cu Enei, l-a ajutat cu bani și pachete În noiembrie , prietenii Spionilor Capitolul șapte Trilogie despre Maxim a făcut o încercare de a-și alina soarta, neștiind că fusese deja împușcat Moskvin a scris: " Pe tot parcursul lucrului în comun, B V Shpis s-a dovedit a fi o persoană ideală cinstită și un excelent lucrător de producție - un entuziast în domeniul său" Biletul, o mărturie excelentă a curajului civic, a supraviețuit din fericire Apropo, aceasta este singura dată când Moskvin a semnat "Lucrător de artă onorat, purtător de ordin" înainte de semnătura sa (a primit Ordinul Bannerului Roșu al Muncii pentru "partea Vyborg") El a fost unul dintre cei care au putut spune despre sine în cuvintele Annei Akhmatova, scrise încă din : "Nu avem nicio lovitură / Nu ne-am abătut de la noi înșine / Și știm că într-o evaluare târzie / Fiecare oră va fii îndreptățit / Dar în nu există oameni pe lume mai fără lacrimi, / mai aroganți și mai simpli decât noi Ce l-a ajutat pe el și pe alți oameni "fără lacrimi"? Forța minții Si bineinteles munca Vasily Vlasov a fost invitat ca artist pentru a treia serie Nu a lucrat în cinema, dar a cunoscut și iubit cinema; I-am cunoscut pe Kozintsev și Trauberg în timp ce urmau cursurile lor ca voluntar Pentru regizori și Moskvin, era important ca Vlasov să fie un cunoscut, al lui Vlasov a fost atras de atmosfera creativă, de prietenia cu care a fost primit de echipă Vorbind despre asta, artista Tatyana Shishmareva, soția lui Vlasov, a adăugat: "Vasili Andreevici a lucrat deosebit de bine cu Moskvin, deși Moskvin era o persoană complexă" Printre altele, Vlasov a admirat capacitatea lui Moskvin de a lucra cu mâinile sale Și Moskvin era interesat și de Vlasov ca persoană: potrivit criticului de artă Boris Suris, el era un povestitor genial, generos cu ironie, care avea propria părere asupra fiecărei probleme, de cele mai multe ori nu coincide cu înțelepciunea convențională Probabil, și din această cauză, lui Moskvin îi plăcea să viziteze casa lui Vlasov Schițele care au supraviețuit arată că Vlasov, un ilustrator de cărți experimentat, cunoștea perfect epoca, a capturat spiritul scenariului și a găsit

tonul general potrivit Dar schițele nu aveau simțul proporției, erau supraîncărcate cu detalii Prin urmare, pentru Vlasov, discuțiile lor cu regizorii și remarcile laconice ale lui Moskvin au însemnat mult și, cel mai important, asistența sa practică în toate etapele de traducere a schițelor în decor Soluția a fost simplificată, detalii de prisos au rămas, rolul compoziției, corect găsit de la bun început, a crescut Vlasov și-a îndeplinit cu succes sarcina, peisajul creat de el a avut o legătură directă cu opera lui Enei din seria anterioară și a fost complet independent, răspunzând trăsăturilor dramatice ale părții Vyborg Era și un decor "străin" - povestea cu Duma s-a repetat Tânărul artist Alexander Black a construit Coridorul Smolny pentru The Man with a Gun El a spus: "M-am dat în totalitate acestei lucrări, dar am fost ucis la proiecție minuțiozitatea finisării coridorului s-a transformat într-o recuzită pe ecran, într-un coridor de carton" Filmat de Martov, dar în mare grabă: filmul a fost lansat de aniversare Black i-a cerut lui Moskvin permisiunea să vină la el să filmeze acest decor, dar nu a putut, era ocupat cu filmul său După ce l-a întâlnit seara pe Moskvin, a auzit: "Vino cu mine" Special pentru el, lumina decorului a fost aprinsă în peisaj și a văzut "pavilionul viu" pe care l-a conceput "Andrey Nikolaevich m-a consolat: "Nu dispera!" Și mi-am dat seama cât de important este tot ceea ce face operatorul Scurt Andrey Moskvin, director de imagine Frazele lui Andrei Nikolaevici mi-au dat multe în viață Peisajul a fost "reînviat" prin interpretarea pitorească a spațiului În a doua serie, natura multigen a provocat în unele scene (o crimă imaginară, de exemplu) o abatere de la principiile picturale În Vyborg Side, filmul de la Moscova este implementat în mod constant în aproape toate scenele și cadrele Fotografia principală a început pe mai cu scene din Consiliul Districtual Vyborg Scenariul spune: "Haos și acumulare: tocmai am mutat Mobilier, mape cu carcase, bannere, cutii cu cartușe amestecate Toate acestea sunt pe ecran, dar aproape invizibile Moskvin a iluminat primul plan și adâncimea cadrului cu lumină de diferite forțe, iar obiectivul a focalizat astfel încât oamenii și lucrurile din prim plan să fie clar vizibile, iar fundalul să fie mai puțin clar Al doilea plan și fundalul sunt înmuiate de fum încă slab - camera este afumată Dar atmosfera de neliniște nu a dispărut datorită detaliilor găsite cu precizie ale primului plan (mașina de scris pe care Mișcenko scrie cu un deget stă pe o masă antică din secolul al XVIII-lea) și un astfel de aranjament de oameni și mobilier în adâncuri, care sunt nu mai detalii, ci contururi generalizate, dispunerea maselor luminoase si intunecate transmiteau spiritul haosului initial De asemenea, Moskvin s-a asigurat că detaliile importante ale fundalului nu dispar La cererea sa, sloganul "Toată puterea sovieticilor!" scris cu litere mari exagerate: este bine citit și nu foarte tăios Au mai fost filmate astfel și alte obiecte: coridorul Smolny, curtea, malul, chiar scena naturală a cozii pentru beneficii Și aici Moskvin are același efect: în planul general, ca să nu mai vorbim de cele medii și mari, fundalul (planta de pe cealaltă parte a râului) este înmuiat, neclar Atenția privitorului este în prim plan Dar filmul este dominat de medium și prim-planuri, recepția ar putea deveni monotonă Moskvin a evitat acest lucru cu o compoziție deschisă și deschisă a cadrelor: face să simți spațiul nu numai în profunzime, ci și în lateral, dincolo de ecran Da, și adâncimea cadrului, deși înmuiată, dar în forță maximă a lucrat pentru a crea starea de spirit a scenei, sporind astfel diferența în atmosfera scenelor vecine Moskvin a mers de-a lungul liniei fine dintre claritate și neclaritate, claritatea contururilor și moliciunea lor, fără a cădea

niciodată în exces Simțul proporției era impecabil Dramaturgia filmului se bazează pe scene conversaționale extinse cu participarea activă a personajelor secundare și a figuranților Trauberg a scris despre personajele "de fundal": "În această imagine, fundalul "Maxim" era plin de întindere " Formula lui Kozintsev pentru "Vyborgskaya": "mediu uman condensat, suprasaturat " Semnificația formulei și sensul fundalul este clar din scena instanței La început, Natasha și asesorii stau la o masă pe fundalul unui perete alb Pe același fundal este filmat un avocat: procesul se desfășoară conform vechilor norme juridice Dar din momentul în care Maxim a intervenit, lucrătorii și Gărzile Roșii au apărut în spatele judecătorilor, iar când Yevdokia a început să încerce, în spatele judecătorilor era deja o masă densă de oameni Încălcarea normelor de atitudine a oamenilor față de spațiu a scos la iveală o nouă atitudine de oamenii unul față de celălalt Moskvin a construit compoziția fotografiilor în așa fel încât să existe un mediu uman suprasaturat în toată lumea, chiar și în prim-planuri O astfel de întindere a "fondului lui Maxim" a însemnat pentru Moskvin o atitudine serioasă față de portretele personajelor secundare sau pâlpâind într-un cadru participanții Capitolul șapte Trilogie despre Maxim "Partea Vyborg" Cadru din film Curtea Marivanna (L Emelyantseva) kov figuranți, dar spre deosebire de filmele timpurii, să spunem, "Babilon", unde portretele muncitorilor parizieni sunt filmate fiecare separat, în "Vyborg Side" sunt date fără separare de mediu Iată Marivanna: doar două prim-planuri Îndepărtează frumos fața drăguță a unui student creat de Kozintsev Școala Tersk Larisa Emelyantseva nu a fost dificilă Dar ceea ce era important pentru Moskvin nu era doar Maryivanna, ci diferitele grade ale experiențelor ei, în plus, diferitele grade ale conștiinței ei Primul cadru, botezul primului ei copil în Consiliu Portretul este clasic în compoziție - fața este deplasată în sus și la dreapta, deoarece privirea este îndreptată în diagonală în jos și spre stânga (în spatele scenei - un copil) Este singură în cadru, fundalul este vizibil înmuiat, toată atenția este pe chipul ei: îi zâmbește copilului și a fericirii proprii, personale Al doilea prim-plan este în instanță Neașteptarea verdictului lui Evdokia a provocat o pauză și deodată Maryivanna a exclamat cu admirație: "O, ce bine!" Aici fața este frontală, aproape presată pe marginea inferioară a ramei, astfel încât soțul care stă lângă el și cei imediat din spatele lor să fie clar vizibili Fața ei este evidențiată și lucrată de lumină puțin mai vizibil decât fețele celor din jurul ei; cadrul se citește ca un portret al ei Și aici lumina este diferită, și atât de mult încât în primul moment, în timp ce fața ei este concentrată atenția, s-ar putea să nu recunoască în ea mama, zâmbind de fericirea ei, văzută mai devreme Dar acum sensul propoziției a ajuns la ea, ea și-a ridicat capul, a zâmbit - acum este deja imposibil să nu o recunoști Moskvin a înțeles că această fotografie a fost primul punct culminant al scenei și, se pare, trebuia să o "tripună" Dar a avut încredere în dramaturgie, a avut încredere în actriță și a ajutat-o doar "puțin" punând lumina pentru ca atunci când a ridicat capul doar puțin, ochii și dinții să-i strălucească Și ca răspuns la zâmbetul ei orbitor, la strigătul ei, toți cei din jur au început să zâmbească Acum Marivanna este fericită pentru o altă persoană Al doilea vârf al scenei - momentul perspicacității lui Evdokia - a devenit punctul culminant al filmului Criticii au scris despre părtinire: linia lui Evdokia a venit în față, atenuând linia lui Maxim Acest lucru este parțial adevărat Însă imaginea lui Maxim avea o marjă de siguranță pe scara trilogiei, iar distorsiunea nu a fost teribilă pentru el, chiar dacă regizorii și

actrița, bine scrise în scenariu, au pedalat puțin imaginea lui Evdokia Natalya Uzhviy, o actriță de teatru ucraineană care a jucat și în filme, și-a amintit cuvintele lui Kozintsev: "Ai ochi mari expresivi Poți spune multe fără cuvinte " Aceasta este esența imaginii unei femei tăcute, ai cărei ochi trădează chinul interior "Împreună cu Moskvin Andrey Moskvin, director de imagine "Partea Vyborg" O fotografie din filmul Judecată a lui Evdokia (N Uzhviy) am căutat mult timp și cu atenție un portret al Evdokiei Kozlova - și-a amintit Uzhviy "Ne-am hotărât pe o coafură elegantă, care deschide fața și o eșarfă neagră strictă care încadrează fața " Moskvin a urmărit cum era legată eșarfa în fiecare cadru: în combinație cu iluminare diferită (lumină puternică deasupra capului în subsol, lumină moale de sus în stânga în curte etc), umbra de la eșarfă de pe frunte și obraz era diferite ca mărime și rezistență Basma a jucat un alt rol: ca părul care acoperă oblic o parte a frunții, îngusta fața, ascunzând "pomeții mari" tipici ucraineni Principalul lucru este ochii Moskvin nu le-a evidențiat cu dispozitive suplimentare, dar ținând cont de forma ochilor și a frunții actriței, alegând direcția luminii principale și obișnuita iluminare mică de jos, le-a sporit expresivitatea în unele scene și oarecum le-a înăbușit în altele Și asta a ajutat-o pe actriță Uzhviy era obișnuită în teatru cu o afișare deschisă de temperament; nu i-a fost ușor să creeze o imagine tragică asupra reținerii exterioare Prin urmare, momentele în care au izbucnit durerea și angoasa soției soldatului au devenit punctul culminant al rolului: strigătul Natașei "Urăsc!", Exclamația după verdict "Mai bine ucide! "Vocea ei devine stridentă, inumană Fața este distorsionată de atâta furie, atât de chin, încât este pur și simplu imposibil să o privești", spune scenariul Uzhviy a jucat-o Dar a jucat și tragedie în alte scene Și duși de actriță, care și-a arătat abilitățile la filmările distrugerii pivnițelor, regizorii deja aflați în prima scenă din Consiliu au remarcat-o prea mult din mulțimea femeilor Era prea mult, Moskvin și-a luat măsurile Filmând scena din subsol după proces, a estompat ochii lui Evdokia, a rezolvat mai puțin detaliile feței, i-a evidențiat pe Dymba și Ropshin cu lumină și compoziție În acest fel, a înmuiat atingerea de teatralitate apărută din dorința actriței de a fi tot timpul la nivelul tragediei Uzhviy s-a trezit într-o nouă atmosferă de filmare, "nu a fost niciun tam-tam, nici zgomot, nici defecțiuni bruște Totul era subordonat creativității" (din păcate, au fost defecțiuni, doar actorii nu știau despre ele: de exemplu, pe iulie, în plină filmări, camera Eclair a eșuat; Moskvin a filmat toată trilogia cu ea; Mitchell a fost a adus la pavilion, un aparat de fotografiat alt tip, cu care nu mai lucrase înainte; a fost nevoie de timp să-l stăpânească, dar experiența, ingeniozitatea, intuiția lui Moskvin i-au permis să continue filmarea fără întrerupere) Uzhviy a înțeles bine ce a făcut Moskvin pentru ea și, încercând să "își îndeplinească datoria față de memoria lui", ea a spus despre el: "A urmărit cum funcționează Moskvin a fost o plăcere Aici apare în pavilion și începe să frământe Capitolul șapte Trilogie despre Maxim să moară, punându-și mâinile pe spate și, în ochii celor neinițiați, parcă n-ar face nimic Kozintsev, stând la camera de filmat pune la cale o fotografie și repetă cu actorii Și Moskvin continuă să se plimbe, aparent că nu vad scena jucată de actori În întreaga lui înfățișare, chiar și în mers, se simte calm deliberat Nu-i pot uita ochii, albastru deschis, oțel, ușor ironici și batjocoritor Părea că vorbeau despre faptul că el, Moskvin, are ceva foarte interesant în viața lui și el însuși face exact ceea ce consideră el important, necesar și incitant În sfârșit, scena este construită, prinde viață Moskvin se duce la

cameră, aruncând din mers: "Doamnă, să tragem!" Acum îmi amintesc cu un zâmbet Și apoi, în acele zile, această scurtă frază mi-a sunat ca un semnal de atac Ea m-a stimulat, m-a forțat să fiu colectată, mi-a insuflat încredere în mine, a dat naștere calmului, m-a pus în starea de spirit potrivită Acesta este un portret izbitor de fidel al lui Moskvin I-a iubit pe actori, i-a ajutat cu tehnicile sale de cameră, disponibilitatea de a lucra, capacitatea de a o face aproape imperceptibil (la urma urmei, nu a "rătăcit", ci a pus lumina) Actorii i-au răspuns în schimb De fapt, ei vorbesc foarte rar despre operatori Moskvin este o excepție În memoriile lui Kuzmina, Zharov, Birman, Sobolevsky, Zheymo, multe pagini sunt dedicate operatorului și omului Moskvin Dar Uzhviy a văzut și ceea ce alții nu au văzut Despre momentele în care rolul "nu a funcționat", actrița a scris: "În direcția lui Moskvin, îmi era frică să mă uit Nu știa cum să-și ascundă sentimentele, iar fața lui putea întotdeauna să determine în mod inconfundabil atitudinea față de ceea ce se întâmpla - de la angoasa de moarte până la un zâmbet de aprobare Închis, ascunzându-și sentimentele, Moskvin la momentul filmării, când atenția tuturor era îndreptată către actori, și-a permis să nu-și ascundă sentimentele Așa era doar când era singur cu cei mai apropiați prieteni Și în momentul ascensiunii creative Începutul lui noiembrie Ultima filmare de noapte este finalul filmului și al trilogiei Maxim într-o șapcă și o jachetă de piele stătea într-o mașină deschisă Tragând puțin de jos, Moskvin a aprins lumina în așa fel încât, în timp ce Maxim era nemișcat, pielea jachetei nu strălucea, părea mată, chipul părea "sculptural" - a apărut un "portret generațional al unui comandant", ca portretele ceremoniale, atât de îndrăgite de arta oficială a anilor treizeci Acest lucru nu era în scenariu, nici regizorii, nici Chirkov nu s-au gândit la asta Potrivit lui Trauberg, Moskvin verifica șinele și căruciorul, al doilea regizor, Ilya Fraz, făcea extra, iar Kozintsev, Chirkov și el, luându-și rămas bun de la Maxim, "stăteau într-un fel de așteptare stupidă, absentă" Moskvin, făcând munca obișnuită, de rutină, poate, nu s-a gândit să se despartă de trilogie, la durerea și bucuriile trăite de-a lungul anilor Dar a avut-o - nu a putut să nu o aibă! - un simț al trilogiei ca întreg Probabil, ideea unui "portret de ceremonie" a venit atunci când a pus lumina asupra figurii fine a lui Chirkov, legat cu o curea Simțul proporției nu a eșuat: asemănarea cu un astfel de portret era evidentă, dar nu excesivă În plus, "portretul" a dispărut rapid De îndată ce Maxim și-a scos șapca, a zâmbit, a strigat "La revedere, Natasha!", Lumina de pe chipul lui s-a schimbat, strălucirea vie a trecut pe pielea jachetei Toată "splendoarea" s-a dovedit a fi doar o altă glumă a unui tip din spatele avanpostului Narva, care l-a portretizat pe comandant ca fiind Andrey Moskvin, director de imagine odată el a portretizat un luptător de circ în fața Natașei Combinația neașteptată a lui Moskvin de patos ironic cu glume și versuri a făcut ecou începutul trilogiei și a corespuns întregului ei spirit O mașină s-a deplasat de la locul ei, un cărucior cu o cameră și Moskvin agățat de el s-a rostogolit de-a lungul șinelor Acum Maxim era văzut mai mare Un moment de rămas bun Maxim, și-a amintit Trauberg, " întorcându-se către public, întorcându-se către noi (în acest moment aparatul și mașina s-au apropiat), în liniște, cu un zâmbet ușor trist, a spus: "La revedere, tovarăși!" Da, am fost camarazi buni - Kozintsev, Moskvin, Eney, Chirkov, Șostakovici, eu, toți cei care au lucrat cu noi și el, Maxim " OPRIRE MIȘCAREA Geniul nu este statica proporțiilor și relațiilor găsite, ci secretul mișcării de neoprit Geigory Kozintsev La noiembrie a apărut prima recenzie pe operator- Lucrarea J skuyu în

"partea Vyborg" - un act de acceptare de către direcția studioului: "Principalul cameraman al filmului, A N Moskvin, a obținut rezultate artistice excelente Lucrarea sa în film este un clasic al cinematografiei sovietice " noiembrie - prima recenzie în presă: " cameramanii A Moskvin și G Filatov au dat dovadă de o calitate excelentă Cu un gust și o subtilitate rară, cu o corectitudine extremă, fără efecte false și într-un singur stil, au rulat întreaga bandă, dând piese de perfecțiune extraordinară în multe locuri "(Boris Agapov) În același sens, au scris în numeroase recenzii după lansarea filmului pe ecran la februarie Spre deosebire de Yunost, nu au existat dispute cu privire la soluția picturală, cuvintele "clasic al artei cameramanului sovietic", scrise într-o recenzie închisă, reflectă opinia generală Rămâne de înțeles cum a reușit Moskvin să atingă înălțimea clasică Anatoly Golovnya a încercat să facă acest lucru într-un articol publicat în februarie Golovnya a analizat Alexander Nevsky, The Vyborg Side și The Oppenheim Family - filme construite pe o "interpretare pitorească a materialului" Unele dintre aprecierile sale sunt discutabile, în special asupra lui Alexander Nevsky, iar în analiza lui Vyborgskaya a "re-teoretizat", demonstrând că "Moskvin aproape niciodată nu are clarobscur", dar există un anumit "ton deschis" (când articolul a fost retipărit) în paragraful despre "ton deschis" a fost eliminat) Dar el a dezvăluit corect principalul lucru: soluția picturală este asociată cu stilul individual al lui Moskvin, dezvoltat "de-a lungul întregii activități"; stilul se bazează pe faptul că "Moskvin plasează acțiunea într-o atmosferă cinematografică, într-o lumină cinematografică"; în combinație cu compoziții deschise, aceasta extinde câmpul cadrului, permițând actorului să lucreze liber După ce a înțeles corect esența lucrării lui Moskvin, Golovnya s-a încurcat din nou și a scris că fiecare cadru era deosebit de convingător Capitolul șapte Trilogie despre Maxim dând "interpretare picturală realistă", iar metoda lui Moskvin este extrem de interesantă și originală, "dar într-o oarecare măsură condiționată" De fapt, opusul este adevărat: puterea "atmosferei cinematografice" a lui Moskvin constă în faptul că lumina în mod deliberat "condițională", adesea nerealistă a obținut impresia unei interpretări complet realiste Alte exemple pot fi adăugate la exemplele din Tineret În a treia serie, lumina unei scene importante din subsolul Evdokia nu este justificată de o sursă naturală Evidențierea cu lumină a unui actor din grup (Maryivanna în instanță) este, de asemenea, un dispozitiv condiționat Însăși separarea luminii prim-planului și fundalului de cele mai multe ori nu corespunde bine cu iluminarea reală Dar comparând astfel de cadre, este ușor de găsit un numitor comun: acestea sunt cadre în care principalul lucru este actorul Impresia de realism a imaginii este creată de justificarea psihologică a luminii Într-o carte despre Kozintsev și Trauberg ( ), Yefim Dobin scria: "Îmi amintesc de o conversație cu laconicul Moskvin, în care a formulat pe scurt: "Principalul este portretul ' În trilogie, priceperea lui a devenit mai mult obiectiv Însă prin această obiectivitate, patosul personal al artistului se observă Dobin a văzut-o în faptul că Moskvin nu și-a ascuns atitudinea față de eroi Dar a existat și un patos personal în sensul său de sine ca artist, care știa "prețul esenței sale", a simțit că a atins un astfel de nivel de măiestrie atunci când orice sarcină a devenit posibilă Dobin a vorbit și despre aceasta, descriindu-l pe Moskvin astfel: " și un artist de mare amploare epică, și cel mai subtil observator al epocii istorice, și un "spion" psihologic "de o vigilență excepțională și, în sfârșit, un textier pătrunzător " Pe scurt, toate acestea pot fi definite drept

"universalism virtuos" În memoriile sale despre Moskvin, Golovnya a declarat: "Idealul nostru a fost Valentin Serov cu universalismul său virtuoz: la urma urmei, noi, cameramanii, trebuie să fim universali, subiectele și materialele filmelor pe care le filmăm sunt prea diverse" Golovnya a avut în vedere momentul formării lor, mijlocul anilor , dar pentru Moskvin Serov a rămas întotdeauna un ideal La grandioasa expoziție din de la Muzeul Rus, unde au fost prezentate peste de lucrări ale artistului, Moskvin a petrecut multe ore, deoarece nu avea filmări în acel moment Și dacă la început picturile lui Serov l-au atras pe el și pe Golovnya cu mijloace expresive utile pentru cinema ("Fata cu piersici" ne-a dezvăluit multe în domeniul tonalității, Golovnya a amintit: "Petru la un șantier în anii Sf Moskvin au fost capturați prin opera lui Serov ca ceva unificat - în schimbările sale de la "Fata cu piersici" la "Răpirea Europei" și "Ida Rubinstein", și în integritatea acesteia Moskvin aparținea aceluiași tip de artiști ca și Serov Iar "universalismul său virtuos" nu este doar o capacitate profesională de a filma diferite filme în moduri diferite Universalismul lui Serov și, dacă vorbim despre marii artiști ai trecutului, Shakespeare, Rembrandt și marii maeștri ai secolului al XX-lea - Picasso, Richter - aceasta este capacitatea de a schimba, de a rămâne pe sine, aceasta este o mișcare continuă, dezvoltarea a ceea ce s-a realizat deja și o premoniție a dezvoltării ulterioare Universalismul este capacitatea de a folosi o varietate de mijloace expresive, uneori îmbinându-se în mod neașteptat, fără a încălca integritatea, armonia lucrării; acest sentiment constant Andrey Moskvin, director de imagine chiar şi într-o lucrare foarte complexă În cinema, cu opera sa în bucăți, cadru cu cadru, este necesar mai ales simțul întregului Și Moskvin a avut-o și el Cuvintele lui Golovnya despre legătura dintre soluția vizuală a "Vyborg Side" și întregul stil individual al lui Moskvin au însemnat că Moskvin, în timp ce se schimba, a rămas el însuși Dar Golovnya nu a fost susținută Ea a preluat, un alt punct de vedere a devenit familiar Un an mai târziu, Kaplan a susținut din nou: în trilogie, Moskvin "a reușit să renaște creativ" Chiar și în , Gordanov a scris despre revizuirea radicală de către Moskvin a pozițiilor sale la Odnaya Desigur, nu a fost, dar nu a existat nici o evoluție lină de la film la film A fost un proces mult mai complex, acumulările cantitative au dat trecerea la o nouă calitate, noi sarcini ne-au obligat să căutăm mijloace noi sau să le folosim pe cele vechi într-un mod nou, au existat și procese de dezvoltare internă greu de înțeles din exterior - "secretul mișcării de neoprit", În cele din urmă, timpul se schimba: " mult / S-a schimbat în viață pentru mine / Și eu, ascultător de legea generală, / M-am schimbat "Cuvintele lui Pușkin, o persoană și un artist cu adevărat integral, pot fi atribuite multor artiști mari: s-au schimbat, "ascultători de legea generală" și au rămas, în ciuda tuturor contradicțiilor, oameni întregi, armoniosi (Tsvetaeva: "Geniul este rezultatul contraacțiilor, că este, în cele din urmă, echilibru, armonie ") Moskvin a fost un astfel de artist IN CENTRUL DISCUTIEI Mișcarea a trecut prin contradicții Este greu de spus ce a fost "corect" și ce a fost "greșit" E timpul să decizi Goigori Kozintsev Mai , Vsevolod Vishnevski i-a scris lui Eisenstein: I * ^ "Cinema noastră alunecă încet Sunt sigur că filmul I ^ ✓ Perioada mea de dinainte de război (până în septembrie) s-a încheiat irevocabil Ideea verii lui poate fi răsturnată în iad până la sfârșitul verii acelui an Pe tot parcursul anului , Kozintsev și Trauberg au lucrat la scenariul pentru Karl Marx, iar din mai , împreună cu Moskvin și artistul Nikolai

Suvorov, au lucrat la scenariul regizorului În aprilie, ne-am dus la Lvov, devenit recent sovietic, și am ales locația pentru filmarea scenelor revoluției din (al doilea set complex de scene de locație, Comuna din Paris, a fost lăsat pentru vara anului) La începutul lunii iulie, scenariul regizorului era gata, Maxim Strauch a fost aprobat pentru rolul lui Marx, Nikolai Cherkasov - Engels Moskvin și Suvorov pregăteau împușcarea obiectului "Drumul spre Trier" Moskvin a lucrat cu pasiune: în sfârșit, lucrul adevărat după o perioadă lungă de pauză Regizorii au evaluat cu sobru rezultatele trilogiei (Trauberg: "Îmi place partea Vyborg", dar construcția reală este în prima serie încă cea mai bună ") În scenariul despre Marx, au revenit în mare măsură la metoda Tineretului, îmbinând patosul și lirismul, confruntarea Capitolul șapte Trilogie despre Maxim dacă scenele sunt lirice (întâlnirea studentului Marx și Jenny), aproape melodramatic (noapte, bătrânul Marx cu soția lui bolnavă), "documentar" (Engels în cartierele mizerabile din Manchester); disputele politice și bătăliile baricade au făcut loc scenelor cotidiene, impregnate de umor (creditorii iau ultimii bani de la Marx) și tragice, cu Marx suferind Totul era legat printr-o singură linie de patos revoluționar, romantic, însăși moartea lui Marx a devenit unul dintre vârfurile sale Două serii au acoperit mai mult de patruzeci de ani din viața eroului, țări diferite, zeci de personaje istorice Autorii au scris: " lăsați peisajele, lăsați galeria figurilor istorice Acesta va fi un film despre Marx și aceasta este sarcina lui - să-și arate viața cu toată seriozitatea, astfel încât gheața de bronzul memorial se topește, astfel încât fotografia devine nu decor, ci amintirea celei mai apropiate și dragi persoane Regizorii au avut în vedere reproducerile celebrei fotografii a lui Marx, care împodobeau pereții instituțiilor, bibliotecilor și apartamentelor Dar în cinema, cuvântul "fotografie" este adesea folosit în sensul de "lucrare cu camera", iar în dorința "ca fotografia să nu devină un ornament", apare un al doilea sens Notele lui Kozintsev din caietul de lucru pentru anii - arată cât de mult s-a gândit la stilul pictural, cum a vrut să scape de "pitorescul", de "reminiscențe șterse" precum ceața în stilul lui Whistler pentru Londra Kozintsev a discutat despre asta cu Moskvin și Suvorov Și, desigur, Moskvin însuși s-a gândit la rezultatele trilogiei și la cum să-l împuște pe Marx În toamna anului , cameramanul Igor Gelein a scris despre cei care lucrează cu imaginea într-un mod nou; Kozintsev, Trauberg și Moskvin au fost numiți primii O lună mai târziu, a apărut un articol al lui Mark Magidson și Joseph Martov: acuzându-l pe Gelein că înlocuiește arta cu tehnologie, ei spuneau că creșterea abilității operatorilor a încetinit Și imediat un exemplu: "A Moskvin este considerat pe bună dreptate maestrul de conducere al așa-numitei școli din Leningrad Cu toate acestea, în ultimele sale lucrări, el este mai puțin exigent cu el însuși ca artist Adevărat, materialul trilogiei despre Maxim a necesitat o soluție stilistică diferită decât, de exemplu, filmul strălucit New Babylon de Moskvin Dar din punctul de vedere al noilor sale sarcini, Moskvin ar trebui să aibă și ar putea găsi o soluție mai perfectă pentru trilogie Geleyn a răspuns că "Babilonul" este un film formalist, uitat "în ciuda picturii sale frumoase", în trilogia "Moskvin atinge frumusețea rară a "scrisului" prozaic, nu sărăcit, clar, atingând cea mai mare inteligibilitate și inteligibilitate a artei " Articolele au fost numite și alți operatori, de exemplu, Geleyn a remarcat creșterea lui Arkady Koltsatoy de la primele lucrări la Marele cetățean și "declinul în înălțime" a lui Eduard Tisse în Alexander Nevsky și Anatoly Golovnya în Minin și Pozharsky, dar Moskvin a fost din nou obiectul principal al

disputei Timpul a decis, acum este ușor de evaluat contribuția fiecăruia la dezvoltarea artei Dar de ce, atunci, în centrul discuției (a fost atât în discuția despre filme, cât și în conversațiile operatorilor) s-au aflat din nou lucrările lui Moskvin? Cert este că dintre cei trei operatori de frunte ai primei generații, doar Moskvin a depășit relativ ușor piatra de hotar de la începutul anilor treizeci Tisse a filmat Trăiască Mexic!, dar negativul filmului neterminat a rămas în Statele Unite De câțiva ani, Eisenstein și Andrey Moskvin, director de imagine Tisse a fost cheltuită pe Lunca Bezhin Filmul nu a fost lăsat să fie finalizat, puțini oameni i-au văzut materialul, l-au judecat după articole devastatoare Criza echipei Pudovkin a fost deja discutată În "Victory" și "Minin și Pozharsky" Golovnya s-a arătat filmând marea, peisaje; partea slabă erau portretele, imaginile eroilor (desigur, nu numai din vina cameramanului) Încercând să se impună ca succesori sau subversivi ai tradițiilor, noua generație de cameramani și-a corelat ideile în primul rând cu lucrările lui Moskvin Prin urmare, susținând îmbunătățiri tehnice în cadrul unui "stil unic", Geleyn, ca și Kaplan, l-a acuzat pe primii Moskvin de formalism, în timp ce Magidson și Martov, căutând să extindă diversitatea stilistică, au scris despre deficiențele trilogiei Mai mult, au scris după "latura Vyborg", care, în ceea ce privește dramaturgia, care a determinat și stilul cameramanului, s-a apropiat cel mai mult de cerințele unui "stil unic" Anterior, la o discuție despre Întoarcerea lui Maxim din iunie , Magidson a spus că toate lucrările lui Moskvin sunt "infinit de bune", că "fiecare dintre lucrările sale este un stil nou Ne hrănim cu Moskvin și, sper, că în următoarea lucrare vom primi și o mulțime de Moskvin de la el " Dependența de el a afectat și atitudinea față de Moskvin Martov lucrase anterior la Leningrad și a fost puternic influențat de Moskvin; expresia "așa-numita școală din Leningrad" din articolul său cu Magidson este o încercare de a se disocia Și influența lui Moskvin s-a răspândit deja pe scară largă: puteți numi Leonid Kosmatov, Boris Volchek, care l-a numit direct pe Moskvin profesorul său La Kiev, Yuri Yekelchik, un student al lui Demutsky, a studiat cu atenție filmele lui Moskvin, acest lucru poate fi văzut atât în Shchors, cât și în Bogdan Khmelnitsky Și Magidson l-a "mâncat" pe Moskvin: versurile peisajelor și portretele lui "Zestre" îi datorează mult Dorința de a-și afirma independența se manifestă în diferite moduri - uneori prin recunoștință față de cei de la care se învață, alteori prin distanțare Ambele au adăugat combustibil la focul controverselor Cum s-a raportat Moskvin însuși la dispute? În exterior, nimic Și în esență, l-au atins puțin, discursul de la ședința din a rămas o excepție de la regulă A abordat lucrarea, ținând cont de sarcinile propuse de lucrarea în sine, de intenția regizorului, fără să se gândească la cerințele următoarei modei de film La fel a fost și cu Marx Citind cu atenție scenariul, el și-a informat succint regizorii despre părerea sa atât din punctul de vedere al cameramanului, cât și din punct de vedere al dramaturgiei, cât și al dezvoltării personajelor Dacă regizorii, duși de acțiune sau de dialog, au supraîncărcat scena, el a spus "există o mulțime de bunuri"; nu s-a înșelat în evaluarea "produsului", simțind clar în ce filmare s-ar încadra cadrul Părea că nu prea se uită la litografiile și reproducerile adunate în grup, răsfoind foarte repede descrierea Londrei cu desene de Gustave Dore Dar mai târziu, din remarcile sale asupra schițelor lui Suvorov sau cu referire la vreo litografie, a devenit clar că își amintea perfect ceea ce s-a uitat pe scurt, a surprins detaliile care au determinat spiritul vremurilor și ar putea ajuta la recrearea sa figurativă A petrecut mult timp în dressing, unde

au căutat machiaje pentru personajele de diferite vârste, în studioul foto, de unde a ridicat "cheia" pentru a ilumina portretele în timp ce făcea teste foto La începutul lunii iulie, pregătirile pentru filmări au fost finalizate Capitolul șapte Trilogie despre Maxim Ei nu știau despre profeția lui Vișnevski ("planul verii anului poate fi răsturnat până la sfârșitul verii"), dar era adevărat Filmările nu au început niciodată - în septembrie, Jdanov i-a chemat pe Kozintsev și Trauberg la Moscova și a cerut o revizuire radicală a scenariului: "Vrei să-i arăți lui Marx omul, dar avem nevoie de un film despre Marx liderul" Moskvin a rămas în inactiv încă șase luni Patruzeci de ani Viața a trecut dincolo de a doua pasă David Samoilov Andrei Nikolaevici avea patruzeci de ani la februarie Nu a sărbătorit zilele de naștere Nadezhda Nikolaevna prezenta de obicei o carte și acesta a fost sfârșitul ei Plea adesea de acasă în seara aceea În , putea merge la Filarmonică - Natan Rakhlin a dirijat în acea zi - sau la circ pentru premiera Cercului curajului lui Alexander Buslaev Moskvin a încercat să evite marile companii, dar acest lucru nu a venit din izolare sau lipsă de interes pentru oameni Dimpotrivă, a avut întotdeauna un interes pentru oamenii apropiați și îndepărtați, motiv pentru care a preferat întâlnirile cu prietenii și cunoștințele față în față: așa se dezvăluie o persoană mai deplin decât într-o societate în care joacă involuntar un fel de " rol" Cel mai bun exemplu este Moskvin însuși cu o mască mohorâtă invariabilă în public Cu toată "întunecarea" lui, Moskvin iubea o glumă, o farsă, nu a fost jignit când au glumit cu inteligență la el Iată povestea lui Alexei Sysoev Una dintre modalitățile de comunicare silențioasă cu iluminatoarele a fost ca Moskvin să scuipe pe podea - unde ar trebui să fie plasat dispozitivul De asemenea, a început să marcheze locația camerei Asistenților săi nu le-a plăcut, au decis să ridice o "răzvrătire" Când Moskvin, în spatele peisajului, a arătat un loc pentru dispozitiv, Posypkin și Sysoev, de parcă nu ar fi înțeles ce se întâmplă, au luat camera și au condus-o în acest loc de neconceput Moskvin nu s-a supărat, a zâmbit, a făcut semn ca camera să fie returnată și nu a mai dat motive pentru rebeliune Și iată povestea lui Zharov: "Andrei Moskvin m-a întâlnit pe coridor Fără să răspundă "bună, Andrei!", m-a luat în tăcere de reverul unui sacou nou, m-a înțepat cu un cuțit, a făcut o gaură mare și, spunând "felicitari", a continuat Coridorul era gol, nu era nimeni să întrebe dacă Moskvin era nebun sau nu " Ajuns în camera grupului, Zharov a aflat că i s-a acordat o comandă Gaura din jachetă nu a afectat relațiile cu Moskvin: "Seara ne-am așezat în Astoria în camera mea, iar Moskvin în tăcere, dar cu mare gust, a băut pentru sănătatea mea" La martie , Kozintsev, Trauberg și Chirkov au primit Premiul Stalin de gradul I pentru trilogia Maxim (premiile au fost acordate pentru prima dată, niciunul dintre operatori nu le-a fost acordat) Cu puțin timp înainte de aceasta, Comitetul de cinematografie a prelungit perioada pregătitoare pentru Karl Marx până pe mai - o nouă versiune a scenariului nu a fost niciodată aprobată Și chiar mai devreme, în ianuarie, la o întâlnire a activiștilor studioului, președintele Comitetului, Ivan Bolshakov, i-a mustrat pe regizori pentru reelaborarea lentă a scenariului atunci când era distras de alte lucruri (Kozintsev Andrey Moskvin, director de imagine furcă la Teatrul King Lear, Trauberg a scris scenariile) Dar scenariul pentru "Karl Marx" a fost întârziat nu de "distrageri", ci de lipsa de voință a regizorilor de a abandona lucrurile fundamentale și în loc de "memoria celui mai apropiat" să dea "gheața bronzului monumental" Din cauza suișurilor și coborâșurilor cu scenariul, Moskvin, fiind considerat "atașat" de film, se afla în timp inactiv și,

ca de obicei, era angajat în tehnologie A continuat să urmărească lucrarea pe culoare, care a intrat într-o nouă etapă - în august , Ermler și Gordanov au început să filmeze filmul color Balzac în Rusia (după prima filmare, filmul a fost închis din motive de scenariu) Moskvin a fost serios interesat de munca noului laborator de iluminat Lenfilm Printre angajații săi a apărut un tânăr inginer Vladimir Pell Moskvin l-a ținut cu ochii pe el, iar Pell a încercat să-l cunoască mai bine pe cel mai faimos cameraman al studioului, l-a vizitat pe platoul de teste pentru Karl Marx, l-a întâlnit în ateliere și ateliere "Pretutindeni a fost un oaspete binevenit", își amintește Pell, "declarațiile sale laconice au fost apreciate de ingineri și muncitori care meritau greutatea lor în aur A fost iubit și respectat în special de vechii muncitori și stăpâni ai studioului Îi cunoștea pe toți după nume și patronim și era mult mai prietenos cu ei decât cu șefii și inginerii Odată ce Moskvin a venit la laborator și a întrebat despre una dintre lucrările în desfășurare: "Andrei Nikolaevich a aprobat ceva și a dat niște sfaturi, care nu ne-au fost imediat clare În general, Moskvin a fost caracterizat de concizie extremă și declarații fragmentare Pentru o persoană neobișnuită, multe dintre maximele rare ale lui Moskvin privind problemele tehnice au rămas de obicei pur și simplu de neînțeles Trebuie spus că abilitatea de a înțelege și descifra din mers afirmațiile lui Moskvin a fost pentru el un criteriu de evaluare a unui interlocutor sau a unui coleg de muncă Observând că Pell a "înțeles" cu ușurință, convins de cunoștințele și sârguința sa, Moskvin a început să-l ajute, i-a recomandat să se apuce de măsurarea expunerii și timp de mulți ani a devenit tema principală a lui Pell, care a devenit un om de știință proeminent în iluminat Mult timp a fost ocupat de noi hobby-uri, în primul rând o mașină cumpărată în Una dintre primele mașini de pasageri sovietice NAMI, produse la începutul anilor treizeci, a servit destul de bine fostului proprietar, Moskvin a pus-o ordine cu oarecare dificultate Acum a îmbunătățit motorul, managementul, caroseria Pe fundalul deja numeroșilor Emok, precum și al Ford-urilor și al Lincoln-urilor, mașina cu uși disproporționat de mici, un nas tocit și un blat din pânză arăta extravagant și a fost poreclit gnu de către studio Ignorând ridicolul, Moskvin a continuat să se încurce cu el, poate nici măcar de dragul călătoriei (a mers totuși la studio pe jos), ci de dragul perfecțiunii în sine Al doilea hobby este radioul A cumpărat un receptor, s-a înarmat cu literatură radio și un fier de lipit, și-a dat seama de toate complexitățile și s-a apucat să-l îmbunătățească Receptorul a funcționat foarte bine și a devenit dependent de ascultarea muzică noaptea - atât clasică, cât și modernă, în special jazz "Era nesățios și curios", a scris Trauberg, "și prefera singurătatea Probabil, dacă ar fi citit cartea lui Thoreau "Walden", ar fi aprobat Sau poate că a făcut-o Citea mult, dar, spre deosebire de noi, dramaturgi, regizori, nu a spus tuturor doar Capitolul șapte Trilogie despre Maxim Peto Moskvin în mașina lui ce se citește " În martie , preferând chiar singurătatea, Moskvin s-a alăturat cu plăcere lucrării colective - Comitetul a aprobat în cele din urmă scenariul Am ales o nouă locație în Riga pentru scenele londoneze Din nou au pregătit filmările, au încercat actori pentru episoade Dar pe mai, la o întâlnire în Comitetul Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune cu cineaști (Gordanov era de la operatorii Lenfilm), aceștia au anunțat încetarea lucrărilor la o serie de filme Pe mai, din ordinul Comitetului, "Karl Marx" a fost închis, grupul a fost trecut la punerea în scenă a "Marele Doctor" Kozintsev și-a amintit: "Eu și Trauberg ne-am angajat să punem în scenă scenariul lui

Yuri German într-un moment dificil pentru noi înșine munca de câțiva ani s-a dovedit a fi fără scop Doar munca ajută în astfel de momente S-au salvat prin muncă, muncind într-un ritm fără precedent, simțind parcă că mai e puțin timp Într-o lună, au scris scenariul regizorului, au efectuat teste și au aprobat actorii (Vasili Vanin pentru rolul lui Pirogov) Suvorov a călătorit în Crimeea și Odesa, a găsit locuri pentru filmarea apărării Sevastopolului Pe iunie au început repetițiile, la sfârșitul lunii iunie trebuiau să tragă Ziarul studioului de film "Kadr" a relatat acest lucru pe iunie În aceeași zi, Eisenstein, în calitate de director artistic al Mosfilm, le-a scris lui Kozintsev și Trauberg, sugerându-le să se mute la Moscova împreună cu Marele Doctor (desigur, cu Moskvin) Scrisoarea trebuia să fie livrată de Mihail Romm - pe iunie pleacă într-o călătorie de afaceri la Leningrad Moskvin avea patruzeci de ani și patru luni Capitolul opt RĂZBOI "IVAN GROZNYJ" Pelerinii lăsați de cer - Noi - europenii - suntem presați în Asia Nikolai Uşakov X La ora cinci dimineața", și-a amintit Trauberg, "am fost trezit de un telefon La întrebarea mea furioasă: "Pe cine naiba suni? Cât este ceasul?" Vocea sumbră a lui Moskvin a răspuns: "Al doilea ceas de război!" S-a ridicat înaintea tuturor, s-a jucat cu echipamentul pe care și-a construit-o el însuși, a ascultat întreaga lume "Moskvin nu a fost luat în armată, nici măcar în miliția populară din cauza vederii sale: miopia i-a crescut din cauza oboselii ochilor Protestând împotriva dezorganizării care a dus la filmări timp de - ore la rând, Kozintsev a scris în că industria filmului "nu este doar aparate și lămpi, ci și ochii lui Moskvin și vocea lui Chirkov și puterea lui noi toti " De duminică, iunie, nu s-a mai gândit la economisirea energiei Seara, Moskvin a fost la studio: bunul adunat, ei au decis ce să facă Filmările de filme dificil de montat, inclusiv The Great Doctor, au fost oprite pentru lansarea urgentă de scurtmetraje propagandistice și satirice Lucrările au început imediat, filmul "Prietenele, în față!" filmat în două zile, în iulie era pe ecran "Uimitoarea unitate a echipei Lenfilm s-a dezvăluit imediat", a amintit Mikhail Bleiman - Toată lumea a vrut să muncească și, uitând de calificări și specialități, a făcut tot ce trebuia În pavilioane nu erau destui iluminatoare, iar cameramanii care nu mai puteau filma stăteau în lumina reflectoarelor Au fost și îndatoriri pe acoperișuri, lupta cu brichete La începutul lunii august, scenariul pentru filmul deja destul de mare "Acesta este Leningrad" era gata Câteva zile de pregătit Capitolul opt Război "Ivan groznyj" actori de bor - și au început să filmeze Trei regizori au lucrat în paralel, Kozintsev și Moskvin au filmat în pavilion Dar nu pentru mult timp - nu exista electricitate A venit un ordin de evacuare în Alma-Ata Moskvin i-a ajutat pe mecanici să demonteze și să împacheteze procesoarele Au făcut asta, viața s-a oprit Dar în fiecare zi, într-un ritm constant, odată pentru totdeauna stabilit, Moskvin a mers la studio Era gata să preia orice sarcină La sfârșitul lunii septembrie, am fotografiat o bombă neexplodată de o mie de kilograme chiar în groapa unde a fost săpată Era foarte îngrijorat de imposibilitatea de a-și apăra orașul cu arme, care se manifesta într-o atitudine oarecum fatalistă față de viață Iată povestea unei alte bombe neexplodate care a căzut pe linia Congresului Igor Fomin locuia în casa din apropiere Zona a fost izolată, toată lumea a fost evacuată din casă, dar Fomin a pătruns pe culoarul lui de pe altă stradă "Obișnuiam să dorm acolo", mi-a spus el zâmbind "Când eram singur acolo, nimeni nu a venit acolo, dar a venit Moskvin a venit la bombă" Și a adăugat: "Nu vorbesc despre mașina lui era înfricoșător să stai lângă el într-o mașină, dar el Practic, era o persoană

răutăcioasă" În timp ce studioul era evacuat, germanii au tăiat ultima cale ferată care lega orașul de "continentul" Pregătiți-vă pentru un asediu lung Moskvin a construit un slot de adăpost în curte pentru familie - cu "confort" și lumină de la baterie Pe septembrie se împlinesc de ani de la Șostakovici A lucrat la Simfonia a șaptea, dar a întrerupt munca când a aflat despre sosirea prietenilor; non-muzicieni au fost Blayman, artistul Vladimir Lebedev și soția sa, sculptorul Sarra Lebedeva Moskvin a adus o sticlă de gin păstrată pentru o zi ploioasă, Kosheverova a adus biscuiți negri, gazdele au avut niște cartofi Șase zile mai târziu și-au luat rămas bun: șostakovici au zburat la Moscova Pe noiembrie, împreună cu Bleiman și alți câțiva Lenfilmmoviți, Moskvinii au zburat și ei La aerodromul din pădure, ne-am transferat într-un vagon de încălzire și am condus până la Alma-Ata timp de o lună În mașină se mai aflau sculptorul Alexander Matveev, matematicianul Alexander Alexandrov, lingvistul Stepan Barkhudarov, fiziologul Grigory Gershuni și alții Patruzeci de ani mai târziu, academicianul A D Aleksandrov mi-a povestit cum chiar în prima zi el "a făcut un act nebanal pentru ca în mașină să fie artă": a cumpărat o reproducere a "Femei italiene" a lui Bryullov la gară și a atârnat-o pe perete: "Poate de aceea Andrei Nikolaevich și Mika Bleiman m-au evidențiat cumva imediat Și mi-a plăcut imediat Andrei Nikolaevich Mai târziu l-am definit cu cuvintele "un gladiator printre eunuci" (așa a descris Jack London personajul principal din Martin Eden - Ya B) Cum să înțeleg? Potrivit lui Tolstoi În "Raid"-ul său, bătrânul căpitan spune că un bărbat adevărat într-un moment dificil va face ceea ce este necesar Andrei Nikolaevich a făcut ceea ce era necesar Un matematician remarcabil, alpinist, intelectual cu figura de fierar semăna cumva cu Moskvin; s-au împrietenit, deși Alexandrov era cu ani mai tânăr "Și cumva s-a dovedit", a continuat el, "că el și cu mine ne-am luat asupra noastră toate chestiunile organizatorice - lemn de foc, carne Totul a fost foarte dificil " Bleiman și-a amintit și de viața într-o mașină: "Seara, toată lumea stătea în jurul unei sobe încinse, care era topită de pothi Andrey Moskvin, director de imagine lemn de foc și traverse tăiate la joncțiuni, tăiate sub îndrumarea lui Andrei Nikolaevici Moskvin Apoi au început acele conversații " Oamenii de știință au vorbit despre lucruri noi în știința lor, Matveev a vorbit despre capacitatea de "a vedea", Bleiman despre cinema Moskvin a tăcut, dar a ascultat cu atenție și s-a gândit mult Un om cu imaginația unui artist și logica unui om de știință avea la ce să se gândească: situația era paradoxală Din față spre est s-a târât, trecând pe lângă trenuri din sens opus, cu divizii siberiene grăbite spre Moscova, o căruță nu numai cu femei, copii și bătrânul Matveev, ci și cu tineri puternici; ar fi fost în eșaloanele următoare și au fost trimiși în spate să studieze fiziologia sau matematica, să scrie scenarii, să facă filme Înecând sentimentul sâcâitor de "nicio vină a vinovaților", ei cu greu au vorbit despre război, au discutat despre complexitatea atomului și au cerut lui Bleiman să spună povești despre filme străine Apoi au fost multe lucruri în viață, dar toți și-au amintit de mașină cu un sentiment aparte Moskvin nu a vorbit niciodată despre asta, chiar și atunci când l-a întâlnit pe Alexandrov după război Dar el, cu siguranță, a păstrat sentimentul unei călătorii lungi - asta se întâmplă o dată în viață decembrie a ajuns la Alma-Ata Lenfilmoviții nu se așteptau să fie întâlniți, dar erau moscoviți care ajunseseră mai devreme pe peron Reminiscențele lui Blayman: " Moskvin, căruia i-a crescut barba, se îmbrățișează cu un bărbat S-a întors și l-am recunoscut pe Eduard Kazimirovici Tisse Mosfilm a fost evacuat și în

Alma-Ata, a fost creat Central United Film Studio (TsOKS), Palatul Culturii a fost reconstruit de urgență în pavilioane, iar filme se făceau deja Moskvinii au fost plasați într-un cămin, iar la sfârșitul lunii ianuarie li s-a oferit o cameră la etajul trei al unei case de la colțul străzilor Kirov și Proletarskaya (Eisenstein, care locuia la etajul de mai jos, a numit casa "laureat" "- aici s-au stabilit aici muncitorii de frunte ai TsOKS) Moskvin a început să lucreze pe decembrie ALMA-ATA Un bărbat este în viață, nu poți să-l învingi Nici frig, nici foame, nici moarte Vladimir Lugovskoi Doi ani și șapte luni și jumătate în Alma-Ata Totul era frig (prima iarnă a fost teribil de geros), foame, aglomerație groaznică Și moartea a mers una lângă alta: în , tifosul a revendicat doi actori Lenfilm - Sophia Magarill și Boris Blinov Oamenii percepeau vremurile răcoroase în moduri diferite: pentru unii, înghesuita și dezordinea erau salvatoare, fără a lăsa timp pentru ei înșiși, pentru dorul lor, pentru alții creșteau sumbruarea singurătății În aprilie , Esfir Shub scria din Alma-Ata: "Oamenii sunt foarte singuri aici Și nu simți umărul unui prieten în apropiere Cred că în principal oamenii de film sunt bolnavi de asta " Despre aceeași Alma-Ata și despre aceiași oameni ai cinematografiei - în poezia lui Vladimir Lugovsky "Orașul viselor": " dar cu încăpățânare / Toată lumea continuă să trăiască și în fiecare noapte / Se vorbește despre Capitolul opt Război "Ivan groznyj" pentru Renaștere " Un alt poet, Pavel Antokolsky, a spus despre anii războiului: "Oamenii erau întoarse unii către alții cu partea lor cea mai bună " Moskvin, ca niciodată înainte, și-a dezvăluit cea mai bună parte, ajutând cu tot ce a putut În , editorul Maria Bernatskaya a sosit de la Leningrad; Moskvin o cunoștea încă de pe vremea Roții Diavolului Maria Georgievna a spus: "Andrei nu m-a lăsat să merg la studio, mai întâi, spune el, să te speli" (după blocaj, distrofie, camionul de încălzire, ea a fost "teribilă, slabă, nespălată, toată în funingine") Am sunat-o pe prietena ei de la atelier, i-am trimis la duș A ajutat-o să se instaleze în cămin, i-a arătat un pat: " M-am culcat cu fiul meu Dimineața m-am trezit - Lida Kyaksht era întinsă pe podea în apropiere Apoi mi-a spus că Andrei a fost cel care ia cerut să-mi dea un pat pentru o vreme Bernatskaya a trebuit și ea salvat cu bani, dar nu avea El a întrebat: "Ai ceva de vândut?" Era un ceas deteriorat, l-a reparat: "Adu-l în piață cât mai curând și vinde-l imediat Nu vor merge mai mult de două ore" Apoi i-a reparat spre vânzare samovarul ei, stricat pe drum Moskvin însuși a găsit astfel de lucrări, încercând să ușureze viața oamenilor Tatyana Lugovskaya: "Mi-a reparat ceasul deșteptător, deteriorat fără speranță" Bleiman: " luminile se stingeau în fiecare noapte A găsit baterii vechi în garsonieră și s-a aprovizionat cu lumină pe sine și pe vecinii săi Pe podul de peste Almaatinka, i-a spus lui Bleiman că aici ar putea fi construită o centrală electrică, care să ilumineze o stradă "De ce să te oprești?" "Nu poți fura atâtea detalii " În strânsa coeziune a evacuaților, Moskvin a început să viziteze mai mult oamenii Mai des decât în Leningrad, venea în vacanțele în familie În aprilie , împreună cu Eisenstein, Pudovkin, Tisse a venit la hotel la Nikolai Mordvinov - l-au felicitat pentru Premiul Stalin pentru Bogdan Khmelnitsky Obișnuiam să asist la întâlnirile camerei cu Leonid Kosmatov, ascultam în tăcere, mă uitam la moscoviții pe care îi cunoșteam puțin Odată i-a spus operatorului Alexander Galperin, care îl suna de multă vreme: "Mâine voi lua micul dejun cu tine" Soția lui Galperin, Sofya Borisovna, l-a văzut apoi pe Moskvin pentru prima dată, s-a speriat: "Ce voi face cu un oaspete care stă și tace? Dimineața a venit la noi și era imposibil

să-l recunoaștem, era atât de prietenos, chiar vorbăreț Și cu Eisen, au mers și au vorbit mult " În Alma-Ata, totul era la vedere; Trauberg, Pell și alții au povestit despre aceste plimbări Eisenstein a fost foarte selectiv în interlocutorii săi; acum cercul lor includea doi Leningrad - Kozintsev și Moskvin Am vorbit în timp ce mergeam de-a lungul străzilor drepte autentice care se ridică spre munți Dar nu au mers niciodată împreună: ca și Moskvin, lui Eisenstein îi plăcea să vorbească împreună Moskvin și-a vizitat și casa, a folosit cărțile bibliotecii sale unice Moskvin s-a împrietenit nu numai cu Eisenstein Interesul său neobosit pentru o persoană și observația au dezvoltat în el un dar pentru prima impresie de a "despărți" o persoană, de a înțelege "interesul", oportunitățile În companie, l-a văzut pentru prima dată pe directorul Iosif Shapiro, care a lucrat la Belgoskino înainte de război I-a oferit lui Kozintsev și Trauberg să-l invite ca al doilea regizor pentru The Tempest și nu s-a înșelat: Shapiro era muncitor, energic și punctual Cum ar putea Andrey Moskvin, director de imagine Moskvin a observat toate aceste calități într-o conversație zgomotoasă la masă? Apoi Shapiro a lucrat la aproape toate filmele lui Kozintsev Secția de pirotehnică a TsOKS era condusă de Pavel Yumankov, un marinar militar exilat în Kazahstan în Moskvin i-a plăcut imediat acest om care supraviețuise mult și nu s-a rupt Soția sa, Elena Belokon (pe atunci și pirotehniciană), a vorbit despre filmările The Tempest at Farhadstroy: "Trăiam într-o trăsură Stătea într-o fundătură și se încălzea în timpul zilei Seara vii - înfundat, țânțari, purici Andrei Nikolaevici e mereu bine dispus Îi plăcea să vină la noi Mi-a spus "Stăpâna fumului și a focului" Îi plăcea foarte mult oamenii obișnuiți, în special iluminatorii Întotdeauna știa totul despre toată lumea, punea întrebări Era foarte iubit Și nici nu i-au plăcut autoritățile " Iubea și altceva Iată povestea lui Iofis: "A venit în laboratorul meu, a făcut asta (a arătat cum Moskvin, întinzând degetul mare și mic, a îndoit restul - Ya B) și a spus: " Yevsey , dă-mi alcool pentru două degete "Asta se numește două degete! În general îi plăcea afacerea asta Și îi plăcea să meargă la laborator, să aibă grijă de fete " Printre alte amintiri ale acelei vremuri se numără și cuvintele arhitectului Alexandra Egorova: " era o persoană binevoitoare care aprecia profund prietenia" Moskvin a vizitat adesea Biroul de arhitectură și design, unde mai multe tinere, sub conducerea ei, au dezvoltat desene pentru decor "În sensul deplin al cuvântului, a fost o persoană extraordinară și nu obișnuită", a scris arhitectul Nelly Leiboshits, care a proiectat decorul și mobilierul pentru Ivan cel Groaznic - Neobișnuința lui s-a explicat prin aureola de faimă a celui mai faimos operator, care s-a consolidat în spatele lui, iar faptul că era extraordinar a fost determinat de maniera sa deosebită, unică de comportament și de tratament față de ceilalți Poate părea mândru dacă nu ar fi fost simplu și amabil Îmi amintesc de el ca pe un om foarte înalt, foarte drept, cu un mers foarte lent, sau mai degrabă voit lent Își ținea aproape întotdeauna mâinile în buzunare În spatele severității exterioare a lui Andrei, Nikolaevici, în opinia mea, se ascundea un suflet foarte tandru, care era determinat de atitudinea sa respectuoasă față de femei Trebuie să recunoaștem că femeile, care mai bine decât bărbații au simțit sufletul ascuns în spatele unei înfățișări dure, l-au tratat pe Moskvin cumva cu deosebită reverență și foarte multe erau îndrăgostite de el - atât de departe, platonic (precum Nelly Yakovlevna), cât și serios Moskvin, cu pregătirea unui bărbat adevărat, dar cu o foarte mare discriminare, s-a îndreptat spre sentimentele lor "Am lucrat la etajul doi, munții Ala-Tau erau foarte vizibili Și așa că Andrei

Nikolaevici s-a urcat la fereastră și a privit munții mult, mult timp Dintr-un motiv oarecare, a tăcut tot timpul "- aceasta este și din memoriile lui Leiboshits Și Eisenstein scria în octombrie : "Munții sunt propice contemplației Înțelepții chinezi se uită de secole la lanțurile noastre muntoase din cealaltă parte Munții sunt propice reflecției Moskvin a avut la ce să se gândească în timp ce lucra la Ivan cel Groaznic Dar înainte de asta, a făcut două scurtmetraje și "The Actress" Capitolul opt Război "Ivan groznyj" "ACTRIŢĂ" La început au fost scurtmetraje - au fost puse în scenă de Kozintsev Pamfletul lui Samuil Marshak "Tânărul Fritz" despre bătăușii fasciști care au crescut din copii drăguți necesita o formă ascuțită Moskvin, Enei (spre marea bucurie a întregului grup i s-a permis să lucreze la studio și s-a mutat din sat în Alma-Ata) și maestrul filmărilor combinate Alexander Ptushko au venit cu o modalitate, schimbând înălțimea un actor de la cadru la cadru, fără a schimba înălțimea celorlalți, și întreaga poveste a lui Fritz - de la un nou-născut la un bărbat înalt ca o gorilă, a fost jucată cu entuziasm de Zharov O astfel de recepție condiționată a necesitat decizia unui operator condiționat, iar Moskvin a făcut față cu brio acestui lucru Fundalul de catifea neagră, mobilier minimal, iluminare contrastantă, combinat cu actorii excentric, au creat un grotesc grafic deosebit și expresiv, ceva ca o caricatură prinsă viață Dar scenariul scris la începutul războiului a îmbătrânit repede: situația de pe front și atitudinea față de germani s-au schimbat Marshak a revizuit scenariul la Moscova Datorită aprobărilor nesfârșite din cadrul Comitetului, versiunea corectată a scenariului a ajuns la Alma-Ata când filmul a fost gata După ce l-a vizionat în august , Marshak i-a scris lui Kozintsev: "Impresia este complexă E mult talent în film "El a sugerat să reînregistreze ceva, Comitetul a preferat să pună filmul pe raft, mai ales că grupul lui Kozintsev filmase deja O noapte, o nuvelă pentru filmul almanahul Fetele noastre Un angajat al stației veterinare, unde au ajuns doi piloți în uniforme sovietice, știa că unul dintre ei este german Circumstanțele sunt confuze, este greu de înțeles cine este inamicul Cu o muncă precisă cu actorii și un montaj precis, Kozintsev a creat o tensiune tot mai mare Moskvin l-a îmbunătățit vizual: ambii piloți au ieșit dintr-o ceață mohorâtă, atmosfera de neîncredere reciprocă a fost intensificată de contrastele luminii În cele din urmă, fata a demascat inamicul În momentul culmii, Moskvin a folosit tehnica sa preferată - o schimbare nejustificată a luminii: aproape tot timpul neamțul zâmbitor stătea la masă; simțind că acum va fi prins, și-a acoperit fața cu mâna; când totul era deja clar, și-a îndepărtat mâna, schimbându-și în același timp expresia feței Moskvin a întărit această schimbare schimbând lumina, astfel încât s-a dovedit a fi un rânjet, ca al unui om mort Combinarea schimbării luminii cu mișcarea mâinii a făcut ca tehnica să fie imperceptibilă, dar, prin urmare, și mai eficientă Comitetul, după vizionarea filmului, a decis: Kozintsev a depășit slăbiciunile scenariului cu "muncă regizorală pricepută", dar "a făcut o eroare stilistică evidentă" și, combinând planuri realiste și grotești, "a stricat imaginea" Kozintsev, într-adevăr, a zguduit antichitatea excentrică și a făcut dintr-un porc uriaș unul dintre "eroii" filmului; era bolnavă, iar fata alerga tot timpul să-și schimbe cârpa udă rece de pe cap Iubitul excentric Moskvin, desigur, a preluat ideea lui Kozintsev și a filmat porcul astfel încât să pară și mai mare În , multe filme au fost puse pe raft; de regulă, motivul interzicerii lor este o situație de moment, și nu nivelul artistic, de exemplu, în "One Night" a fost foarte mare În octombrie , Trauberg a luat rolul pe

actriță După cum mi-a spus, s-a angajat fără entuziasm: a fost necesară lansarea Comitetului adoptat Andrey Moskvin, director de imagine În acel scenariu, regizorii liberi, inclusiv Kozintsev, l-au refuzat, iar el - în calitate de director artistic al TsOKS - "a salvat situația" Cu toate acestea, nu doar a salvat, ci într-o altă conversație a menționat: ca mare iubitor de operetă, s-a bucurat de ocazia de a-și arăta lumea Cu ajutorul lui Kosheverova, Moskvin, Enei și Volk, a pus rapid în scenă filmul: au trecut doar șase luni de la începutul filmărilor și până la lansarea pe ecran pe aprilie (un eveniment legat și de Moskvin a avut loc în același ziua: Eisenstein și Tisse au început filmarea pavilionului lui Ivan Grozny" în decorul Camerei de primire) Soarta "Actriței" este ciudată Într-o recenzie devastatoare, Viktor Șklovski i-a acuzat pe dramaturgii experimentați Mikhail Volpin și Nikolai Erdman, regizorul ("care, se pare, ar trebui să fie capabil să pună în scenă filme") și operatorul ("Un cameraman minunat a filmat caseta Și a împușcat-o rău") de toate păcatele de moarte, inclusiv nesinceritatea Dar realizatorii de film, când au filmat arii "Silva" și "Violetele din Montmartre" în timpul luptelor pentru Stalingrad, s-au aflat ei înșiși în situația eroinei filmului "Actrița" a fost incitată în articole și discursuri dintr-o serie de "filme goale și fără sens" Apoi istoricii de film au repetat vechile aprecieri, fără să se gândească de ce un film atât de prost a avut un succes uriaș atât în față, cât și în spate? Iată memoriile cosmonautului Georgy Beregovoy: "Îmi amintesc cât de multă emoție am experimentat în timp ce priveam filmul "Actriță", pe care l-am văzut pentru prima dată în Cât de consonantă a fost tema filmului cu timpul nostru de luptă! Da, eu însumi îmi amintesc de câte ori muncitorii și, mai ales, muncitorii la o fabrică militară, unde lucram când eram băiat, priveau de multe ori "Actrița" "Actrița" a mers cu succes după război În , televiziunea a prezentat-o pentru cea de-a treizecea aniversare a Victoriei, iar de atunci a repetat în mod regulat emisiunea Fenomenul "Actrița" a fost explicat de Konstantin Rudnitsky (apropo, a scris și despre fericirea pe care a experimentat-o în când a văzut filmul): aceasta nu este deloc o comedie, ci o melodramă, "trist și atingere" Voi adăuga doar că melodrama este și în sens literal, adică o "dramă muzicală": muzica lui Imre Kalman și Jacques Offenbach a conectat timpul războiului cu amintirile unui timp pașnic și speranțe pentru un viitor fericit Acest lucru permite televiziunii să ofere "Actriță" din nou și din nou - melodrama nu îmbătrânește, spre deosebire de comediile "pure" bazate pe ridiculizarea realităților acelor ani, necunoscute pentru noii telespectatori Potrivit lui Shklovsky, filmul a fost filmat prost Singurul argument: "Natura împușcată în negru" Poate că a văzut o copie proastă Natura orașului a fost filmată în pavilion și arată bine Natura din prima linie din final a eșuat cu adevărat, dar nu este neagră, ci gri Sunt două-trei piese gri în filmul din pavilion Este exclusă o eroare în expunere: pe lângă vasta experiență a lui Moskvin, a existat și control prin măsurare; Pell l-a condus (Moskvin l-a luat ca asistent la Young Fritz, crezând că practica ar fi utilă unui om de știință începător) Problema a fost că, cu toate eforturile lor, angajații Atelierului de prelucrare a filmelor nu au obținut imediat o funcționare stabilă a echipamentului asamblat în grabă Acest lucru a dus uneori la o subdezvoltare sau supradezvoltare, adică o imagine gri, cu contrast scăzut Anterior, ar fi fost reîmpușcat, dar războiul a schimbat cerințele Surprinzător, mai degrabă, că astfel de piese Capitolul opt Război "Ivan groznyj" este puțin în film; din punct de vedere al calității tehnice a fost una dintre cele mai bine filmate în

Alma-Ata în Moskvin a filmat întotdeauna lângă Kozintsev, a înțeles propunerile sale aproape fără cuvinte și imediat, dacă era necesar, și-a modificat deciziile Dar nu a fost de acord cu totul Ar putea spune: "Nu va privi în direcția corectă", iar Kozintsev a schimbat punerea în scenă, știind că remarca lui Moskvin nu era dorința de a se amesteca în munca altcuiva, ci nevoia, de exemplu, de a obține departe dintr-un unghi care era interzis unui actor În timp ce filmau The Actress, Trauberg și Kosheverova s-au concentrat pe lucrul cu actorii, lăsându-i lui Moskvin și Enei libertate deplină în chestiuni vizuale Dar Moskvin, fără să vrea, mai mult decât de obicei, s-a "cățărat" în regie - în mișcări de scene, în construirea ritmului acțiunii Trauberg a acceptat propunerile sale: în spatele lor erau experiența și gustul impecabil Am lucrat împreună și ne-am atins obiectivul - filmul arată și astăzi pentru că a fost realizat profesional și ferm Profesionalismul grupului le-a permis să filmeze câte o fotografie Doar ocazional, după cum și-a amintit Pell, au prins și, pentru orice eventualitate, au filmat o a doua imagine Uneori, Moskvin a pus lumina în așa fel încât întreaga scenă a fost filmată aproape fără a o schimba de la cadru la cadru; asa s-a filmat un mare episod al unui concert intr-un spital; a grăbit și munca În centrul atenției, ca întotdeauna, au fost portretele personajelor principale Trauberg a ales cu acuratețe "stelele" pe baza datelor actoricești și a asociațiilor evocate de public Galina Sergeeva a jucat rolul principal în Pyshka de Mikhail Romm și Fanny croitoreasa din Gobsek de Konstantin Eggert Moskvin s-a jucat cu asta: în cadrele cu diva de operetă cântând Carambolina, a împușcat-o puțin de sus - la fel cum Boris Volchek și Louis Forestier au împușcat-o în rochii decoltate ale franțuzelor Și pentru scenele cu asistenta "dădacă Zoya" acest unghi a fost "interzis", atenția principală a cameramanului a fost îndreptată spre evidențierea blândă a trăsăturilor complet rusești ale chipului frumos a lui Sergheyeva Fiecare rând de scene avea nu numai unghiurile sale interzise, ci și un model de lumină diferit, strict întreținut Ca de obicei, Moskvin nu urmărea verosimilitatea luminii în portretele sale În scena în care Zoya a cântat, imitând un disc spart, secția a fost plină de lumină de fundal de la fereastră cu umbre vizibile către cameră Și prim-planurile sunt iluminate de "propria lor" lumină și doar puțin mai mult decât în alte portrete, lumina laterală este accentuată În această scenă, există și o mișcare expresivă a camerei de la Zoya la Markov, care stă la celălalt capăt al secției El a fost jucat de Boris Babochkin, apoi legat inextricabil de Chapaev Reflecția eroicului comandant a căzut asupra maiorului rănit, iar dragostea lui pentru operetă nu l-a discreditat în niciun fel Babochkin stătea aproape tot timpul cu capul și ochii bandajați - o sarcină dificilă pentru un actor, dar a complicat-o, fără să ofere nici măcar un indiciu de sensibilitate melodramatică, jucând un om uscat și chiar aspru în război Moskvin l-ar putea ajuta pe actor cu ceea ce era un maestru: cu clarobscur moale, dezvăluind un suflet tandru în spatele comportamentului zburdalnic al eroului Dar Moskvin a preluat ideea actorului și a filmat-o, subliniind grosolănia exterioară Un astfel de erou în sensul literal - un erou de primă linie - trebuia, după ce a trecut prin toate dificultățile și a câștigat, să primească dragostea unei femei frumoase, care Andrey Moskvin, director de imagine de care s-a îndrăgostit în secret încă dinainte de război și de care va fi fericit după acesta Cu aceasta, "Actrița", așa cum a scris corect Rudnitsky, "a răspuns nevoilor acelor ani la fel de potrivit ca celebra poezie a lui Simonov "Așteaptă-mă" Când "Actrița" a fost finalizată, Moskvin era fără muncă Kozintsev și Trauberg au lucrat la scenariul

pentru The Tempest A fost planificat un almanah de film despre orașele eroilor; Moskvin a profitat de ocazia de a filma o nuvelă despre Leningrad, crezând că se va întoarce acasă mai devreme, dar chestiunea nu a depășit discuțiile preliminare Cu toate acestea, nu a rămas fără muncă: în iunie , Eisenstein l-a invitat să împuște pavilioanele lui Ivan cel Groaznic în locul lui Tisse EISENSTEIN - TISSE - MOSKVIN Interesele artei sunt mai mari decât interesele artiștilor Bertolt Brecht Lucrările la Grozny pentru Pell, asistentul lui Moskvin, au început pe neașteptate: "Un băiat de iluminat a fugit la căminul meu și a adus un bilet - Andrei Nikolaevici mă invită la un astfel de pavilion cu o mașină de scris, adică cu un luminometru Alerg, și eu însumi sunt surprins: știu că în acest pavilion decorul lui "Ivan cel Groaznic" Intru Tisse stă într-un fotoliu lângă peretele din spate Moskvin la mine: "Pune lumină de fundal " - "Ce este în spatele ferestrelor?" - "Apusul soarelui" Am pus repede lumina A corectat Moskvin Filmăm La filmări, desigur, nu am întrebat nimic Seara am fugit la Moskvin: "Ce se întâmplă?" "Ei încearcă " Înlocuirea lui Tisse a fost o surpriză completă și pentru cel de-al doilea operator de la Grozny, Viktor Dombrovsky: când a ajuns la pavilion, l-a văzut pe Moskvin la cameră "Am dat lumina, așa cum a spus el", și-a amintit Dombrovsky (a pus lumina pe decor, Pell pe fundal, Moskvin însuși pe actori) "Totul a apărut în aceeași noapte Eram convins că se poate adăuga puțină lumină, i-am spus lui Moskvin El a dat din cap, bine Și așa au continuat să lucreze " La întrebarea mea despre motivul înlocuirii, Viktor Viktorovich a răspuns: "Uneori, Tisse nu a reușit, nu a putut depăși vreo piatră de hotar Și Moskvin a făcut o impresie grozavă chiar de la prima filmare Există o altă părere: " nu slăbiciunea calificărilor lui Tisse, ci direcția de lucru care era nouă pentru Eisenstein", a scris Kozintsev Într-adevăr, Tisse este un maestru remarcabil, unul dintre fondatorii artei camerei Iar Eisenstein nu a calomniat în mai , în timpul celei de-a douăzeci și cinci de ani de la munca lui Tisse în cinema, numindu-l "ochiul său" și argumentând că "sincronismul" viziunii și experienței care le leagă "abia dacă este nicăieri altundeva și a fost vreodată găsit" Comunitatea nu a fost întotdeauna fără nori: Eisenstein a început să filmeze Potemkin cu Levitsky, nu pentru că nu i-a plăcut munca lui Tisse în Strike - nu i-a plăcut cum Tisse a filmat Rezervația de Aur și alte filme de același nivel după Strike Sosind la Potemkin într-un moment dificil pentru Eisenstein, Tis- Capitolul opt Război "Ivan groznyj" Se a întruchipat cu exactitate planul regizorului, a înțeles "care este fericirea lui", a lucrat numai cu Eisenstein (excepția este Aerogradul lui Dovzhenko) Ei și-au adus stilul de fotografiere la o abilitate virtuoasă într-un film mexican construit ca o frescă de cinema Apoi a fost "Be-zhin Meadow", judecând după tăieturile supraviețuitoare, punctul culminant al întregii lucrări a lui Tisse "Alexander Nevsky" este o întoarcere ciudată, oarecum simplificată, la stilul frescei de film Tisse a început să-l împuște pe Grozny, părea firesc, iar înlocuirea lui bruscă a avut un efect asurzitor, provocând zvonuri care mai târziu au devenit legende Unul dintre ei a fost creat de operatorii Mosfilm care au fost jigniți pentru corporația lor: Moskvin de s-a comportat neetic fără a vorbi cu Tisse în prealabil Dar Moskvin știa că Eisenstein vorbise cu Tisse În timp ce lucra încă la scenariu, Eisenstein s-a gândit la un alt operator, dar a înțeles poziția ciudată a lui Tisse în acest caz și a riscat să înceapă pavilioane cu el Am filmat două scene După vizionarea întregului material, a avut loc o conversație, dureroasă pentru amândoi Eisenstein a fost supărat, chiar s-a îmbolnăvit Și ar fi cu adevărat

lipsit de etică dacă Moskvin vorbește din nou cu Tisse pe un subiect care a fost dureros pentru el În plus, Eisenstein a fost de acord cu direcția și ordinul din iunie , Moskvin a fost încredințat doar cu pavilioane, natura a rămas la Tisse El a fost cel care a făcut, în februarie , faimosul prim-plan al lui Ivan pe fundalul unei procesiuni, zvârcolindu-se ca un șarpe pe un câmp acoperit de zăpadă Legenda a fost creată și de jurnalista engleză Mary Seaton, care a scris în că, în timpul filmărilor din a doua serie, Tisse i-a dat lui Eisenstein o lovitură teribilă - a mers la Grigory Alexandrov N-ar fi de menționat, dar cartea lui Seaton (chiar și delicatul Kozintsev a numit-o "vilă") încă servește drept sursă de informații despre Eisenstein în străinătate, mai ales că a fost republicată la sfârșitul anilor șaptezeci Opunându-se la bârfe, Kozintsev a scris: "L-am întâlnit pe Serghei Mihailovici aproape zilnic la acel moment, totul s-a întâmplat sub ochii mei Tragerea la pavilion nu l-a mulțumit pe Eisenstein I se părea că Eduard Kazimirovici nu exprima în aceste scene starea de spirit de care avea nevoie, natura imaginilor Și apoi s-a oferit să-l împuște pe Moskvina Iar "starea, caracterul imaginilor" de care avea nevoie Eisenstein a venit tocmai din noua "direcție a muncii" pentru el Se știe că producția a fost propusă de Stalin, care a văzut Groznîi drept marele său predecesor Eisenstein a acceptat "comanda", dar deja în stadiul concepției scenariului, odată cu tema luptei pentru ideea de stat, o Rusă unită, cerută de client, a apărut tema tragică a puterii autocratice, tema răzbunare pentru implementarea unei idei grozave prin mijloace inumane Această temă, după cum a scris Eisenstein, "este rezolvată în două aspecte: unul ca singur și unul ca singuratic Prima dă tema puterii de stat tema politică a filmului Al doilea oferă o temă personală - tema psihologică a filmului Dar chiar în , el a declarat: "Din natura mea, am fost întotdeauna mai mult un cântăreț de mișcare, de masă, social, dramatic, iar atenția mea creativă s-a concentrat mai mult pe mișcare decât pe ceea ce se mișca" Acum cel mai important a devenit ceea ce, adică persoana individuală, psihologia lui, mai presus de toate Andrey Moskvin, director de imagine go - regele însuși, dezvoltarea caracterului său în conflict cu mediul și în conflict intern Tema psihologică a fost atât de importantă pentru Eisenstein încât, testându-se pe cel mai dificil, a început să scrie scenariul de la scena mărturisirii lui Ivan (Moskvin a filmat-o pentru seria a -a; conform tuturor celor care l-au văzut, acesta a fost unul dintre cele mai puternice scene din film) Remarcile transmit starea țarului: "O grindină de lacrimi arzătoare din ochii lui închiși Și se uită cu rugăciune Vorbește îndurerat Înfuriat, a repetat cu o provocare Și țarul se lasă Focul roade sufletul " Pentru ca privitorul să simtă rugăciunea, dorul și apoi mânia lui Ivan care se ridică împotriva lui Dumnezeu, interpretarea profundă din punct de vedere psihologic a actorului și priceperea cameramanului au fost nevoie, care a știut să dezvăluie sufletul eroului cu imaginea Tisse nu poseda o asemenea abilitate, ceea ce nu este deloc ofensator pentru el În orice lucrare, doar câteva au "universalism virtuos" Cameramanul Dmitri Dolinin a scris pe bună dreptate: "Cameramanii, la fel ca actorii, au propriile lor roluri" Confirmarea acestui lucru este soarta celui mai talentat Gordanov: ceea ce a făcut frumos în "Fritz Bauer" și "Masquerade", la sfârșitul anilor patruzeci s-a dovedit a fi nepotrivit și nu știa să facă altceva; acesta este motivul principal pentru plecarea sa timpurie de la munca practică Dezvoltând ideea unui film despre Pușkin, Eisenstein a scris în : "Aparent, nu o realitate formată (deformată) de cinema, ci o realitate formată în fața aparatului" Imediat se spune

despre "organizarea artistică a evenimentului în fața aparatului ca principiu conducător [ca principiu conducător]" Deja în Strike și Potemkin, Eisenstein și Tisse au reușit să formeze o nouă realitate cu camera, fără a interfera cu realitatea filmată Un exemplu de manual este leii care răcnesc (permiteți-mi să vă reamintesc diferitele fundaluri din aceste fotografii) La Grozny, era nevoie de un alt principiu - prelucrarea pre-camera În combinație cu capacitățile camerei în sine (alegerea opticii, punctele de fotografiere), vă permite să faceți fotografii "ambigue", nu pentru a fixa ceea ce se filmează, ci pentru a-i dezvălui esența, pentru a-și crea "portretul" Pentru a face acest lucru, trebuie să stăpâniți nu doar lumina și umbra, ci chiarobscurul ca o unitate a contrariilor Și trebuie să ai imaginație Moskvin a avut-o, Tisse nu a avut, ceea ce iarăși nu este ofensator pentru el: Eisenstein, în urma lui Igor Grabar, a scris despre lipsa de imaginație a marelui Ilya Repin Fotografiile "unice" ale lui Tisse (definiția lui Eisenstein) au oferit o "distribuție" a momentelor individuale ale realității; ca din bucăți de smalt, Eisenstein a adunat din ele mozaicuri monumentale, al căror conținut era mișcarea maselor umane De aceea a susținut în că "regizorul trebuie să prevadă, spre deosebire de cameraman, cine trebuie să vadă" Pe Grozny, era nevoie de un cameraman care să prevadă, să "organizeze artistic un eveniment" înainte de filmare Pe mai , în timp ce filma cu Tisse, Eisenstein a scris despre "pregustarea unei noi benzi, a unei noi etape, a unui nou stil - cinema romantic " În ceea ce privește scenariul, asta s-a întâmplat " Prima tură: de la teatrul convențional la documentarul "Grevei", așadar, a doua: la un mai convențional Capitolul opt Război "Ivan groznyj" sti, la stilul romantic Permiteți-mi să sugerez că atunci când a început să scrie scenariul la începutul anului , Eisenstein se gândea deja la Moskvin sau la un alt operator de tip Moskvin Există și o confirmare - indirectă, dar destul de convingătoare - a poveștii lui Gordanov: "Eisenstein și cu mine am ajuns în aceeași mașină când mergeam de la Comitetul de Film la Comitetul Central pentru o întâlnire a realizatorilor de film cu Jdanov Serghei Mihailovici a întrebat dacă este adevărat că mă voi muta la Moscova Am spus că a existat o astfel de conversație Și el a spus: "Du-te înainte S-ar putea să fie ceva interesant aici " Era mai După ce a aflat câteva zile mai târziu despre închiderea lui Karl Marx, Eisenstein, se pare, a decis să sugereze grupului Kozintsev și Trauberg să meargă la Mosfilm Cred că a ținut cont atât de interesele studioului, cât și de propriul său interes: după ce a finalizat scenariul într-un an care ar fi mers la filmările pentru The Great Doctor, l-ar fi atras pe Moskvin la Grozny, în timp ce Kozintsev și Trauberg se uitau pentru și dezvoltarea unei noi teme Fallback: Gordanov, un cameraman romantic cu o imaginație vie, o mare cultură, format sub influența directă a lui Moskvin Soarta a decretat altfel La sfârșitul anului , Eisenstein și Moskvin au ajuns la TsOKS În conversațiile din timpul plimbărilor prin Alma-Ata sau întâlnirilor în camera înghesuită a lui Eisenstein, ei, desigur, au atins Groznîi: la mijlocul anului , scenariul era gata, Moskvin l-a citit Se pare că, în același timp, Eisenstein l-a invitat la film Moskvin și-a exprimat disponibilitatea, dar cu condiția ca aceasta să fie coordonată cu Kozintsev, Trauberg, Tisse Potrivit lui Trauberg, Eisenstein dorea ca Moskvin să fie atașat filmului în toamna anului "Actrița" a intervenit Luând-o jos, Moskvin știa ce se face pe Grozny și înțelegea din ce în ce mai mult ce putea fi această lucrare pentru el Eisenstein și Moskvin Se pare că Eisenstein a vorbit extrem de serios cu oameni cu o creștere

și o importanță atât de creativă, precum Meyerhold, Prokofiev, Chaplin Și cu Moskvin, poate? Serafima Birman Moskvin a fost fascinat de Eisenstein", "Moskvin era îndrăgostit de el" - a sunat în poveștile tuturor celor care au lucrat sau locuiesc lângă ei în Alma-Ata (chiar "tehie-ul" reținut Pell a scris că Moskvin era "teribil de pasionat de muncă și Eisenstein ") Se știe că Eisenstein a atras și fascinat mulți oameni Dar s-a dovedit a fi deosebit de aproape de Moskvin - au fost legați nu numai de o generație, ci și de o educație similară Arhitectul M O Eisenstein seamănă în multe privințe cu inginerul N D Moskvin: și-a dat fiul realului (o altă "coincidență": în clasa a VI-a Seryozha Eisenstein a publicat o revistă), apoi Institutului de Ingineri Civili "Dacă nu ar fi fost revoluție", a scris Eisenstein, "nu aș fi "împărțit" niciodată tradițiile - de la tată la fiu - în ingineri " Moskvin a "despărțit" și tradiția familiei A deveni artist Andrey Moskvin, director de imagine S Eisenstein şi A Moskvin Rama Newsreel Alma-Ata, kami, amândoi nu au pierdut ceea ce le-a dat educația lor incompletă de inginerie Erau apropiați din punct de vedere psihologic: închiși, singuri, strict, dar în moduri diferite, își apărau lumea interioară: Eisenstein - cu ironie, pătrunzând toată comunicarea lui cu oamenii, Moskvin - cu tăcere, o privire mohorâtă Cu toate acestea, Moskvin a fost caracterizat și de ironie, care a acoperit experiențe profunde, uneori tragice S-au înțeles ușor, s-au stabilit imediat relații de sinceritate prietenească Ei aveau în comun și o cultură adevărată cu idealul ei de înaltă armonie ca scop, pe drumul către care misterul, sfidător, după Leonardo, "frica și dorința": frica de imposibilitatea ei, dorința de a o realiza Apropo, în timp ce citea scenariul pentru Grozny, Moskvin, desigur, a observat că cuvintele "serpentine" ale lui Euphrosyne ("suveranul trebuie să se îmbarce pe calea răului, dacă este necesar") sunt aproape un citat din Împăratul lui Niccolo Machiavelli Și una dintre puținele cărți pe care le-a luat despre evacuare a fost romanul lui Merezhkovsky despre Leonardo; Messare Niccolò spune acolo: "Suveranul trebuie în primul rând să învețe arta de a părea virtuos, dar de a fi sau de a nu fi, în funcție de nevoie " Moskvin a fost cu siguranță atras de Eisenstein gânditorul În , a lucrat la principala sa lucrare teoretică - cartea "Metoda", dedicată problemei, care, conform definiției lui Naum Kleiman, "pe scurt și simplificat poate fi desemnată ca raportul rațional- logic și senzual în artă: în actul creator, în structura operei, în procesul de percepție Lui Eisenstein îi plăcea să-și testeze ideile pe oameni de știință - filozofi, psihologi și nu pe cineaști Moskvin avea, însă, calități care l-ar putea face pe Eisenstein să-și dorească și el să-l testeze: știa să asculte; un simț dezvoltat al înțelegerii intuitive l-a ajutat să înțeleagă cu ușurință principalul lucru atunci când se întâlnește cu unul nou și complex; cunoscând cele mai recente realizări ale științelor naturii, el ar putea sugera analogii din domenii de cunoaștere mai puțin cunoscute lui Eisenstein În Alma-Ata, cercul de oameni cu care Eisenstein ar putea discuta astfel de subiecte s-a restrâns brusc, iar probabilitatea unor astfel de conversații este foarte mare Chiar dacă Eisenstein nu s-a atins de Metodă, Moskvin a simțit totuși puterea, analiticitatea și dinamismul gândirii sale Ar putea vorbi despre "prostii" (Pușkin: " mult vador / Ne vine în minte când Capitolul opt Război "Ivan groznyj" dem / Singur sau cu un prieten împreună"), dar în spatele cuvintelor lui Eisenstein despre orice anume a existat întotdeauna o înțelegere a acestuia ca parte a ceva mai mare Și a perceput cinematograful ca un "mic univers experimental": din acesta "poți studia legile fenomenelor mai interesante și mai

semnificative decât rularea imaginilor" Acest lucru este similar cu viziunea asupra lumii a lui Moskvin, simțul său de artă și știință, care sunt la fel de aproape de el ca părți echivalente ale integrității unice a naturii, vieții și omului Moskvin a fost atras de Eisenstein și pentru că a văzut în el idealul Leonard al Maestrului, care îmbină artistul și cercetătorul Și-a amintit de articolul lui Abram Efros "Leonardo artistul" și putea să se leagă de Eisenstein ceea ce se spunea în el despre Leonardo: "Nu era pictor plus matematician, plus naturalist, plus inginer etc , ci tocmai un artist-om de știință Era indivizibil" Când se aplică lui Eisenstein, în loc de "matematician, naturalist, inginer" ar trebui să se pună "filozof, teoretician și istoric al artei", iar în loc de "pictor" - "director", Eisenstein i-ar putea atribui acest lucru lui Moskvin fără a schimba un singur cuvânt! Și o mare parte din ceea ce l-a fascinat pe Moskvin în Eisenstein a fost și motivul fascinației lui Eisenstein pentru Moskvin Iar scrisorile lui neobișnuit de înduioșătoare către Moskvin și memoriile sale vorbesc despre faptul că a fost; Iată cuvintele lui Shub: "Eisenstein l-a socotit ca nimeni altcineva, l-a abordat adesea, s-a consultat, a glumit" În cartea lui Nikolai Ulyanov Memories of Serov, cumpărată în , Eisenstein a tăiat un paragraf despre izolarea lui Valentin Serov, despre "poziția sa defensivă" în mod constant: " era ușor de văzut cum a lâncezit în această poziție și a vrut să iasă afară de ea, , precum și din "încuiat", dacă a existat cineva asemănător cu el în ceea ce privește complexitatea etapelor trăite de gândire și simțire Orice întâlnire cu o astfel de persoană era începutul bucuriei - soarta incompletă a tinereții sale - și putea atinge atât de mult încât făcea eforturi să nu se trădeze, să nu pară prea sensibil Aproape toate notele din carte se referă la principiile artistice și tehnicile pedagogice ale lui Serov Dar nu este o coincidență că Eisenstein a tăiat un paragraf despre personajul lui Serov, atât de asemănător cu al său, despre bucuria de a întâlni o persoană "asemănătoare lui ca complexitate " Pentru Eisenstein, o astfel de întâlnire a fost o întâlnire cu Moskvin, pentru Moskvin - cu Eisenstein Pentru a reveni la Grozny, permiteți-mi să vă povestesc despre o altă caracteristică a lui Eisenstein care l-a atras pe Moskvin - persistența în atingerea scopului Ideea însăși de a filma un astfel de film în condițiile TsOKS este paradoxală, dar Eisenstein a realizat-o și s-a asigurat că munca a fost realizată la nivelul stabilit de el Un exemplu în acest sens a fost apariția lui Moskvin în film - interesele artei s-au dovedit a fi mai mari decât cooperarea obișnuită pe termen lung cu Tisse Andrey Moskvin, director de imagine PERFORMANT-CREATOR Interpreții sunt aceiași creatori; și - "Ura pentru interpret"! Andrei Bely Leonardo da Vinci scria: "Păcatul este maestrul a cărui lucrare este înaintea judecății sale " Judecata lui Eisenstein a fost înaintea lucrării: totul a fost gândit în detaliu - și schițat! înainte de a lua primul cadru Desene în cadru, schițe de detalii, ipostaze de actorie au însoțit lucrarea la scenariu Prima intrare la el (februarie , scena spovedaniei) - și imediat un desen: fața lui Ivan este mare, în fața lui este o cruce Alături este scris: "Crucea mărturisitorului atârnă de sus în cadru" Poza stabilește atât conținutul cadrului cât și compoziția, punctul de fotografiere este aparatul de fotografiat la nivelul feței lui Ivan, în genunchi Nu este afișată nicio lumină Eisenstein lasă în seama operatorului? Iată însă desenele scenei de la sicriul Anastasiei cu elaborare tonală: locurile luminate de lumânări sunt evidențiate, pereții catedralei sunt absorbiți de umbră, de sub cupolă - un fascicul oblic de lumină Există și o explicație: "Raza

lunii (surd, fără reflexe)" Aceeași rază de lumină în desenele Acțiunii peșterii și a încoronării, unde îl luminează pe Ivan, care a fost încoronat rege (aceasta a fost concepută mai devreme, în : în dezvoltarea monologului lui Boris Godunov pentru filmul "Dragostea unui poet", există un desen al unei catedrale cu raze oblice) Moskvin a văzut desenele cu mult înainte ca Eisenstein să apară la filmare și a avut timp să se gândească la modul în care ar trebui să se raporteze la filmările Pentru el, această metodă de lucru era nouă, dar deja de la primele cadre pe care le-a filmat, a devenit clar că a surprins perfect însăși esența naturii și a scopului desenelor După cum a remarcat pe bună dreptate artistul Yuri Pimenov: " desenul trece peste măsura dorită a imaginii, iar în film regizorul îndepărtează această căutare și, ca urmare, imaginea capătă un aspect real februarie sau martie "Ivan groznyj" Filmând scena de la sicriul Anastasiei, așezându-se pe rând la camera montată pe macaraua operatorului, Moskvin și Eisenstein perfecționează compoziția fotografiei Fotografie de V Dombrovsky Capitolul opt Războiul "Ivan cel Groaznic" putere " Eisenstein însuși a scris despre desenele sale: "Uneori - o înregistrare concentrată a sentimentului care ar trebui să apară din scenă Uneori ele determină imaginea cadrului viitor" Așa este: nu cadrul în sine, ci concentrarea senzației, imaginea Multe desene sunt verticale, nu sunt nici măcar scheme de compoziție Ce căuta regizorul la ele? Desenul pentru scena încoronării spune: "Anastasia este în grupul Glinsky-Zakharyin Grup alb puternic de - persoane, negru în spate Verticalitatea desenului cu masa întunecată a coloanelor și a pereților catedralei care merge în sus a accentuat selecția "grupului puternic alb" Există un contrast cu fundalul întunecat în cadru, dar boierii haine colorate Iar punctul de fotografiere este astfel încât fundalul este aproape invizibil Centrul cadrului este chipul "alb puternic" a Anastasiei Imaginea este păstrată, dar accentul este mutat de la grup pe viitoarea regină Desigur, Moskvin a făcut-o împreună cu Eisenstein Poza "Explicația lui Filip cu Ivan" este orizontală, se potrivește ușor în cadru Starețul Filip merge la stânga, la dreapta Ivan, căzând în genunchi, apucă de marginea mantalei albe, bolțile camerei se depărtează de centru Totul din desen desparte personajele: fiecare sub arcul lui; un călugăr în alb, un rege în negru; întunericul de lângă rege este sporit de pata întunecată a tronului, albul mantalei este sporit de lumina din stânga de la fereastra de lângă podea Moskvin a lucrat la această fotografie în vara anului , reînregistrând o scenă pe care Tisse o filmase în aprilie În cadru, intenția este clarificată, deoarece "Ivan groznyj" Explicația lui Ivan IN Cherkasov) și Philip (A Abrikosov) Desen de S Eisenstein, realizat în timp ce lucra la scenariu, și un cadru din film, filmat de Eisenstein și Moskvin Andrey Moskvin, director de imagine Noua opoziție a regelui și a călugărului în desen este o căutare exhaustivă a exteriorului Pe plan intern, sunt imperioși, încrezători în puterea lor și, în multe privințe, sunt similare Fotografându-l pe țar rugându-se fostului său prieten pentru o nouă prietenie, Eisenstein, împreună cu Moskvin, au scos acum la iveală asemănările: ambele în întuneric, aproape în negru, ambele închise în arcul aceleiași bolți Planul corespunzător imaginii este scurt, dar în alte planuri ale scenei există și un motiv plastic de unire a eroilor cu un arc al bolții Atunci Ivan, încercând să cumpere prietenia lui Filip, îi va oferi metropola Moscovei Philip se va întoarce brusc Eisenstein a introdus un efect care a dezvăluit în mod neașteptat și precis esența situației Cu o întorsătură bruscă, penul mantalei întunecate s-a întors cu o căptușeală albă spre exterior, iar Moskvin

l-a iluminat și cu un dispozitiv care stătea pe podea (fereastra de lângă podea din imagine și-a făcut treaba) Pata albă care a izbucnit într-o serie de cadre întunecate - căptușeala mantalei și interiorul, până la "căptușeala" ascunsă în timp a lui Filip - vorbește mai mult despre imposibilitatea reconcilierii decât diferențele ascuțite din imagine (căptușeala albă a fulgerat) într-un cadru scurt la începutul scenei, dar nu a fost atât de "servit", ci a înmuiat strălucirea excesivă a cadrului cu iluminarea căptușelii) Împingerea de culoare a "aprins" furia lui Ivan, care, la cererea lui Filip pentru dreptul de a mijloci, a strigat: "Nu există oameni condamnați în zadar!" și, în ciuda smereniei exterioare a țarului, el a pregătit conversația cu Malyuta și execuția kolicivelor Motivul petei albe va fi dezvoltat în ciocnirea dintre țar și mitropolit din timpul Acțiunii peșterii, unde Filip este în robe albe, iar Ivan într-o sutană neagră Foștii prieteni nu mai sunt conectați Există multe exemple de munca comună a regizorului și a cameramanului în "transformarea" desenelor în cadre, dar două sunt suficiente Atât în cadrul cu Anastasia, cât și în cadrul "prietenilor-dușmani" există o "înlăturare a enumerației", dar în primul accentul este deplasat, iar în al doilea esența imaginii s-a deplasat, ceea ce Eisenstein a numit "formula": în loc de "diferit în toate" a devenit "asemănător ca aspect, dar diferit Moskvin a putut să citească în desene uneori formule nu atât de vizuale ale imaginilor, a înțeles sensul fiecărei "judecăți" detaliate înainte de filmare a regizorului, iar acest lucru, desigur, i-a facilitat munca Dar a făcut-o și mai dificilă, pentru că a pus-o în cadrul rigid al intenției regizorului, ceea ce, repet, a fost neobișnuit pentru Moskvin Permiteți-mi să vă reamintesc: "În practica mea nu era că aici este ramura mea, aici începe ramura Enei, aici este granița lui Kozintsev, aici este Leonid Trauberg " Moskvin nu exagera, așa au funcționat Regizorii așteptau propunerile operatorului, artistului, actorilor, au susținut improvizația, chiar și o dispută A existat un plan gândit în detaliu, au existat și formule care necesitau o întruchipare figurativă, de exemplu, ideea lui Kozintsev "de a lipi cimitirul într-un fundal de fabrică" Dar Kozintsev însuși a scris: "Fușajul nu a fost niciodată doar realizarea intenției regizorului" Deci atât definiția "un film de Kozintsev și Trauberg" cât și definiția "un film al echipei lui Kozintsev și Trauberg" sunt valabile Pe baza experienței din The Devil's Wheel și The Overcoat, Moskvin și Mihailov au argumentat în articolul lor: filmul este "un produs puternic din punct de vedere organic al muncii în esență a unui singur creator - echipa de producție" Dar "Potemkin" sau "Octombrie" sunt filme ale lui Eisenstein, deși există o contribuție la ele a lui Tisse și Alexandrov În "Lunca Bezhin" și "Nev- Capitolul opt Război "Ivan groznyj" com" contribuția actorilor, compozitorului, artistului a crescut A devenit și mai mare la Grozny, unde și contribuția operatorului a crescut brusc Dar acest film este și o operă de artă Care este particularitatea muncii operatorului într-un astfel de film? Analogia cu actorul va ajuta la clarificarea acestui lucru, deoarece atât operatorul, cât și actorii-interpreți, prin urmare, se află într-o stare de libertate și necesitate interconectate O caracteristică remarcabilă a lui Kozintsev ca regizor este capacitatea de a nu renunța la intonația neprevăzută a actorului, improvizația lui, chiar și accidentele, pentru a le pune în slujba nu a detaliilor, ci a esenței planului său Și iată părerea actorului sofisticat Alexander Mgebrov despre regia lui Eisenstein: "Gestul, expresiile faciale, intonația, punerea în scenă sunt frumoase pentru că sunt ferite de accidente, de tam-tam, de straturi

extraterestre" Actorii au adoptat această metodă în moduri diferite Cei care au rezistat voinței ferme a regizorului au răspândit un zvon că Eisenstein "a îndoit actorul ca un saxaul", a fost "crud" Dar atât Oleg Zhakov, ofițer FAX, cât și Pavel Kadochnikov, elev al școlii lui Boris Zon, departe de FEX, și-au amintit că era ușor să lucrezi cu el dacă era de acord cu sarcinile pe care le-a stabilit Eisenstein Eisenstein credea: " doar o echipă mediocră poate exista prin suprimarea unei individualități creative de către alta" Nu a suprimat, în plus, nu a fost deloc sclav al ideii și a schimbat ceva în ea, culegând ideile interpreților Îi plăcea prinderea muștelor inventată de Kadochnikov - o notă suculentă în caracterizarea lui Vladimir, "cu o minte deplorabilă" - și a tras o astfel de lovitură El a clarificat, chiar a schimbat formulele cadrului (explicația lui Ivan cu Philip) Dar nu întâmplător, vorbind despre ansamblu, a amintit de orchestră Dacă intenția autorului, exprimată în scenariu, este partitura, iar regizorii în perioada de producție sunt interpreții acesteia, deși cei mai responsabili, atunci echipa lui Kozintsev și Trauberg este un sextet de muzicieni cu personalitate strălucită, în timp ce echipa din Grozny este o orchestră a acelorași muzicieni, dar cu directorul ca dirijor (fotografia excelentă de Viktor Dombrovsky arată filmările The Cave Action: Eisenstein din spate, în siluetă; și-a aruncat brațele în lateral și arată surprinzător ca un dirijor "ridicand" orchestra la "tutti" culminant al simfoniei) Sarcina regizorului și a grupului său, conform lui Eisenstein, este aceeași cu cea a dirijorului și a orchestrei: "unitatea previziunii stilistice și întruchiparea lucrurilor În cadrul acestei unități, orice dependență creativă cooperativă este posibilă Și, poate, mai ales într-o pereche de cameraman - regizor" Legătura creativă a lui Moskvin cu Eisenstein a fost puternică și reciprocă, ca și cu Kozintsev și Trauberg Dar Eisenstein s-a remarcat printr-o străduință fermă, chiar rigidă, pentru corespondența rezultatului cu "prevederea stilistică" - ideea în faza sa finală Universalismul virtuoz al lui Moskvin s-a manifestat prin faptul că a fost capabil să tragă într-un mod diferit după șaptesprezece ani de muncă în maniera lui Kozintsev și Trauberg Adevărat, stilul lor s-a schimbat de la stilul "romantic" la cel "clasic" Și doar întoarcerea la cinematografia romantică din Grozny a fost atractivă pentru Moskvin Înălțimea sarcinilor stabilite de plan a fost, de asemenea, importantă, deoarece pentru Moskvin, cu cât sarcina este mai dificilă, cu atât lucrarea este mai interesantă Iar sarcinile au fost dificile atât în ceea ce privește esența ideii, cât și în ceea ce privește gradul de studiu de către autor Eisenstein este un ponei Andrey Moskvin, director de imagine Mal: "Cel mai dificil este să "inventezi" o imagine atunci când "cererea" imediată pentru aceasta este strict formulată "înainte de formulă" Eisenstein a scris "inventează", nu "creează" În aceasta, l-a urmat pe Leonardo, care a înțeles prin "invenție" capacitatea creativă atât a unui om de știință, a unui artist, cât și a lui Pușkin: "Există cel mai înalt curaj, curajul invenției, al creației, unde un plan vast este întruchipat de gândirea creativă " Moskvin a avut curajul să inventeze, dar pe Grozny a existat o "cerere" exactă pentru imagine chiar înainte de formulă (formulele nu sunt doar în desene și în scenariu: "Ușa s-a deschis din nou Un gol căscat ", dar și laconic, apropiat de Moskvin prin însuși stilul declarațiilor regizorului - în scena uciderii lui Vladimir, el a cerut îndepărtarea catedralei "ca un pântece"), Moskvin a putut, mai mult decât alți interpreți , să îmbrățișeze un plan amplu cu gândire creativă În calitate de interpret-creator, el nu a mai urmat pur și

simplu ideea, ci a putut să o "ascute" fără a depăși limita determinată de esența ei Acest lucru a spus artistul David Vinitsky, care a lucrat la Grozny, răspunzând la întrebarea mea despre rolul desenelor lui Eisenstein: "Moskvin le-a studiat, le-a perceput, le-a memorat, a vrut să le ia și le-a luat ca bază Și, în același timp, a contribuit Eisenstein a contat pe asta Nu a permis altora să facă asta, a aderat atât de mult la sarcină Nivelul artistic al lui Moskvin, ca și al lui, i-a permis lui Eisenstein să meargă Desigur, nu doar nivelul artistic A existat acea unitate de autor și interpret, despre care Evgheni Mravinski a vorbit bine: "Șostakovici a fost un compozitor genial Sunt doar un interpret al operelor lui Dar suntem contemporani și tot ce se reflectă în muzică, l-am experimentat eu însumi " BOGATIE ARTISTICA arta nu este "un pic", ci "prea mult", totuși, nu este adevărat, arta este și "un pic" și "prea" Anatoly Efros Prima serie a fost bine primită "la vârf", recenziile au fost doar pozitive Serghei Yutkevich, continuând vechiul argument, a decis să facă rezerve în "partea care privește imaginile umane" (cu toate acestea, nu a fost singurul care a făcut astfel de rezerve), dar a scris despre Moskvin: era cunoscut înainte "ca un genial maestru al fotografiei, dar nicăieri talentul lui nu se dezvăluie cu atâta forță, nicăieri altundeva nu a reușit să transmită cu atâta bogăție ceea ce numim atmosfera figurativă și optică a filmului Acuratețea compozițiilor sale este uluitoare " A fost o ceartă în timpul discuțiilor; într-o notă despre una dintre discuții, de exemplu, se spune că Igor Savchenko a numit filmul excesiv de complicat Și chiar acolo: "Atât susținătorii, cât și oponenții noii lucrări a lui S Eisenstein au fost unanimi într-un punct: priceperea vizuală a regizorului și a cameramenilor distinge filmul "Ivan cel Groaznic" de alte filme ale anului trecut" Prima proiecție a celei de-a doua serii a avut loc la studio la februarie , proiecția la Kremlin - patru săptămâni mai târziu, și a fost lansată abia în , când a fost dat tonul în cinematografia sovietică Capitolul opt Război "Ivan groznyj" "Primăvara pe strada Zarechnaya", "Soldații", "Casa în care locuiesc" Stilul monumental s-a simțit iremediabil depășit, iar acest lucru a influențat direct percepția Groznîului cu plasticitatea sa barocă, sofisticată și structura de montaj avansată La fel a fost și în Occident, unde accentul s-a pus pe filme foarte îndepărtate de stilul celei de-a doua serii - "Nights of Cabiria", "Twelve Angry Men", primul născut al "noului val" - " Frumosul Serge" Cu tot respectul pentru marele regizor (în Potemkin a fost desemnat cel mai bun film al tuturor timpurilor), au existat reproșuri în răspunsurile străine pentru fast, chiar și operă de ani mai târziu, în , Yutkevich, apărând filmul, a scris că recunoașterea acestuia ca "operă de film" nu este derogatorie Dar Groznîi nu mai avea nevoie de protecție, luându-și locul în clasicii filmului: ciocnirea cu repertoriul din era de domeniul trecutului, ambele serii sunt percepute în contextul timpului lor și al întregii opere a lui Eisenstein Filmul nu s-a schimbat din această cauză, a rămas monumental, pe alocuri chiar "operă" Poate fi atribuită cuvintelor lui Svyatoslav Richter despre a -a sonata a lui Serghei Prokofiev: "Sonata este grea de bogăție - ca un copac împovărat cu fructe" La fel de "greu de bogăție" și "Ivan cel Groaznic" Bogăția sa include multe lucruri, inclusiv plasticitatea - bogăție picturală Cum este creat? Răspunsul pare a fi simplu: prea pitoresc, peisaj grandios, o abundență de recuzită scumpă, haine de lux Dar studiind imaginea, ajungi la o concluzie neașteptată - toate acestea sunt mult mai puțin decât pare Sunt două decoruri foarte mari - Catedrala Adormirea Maicii Domnului și Camera de Aur, unde se joacă nunta; multe decorațiuni sunt

boltite, arătând mai mult ca pivnițe decât cu camere; aproape toate au pereți văruiți în alb; frescele, despre care se scrie mult, sunt doar în patru (catedrala, camera de primire, trapeza, camera mitropolitului) Există haine luxoase ale boierilor și ale regelui însuși, dar în cea mai mare parte Ivan este în cămașă sau în sutană monahală Gardienii sunt îmbrăcați în caftane negre plictisitoare, în haine monahale Elementele de recuzită scumpe nu sunt deloc suficiente, cu excepția, poate, în camera reginei, ci la o nuntă De asemenea, puteți face o imagine "bogată" prin utilizarea forțată a mijloacelor expresive - unghiuri, panorame, detalii Și asta nu este în Grozny! Sunt puține unghiuri ascuțite, aproape toate sunt justificate: de exemplu, în scena "Ivan imploră boierii", țarul de pe podea este filmat din punctul de vedere al boierului care stă lângă el Mai multe panorame și zoom-uri nu se disting nici prin durată, nici prin complexitate Sunt trei detalii aduse în prim-plan pentru ambele serii (un vas cu otravă, un cap de lebădă cu coroană, o mască pe trepte în scena sărbătorii) Dar impresia de bogăție, scară - este! A fost creată în primul rând prin absența "golurilor" - peisajele ilustrative, pasajele, "mănunchiurile", acțiunea și dialogul sunt extrem de concentrate A fost creată și printr-o polifonie complexă a tuturor mijloacelor expresive, în care imaginea conduce adesea melodia principală La Grozny, idealul lui Moskvin este cel mai realizat: fiecare cadru are elemente ale întregului film și este în același timp caracteristic în toate elementele, ca o pictură semnătură a unui mare maestru În articolul din , unde este afirmat acest ideal, se mai spune că cameramanul are nevoie de "comunitate și cunoaștere a intereselor artistice atât ale regizorului, cât și ale artistului, Andrey Moskvin, director de imagine "Ivan Goozny" O fotografie din filmul Malyuta ascultătorul (M Zharov) unindu-le interesul pentru tema și materialul producției Această condiție a fost îndeplinită și pe Grozny Dar abordarea lui Eisenstein asupra imaginii ca primul dintre mijloacele egale de exprimare a deschis posibilități speciale pentru operator și artist Moskvin a fost norocos să aibă colegi de muncă, aproape toți erau prietenii lui Artistul Iosif Spinel i-a devenit și prieten apropiat Au găsit imediat un limbaj comun: Spinel era asemănător cu Enei și uman - bunătate, diligență, și creativ prin concizia peisajului Asemenea lui Moskvin, s-a străduit să lucreze la nivelul planului lui Eisenstein, deși s-a înscris și mai mult în el, pentru că desenele i-au oferit regizorului o viziune detaliată asupra decorului viitor - se pare că nu este nevoie de un artist Dar, ca și Moskvin, Spinel a înțeles că desenele sunt formule pentru imagini Motivul arcului, arcadelor, care este constant în desene, este desenat prin tot decorul, continuat în fotografiile naturale ale lui Alexandrovskaya Sloboda și chiar într-una dintre cadrele de lângă Kazan (pe cupola dealului se află un cort cu pom în formă de cască) Aceasta a fost o "depășire", cu toate acestea, Moskvin, alegând punctele de tragere cu Eisenstein, construind compoziții de cadre, incluse arcuri de bolți, deschideri arcuite ale ferestrelor și ușilor și direct - încadrarea cadrului și în împletire complexă Varietatea compozițiilor cu arcade este înmulțită de varietatea schemelor de lumini Umbrind arcul, evidențiind-o cu lumină, formând un punct de lumină "arc invers" pe podea cu un fascicul puternic, "încețoșând" bolțile cu ajutorul fumului, Moskvin a transformat motivul principal "timbral" și a evitat enervantul " prea mult" Un exemplu tipic: arcul care i-a unit pe Ivan și Filip în scena explicației este "reluat" în scena spargerii lor complete în catedrală Fotografii de mare amploare, se privesc cu ură, iar în adâncuri se află o arcada

luminată, dar înmuiată de fum, deasupra iconostasului Nu acoperă personajele, este abia vizibil și "sună" ca o amintire a ceea ce le-a unit cândva Moskvin putea adesea estompa complet arcurile, dar le-a subliniat, le-a făcut unul dintre laitmotivele plastice ale filmului Motivul arcului, arcului se realizează nu numai în soluția decorativă și plastică, ci și în structura generală a filmului Laitmotivele plastice ale lui Eisenstein și Moskvin devin un fel de "poduri", "arcuri" care leagă scene îndepărtate Așadar, în ambele serii, ei "salvează" fresca Judecății de Apoi și i-au dat puterea deplină abia în scena crimei, când prințul condamnat, deplasându-se prin catedrală, și-a ridicat capul spre imaginea uriașă acoperită de arc Umbre înspăimântătoare alunecau peste ea, mergând încet paznici în robe ascuțite În următorul cadru, Vladimir va fi ucis În seria următoare, la această frescă cu chipul supărat al Hostilor, Ivan Mărturisitorul Capitolul opt Războiul "Ivan cel Groaznic" "Ivan Goozny" Filmat din filmul Pimen (A Mgebrov) funeralii pentru Ivan s-a îmbufnat în păcate, iar călugărul a citit Sinodul victimelor sale, începând cu slujitorul lui Dumnezeu Vladimir Nici unul din seria a treia, cel mai important "arc" a fost distrus, ca multe altele Umbrele ascuțite de pe frescă sunt asociate cu un alt motiv plastic, net opus motivului unui arc neted Eisenstein însuși este un exemplu de "grafic go laitmotiv" numită forma triunghiului, purtând tema morții în scena unsiunii regelui Acest motiv trece prin triunghiul eșarfei negre a lui Efrosinya, triunghiul ușor al leagănului lui Dmitri și atinge apogeul în Evanghelia grea, care stă ca o piatră funerară pe chipul viu al lui Ivan Mai mult, în cadru filmat puțin de sus, sosirea boierilor la Ivan bolnav este "reprezentată" de triunghiul sexului ușor, format din două cărări negre și îndreptat din patul lui Ivan către boieri și către noi, publicul Scriind mai departe: "Alte scene sunt impregnate cu alte motive", Eisenstein a uitat, sau poate nu și-a dat seama, că motivul "triunghi-moarte" s-a manifestat și în alte scene, iar Moskvin și-a urmărit cu mare atenție "vizibilitatea" Primul cadru al scenei lui Ivan și Malyuta după explicația cu Filip: țarul stă la tron cu spatele sub forma unui triunghi alungit Tronul este iluminat într-un mod teatral de un cerc luminos de lumină (Moskvin scria încă din : nu logica contează, ci expresivitatea!) În alte cadre ale scenei, capul regelui este înscris în triunghiul spatelui Doar acolo unde Ivan il mangaie pe Malyuta, este impuscat putin din lateral, spatele nu se vede Apăsându-se aproape de rege, Malyuta și-a umbrit lumina laterală pe față, iluminarea a devenit de rău augur Consimțământul pentru execuție este rupt, capul lui Ivan este din nou înscris într-un triunghi, iar cadrul devine mai ușor Finalul scenei: Ivan stă cu mâinile pe cap ("Cu ce drept judeci, țar Ivan? "); din nou o pată de lumină pe tron și unghiul ascuțit al umbrei din spate tinde să spargă arcul cercului de lumină În ciocnirea dintre țar și mitropolit din catedrală, contrastul de culoare (Ivan într-o sutană neagră, Filip într-o rochie albă) este exacerbat de contrastul de formă Deja în planurile generale, când se îndreaptă rapid unul spre celălalt, conturul moale, rotunjit al Mitropoliei este pus în contrast cu un triunghi negru luat din spatele lui Ivan Pe un prim plan, conflictul grafic este adus "la efect" în culoare ("alb" Filip cu barbă neagră și "negru" Ivan cu barbă albă - aproape negativ și pozitiv) și în formă (triunghiul glugii lui Ivan) iar forma rotunjită a glugăi lui Philip) Motivul "triunghi - moarte" Andrey Moskvin, director de imagine culminează în veșmintele monahale ale lui Ivan și ale gardienilor și, mai ales, în umbra lor de pe frescă Motivele plastice sunt create și prin alte mijloace Filmul nu are foarte multe cadre în mișcare, asta

creează un "arc" între cadrele în care se află Cele două scene încep cu panouri verticale lente Primul este în Camera de Aur: de la stucatura de sub tavan până la proaspăt căsătoriți înghețați într-un sărut A doua panoramă coboară și la Ivan și Anastasia, dar la Ivan, încremenit la sicriul ei Panoramele leagă momentele de fericire și durere ale regelui, dar cea de-a doua a oferit și o imagine a catedralei, care este foarte diferită de scena încoronării Formula unei catedrale cu sicriu este dată în scenariu, unde nu este numit doar locul acțiunii, ci și caracteristica acesteia: "Interiorul întunecat al catedralei" Există și o legătură cu scena uciderii lui Vladimir, denumită "Interiorul catedralei" Apropierea formulelor nu este întâmplătoare; scenele sunt legate prin paralele și opoziții complexe În primul - regina moartă, care a primit din mâinile regelui un vas cu otravă, servit de Euphrosyne, în al doilea - fiul mort al lui Euphrosyne; cu propriile mâini îl împinse în capcana pregătită pentru Ivan Și din nou "arcul" la a treia serie, la scena cu numele "Întuneric" a fost întreruptă: ultima conversație între tatăl și fiul Basmanovilor și parricidul Întrețeserea motivelor conferă o structură plastică complexă, bogată I se suprapun laitmotive muzicale, cel mai adesea nu coincid direct cu cele picturale Scenele conectate sau contrastante din punct de vedere al plasticității și muzicii sunt combinate în "părți" mari de tonalitate diferită, formând o simfonie sonoro-vizuală monumentală Se amintește involuntar muzica plastică a "New Babylon", diversitatea și unitatea ei La Grozny, polifonia a devenit unitate în diversitate Eisenstein a scris despre semnificația sa fundamentală pe exemplul unității apariției în curs de dezvoltare a lui Ivan în toată diversitatea schimbărilor sale: după "prelucrarea pre-ecran a apariției regelui în abilitățile magnifice a make-up artistului V V prin miracolul picturii luminoase tonale a operatorului Moskvin Pentru "unghiul actorului" sunt importante momentele de fixare a ipostazei de către actor, expresivitatea lor relevând formula imaginii La Grozny, aceste momente de imobilitate exterioară cu umplere interioară profundă sunt un element esențial în mișcarea imaginii; aceasta este aproape de dorința lui Rembrandt de a realiza în picturile în care imaginea este în esență nemișcată, "cea mai înaltă și mai naturală mobilitate" Nu toți actorii au fost impregnați de intenția autorului și au justificat emoțional "unghiurile" propuse Nici Cerkasov nu a reușit în toate Alături de cadre, unde a urcat la patos tragic într-o "prescurtare" complexă, au fost mult mai simple în desen, dar "goale" ca actor Cameramanul avea sarcina de a aduce imaginea țarului la unitate atât în varietatea schimbărilor, cât și în cadre cu conținut emoțional diferit Moskvin a rezolvat prima parte a sarcinii până la capăt, obținând cea mai înaltă și cea mai naturală mobilitate în portretele regelui, și la fel ca Rembrandt, cu ajutorul clarobscurului El a găsit, așa cum a scris Eisenstein, "cea mai fină nuanță tonală a ceea ce aș numi "intoație ușoară" cea mai fină muzicalitate ușoară dintr-un portret" Capitolul opt Război "Ivan groznyj" O altă paralelă cu "New Babylon": un personaj se schimbă în exterior Durata notelor este scurtă La Grozny trec decenii și doar Ivan se schimbă Ciudat din punct de vedere al logicii și, în ciuda faptului că nu a fost observat de privitor, Eisenstein avea nevoie de un dispozitiv care să sublinieze acuitatea schimbărilor interne ale personajului principal Alte personaje nu se schimbă în exterior, deoarece nu au schimbări interne, fiecare este marcat de o trăsătură psihologică pronunțată: Malyuta - devotamentul câinelui, Efrosinya - pofta de putere etc Kuzmina a fost filmată fără machiaj, Moskvin avea doar lumină Era și machiaj în Grozny Dar pentru a

pătrunde profund în psihologia eroului, a fost necesar să "demonstrăm" inexprimabilul prin înfățișarea în sine Problema a fost complicată de "textura" vizibilă a lui Cherkasov, chiar și cu priceperea lui Goryunov, străpungând machiajul Prin alegerea exactă a unghiurilor acceptabile, prin "formula luminii" (definiția lui Eisenstein), pe care a fost suprapusă "nuanța tonală" care corespundea atmosferei scenei, Moskvin a reușit să se îndepărteze de "Cherkasovian" în aproape toate portrete ale țarului, din asociații cu alte roluri Printre rarele excepții se numără unele cadre din Camera de Aur; aici patosul lui Cherkasov este ca o pancartă, iar fața lui pentru "întinerire" este ușor "orbită" de lumină (în mod surprinzător, acest lucru nu este atât de vizibil în scena încoronării, unde Ivan este mai tânăr) Asemănarea îndepărtată cu Alexander Nevsky care a fulgerat aici a fost agravată de faptul că, în scenele următoare de lângă Kazan, în fotografii cheie lângă cort și deasupra săpăturii, Tisse l-a "spus" într-adevăr pe rege Calitatea grafică uscată a acestor fotografii luminoase din punct de vedere compozițional a venit din stilul lui Nevsky și a creat o disonanță în soluția generală de lumină și umbră a filmului Grozny este o capodopera a portretului lui Moskvin Să ne amintim portretul lui Euphrosyne din profil în scena Acțiunii peșterii (iluminarea de fundal cu o bandă strălucitoare a subliniat forma nasului, dezvăluind asemănarea cu regele) sau "ochiul suveranului" - Malyuta, ridicând un sprânceana cu degetul În mod neașteptat pentru Moskvin, în scena revoltei, Malyuta este iluminată de două instrumente aproape egale în stânga și dreapta Probabil, Moskvin a folosit această tehnică preferată a lui Tisse, deoarece imediat după revoltă a fost Kazan, pe care îl luase deja Dar luând o metodă "străină", Moskvin a inclus-o organic în atmosfera generală de lumină tulburătoare a scenei; mai mult, l-a folosit și în alte portrete ale lui Malyuta, de exemplu, în scena în care îl convinge pe țar să-i execute pe Kolychev Și, bineînțeles, portretele-caracteristicile personajelor care apar într-una sau două cadre - boieri, paznici, străini - sunt filmate genial, cu adevărat în stilul Moskvin Redarea virtuoză a texturii pielii, "părositatea" boierilor, strălucirea brocartului, "adâncimea" mată a blănii au însemnat foarte mult aici Eisenstein a scris în această legătură despre "uimitoarea abilitate foto-timbra a lui Moskvin" Și este adevărat că deja în scena încoronării, în care unul dintre străini îi arată celuilalt eroii viitoarei tragedii, Moskvin a obținut nuanțe "timbre" complet diferite ale fiecărui portret și, prin aceasta, a înmuiat artificialitatea scenariului Din păcate, artificialitatea, asociată cel mai adesea cu dorința regizorului de a aduce totul la "să-și piardă cumpătul", la "prea mult", a rămas în unele scene Puteți numi simetria excesivă a compozițiilor din scena nunții, elementele de operă din scena lui Sigismund Îmi amintesc cuvintele lui Pasternak despre "Inspectorul general" al lui Meyerhold: "Au fost locuri de semnificație inegală dar aceasta este exact cum fiecare Andrey Moskvin, director de imagine "Ivan groznyj" Cadru din film Ivan Goozny (N Cherkasov) în Camera de primire țesut creator: aici este nucleul, acolo este protoplasma Aproape că nu există protoplasmă în soluția saturată din Grozny, iar miezul a fost creat de întreaga echipă de filmare la limita întoarcerii creative Și dus de ideea regizorului, Moskvin, ca în niciun alt film, și-a folosit atât celebrele sale "ușor", cât și cu îndrăzneală, chiar cu îndrăzneală - pretențioase "de asemenea", să spunem, umbre exagerate Au propriul lor motiv plastic din Camera de Aur, unde umbre uriașe se repezi de-a lungul pereților într-o scenă de revoltă, până la final cu umbrele "triunghiulare" ale paznicilor Există

o fotografie memorabilă în scenă cu ambasadorul Nepea: o mică siluetă a regelui la masă în prim plan, iar pe un perete văruit în depărtare este o umbră uriașă a capului său În scenariu și în desenele lui Eisenstein, nu existau umbre în această scenă și se poate presupune că, gândindu-se să-l împuște pe țar într-un conac gol, Moskvin și-a amintit cum, în romanul lui Merezhkovsky, Leonardo îl privea pe Machiavelli la lucru: "Flacăra lui cenușa i-a aruncat o umbră uriașă din cap pe peretele alb gol, cu contururi unghiulare ascuțite " Lui Eisenstein trebuie să-i fi plăcut această soluție; l-a dezvoltat și a dus-o la limită într-un cadru în care sunt doar umbre Eisenstein a scris că umbra gigantică a astrolabului se citește "ca o cardiogramă compusă din trenul de gândire al unui politician gânditor", dar pentru spectatori seamănă mai degrabă cu structura atomului, a Pământului și a sistemelor planetare Un cadru cu umbre uriașe ale regelui în stânga, un astrolab în centru și o mică umbră a lui Nepea în dreapta - simbol al înțelepciunii statului și al voinței regelui, îmbrățișând întreaga lume cu ele, și în același timp timp mândria unei persoane care s-a plasat deasupra lumii și a oamenilor SPAȚIUL TRAGEDII Toată cultura poate fi interpretată ca activitate de organizare a spațiului Pavel Florensky Camera în care s-a filmat scena cu Nepea nu este mare Monumentalitatea i-a fost oferită de umbre uriașe și o lentilă cu focalizare scurtă Anterior, Moskvin îl folosea extrem de rar: acoperă spațiu pe scară largă, dar o imagine clară la o mare adâncime subliniază fundalul și "mâncă" perspectiva aeriană Eisenstein și Tisse, pe de altă parte, au preferat optica cu rază scurtă pentru mai mult grafică Capitolul opt Război "Ivan groznyj" noua imagine si oportunitatea gasita inapoi in "Strike" de a da cu ajutorul ei un contrast semantic al prim-planului si al fundalului Cu o astfel de optică, Tisse a început pavilioanele din Grozny și a făcut poze cu natura Moskvin a extins setul utilizând atât un obiectiv normal (mm) cât și unul portret (mm), dar majoritatea fotografiilor au fost realizate cu distanțe focale mai scurte (și mm), iar unele, să zicem, o fotografie cu umbra capului regelui, au fost împușcați cu un obiectiv ultrascurt de mm pentru acele vremuri Atipic pentru Moskvin, preferința pentru o focalizare scurtă nu este nicidecum o continuare a ceea ce a început Tisse, ci însăși sarcina de a crea un stil monumental apropiat de "stilul mare" al barocului De aici a venit o abordare diferită a spațiului decât în alte filme ale lui Moskvin Moskvin, datorită culturii sale generale solide, a rezolvat cu succes problemele de organizare a spațiului deja în primele sale filme Reamintindu-și The Overcoat, Kozintsev scria în : " am încercat (prin atingere) să încadrăm povestea în spațiul tragediei" Cuvintele acestei intrări au devenit titlul cărții, iar calea către spațiul tragediei "Regelui Lear" a lui Kozintsev a trecut prin "Paltonul", "S V D " (soldat la barieră, mișcare în vârtej a "spațiului rebeliunii"), "Babilon" (spațiu înclinat în scena firelor în față, lovituri aplatizate ale mingii cu un fundal neclar), "One" (campii netede de la poalele dealului) , deșert înzăpezit), trilogie (joncțiunea perspectivei accentuate a împrăștierii scenei unei demonstrații cu un fond plat al biroului antropologic, în general motivul fundalurilor plate din "Tinerețea", fundalul moale al acțiunii din primul plan în "Vyborgskaya"), numărul de exemple poate fi înmulțit cu ușurință Grozny i-a oferit lui Moskvin ocazia de a combina vasta sa experiență cu noul concept de spațiu al lui Eisenstein Deja în The Strike, Eisenstein și Tisse au folosit construcția de cadru adânc, sunt în toate filmele lor, cel mai bun exemplu este un prim-plan al lui Ivan pe fundalul unei procesiuni Căutarea unei noi organizări a cadrului a fost efectuată în anii treizeci și începutul anilor patru de

mulți cameramani: pentru a filma scene conversaționale extinse, Volchek în Lenin în , împreună cu Romm, au dezvoltat o "mise en scene profundă", Koltsatiy și Ermler în The Great Citizen a rezolvat aceeași problemă cu o mișcare complexă a camerelor într-un spațiu închis, Ekelcik și Savchenko au deschis larg spațiul fotografiilor naturale în Bogdan Hmelnițki Gregg Toland a adus o mulțime de lucruri noi în construcțiile profunde în filmele filmate cu William Wyler, și mai ales în Citizen Kane de Orson Welles Depășind metoda teatrală de organizare a spațiului care a pătruns în cinematograf împreună cu sunetul, operatorii au obținut un astfel de succes, încât a fost dificil să se facă un nou pas Moskvin a făcut-o cu ajutorul armei sale preferate - lumina Organizarea complexă, pe alocuri chiar bizară a spațiului Grozniîului a fost determinată de sarcina de a dezvălui tragedia în extremele ei și în nuanțele ei psihologice, transmițând enorma sa "presiune intrastratală" Moskvin a creat pentru aceasta un aliaj organic de construcții profunde cu clarobscur Un exemplu viu, aproape o "formulă" de aliaj: o lovitură în care Ivan ia un bol cu otravă, înlocuit de Efrosinya Un parapet de piatră albă traversează oblic cadrul Spațiul părții inferioare este aplatizat; dacă nu ar fi capul nobilei, s-ar părea că un zid surd întunecat a fost împins din ecran spre noi Spațiul din partea superioară, unde în căutarea unei băuturi pentru regina bolnavă Andrey Moskvin, director de imagine Ivan se grăbește, pare adânc, deși în alte cadre este clar că camera de sus nu este deloc mare Adâncimea a fost creată de o lentilă de scurtă focalizare El l-a mărit pe Euphrosyne, a mărit dinamica mișcărilor regelui, dar transmițând brusc întreaga adâncime a camerei, va reduce impactul cadrului prin fragmentarea detaliilor de fundal Moskvin a "înlocuit" perspectiva liniară a aerului: fumul a înmuiat vizibil fundalul După ce a iluminat "aerul", a "adâncit" și conflictul spațial cu clarobscurul: lumina vibratoare a făcut adâncimea vie, iar aceasta a adus la limită contrastul cu primul plan, cu piatra moartă a parapetului O fuziune organică a construcțiilor spațiale și de lumină și umbră a fost mai ușor de realizat în peisaje mari; în camere înghesuite, boltite, asta era mult mai dificil Lovitura din camera reginei a arătat că Moskvin s-a descurcat și cu asta Primul asistent este fumul iluminat, dar nu a fost întotdeauna posibil să îl folosiți în mod deschis Deci, în marea scenă, Staritsky au fum în multe cadre, dar doar "un pic": nu este nevoie de o atmosferă plină de viață aici Tema principală aici este tema morții: ei decid să-l omoare pe rege, să-l ucidă pe Filip ("Martire Filip, cauza noastră este mai necesară ") și Peter Volynets, la sfârșitul scenei un semn formidabil va fi un cană din care regina a băut otravă Starea de rău augur este susținută de lumină - tulburătoare, amurg, schimbătoare Aproape toată lumina nu este justificată de surse reale, dar în schimbările ei de la cadru la cadru există o logică asociată cu logica deciziilor spațiale Primul cadru al scenei: Efrosinya a fugit de la ușa din spatele din dreapta, strigând "Philip a fost luat!" și a traversat cadrul în diagonală până la un prim plan Lentila de aruncare scurtă a adâncit spațiul, a accelerat alergarea, a distorsionat fața în prim-plan, care a fost îmbunătățită de lumina aspră a unui dispozitiv din stânga sus Rapiditatea alergării bătrânei supraponderale în haine grele, lumina schimbătoare, chipul distorsionat în "unghiul jucăuș" care a încheiat cadrul, exprimau oroarea care a cuprins-o (după Serafima Birman, Moskvin nu a acceptat-o imediat Ea a jucat inegal și, la fel ca și cu Cherkasov, Moskvin în unele cadre "a jucat" pentru actriță cu propriile sale mijloace) Groaza lui Efrosinya a fost transmisă boierilor: "Nu există nicio ieșire!" Dar

mătușa regelui s-a tras: "Există o cale de ieșire! , ucide-l pe regele" A intrat imediat un nou subiect - teama lui Vladimir de crimă și viitoarea domnie; este introdus printr-o lovitură adâncă ușor de sus În prim plan se află chipul lui Volynets, acesta va trebui să-l omoare pe țar, în profunzime este figura prințului confuz (reducerea în perspectivă a figurii lui Vladimir este agravată de optică), iar din spatele cadrului sunt cuvintele a mamei sale: " sau întinde-te singur pe blocul de tocat" O altă fotografie a dezvoltat tema crimei "cu propriile mâini": Pimen în adâncuri îl rânduiește pe Petru în genunchi "pentru ispravă", în prim plan este o masă, pe ea este pâine și un cuțit Efrosinya, sprijinită de masă, pune mâna pe cuțit, apoi o ia, se întoarce și merge mai adânc, blocând grupul iluminat cu o silueta neagră Pimen și Petru au plecat; nobila a urmat: - Gluga e albă, dar sufletul e negru Eisenstein a făcut un comentariu color: Efrosinya și-a scos mantia neagră, purta o eșarfă albă, o rochie ușoară de brocart După ce a dezvăluit asemănarea sufletelor negre ale lui Pimen și ale nobilei, transformarea culorii a schimbat și atmosfera scenei Crima este decisă, este necesar să se îndepărteze frica din sufletul fiului Dar tema morții nu a dispărut Prim-plan cu Vladimir ska Capitolul opt Război "Ivan groznyj" publicul: "De ce îl dai la măcel?", iar o umbră i-a acoperit fața Atunci este deja clar că aceasta este umbra mamei care se înclină spre el Două lovituri mai târziu, shot mediu, mama a cântat un cântec de leagăn Compoziția cadrului este asemănătoare cu clasicul "Pieta": fiul și-a așezat capul pe genunchii mamei așezate, silueta lor generală este un triunghi cu unghi ascuțit În fraza de montaj a unei mame cântând peste fiul ei, Eisenstein și Moskvin au creat un "microspațiu" în schimbare în planuri mari și pe jumătate Primul cadru ("Pieta") a fost luat puțin de sus, în fiecare fotografie ulterioară camera s-a apropiat puțin diferit de eroi: pentru nobilă - puțin de jos, pentru fiul ei - puțin de sus În unele cadre, chiar și în cele adiacente, poziția capului său în poala mamei este și ea diferită Se pare că spațiul dintre mamă și fiu crește încet, ei sunt despărțiți de pofta de putere, îndepărtând iubirea maternă Ramele cântecului de leagăn sunt luminoase - fețele și hainele au ocupat aproape tot ecranul Dar cuvintele "Dă țarul Volodymyr " sună deja în planul general și, din cauza fundalului, cadrul s-a întunecat imediat Filmări profunde cu Staritsky și Peter întors au urmat din nou Moșnicitatea atmosferei crește din nou din cadru în cadru, ducând tensiunea la limită Ușa se deschide încet, în spatele ei este un gol întunecat Din nou frică pe fețele mamei și fiului "Pauza este plină de muzică: extrem de ambiguă din punct de vedere emoțional, rece în sunetul suflarilor, de parcă ar măsura ritmul rapid al unei mișcări ascunse Acesta este, ca să spunem așa, "Ivan ascuns", promițând nimic: la urma urmei, frica care stăpânește ambele personaje este legată, în cele din urmă, de Ivan "- cu aceste cuvinte, Leonid Kozlov a arătat cum muzica lui Prokofiev a dezvăluit emoțional inexprimabilul prin alte mijloace Și același rol îl joacă și arta clarobscurului din Moscova, ridicată la un nou nivel prin aliajul său cu organizarea complexă a spațiului "Echivocitatea" muzicii care a început pe tocul ușii este că Malyuta va apărea cu cadoul lui Ivan mătușii sale și o invitație la un ospăț pentru fratele său O altă semnificație a "harului" regal pe care nobila nu o va prinde imediat Eisenstein și Moskvin dezvoltă această temă ciocnind puncte opuse ale filmării, iar Moskvin o "realizează" și în sunetul "foto-timbre" al clarobscurului, acum înmoaie ușor fundalul, acum dezvăluindu-l Soții Staritsky se dau înapoi de la ușă, de aproape până la mediu; fundalul întunecat crește, cadrul s-a întunecat Urmează punctul invers, luat de

la o înălțime mai mare Prin spatele lor - o gaură neagră în ușă în adâncuri, Malyuta a apărut cu un castron, s-a dus la cameră; mama și fiul s-au despărțit în lateral, Malyuta a ajuns la un prim-plan, aproape acoperind cadrul cu un vas acoperit cu o eșarfă brodată Din nou, un punct invers și înalt - mama și fiul lipiți de perete în adâncuri Sunt în lumină, și chiar evidențiate Din partea de jos a ramei, capul lui Malyuta se mișca într-o siluetă neascuțită Mergând la Staritsky, i-a blocat treptat complet; o pată de lumină pe perete a transformat silueta întunecată într-o siluetă Malyuta se înclină, dezvăluind chipuri luminate Imediat prim-planul lor, groază în ochi Deci, cadru cu cadru, puteți distinge întreaga scenă Dar ceea ce s-a spus ne permite să tragem concluzii În primul rând: lumină absolut condiționată, diferită chiar și în cadrele învecinate Dinamica internă a luminii creează tensiune în planurile statice Schimbare semnificativă a tonului Andrey Moskvin, director de imagine în cadru: silueta Efrosinya a blocat figura luminoasă a lui Pimen, umbra a acoperit fața lui Vladimir, silueta lui Malyuta a acoperit întregul cadru Lumina lucrează pe tema cadrului, schimbările de ton ecou starea lui Euphrosyne: de la groaza muritoare la iubire și speranță maternă, din nou la frică la apariția lui Malyuta și din nou la speranță - fiul este invitat la sărbătoare La sfârșitul scenei, nedumerire (castronul este gol), perspicacitate și groază Ultimul cadru - Efrosinya își pune din nou o pelerină neagră A doua concluzie: spațiul este la fel de condiționat ca lumina O lentilă cu focalizare scurtă acoperă aproape întregul decor, dar spațiul său real este de neimaginat: nu este clar câte uși sunt în secție, cum este amplasată coloana care susține bolta în raport cu acestea Acest lucru nu l-a îngrijorat pe regizor și cameraman, ei au căutat doar să dezvăluie tematica în mod figurat, iar construcția profundă a multor cadre a făcut posibilă realizarea polifonic atât a temelor principale, cât și a celei secundare A treia concluzie: lumina condiționată și spațiul condiționat creează acea nouă realitate la care a visat Eisenstein și pentru care avea nevoie de Moskvin, o realitate bazată pe principiul "organizării artistice a evenimentului în fața aparatului" Apropiindu-se de idealul expresivității cadrului și a legăturii acestuia cu întregul, Moskvin a organizat spațiul conspirației, capcana-spațială, cu compoziție și lumină; a devenit o parte importantă a spațiului filmului, spațiul tragediei LIRISM MONUMENTAL frumusețea este o armonie strictă, proporțională a tuturor părților, unite prin ceea ce aparțin, astfel încât nimic nu poate fi adăugat, scăzut sau schimbat fără a înrăutăți Leon Battista Alberti Organizarea spațiului la Grozny este o verigă într-o structură polifonică complexă, în care unele elemente termină ceea ce alții nu au spus; aceasta presupune, potrivit lui Eisenstein, "ca un singur principiu compozițional să pătrundă în construcțiile tuturor elementelor individuale" Moskvin era extrem de sensibil la un singur principiu și avea simțul proporției și, prin urmare, putea construi un spațiu condiționat cu o lumină condiționată, dar privitorul nu a observat convenția Convenționalitatea spațiului îi conferea monumentalitatea necesară stilului patetic, pentru a transmite însuși spiritul Rusului Moskvin a fost crescut în vechea și cea mai nouă cultură europeană Pofta de exotic i-a deschis Orientul "Teribil" l-a introdus în Rusul antic și medieval Ca întotdeauna, cunoștințele superficiale nu i-au fost suficiente, el a pătruns în esență, cuprinzând atât umanitatea universală în cultura rusă, cât și diferența sa față de cultura Occidentului și a Estului Moskvin a înțeles că plasticitatea filmului trebuie să transmită cu siguranță spiritul

Rus'ului, manifestat atât de clar în momentul de cotitură din istoria Rusiei, care a fost determinat de personalitatea puternică și controversată a lui Ivan al IV-lea Vladimir Favorsky, folosind exemplul lui Andrei Rublev, a numit lirismul monumental o trăsătură specială a artei ruse Un astfel de lirism era aproape de Moscova Capitolul opt Război "Ivan groznyj" Ei bine, el a întruchipat-o în film Nici lirismul nu i-a fost străin lui Eisenstein - permiteți-mi să vă reamintesc de Suita Cețurilor din Potemkin În "Alexander Nevsky" a existat o încercare nu prea reușită de a oferi o scenă lirică tristă pe lacul Peipsi În conceptul Grozny, un singur început compozițional al tuturor scenelor se bazează pe o combinație de patos dramatic și tragic puternic, cu motive lirice, chiar melodramatice mai puțin pronunțate, doar conturate A existat și o "depășire" în asta, iar Moskvin a înmuiat-o cât mai mult, încercând să îmbine monumentalitatea și patosul cu lirismul Cel mai mult, a reușit în episodul uciderii lui Vladimir Episodul, care combină trei scene (procesiunea lui Vladimir și a gardienilor prin curte, alaiul în catedrală și crima, scena lui Ivan și Efrosinya), Eisenstein a considerat cea cheie, s-a pregătit cu deosebită atenție pentru el A obținut chiar și permisiunea în avans pentru a cheltui peste film (un caz fără precedent în timp de război) Având o mare libertate în filmare și montaj, el a putut dezvălui pe deplin unitatea contradictorie a temelor politice și psihologice ale filmului: pe de o parte, inevitabilitatea pedepsei pentru rezistența cursului istoriei, pe de altă parte, prețul acestei pedepse pentru el, o persoană care pedepsește, o persoană care este pregătită pentru orice de dragul scopului său și, prin urmare, nu recunoaște nicio valoare a altei persoane Episodul este culminant, iar Eisenstein l-a construit la limita patosului Cu ajutorul lui Moskvin, actorii, Prokofiev, a creat un singur flux de imagini care a captivat publicul, forțându-și inimile să bată în timp, aproape simțind întreruperi în momentul schimbării ritmului Moskvin a înțeles perfect semnificația episodului, ca toți ceilalți, a lucrat cu mare entuziasm (aici merită să ne amintim "legea întoarcerii unei impresii artistice egală cu pătratul forței entuziasmului" a lui Pasternak) și fiecare personaj, un element de peisaj, a fost prezentat în așa fel încât totul să se transforme într-o nouă calitate Cu o distribuție complexă de planuri iluminate și întunecate, schimbându-se de la cadru la cadru cu lumină condiționată puternică, Moskvin a transmis profunzimea spațiului catedralei, ajutând privitorul să vadă clar frescele importante pentru sensul scenei Dar, în același timp, într-un mod de neînțeles, el a păstrat efectul "interiorului întunecat al catedralei" - se poate spune cu încredere că "arta foto-timbre" a atins aici unul dintre vârfurile sale În combinație cu umbre lungi, cu o înălțime resimțită în mod constant, chiar dacă în cadru erau doar plăci de podea, o astfel de lumină a "exagerat" spațiul, l-a făcut și mai monumental și chiar în plină expansiune - datorită nu atât sunetului, cât și imaginii O "cale luminoasă" nejustificată pe podea l-a "capturat" pe Vladimir, care anterior se deplasase de-a lungul unei curbe, ascunzându-se în spatele coloanelor, și el este deja ca un iepure prins într-un fascicul de lumină - acum este imposibil să pășești la dreapta sau stânga, dar numai către ucigaș Fiecare cadru al episodului impresionează atât prin profunzimea uimitoare a deciziilor regizorului și cameramanului, cât și prin corespondența exactă a locului său în întregul sistem figurativ, construit pe o creștere constantă a tensiune internă Și lucruri noi se dezvăluie în personaje Iată un exemplu: "O umbră a lui Malyuta a fulgerat în spatele unuia dintre stâlpi Vladimir Andreevici se

cutremură și Andrey Moskvin, director de imagine întors în acea direcție" - așa este subliniată în scenariu apariția lui Malyuta în catedrală prin reacția prințului Când au fotografiat, Eisenstein și Moskvin au decis diferit: în loc de o "umbră pâlpâitoare", au dat o "ieșire a lui Malyuta din umbră" mult mai impresionantă - el pare să iasă din întuneric și nu doar dintr-un întuneric colț sau deschidere (și există astfel de fotografii în film), dar din uriașa umbră neagră a gardianului de pe frescă Aceasta este o altă ilustrare a modului în care, folosind abilitățile operatorului său, Eisenstein a consolidat soluțiile imaginative prezentate în scenariu Voi remarca în treacăt: umbrele executate cu brio de Moskvin, în special cele ascuțite, continuând motivul plastic al triunghiului, umbrele gardienilor de pe frescă cu imaginea uriașă a lui Dumnezeu administrând Judecata de Apoi, oferă un suplimentar foarte important tonalitate în structura polifonică a episodului În următorul prim-plan, Moskvin l-a iluminat pe Malyuta într-un mod diferit decât întotdeauna, cu lumină alunecând de-a lungul feței sale de jos, iar Malyuta este deosebit de serios aici, ceea ce funcționează foarte precis pentru "începutul unic" al episodului Vladimir nu se mai cutremură doar de umbra strălucitoare, ci, parcă simțind această privire serioasă, s-a întors încet, a părăsit "calea luminii", și-a ridicat mâinile spre fața Regelui Cerurilor, pe care umbrele gardienilor alunecat În acel moment, Volynets s-a repezit spre el cu un cuțit Ultimul nod dramatic al episodului și, într-adevăr, al întregului film, ultima explozie emoțională puternică este filmarea lui Euphrosyne cu fiul ei ucis În dezvoltarea de către regizor a imaginii lui Staritskaya, domină "Teribil într-o fustă", "fanatismul" O singură dată se spune "mamă iubitoare cu pasiune", dar apoi - despre inseparabilitatea adorației fiului și a perspectivei de a prelua puterea Scenariul spune: "O bătrână slabă, zdrobită, neputincioasă stă deasupra cadavrului fiului ei " Nu este o coincidență că Eisenstein i-a ordonat și lui Birman să-i cânte fiului său mort acea parte a cântecului de leagăn în care se aud cuvintele "Țarul Volodymyr se îmbracă " - amintind din nou de pasiunea principală a lui Euphrosyne Moskvin, ca în orice, a împărtășit punctul de vedere al regizorului, a făcut multe pentru ca publicul să simtă asta - permiteți-mi să vă reamintesc un prim plan al prințesei, unde este dezvăluit punctul comun cu Ivan Și în scena crimei din filmare, chiar și pe Efrosinya, care știe adevărul, Moskvin l-a ajutat pe Birman să joace triumful poftei de putere Dar în următoarele cadre, el a dezvoltat intenția autorului: în analiza patetică a lui Eisenstein a relației tragice dintre Om și Istorie, el a subliniat în mod special compasiunea pentru un individ care a căzut sub roata istoriei, a întărit elementul liric, a întărit mila privitorului față de cel mort cu voinţă slabă şi pentru mama care l-a împins la moarte Nu i-a fost deloc dificil pentru Moskvin să creeze imaginea unei bătrâne neajutorate, "sculpând" un chip distorsionat de durere cu lumină contrastantă Dar nu este cazul în dublu prim-plan al prințului mort și al mamei sale care îl recunoaște, nici în imaginea medie a Efrosinya cu fiul ei întins în genunchi - acest cadru este chiar mai aproape de Pietă decât în scena din camerele Staritsky Lumină generală moale ușor de sus pe față, tocmai unghiul ales - și în fața noastră nu este doar o bătrână, ci o mamă Abia în ultima imagine a lui Efrosinya din film, când Fedka și-a târât deja fiul ucis, iar Malyuta i-a luat pălăria lui Monomakh, Moskvin, schimbând poziția prințesei și schimbarea luminii de pe fața ei (umbre de la paznicii care treceau indiferent pe acolo), părea să se întoarcă la noi Capitolul opt Război "Ivan groznyj" o idee vagă despre ea Soluția figurativă a scenei a

devenit mai voluminoasă, soluția emoțională este mai puternică Eisenstein a acceptat această interpretare a cadrelor mamei și fiului, altfel i-ar fi forțat să reînregistreze Având în vedere acest lucru, au îndepărtat ulterior camera Staritsky (Moskvin nu a cedat dorinței firești de a da aici un cântec de leagăn liric: dragostea maternă este inseparabilă de lupta pentru putere; el a înmuiat ușor fața lui Birman cu lumină, dar nu a îndepărtat dinți de pradă, bărbie puternică, o strălucire neplăcută în ochi) Eisenstein a luat în considerare scena din catedrală și filmarea sărbătorii Imaginea prințului conturată în plan a fost păstrată, dar necugetarea lui a fost înlăturată în ultimele planuri pentru sărbătoare Aceasta nu mai este doar o persoană care trezește cu frică (ca în scenariu), ci o persoană care își vede soarta Iluminismul, după ce l-a transformat pe prinț, ne-a schimbat și atitudinea față de el A devenit demn de compasiune, mai ales că nu este capabil să respingă: paznicii îl târăsc deja pe ușă Și aici s-a produs o "joncțiune neașteptată" (expresia lui Eisenstein, spusă, însă, cu altă ocazie): scena trecerii de la trapeză la catedrală, foarte importantă pentru întregul episod, filmată atât înaintea catedralei, cât și a trapezei, parcă ar fi căzut în linia lirismului monumental de la Moscova Eisenstein, chiar înainte de filmare, a dezvoltat în detaliu "Calea Crucii" a lui Vladimir în desene, înfățișând un decor grandios de mai multe etaje, cu scări obișnuite și în spirală și o galerie El a vrut să ofere tranziția într-o singură lovitură cu o mișcare foarte complexă a camerei - ar fi un exemplu genial de combinație uluitoare de schimbare constantă a mișcării de scenă profunde, a luminii, a unghiului Decorul nu a fost construit Kleiman și Kozlov, cei mai importanți savanți ruși din Eisenstein, au explicat acest lucru prin condițiile de muncă din Alma-Ata Dar Eisenstein, cu exigența sa, ar fi realizat construcția, dacă nu la TsOKS, apoi mai târziu la Moscova Motivul principal, în opinia mea, este diferit Eisenstein și-a dat seama că cu Moskvin a fost posibil să se creeze imaginea "Drumului Crucii" prin mijloace simple, realizând o dinamică prin contrastarea spațiilor în sine: mari, dar tivite de bolți - în trapeză, deschise în sus, dar strâns închise de ziduri - în pasaj, imens - în catedrală În decorul curții, a fost filmată o procesiune de preoți și călugări care urmau să dea misiunea regelui Apoi, după ce a stropit curtea cu "zăpadă", execuția Kolychevs a fost înlăturată (Moskvin le-a dat fără milă boierilor condamnați - și un "arc" pentru a ucide în catedrală, dar conform legii contrariilor) Ne-am hotărât să filmăm și aici pasajul lui Vladimir: riscul este mic, în caz de eșec, îl poți refilma construind decorul conceput de regizor Prima fotografie este în curte, plan mediu În stânga este Vladimir, este luminat din spate, în fața lui este o umbră ascuțită pe zăpadă Un om speriat, singuratic merge, parcă atras de propria sa umbră (Kadochnikov a transmis bine frica înainte de fiecare pas) A ajuns la marginea dreaptă, iar în stânga au apărut halate negre A doua lovitură a fost făcută în aceeași direcție, dar într-un mod mai general În dreapta se vede arcul de jos al intrării în catedrală, Vladimir se mișcă încet în centrul cadrului, în stânga, în același ritm, paznicii Aspectul intrării măsoară spațiul și timpul rămas pentru Vladimir, iar masa neagră fără chip de paznici sprijiniți de prinț devine în centrul atenției Eisenstein a scris despre "sentimentul generalizat acut al inexorabilității oarbe a ceva îngrozitor care se apropie" care îl bântuie toată viața, care "apare în mod continuu" în filmele sale "Voi apărea- Andrey Moskvin, director de imagine conform "este aici, iar Moskvin a ajutat la asta; el însuși filmase deja ceva asemănător - o batjocură a unui decembrist rănit în S

V D , când chipurile batjocoroșilor sunt distorsionate și estompate până la un simbol al lipsei de față a răului; galopul cavaleriei germane din "Noul Babilon"; procesiunea Sutelor Negre în "Întoarcerea Maximului" Al treilea cadru, plan mediu: Vladimir, aproape o siluetă pe fundalul unui perete ușor, se apropie de intrare, dar, apropiindu-se, se trezește într-un puternic fascicul de lumină Din nou, o umbră ascuțită, brocartul strălucea, amintindu-ne: un ucigaș așteaptă un bărbat în aceste haine în afara ușii Prințul se întoarce în speranța că cei care îl urmăresc s-au oprit, fața lui este bine luminată Și un plan general dintr-un punct superior De jos, o masă neagră de paznici se revarsă în cadru, umplându-l, în adâncuri, prințul, întorcându-se, stă la intrare Mai întâi va păși de la intrare, va merge pe cealaltă parte Aceasta este tehnica preferată a lui Eisenstein - mișcarea de refuz Este prezentă și în ultima împușcătură a sărbătorii împușcate mai târziu: Vladimir, dus de paznici, înainte de a părăsi trapeza, a făcut o mișcare înapoi către țar Moskvin a găsit, de asemenea, un "arc" care a legat momentul în care prințul a intrat în catedrală cu țarul - el a dat ușii un cerc luminos "teatral" de lumină: o astfel de lumină era pe tron cu un spate triunghiular în primul și ultimele cadre ale scenei țarului cu Malyuta Și încă un "arc": tot cu lumânări, dar în sens invers, o procesiune s-a deplasat prin curte pentru a unifica regele Ivan a rămas atunci în viață și va continua să trăiască acum Aplecându-se spre ușa joasă, prințul a intrat în catedrală Veșmintele negre se apropiară, blocând pata de lumină Tema jurământului paznicilor sună din ce în ce mai puternic - întruchiparea muzicală a unei forțe fără chip Patru cadre, aproximativ de metri de film, aproximativ un minut de acțiune pe ecran În seara zilei de februarie (ziua de naștere a lui Moskvin!), după ce a vizionat aceste cadre, Birman i-a scris o scrisoare lui Eisenstein Șocată de "miracolul artei", de faptul că "o piesă este în flăcări", ea a continuat să se certe cu regizorul, un artist cu alt plan decât ea însăși: "Deci, Serghei Mihailovici, nu ți-ai părăsit inima, a fost din inima ta, și nu dintr-un calcul magistral - contabilitate Cei mai mari maeștri sunt cu adevărat grozavi atunci când munca lor nu este "fabrica" lor, ci un nou-născut al naturii lor creatoare Faptul că pasajul a devenit un "miracol al artei" este un mare merit al lui Moskvin, a cărui natură creativă a adus o intonație lirică, "suflet" în aceste cadre Astăzi, un astfel de șoc s-ar putea să nu se mai repete Moskvin a rezolvat trecerea de la scena de culoare a sărbătorii la catedrala alb-negru cu o variație albastră monocromatică a pozitivului alb-negru al fotografiilor din curte, aleasă cu o astfel de densitate a tonului încât întreaga soluție de iluminat și nivelul de contrast, care este foarte important pentru aceste fotografii, se păstrează complet Mai mult, a vibrat cu aceeași culoare și începutul episodului din catedrală; culoarea albastră a dispărut când pe fresca Judecății de Apoi au apărut umbrele negre ascuțite ale paznicilor Fotografiile, verificate cu participarea lui Moskvin, au fost lipite în primele copii de studio din Am avut noroc să văd unul dintre ei, vă asigur că arăta exact așa cum este descris aici și au făcut o impresie irezistibilă Dar ultima astfel de copie a fost spălată în Gosfilmofond - era pe o peliculă combustibilă Cultura a fost deteriorată iremediabil! În mâinile fără suflet de copii noi de filme și copii pe DVD, the Capitolul opt Război "Ivan groznyj" film alb-negru, dar imprimare "monoton" pe culoare și orice ton - roșu, verde, gri-albastru, dar nu albastru Moscova Imaginea a devenit mai moale, contrastele, claritatea umbrelor au scăzut, patosul ciocnirii suprafeței ușoare a pereților și zăpada cu masa întunecată a

gardienilor a dispărut, intonația cadrelor a devenit diferită Datorită mai multor fotografii color finale retorice, noi copii se tipăresc uneori pe film color și o scenă alb-negru din catedrală Și asta denaturează complet "orchestrația culorilor", "mișcarea de contrapunct a laitmotivului de culoare" al negrului, concepută de Eisenstein și implementată cu brio de Moskvin (Nu pot decât să reamintesc aici verificarea filmelor mute, descoperirea de mostre din virajul roții Ferris și speranța exprimată în legătură cu aceasta că într-o zi vor exista și copii verificate; din păcate, în cazul exemplarului "Moscova" din Grozny, o asemenea speranță Nu) În mod neașteptat pentru mine, s-a dovedit că firele către Leonardo se întind și din această poveste tristă La începutul Madonna in the Rocks, el a plasat-o pe Sfânta Fecioară cu Iisus, Ioan și un înger într-o grotă, care este percepută ca un pântec (îmi amintesc că Eisenstein i-a cerut lui Moskvin să îndepărteze catedrala ca pântece) Privind chiar și la o reproducere bună a acestei picturi, s-ar putea crede că este întunecată, iar Leonardo a fost un colorist neinteresant (unii experți au ajuns la această concluzie studiind originalul) Kenneth Clarke, autorul a ceea ce este considerată o biografie clasică a lui Leonardo, a explicat că nu ar trebui să uităm că o mare parte din pictura originală, strălucitoare a lui Leonardo, pur și simplu nu este vizibilă din cauza lacului întunecat și a încercărilor târzii nereușite de renovare Aceasta este o imagine directă paralel cu scenele tipărite pe film color într-o curte cu zăpadă murdară verde sau roșie în loc de albastrul uimitor al Moscovei Arta actorului a lăsat o amintire de sine doar în memoriile contemporanilor Cinematograful l-a păstrat pentru posteritate Iar arta operatorului, s-ar părea, este sortită perpetuării Și un astfel de paradox! Bineînțeles, invitând un operator foarte bun, puteți re-crea o copie excelentă, dar nu și cea de la Moscova, pentru că nu va mai exista niciun "ușor": pentru fiecare operator este "puțin" diferit Pentru "Drumul Crucii", precum și pentru întregul final, "ușor" a Moscovei a fost deosebit de important - acesta a dat lirism, psihologism și - în sens înalt - strălucire artei monumentale a lui Eisenstein, făcând în același timp episoade în curtea și în catedrală culmea artei camerei INTERMEZZ EXCENTRIC Audaces fortuna adjuvat Averea îi ajută pe cei îndrăzneți În Alma-Ata, în puțin peste un an, au filmat prima serie (fără scena revoltei și sosirea ambasadorilor tătari), aproape toată a doua și o parte a celei de-a treia Eisenstein și grupul Grozny s-au întors la Moscova în iulie , iar Moskvin s-a întors la Leningrad în august pentru a se pregăti pentru Furtuna de Kozintsev și Trauberg Toamna a venit la Moscova pentru Andrey Moskvin, director de imagine filmarea primului episod; a trecut-o în decembrie fără el - era într-o expediție în Tașkent Filmarea episoadelor rămase din a doua serie ("Sărbătoarea" și "Palatul lui Sigismund") a fost programată pentru mai - iulie Dar abia la sfârșitul lunii iunie, Moskvin a reușit să profite de o scurtă pauză la Tempest și să apară câteva zile la Moscova pentru pre-filmări bazate pe scenele filmate Eisenstein a scris mai târziu: "Nu știu dacă tot ceea ce m-a condus la prima mea lucrare color poate fi numit fericire Dar lanțul accidentelor este de netăgăduit " Numind întârzierea filmării din cauza bolii lui Prokofiev un astfel de accident, din anumite motive nu și-a amintit întârzierea din cauza lui Moskvin Însă directorul adjunct al Mosfilm a raportat autorităților că timpul de nefuncționare din cauza lipsei muzicii s-a ridicat la zile, din cauza absenței lui Moskvin - de zile, și a adăugat: " în timp ce un alt operator ar fi putut fi numit dacă exista într-adevăr a fost necesitatea înlocuirii operatorului Tisse care a

lucrat anterior la această poză Eisenstein a trebuit să lupte cu regia, care a plătit salariul lui Tisse pentru film, dar s-a încăpățânat să aștepte Kozintsev și Trauberg l-au lansat pe Moskvin abia la începutul lunii august, după ce au filmat toate obiectele complexe ale "Furtunii" Moskvin a sosit imediat la Moscova, dar Prokofiev era încă bolnav și era imposibil să filmați Sărbătoarea fără muzică Și atunci Eisenstein, se pare că pentru a întrerupe timpul prelungit de nefuncționare și măcar să facă ceva, a decis să filmeze scena interogatoriului batjocoritor de către țarul cavalerului german Staden, care fusese angajat de el Scris cu mult timp în urmă, nu se potrivea în scenariul original de două episoade, probabil pur și simplu nu se potrivea; decizia de a face filmul în trei episoade a făcut posibilă revenirea la el Pentru dezvoltarea acțiunii și dezvăluirea temelor principale ale celei de-a treia serii, scena cu Staden nu a fost atât de necesară, cu excepția faptului că, datorită, deși "negru", dar totuși umorului, putea fi folosită ca un intermezzo - pentru a dezamorsează într-o serie de scene foarte sumbre Și doar "opționalitatea" sa (nu va funcționa - este ușor să-l arunci) i-a oferit lui Eisenstein libertate absolută în alegerea mijloacelor, oportunitatea dorită pentru "depășirea" pe care a iubit-o atât de mult Și nu a omis să profite de asta! Spre marea fericire a tuturor celor care iubesc cinematograful, s-au păstrat o sută de metri jumătate de film - "Scena cu Staden" editată de Eisenstein Spre marea durere - asta este tot ce rămâne din a treia serie Zhakov, care a jucat rolul lui Staden, și-a amintit că Eisenstein "în general a lucrat vesel, vesel și rapid", iar aici însuși conținutul scenei a fost o "farsă", și nu comic-tragică - începând cu râs și terminând cu tragedie - ci tragicomic, se termină în râsete, chiar râsete - acest lucru alimentat probabil de dorința lui Eisenstein de a "zgudui vremurile de demult", de a aminti de tinerețea excentrică Decorul, deși mic, permitea mișcarea orizontală activă, dar nu a fost folosit aproape niciodată Eisenstein a construit scena în primul rând pe mișcări verticale, apăsând actorii de pereții camerei și așezându-l "excentric" pe regizorul țar - în colț, pe o estradă, chiar sub boltă: în prim plan, figura mică a lui Ivan este literalmente apăsat în colțul din stânga sus al cadrului Merge- Capitolul opt Război "Ivan groznyj" prinderea lui Fedka Basmanov în picioare pe treaptă s-a dovedit a fi la nivelul picioarelor țarului Grefierii, în schimb, sunt așezați jos, aproape pe preot, așa că predarea unei scrisori cu înregistrarea interogatoriului lui Staden la graniță - de la funcționar în sus la Fedka, de la Fedka în sus la țar - exprimă clar o urcare abruptă pe "scara birocratică" Nu mai puțin expresivă este înclinarea lui Ivan în jos pentru a-i arăta lui Staden două documente simultan, cu lecturi presupus diferite (Cherkasov a trebuit să-și amintească și de tinerețea sa excentrică pentru a-și "rupe" corpul și gâtul așa) Există, de asemenea, dorința de a depăși orizontalitatea moartă a cadrului cadrului - Eisenstein, la sfârșitul anilor douăzeci, s-a gândit la un cadru "dinamic", în schimbare A existat și mult mai mult, să spunem, o dorință îndrăzneață de a dezvălui trăsăturile specifice ale caracterului autocratului, sugerând paralele cu adevăratul "stăpân" de la Kremlin Dar de-a lungul liniei compoziționale, "verticala" a fost cu siguranță luată ca bază, ceea ce ne face să ne amintim atracțiile de circ din "Omul înțelept" al lui Eisenstein din construit pe piesa verticală Moskvin a preluat ideea regizorului: lumina principală din scenă este îndreptată vertical Și tot de jos în sus! Desigur, nu este justificat de surse reale, ba mai mult, este contraindicat, pentru că în scenă sunt foarte multe prim-planuri Iluminarea unui portret cu o

lumină neobișnuită, puternică, care distorsionează fața de jos, este uneori folosită pentru a obține un efect special, iar Moskvin a folosit și acest lucru, iar în Grozny a fost chiar activ, dar filmarea unei scene întregi în acest fel este clară "a merge dincolo de" Cu lumina de jos, Moskvin, în felul său, a fost inclus în "excentria" lui Eisenstein Regizorul de circ A G Arnold, care a jucat în faxuri și a fost prieten cu ei, a spus că, prin urmare, circul și excentria - "depășirea conștientă a propriilor dificultăți inventate" După ce a inventat "dificultăți" pentru el însuși, Moskvin le-a depășit cu brio, pentru că nu a strălucit doar de jos, ci, menținând direcția generală a luminii, a găsit pentru fiecare portret o direcție ușor diferită a dispozitivului principal puternic și o măsură diferită de iluminare slabă Chiar și în condiții atât de extreme, cu fețe aparent supraexpuse, a reușit să ofere și soluții individuale de lumină și umbră Acest lucru este evident mai ales în cadrele în care trei fețe de paznici deodată și toate trei sunt iluminate de dispozitive diferite Lumina de jos a făcut posibilă utilizarea expresivă a umbrelor, iar acestea au devenit un element foarte semnificativ al cadrului În primul plan general - o umbră uriașă a unui cavaler pe bolta camerei; într-un fel seamănă cu umbrele de pe cupola circului din "Ivan groznyj" O foto din episodul "The Staden Interrogation" din seria a treia neterminată din Diak Andrey Moskvin, director de imagine gimnaste care se aflau deasupra reflectoarelor care străluceau asupra lor Umbrele de pe fața lui Fedka din scrisoarea care se desfășoară și, mai ales, din mână, când a mișcat-o ușor, le dă semn paznicilor să ridice capacul pivniței, intensifică atmosfera de frică Dar în plină forță umbrele din lumina inferioară "lucrează" cu o pivniță deschisă - în ea sunt rămășițe absolut teribile ale unui străin, cu care țarul îl intimidează pe Staden; nu-i vedem - groaza este "jucata" de actori Din pivniță, blocată de un grătar, bate o "salvă" ușoară a unui dispozitiv de iluminat puternic (conform poveștii lui Pell - un arc electric deschis) Suprapuse umbrei uriașe a zăbrelei de pe perete sunt umbrele lui Fedka și Staden aplecate spre pivniță pentru a spori efectul, Moskvin nu s-a temut să-și scoată nici măcar puțin fața din claritate (la fel cum nu i-a fost frică) pentru a îndepărta brusc fețele paznicilor care se grăbesc la Staden la ordinul "Ia-l!") În întreaga scenă, și în fotografiile de la pivniță în special, Moskvin chiar și oarecum emfatic (a juca, a juca așa!) a încălcat regulile bunei cinematografii și chiar a lucrat în pragul căsătoriei - controlul tehnic ar fi putut respinge niste lovituri O încălcare directă, excentric de "imprudentă" a realismului (este absolut imposibil să ne imaginăm originea luminii din pivniță - logic, există, dimpotrivă, întuneric, iar pentru ca Staden să vadă ceva, Fedka ar trebui să strălucească de sus) se transformă imediat într-o altă abatere de la reguli: Moskvin nu pare să se gândească la ceea ce constituie preocuparea fiecărui operator și la ceea ce el însuși a făcut întotdeauna excelent - în legătură cu planul general și pe scară largă Principalul lucru în prim-planuri este jocul ochilor: este important pentru Fedka să surprindă reacția mercenarului la ceea ce vede, pentru Staden - să ascundă reacția și chiar să înțeleagă cum o percepe Fedka Privitorul trebuie să vadă totul Moskvin, desigur, a lăsat lumina de jos, dar și-a redus considerabil puterea și a creat portrete psihologice cu procesare fină a chipurilor în clarobscur În aceste cadre, atât cavalerul (nu are timp de glume pe toată scena) cât și gardianul sunt serioși Dar era necesar să se păstreze legătura cu atmosfera generală a jocului, "farsa"; Moskvin a făcut și asta Fedka și-a mișcat puțin capul, umbra verticală de pe bara

de grilaj ia blocat ochiul înclinat, a îndepărtat lumina inferioară, care a suprimat lumina mai slabă de la aparatele mici care stăteau în lateral, iar punctele de lumină strălucitoare și vesele s-au luminat în pupilă "Ivan Goozny" Încă din episodul "The Staden Interrogation" din serialul neterminat Alexey Basmanov (M Kuznetsov) Capitolul opt Război "Ivan groznyj" Există, de asemenea, schimbări bruște ale luminii în fotografiile cu țarul - fața lui, când se mișcă în cadru, a căzut în lumina dispozitivelor mici preinstalate; aproape peste tot acest lucru este asociat cu o schimbare dramatică și bruscă a intonației Un exemplu tipic este imaginea în care Ivan, în ipostaza nobilei Morozova din tabloul lui Vasily Surikov, strigă: "Ia-l!" compoziții de imagini din filmele sale; aici chiar o face în mod deliberat, ca și cum făcând cu ochiul privitorului: "Acesta este un joc!") Lumina slabă puternică nu numai că mărește condiționalitatea imaginii, ci afectează semnificativ transmiterea texturilor, eliminând nuanțele subtile "foto-timbrale" din Moscova, nivelând diferența dintre pânza caftanelor paznicilor și lenjeria sutanelor funcționarilor Și Moskvin, din nou contrar a ceea ce s-a elaborat deja la Grozny, nu încearcă deloc să transmită texturi În conformitate cu teoria sa, el "aduce defectul în vigoare", opunând ținuta cavalerească a lui Staden texturii generale mate a hainelor negre: evidențiază detaliile decorative ale armurii strălucitoare, introduce în unele locuri lumini deosebit de strălucitoare, face penul pe cască strălucește cu iluminare de fundal și îl pune pe cavalerul pe primul plan de centură, astfel încât să existe o asemănare vizibilă între formele complicate ale modelului de pe marginea superioară a "pătuței de umăr" metalice și "modelul" gulerului spaniol alb Cadrul "reprezentativ" al lui Staden este finisat până la cel mai mic detaliu - anturajul cavaleresc subliniat în sine arată ca o atracție strălucitoare pe un fundal alb-negru modest de pereți foarte ușori și haine uniform întunecate În esență, toate fotografiile din scena cu Staden au fost filmate cu o libertate mult mai deplină decât în alte filme de Moskvin și chiar în alte scene din Grozny Impresia de libertate, neîngrădită de niciun canon, de parcă munca pur intuitivă a camerei nu lasă toate cele minute pe care le durează scena (să nu uităm de lucrurile tehnice: pentru a crea o astfel de imagine de film atât de liber, tehnica în sine trebuie deveniți parte din experiența spirituală a operatorului - atunci este ușor și, de asemenea, intuitiv să rezolvați probleme care depășesc cele obișnuite) Datorită libertății artistice și tehnice complete, nivelul deja foarte înalt de cameramanship atins de Moskvin a urcat la un nou nivel în scena cu Staden, a căpătat o nouă calitate și, desigur, ar fi permis scenelor rămase din seria a treia să fie rezolvat într-un mod nou Acest lucru nu înseamnă deloc că plasticitatea lor ar repeta plasticitatea acestei scene - aici corespunde în primul rând atitudinii excentrice deosebite a regizorului, dar ar fi necesar un nou nivel de soluție picturală Și dacă nu vă este frică de patos, puteți spune că "Scena cu Staden" este un alt vârf al artei camerei în întreaga istorie a cinematografiei mondiale Spiritul jucăuș al intermezzo-ului inventat de Eisenstein a captat întregul grup și au lucrat nu numai "veseli, vesele și repede", ci și cu un entuziasm deosebit Pentru Moskvin, aceasta a fost o scurtă întoarcere fericită la atmosfera de lucru din "The Overcoat", "New Babylon", o întoarcere la tinerețe Averea, prin includerea timpului de nefuncționare în "lanțul șanselor", a ajutat la desfășurarea unui îndrăzneț experiment, dar nu s-a odihnit pe asta Andrey Moskvin, director de imagine SĂRBĂTOARE Ce îngrozitor este Râsete cu suspine după! Miguel de Unamuno Au filmat "farsa" lui Staden și din nou una

simplă - conform celei de-a doua serii, "farsa" lui Vladimir la sărbătoare a rămas opusă în dispoziție: de la dans și râs până la moartea prințului, dar a existat încă fara muzica Moskvin a plecat la Leningrad, unde lucrarea finală la Tempest era în curs Pe august, Eisenstein i-a trimis un cadou - un album de fotografii ale lui Dombrovsky pe Groznîi cu inscripția: "Dragului Andrei Nikolaevici cu tandrețe, dragoste și admirație, în amintirea rătăcirilor noastre comune pe căile răului" (post-scriptul lui Dombrovsky: "Andrey Nikolayevich cu profundă recunoștință pentru școala dificilă și mare de operator"), O altă verigă a apărut în "lanțul șanselor": pe septembrie, la Moscova s-a deschis o conferință despre cinematografia color și, chiar în prima zi, a fost difuzată o cronică color a Conferinței de la Potsdam, care nu a fost lansată pe ecrane A fost filmat de cameramanii noștri pe filmul Agfa și dezvoltat în Germania sub îndrumarea lui Yevsey Iofis Eisenstein a văzut culoarea distorsionată a fețelor, verdele prost redat, dar a înțeles: "Există roșu Aurul va funcționa Negrul va funcționa, desigur Dacă totuși presupunem că va deveni albastru Puteți, probabil, să încercați Pe septembrie, a sosit Moskvin (în același timp, i-a adus lui Eisenstein un cadou de întoarcere - un album foarte drag pentru el cu fotografiile sale din interpretarea lui Mei Lanfang; inscripția: "Îți de la mine în zilele IG"), Eisenstein i-a conturat ideea lui Moskvin a fost încântat, dar, fidel lui însuși, nu a aruncat o privire, a mormăit "Trebuie să ne dăm seama" Abia după ce s-a uitat la materialele deja prezentate la Mosfilm, a spus "Da" Moskvin a început să viziteze des atelierul lui Iofis, uitându-se cu atenție la tot ce era filmat pentru culoare În curând a fost făcut primul test tehnic Văzând-o pe ecran, Io-fis a fost foarte surprins: Moskvin a scos bucăți de brocart, satin și catifea de diferite culori Alți operatori, de exemplu, Fiodor Provorov, care a început Floarea de piatră, i-au filmat fața în timpul testelor "Dar Eisenstein nu avea nevoie de culoare, ci de dramaturgie cromatică", a amintit Iofis "Serghei Mihailovici a continuat să spună: "Nu sunt deloc interesat de chipuri, am nevoie de foc și întuneric!" Da, Eisenstein se gândea la drama de culoare, despre pregătirea pentru sosirea culorii a operatorilor, pentru că cele mai bune lucrări ale acestora sunt "atât de colorate din punct de vedere al compoziției, încât par a fi auto-reținerea deliberată a unor maeștri precum Tisse, Moskvin, Kosmatov, care, ca intenționat, au vrut să vorbească doar în trei culori: alb, gri și negru, și nu cu întregul paletă posibilă" În același timp, Eisenstein a început lucrările teoretice despre culoare, legate de filmul planificat despre Pușkin În Alma-Ata, el a scris: "Următorul meu film se face și în culoare - alb-negru -" Ivan cel Groaznic "" Mai târziu a explicat de ce a fost ușor să treceți la culoare: filmul a fost conceput "în culoare, dar în cheia "un călugăr negru (rege cu glugă) pe un perete alb"", cu accent pe scară de textură - "mulțumită Capitolul opt Război "Ivan groznyj" Uimitoarea abilitate foto-timbra a lui Moskvin ar putea face acest lucru Ideea mișcării culorii, nu ca colorație naturală a unei imagini în mișcare, ci ca element de dramă, o deținea deja pe Eisenstein și a văzut laitmotivele de culoare ale sărbătorii în Conferința de la Potsdam A vrut să-i vadă la primul test Și Moskvin? Ar fi trebuit să fie fascinat de îmbunătățirea redării culorilor, dar nu, în teste a identificat posibilitățile filmului, care dau calitatea dorită doar culorilor laitmotiv Îndepărtat, desigur, și mostre de machiaj Vasily Goryunov a spus: sarcina a fost stabilită, "astfel încât actorii să nu fie propria lor textură, ci actorii să fie puțin îmbrăcați" Pentru fotografiile de dezvăluire a conspirației, ei au

cerut fețelor țarului și prințului să se "răzească" (Moskvin l-a sfătuit să adauge "puțin albastru" la machiaj) Totul era menit să dezvăluie posibilitățile patetice, extatice ale culorii Moskvin a avut o înțelegere mai profundă a acestor posibilități decât operatorii, care au luptat pentru o bună transmitere a culorii verdeață și a fețelor Au fost și pesimiști Gregg Toland, poate singurul director de fotografiat din lume la acea vreme egal cu Moskvin, scria în : "Cinema color nu va atinge niciodată succesul sută la sută și nu va putea înlocui niciodată alb-negru din cauza pasivității luminii în fotografierea în culori și reducerea datorită acestui contrast dramatic Și Moskvin în se gândea deja serios cum să aducă "defectele" culorii la "efectul" la nivelul primitiv al tehnologiei Despre interesul lui pentru Sectorul Color Lenfilm, Gordanov mi-a spus: "Nu a mers la noi degeaba, nu a făcut nimic degeaba Știa perfect că filmul va fi color Am filmat și animație color și era foarte interesat de culoarea locală În acest sens, am vorbit despre Saryan, iar dacă vă amintiți piesa colorată a lui Ivan cel Groaznic, atunci puteți găsi o parte din asta acolo Puteți găsi într-adevăr ceva într-o piesă colorată În special, culoarea locală, care, chiar înainte de Teribil, a fost de interes nu numai pentru Moskvin, ci și pentru Eisenstein Despre pictura lui El Greco a scris: "Fiecare culoare este pe cont propriu Fără înot unul în celălalt, nicio relaxare a unui ton general înmuiat Culorile țipă ca o fanfară " Moskvin a văzut asta cu Saryan, în animație, în studiul color al lui Gordanov "Toamna", unde (dați să citez din eseul meu despre Gordanov) " statuile aurite ale fântânilor Peterhof "sună" ca un solo de trompetă într-o orchestră " Un "țipăt" de fanfară a izbucnit în piesa de culoare "Teribilă" Efectul este sporit de faptul că în ultima fotografie alb-negru dinaintea lui, punctul luminos din secția întunecată era rochia lui Euphrosyne; chiar la capătul cadrului, l-a acoperit cu o pelerină neagră După ce au activat brusc culoarea, Eisenstein și Moskvin nu au prezentat imediat laitmotive de culoare Sau, mai degrabă, imediat, dar în vârtejul dansului răsunau continuu "înotând unul în celălalt" Datorită strălucirii mari a aurului în culoarea "tutti", sunetul său de fanfară nu a dispărut, purtând tema petrecută, o sărbătoare, care, prin aureolele aurii ale sfinților de pe frescă și aurul hainelor regale, se transformă în tema regalității, puterea Pentru o clipă, Vladimir a simțit și puterea, dar aurul din caftanele de brocart ale paznicilor a fost imediat absorbit de negru, purtând tema morții El însuși, după ce a trecut prin frigul albastru al perspicacității și al ororii, va fi înghițit de întunericul catedralei După ce a adus culoarea la "efect", Eisenstein și Moskvin au redus paleta la patru culori, iar localitatea lor a ajuns pe alocuri Andrey Moskvin, director de imagine profunzime și luminozitate izbitoare Nota lui Eisenstein către Moskvin de la spital este caracteristică: "Sunt foarte îngrijorat de problemele imprimării color Firsova (setter de culoare -Ya B) are tendința de a subtipări ușor în numele "umanității" tenului ei Ei imprimă prost planurile generale (ocolind tronul de către Ivan când îngenunchează și dansând pe cor) Este necesar să-l scoateți la sucul și culoarea absolută Îmbrăcatul lui Vladimir pentru început cu un prim plan ar trebui să fie, de asemenea, suculent Mai departe - în special fundalul roșu Andrei Bely a numit dorința de culori pure o boală a secolului al XX-lea Pentru Eisenstein și Moskvin, acesta nu este un simptom al unei boli sau o concesie față de deficiențele cinematografiei color, ci o consecință naturală a unui design comun În primul rând, așa cum a scris Eisenstein, "gama roșu-aurie a elementelor care "încep să se înnegreze" la momentele potrivite urmează intuitiv chiar și gama de culori

dominantă formată istoric în iconografia vremurilor Teribile" În al doilea rând, temele de culoare pură nu sunt luate în mod static; fiecare culoare este mișcată de elemente din mediul subiectului - au întins un covor roșu, l-au îmbrăcat pe prinț în barme de brocart - și prin îmbinări de rame cu accente de culoare diferite - o fotografie de Volynets într-o cămașă neagră este încorporată într-un rând de roșu - cadre aurii pe un perete albastru; deci este introdusă tema morţii În al treilea rând, cu lumină condiționată activă, Moskvin a ajutat fiecare culoare să sune la putere maximă Activitatea este împinsă la limită în două cadre cu evidențieri de culoare schimbătoare Prima dată, cadrul este umplut cu roșu pe cuvintele lui Alexei Basmanov despre legătura "sângelui" (prin sânge vărsat) cu țarul, a doua - în albastru-albastru pe portretul lui Vladimir în momentul înțelegerii Dispozitivul extrem de convențional nu irită, este bine pregătit de convenționalitatea generală a luminii și spațiului și de lumina schimbătoare în cadre alb-negru, justificată de mișcarea exterioară (în scena Staritsky) sau de o schimbare a sentimentelor eroului (o ascuțită) schimbarea luminii într-un prim-plan al regelui în momentul trecerii de la nuntă la revoltă) Temele de culoare au suferit și transformări semantice Apărând pe frescă cu tema firmamentului, paradisul, albastrul ca fundal al ramelor alternat cu roșu (tema sângelui, inevitabila răzbunare) La finalul scenei, la uşă, Vladimir se afla în faţa unui fundal albastru-albastru; doar în colțul cadrului prim-planului său este vizibilă o parte din frescă - pasărea roșie Sirin, de asemenea simbol al morții Reflexul din fundal pe partea umbră a feței a fost îmbunătățit de un dispozitiv separat cu filtru albastru, partea iluminată de lumânare a fost evidențiată în roșu Când fața prințului "a devenit albastră" (au acoperit dispozitivul "roșu", dezvăluind dispozitivul "albastru" care stătea lângă el), pasărea a rămas roșie în fundal, blana maro a pălăriei lui Monomakh a devenit neagră sub iluminare albastră, asemănătoare un halou negru (contrast cu halourile aurii ale sfinților pe fundalul albastru "paradisului") Combinația dintre tema roșie a sângelui și cea neagră a morții a tradus tema albastră într-o temă de frig, un sentiment de moarte iminentă "Albăstrul" feței este justificat atât de dezvoltarea figurativă a temei, cât și psihologic ("albăstrui de groază") O dezvoltare finală puternică a temei a fost răceala "cosmică" albastră a lui și a paznicilor la catedrală, care a început imediat după primul plan al lui Vladimir (de aceea imprimarea lui într-o culoare diferită este inacceptabilă) În martie , Eisenstein a scris că Serov, în Răpirea Europei, a transmis un "sentiment cosmic" prin combinarea culorilor complementare Moskvin i-a plăcut foarte mult această imagine, a înțeles-o perfect Capitolul opt Război "Ivan groznyj" sens Împreună cu Eisenstein, a folosit și culori suplimentare (albastru-albastru și roșu), obținând un sentiment de primat "preistoric" Ea afectează subconștient privitorul, transpunând seriozitatea prințului beat într-o perspectivă asupra inevitabilității unei întoarceri la o stare subumană, la haosul cosmic Semnificativă este și dispariția treptată a roșului și a galbenului (glissando de culoare, opusul creșterii temei roșii la început) Cadrul cheie "albastru-roșu" este asociat cu Delacroix; atât Moskvin, cât și Eisenstein își cunoșteau bine pictura "După naufragiu" (Muzeul de Arte Frumoase A S Pușkin) cu ciocnirea ei "cosmică" de valuri albastru-verde și o barcă roșu-maro Eisenstein și-a amintit de Delacroix dintr-un alt motiv (înregistrat în): "O conversație despre reflex cu Moskvin Notele lui Delacroix sunt în platou (întâmplător) "Totul ține de reflex" (vorbim despre cartea lui

Rene Pio "The Delacroix Palette"; conform lui Pell, Moskvin i-a luat-o de la Eisenstein chiar înainte de filmarea "Terrible") Ei aveau idei diferite despre reflexul în cinematograful alb-negru: pentru Eisenstein, aceasta este identificarea unui conflict, "contradicții în cadrul fenomenului luminos al luminii" (de unde lumina "sculpturală" a lui Tisse), pentru Moskvin, reflexul este doar o parte din construcția luminii și umbrelor: iluminarea umbrelor le înmoaie, le face portrete mai expresive Dar în cinematograful color, exclamația lui Delacroix "Totul e vorba de reflex" a fost și pentru Moskvin Cu toate acestea, ar fi necesar să începem cu Leonardo: "Toate obiectele iluminate sunt implicate în culoarea iluminatorului lor Obiectele întunecate păstrează culoarea obiectului care îl întunecă Moskvin și-a amintit perfect aceste cuvinte (Pell: "A citat adesea Tratatul de pictură al lui Leonardo da Vinci, care era probabil aproape de sufletul său "ingineresc"") și a înțeles: trebuie transmis un reflex de culoare, colorarea umbrelor prin lumina colorată reflectată, iar în conformitate cu principiile sale de iluminare expresivă mai departe și exacerbează Acest lucru se vede clar în portretul lui Vladimir, unde reflexul albastru-albastru de la perete este îmbunătățit prin iluminare și chiar prin iluminarea părții ușoare a feței cu lumină roșie suplimentară Utilizarea activă a luminii colorate este una dintre principalele descoperiri ale lui Moskvin într-o bucată de culoare Dar nu singurul Nu și-a schimbat soluția preferată de lumină și umbră, inclusiv iluminarea "aerului" Datorită deficiențelor filmului, culoarea a fost adesea percepută ca aspră, "chimică", și nu ca culoarea obiectului Pentru a readuce obiectele la materialitate, culoarea a trebuit să fie puțin înmuiată; cel mai bun remediu este fumul, dar operatorii se temeau de el: a redus claritatea deja scăzută a peliculei color În piesele colorate "Grozny" alternate cu alb-negru, claritatea filmului trebuia folosită la limită, dar Moskvin folosea fumul destul de energic După ce a prins cumva momentul în care fumul care se rărește încă mai înmuia fundalul, dar nu mai reducea claritatea, îi făcu semn lui Eisenstein: "Poți trage" Acest lucru a creat deja un efect unic, dar Moskvin a mers mai departe: a iluminat fumul cu lumină roșie în cadrele sărbătorii, când fundalul albastru nu era vizibil (fumul roșu îl "mânca"), iar umbrele fețelor avea o reflexie roșie din cămașa țarului și din fresca din fundal Eisenstein a scris: "Întrebarea unui mediu cu aer colorat (avem o strălucire roșie [căldură, incandescență] a aerului însuși, și nu doar o lumină de fundal roșie) Andrey Moskvin, director de imagine și colorare cu o rază roșie colorată) Mai mult, el a vrut să " deseneze problema și aici, folosind caracteristicile lucrării alb-negru a lui Moskvin în cinematografia color" Din păcate, nu a avut timp să facă asta Descoperirile lui Moskvin nu au dispărut: mulți operatori au văzut seria a -a, au înțeles sensul piesei de culoare Golovnya într-o carte din a oferit exemple de lumină colorată, dramaturgie în culori în Michurin ( ) de Leonid Kosmatov, înmuiată de fumul aerului în Cavalerul Stelei de Aur a lui Serghei Urusevski ( ) și ar fi trebuit să înceapă cu Moskvin Dar filmul, care a fost inclus în decretul Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune, nici nu a putut fi menționat Lucrările asupra culorii la imprimarea unei copii de referință au fost umbrite de boala lui Eisenstein Nu a fost lângă Moskvin și la proiecțiile triumfale de la studio Desigur, Moskvin a văzut deficiențe pe care alții nu le-au observat Iată ultima lui notă către spital: "Mon cher maître [Dragul meu maestru] Mâine scutur cenușa Mosfilmului și plec acasă Gata cu scobirea colorată Peretele cu Volynets este acum aproape albastru-roșu (peretele din

spatele Volynets este albastru; rama este tăiată în sărbătoarea "roșu" și de aceea a fost evidențiat cu roșu pe alocuri; la imprimare, "roșeața" trebuia întinsă afară -Ya B) În rest, s-a uniformizat, dar pe alocuri a rămas Fii mai bine - vei vedea - dacă vrei să înjuri - voi veni cu plăcere la tine Îmi voi porni telefonul Cu tandrețe și dragoste A Moskvin / - " Moskvin nu știa că este "expulzat" definitiv (din Grozny, dar nu și din Mosfilm, unde va fi din nou invitat și, conform aforismului lui Marx, după tragedia cu filmul lui Eisenstein, ar fi aproape o farsă - din punctul de vedere al lui Moskvin - povestea filmului lui Iutkevici) Nu știam că o notă jumătate de afaceri, jumătate personală încununează practic munca lui la Grozny Nu știam că următoarea întâlnire cu Eisenstein avea să aibă loc abia în noiembrie, când nu avea rost să jur că totul nu este egal egal în piesa de culoare, pentru că punctul final în munca lor despre Ivan cel Groaznic a fost stabilit de decretul din septembrie "OAMENI SIMPLI" Victoriile nu se dau fără suferință profundă, iar în spatele călcării grele a războiului se aud cele mai naturale ecouri ale bătăilor a milioane de inimi umane Boris Asafiev În februarie , Moskvin s-a întors la Leningrad pentru a-l înfrunta pe "Marele Doctor", redenumit Pirogov, alături de Kozintsev Dar înainte de asta, în paralel cu Teribilul, a existat și Furtuna Istoria ultimului film comun al lui Kozintsev și Trauberg a început în : au oferit Comitetului mai multe teme pentru punere în scenă, iar Bolshakov, nemulțumit de scurtmetraje și Actrița, le-a refuzat, insistând asupra temei care era în planul Comitetului - o fabrică de avioane în spate Forțați să fie de acord, ei experimentează trilogia și Capitolul opt Război "Ivan groznyj" "Marx" a început cu un studiu serios al materialului din fabrici Materialul i-a capturat, iar Kozintsev a scris mai târziu despre "elementele poveștilor constructorilor de avioane care ne-au mișcat" Și încă ceva: "Nu o imagine de producție, ci o epopee procesele care au loc cu un gigant industrial Măreția de scară Unde să-l studiezi? Biblia - și apoi a apărut Exodul " Imaginea ieșirii spre Est, "calcarea grea a războiului", a fost importantă, dar autorii au dorit și "bătaia a milioane de inimi umane" să fie auzită în exodul Scenariul pentru The Tempest a fost scris rapid și au fost mulțumiți de el Dar au fost făcute modificări, din cauza mutării casei Lenfilm, lansarea a fost amânată De îndată ce a început filmările, Moskvin a plecat pentru filmări suplimentare ale primei serii Anatoly Nazarov a stat lângă cameră: a trecut prin școala Belyaev, cu acordul lui Moskvin, a fost invitat de Kozintsev În noiembrie , am ajuns în Tașkent pentru a filma natura de vară și - un caz rar! - ninge Yeney și Moskvin erau încă ocupați, împușcătura a început cu Nazarov și David Vinitsky, pe care, știind din Grozny, i-a recomandat Moskvin E P Korchagina-Aleksandrovskaya s-a îmbolnăvit; potrivit lui Trauberg, rolul ei a fost "conceput din bucăți și bucăți" care fuseseră deja filmate A deteriorat filmul și titlul "Oameni obișnuiți" Apărând pe instrucțiuni "de sus", ca răspuns la discursul lui Stalin despre "roți dinte", a acordat spectatorului o percepție diferită a evenimentelor decât intenționau creatorii filmului "The Tempest" În anii războiului, Naum Berkovsky a scris: "Particularitatea literaturii ruse este că i-ar putea oferi "micului sim" ceva mai înalt și mai important pentru ei decât compasiunea că artiștii noștri au descoperit personalitatea în impersonalitate " Kozintsev și Trauberg, lucrând la scenariu, s-au gândit la personalități, și nu la "cei mici" care necesită compasiune Desigur, deja în scenariu a existat o contradicție între intenție și execuție Motivul exodului, purtand oameni pe pamant, a determinat

compozitia apropiata de "Karl Marx", cu o dezvoltare aproape fara suprapunere a liniilor individuale Însă doar experiența grea a lui "Marx" i-a împins pe regizori să facă rost, o unificare foarte condiționată a personajelor într-un singur loc și timp În plus, în timpul filmărilor, au trebuit să țină cont de faptul că filmul, conceput în dificilul an , va fi lansat după victorie Și așa s-a întâmplat - Moskvin a sărbătorit Ziua Victoriei în expediție, la Tașkent, în încăperea înghesuită a Casei Fermierilor Colectiv, împreună cu Enei, Volk, Nazarov, Vinitsky, al doilea regizor Shapiro, al doilea cameraman Sysoev Perspicactul Viktor Șklovski spunea în timpul războiului: trebuie să înveți să "vorbești sub artificii"; cel mai adesea totul s-a rezumat la un salut victorios în finală În "Oameni obișnuiți" nu există niciun salut, dar finalul este destul de "focuri de artificii" Directorul fabricii a adormit într-un fotoliu dintr-un birou semiîntunecat - jaluzelele ferestrelor mari erau închise Sunt deschise, iar soția directorului apare cu lumina soarelui; era în robie, și-a pierdut memoria și acum, după ce și-a revenit, a venit la soțul ei și, văzându-l dormind, a îngenuncheat lângă el A fost trezit de telefon: Stalin l-a sunat, l-a felicitat pentru lansarea uzinei (în filmul a fost lansat pe ecran cu un final răsunat: unele autorități de la Moscova au sunat) Și alături de o astfel de "apoteoză" a fost lucrarea excelentă a Tatyanei Peltzer în rolul unei gospodine din Odessa - un personaj cu adevărat real nu este deloc un "cog", ci plin de compasiune față de nenorocirile altor oameni Andrey Moskvin, director de imagine personalități, personaje expresive ale celui de-al doilea plan, rolul soției regizorului bine jucat de Olga Lebzak A existat o încercare de a arăta personalitatea fiecărui personaj, dar interpretarea filmului este neuniformă, ceea ce este chiar ciudat pentru un maestru precum Kozintsev Este neuniform și vizual Desigur, există scene puternice filmate cu dispoziție, cu intonație de Moschee Mai multe scene, putem spune, prospere Sincer, nu există rele Nazarov a filmat singur o parte semnificativă a filmului și, așa cum a fost pentru împușcături responsabile în Tașkent și apoi în Kazan, Moskvin nici măcar nu a putut "să dea tonul" Un cameraman destul de experimentat, cu o manieră reținută și clară, Nazarov a tras filmul către o imagine "prosperă", oarecum ceremonială, de parcă ar fi anticipat stilul celei de-a doua jumătate a anilor ' Nazarov însuși a dat un exemplu bun: după ce a ajuns la Tașkent, Moskvin a văzut materialul primei filmări în deșert și a spus: "Totul este frumos Dar în imaginea greșită "(Nazarov a explicat: "Și acolo, într-adevăr, a fost norocos - nori buni se plimbă ") Pentru Moskvin, din cauza lucrărilor la două filme, situația a fost dificilă: Nazarov a pregătit obiectul, a început să filmeze, apoi Moskvin a trebuit să schimbe ceva Primele cadre ale finalei - apariția în birou a soției regizorului, când lumina de la ferestre a crescut, a fost filmată de Nazarov Directorii au fost mulțumiți de material; Moskvin a sosit, s-a uitat, a spus: "Este demn" Seara - o altă împușcătură Povestea lui Nazarov: "Dorind să continui în același sens, am început să instalez lumina, dar Andrei Nikolayevich s-a oprit: "Este suficient!" - "Cum, la urma urmei, trebuie să continuați? Este clar că este bine, doar o singură dată este suficient " Camera a fost instalată pe perete, oferindu-i sclipiri de lumină pentru a se conecta cu cadrul precedent Vinitsky a confirmat: "Moskvin s-a îndepărtat de această strălucire nebună și a făcut o faptă bună Mai este ceva în asta: tactul incredibil al lui Moskvin Moskvin a venit și nu a fost de acord cu deciziile lui Tolia Ce să fac? A făcut două mișcări Era un lucru despre care vorbeam acum Al doilea este să

învingi lucrul greșit pe care l-a aranjat Tolya Cu alte cuvinte, și-a aplicat regula de "a aduce defectul în vigoare" Totuși, Moskvin nu a putut egala totul până la capăt În ianuarie , filmul a fost discutat de cameramanii de la Moscova, iar Mark Magidson l-a comparat cu pictura "Pușkin pe malul mării" de Ilya Repin și Ivan Aivazovsky: nici una, nici alta nu pot fi recunoscute în el Aici a fost o exagerare, "scrisul" lui Moskvin este clar vizibil în multe cadre, dar au existat și motive de comparație (moscoviții au fost în continuare jigniți de Eduard Tisse și au certat în unanimitate filmul; doar Boris Volchek l-a apărat pe Moskvin, dar nu a omis să observe : Moskvin și Eisenstein sunt "incompatibili") În "Oameni obișnuiți" era "un pic din tot": piesele sunt realiste și poetice, dulce și ceremoniale La consiliul artistic al Comitetului din noiembrie , Konstantin Simonov a remarcat: "Aceasta este o imagine uimitor de bună, cu o serie de locuri surprinzător de proaste!" În ciuda tuturor locurilor proaste, Comitetul, precum și consiliul artistic al studioului, au apreciat foarte mult filmul Decizia a fost legată de perioada de tranziție: filmul a îndeplinit, în anumite privințe, standardele estetice care predominau în timpul războiului și, în anumite privințe - deja tendințe noi La consiliul artistic al studioului, Georgy Vasilyev a spus: "Lucrarea camerei a fost realizată excelent și nu numai în scenele care câștigă Capitolul opt Război "Ivan groznyj" conform materialului", dar Moskvin nu a simțit bucurie, cunoscând adevărata calitate a muncii operatorilor și a filmului în ansamblu Dar a apreciat profesionalismul și diligența lui Nazarov Când, la sfârșitul anului , Georgy Vasiliev l-a invitat pe Moskvin la opera de film color The Queen of Spades, l-a invitat pe Nazarov să lucreze din nou împreună Dar Serghei Vasiliev, care, în calitate de director artistic al TsOKS, s-a confruntat cu dispute între două grupuri în legătură cu Moskvin, a decis să nu riște: în vara anului , lucrarea la a treia serie de Grozny urma să fie reluată Soții Vasiliev au efectuat teste de culoare cu Gordanov, dar filmările nu s-au concretizat - filmul a fost închis Vorbind despre "Oamenii obișnuiți", nu puteți ocoli lateral, departe de față pentru "oamenii obișnuiți" care au făcut filmul Filmări grele cu viață neorganizată de expediții lungi, carduri de mâncare și prețuri monstruoase la bazaruri, cu zăpadă în Tașkent iarna și căldură la Farkhadstroy vara, au fost foarte obositoare Moskvin a fost un exemplu de rezistență În Casa Fermierului Colectiv a organizat o "comună", asumându-și atribuțiile de bucătar Gătit genial Nazarov și-a amintit (a locuit cu Moskvin în aceeași cameră, atât în Tașkent, cât și în Kazan): "Din anumite motive, mai ales era supă, deși al doilea era și uneori Ne culcăm:" Când avem micul dejun maine? Eu zic: "Nu se filmează, hai să dormim Să mergem la ora nouă" La nouă și jumătate, bate: "E timpul" La nouă se toarnă supa, stă, mănâncă: "Ai întârziat, vei mânca rece" Toate Precizie" O furtună a fost filmată în Kazan; ea a inundat o uzină neterminată, dar funcțională; a fost creat de patru mașini de pompieri și două suflante puternice de vânt Nazarov stătea în spatele camerei și, deși era ținută peste el o foaie de placaj, era complet ud Moskvin a alergat de la instrument la instrument Nazarov: "Aparatele sunt ude, a fost electrocutat de două ori, dar nu i-a plăcut și oricum le-a corectat Cu o oră înainte de încheierea filmării, a spus: "Senita Sa Alteță, aveți nevoie de mine ? Plec să gătesc cina " Când am ajuns, el imediat: "Dezbracă-te Rapid Gol!" Avea deja alcool și a început să mă frece Și supa este deja gata Toate acestea sunt foarte tipice pentru Andrei Nikolayevich și nu i-a făcut publicitate Știu cum a ajutat mulți oameni - în liniște, fără zgomot " Capitolul nouă DUPA RAZBOI O poveste

cu final trist are și orele și etapele ei onorabile, care trebuie luate în considerare nu din punctul de vedere al finalului, ci în propria lor lumină Thomas Mann Anul a început pentru Moskvin cu o "etapă de onoare": în ascensiune, cu un sentiment de succes, au predat a doua serie de Grozny Atitudinea bună a Comitetului față de "Oamenii obișnuiți" a însemnat o lansare rapidă a filmului pe ecran, obținerea în scenă și posibilitatea unor noi lucrări, care era esențială cu o reducere a lansării de filme Pe ianuarie, Eisenstein, Cherkasov, Birman, Moskvin, Tisse și Prokofiev au primit Premiul Stalin, clasa I, pentru prima serie În dimineața zilei de , lui Eisenstein i-a fost adusă o telegramă: "Felicit sincer și sunt mândru de scena de pe urmele lui Andrey Moskvin" Boala lui Eisenstein a izbucnit cu o tentă tristă: pe februarie, chiar de la sărbătoarea noilor laureați, a ajuns în spital cu un infarct Acolo, pe februarie, a aflat rezultatele vizionării celei de-a doua serii și i-a dat o telegramă lui Moskvin: "Poza a fost acceptată de către Comitet fără amendamente, felicitări opriți Mostrele retipăririi color sunt uimitoare Îl îmbrățișez pe Eisenstein" Ajuns să imprime studioul și copiile de referință, Moskvin s-a dus imediat la spital și a predat biletul Răspunsul lui Eisenstein: "Dragă Andrei Nikolaevici! Vă îmbrățișez cu cordialitate și vă apăs pe inima mea relaxată Îți voi scrie despre viața mea viitoare Nu-mi pot imagina fără tine Cu tandrețe, Eisenstein al tău Schimbul de note a avut loc în fiecare zi, Moskvin a raportat despre progresul lucrărilor Pe februarie, în ziua celei de-a patruzeci și cinci de ani, a scris Capitolul nouă Dupa razboi ultima notă (dată în povestea despre Grozny) și a plecat acasă pe , știind că totul era în ordine cu a doua serie, Eisenstein s-a simțit puțin mai bine, lucrul cu Kozintsev la Marele Doctor avea să înceapă în curând Era frig, dar atmosfera era primavara În primăvară, la cererea soției sale, a luat mai multe mostre pentru Cenușăreasa - cameramanul filmului, Yevgeny Shapiro, s-a îmbolnăvit Yanina Zheimo mi-a spus că Kosheverova se ferește de Shapiro: "Nadezhda Nikolaevna l-a sunat pe Moskvin Poate chiar a făcut-o intenționat pentru a o verifica pe Zhenya Și Moskvin a tras foarte rău Doar îngrozitor! Mult mai rău decât Zhenya Când am citit înregistrarea unei conversații cu Zheymo Kosheverova, ea a spus că a fost așa, doar că, desigur, nu groaznic, dar puțin mai rău decât Zhenya Starea de spirit de primăvară nu era numai în Moskvin Primăvara Victoriei încă domnea în inimile celor care au supraviețuit și au câștigat În , Boris Pasternak scria: "Și orizonturi cu perspective! Și noutatea rolului popular!"; versurile, sincer, sunt slabe pentru un astfel de poet, dar ceea ce contează aici nu este calitatea poetică, ci credința fermă că Victoria va deschide noi orizonturi, viața va deveni mai bună, noul rol al poporului și ascensiunea artei care au apărut în anii de război vor dura și vor câștiga putere Tot fără să-și dea seama că această credință este și utopică, oamenii au încercat să o mențină în ei înșiși, deși au apărut deja semne de schimbare În , părea că pacea de durată era asigurată, iar primul număr al ziarului Soviet Art din vorbea despre "neliniștea forțelor întunecate care vor să interfereze cu munca noastră creativă plină de bucurie" În martie, Winston Churchill a ținut un discurs la Fulton; războiul rece a început Stalin a primit o justificare formală pentru cursa nucleară și continuarea jafului poporului de dragul "întăririi capacității de apărare" și un nou val de represiuni sub pretextul luptei cu complicii "războinicilor" Moskvin a putut detecta semne de "răcire" în domeniul artei la Expoziția de artă All-Union, care a fost deschisă încă din ianuarie Imaginile lui Plastov, Saryan, Chuikov, Korin au mărturisit despre ascensiune Însă

tonul a fost dat de portretele ceremoniale ale Generalisimului, "Conferința de la Teheran" de Alexander Gerasimov: stilul lor în "Arta sovietică" se numește "semnificativ, înalt" În cinematografie, acest stil s-a făcut cunoscut în "Marea pauză" a lui Friedrich Ermler și s-a format pe deplin în "Jurământul" de Mikhail Chiaureli (a avut premiera pe iulie) În august, au fost emise rezoluțiile Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune cu privire la revistele Zvezda și Leningrad și la repertoriul teatrelor de teatru - strângerea șuruburilor ideologice a accelerat brusc Oamenii de film au simțit acest lucru direct în iunie, când a apărut articolul "Fake Film" - despre "Oameni obișnuiți" A devenit clar de ce lansarea celei de-a doua serii din Grozny a fost amânată Eisenstein, bolnav, a simțit bine schimbările Într-o scrisoare din iulie din Kratovo, unde se afla casa lui, el s-a plâns lui Moskvin că nu se simte bine, că nu poate prelua munca teoretică pe care a început-o Nici măcar nu a răspuns imediat la scrisoare, "pentru că ponderea comunicării cu domnul Brink este încă acolo (personajul filmului american "Borrowed Time" Mr Brink este Moartea sub forma unui gentleman respectabil; brink este marginea unei stânci, a unui abis -Ya B) Cu durere s-a așezat pentru "memorii": este foarte distractiv, dar Andrey Moskvin, director de imagine nu este deloc o ocupație productivă, din moment ce probabil că vor trebui tipărite după ce domnul Brink de la grădiniță se demnează să vină la mine la etajul doi Pe august, Iulia Ivanovna, mama lui Eisenstein, a murit la Kratovo Pe septembrie, juriul Festivalului Internațional de Film de la Locarno a recunoscut primul episod din "The Terrible" drept cel mai bun film din punct de vedere al cinematografiei Dar Eisenstein, Moskvin și Tisse nici măcar nu s-au putut bucura, pentru că au aflat despre acest lucru deja după ce a fost publicată pe septembrie decizia Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune privind filmul "Viața Mare"; dintre cele patru filme numite în el, Moskvin a fost implicat în două Curând a sosit o scrisoare: "Am avut dreptate în privința domnului Brink Chiar și în sensul că se plimbă prin grădină și jos Nu a venit după mine Despre celelalte farmece care s-au abătut pe noi (voi!) din ziare știți destule Uneori domnule în rest, vă îmbrățișez cordial și vă iubesc și mai tare "dacă aceasta este posibil" (cum se spune într-o poză analfabetă) Întotdeauna Eisenstein-ul tău Răspunsul neobișnuit de lung al lui Moskvin a început, de asemenea, în stilul Grozníului și al ziarelor: "Acest lucru pare posibil, dragul meu, dragul meu "idealist și ignorant"" Nu a scris cuvinte de mângâiere, au rămas fără să spună A încercat chiar să glumească: scrisoarea lui Eisenstein a sosit fără ștampilă și nu avea nicio rublă de plătit în plus și "a trebuit să pornesc cele mai sofisticate manevre pentru a-l atrage din inflexibilul reprezentant al oficiului poștal Deci, cel puțin din asta puteți judeca capacitățile mele sfâșiat în cele din urmă de producția, care s-a încheiat, de revizuirea propriilor acoperișuri, tavane etc Conform estimărilor rotunjite pentru luna trecută, m-am ridicat personal la etajul și am coborât înapoi în vagoane două tipuri diferite de mărfuri în vrac, cum ar fi nisip, ciment, gunoi, apă etc ", a scris în continuare că s-a măgulit cu speranța de a vedea un prieten la Kratovo în prima jumătate a lunii noiembrie - mai târziu vor începe "lucrările lipsite de sens și lipsite de respect la următoarea opusă" Eisenstein a aranjat o călătorie de afaceri pentru Moskvin prin Minister (Comitetul a fost transformat în Ministerul Cinematografiei), pe noiembrie Moskvin a ajuns în capitală și a plecat imediat la Kratovo, unde a petrecut câteva zile Pera Atasheva, care a ajuns acolo, a găsit următoarea poză

într-o clădire încinsă: "Bătrânul (așa se numeau rudele lui Eisenstein - Ya B) stătea în pijama, iar Andrei și-a dat pantalonii jos, a rămas în pantaloni scurți, au luat un prosop și au băut ceai și au vorbit fără să spună un cuvânt" (o paralelă cu povestea lui Atasheva: într-o scrisoare către Eisenstein la Hollywood, prietenul său francez Leon Moussinac a scris: " ce rafinat plăcere pe care ar trebui să o primești de la întâlnirile cu Charlie Chaplin! , ce mare și profundă fericire să taci cu o astfel de persoană") Desigur, prietenii nu numai că tăceau, ci vorbeau despre multe Eisenstein a conceput o mare lucrare despre culoare Pe noiembrie, când Moskvin se afla deja la Leningrad, a început-o cu secțiunea "Dezvoltarea culorii sărbătorii din Alexander Sloboda" Și este foarte probabil ca conversațiile cu Moskvin să fi fost un imbold direct pentru ea Au fost și alte teme Eisenstein a întrebat despre cei din Leningrad care au lucrat la "Grozny" - Goryunov, Cherkasov, asistent de re- Capitolul nouă Dupa razboi Gisser Olga Shepeleva și alții Moskvin știa totul despre toată lumea Patru luni mai târziu, Eisenstein a întocmit un plan pentru eseurile "Oamenii unui film" Printre altele: "Bursa" - despre Moskvin și iluminatorii care l-au iubit foarte mult, mai ales adolescenți ("Bursa" i-a numit Moskvin) Schița planului conține următoarele rânduri: "Moskvin și "copiii" O insulă a eroismului comun al "băieților" în timpul războiului Ritmul lui Moskvin este printre ele puteți afla întotdeauna" Eisenstein nu a făcut-o completează eseurile, se poate doar ghici ce ar fi scris, dezvoltându-și planul Oamenii care l-au cunoscut bine pe Moskvin, după ce au citit această intrare, nu au fost surprinși - da, știa totul, chiar și bârfele Și la întrebarea mea, de ce avea nevoie ei au răspuns invariabil: să știe cine avea nevoie și cum să ajute De fapt, s-a dus la Kratovo pentru a ajuta cumva, chiar și în tăcere, un prieten Chiar înainte de sosirea lui Moskvin, Eisenstein a realizat, așa cum a scris el însuși, "o ispravă de auto-umilire" - a trimis o scrisoare ziarului în care recunoaște greșelile celei de-a doua serii Dar nu avea de gând să le repare Până la sfârșitul anului , există un memoriu despre sinucideri, unde este și despre mine: "Am hotărât să mă conduc la moarte cu munca Fusul intenției mele a fost pus în toamna anului patruzeci și trei Începutul patruzeci și șasea scoate fructele În toamna anului , Moskvin era unul dintre cei mai apropiați de el Și Moskvin însuși? La începutul anului , în sentimentul unei ascensiuni generale de primăvară, în floarea puterilor sale fizice și creatoare, s-a gândit să finalizeze Grozny, a visat că va filma mai mult de un film color cu Eisenstein Era la un pas de ceva nou, poate implicând o schimbare radicală în viața lui În schimb, o toamnă teribilă care i-a lăsat cicatrici pe inimă Pe noiembrie, a fost la o ședință a consiliului artistic al Lenfilm cu ordinea de zi "Decretul Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune privind filmul "Viața Mare" și sarcinile studioului de film", dar nu vorbea "Fapturile auto-umilirii" nu erau în natura lui Anul care a început cu "ore de onoare și etape" s-a încheiat într-o notă tristă "PIROGOV" Natura mea este făcută din contrarii Nikolai Pirogov Scenariul regizorului era gata în aprilie Kozintsev a conceput o dramă populară cu "un grad extrem de caracter și expresivitate în interpretarea actorilor", care provine din însăși natura lui Pirogov Expresia contrariilor a fost și în ideea soluției grafice: "În loc de peisaje academice maiestuoase, în loc de Rossi, Quarenghi, Rastrelli, există "mahalale din Petersburg" și "case profitabile" Și, din nou, mai ales lui Kozintsev îi era frică de "să ridice un monument unui om mare" Filmările cu Vasily Vanin în rolul lui Pirogov erau planificate pentru

iunie, dar scenariul nu a fost aprobat Noul termen limită era noiembrie, iar Moskvin a avut-o în minte când i-a scris lui Eisenstein despre viitoarea "muncă lipsită de sens și lipsită de respect" Cuvinte Andrey Moskvin, director de imagine acestea, un omagiu adus măștii unui fel de leneș-sceptic, încrezător în inutilitatea oricăror eforturi, reflectau anxietatea lui Moskvin El a înțeles că "vinovații" Yuri German și Kozintsev (primul cu o recenzie elogioasă a cărții lui Mihail Zoșcenko, al doilea cu "Oameni obișnuiți") cu greu ar putea rezista cererilor din ce în ce mai insistente de a crea un "monument" Abia martie a intrat în perioada pregătitoare Vanin nu se potrivea autorităților (actorul inteligent a abordat imaginea concepută de Kozintsev, dar nu a răspuns bine ideii de "monument"); l-au invitat pe Konstantin Skorobogatov, un leningradesc rezervat, tipic Din cauza unei schimbări a actorului, filmările au început abia pe mai Prima lună a fost febrilă pentru grupul de căsătorii de film Încă o dată s-a dat dovadă de profesionalismul echipei Eney a redus numărul de peisaje; cu mici adăugiri, până la șapte obiecte au fost filmate într-un singur decor O serie de scene în aer liber au fost transferate în pavilion, iar Moskvin, căruia îi plăcea să spună "natura este o proastă", a demonstrat încă o dată că în pavilion poți filma în așa fel încât nimeni să nu observe înlocuirea și munca , indiferent de vreme, accelerează vizibil Ei au anulat expediția în Crimeea, înlăturând apărarea Sevastopolului de pe meterezul de pământ al stadionului aflat în construcție pe insula Krestovsky În loc de decembrie, conform planului, filmul a fost predat la Moscova pe noiembrie; l-a primit bine; Deja pe decembrie era pe ecrane La aprilie , Kozintsev, German, Skorobogatov, Moskvin și Yeney au primit diplomă de Premiul Stalin II, iar în august, la Festivalul Internațional de Film de la Marianske Lazne, Moskvin a primit o Diplomă de Onoare a Juriului pentru munca sa în cameră în Pirogov Mai târziu, Kozintsev a scris: "Pirogov a fost primul film pe care m-am angajat să-l filmez fără o necesitate internă " Dar, după ce l-a luat, a lucrat din plin El a explicat acest lucru prin analogie cu un actor repartizat unui rol care nu i-a plăcut: autoritatea directorului artistic este de neclintit, trebuie să vă obișnuiți în circumstanțele propuse, să faceți propriile noastre cuvinte ale altora Desigur, Kozintsev și echipa sa nu l-au urmat atât de orbește pe "directorul artistic", adică Mare (cum l-au numit regizorii) Consiliu artistic din subordinea Ministerului Cinematografiei: dându-și seama că nu se poate scăpa complet de monument, au încercat să-l "reînvie" Kozintsev a găsit soluția potrivită: a ținut cont de condiționalul, retoric natura discursurilor lui Pirogov impuse filmului și concentrate nu pe realismul mahalalelor, ci pe atmosfera destul de convențională, oarecum teatrală a acțiunii, și astfel a adus filmul mai aproape de integritate și de alegerea actorilor, mai ales pentru rolurile negative (farmacistul Kostrichkin a jucat un rol mic ca farmacist) și atragerea unor scene (despărțirea disperată a fermierului Lyadov realizată de Cherkasov) și stilul imaginii Acest lucru l-a făcut pe Pirogov, cu toate deficiențele sale, unul dintre cele mai bune fotografii bio din a doua jumătate a anilor patruzeci Cu toate acestea, acest lucru nu a fost ușor de realizat Discuând despre materialul primei filmări, consiliul artistic al studioului, în ansamblu, l-a apreciat foarte mult, Ermler a lăudat munca camerei Dar au vorbit și despre statică excesivă, Trauberg și-a amintit de Ivan cel Groaznic în legătură cu aceasta Moskvin a început cu o obiecție la adresa lui Ermler: "Poza a fost făcută prost A fost filmat prost din cauza neajunsurilor care există în scenariu Vorbesc

despre staticul care este în scenariu și care este mascat de tot felul de Capitolul nouă Dupa razboi trucuri Dacă încerci să-ți imaginezi un bazar filmat la locație, nimic nu se va schimba în esență, va exista aceeași statică în desfășurarea acțiunii, semnificație în cuvinte și fapte Trauberg găsește elemente ale lui Ivan cel Groaznic în Pirogov Dar Pirogov nu are ceea ce a fost în Ivan cel Groaznic - scară Kozintsev a fost jignit și de cuvintele lui Trauberg: " nu este clar de ce l-au târât pe "Ivan cel Groaznic" Aceasta este o imagine dezgustătoare în care există un set de fotografii cu oameni cu ochii morți și se rostește un fel de text retoric Încercăm să facem niște personaje - bune sau rele, asta e altă chestiune Grozny nu are nimic de-a face cu asta " O dispută aproape accidentală a scos la iveală situația Moskvin a înțeles că Groznîul poate fi tratat diferit, dar negarea ascuțită a lui Kozintsev, cu care lucrase atât de strâns de mulți ani, a fost foarte neplăcută pentru el, mai ales că observația lui despre scară a fost ignorată Kozintsev a lucrat, încercând să salveze măcar ceva din planul inițial, iar Moskvin, copleșit de sentimentul recent al bucuriei de a lucra la Grozny, probabil chiar a rezistat în interior Și Kozintsev a simțit-o Soția sa, Valentina Georgievna, și-a amintit cum a spus el, venind de la împușcătură: "Ce s-a întâmplat cu Moskvin? Totul este static, nemișcat " Nu putea să dureze mult Moskvin era "pe picior de egalitate" cu Nazarov (în mijlocul filmărilor, a apărut un alt cameraman, studentul lui Gordanov, Naum Shifrin, care lucrase anterior cu Arkady Koltsatiy, iar în timpul războiului cu Moskvin; era fără muncă, ceea ce amenința să fie concediat din cauza concedierilor de producție de filme; Moskvin l-a salvat prin preluarea filmului și, de asemenea, "pe picior de egalitate", ca Nazarov) A fost posibil să-l lase pe Nazarov să tragă singur, limitându-se la rolul de director artistic Sau părăsiți filmul cu totul Dar asta ar fi o trădare a grupului și, mai ales, a lui Kozintsev S-a forțat să se "conecteze la valul" regizorului, impregnat de dorința sa sinceră de a da viață schemei, s-a forțat și el să lucreze din plin, iar filmul este pe drept considerat un film Moskvin Momentul de cotitură s-a produs la scurt timp după consiliul artistic de pe platoul străzii Sankt Petersburg construit în pavilion Reluând atitudinea lui Kozintsev față de convenționalitate, Yeney a construit decorul în același mod în care Nevski a făcut-o cândva pentru The Overcoat Un arc puternic bloca "strada", în spatele ei - un fundal îndepărtat, în prim-plan - fragmente de case Soluția figurativă corespundea atmosferei sumbre din orașul holerei Spre deosebire de peisajul foarte natural al pieței, strada pavilionului a oferit operatorului mai multe oportunități Prin intensificarea contrastului unui arc întunecat, aproape negru, care ocupă partea superioară a cadrului cu un fundal înmuiat de fum în adâncuri, figuri iluminate și părți din decor în centru și detalii întunecate ale prim-planului, a dat "pavilionul" peisajează măsura necesară atât a realismului, cât și a convenției Moskvin a luptat pentru integritate, depășind un alt neajuns al scenariului - lipsa unei legături interne între scene (a spus la consiliul artistic că a fost derutat de trecerile de la scenă la scenă) Pentru a face acest lucru, el a identificat conexiuni prin contrast sau prin similitudine Conceput de Kozintsev, opoziția orașului holeră cu scena însorită a festivităților de pe Insule, a adus la limită, întărind Andrey Moskvin, director de imagine "Pirogov" Moskvin pune o "plasă" suplimentară pe un mic dispozitiv care luminează chipul lui O Lebzak, care a jucat rolul primei surori ruse a milei Fotografie de V Fastovich contrastul costumelor elegante ale publicului ambulant

cu veșmintele întunecate ale primei scene, cai pursânge rafinați cu cântăreți care trag căruțe cu cadavre, clădirea ușoară a teatrului cu un arc întunecat Moskvin a ridicat tonul general major al scenei de pe Insule cu iluminare suplimentară, compoziții profunde cu o întindere mare de cer strălucitor Coarda finală în ciocnirea a două scene contrastante a fost făcută de muzica lui Șostakovici Alte scene s-au ciocnit tonal, spațial, muzical, dar nu au putut ajunge la nivelul contrastelor plastice, de exemplu, în New Babylon: dramatismul artificial al scenariului a avut efect Moskvin a depășit statica cu dinamismul intern al imaginii, în special cu lumina expresivă, ireală În scena lui Pirogov și a medicului de viață Mandt de la spital, ei sunt unul față în față, dar în cadrele mărite montate cap la cap, ambii sunt iluminați de lumina principală din stânga O astfel de lumină este o greșeală elementară chiar și pentru operatorii tineri În Moskvin, acest lucru pur și simplu nu este observat, deoarece portretele sunt excepțional de expresive, iar convenționalitatea completă a luminii este estompată de nuanțele compoziției, fundalul, Moskvinul "ușor": Pirogov este împușcat ușor de jos, Mandt este ușor de sus; Pirogov pe un fundal gri, dar în stânga este o lampă cu ulei, în spatele lui Mandt este un arc întunecat în dreapta și un fundal mai deschis în stânga Alegerea lui Skrobogatov a fost foarte reușită Având un bun simț al "profunzimii" personajului, actorul, împreună cu Kozintsev, au încercat să transforme "citarea" discursului într-o tehnică care face personajul mai real A jucat rolul unui om plin de "opuși", oarecum asemănător cu Moskvin, flegmatic, dar temperamental în interior Iar "librismul" vorbirii este, parcă, o trăsătură de caracter complex Nu a putut face față tuturor neajunsurilor scenariului, dar a realizat multe Punctul culminant al rolului și al filmului a fost o scenă fără fraze trosnitoare, fără nicio urmă de monument Pirogov stătea lângă patul unui soldat care aproape a murit în timpul unei operații (oficiali medicali răuvoitori au strecurat "eter urât") Soldatul spuse liniştit: "Iartă-mă dacă mi s-a oprit inima Ce eşti? Plângi?" Pirogov a răspuns: "Ce ești, prietene Tarasov! O lacrimă de îngheț "Portretul lui Pirogov cu lacrimi în ochi este o capodopera atât a actoriei, cât și a cameramanismului La fel ca Skorobogatov, Moskvin a folosit mijloace zgârcite în ka- Capitolul nouă Dupa razboi dre este o singură persoană Fundalul este gri, arcul ferestrei abia se observă În dreapta, în adâncuri, fluctuează flacăra unei lumânări Capul lui Pirogov este luminat de o lumină de fundal slabă, ca de la o lumânare, și de o lumină ireală și chiar puternică de jos în stânga Un dispozitiv setat absolut precis a oferit nu numai o modelare în relief a feței, a evidențiat cu umbre o linie subțire de buze, riduri, obraji ușor înfundați, dar și altele decât în alte cadre, strălucire în ochi inteligenți și o strălucire slabă pe o lacrimă - nu strălucește, abia se vede Pirogov, trist și vesel, îi era rușine de ea Există multe prim-planuri ale lui Pirogov în film: Kozintsev și Moskvin au încercat să folosească la maximum posibilitățile lui Skorobogatov Lumina găsită pe mostrele din stânga și puțin mai jos, Moskvin a făcut-o principala pentru portrete, completând-o în funcție de sarcina fiecărui cadru Dar străduindu-se pentru expresivitate maximă, Moskvin nu a uitat de întreaga scenă, de film în ansamblu Povestea lui Ilya Volk: "Au făcut un prim-plan Am pus microfonul S-a uitat, a spus: "Ce ai pus până acum?" S-a dus la telecomandă, a ascultat: "Pune mai aproape, până la marginea cadrului" Am înțeles: vrea ca monologul să sune ca gândind cu voce tare Au început să filmeze Skorobogatov vorbește încet, amplificarea este mare și camera abia se aude i-am spus lui Moskvin A

ascultat de pe telecomandă cu camera pornită, a spus că o va muta "Deci a fost deja filmat?!" - "Nimic, vom trage mai mult " Iată atitudinea lui față de sunet Permiteți-mi să vă explic: pentru ca camera să nu poată fi auzită, Moskvin, fără să atingă actorul și microfonul, a împins-o și a pus o lentilă cu distanță focală mai lungă, schimbând astfel modelul optic, raportul actorului și fundalul Deci, Moskvin a înrăutățit în mod deliberat, deși nu cu mult, imaginea pentru a păstra caracteristicile de vorbire importante pentru imagine (rețin în trecere că Moskvin era încă serios interesat de sunet; pentru lucrătorii departamentului de sunet, părerea sa despre calitatea echipamentul nu era mai puțin autorizat decât opinia inginerilor de sunet În acest moment, s-a împrietenit cu tânărul inginer Valentin Rakovsky - sub conducerea sa, calea de înregistrare a sunetului pe care a fost înregistrat Pirogov a fost modernizată Acordând multă atenție portretelor lui Pirogov, Moskvin nu a uitat de alte personaje Ca întotdeauna, portretele "un singur cadru" sunt remarcabile Prim-planuri ale unui medic de provincie (Nikolai Michurin, care a jucat în roluri mici în multe filme de Kozintsev și Trauberg), demnitari și studenți, chiar și o fotografie scurtă a unui trompetist pe meterezeul Sevastopolului, s-au apropiat de fotografiile-caracteristicile Babilonului și Groznîului Iar portretul lui Tarasov din spital, poate, nu a fost mai prejos decât primul plan al lui Pirogov A existat o altă scenă în film cu două personaje, ecou cu scena lui Pirogov și Tarasov Acesta este finalul filmului - amiralul Pavel Nakhimov la patul lui Pirogov Acolo era seară, aici este o zi însorită, o atmosferă generală diferită Diferența de fundal este deosebit de semnificativă: aproape neutră, moale - în spital și ușoară, ascuțită - în final Pe peretele alb se vede clar mulajul iluminat lateral: atribute militare, simboluri ale vitejii În mod surprinzător, în această atmosferă "înaltă", Konstantin Skorobogatov și Aleksey Dikiy au reușit să joace un rol emoționant unul în celălalt, nu ca un mare chirurg și comandant naval, ci ca doi bătrâni obosiți, apropiați la spirit, chiar și la caracter Decizia de scenă a unui regizor, actor, cameraman foarte uman a contrazis ideea Andrey Moskvin, director de imagine "monument" și a pus grupul într-o poziție dificilă: cu un astfel de final, filmul cu siguranță nu ar fi fost acceptat Era necesar să se facă ceva măcar cu ultimul prim-plan al lui Pirogov Al doilea regizor, Iosif Shapiro, și-a amintit: "Moskvin a spus: "O pauză de oră" În tot acest timp a lucrat cu iluminatoare, a instalat aproximativ douăzeci de dispozitive, le-a acoperit cu placaj (Shapiro expansiv a exagerat în mod clar numărul de dispozitive -Ya B) Tragem un prim plan Când piesa s-a terminat, a transformat chipul lui Pirogov într-un bust de bronz A scos placaj, unul după altul, pe unele aparate și l-a introdus pe altele Îți spun eu - ar fi trebuit să-l vezi! El, ca un dirijor, stătea în centru și poruncea iluminatoarelor: arăta pe unul cu cotul, pe altul cu degetul și pe al treilea cu capul Am repetat totul în avans Și totul a funcționat! Principiul transformării este simplu: în toate cadrele Moskvin a luminat fața lui Skorobogatov din stânga, dar aici a trecut treptat la lumina principală de jos, în dreapta Acest lucru a făcut fața puțin ciudată, sau mai degrabă, neobișnuită, deci mai puțin "vie" Principiul este simplu, dar implementarea a necesitat precizia instalării instrumentului, gradul de suprapunere a acestora în fiecare moment și un ritm foarte precis Desigur, atât Kozintsev, cât și Moskvin erau conștienți că aceasta era o concesie directă la cenzură Și când îți amintești de film, nu acest cadru îți stă în fața ochilor, ci portretul lui Pirogov la patul unui soldat, și chiar un peisaj

emoționant, foarte rusesc, care deschide filmul: o câmpie nesfârșită cu un drum de țară; căruciorul se rostogolește încet; un orizont foarte jos și un cer fără nori, întunecat spre vârful cadrului Iată amploarea și imensitatea spațiului, melancolia și premoniția a ceva greu Două cadre superbe și câteva fotografii foarte bune per film Este mult sau puțin? În comparație cu "pardesiul", "Babilonul", "Teribil" - nu este suficient Dar chiar și pentru aceste fotografii, filmul merită vizionat Căci, în general, munca lui Kozintsev, Moskvin și Skorobogatov, în condițiile în care au fost plasați, este foarte demnă "Pirogov" - un film cu natura, creat din contrarii, marcat în Poate de aceea merită urmărit PORTRET PE PERETE Mă tot gândesc la Eisenstein Soarta lui este tragică Thomas Mann ar putea scrie despre el Alexandru Gpadkoe Până acum, nu există o carte bună despre soarta tragică a artistului Eisenstein și, ceea ce ar fi deosebit de interesant, a omului (Gladkov l-a numit nu în zadar pe Thomas Mann) Biografii lui Eisenstein abia sunt aproape de a-și dezvălui viața interioară după februarie Dar acești doi ani sunt cei mai dificili dintre cei șase, în care soarta lui Moskvin este atât de strâns împletită cu soarta lui Eisenstein Și pentru a înțelege ce a trăit Moskvin în acești doi ani, trebuie să ne amintim ce sa întâmplat cu Eisenstein În martie , în spital, a glumit cu jurnalistul american Brooks Atkinson: "Deci, acesta este un postscript pentru mine și asta Capitolul nouă Dupa razboi minunat Acum pot să fac orice îmi place" Și prietenului său Serghei Prokofiev i-a spus asta: "Viața s-a terminat A rămas doar o postscriptie În spital sau imediat după acesta, a citit memoriile lui Nikolai Ulyanov despre Valentin Serov și a marcat cu îndrăzneală următoarele rânduri în margine: "Întâmplător, în prezența lui, cineva, vorbind despre sine, spune: "Nu sunt chiriaș în aceasta lume!" Serov se cutremură, devine alert, de parcă ar fi auzit tocmai lucrul care este acum cel mai important lucru pentru el, despre care alții nu știu Totuși, voia să se întoarcă la Grozny În noiembrie, împreună cu Cherkasov, i-a scris o scrisoare lui Stalin cu o cerere de a permite continuarea lucrărilor La februarie , Stalin i-a primit în prezența lui Jdanov și Molotov Principala sa afirmație la film: "Ivan cel Groaznic a fost foarte crud Poți să arăți că a fost crud Dar trebuie să arăți de ce trebuie să fii crud În notele făcute noaptea, imediat după conversație, Eisenstein și Cherkasov au evidențiat cuvintele "trebuie să fie" Accentul pus pe intonație explică de ce Stalin avea nevoie de filme, spectacole și romane despre țarul Ivan Cu toate acestea, a existat o pretenție asupra lui Ivan însuși, pentru că "a executat pe cineva și apoi s-a pocăit și s-a rugat mult timp Dumnezeu l-a împiedicat în această chestiune Ar fi trebuit să fiu mai hotărât" Cherkasov, care a luat parte la conversație mai activ decât Eisenstein, a cerut permisiunea de a reface a doua serie, invocând succesul remake-ului după Decretul filmului lui Pudovkin Amiral Nakhimov Eisenstein a întrebat totuși: "Vor exista instrucțiuni speciale?" Iată răspunsul: "T Jdanov spune că Eisenstein este purtat de umbre, el distrage atenția spectatorului de la acțiune și de la barba lui Grozny "Este ușor de imaginat că cea mai înaltă permisiune de a reface filmul ținând cont de comentarii, adică justificând cruzimea și nu fiind purtat de umbre, l-a inspirat puțin pe Eisenstein Și, prin urmare, cererea lui nu pare neașteptată: " ar fi bine să nu se grăbească să pună în scenă această poză" (în spatele acestor cuvinte se aude pe cea a lui Nasreddin - ori va muri emirul, ori va muri măgarul, ori eu va muri) Am primit un consimțământ grațios: "În niciun caz nu te grăbi dacă ai nevoie de un an și jumătate sau doi, chiar și trei ani " Stalin era încrezător în nemurirea lui Lui

Eisenstein i-a mai rămas doar un an Moskvin a aflat detaliile conversației de la Cherkasov, care s-a întors la Leningrad pe februarie Și-a dat seama că Eisenstein a fost sfâșiat de contradicții: își dorea foarte mult să finalizeze filmul, dar acest lucru se putea face doar în detrimentul unui compromis prea mare cu ideea Pe aprilie, Eisenstein a vorbit prin telefon peste ocean cu studentul și prietenul său Jay Leida (convorbirea a fost organizată cu ocazia premierei primului serial în SUA); Leida și-a amintit: "Când am întrebat despre a doua serie, mi-a întrerupt destul de fără ceremonie întrebările și a schimbat subiectul" Scrisoare din iulie către Moskvin: "Stau în Kratovo, mor de căldură și regret că nu te văd aici Câștig putere pentru o corectare a inimii și abia aștept până când drumul nostru spinos comun se reia Scrisoarea avea un postscript: "Anexez o mostră de spini (un fragment din coroana mea)"; o ramură uscată de trandafir cu spini este închisă în plic; pe plic: "Către Andrei Nikolaevici Moskvin Deschide foarte atent Conectați-vă la o cale comună cu Moskvin, Eisenstein a dezvoltat conceptul filmului color "Moscova " si-a amintit Andrey Moskvin, director de imagine despre Moskvin și care se ocupă de probleme teoretice ale culorii La sfârșitul anului , au fost făcute note pe tema "culoare și reflex", direct legată de Moskvin, la martie , a ținut o prelegere la VGIK despre culoare și muzică la Grozny, în ultima sa seară a lucrat la un articol despre culoare; ultima frază scrisă în ea: "De aceea, voi sublinia pe scurt procesul prin care, în special, episodul de culoare a fost construit în pictura "Ivan cel Groaznic"" Boratynsky are replicile: "Sufletul cântărețului, conform celor revărsate, / Este îngăduit din toate necazurile sale " Eisenstein nu a avut permisiunea, eliberarea de dureri "vărsându-le" în film În septembrie , s-a scris: " autodistrugerea prin fiul muribund (Isaac) - de la Styopka în Lunca Bezhin până la Vladimir Andreevici în Grozny - ambele sunt tragice și în soarta picturilor [de asemenea]" Pe ianuarie , a împlinit cincizeci de ani Pe , a sosit o telegramă de la Moskvin: "Din păcate, nu mi-am putut aminti perioada în timp Vă felicit cu tandrețe pentru ultimul douăzeci și trei de Sergius " Punctualitatea lui Moskvin în astfel de chestiuni era binecunoscută lui Eisenstein; în superstiția sa, el ar fi putut lua "felicitări trecute" drept un semn rău La sfârșitul lunii ianuarie, Rostislav Yurenev i-a spus lui Eisenstein cum studenții operatori ai VGIK aproape că s-au bătut, hotărând cine ar trebui să meargă la antrenament cu Moskvin - pentru a retrage Grozny Iată reacția lui Eisenstein: "Ce reînregistrează? Nu înțelegeți cu toții că voi muri la prima fotografie? Nici măcar nu mă pot gândi la Grozny fără durere în inima mea!" La începutul lunii februarie, Stanislav Rostotsky, un student al lui Kozintsev și Eisenstein, a sosit la Leningrad și i-a transmis lui Moskvin salutările profesorului său Ultimul În noaptea de spre februarie - un nou atac de cord, Eisenstein a murit Moskvin a aflat despre asta de la Kozintsev, pe care l-a sunat Tisse În dimineața zilei de a fost la Moscova În apartamentul de pe Potylikha, a stat mult timp la otomanul larg, pe care zăcea Eisenstein, parcă adormit I-a cerut lui Pera Atasheva vechea lui pălărie de blană ca suvenir (există o legendă că a furat pălăria; pare mai romantic, dar era diferit) februarie ora : - parastasul civil "Pentru prima dată", și-a amintit Rostotsky, "l-am văzut pe Moskvin, care nu și-a putut ascunde sentimentele, șocul său a stat departe de ceilalți, departe de durerea oficială, de lacrimi și condoleanțe în spatele său paharele groase de pahare au trăit un fel de resentiment aproape copilăresc pentru teribila inutilitate care s-a manifestat în această moarte - ziua de naștere a lui Moskvin Seara, a venit pe

bulevardul Gogolevsky la Atasheva, fără să o găsească, a scris o notă: Dragă Pera Mulțumesc pentru tot Totul s-a încheiat pentru mine ieri E foarte înfricoșător Voi încerca să plec acum Dacă nu se poate, vin mâine după A Moskvin / A fost incredibil de reținut în a-și arăta sentimentele, nota este dovada șocului său A pierdut un prieten a cărui valoare o cunoștea mai bine decât oricine altcineva În martie, Atasheva i-a cerut să scrie despre Eisenstein, despre lucrul cu el, pe baza unor impresii proaspete El e din Capitolul nouă Dupa razboi ramificat: "Nu mă gândesc să scriu un articol La urma urmei, ceea ce este scris, nimeni nu ar trebui, de fapt, să citească și nu știu să scriu altceva Mihail Bulgakov a spus că comunicarea spirituală cu persoana iubită nu dispare după moartea sa, dimpotrivă, poate deveni agravată Comuniunea spirituală dintre Moskvin și Eisenstein nu a fost întreruptă; totul a luat acum o nouă scară pentru comparație În ziua celei de-a cincea aniversări de la moartea lui Eisenstein, el i-a scris lui Atashevei: " stăteam acasă într-o dispoziție destul de sumbră Nici măcar un sfert de coniac selectat nu a ajutat Este dureros de dezgustător să le compar pe cele existente cu El " Moskvin a făcut tot ce a putut pentru memoria lui Eisenstein În , după ce a cheltuit până la ultima rublă montată pentru "The Gadfly", a comandat o placă de bronz turnată cu numele lui Eisenstein și datele vieții sale și a instalat-o pe un monument temporar Mult mai târziu, când Moskvin nu mai era acolo, pe mormânt a fost ridicat un nou monument de marmură Scândura veche, care nu mai era necesară, a fost construită într-o placă de marmură, ca semn de amintire a prieteniei dintre cei doi mari artiști În februarie , după ce s-a întors de la Moscova, el însuși a tipărit cu dragoste un portret mare al lui Eisenstein și l-a atârnat peste otomanul pe care dormea Era singurul portret de pe pereții camerei lui Conceptul de "vreme rele" este real Vremurile rele se repetă nu în conținutul lor istoric direct, ci în persistența cu care problema apare din nou și din nou - cum să le trăim cu demnitate, există o astfel de posibilitate Inna Solovieva Începutul celei de-a doua jumătate a secolului XX Lumea este neliniştită: războiul din Coreea, cursa atomică, dezvoltă rapid o bombă cu hidrogen Moskvin a înțeles puterea armelor atomice mai bine decât mulți, dar apoi, în , el, ca și alți oameni sensibili, a fost mai îngrijorat de altceva - realitatea "vremurilor rele" Într-o țară care nu restaurase încă ceea ce a fost distrus de război, cu ajutorul muncii forțate a prizonierilor, a început o "mare transformare a naturii", care a costat-o scump posterității Au ridicat o fațadă pompoasă a unui nou imperiu Clădirile înalte ale Moscovei, în stilul neo-Imperiului stalinist, simbolizează puterea statului, dar nu au rezolvat problemele reinstalării apartamentelor comunale supraaglomerate Leningradul, neiubit de Stalin, a fost mai puțin supus presiunii monumentalismului prestigios, dar a mers către oraș, față de care Moskvin era mai ales gelos Cu siguranță nu i-a plăcut noul ansamblu al pieței gării din Pușkin, construit ca într-o versiune redusă a neo-Imperiului Clădirea gării în sine arăta ceva mai bine, dar nici măcar nu corespundea spiritului lui Tsarskoye Selo Cu toate acestea, creatorii săi au primit Premiul Stalin, iar în martie Moskvin l-a felicitat pe unul dintre ei, Evgeny Levinson Andrey Moskvin, director de imagine Pe februarie, Moskvin a împlinit cincizeci de ani A fost inactiv, ca aproape tot anul - ideea de a îmbunătăți calitatea filmelor prin reducerea numărului a atins punctul culminant în acel an (nouă filme pentru întreaga țară) Pe februarie, comedia muzicală americană relansată The Three Musketeers a fost prezentată în cele mai bune cinematografe din Leningrad, iar The Vyborg Side a fost prezentată în micul Iskra de pe Suvorovsky Prospekt

O zi de naștere, mai ales o întâlnire rotundă, este propice pentru amintiri; se poate presupune că Moskvin și-a amintit și de februarie , prima zi de filmare pe partea Vyborg, arestarea lui Shpis S-au repetat vremuri rele, a existat un "nou val" și, deși după război, Moskvin era mai puțin probabil să viziteze casa lui Rachel și Friedrich, știa că Friedrich Eduardovich, care a "alunecat" în mod miraculos în , de data aceasta nu a scăpat de el soarta Și nu este singur L-au arestat pe Naum Shifrin, un iubitor de glume și anecdote; în prezența mai multor colegi, a spus "prea multe", unul dintre ei a "bătut" Necazurile au venit în casa lui Kozintsev: Olga Ivanovna, mama Valentinei Georgievna, care se întorsese recent din lagăr, a fost din nou arestată; Moskvin o cunoștea bine În timpul pauzei, lui Moskvin îi plăceau plimbările lungi, adesea singur, uneori cu unul dintre prietenii săi Printre ei s-a numărat și Valentin Rakovsky El a scris cum au mers pe traseul complex dezvoltat de Moskvin, care a acoperit aproape toate ansamblurile minunate ale centrului St Două portrete ale lui Moskvin, făcute în ani grei pentru el - în perioada lui Pirogov și Belinsky Capitolul nouă Dupa razboi skvin i-a povestit despre istoria creării tuturor clădirilor și a arhitecților acestora - știa toate acestea foarte bine "Malokartinje" s-a transformat într-o altă latură: studiourile de lungmetraj au început să filmeze și documentare La sfârșitul lunii august, Moskvin a fost trimis la Petrozavodsk pentru a finaliza filmările filmului lui Alexander Ivanov "Karelo-Finish SSR" - cameramanii care au lucrat la el s-au separat deja pentru alte filme Chiar în prima zi, în timpul unei filmări deosebit de responsabile, la acea vreme, a unei ședințe a Consiliului de Miniștri al Republicii, camera a eșuat - grea și complexă Moskvin, care a sosit într-o scurtă expediție fără un mecanic și un asistent cameraman, a lucrat continuu câteva ore, a demontat camera, a remediat defecțiunea, a reasamblat-o și, potrivit lui Ivanov, "a spus destul de calm: "Poți trage!" Și brusc a căzut la podea Medicul ambulanței a diagnosticat un atac de cord sever, a făcut o injecție, dar la început Moskvin nici nu a putut vorbi Și filmarea trebuia să fie finalizată și, după ce și-a revenit puțin, el a sugerat ca doi tineri acționari să o facă, deși sarcina lor este să așeze șinele pe podea, să pună căpușa pe ele, iar în timpul filmării, dacă este necesar, purtați un cărucior împreună cu o cameră și un operator Nu știau cum să manevreze camera, cum să configureze și să controleze lumina Depășind durerea, Moskvin le-a explicat în detaliu ce să facă, i-a făcut să scrie totul și abia apoi le-a lăsat să plece Acționând după instrucțiunile lui, au finalizat filmările A durat o noapte, a doua zi am plecat spre Leningrad L-a durut inima lui Moskvin, a băut coniac pentru a dilata vasele de sânge (potrivit legendei, o sticlă întreagă!) Refuzând orice ajutor, a urcat la al cincilea etaj - fără lift - și s-a întins Au chemat un doctor Diagnosticul este un atac de cord Stătea întins acasă (pacienții cu infarct erau considerați atunci netransportabili) Pe septembrie, i-a scris soției sale, care filma un film în Daghestan: "Acum suntem în rolul Bey-ului Algerului Frumuseţe Și toată lumea își îndeplinește capricii (încă nu există) Parcă, după cum se spune, avem o mică kondrashka Pe octombrie, i-a spus lui Atashevei: " Am urmat exemplul maestrului, sunt într-o lenevire plăcută (direct - dolce far niente [italiană" dolce far niente ", dulce lenevie -Ya B])" Sunt puține lucruri de făcut: culcați-vă și întindeți-vă și întindeți-vă pe greutatea voastră vie vă rog să primiți cele mai calde salutări ale mele din toate bucățile inimii mele sfâșiate Se prefăcea încântat de lenevie, glumea, dar de fapt se afla într-o stare fizică și morală extrem de grea Urmând exemplul lui

Eisenstein, el a crezut involuntar că "stăpânul" a murit în urma unui infarct la vârsta de cincizeci de ani În februarie , întorcându-se de la Moscova de la înmormântarea lui Eisenstein, Moskvin s-a alăturat pregătirii filmului "Alexander Popov"; Trauberg a pus-o în scenă cu Semyon Timoshenko Moskvin știa că ideea unui "monument" a existat de la bun început și că cu greu va fi posibil să se apropie cel puțin de nivelul "Pirogov", dar nu se considera îndreptățit să refuze propunerea lui Trauberg Mulți ani mai târziu, Trauberg și-a amintit de o conversație cu Moskvin: "Ce crezi, Andrey, va ieși această imagine cu noi? - Nu va funcționa - De ce o scoți? Tu o dai jos, iar eu o să-l scot - Care este starea ta? - Înmormântare! Nu văd soluția ta la problemă Andrey Moskvin, director de imagine Filmările au început în noiembrie Moskvin i-a scris lui Atashevei: "Fără plăcere și nici rezultate" La ianuarie , Pravda a publicat un articol despre un grup de "cosmopoliți" în rândul criticilor de teatru Curând au fost dezvăluite în literatură În cinema, Trauberg a fost declarat inspiratorul și organizatorul grupului de "cinema-cosmopoliți" "Popov" a fost dat altor regizori, Moskvin a părăsit filmul În mai, Trauberg a fost concediat, a rămas fără loc de muncă Moskvin este unul dintre puținii care l-au ajutat în acel moment Dar problema de a trăi cu demnitate era atunci reală și nu toată lumea era la apogeul demnității umane Regizori și scriitori de seamă (nu vreau să dau nume, se găsesc ușor în ziarele din) i-au spulberat pe "cosmopoliții fără rădăcini" din diverse motive: cineva a crezut în "conspirație", cineva nu a crezut, dar ei de asemenea, "stigmatizat", sau pur și simplu temându-se pentru el însuși, sau fiind incapabil să reziste presiunii Liderii "campaniei" de la Minister și studio au făcut presiuni și pe Moskvin Nu a vorbit (și nu s-au deranjat prea mult, cunoscând tăcerea lui), dar nu a putut evita participarea la colecția de articole pentru cea de-a -a aniversare a cinematografiei sovietice Regia colecției era cunoscută dinainte, precum și faptul că cel mai bun film sovietic din ea s-ar numi "Jurământul" de Mihail Chiaureli Articolul de o pagină și jumătate al lui Moskvin este cel mai scurt dintr-o carte groasă Prima parte a acesteia este o poveste despre sosirea lui în cinema prin tehnologie Cel de-al doilea a dezvoltat prevederile articolelor anilor (a fost constant și aici) și a încheiat cu un simț precis al "genului" colecției: "Arta operatorului este de a fi un propagandist al realității noastre, al realității a primei societăți libere din lume, să subordoneze tehnologia și singura sarcină a luptei pentru o lume nouă, pentru un om nou Așa s-a filmat trilogia despre Maxim, așa s-a filmat Pirogov și Ivan cel Groaznic (prima serie), așa se va filma Belinsky Textul alb al lui Moskvin a fost păstrat fără titlu, cu data " IX " Editorii colecției înșiși au dat numele ("Să fii un propagandist al realității sovietice", în loc de "a noastră"), i-au atribuit lui "Groznîi" "prima serie" în mod natural absentă din Moskvin și au dat afară, pentru a nu pleca la pagina următoare, un paragraf foarte important: "Înțelegeți, înțelegeți, să găsiți proporția dintre necesar și suficient, să alegeți esențial și necesar în necesar, să îmbinați armonios toate elementele lucrării într-unul complet, complet, păstrarea personalului, individual - aceasta este arta operatorului "Așa va fi filmat "Belinsky"" este o exclamație retorică; Moskvin știa că este imposibil să filmați "Belinsky" ca o trilogie sau "Teribil" Uite Da, chiar forțat să-l combine cu un altul, "corect" Ultima opțiune aproape că nu a lăsat speranță Și apoi a existat un alt eșec cu actorul: Serghei Kurilov a fost bun la audiții, dar deja prima filmare a dezvăluit că rolul nu funcționează, actorul nu poate ține discursuri

- "Citate" cel putin aspectul vietii Dar este aprobat de Marele Sfat Artistic, nu poate fi inlocuit Tragerea a fost dificilă, nu a existat entuziasm, entuziasm care a salvat grupul lui Kozintsev în multe situații dificile "Stău în studio cu o durere de cap continuă Ceva apasă pe creier, pe ochi, Capitolul nouă Dupa razboi pe timpane Nu știu nimic și nu pot face nimic Acum trebuie să fac o poză Unde să pună artistul, cum ar trebui să pronunțe aceste cuvinte? Moskvin mă privește cu o privire grea: nici el nu poate face nimic Aceste cuvinte ale lui Kozintsev sunt o hiperbolă artistică (profesionalismul lui și al lui Moskvin nu a mers nicăieri), dar transmit atmosfera filmărilor Când nu există sarcini artistice serioase, meșteșugurile ocupă mult spațiu Când a filmat Belinsky, Moskvin și-a testat cu entuziasm metoda de determinare a sensibilității reale a filmului (testele de laborator au dat date aproximative) Cu mult mai puțin entuziasm, s-a angajat în principalul lucru Din scrisori: "Pozele merg prost și cu puțin interes ", "Zilele trecute mergem lângă Luga să facem poze, pe care le tratez ca pe corvée ", " eu gândește-te la sfârșitul lunii septembrie (ani - Ya B) să apară în capitală cu un opus mediocru " Cu o asemenea atitudine, "meșteșug" ieșea din ce în ce mai mult în prim-plan Fotografiile, ca și cum ar fi în ciuda cuiva, au fost "aspirate" până la perfecțiunea completă, înfrumusețare, complet necaracteristică lui Moskvin, au apărut, ca niște nori, împușcate după principiul "fă-ne frumoși" Dar acest lucru nu a fost suficient pentru autorități - peisajele filmate în apropiere de Luga erau "nordice", iar pe august Moskvin i-a scris o scrisoare lui Viktor Dombrovsky, care a lucrat la Mosfilm: "Veți găsi oportunitatea de a lucra puțin și de a fotografia puțin peisaje frumoase lângă Moscova pentru poza noastră Ei cer ruși largi (evident cunoscuți) și frumoși cu un cer frumos (obligatoriu) Dombrovsky nu a avut timp să facă nimic - regia se grăbea să predea filmul La sfârșitul lunii septembrie, Bolshoy Khudsovet a vizionat acest film, creat fără entuziasm, nu l-a acceptat și a ordonat să fie făcut și mai mult tribună lui Belinsky, să introducă și mai multe scene pline cu monumente ambulante Victima a fost doar piesele de succes, să zicem, scena în care actrița iobag a cântat romantismul "Willow"; cei care au văzut-o au spus că portretele Liliei Gritsenko se numără printre cele mai bune portrete feminine ale lui Moskvin, iar romantismul în sine a fost foarte bun, ceea ce Șostakovici a scris pe textul unei traduceri libere a cântecului Desdemonei din Othello, realizată de Ivan Kozlov în Rescrierea scenariului a durat încă șase luni Abia în august s-au reluat lucrările Kozintsev a scris scenariul regizorului pentru scene noi, Moskvin a fost trimis la Petrozavodsk pentru această dată Acum minte, protejat de familia sa de mișcări bruște și tulburări și era supărat că Serghei Ivanov, care nu-l plăcea atât ca cameraman, cât și ca persoană, a fost numit pentru filmări suplimentare ale lui Belinsky Curând a devenit clar cât de dificil a fost să intri în stilul celui mai bun lucru al lui Moskvin Deja la sfatul său, a fost invitat un maestru virtuos, moscovitul Mark Magidson Odată s-a opus lui Moskvin, dar nu s-au certat, ci au devenit prieteni și a fost de acord să tragă, deoarece era o cerere a unui prieten După ce a urmărit cu atenție filmul, Magidson a reprodus foarte atent "scrierea de mână" a lui Moskvin și este aproape imposibil să distingem ceea ce a filmat de a lui Moskvin Dar noua versiune a filmului nu a fost suficient de jalnică, Bolshakov nu a îndrăznit să i-o arate lui Stalin și, prin urmare, să o lanseze pe ecran Acest lucru s-a făcut abia în iunie Slavă creatorilor săi "Belinsky" nu a adus Andrey Moskvin, director de imagine FILME DOUĂ CULOARE Este imposibil să

trăiești fără profesie Munca trebuie ridicată, dacă nu la nivelul patosului, atunci măcar la nivelul unei profesii, altfel te va zdrobi de lipsă de suflet Lydia Ginzburg ^I^Filmul "Dawn Over the Neman" vorbește despre viața și munca țărănimii lituaniene, despre lupta lor cu agenții de informații străini pentru o viață nouă și fericită de fermă colectivă" - această adnotare dintr-o reclamă din oferă o idee despre scenariul Pentru a reprezenta stilul, voi spune că Alexander Feinzimmer, un regizor foarte profesionist, dar nimic mai mult, a încercat să îmbine stilul de producție al "Cavalerului Stelei de Aur", super-festivitatea "Cazacilor Kubani" și "luxosul" prezentarea anturajului catolic al "Conspirația celor condamnați" Cu toate acestea, nu a avut nici psihologismul lui Yuli Raizman (a străbătut chiar și în "Cavaliere"), nici temperamentul lui Ivan Pyryev, nici scopul lui Mihail Kalatozov "Filmul arată că avem fotografii remarcabile actori de film de televiziune că avem cameramani care pot fi numiți artiști în domeniul lor Dar pentru ca aceste forțe și talente să dea tot ce pot oferi, scenariștii și regizorii noștri trebuie să dea dovadă de curaj și amploare reală în planurile lor "(dintr-o recenzie a lui Vladimir Dudintsev) Moskvin știa perfect că premisa filmului nu avea nici curaj, nici amploare Și era sceptic Și nu se putea altfel, dacă în scena finală a nunții ar fi trebuit să-l împuște pe bătrânul Gabris, vorbind despre "marea putere a oamenilor de rând", când "Oamenii de rând" zăcea pe raft Dar chiar și în anii de filmări proaste, a fost necesar să se hrănească familia (Kosheverofa, devenit deja faimos pentru Cenușăreasa, a lucrat ca un al doilea regizor, Moskvin nu a putut plăti biletul la un sanatoriu, a trebuit să ceară o indemnizație) de la Minister) Voia să revadă Vilnius, de care își amintea din copilărie, pentru a vizita Lituania rurală - era curios de locuri și oameni noi Motivul principal al deciziei este culoarea Când în martie , după sanatoriu, era deja în stare să lucreze, dintre filmele de început, doar Neman era color La Lenfilm, Mikhail Magid și Lev Sokolsky l-au filmat deja pe Grigory Roshal în culoarea lui Mussorgsky și Sergei Ivanov - Light in Koor-di de Herbert Rappaport Despre Mussorgsky, Moskvin a spus: "Toate punctele instrucțiunii tehnologice au fost aplicate filmului color, dar Magid și Sokolsky sunt captivi la această instrucțiune Nu au realizat mai mult și nici nu au realizat mai mult Culoarea lui Ivanov era și mai proastă La alte studiouri - același nivel, deși au existat descoperiri interesante de la Serghei Urusevsky în "Cavalerul Stelei de Aur", de la Magidson în "Conspirația celor condamnați" Artiștii Mihail Bogdanov și Gennady Myasnikov au scris în martie că cameramanii folosesc uneori incorect culoarea, iar schema de culori a lui Jukovski filmată de Anatoly Golovnya a fost complet distrusă Nu aveau dreptate în privința tuturor, dar cu siguranță existau destule motive de îngrijorare Probleme tehnice s-au adăugat problemelor creative: filmul color sovietic nu transmitea bine culoarea verde Capitolul nouă Dupa razboi septembrie Zori peste Neman Filmări în aer liber în Lituania La camera Moskvin, al -lea cameraman V Fastovich, asistent cameraman D Meskhiev (în profunzime) Moskvin ar dori să filmeze filmul în culoare - conform lui Eisenstein, dar acest lucru era exclus, deoarece nu exista nici dramaturgie color, nici regie în culori Și-a stabilit un alt obiectiv: să realizeze un film cu o reproducere bună a culorilor Deja pentru testare, contrar instrucțiunilor, am luat dispozitive cu lămpi incandescente și am instalat un filtru albastru pe cameră În natură, a experimentat cu reflectoare, shadere, filtre de lumină Dmitry Meskhiev, asistent operator pe Neman, a spus că doar au existat aproape o duzină de shadere, care au redus luminozitatea feței în prim-plan față de

lumina principală, soare - diferite soiuri de tul, calicot, nailon nou apărut și reflectorizante fie din folie, iluminatoare umbre, Moskvin stropite cu vopsea albastră Experimentele au fost efectuate după o metodologie strictă, cu măsurători precise Aceasta a fost însoțită de studii teoretice și analize ale imaginii realizate de alți operatori tori Ca artist, a înțeles: ceea ce este nevoie nu este fidelitatea fizică, ci psihologică a culorii de pe ecran la culoarea obiectului fotografiat; s-a apropiat de culoare în timp ce s-a apropiat de lumina în cinematograful alb-negru În calitate de om de știință, știa că este necesar să se rezolve nu o problemă specială a culorii verzi, ci o problemă generală de reproducere a culorii și, prin urmare, a luat un caz extrem de dificil pentru filmele din acea vreme - o față pe fundalul verdeață și cerul Expunerea corectă a problemei este calea către o soluție simplă Moskvin a sugerat doar să adauge puțină vopsea albastră la machiaj, el însuși, pe o bucată de sticlă, după cum a spus el, "a crescut albastru prusac pe salivă" la densitatea dorită și i-a dat-o artistului de machiaj La imprimarea unui pozitiv, eliminând albastrul feței, au eliminat și albastrul excesiv al cerului, excesul de albastru din verdeață, l-au "îngălbenit", l-au făcut mai natural Tehnica pare a fi elementară, dar în spatele ei se află o excelentă cunoaștere a celor mai recente lucrări despre știința culorii, în special lucrările despre culoare în imprimare, toate subtilitățile procesului fotografic Raportul lui Moskvin despre dezvoltarea unei metode de îmbunătățire a redării culorii unei fețe pe un fundal de verdeață și cer ocupă zece pagini În , Vladimir Pell mi-a spus că merită o disertație, l-au impresionat în și încă îl lovesc cu soluția lor elegantă la problemă, claritatea prezentării, incluzând doar ceea ce este necesar și suficient: "Dacă Moskvin a fost logodit numai în știință, am mai avea unul Andrey Moskvin, director de imagine marele om de știință Mi-am amintit cuvintele lui Gordanov: "Dacă Andrei nu ar fi fost dat afară din Puteyskoye, aș fi fost academician la departamentul de căi ferate" Vladimir Georgievici a zâmbit: "E bine că m-au dat afară Altfel, am fi pierdut un mare operator " Moskvin l-a filmat pe Neman într-un mediu care nu a inspirat căutări artistice (dintr-o scrisoare către soția sa, care a lucrat ca al doilea regizor al lui Ermler: "Cum merg pozele? Evident, putem da o sută de puncte avans prin prostie"; la scrisori, se pare că îi pasă doar de o cutie de dulceață de căpșuni, pe care Evgeny Schwartz a promis-o "nee personal" - Moskvin a scris despre sine la persoana a -a) A rezolvat cu succes problema tehnică La consiliul artistic a spus: "În ciuda faptului că vorbim mult despre dezvoltarea filmului color, acesta nu este pe deplin stăpânit Mă bucur foarte mult că l-am stăpânit puțin mai mult Nefiind un susținător al muncii individuale, cred că consiliul artistic, pe lângă rezultate, ar trebui să fie interesat și de oamenii din spatele lor Este oportun să remarc că în imagine o serie de fotografii au fost făcute de operatorul Shurukov pe cont propriu în plus, dintre cei doi tineri camarazi care mi-au fost atașați, unul a funcționat foarte bine - asistentul Gritsius Studentul VGIK Jonas Gritsius a fost norocos - a venit la Vilnius natal în pentru un stagiu, când au început filmările la locație Un sfert de secol mai târziu, el a scris: "Mie personal, Andrei Nikolaevici, atât ca artist, cât și ca persoană (poate că ar fi trebuit să rearanjez aceste concepte pe alocuri), a dat atât de mult încât uneori pare - totul Dar chiar și pentru Moskvin, întâlnirea cu tânărul intelectual lituanian a fost interesantă, precum și cu țăranii din figuranți, precum și cu actorii Dintre aceștia, el a remarcat imediat și s-a îndrăgostit de Aldona Iodkaite, care a jucat rolul principal feminin

Potrivit unei legende - foarte demne de încredere - în mijlocul unui festin aranjat de o echipă de filmare în legătură cu sfârșitul filmării unei nunți în aer liber, Moskvin, care a suferit un infarct în urmă cu un an, a luat-o și a purtat-o în pădurea Un alt nou prieten este Juozas Miltinis Când era la Leningrad, cu siguranță avea să viziteze Moskvin Kosheverova a spus: "Nu vorbea bine rusă atunci, dar, cu toate acestea, s-au explicat cumva foarte bine cu Moskvin" Moskvin îi plăcea în mod deosebit consultantul filmului în chestiuni ecleziastice, preotul Paulius Kuchinskas Savantul teolog, erudit, cunoscător al limbilor antice, tolerant și amabil Pal Palych, așa cum îl numeau prietenii săi ruși, era absolut diferit de preoții, agenți ai Vaticanului, care au jucat în film La fiecare vizită la Vilnius, Moskvin avea grijă să-l vadă; el a scris scrisori scurte de sărbători: "Îl rog pe mano brangusis [draga mea] Kuchinskas să accepte felicitările mele pentru viitoarele sărbători de Crăciun și Anul Nou " De remarcat că pentru sfârșitul anilor cincizeci, când Hrușciov a lansat un nou atac asupra bisericii, felicitările de Crăciun sau de Paște au fost un fenomen foarte extraordinar Curiosul este interesat de fiecare oraș, Moskvin era curios, și-a amintit de Vilnius dintr-o excursie școlară Dar poți iubi cu adevărat un oraș doar iubindu-i oamenii Marea dragoste a lui Moskvin pentru Vilnius s-a născut din cunoștința și prietenia lui cu Miltinis, Kuchinskas, Jodkaite și Gritsius Desigur, orașul însuși, care a crescut la răscrucea culturilor lituaniană, poloneză și evreiască, Capitolul nouă după război a atras Moskvin prin originalitatea sa și mai ales cu monumentele baroc, printre care se numără Biserica lui Petru și Pavel, unul dintre vârfurile "marelui stil" al barocului secolului al XVII-lea Paphos, rebeliunea, contrastele baroc erau apropiate de Moskvin, precum și de Eisenstein, precum și de Valentin Serov, care era foarte îndrăgostit de Tintoretto Imaginile barocului din Vilnius au influențat scenele bisericii și Vaticanului din "Neman" - vizual sunt printre cele mai puternice Când a făcut un film, Moskvin a făcut multă muncă tehnică, dar a încercat și să rezolve probleme artistice private Portretele sunt bune, scena din biserică, frumos interpretată de Miltinis, unde s-a târât până la altar în genunchi, este puternic filmată, în scenele naturale se simte o stare de spirit a peisajului lituanian În cele din urmă, o fotografie cu o fată care aleargă pe un deal Cocoașa joasă și așezată simetric a dealului este vizibilă în siluetă pe cerul încă strălucitor al serii, norii întunecați se învârte de sus, iar o siluetă mică, care aleargă de-a lungul marginii, rezistă aproape haosului cosmic "Etudii, studii obișnuite asta înseamnă pânzele sale pentru Cezanne: el le privește ca pe niște exerciții necesare pentru viitoarea lucrare la care visează", aceste cuvinte ale lui Henri Perruchot pot fi atribuite multor fotografii ale lui Neman Este bine când există posibilitatea de a studia schițele, dar Moskvin a visat la muncă serioasă Ar putea fi, într-o oarecare măsură, filmul "Big Heart" Kozintsev a scris scenariul împreună cu Ilya Ehrenburg în , pe baza romanului său Al nouălea val Conținut - lupta URSS pentru pace, care nu l-a inspirat prea mult nici pe Kozintsev, nici pe echipa sa Dar acțiunea este în SUA, Coreea, Paris și Moscova și a fost necesar să tragem acasă A fost dificil și, așa cum s-a spus de mai multe ori, de aceea este atractiv pentru Moskvin Yeney a făcut schițe de culori interesante, iar Moskvin s-a gândit serios la dramaturgia culorilor În februarie , actorii au fost repartizați, la începutul lunii martie Stalin a murit și filmul a fost închis Kozintsev s-a bucurat de acest lucru, dar nu a existat altă slujbă și a fost "salvat" de Shakespeare - l-a pus în scenă pe Hamlet la Teatrul Pușkin

Moskvin a acceptat oferta lui Feinzimmer de a împușca The Gadfly El cunoștea posibilitățile lui Feinzimmer, dar spera ca tema romantică, un scenariu bun de Yevgeny Gabrilovich, va Moskvin pe platoul locației "Gadfly" Femeia iubită a spus în glumă că el este o barbă După ce a plecat într-o expediție, s-a oprit din bărbierit Când barba a crescut, a făcut o poză, i-a trimis o fotografie și și-a bărbierit imediat barba Andrey Moskvin, director de imagine agita Și a preluat cazuri care nu erau deloc operator A citat filmul lui Aeneas, Lupul, Iosif Shapiro Al doilea operator, ca pe Neman, este Vyacheslav Fastovich, asistent Jonas Gritsius Moskvin a preluat cu seriozitate scenariul, pe trei pagini și-a conturat comentariile cu privire la dialoguri: o comparație cu filmul arată că Gabrilovich a acceptat multe dintre ele A participat activ la selecția actorilor După ce a aflat de la Nikolai Akimov despre un tânăr actor din Tallinn, s-a oferit să-l sune "Oleg Strizhenov a sosit, pistruiat, roșu Acest lucru i-a descurajat pe toți, cu excepția lui Moskvin El a mormăit: "Dar machiajul?" Perucă întâmplătoare, ochi albaștri și păr negru Totul a fost hotărât" (povestea artistei filmului Bella Manevich) Nu este vorba doar de machiaj Dându-și seama că Strizhenov era cel mai bun dintre candidați, Moskvin, așa cum a spus Shapiro, l-a "făcut": a ajutat la audiție și a eliminat-o, astfel încât consiliul artistic să nu aibă îndoieli "Lucrend cu cameramanul Moskvin ", a spus mai târziu Strizhenov, "ce școală a fost pentru mine!" Amintindu-și primul rol din film, actorul nu a numit accidental operatorul, nu regizorul Speranțele lui Moskvin că Feinzimmer se va stârni nu s-au împlinit Simțind acest lucru, Moskvin a încetat să mai încerce să "scoate" filmul și, pentru ca lucrarea să nu fie "zdrobită de lipsa de spiritualitate", așa cum a fost cazul "Belinsky", a început să o ridice la o "meserie" A folosit toate posibilitățile peisajului Enei și a naturii "italiane" filmate în Crimeea Portrete ale lui Arthur cu o lumânare și un crucifix, Vara "Tation" Filmări în Crimeea La camera Moskvin, Fastovich, extrema dreapta - A Feinzimmer extrema stângă, în beretă - asistent operator J Gritsius Capitolul nouă după război "Tation" Cadru din filmul Prison Arthur (O Strizhenov) și Montanelli (N Simonov) trecerea unui cardinal în halat alb printr-o galerie albă (poate primul și imediat reușit exemplu de "alb pe alb" în cinematografia color sovietică), fotografii expresive ale sculpturilor baroc din catedrală, o panoramă verticală când Montanelli părăsește Gadfly de-a lungul coridorului închisorii, o scenă a tatălui și a fiului în celula de pedeapsă, unde cu creșterea Lumina din primele planuri s-a schimbat cu îndrăzneală cu un sentiment de dramă Puteți numi alte fotografii - nu există unele slabe în film Artistul Yevgeny Kumankov a scris: " culoarea filmului, care nu a devenit o victorie pentru cinematografie, a fost "cochilia" sa Dar această "cochilie" diferă ca gust și a înnobilat filmul Utilitatea acestei lucrări pentru dezvoltarea generală a culturii culorii în cinema este de netăgăduit " Aceste cuvinte exacte ar putea completa povestea despre Gadfly, dar trebuie să spunem ceva și despre muzică Regia "Fără sânge" a făcut filmul sentimental, lipsit de o ridicare emoțională Moskvin a făcut o altă încercare de a-l îmbunătăți oferindu-se să-l invite pe Șostakovici Era la începutul lui ianuarie , în urmă cu o lună, Nina Vasilievna ("Shosta-kovicikha", cum a numit-o în glumă Moskvin) a murit Șocat de durere, compozitorul nu a putut compune mult timp, chiar și un an mai târziu a refuzat să lucreze la Don Quijote Singurul lucru pe care l-a scris la acea vreme - la cererea lui Moskvin - a fost muzica pentru The Gadfly Experiențele au colorat-o cu intonație personală, care a străpuns cu o forță deosebită în tema tatălui și fiului, aproape idilic

când apare la început și tragic când Montanelli îl pierde în cele din urmă pe Arthur în celula de pedeapsă nu sună deloc tragic) "Lipsa unei idei holistice de regizor l-a obligat pe compozitor să caute soluții private pentru aproape fiecare episod Muzica a început să lupte împotriva falsității și sentimentalismului", a scris specialistul în muzică de film Irina Shilova, menționând că "deficiențele filmului sunt oarecum netezite de o citire interesantă a camerei O serie de scene sunt extrem de interesante din punct de vedere al culorii și aș dori să remarc că muzica a găsit suport și sprijin tocmai în schema de culori Capitolul zece ULTIMII CINCI ANI Anterior, natura timpului s-a schimbat sensibil odată cu schimbarea generațiilor; Timpul nostru și-a schimbat deja caracterul de multe ori pentru o generație Ivan Kireevski Kozintsev a iubit această idee a lui Kireevsky - pentru generația sa și, prin urmare, pentru Moskvin, timpul și-a schimbat caracterul de multe ori, s-a "schimbat" din ce în ce mai repede, iar Kozintsev l-a completat pe Kireevsky: "În același timp, a existat un număr nenumărat de ori - sfârșitul erelor trecute " Așa a fost în Pe ianuarie, "Cultura sovietică" a publicat un articol al lui Valentin Kataev "Timp, înainte!" - în titlu există un apel nominal cu "Marșul timpului" al lui Maiakovski, un roman al lui Kataev însuși, de la începutul anilor treizeci Legătura timpurilor a rezonat în evenimente (pentru Moskvin a fost o expoziție a lui Martiros Saryan, pe care îl iubea; de ani trecuseră de la precedenta), chiar și în corespondență privată (Yulian Oksman i-a scris lui Veniamin Kaverin în martie : " sâcâiala istoriei a galopat din nou!"; de asemenea Maiakovski, "Marșul stâng") Energia și credința, din păcate, utopice din , , au "reîncărcat" o nouă credință în viitor pe o nouă întorsătură a spiralei Al XX-lea Congres al PCUS, care s-a deschis pe februarie, a dat un impuls puternic accelerării ritmului istoriei Spiritul de schimbare s-a simțit în încercările de revenire la normele democratice, în condamnarea nu în întregime, dar a cultului lui Stalin Cei care așteptaseră se întorceau de la Kolyma și Vorkuta; Cunoștințele lui Moskvin sunt Alexei Kapler, Friedrich Krimmer, Naum Shifrin A fost, de asemenea, foarte fericit pentru Kozintsevs - Olga Ivanovna s-a întors Spiritul schimbării s-a manifestat în dezvoltarea pământurilor virgine, Capitolul zece Ultimii cinci ani în construcția de locuințe în masă În cinematograf, a fost exprimat elocvent de numărul - atât de multe filme au fost planificate conform directivelor congresului pentru Deja în erau aproape o sută Tinerii regizori și cameramani s-au ridicat în fața camerelor, au adus cu ei o nouă estetică cinematografică În noiembrie, Iosif Kheifits scria: "Parcă a avut loc o nouă naștere a cinematografiei sovietice" Cinematograful s-a schimbat și din punct de vedere tehnic, stăpânind "ecranul lat" Moskvin a urmărit îndeaproape munca începută la Lenfilm cu participarea activă a lui Rakovsky, care a condus Laboratorul de cercetare pe ecran lat, și l-a ajutat atât pe el, cât și pe cameramanul Alexander Ksenofontov, care filma scurtmetrajul experimental Five Days, cât a putut; premiera sa a avut loc pe martie - în cinstea celui de-al XX-lea Congres, cinematograful Velikan a fost renovat urgent Moskvin a preluat tehnologia ecranului lat pentru viitorul Don Quijote la sfârșitul anului , iar la februarie , la cea de-a -a aniversare și în ziua deschiderii celui de-al -lea Congres, a filmat un test tehnic, a verificat camera și optica Pe , primul test de actorie a fost filmat pe un ecran larg - un prim-plan al lui Cherkasov, iar pe martie, filmările au început de pe scena din dulapul hanului Am lucrat într-un ritm bun, grăbindu-ne să împușcăm "Hanul" până la jumătatea lunii aprilie și să plecăm în Crimeea Dar la începutul lunii aprilie, Moskvin și-a simțit

din nou inima La început nu a aruncat o privire, dar în curând s-a îmbolnăvit S-a dovedit a fi un al doilea atac de cord "Kozintsev este în disperare", a scris Evgeny Schwartz în jurnalul său, dar nu a mai fost posibilă anularea expediției Moskvin a fost acum rugat să aleagă un operator Printre cei liberi, l-a numit pe Apollinaris Dudko, a discutat totul cu el în detaliu, a dat instrucțiuni exacte la ce oră a zilei și în ce direcție să filmeze fiecare cadru (împreună cu Yeney, a calculat poziția față de soarele principal) peisaj - Satul Don Quijote; loc pentru ea pe care l-au ales în Koktebel în vara anului) Moskvin zacea, Schwartz, Fomin, Alexandrov, alți prieteni, cunoscuți, studenți au venit să-l vadă El i-a cerut lui Alexandrov (în calitate de rector al universității, el a fost angajat în restabilirea relațiilor externe) să comande pentru el cartea "Principiile fotografiei color", publicată în SUA și i-a cerut lui Per Atashev într-o scrisoare să facă același lucru Angajații grupului Don Quijote, veniți în afaceri, îl vor vizita cu siguranță Administratorul Vera Breidis a spus: "A fost interesat de întreaga viață a expediției; știa totul Și ce m-a lovit? O podea nevopsită, un taburet nevopsit lângă canapea, tot felul de fier de călcat, detalii etc îngrămădite (Remarc: era și mobilă antică, chiar antică - Ya B), iar pe acest taburet sunt mici oale acoperite cu sticlă A crescut fasole sau ceva Am început cumva să mă relaționez cu el într-un mod nou, am înțeles esența acestei persoane Deși nu am lucrat împreună în imagini mai târziu, nu a existat niciun caz în care să nu se fi oprit eu pe coridor și nu m-am întrebat cum trăiesc Am găsit un limbaj comun, deși erau oameni diferiți "(Moskvin însuși nu i-a plăcut când a fost oprit pe coridor și a întrebat despre viață și sănătate; a coborât cu o constantă: "O autopsie va arăta "și a mers mai departe) Da, acest om tăcut a găsit cu ușurință un limbaj comun cu oamenii A fost tratat bine de toți cei pe care i-a întâlnit chiar și în deplasare - colecționari, vânzători de peste drum, utilitare Andrey Moskvin, director de imagine muncitori angajați pentru o fotografie A fost iubit de toți cei care l-au cunoscut chiar și puțin, "era conștiința oamenilor care îl iubesc" (Iya Savvina) Și asta în ciuda posomorității sale, masca unei persoane indiferente, leneșe! Interesul, respectul, dragostea pentru oameni și-au făcut drum prin mască Leonid Shalaev, un mecanic de cameră care a lucrat cu el, a remarcat: "A fost capabil să evalueze o persoană foarte rapid și precis" A ajutat foarte mult Nu am fost niciodată membru al comitetului fabricii, dar am știut mereu cine a aplicat acolo cu o cerere După ce l-a întâlnit pe președintele comitetului fabricii, a mormăit: "Mătușa Shura are nevoie de ajutor" Și au ajutat-o, pentru că autoritatea lui era enormă, toată lumea era sigură: Moskvin n-ar spune degeaba Iar cel care a întrebat cel mai des nu știa despre participarea lui Moskvin în cazul său: a evitat recunoștința în toate modurile posibile Pentru a-l ajuta financiar pe unul dintre iluminatori, el i-a acordat un ceas pentru muncă bună, se presupune că "oficial", dar de fapt - pe cheltuiala lui Dacă recunoștința era inevitabil, a încercat destul de copilăresc să o alunge Vyacheslav Fastovich după ce armata a mers la singura tunică Moskvin i-a dat numărul vestiarului: "Există un pachet pentru tine " Pachetul nu conținea un costum nou, ci un costum bun S-au cheltuit mulți bani pentru toate acestea Și au fost și cheltuieli pentru "bucăți de fier și sticlă" În , despre "ochelarii" pentru Don Quijote, îi scria lui Vladimir Pell: Așa este - în treacăt Nu o lua ca pe o plângere " A fost un bun consilier; Ca și în domeniul camerelor foto, a reușit să găsească și aici soluții neașteptate Elena Kuzmina, conform poveștii ei, i-a povestit cu lacrimi despre necazurile familiei ei, iar Moskvin

s-a oferit să ardă tamburina șamanului, amintirea lui "Unul" Ea a întrebat: "Crezi că el îmi aduce ghinion? "Trebuie să crezi " Tamburina a fost arsă "La plecarea lui Andrei a spus: "Ei bine, acum totul va fi bine " Și m-am simțit mai bine la suflet " Moskvin a știut să ajute o persoană chiar și în ciuda lui După ce a aflat că mai ușor Yasha Donskoy, supranumit "Dmitry", a abandonat școala de dragul filmului de dragoste, l-a redenumit imediat "False Dmitry" Odată, pe platoul lui Pirogov, l-a certat în prezența lui Skorobogatov scurt, dar caustic "Conversația aceea, zâmbetul lui de zi cu zi, nu ofensator, dar mereu condamnător, nu a putut decât să-mi rănească mândria", a scris Donskoy În , după ce s-a întors deja în studio ca inginer, era sigur că Moskvin nu-l va recunoaște: "A trecut și s-a întors brusc Și a spus doar două cuvinte: "Dmitry Ei bine!" Nu mai aveam conversații, dar de fiecare dată când îl întâlneam, îi vedeam miezul invariabil de bunăvoință al ochilor lui Așa mi-a rămas memoria, poate cel mai important profesor din viață Pentru mulți, Moskvin a fost, dacă nu profesorul principal, atunci un exemplu de integritate, loialitate și capacitatea de a se comporta cu demnitate Ura răutatea Ar putea, "fără să observe" operatorul, cunoscut pentru denunț (Naum Shifrin s-a numărat printre victimele sale), să treacă "prin" el, parcă printr-un loc gol, astfel încât să fie forțat să sară în lateral Dacă o persoană a lucrat bine, Moskvin ar putea ierta multe - vorbăreală, temperament rău, chiar și a inventat dragostea Nu am iertat lenea Capitolul zece Ultimii cinci ani laxitate, slăbiciune la locul de muncă Mi s-a spus despre cazul tratamentului său foarte dur, dacă nu chiar crud, asupra unui asistent care a trebuit să măsoare iluminarea pe fundalul unui peisaj mare Moskvin i-a întins expometrul, asistentul, luând-o, i-a aruncat un cordon de mătase în jurul gâtului și, evident, bucurându-se de comandă - Moskvin a avut încredere în dispozitivul, pe care îl făcuse cu mâna lui, pentru puțini oameni - a fugit în fundal Foarte curând s-a întors, zâmbind, dar, probabil, "înșelat", nu a măsurat toate punctele necesare Fără să-l lase să deschidă gura, Moskvin apucă expometrul și îl trase atât de tare încât snurul rezistent s-a rupt, lăsând un semn roșu aprins pe gâtul asistentului Apoi, cu un mers lejer, s-a dus pe fundal și a început să măsoare el însuși iluminarea Și apoi, și mai târziu, Moskvin nu a făcut nicio remarcă, asistentul a continuat să lucreze cu el, dar nu s-a întâmplat niciodată așa ceva Moskvin a avut o atitudine diferită față de greșelile asistenților săi - ca nimeni altcineva, având dreptul de a fi exigent față de ceilalți, nu a pedepsit greșelile, s-a învinuit pe sine "Dacă a fost creată o situație de urgență, Andrey Nikolayevich a pornit chiar acolo, primul " și-a amintit Shalaev - Și nu va ridica niciodată vocea, nu va face niciun reproș vinovatului accidentului Dar dacă o căsătorie la locul de muncă sau defecțiuni au început să se repete pentru cineva, această persoană nu a mai lucrat cu Moskvin Fără mustrări, notații, nimic Nimeni nu a auzit vreodată nimic jignitor de la el" Cerere fără insulte au fost rarele sale discursuri la consiliul artistic (deși în acele vremuri plăteau pentru fiecare spectacol, Moskvin nu a vorbit niciodată pentru a completa "bugetul slab"), critica sa ascuțită la adresa filmului lui Nikolai Lebedev "Primul corn" a fost numită formală, fără o "abordare fierbinte a vieții noastre" - el nu a eliminat deficiențele din cauza importanței subiectului Moskvin a răspuns: "Nu aș recomanda ca fiecare angajat să laude ceea ce este produs de studio Nu am făcut niciodată asta, nu o voi face, iar dacă nu ți se potrivește, te rog să mă concediezi Respectând oamenii, a cerut același lucru de la ceilalți Ziarul Lenfilm, în raportul său despre consiliul artistic pentru Don

Quijote, a menționat de multe ori munca excelentă a lui Moskvin, contribuția sa la dezvoltarea ecranului lat A trimis imediat un protest la redacție - a notat ajutorul oferit de profesorul Volosov, Shalaev și alții, a subliniat că redacția l-a uitat pe Dudko, "care a îndurat toată povara muncii în expediție " Și mai departe: "Nu este timpul să începem să ne raportăm serios la oamenii vii, la munca lor? Pentru profesia lor, oricare ar fi ea? El însuși a tratat oamenii în viață cu seriozitate și indiferent de profesie Înainte de fiecare vacanță, scotea o listă, unde erau operatori, ingineri de iluminat, mecanici, profesori, actori, surori de la sanatoriu, un compozitor, un preot și un academician A scris mai mult de o sută de felicitări pentru frumos reliefat hârtie Shalaev, care locuia cu el în aceeași casă, primea invariabil prin poștă: "Felicitări doamnei, fiicei și dumneavoastră" Reținut în exprimarea sentimentelor, Moskvin a știut să-și sublinieze atitudinea față de destinatar: cuvintele lituaniene apăreau în scrisorile către Vilnius, cuvintele georgiane către Dmitri Meskhiev; Moskvin și-a început răspunsul la scrisoarea lui Spinel după cum urmează: "Vă mulțumesc foarte mult pentru atenție, dragă rabin Iosif ben Aronovici Sholom Aleichem" (Rabbi - Învățător, Sholom Aleichem - pacea fie asupra voastră) Andrey Moskvin, director de imagine Spinel a fost unul dintre cei mai apropiați prieteni ai săi (Bella Manevich și-a amintit: "Spinel a venit la noi de la Moskvin și a spus: "Ce bine am tăcut! Pera Atasheva, de la operatori - Yuri Ekelchik, în ultimii ani - Sergey Urusevsky Dacă era suficient timp, mergeam într-un "cerc mare" A făcut tot posibilul să-și ascundă atitudinea tandră față de cei mai apropiați prieteni, considerând-o pur intim Din exterior, s-ar putea părea că Golovnya, care făcea parte din "cercul mare", era mai aproape de el decât Yekelchik Nu a avut un prieten mai apropiat decât Yeney, dar a mormăit mereu de "Eugen" al său (Evgeny Evgenievici a oftat doar "Ah, Andre, Andre ") - în exterior l-a tratat mai rău decât Vinitsky, a fost mai respectuos cu privire la setul lui Feinzimmer decât lui Kozintsev Există și o mască Salvând lumea interioară de ceilalți, masca a complicat uneori relațiile cu ei În aprilie , Eduard Tisse a venit la Leningrad cu filmul Immortal Garrison Un bun prieten atât al lui, cât și al lui Moskvin, cameramanul Alexander Galperin, l-a convins pe Tisse să-l invite pe Moskvin la premieră, să facă primul pas spre restabilirea relațiilor de prietenie, stricat de resentimentele lui Tisse din cauza lui Ivan cel Groaznic Tisse a sunat, a invitat, ca răspuns a auzit doar un scurt "Nu voi veni!", a fost foarte supărat Seara m-am plâns lui Evgeny Shapiro A fost uimit de cum Moskvin, care tocmai a suferit un atac de cord, a putut răspunde la telefon Masca a determinat stilul conversațiilor lui Moskvin, a fost descris de Yevgeny Schwartz într-o scrisoare către Kozintsev la Ialta (iulie): "Tonul este obișnuit Nu acel sergent-major, nu acel Voltaire Mai multe din aceeași scrisoare: "Moskvin merge Refuză hotărât să meargă la un sanatoriu din Melnichnye Ruchi, dar caută o cameră cu pensiune, care nu există în vecinătatea Leningradului Moskvin, un bărbat încăpățânat, și-a găsit o cameră Și unde căuta, în Pușkinul natal, la mezaninul uneia dintre ultimele case de lemn de pe strada Bulvarnaya (a ajutat prietenul său Arkadi Pavlov, care locuia în Pușkin de pe vremea Căilor Institutului Căilor Ferate) Moskvin s-a gândit să rămână aici până în octombrie - înainte de începerea filmărilor din pavilionul lui Don Quijote, dar a rămas iarnă, după ce s-a mutat la parter Deci, vara la mezanin, iarna jos, practic și-a trăit restul anilor Cu tot caracterul său, el a fost sortit să devină o persoană care "și-a dat seama de singurătate sau a inventat-o pentru el însuși" (Blok) "Singuratatea

realizată" are deseori dorința de a fi singur, camera din Pușkin s-a dovedit a fi foarte convenabilă pentru asta: doar două sau trei persoane din "cercul foarte mic" știau adresa Aici s-a relaxat, nu mai era nici urmă de mască Femeia cea mai apropiată de el în acel moment, care știa să nu-i deranjeze singurătatea, fiind aproape tot timpul lui liber, a spus: când îl conduceau pe Moskvich-ul lui de la Pușkin la Leningrad, s-a observat cum se retrage în sine undeva la jumătatea drumului, a devenit închis, rece El a decorat o cameră din Pușkin cu un portret al lui Eisenstein, un perete mare, aproape întreg, un crucifix din Gadfly și icoane tibetane Proprietarul i-a dăruit un pat de grădină, iar în fiecare vară era bucuros să olească în grădină, plantând cartofi și cuișoare roșii, floarea lui preferată, în conformitate cu caracterul său Duminica am vizitat Arkady Pavlov Un prieten al lui Moskvin încă din copilărie, Alexander Predo- Capitolul zece Ultimii cinci ani Vovsky mi-a povestit oarecum gelos cum, după ce s-a împrietenit cu Pavlov în Puteyskoye, a început să se îndepărteze de compania sa de studenți și, deoarece Pavlov era un mare snob, "snobismul a pus stăpânire pe Andrei" Acest lucru coincide cu opinia observatorului, oarecum caustic în caracteristicile sale, Yevgeny Schwartz - în a scris în jurnalul său despre snobismul "plecat în anii douăzeci" a lui Kozintsev, Nikolai Akimov și "cel mai extrem dintre ei", numit Moskvin , "care a roșit ca o fată când la masă în prezența familiei s-a dovedit că a făcut recent o prezentare la una din secțiile Academiei de Științe și a fost un succes Aici, nu se mai poate vorbi de secret în niciun scop Moskvin servește cu dezinteres marea lege a izolării " Și încă un exemplu din jurnalul lui Schwartz: "Când l-am felicitat pentru admiterea lui Kolya la Universitate, el a răspuns: "Asta e treaba lor " Asta-i tot se știa că după fiecare Kolya examen de la Yalta (din expediția "Gadfly" - Ya B), a întrebat: "Cum a ajuns această materie?" " Seara, Moskvin citea mult și asculta radioul Dintre reviste, a preferat "Literatura străină", poate din cauza publicațiilor legate de Orient M-am uitat și prin Arta cinematografiei și, desigur, a avut umorul să nu fie jignit de Mikhail Kaplan, care a scris că în The Gadfly a dezvoltat "realizările picturale ale lui S Urusevsky" Seria a -a din The Terrible, cu realizările sale picturale, zăcea pe raft, deși deja în prietenii lui Eisenstein au căutat eliberarea sa; iar pe ecran a apărut "Oameni obișnuiți" în august Volumul recent publicat al lucrărilor lui Eisenstein, trimis de Atașeva în iulie, a devenit o sărbătoare pentru Moskvin Citind pentru prima dată eseuri publicate despre Prokofiev și "oamenii aceluiași film", și-a amintit timpul fericit de a lucra la "Grozny", dar mai era ceva în carte Articolul introductiv al lui Rostislav Yurenev spune: "Marea putere a cinematografiei color, folosită de Eisenstein cu atât de mare abilitate formală, a exacerbat eroarea conceptului general al filmului" Deci, în , sub o singură copertă, s-au întâlnit diferite epoci, până în anii douăzeci - sunt prezentate în lista neinclusă de compilator în colecție: Yurenev a considerat articolele acelor ani complet eronate Plecarea forțată din cauza unui atac de cord i-a oferit lui Moskvin ocazia de a gândi Citea ziare, asculta radioul străin nu doar jazz-ul său preferat Era dialectician și știa: nu există timp abstract bun sau rău, este întotdeauna tranzitoriu Imediat după cel de-al -lea Congres, era greu de imaginat "voluntarismul" și stagnarea în viitor Dar Moskvin, cu intuiția sa puternică, a simțit "esența ascunsă a lucrurilor" În vremurile grele de la sfârșitul anilor patruzeci, le-a dat prietenilor să citească interzisul, retipărit de el însuși "Zaurul" de Evgheni Schwartz (Rakovsky mi-a scris că, după ce i-a dat

dactilografia piesei, Moskvin a spus: "O piesă excelentă de un dramaturg excelent") Și în , a înțeles că istoria va merge așa cum a prevăzut prietenul său, povestitorul-filosoful, încă din : după ce balaurii, "câștigătorii", burgherii, rămân Piesa, la prima vedere, are un final bun, adevăratul câștigător Lancelot revine și pune lucrurile în ordine Lui Eisenstein îi plăcea să spună: "În viața noastră, adevărul triumfă întotdeauna, dar viața de multe ori nu este suficientă" Moskvin cunoștea bine aceste cuvinte În spate erau cincizeci și cinci de ani de viață și două atacuri de cord Andrey Moskvin, director de imagine "DON QUIJOTE" Acest sentiment de enormitate care trebuie depășit este înfricoșător, îmi place, există o provocare aici! Mihail Nesterov Despre "sentimentul de enormitate" Nesterov a scris despre comanda unei fresce cu o lungime de peste zece metri la o înălțime mică A fost și printre creatorii lui Don Quijote, care a filmat pentru prima dată pe un ecran lat; în maniera lui obișnuită, Moskvin l-a numit "dublu" Contrar verticalității protagonistului, Kozintsev "a vrut să sublinieze golul, singurătatea nebunului înțelept" "Vidul" are doi poli: "stepele și dealurile pârjolite de soare, pustia La Mancha" și "golicul rece rău al curții ducale" Ecranul lat părea să fi fost special creat pentru ei, dar au fost și alte scene: în han, în casa lui Don Quijote Dezvoltarea spațiului modificat al cadrului l-a atras pe Moskvin, deoarece a necesitat rezolvarea unor probleme complexe de compoziție A făcut acest lucru deja în stadiul de schițe - acestea arată că Eney, pe care l-a ajutat să stăpânească caracteristicile și capacitățile noului format, a înțeles perfect totul La prima filmare a "Hanului", chiar în primul cadru, o parte din acesta a fost blocată de o cârpă atârnată de o frânghie Mulți cameramani au depășit cu greu "dubla", a existat chiar și o expresie sarcastică "compoziție lampă de podea": în filmele moderne, "gaura" din cadru era adesea acoperită de o lampă de podea O cârpă pe o frânghie într-un dulap, în principiu, este aceeași "lampă de podea", dar este înscrisă în cadru cu un asemenea echilibru compozițional, atât de coordonat în culoare cu culoarea scenei și chiar atât de luminat încât a făcut-o nu irita, nu a fost observat separat Nu poate exista un alt cadru, cu excepția unuia cu ecran lat, pentru acest cadru Același lucru s-a realizat și în alte cadre Moskvin era pregătit pentru această muncă atât ca inginer, cât și ca om de știință A abandonat optica importată: profesorul Volosov a reușit să găsească soluții care să elimine unele dintre deficiențele primelor mostre de optică autohtonă, dar, potrivit acestuia, "aveam nevoie de un operator care să "credă" în asta Moskvin a crezut și chiar s-a îmbunătățit "S-a rezolvat ceva", i-a scris el lui Pell "În orice caz, astăzi am scăpat de distorsiunile anamorfice la orice distanță și, pe parcurs, am îmbunătățit destul de vizibil claritatea imaginii de pe ecran atât în câmp, cât și în transferul spațiului, trecând de la diafragma rotundă la Ochi de pisică deschideri " Permiteți-mi să vă explic: Moskvin a sugerat să pună diafragme eliptice în lentile; aceasta a fost o realizare majoră și a fost invitat să facă o prezentare la o reuniune a Comisiei pentru Fotografie Științifică a Academiei de Științe a URSS El a determinat, de asemenea, limitele admisibile de distorsiune; acest lucru a ajutat la calcularea lentilelor suplimentare de corectare a imaginii "Conform calculelor pe care le-am făcut", și-a amintit Volosov, "Andrey Nikolaevici le-a comandat (după cum am aflat mai târziu, din fondurile mele proprii) și le-a aplicat în practica filmărilor" Ce a reușit să facă în pavilion înainte ca boala să se arate: din punct de vedere compozițional și tehnic, a depășit

enormitatea ecranului lat, a acceptat provocarea de a lupta - și a câștigat Dar în fața lui, ca în fața tuturor Capitolul zece Ultimii cinci ani echipa, mai era o sarcină, mult mai dificilă: depășirea enormității marelui roman Ideea punerii în scenă a lui Don Quijote a fost propusă de Serghei Vasiliev, atunci regizorul Lenfilm; Kozintsev o plăcea Împreună cu Schwartz, a preluat scenariul Apelul către Cervantes trebuia să fie un semn al "dezghețului" Kozintsev a vrut să combine tradițiile artei populare și experiența FEKS cu patosul umanității înalte Nu a avut conversații cu Moskvin pe aceste subiecte, dar tocmai atunci avea treizeci de ani, deoarece stăteau lângă cameră - totul era clar fără cuvinte Iar Moskvin nu se îndoia că pentru Kozintsev Don Quijote nu era o "adaptare pentru ecran", ci un pas pe drumul început de Hamlet teatral Lucrând cu el după o lungă pauză, Moskvin a fost plin de speranțe pentru o revenire la vremuri fericite, când, într-o atmosferă de ascensiune veselă a întregii echipe, au filmat The Overcoat, New Babylon, Maxim's Youth Kozintsev și-a iubit Don Quijote, dar mai târziu, când a început Regele Lear, a vrut să "facă ceea ce nu a funcționat în Don Quijote" Ce a funcționat și ce nu a funcționat? Conceput ca o înaltă comedie populară, filmul s-a ridicat la nivelul său în scenele din "Barataria" (guvernarea lui Sancho Panza) Iar scenele cu ducele, în totul opus, au fost un succes S-a dovedit a fi mai dificil să combine imaginea comică a jocului cu tema tragică a pierderii iluziilor în imaginea lui Don Quijote însuși A venit în primul rând de la Cerkasov În timpul repetițiilor, Kozintsev a început să obțină ceea ce avea nevoie, dar clișeele teatrale au izbucnit pe platourile de filmare, obiceiul actorului care a jucat mulți "regi" la patos extern, la "calm înalt" afectat Cunoscându-și trecutul excentric, sperând că se va juca, Kozintsev a continuat să lucreze cu el, prezentându-l din ce în ce mai îndrăzneț pe substudentul, comedianul de circ Vladimir Vasiliev, în cadrele generale și medii Cerkasov, în schimb, "s-a jucat" abia în ultimele zile, la refilmarea unui monolog adresat lui Dulcinea El însuși a scris despre ceea ce i-a spus Kozintsev după această filmare: "Când lucram la scenariu, mi-am imaginat un astfel de fel, Don Quijote, cu un zâmbet surprins" La aceasta, actorul a exclamat: "Deci acum să o luăm de la capăt!" Era prea târziu să o iau de la capăt Moskvin a văzut că Cerkasov nu a reușit în toate, într-o scrisoare către Pere Atasheva l-a numit în mod ironic Don Quijote al lui Cerkasov "Don Belinsky" (și-a amintit de eșecul cu alegerea actorului principal pentru cel mai nefericit film Kozintsev) Era în asta masca obișnuită a unui bătrân mormăiitor pentru Moskvin, dar și mult adevăr A făcut tot ce a putut, a preluat imediat ideea lui Kozintsev de a înlocui figura lui Cerkasov - pentru a elimina pompozitatea nepotrivită a plasticității actorului, cel puțin în planurile generale Aici era nevoie de ingeniozitate, Moskvin a fost bucuros să facă acest lucru și, cu binecuvântarea lui Kozintsev, l-a împușcat pe Vasilyev chiar cu fața camerei (cu Dudko a fost diferit: dacă regizorul l-a prezentat pe Vasilyev la imaginea din mijloc, el a pălit: "Poza va muri, se va găsi o înlocuire") Vasiliev, cu subțirea și capacitatea de clovn de a da "grafică" mișcărilor, fără îndoială putea înlocui și chiar "îmbunătăți" silueta, dar pentru Don Quijote au fost importante fața, ochii, expresivitatea privirii "Moskvin uneori ajungea la intoleranță atunci când nu putea găsi la un actor ce Andrey Moskvin, director de imagine "Don Quijote" Cadru din film Castelul Ducelui "Înmormântarea Altisidorei" În centru se află Ducesa (L Vertinskaya) și Ducele (B Freindlich) a considerat că este necesar - îşi aminti Eney - Lucrând cu Nikolai Konstantinovich Cherkasov, nu a văzut ochii

actorului de care avea nevoie " Cât de importanți au fost pentru el ochii personajului, ochii actorului, se vede din multe cadre ale filmului În scena din bucătărie, vorbind despre marea dragoste a lui Don Quijote pentru Dulcinea, Aldonsa s-a dus la camera de filmat în prim-plan, iar Moskvin a încercat să concentreze atenția publicului asupra ochilor mari și frumoși ai tinerei Lyudmila Kasyanova Expresivitatea portretului corespundea gândurilor lui Schwartz și Kozintsev: un suflet amabil, poetic se ascunde în spatele hainelor și cuvintelor grosolane Ducele este un om arogant, plictisit, cu sufletul gol și ochii goali Moskvin a luminat ochii strălucitori ai lui Bruno Freindlich, au devenit complet albici Lydia Vertinskaya (Ducesa) are ochii mai întunecați, dar și evidențiați, "albiciul" lor este mai vizibil în contrast cu ochii negri ca cărbune ai Tamillei Agamirova (Altisidora) Lumina de pe chipul Vertinskaya este aproape plată, chipul ei deosebit de expresiv, care și-a pierdut volumul, a devenit ciudat, ca o păpușă, adică din nou, fără suflet "Vidul rece rău al curții ducale" se dezvăluie și în compoziția culorilor Tonurile atenuate ale pereților, tapiseria, de culoare rece (pe fundal au fost realizate portrete ale cuplului ducal) creează o stare generală; posomorârea sa în scena primei apariții a lui Don Quijote și Sancho Panza în fața ducelui este sporită de hainele negre ale ducelui și ale curtenilor Iar lângă el se află costumele maro-roșu ale "cavalerului" și "scutierului", pata roșie aprinsă a ținutei bufonului pitic, singura persoană din toată camarila cu un suflet viu, deși malefic Mai mult, în fantele rochiei negre a Altisidorei este vizibilă o căptușeală galbenă - un indiciu al adevăratului rol al unei doamne decentă în exterior Schema de culori a scenei face parte din planul general al lui Kozintsev Pentru primul său film color, experiența lui Moskvin și Enei a fost importantă, iar aceștia au susținut planul regizorului, inclusiv decizia lui Lamancha în tonuri roșii, cu excluderea completă a culorii verde Capitolul zece Ultimii cinci ani "Don Quijote" Cadru din film Dormitor La patul unui Don Quijote bolnav (N Cherkasov) Un exemplu de construcție de către Moskvin a unei compoziții cu mai multe cifre pe un ecran lat viață, reînnoire (apare doar în cel mai natural erou - Sancho, îmbrăcat într-un caftan verde) Lucrând în Crimeea, Dudko a căutat să întruchipeze colorarea schițelor lui Enei, de acord cu Moskvin Dar Kozintsev i-a scris lui Schwartz și prietenilor săi (cu excepția lui Moskvin, pentru a nu-l îngrijora): "Este greu să tragi fără Moskvin ", "Rău Anilina verde a cinematografiei color strălucește " Moskvin știa materialul doar din convorbirile telefonice cu Departamentul de control tehnic și din decupările negative care i-au fost aduse, dar a prins principalul lucru: cerul albastru, "de carte poștală" din Crimeea nu se potrivea bine cu peisajul din Crimeea La Mancha arsă de soare ("Am tăiat tufișurile, am ars iarba am pictat câmpuri în nuanțele potrivite", și-a amintit Kozintsev) Moskvin a sugerat să pună un filtru polarizant pe lentilă, iar natura a început să arate considerabil mai bine, iar unele lucruri au fost refilmate în pavilion În cele din urmă, Dudko a făcut față laturii tehnice a problemei și, în multe privințe, latura artistică: pasajele de pe planurile generale sunt impresionante, Baratory arată strălucitor, aici variația de culoare a beneficiat În general, natura nu are Moscova unică "ușor", care dădea poezie chiar și fotografiilor de trecere Dar este puțin probabil ca vreunul dintre cameramanii de la Leningrad să fi împușcat mai bine (Chiar înainte de război, Lenfilm l-a pierdut pe Mihailov, Martov, care a arătat mare promisiune Filatov; în timpul războiului, Belyaev; după război, Gunzburg, Koltsatiy, Rapoport au mers

la alte studiouri, Gordanov a încetat filmările) În octombrie , filmările în studio au fost reluate, Moskvin a apărut din nou în pavilion După o scurtă accelerare - scenele din dormitorul lui Don Quijote - am trecut la obiectul complex "Camerele Ducelui" După ce a fost pe platou, Evgeny Schwartz a scris în jurnalul său pe octombrie: "Și reflectoarele ard Și fum se revarsă dintr-un dispozitiv cilindric, aruncând de asemenea o coloană de lumină direct și irevocabil în fața actorului Și aparatul călărește de-a lungul șinelor, pe care, cu ochii în jos la fereastră, ferocul și hotărât Moskvin stă în patru picioare Iertați-i pe cei neexperimentați în tehnologie Schwartz "ref Andrey Moskvin, director de imagine lector" în loc de un "proiector" și o "camera" care călătorește pe șine (un cărucior cu un trepied circulă de-a lungul șinelor și o cameră de film este deja pe el; această fotografiere avea nevoie de un punct scăzut, trepiedul nu era înalt, așa că Moskvin stătea în patru picioare pe căruță) Dar Moskvin însuși este descris - în doar două cuvinte - foarte precis Era certitudinea că era trăsătura lui specială, ei bine, iar severitatea, chiar și "ferocitatea" erau pur exterioare În timpul filmărilor pentru The Duke's Chambers, sarcinile coloristice au ieșit în prim-plan Dacă scenele "Hanului" sunt susținute într-o scară îngustă roșu-maro, natura (cel puțin în design) este gri-roșie cu un cer moale, atunci scenele din sala mare a palatului, ținând cont de "Barataria" stând între ei, avea o mișcare de culoare mai complexă În planul lui Kozintsev pentru "înmormântarea" Altisidorei, a existat un apel nominal (poate chiar o controversă) cu "Ivan cel Groaznic", căci și aici a fost o păcăleală, dar opusul păcălelii lui Vladimir din "Sărbătoare" La început, hainele strălucitoare ale cuplului ducal și ale curtenilor erau ascunse de veșminte negre "Femeia decedată", completând "gluma", l-a mustrat crunt pe Don Quijote, iar hainele de doliu au fost aruncate La Eisenstein, la sfârşitul sărbătorii, caftanele de aur ale paznicilor erau "absorbite" de sutane negre Pentru Moskvin, aici era ceva "nostalgic" și chiar a subliniat apelul nominal al filmelor, jucând într-un cadru umbrele mari ale candelabrelor și alaiul curtezanilor: o paralelă clară cu mișcarea umbrelor paznicilor în catedrală Adevărat, acestea erau bucurii liniștite "pentru consumul casnic": a doua serie de Grozny era încă pe raft Dar pentru puținii care au văzut-o, apelul nominal era fără îndoială Prin eforturile comune ale regizorului, cameramanului și artistului, a fost creată o imagine impresionantă a unei lumi artificiale, în care toate aceleași suflete goale sunt ascunse sub coperți negre De asemenea, sunt dezvoltate motivele primei scene: acum ducele este îmbrăcat într-un costum alb și argintiu - "albul", incolora vidului, parcă, l-a îmbrățișat în întregime Costumele strălucitoare ale curteanilor - albastru, roz, căpriu - ocupau mult spațiu în cadrul cu ecran lat Moskvin a urmărit îndeaproape locația figuranților, creând un spectru "perlat" din haine de diferite nuanțe, unind participanții la farsă într-o singură masă, căreia i se opun din nou hainele maro-roșu ale lui Don Quijote și roșul bufonului Folosind filtrele "murdare" pe care le-a inventat pentru a evidenția umbrele, Moskvin a făcut umbrele mai "calde" și a obținut o soluție de tonuri de culoare strict echilibrată pentru cadrul și întregul episod Armonia culorilor din lumea materială a subliniat și mai mult dizarmonia, lipsa de spiritualitate a lumii umane, unde domnesc astfel de "jokers" Din păcate, în versiunea pentru ecranul obișnuit, planurile generale ale scenelor de curte arată mult mai rău Apoi a existat certitudinea că ecranul obișnuit va dispărea în curând și la început au filmat reprize cu ecran lat, terminând cu atenție actoria, plasticitatea cadrului,

apoi, adesea în grabă, una sau două reprize din cele "obișnuite" Prin urmare, versiunea obișnuită este vizibil mai slabă în actorie, în imagine, chiar și în ritm În fotografiile palatului cu figuranți în această variantă a apărut "scenă" teatrală, sistemul de culori era rupt Suplimentele au fost aranjate de asistenții regizorului, Moskvin, așa cum spune, nu a intervenit Jonas Gritsius a spus: "Nu a intervenit, el Capitolul zece Ultimii cinci ani razovyval (cuvântul a fost accentuat prin intonație -Ya B) Dar atât de imperceptibil A trecut pe lângă el cu un mers largă [Jonas a arătat cum Moskvin, trecând pe lângă doamnele de la curte și aproape fără să se uite la ele, a aruncat din mers: "Doamnă, mișcă-te puțin", sau : "Doamnă, chiar aici"] Și atât! Fără să se uite în cameră Cine a văzut ce vede camera, este chiar greu de imaginat!" O altă poveste a lui Gritsius: "Din exterior, s-ar putea avea impresia că facem un film cu Eduard Rozovsky - al doilea cameraman Moskvin era ca un "om invizibil" În liniște, dar nu în vârful picioarelor, se plimba prin peisaj în timp ce Grigori Mihailovici lucra cu actorii, ordona prin gesturi să aprindă, să direcționeze, să corecteze una sau alta lampă, se uita din când în când în vizorul camerei Când regizorul, după ce a terminat repetiția, s-a întors în căutarea "invizibilului" Moskvin nu era foarte melodios, fluiera pătrunzător, lumina instalată era aprinsă, camera stătea nemișcată; părea să comandă "motorul" și - înainte! Desigur, exagerez oarecum: după fluierul de la Moscova, Grigori Mihailovici și Andrei Nikolaevici au petrecut mult timp clarificând, definitivând, uneori chiar refăcându-l cu minuțiozitate Am vrut doar să ilustrez natura colaborării dintre acești mari maeștri ai ecranului " Deci ultima lucrare comună finalizată a lui Kozintsev și Moskvin a continuat la unison "Don Quijote" din diverse motive (unul dintre ele a fost boala lui Moskvin) nu a devenit o capodoperă, dar a pregătit filmele shakespeariane ale lui Kozintsev recunoscute în întreaga lume ca capodopere Moskvin a fost mulțumit de rezultate - și nu numai că a atins o înaltă calitate tehnică (acest lucru l-a făcut pe Don Quijote să se remarce vizibil printre primele filme pe ecran lat), dar și că a reușit să dezvăluie secretele poeticii picturale ale ecran lat În timpul lui forțat de boală, a sosit o scrisoare de la Joseph Spinel A lucrat la filmul lui Grigory Roshal "Sisters" și s-a plâns de durerea pe care i-o aducea ecranul lat Moskvin a răspuns: "Există ceva acolo dar, în opinia mea, exact opusul a ceea ce se prezintă de obicei După părerea mea, se dovedește dacă există mișcare, dacă există o construcție profundă a cadrului, scuipat pe ascuțimea lipsă, dacă există o utilizare a primului plan și o grămadă de "dacă", ocolite timid de colegii mei Ca întotdeauna în cazul lui Moskvin, accentul se pune pe lucruri aparent pur tehnice, și el păstrează și el tăcerea, dar o simplă comparație cu părerea "colegilor înfricoșați" - de atunci, și chiar mai târziu - arată profunzimea și acuratețea gândirii lui Moskvin Leonid Kosmatoe, care a filmat The Sisters, a scris în despre înălțimea lipsă a cadrului, despre limitările adâncimii punerii în scenă și a văzut o cale de ieșire în respingerea sistemului anamorf și trecerea la ecranul lat Cinema Moskvin, pe de altă parte, a crezut întotdeauna că operatorul, în general, artistul, poate tocmai în procesul de depășire a restricțiilor, în lucrul pe marginea riscului ("a nu-i păsa nimic de claritatea lipsă") găsi noi mijloace expresive pentru a-și dezvălui ideea De asemenea, a extras noi mijloace expresive din spațiul schimbat al cadrului Andrey Moskvin, director de imagine PROFESOR cel mai bun mod de a transfera experiența este să o dezavuezi David Samoilov Tânărul cameraman Vitaly Ananyev a filmat un scurtmetraj la televizor

și i-a cerut lui Moskvin să-l vizioneze: "Andrey Nikolaevich a răspuns dorinței de a auzi ceva despre lucrare foarte simplu, cu doar două fraze: "Fiecare este propriul său judecător ", și după o pauză: "Iluminează-ți ochii", arătând cu mâna ce avea în minte Deși ochii actorilor din film erau luminați, cu mâna a arătat altceva, ceea ce determină atitudinea față de personaje, față de actorilor, tuturor oamenilor Am vorbit cu Andrei Nikolaevici o singură dată, dar de acum înainte îl consider profesorul meu Mulți îl considerau un profesor - era profesorul tuturor celor care doreau să învețe de la el Nu toată lumea a fost capabilă s-o facă Era necesar să se înțeleagă remarcile lui ciudate (nu toată lumea le-a înțeles deodată, ca Ananiev) A trebuit să mă obișnuiesc cu faptul că nu laudă niciodată Pe "Neman" Moskvin ia încredințat lui Gritsius controlul expoziției și a condus primele două săptămâni cu verificări și reverificări; Jonas a decis să părăsească filmul, a spus - nu mai pot Moskvin a răspuns calm: "Și mie îmi convine" Gritsius crede că a fost singura dată când Moskvin l-a lăudat - în felul său, desigur Adevărat, Moskvin i-a spus doar despre greșeli Dar la consiliul artistic, apreciind munca asistenților săi, nu a uitat să spună despre el - doar un stagiar; după filme, a scris referințe bune cu o solicitare de a-l transfera pe Gritsius la următoarea categorie Remarcabilul profesor Heinrich Neuhaus a scris: "Când o persoană învață din propriile greșeli și le depășește, realizează incomparabil mai mult decât atunci când pur și simplu urmează sfatul altcuiva" În , experimentatul regizor de documentar Semyon Shkolnikov a realizat primul său lungmetraj, Yachts in the Sea; Moskvin a fost consultant "Am scos primul decor, m-am uitat cu el El întreabă: "Păi, cum? - Destul de bine, cred "Deci, Sese (porecla a fost dată de Moskvin -Ya B), să nu ne supărăm " O iau pe a doua Ne uitam Din nou el întreabă: "Păi, cum? "Cred că e bine", răspund, dar văd că al doilea a fost împușcat mai bine decât primul "Andrey Nikolayevich, doar comparând peisajul, văd deficiențele primului Le-ați văzut, de ce nu ați spus? - Aceasta este școala comparației Dar primul peisaj a fost îndepărtat decent " anii trei Moskvin l-a angajat pe Dmitri Meskhiev (porecla Moskvin este Dede) ca asistent pentru filmul Over the Neman, iar după o scurtă conversație l-a instruit să calculeze numărul minim, dar suficient de dispozitive pentru fiecare decor Meskhiev a ajuns în grup, făcând-o fără greșeli "În esență, Moskvin a fost mult mai interesat de problemele artistice, a petrecut mai mult timp pe ele decât pe problemele tehnice ale performanței Aceasta este o poveste ciudată ", mi-a spus Meskhiev A considerat ciudat că operatorii care au intrat în "academia" lui Moskvin "s-au antrenat" doar pe echipamente Dar acesta este și un principiu pedagogic Într-o recenzie a manuscrisului cărții de Roman Ilya- Capitolul zece Ultimii cinci ani Pe ( ), Moskvin nota: pentru operatorii începători, "cea mai mare dificultate este lipsa unei metodologii care să le permită să se lege între ele și să pună în practică cunoștințele pe care le-au primit anterior, pentru a cuantifica nu numai nevoile pentru anumite mijloace, ci de asemenea, să încerce să prezică rezultatele care pot fi obținute " Le-a învățat calcule, i-a condus fără milă, asigurându-se că calculele sunt făcute automat, pentru ca tehnica să nu distragă atenția, să nu interfereze cu talentul de a se dezvălui Și dacă există talent, se va arăta Moskvin a urmărit îndeaproape munca operatorilor păziți Scrisoare către expediția la Meskhiev: " Expunerea generală este aproape corectă Aș acoperi puțin În ceea ce privește boturile, atunci, aparent, cu stilul de iluminare pe care l-ați ales, ar trebui să vă așteptați la distorsiuni semnificative în pozitiv din cauza

subexpunerii și din cauza unui exces de albastru din partea sky "Total puncte, toate tehnice Scrisoare către Semyon Ivanov: "Recomand cu tărie folosirea unui filtru galben slab Fumul este în general moderat Este mai rău când nu este în bucăți învecinate Deci, în fiecare scrisoare: totul despre tehnică, nici un cuvânt despre compoziția cadrului sau expresivitatea luminii Desigur, problemele artistice l-au îngrijorat și pe Moskvin, dar și în felul lor: într-o recenzie a manuscrisului unei alte cărți de Ilyin, Moskvin, reproșând autorului o slabă reflectare a "sarcinii de a obține o operă de artă", a subliniat : "Este esențial să aveți propria viziune, propria viziune asupra materialului, prezența selecției acestuia " Dreptul tânărului artist la propria părere este al treilea principiu pedagogic al lui Moskvin La consiliul artistic despre materialul filmului "Reflecții" (ianuarie), Moskvin a criticat încercările lui Oleg Kukhovarenko de a "prezenta" o cameră gratuită, care "a devenit de-a dreptul la modă în ultimul an și jumătate" și a considerat necesar să facă o rezervă: "În ciuda faptului că continuăm să ne certăm cu Kukhovarenko, munca lui este legitimă, dacă, desigur, Oleg ia măsurile corespunzătoare Alegerea tehnicilor este oarecum limitată de posibilitățile cinematografiei, este imposibil să acoperiți totul într-o singură imagine, așa că trebuie să alegeți Subliniez încă o dată - Kukhovarenko ar trebui să aibă simțul proporției Cuvintele sunt foarte remarcabile: în primul rând, Moskvin recunoaște drept legală o recepție care nu este aproape de el; în al doilea rând, necesită simțul proporției; în al treilea rând, se ceartă în condiții de egalitate cu cameramanul care filmează al doilea film Voi adăuga doar: Moskvin a recunoscut orice decizie de stil, dar nu a fost în niciun caz la fel de indiferent față de toată lumea; a considerat că stilul cinematografic pe care l-a dezvoltat el însuși corespunde cel mai pe deplin esenței cinematografiei Dar nu a propagat-o la întâlniri sau în presă, i-a dovedit natura organică prin filme Și nu și-a impus experiența artistică - un alt principiu pedagogic care întâlnește și latura etică a predării sale I-a respectat pe asistenți chiar și atunci când l-a "alungat" pe Gritsius sau l-a forțat pe Meskhiev să facă uneori calcule inutile Iar asistentul de ieri, care își începe primul loc de muncă, este un coleg egal pentru Moskvin A rămas principiul "învățați din greșeli", dar a făcut acest lucru fără a submina autoritatea tânărului operator din partea asistenților săi și a grupului În filmul "Domnul X" Moskvin a fost directorul artistic al lui Vladimir Burykin, dar, potrivit poveștii sale, "aproape că nu a apărut pe platourile de filmare O să intre uneori în pavilion, să-l cheme deoparte, să zicem doi Andrey Moskvin, director de imagine Toamna anului Moskvin nu-i plăcea să fie fotografiat, iar asistentul cameraman V Chumak l-a filmat pe furiș Această fotografie din mașină este una dintre cele mai de succes cuvinte și pleacă Și s-a întâmplat întotdeauna să nu audă nimeni, iar altă dată nimeni nici măcar nu a observat că spune ceva Într-o zi, Andrei Nikolaevici a intrat, a fluierat, a mormăit în timp ce trecea: "Frontul" și, fără să se uite la mine, frunze Mi-am dat seama: trebuie să repari lumina din față Toată lumea a remarcat tactul neschimbat al lui Moskvin; Iată o altă poveste a lui Semyon Shkolnikov: "Când nu a apărut la prima filmare, am fost surprins Și, lucru păcătos, chiar am crezut că i s-a plătit bani pentru o consultație, dar nu a fost Și numai când directorul mi-a spus: "Așa că Andrei Nikolaevici a stat în spatele tău o jumătate de oră, de ce nu te-ai întors?" în sine" Moskvin a fost un psiholog perspicace, a simțit și a ținut cont de caracterul tânărului cameraman Autorități sensibile, nu foarte recunoscătoare, Meskhiev a scris într-o formă abstractă: "Aș

acoperi puțin " control precis al expunerii pe dispozitiv), "Aruncă prostiile din lentilă" (duză de înmuiere) Principiul semnalării greșelilor s-a aplicat și debutantului Chumak, dar Moskvin cunoștea atitudinea precaută față de el în grup și a trimis prima scrisoare de încurajare cu un asistent desigilat "accidental": atitudinea față de cameraman s-a schimbat imediat A capsat următoarea scrisoare pe toate părțile Capitolul zece Ultimii cinci ani Moskvin a ajutat secțiile în toate modurile posibile să găsească o cale independentă Nu a fost întotdeauna ușor Vyacheslav Fastovich nu avea o diplomă de la VGIK (a crescut în studio - de la inginer de iluminat la al doilea cameraman), doar sub presiunea persistentă a lui Moskvin i s-a permis să împuște rudele extraterestre Altfel a fost cu Chumak, care are o diplomă cu distincție Din fire, nu știa să se supună, chiar de la primul film, unde era asistent, s-a certat cu operatorul Moskvin - în mod neașteptat pentru toată lumea și pentru însuși Chumak - l-a luat ca asistent la "Doamna cu câinele" la sfârșitul filmărilor Era exclus că a primit imediat filmul, dar Moskvin a reușit: pentru a lansa Frații Komarov, ei au indicat: "cameramani A Moskvin și V Chumak"; de la bun început, Chumak a filmat pe cont propriu; Moskvin nici măcar nu apare în credite În ultimii ani, Moskvin și-a tratat două dintre acuzațiile sale cu dragoste specială - Dmitri Meskhiev și Jonas Gritsius Sudul temperamental și nordul rezervat erau uniți de faptul că ambii erau talentați Dar la nivel uman, l-au atras pe Moskvin Dede este un vânător pasionat, în general o persoană pasionată, hotărâtă, independentă Era un puternic element masculin în el , Moskvin a apreciat foarte mult acest lucru (în timpul discuției despre Întoarcerea lui Vasily Bortnikov în martie , el a rostit cuvinte non-aleatorie: în lucrarea lui Pudovkin și Urusevsky, mintea și inima sunt vizibile și " iartă-mă pentru o comparație destul de nemodesta, semne clar vizibile de bărbăție, adică acea pasiune fără de care nu poate exista operă de artă") Altfel cu Gritsyus Bella Manevich a remarcat cu exactitate: "Moskvin l-a tratat pe Jonas ca pe un frate mai mic iubit Era atât de subțire, puțin bambi, era foarte înduioșător " Observația datează din vremurile "Tarionului", de-a lungul anilor Gritsius a căpătat soliditate, dar atitudinea emoționantă față de el a rămas După ce a luat-o pe Mosfilm pentru Poveștile lui Serghei Yutkevich despre Lenin, Moskvin a pus o condiție ca să filmeze "pe picior de egalitate" cu Fastovich, iar Gritsius să fie al doilea cameraman DIALECTICA LECȚIEI Claritatea percepției este un lucru neprețuit Claritatea recepției - din păcate, valoarea este trecătoare Ivan Aksenov Yutkevich l-a invitat pe Moskvin, deoarece Yevgeny Andrikanis, care de obicei filma cu el, era ocupat (Moskvin a apreciat foarte mult munca sa cu culoarea în filmul The Great Warrior of Albania Scanderbeg) Yutkevich a trecut prin aceeași școală de artă de stânga, avangardă ca și Kozintsev, a lucrat la Lenfilm timp de aproape zece ani și a devenit unul dintre directorii de frunte ai "Școlii Leningrad" din anii treizeci Moskvin îl cunoștea bine - și înțelegea că, conform principiilor artistice și uman, nu erau deloc apropiați Totuși, a acceptat invitația, sperând că vor mai fi câteva puncte de contact Și pur și simplu nu avea altă slujbă: Don Quijote a fost predat în martie ; Kozintsev a scris scenariul "Gam Andrey Moskvin, director de imagine vară" și a lucrat la o carte despre Shakespeare Filmările au început la sfârșitul lunii iunie și în curând au mers la Leningrad și Sestroretsk pentru o lună și jumătate pentru a filma prima nuvelă (au fost trei în scenariu) Fastovich, cu un grup paralel, a filmat scene în oraș fără Lenin Rolul principal a fost jucat de Maxim Shtraukh, el știa că se aseamănă puțin cu Lenin și era

deosebit de pretențios în ceea ce privește munca cameramanilor În iulie, i-a scris lui Yutkevich: "Cameramanii sunt, de asemenea, cei mai magnifici și cei mai simpatici Dar ei trebuie să memoreze unele dintre trăsăturile capului meu suflând strălucire pe craniu așa cum doresc Coșmar! Moskvin este o iubită și un vrăjitor, dar diavolul știe ce fel de volyapyuk să-i explice Într-o locație însorită, Moskvin a trebuit să "sufle cu lumini" pentru a compensa lumina puternică directă (anterior, Strauch a fost filmat în principal în pavilioane, unde asemănarea a fost obținută prin alte metode) Și nu în zadar Moskvin "a suflat cu strălucire" - portretele lui Lenin din Sestroretsk și Razliv sunt foarte expresive Un alt subiect a fost ridicat în scrisoarea lui Strauch: " Vă rog să faceți scena "Lenin gândind / Pasaje pe fundalul norilor de tunete Lenin și natura! "Darling and the Wizard" a făcut și asta Fotografii generale pe fundalul pădurii, pe malul lacului corespundeau exact gândurilor lui Strauch, o fotografie deosebit de puternică la finalul scenelor din Razliv - toamna, cu figura întunecată a lui Lenin pe fundalul suprafeței cenușii a lui lacul şi cerul cu nori Apoi Strauch i-a scris lui Iutkevici: "Lenin și natura S-a întâmplat!! Dumnezeu să ajute!" Dar nu totul a mers Moskvin nu i-a plăcut foarte mult scenariul celei de-a doua nuvele, dezacordurile cu regizorul au afectat imediat Le-a spus asistenților săi: "Domnule director, ei doresc O vom îndeplini", și a făcut-o fără să ridice, fără "un pic" Luând cuvântul "recepție" nu în sensul de "recepție artistică", putem spune că situația s-a complicat de "aclețea recepției" Moskvin de către operatorii Mosfilm Nu de toți, desigur, ci de mulți, în special de cei cu care Yutkevich negociase mai devreme pentru a lucra la un film promițător "deosebit de responsabil" Au acceptat dureros a doua apariție a lui Moskvin la studio, mai ales că, pentru prima dată, pe Ivan cel Groaznic, Eisenstein nu l-a lăsat "să mănânce", iar lucrarea genială a camerei, în special a doua serie cu un episod color, a arătat că Eisenstein avea dreptate Acum a devenit posibilă lansarea celei de-a doua serii pe ecran - totuși, acest lucru s-a întâmplat abia un an mai târziu - iar "comunitatea camerelor" se temea de noul succes al "Varangianului" (remarc în treacăt că însuși faptul de a invita Moskvin a dezvăluit trăsăturile personajului și soartei lui Serghei Yutkevich, care toată viața sa a fost desenat după Eisenstein și Kozintsev, dar întotdeauna cu cel puțin jumătate de pas în urma lor Este caracteristic că înlocuirea ulterioară a lui Moskvin cu Andrikanis, așa cum ar fi, a parodiat actul dramatic și curajos al lui Eisenstein, care l-a înlocuit pe Tisse cu Moskvin) "Colegii" au fost deosebit de încântați când au văzut prima probă tehnică filmată la Gorki pentru a treia, color, nuvelă În ziua filmării, soarele era puternic, ferestrele erau mari și erau puține dispozitive aduse pentru iluminarea interiorului Fastovich a sugerat anularea filmării, dar lui Moskvin îi plăcea să testeze filmul la limită și a luat o probă, crezând în mod rezonabil că banii și timpul au fost cheltuiți în călătoria la Gorki și că ar putea face corecțiile necesare analizând un negativ nereușit La Lenfilm nimeni nu ar fi fost atent Capitolul zece Ultimii cinci ani pentru o astfel de căsătorie Și cameramanii Mosfilm s-au agățat de "eșec" pentru a-l face de rușine pe "Varangian": se presupune că nu vede nimic, i-a încredințat totul lui Fastovich Moskvin, într-adevăr, nu stătea la cameră, dar a văzut totul perfect Nu era deloc în viziunea lui Moskvin, ci în schimbarea de stil venită de la Yutkevich Încă de la începutul lucrării, s-a păstrat la direcția despre care, după o ceartă cu Moskvin, i-a scris lui Strauch: " în piesele noastre nu există nicio formă atrăgătoare în exterior, unghiuri ascuțite și, în general, toate

acelea "excesele" regizorale pentru care mi s-au reproșat atât de des Tema leninistă dictează un cu totul alt sistem de mijloace expresive, mult mai stricte, laconice, lipsite de orice "baroc" "Moskvin a fost mulțumit de această abordare, de asemenea, el a crezut că o formă strictă și laconică este necesară și suficientă pentru film și așa a filmat-o Dar pentru cea de-a doua nuvelă exagerată, aceasta a devenit revelatoare, iar Yutkevich a început să caute o "recepție clară" pentru a salva cumva situația Maya Turovskaya și Yuri Khanyutin au scris despre Yutkevich: "Arta lui este întotdeauna un laborator Este, ca un ac de busolă, întors spre nou Să nu spunem la modă - să spunem modern Potrivit poveștii lui Gritsius, confirmată de Fastovich, a existat un impuls direct către o întorsătură bruscă: dimineața s-au vizionat materiale nu prea reușite din a doua nuvelă, după-amiaza a avut loc un consiliu artistic despre filmul The Cranes Are Flying iar Iutkevici și Moskvin au avut o conversație față în față, apoi Moskvin a spus: "Plecăm de acasă Ai afaceri la Moscova? - Nu - Azi plecăm Era august Din filmul filmat de Moskvin, au rămas scenele din Sestroretsk și Razliv A doua nuvelă a fost aruncată, Andrikanis a tras pe a treia și a reîmpușcat aproape toate pavilioanele primului Strict, fără "baroc", a prezentat scenele în Gorki, în altele a avut efect rândul regizorului către nou, iar cameramanul nu a avut întotdeauna suficient simțul proporției Pavilioanele primei nuvelă - să zicem, apartamentul în care se ascundea Lenin - pentru o mai mare expresivitate, a filmat cu o lentilă cu focalizare scurtă, iar camerele au devenit uriașe; Biroul lui Polovtsev s-a dovedit a fi exagerat de înalt și îngust din cauza punctului scăzut al fotografierii la o focalizare scurtă În episodul mitingului de la fabrică (novela color), vorbitorul de opoziție cu brațele întinse spre cameră s-a transformat într-o caricatură "Barocul" unor astfel de cadre este un tribut direct Nu voi vorbi cu modernul, voi spune stilului la modă Predând filmul consiliului artistic, Yutkevich a spus: " colaborarea noastră cu Andrikanis a arătat legitimitatea, dar cu Moskvin, un excelent cameraman, ne-a fost greu să găsim un limbaj comun" Cuvintele "limbaj comun" pot însemna aici atât un "limbaj artistic" comun, cât și înțelegerea reciprocă necesară pentru munca colectivă: în ciuda disputelor uneori aprinse, Moskvin a avut-o cu Kozintsev și Trauberg și cu Eisenstein - într-o asemenea măsură încât a fost un chestiune de dispute nu a ajuns Dar dacă lipsa de înțelegere reciprocă în comunicare poate să nu devină un obstacol în calea muncii (de exemplu, Moskvin nu a avut o înțelegere reciprocă completă cu Kheifits, dar au filmat Doamna cu câinele), atunci diferențe serioase în "limbajul filmului" cu siguranță se dovedesc a fi o piatră de poticnire Pentru Moskvin, "întoarcerile" lui Yutkevich sunt legate de dorința de a Andrey Moskvin, director de imagine Nu pot ține pasul cu tot ce este nou Desigur, ar fi o exagerare să spunem că vizionarea The Cranes l-a forțat brusc pe Iutkevici să abandoneze un astfel de regizor ca Moskvin - doar cursul extern al evenimentelor a fost fixat în memoria lui Gritsius, această decizie probabil se maturiza - dar este destul de clar că filmul lui Mihail Kalatozov și Serghei Urusevski ar putea fi impulsul pentru ultimul pas The Cranes Are Flying a fost lansat în octombrie Modernitatea sa a fost în primul rând în conținut, pe care nu toată lumea l-a înțeles deodată Forța filmului despre soarta oamenilor prin ale căror vieți a trecut războiul, punându-i înaintea unei alegeri morale, a fost că și publicul s-a găsit într-o situație de alegere, de conștientizare a atitudinii lor față de eroi Importantă pentru aceasta a fost includerea organică a personajelor în mediul înconjurător, în fundalul popular și, inspirat

de intenția regizorului Kalatozov - în trecut un excelent cameraman romantic, Urusevsky a obținut succes prin folosirea cu măiestrie a opticii cu focalizare ultra-scurtă și fotografiere de mână Toate acestea au venit în mare parte din anii - atât "camera subiectivă" ("The Overcoat", "The Last Man"), cât și optica cu focalizare ultra-scurtă conform standardelor de atunci ("Strike", alte filme de Eduard Tisse)) Și Urusevsky a primit un obiectiv de mm ca baston de la Yuri Yekelcik pe platoul "Primul eșalon" al lui Kalatozov (de la Moskvin, care zăcea cu un atac de cord, au ascuns că Yekelcik era grav bolnav, dar, după cum a spus Kosheverova, Moskvin a simțit că moartea unui prieten) Puterea lui Urusevsky nu a fost în obiectivul de mm și nici în fotografia de mână Nu a ezitat niciodată să învețe Primul său film, Cum s-a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nikiforovici, este marcat de influența clară a filmelor mute de fax; " Puterea lui Urusevsky a fost că, la fel ca Moskvin, a știut să facă din experiența altcuiva proprie, experimentată, să o combine cu propriile sale descoperiri Puterea lui Urusevsky a fost în virtuozitate, în patos romantic, în pasiune debordantă Iar succesul deosebit al acestei lucrări particulare constă în fuziunea completă a pasiunii sale creatoare cu intenția regizorului (în istoria cinematografiei nu există atât de multe exemple de autodezvăluire atât de profundă a cameramanului în deplin acord cu regizor: Ivan the Terrible, New Babylon, Citizen Kane Orson Welles și Gregg Toland, "Rio Escondido" de Emilio Fernandez și Gabriel Figueroa, "The Earth Trembles" de Luchino Visconti și G R Aldo, "The Passion of Joan of Arc" de Carl Theodor Dreyer și Rudolf Mate) Această fuziune a oferit cele mai bune scene din The Cranes, în special în scena vederii în față, o imagine uluitoare a vieții oamenilor, a ridicat povestea camerei la o epopee Scrisoarea netrimisă este, de asemenea, impregnată de romantism "The Cranes Are Flying" a fost uluit de claritatea tehnicilor, ajungând uneori la redundanță, dar aici forma genială, dar nu atât de neașteptată, a fost pusă la punct în scenele poetic ridicate ale luptei oamenilor cu natura, iar în scenele de zi cu zi "dat" în sine Totuși, filmul a fost mai solid Moskvin a urmărit cu interes munca lui Urusevski Interesul a fost reciproc: așa cum a spus artistul David Vinitsky, Capitolul zece Ultimii cinci ani care a locuit cu Urusevsky, " pentru el, Moskvin este unul dintre puținii pe care se sprijină cinematografia" Pudovkin i-a introdus, iar Moskvin la introdus destul de curând pe Urusevsky în "cercul mic" Era prieten de multă vreme cu Kalatozov; după premiera din Leningrad a "Scrisoarea netrimisă", Kalatozov și Urusevsky de la Cinema House au mers la Moskvin, deși ambii aveau mulți prieteni aici După cum remarcă Lidia Ginzburg, interesul pentru inovație ca atare este deosebit de puternic în "momentele de confuzie culturală" Acest lucru se aplică direct artei camerei din a doua jumătate a anilor cincizeci Stilul "monumentalismului" vizual a fost compromis, dar printre creatorii săi s-au numărat profesori de cameramani Kosmatov, Volchek, Magidson care au început filmarea în - În primele filme, marcate de o nouă atitudine față de om, au fost căutări în dramaturgie, în actorie, iar soluția picturală gravita adesea spre vechi Într-o atmosferă de "confuzie culturală", stilul strălucitor al lui Urusevsky a devenit imediat la modă în rândul tinerilor: după ce au împrumutat tehnici, au început să "alergă" cu o cameră de mână, uitând de simțul proporției, despre care a vorbit Moskvin într-o dispută cu Oleg Kuhovarenko Dar, așa cum situația culturală nu a fost epuizată de confuzie, sensul "Macaralelor" nu a fost epuizat prin "a alerga în jur", iar Kozintsev, deși mai târziu, în , a dat o formulă scurtă: "Dialectica lecției în" The

Macaralele zboară "" Dialectica lecției a ajutat, foarte curând, deja la sfârșitul anilor cincizeci, arta camerei sovietice a atins un nou nivel, absorbind atât patosul autenticității, cât și experiența "Macaralelor", și prin aceasta cinematograful romantic al anilor douăzeci și experiența "școlii poloneze", multe care au luat de la Moskvin, și experiența neorealismului italian Acest lucru nu înseamnă că a fost dezvoltat un singur stil, dimpotrivă, varietatea "scrisului de mână" a fost grozavă, dar a fost dezvoltată o idee destul de clară a stilului modern Tipic pentru ea este "Soarta unui bărbat", în care Vladimir Monakhov a reușit să îmbine în mod organic cursele cu o cameră de mână, fotografii expresive ale unui lagăr de concentrare și tonul blând al scenelor încadrate în timp ce se bazează pe un actor Și când, alături de astfel de filme, a apărut la începutul anului Lady with a Dog din Moscova - cu o compoziție perfectă de cadre, iluminare expresivă, adesea condiționată și fără fotografiere manuală cu camera - ar putea părea un exemplu de retrograd Unii dintre cameramani au luat filmul aproape ca pe un "muzeu" Respectul pentru Moskvin a fost mare și nu au scris despre asta, nu au vorbit deschis, cât timp era în viață Dar deja în , tânărul cameraman Pyotr Kataev declara: "În filmele lui Moskvin, cadrul este precis din punct de vedere academic în ceea ce privește compoziția și soluția de iluminare pitorescul academic poate fi plăcut în sine, dar nu contribuie întotdeauna la calitatea artistică a filmului ca întreg " Kataev, astfel, l-a înscris pe Moskvin la studii academice Conform logicii sale, Moskvin nu a reușit să dea intrigii lui Cehov o formă modernă, ascuțită Ce s-a întâmplat de fapt? Andrey Moskvin, director de imagine "DOAMNA CU CÂINE" Suferința trebuie exprimată așa cum se exprimă în viață, adică nu cu picioarele sau cu mâinile, ci cu un ton, o privire; nu cu gesturi, ci cu har Anton Cehov Din conversația mea cu Iosif Kheifits: "De ce ai lucrat cu Moskvin? Înainte de asta, două dintre filmele tale au fost filmate de Magid și Sokolsky - Mi s-a părut că nu pot face față lui Cehov din cauza "paletei" lor, să zicem Am crezut că Moskvin o va face cel mai aproape de Cehov M-am consultat cu Grigori Mihailovici (Kozintsev -Ya B), a mai spus - desigur, Moskvin - Și cum a acceptat Moskvin oferta ta? "Reacția lui a fost instantanee Am spus: "Nu vrei, Andrei Nikolaevici, să te angajezi să împuști "Doamna cu câinele"? Și el imediat: "O voi lua" Din recenzia lui Mihail Kuznetsov: " primul lucru pe care aș dori să-l remarc este munca operatorilor A Moskvin și D Meskhiev Pentru Yalta lor, toate în semitonuri, fără frumuseți sudice, precum și lumină foarte restrânsă scrierea filmului în ansamblu - în toate acestea vedeți nu numai o excelentă cameramanship, ci și dorința de a face un film exact în felul lui Cehov "(Voi spune imediat că Moskvin l-a invitat pe Dmitry Meskhiev să filmeze "pe picior de egalitate", dar Meskhiev nu a considerat filmul al său - a văzut în practică asistență lui Moskvin în implementarea planului său de cameră; Moskvin a subliniat peste tot rolul lui Meskhiev, numindu-l "egal și plin"), dintr-un interviu cu Ingmar Bergman: " Fiecare film intenționat pentru mine este infinit mai important decât acele filme care nu pot face nimic, nimic nu vor și nu înseamnă nimic Ce valoare, într-adevăr, pot avea, cu sofisticarea lor formală și golul lor tematic, în comparație cu Doamna cu câinele, care, deși folosește mijloace convenționale, martie "Doamnă cu un câine" Filmarea Moscovei lui Cehov la Leningrad pe strada fraților Vasilyev (acum - Malaya Posadskaya) Moskvin, căruia îi păsa de toate, mergea pe cai care tocmai târaseră un cal greu tras de cai Capitolul zece Ultimii cinci ani este o lucrare profund originală și nobilă?" Așadar, Moskvin a întreprins fără ezitare un film bazat pe

Cehov, iar contribuția sa la crearea unei istorii originale și nobile a filmului este atât de mare încât munca camerei a fost primul lucru pe care un recenzent atent a vrut să-l remarce Desigur, Moskvin nu ar fi Moskvin dacă contribuția sa la film s-ar limita la o sferă foarte specializată, cameraman Era îngrijorat de toate: cu siguranță va veni la pavilion când decorul era "texturat", și, s-a întâmplat, i-a luat unealta de la pictor, arătând cum se obține textura dorită; șoferul nu a desfășurat imediat după împușcarea cailor - a făcut-o singur; observând că actorii erau obosiți, a dat brusc porunca: "Oswedwe!" - asta însemna că a lăsat iluminatoarele să treacă două minute să fumeze; Filmările s-au oprit, actorii au luat o pauză Pare a fi fleacuri, dar determină foarte mult în rezultatul general Desigur, Moskvin a urmărit nu numai lucrurile mărunte, ci a fost un excelent lucrător de producție în sensul cel mai larg al cuvântului Deci, el a sugerat să se abandoneze expediția la Moscova și să filmeze străzile Moscovei din Leningrad, în plus, lângă studio (și este situat într-o parte tipică a orașului din Sankt Petersburg, construită la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea) Și și-a dat dreptate - artiștii talentați Bella Manevich și Isaac Kaplan, care l-au susținut, au "machiat" ușor cu mici completări și semnează o zonă mică aproape vizavi de studio, de cealaltă parte a Kirovsky Prospekt, și era pe ea că filmarea filmului a început pe martie , care a devenit ultima pentru Moskvin În Doamna cu câinele, mult este determinat de momentul creării sale, dar și astăzi soluția picturală a majorității scenelor este izbitoare - atât prin apropierea de Cehov, cât și prin faptul că nu este deloc depășită Obținând, așa cum a scris în mod corect Kuznetsov, "iluminarea discretă a filmului într-un flail", Moskvin a adus la limită unele dintre tehnicile de "pictură cu lumină" În acest sens, Meskhiev și-a remarcat "dependența de un aspect tonal moale" și a explicat: "Îi plăcea o față tonală pe fundalul unui perete tonal, adică a creat această pictură foarte cinematografică fără a folosi mijloace aspre " Forța uimitoare a aspectului extrem de moale al luminii a Moscovei constă în bogăția tranzițiilor, în particularitatea lor, care, mi se pare, poate fi numită inevitabilitate (Tatyana Shchepkina-Kupernik a exprimat ceva similar, observând că cântarea lui Nadezhda Obukhova se distingea prin " tranziții imperceptibile și, parcă inevitabile") Și asta se vede chiar în prima scenă a filmului, în primul plan general al terasamentului Leonid Kozlov a scris despre el: "Ce poate fi mai elementar decât o fotografie a pasajului Annei Sergheevna cu un spitz de-a lungul balustradei terasamentului? S-a întâmplat de un milion de ori! Dar de unde vine această magie, de ce această fotografie, se pare, stă în memorie de parcă, între timpuri, ar fi fost făcută de însuși Anton Pavlovici Cehov!?!" Magia cadrului poate fi explicată printr-o gamă tonală îngustă, în care, totuși, bogăția tranzițiilor este păstrată - aceasta a dat o imagine albicioasă, ca și cum arsă ușor la soare, creând o senzație de căldură, slăbire ușoară, recurge la plictiseala Totul este așa, dar există încă ceva "puțin" logic inexplicabil în cadru și, cel mai probabil, acesta este doar "un pic" Andrey Moskvin, director de imagine "Doamnă cu un câine" Doshooting în pavilionul de scenă al Annei Sergeevna (I Savvina) și Gurov (A Batalov) din Oreanda de la limita dincolo de care imaginea ar deveni imediat gri, inexpresivă "Dispunerea moale a luminii", "pictura luminoasă restrânsă", "gamă tonală îngustă" Aceasta pare să corespundă ideii unui Cehov moale, "impresionist" Are unele temeiuri, dar este complet incompletă pentru proza lui Cehov și mai ales pentru Doamna cu câinele Moskvin știa și simțea Che- hova - și subtilitatea lui, și

abilitatea lui, dacă este cazul, de a folosi "mijloace aspre" (cum ar fi: "dantela de pe inul lor i se părea atunci ca solzi") Nu este deloc dificil să subliniezi "rugozitatea" - să introduci un contrast crescut, umbre profunde, unghiuri vizibile, mișcare activă a camerei, făcând-o cu cea mai mare sofisticare formală posibilă Și Moskvin a luat calea "picturii cu lumină reținută" Probabil că și-a amintit cuvintele lui Cehov: "Complotul trebuie să fie nou, dar complotul poate fi absent" Rafinamentul ar putea funcționa pentru intriga, să o facă mai incitantă, dar intriga Doamna cu câinele a fost drama sufletului Și dezvăluirea a permis soluția tonală cu ajutorul nuanțelor, "valori mici" Printre cadrele în care stăpânirea virtuozală a puterii "cantităților mici" a lui Moskvin s-a manifestat cu o forță deosebită se numără prim-planuri cu Anna Sergeevna în scena de noapte din Oreanda Modelarea uimitoare a feței actriței nu corespunde aici cu efectul luminii lunii, dar acest lucru nu este absolut observat - este atât de necesar pentru a pătrunde în cele mai fine detalii ale vieții spirituale a eroinei Este demn de remarcat aici că refuzul lui Moskvin de la "mijloacele brute" a fost dictat nu numai de un simț inconfundabil al stilului corespunzător intrigii cehoviane, ci și de un simț perfect al cinematografiei, care a avertizat împotriva "proiectării" literale a oricărui tip pur literar Detalii Lev Tolstoi a spus despre Cehov: "Cu el fiecare detaliu este fie frumos, fie necesar" Aceste cuvinte pot fi atribuite direct "detaliilor" cinematografice ale lui Moskvin, amintind de fotografiile chiar cehoviene ale primului pasaj al Annei Sergeevna de-a lungul digului, de fotografiile din dilige (în ciuda faptului că Cehov nu are această scenă) și multe altele Dar, poate, scena din Oreanda, conform soluției picturale, ar putea fi considerată ideal conformă cu Cehov, dacă însuși conceptul de ideal nu ar însemna o limită de neatins Ceea ce este remarcabil în această scenă este nu numai lucrarea asupra portretelor psihologice, care corespunde perfect reținerii scrisului lui Cehov, ci și rara coincidență a compoziției plastice cu sensul figurat al enunțului liric direct al autorului Oso Capitolul zece Ultimii cinci ani primul cadru are semnificație de luptă, ca un diapazon care dă tonul întregii scene Anna Sergeevna și Gurov stau pe o bancă cu spatele la noi, camera i-a luat puțin de sus, iar dedesubt, sub stâncă, se văd marea și creasta de piatră care iese în ea Frumusețea, armonia interioară a fotografiei sunt pe placul lui Cehov: "Era atât de zgomotos dedesubt, când nu era Yalta sau Oreanda, acum este zgomotos și va fi la fel de indiferenți și surzi când vom fi plecați Și în această constanță, în deplină indiferență față de viața și moartea fiecăruia dintre noi, stă, poate, garanția mântuirii noastre veșnice, mișcarea neîntreruptă a vieții pe pământ, perfecțiunea neîntreruptă Aceeași frumusețe și armonie interioară se remarcă în mai multe fotografii de peisaj ale mării și stâncilor încorporate în dialogul personajelor, inclusiv o fotografie cu raze oblice de lumină pe care Moskvin le-a îndrăgit, care și-a croit drum printre norii întunecați O combinație de mase întunecate și luminoase, clarobscur Cum a creat Moskvin o combinație atât de unică, cum a blocat-o în cadrul cadrului, cum a surprins acel moment în natură când a trebuit să apese butonul camerei? Rămâne doar să ne amintim cuvintele lui Eugene Fromentin despre Leonardo, care a văzut în clarobscur "o modalitate de a transmite secretul ființei cu ajutorul unui alt secret" Care este acest alt secret - inspirația, o descoperire intuitivă către armonie? Probabil da Dar totuși trebuie să poți transmite celorlalți ceea ce ai străbătut, ceea ce ai simțit De exemplu, un pictor trebuie să cunoască tehnica, legile amestecării

culorilor Echipamentul operatorului este de o mie de ori mai complicat, indiferent cât de mult se străduiesc inginerii și operatorii înșiși să reducă munca cu el la minimum Moskvin a făcut multe pentru asta Chiar la începutul filmărilor "Lady with a Dog", revista "Tehnologia cinematografiei și televiziunii" a publicat un articol de Moskvin și Pell despre metoda rațională de măsurare a expunerii Dispozitivele create de Moskvin au făcut posibil, prin măsurarea luminii, să se determine rapid ce ar fi pe film; rămâne să corectăm, dacă este necesar, diafragma, lumina de fundal - și să filmați Dar el însuși a complicat totul filmând un film cu o deschidere constantă de : , și eliminând excesul de lumină cu filtre gri De asemenea, o tehnică Și a rezolvat o problemă care era departe de a fi tehnică - pentru a transmite ideea lui Cehov de constanță dată de natură, care, poate, conține cheia îmbunătățirii continue pe calea către o armonie superioară Această idee a lui Cehov nu putea să nu fie aproape de Moskvin în termeni filosofici, etici și chiar în ceea ce privește comportamentul de zi cu zi (obiceiul lui Moskvin de a consta, de exemplu, la un loc permanent în camera de vizionare sau în autobuzul de studio, a devenit, de asemenea, o legendă Potrivit unuia dintre ei, un muncitor al unui grup de platouri de film stătea pe locul său în autobuz Apropiat puțin mai târziu, exact la ora stabilită pentru plecare, Moskvin, fără să spună nimic, l-a luat calm "de piept" și l-a aruncat pe uşă) Merab Mamardashvili a dat o definiție excelentă a sensului activității creative: " în artă și în filosofie, o persoană face în cele din urmă același lucru: este conștient de sine" Pentru operatorii, care sunt executorii planului altcuiva, posibilitățile unui astfel de raport sunt considerabil mai complicate și, cu toate acestea, Moskvin, găsind metode care să transmită în mod adecvat gândul lui Cehov, raportul său despre sine, și-a întruchipat propriul raport despre sine În același timp, ca un adevărat artist Andrey Moskvin, director de imagine poreclă, el nu a construit un lanț logic de la gândire la forma de artă și de la aceasta la o soluție tehnică Totul a mers intuitiv, dar tehnic s-a rezumat la constanța gradului de elaborare a fundalului (care este asigurată de o deschidere constantă), la constanța tonului tastei, la constanța alegerii punctului de tragere Există puține cadre de mișcare în film; Urcările lui Anna Sergeevna și Gurov pe scări și foaierul teatrului au fost, de asemenea, filmate nu din mâini, ci de la o macara Heifitz și-a dezvoltat propriul stil în multe filme de succes, l-a folosit cu încredere și rar a urmat moda, dar aici a conceput o mișcare ascuțită, o pâlpâire fantasmagoric a fețelor, pentru care a fost nevoie de filmare cu mâna Moskvin a insistat pe cont propriu, sperând că rezultatul îl va convinge pe regizor Și totuși, vorbind cu mine în , Heifitz a numit aceste cadre "singura slăbiciune cinematografică a filmului" El credea că sistemul de iluminat împiedică mișcarea activă Moskvin nu era un dogmatist, putea să strălucească diferit, dar a stat pe faptul că stilul lui Cehov nu necesită mișcare prea abruptă, pasiune deschisă, sofisticare exterioară (În timpul filmării unui cadru care nu a fost inclus în film - Anna Sergeevna, întorcându-se în sală, a alergat sub un arc slab luminat în întuneric aproape complet - Meskhiev a sugerat ca Moskvin să dea o lumină de fundal activă: "Mi-am imaginat că în tranziții un becul undeva departe ar putea da acea rază ciudată care formează un fel de mister în culise Moskvin a obiectat, pentru că acesta este un efect de dragul luminii de fundal") Kheifits, care a acordat multă atenție intrigii, a considerat principalul lucru din film a fi ciocnirea dintre dragostea lui Gurov și Anna Sergeevna și lumea vulgarității, care

corespundea dispoziției romantice de la sfârșitul anilor cincizeci Cu toate acestea, esența poveștii lui Cehov, din care a pornit Moskvin, este mult mai largă De aici conflictul cu regizorul Un altul a avut loc din cauza portretului Annei Sergeevna imediat după cădere - cu părul slăbit; a provocat atacuri unanime chiar din partea criticilor favorabili filmului Ilustrația literală a încălcat stilul și gândirea lui Cehov, deoarece contextul complex în care se află în poveste cuvintele "ca un păcătos într-o imagine veche" a dispărut De data aceasta, Kheifits a preluat conducerea, iar Moskvin a fost nevoit să spună: "Domnul director dorește " Scene preluate din alte povești (de exemplu, un cântăreț într-un restaurant), care rup concizia și completitudinea armonioasă a capodoperei lui Cehov, nu sunt printre cele mai bune din punct de vedere al descrierii Dar chiar și în aceste scene, se păstrează constanța tonului, modelului și texturii comune filmului (Nu pot să nu menționez aici că Kheifits a dat mai târziu o lectură mult mai precisă și holistică, după părerea mea, a prozei lui Cehov în filmul "Omul rău și bun"; a fost filmat frumos de Heinrich Marandzhyan, unul dintre cei care au fost sub conducerea supravegherea lui Moskvin) "Modestia, pacea formei este cel mai dificil lucru" (Kozintsev) Acesta este ceea ce căuta Moskvin, creând o unitate strictă, s-ar putea spune muzicală, a stilului plastic, căutând să arate suferința psihică "nu cu mâinile și picioarele", ci "cu ton, uite grație" A protejat liniștea formei, așteptând ore în șir vremea potrivită pentru a filma în casa Annei Sergeevna, ajustând cu precizie tonalitatea naturii și a fotografiilor din pavilion, intrând în conflict cu regizorul pentru filmarea din mișcare, evitând efectele Restul formei a fost, de asemenea, asociat cu ideea lui Cehov de constantă Capitolul zece Ultimii cinci ani calitate și cu ceea ce Eisenstein a definit drept "tradiția acurateței responsabile în literatura rusă" "Acuratețea responsabilă" este poate cea mai bună caracteristică a imaginii aproape tuturor cadrelor "Lady with a Dog" O modalitate de a realiza acest lucru a fost înlocuirea duplicatelor cu variante Povestea cameramanului asistent Vladimir Chumak: "Îmi amintesc șocul meu când am văzut prima dată mâna lui Moskvin doborând lumina decorului după fiecare filmare Ceea ce am văzut a fost perfect Dar a considerat că este posibil să caute o altă variantă: din nou La prima vedere, acest lucru pare aproape o prostie, mai ales că Moskvin a demonstrat capacitatea de a filma scene complexe într-o singură captură în filme mut, în trilogia despre Maxim și în Actrița A fost diferit la Doamna cu câinele: tonul, privirea, grația despre care a scris Cehov nu sunt doar subtile, ci și extrem de schimbătoare, în fiecare interpretare următoare sunt ușor diferite pentru actor Și, prin urmare, necesită un aspect ușor diferit de lumină, densitatea umbrelor Pentru a face acest lucru, Moskvin și a pus lumina din nou Permiteți-mi să mai fac o sugestie: Moskvin a sperat în secret că actorul, poate chiar accidental, își va exprima suferința în noua interpretare nu doar "puțin" diferit, ci într-un fel diferit și exact în modul necesar pentru acest cadru, pentru Cehov Moskvin și-a amintit bine ideea lui Pușkin că descoperiri minunate ne pregătesc nu numai spiritul de iluminare, experiență, geniu, ci "și șansa, Dumnezeu este un inventator " "Acuratețea responsabilă" a lui Moskvin este vizibilă în mod deosebit atunci când fotografiați la scară largă în pavilion, diferite ca lumină și ora din zi - aceasta este o sarcină dificilă, una dintre cele mai evidente teste ale abilității operatorului Una dintre fotografiile celebre ale filmului a fost filmată în pavilion - un portret dublu al Annei Sergeevna și Gurov pe o bancă din Oreanda Moskvin, cu o acuratețe

care pare incredibilă, "a alăturat" regimului luminii, tonalității generale, însăși atmosfera, determinată de un strop de eternitate, cu plasticitatea fotografiei naturale anterioare - un plan general din spate, care are deja fost discutat Putem da mai multe exemple, să zicem, fotografii excelente de pavilion ale personajelor principale de pe debarcader, printre baloți (împușcări de câmp pe dig, unde Batalov nu este - din cauza bolii sale, unele scene din Crimeea au fost transferate la pavilion - împușcat Meskhiev : Moskvin s-a îmbolnăvit și el, dar anularea fotografierii asociate cu vaporul a fost imposibilă Din filmarea de Meskhiev, iese în evidență un prim-plan excelent cu zoom lent al Anna Sergeevna; bineînțeles, condițiile de fotografiere au fost discutate în detaliu cu Moskvin) Am avut noroc: am văzut cum Moskvin a tras "sub natură" Manevich și Kaplan au construit în partea de pavilion a terasamentului Yalta cu un colț de restaurant de vară "Cerul" vopsit în albastru era iluminat de o duzină bună de dispozitive La semnalele tăcute ale lui Andrei Nikolaevici, s-au luminat pe rând, creând o pată ciudată Copertina în dungi a restaurantului părea prea festivă Pe ecran, cerul a devenit neted, gri-albicios, restaurantul era plictisitor Cadrul a fost împușcat exact în aceeași venă cu cadrul Yalta de pe terasament Moskvin avea o formulă: "Dacă plantezi swede în pavilion, nu te aștepta să crească o banană pe ecran" Dar era o banană crescută dintr-un suedez! Andrey Moskvin, director de imagine Fără să privească în vizorul camerei, Moskvin a indicat punctul de fotografiere, direcția șinei pentru cărucior, iar când Meskhiev s-a așezat la cameră, aproape că nu s-au făcut corecturi Și Moskvin, ai cărui ochi oboseau deja repede (îmi amintesc bine cum, după ce lucra cu lumina, s-a întors spre perete, și-a scos ochelarii și și-a acoperit pentru scurt timp ochii cu mâna), care s-a uitat în vizorul camerei o singură dată sau de două ori la setarea luminii, a reușit să vadă imaginea viitoare în orice subiect Experienţă? Cu siguranță Intuiţie? Desigur Sau poate ar trebui să o numim viziune absolută - în exactă analogie cu auzul absolut, cu care nici măcar muzicienii mari nu sunt întotdeauna înzestrați? M-a frapat și comportamentul lui Moskvin: gesturi ciudate care s-au dovedit a fi comenzi pentru iluminatoare, scuipat pe podea - în locul în care ar trebui să fie amplasat dispozitivul Meskhiev și-a amintit: "Mulți li s-a părut că acest scuipat, frecat cu un picior, a fost "pandarea vitrinei" a lui Moskvin, dar era doar o lipsă de dorință de a face zgomot, de a interfera cu ceilalți El avea însăși etica procesului ridicată " Principiul "nu interferați cu ceilalți", constant în etica lui Moskvin, este direct legat de principalul lucru - a ajuta Marlene Dietrich a spus despre Orson Welles: "A avut capacitatea uimitoare de a ne încărca bateriile uzate"; Iya Savvina ar putea spune același lucru despre Moskvin, care a jucat cel mai dificil rol, neavând educație sau experiență actoricească Și a făcut-o într-un mod foarte moscovit Savvina și-a amintit cum nu i-a mers o dată pe platoul de filmare: "Ziua de lucru se încheia deja, eram supărat, Batalov a zâmbit fermecător, eram și mai supărat I E Kheifits era supărat, eram și mai supărat pe mine însumi că l-am supărat; totul este greșit, totul este rău, încă o secundă și voi străluci, dar nu pot face nimic Moskvin a stins lumina și a spus: "Hai să mergem - Unde, Andrei Nikolaevici? "Hai, zic " L-am urmat ascultător Nimeni nu a spus o vorbă, deși cameramanul a încetat să mai filmeze În tăcere, Moskvin m-a condus la cabina operatorului, a preparat ceai în tăcere, mi-a dat în tăcere o ceașcă uriașă, și-a turnat una, am stat și am băut ceai în tăcere timp de zece minute "Plecat?" Am filmat scena foarte repede " Acest incident nu a funcționat - Moskvin intuitiv,

chiar mai devreme decât Heifitz, care era sensibil la actori, a surprins o schimbare în starea actriței Pentru a completa imaginea, voi prezenta această "reîncărcare" dintr-un alt punct de vedere: conform poveștii lui Vladimir Chumak, Moskvin a trimis un asistent în cabina lui în avans; a pus apa la fiert pentru ceai si a turnat in cana destinata Savvinei doza "necesara si suficienta" de alcool; apropo, Moskvin și-a preparat celebrul ceai dintr-un amestec complex de diferite soiuri; soiuri exotice pentru acele vremuri au fost aduse de cunoscuți care au fost în străinătate, în special, la cererea lui Kozintsev - Ilya Ehrenburg Stilul de lucru al lui Moskvin a creat "tratamentul națiunii celei mai favorizate" pentru actori Chiar și remarcile întâmplătoare ale lui Moskvin au fost importante Un exemplu excelent de aluzie a lui Moskvin, deși nu din The Lady with the Dog, ci din The Meek, următorul ei film, a fost dat de aceeași Savvina: "Odată, după ce a privit materialul, a lăsat scurt: "Supărați-vă, doamnă Nu este nevoie Mai bine te enervezi " Dar și mai important a fost ajutorul lui Moskvin pentru actori, care a fost purtat de imagine Iar complet neexperimentați Savvina și Batalov, care au avut o experiență oarecum unilaterală (înainte de asta, a jucat mai ales muncitori) au făcut față Capitolul zece Ultimii cinci ani cu rolurile sale datorită nu numai lui Kheifits, ci și lui Moskvin - a "jucat" ambele roluri împreună cu ei și, uneori, chiar și pentru ei Așadar, primele cadre ale scenei din Oreanda, cu frumusețea lor fermecatoare și transmiterea exactă a atmosferei cehoviane, au "infectat" privitorul atât de tare încât o oarecare monotonie a intonației Savvinei și indiferența ușor excesivă a lui Batalov nu au mai fost remarcate în următorul portret pereche lovituri În Doamna cu câinele, ca întotdeauna la Moskvin, dinamica portretelor este esențială Primul prim-plan al lui Gurov din locația din Ialta este un domn Moscova plictisit, mulțumit de sine (lumină moale; trag ușor de jos), unul dintre ultimii este la oglinda din camera Bazarului slavon, când "i s-a părut că a îmbătrânit atât de mult în ultimii ani, atât de urât" (lumina este practic aceeași, dar mai mult contrast; filmând puțin de sus) De o importanță deosebită sunt două portrete ale casei, lângă sobe (o descoperire foarte bună a lui Heifitz) În scena cu soția sa, Gurov stă cu spatele și ceafa la sobă, cu bărbia ridicată, un gest nefiresc pentru el Moskvin a întărit acest lucru cu o lumină diferită de celelalte portrete - în gândurile lui Gurov, departe, la Anna Sergeevna, el este deja diferit de ceea ce era înainte, portretul dezvăluie asta: Gurov este mai frumos, mai curat aici Întorcându-se însă la vocea soției sale, se trezește într-o altă lumină, obișnuită pentru el, cu umbre vizibile pe față Al doilea prim-plan este într-o haină de blană, cu capul căzut, părul încâlcit, fața udă Meskhiev, într-o conversație cu mine, a numit acest prim-plan cheia pentru Gurov, subliniind că lumina de aici este "clasică în sensul schemei", dar cu mici adăugiri care au făcut ca fața să fie "mat-volumetrică" cu mai multe " evidențieri auto-luminoase" Cu mijloace simple, a fost creat portretul unui bărbat care și-a dat seama că pentru prima dată s-a îndrăgostit cu adevărat și nu există nicio speranță de a schimba ceva în viață Voi aborda portretul Annei Sergeevna de departe - din costum Moskvin a fost foarte atent la costumele ei, el le-a "regizat" Manevici și-a amintit: "Mi-a spus din mers: "Întreabă-l pe bunica ta" Mi-am dat seama că trebuie să o îmbrac pe Eia din cap până în picioare în tot ce era atunci Totul este real, cusut din stropi vechi Moskvin și-a dat croitoreasă (ea a cusut cămăși pentru el) și totul a fost cusut manual "Moskvin i-a plăcut ideea ca Manevich să-și pună o beretă neagră pentru Anna Sergeevna Este ciudat

pentru o zi fierbinte la stațiune, dar avea nevoie doar de o beretă neagră pentru portretul cheie al Annei Sergeevna S-a gândit din timp la asta și, prin urmare, în timpul testelor, a împușcat-o pe Savvina nu în peisaj, ci pe fundalul unei țesături albe care imită un cer deschis Pe fundalul cerului s-a făcut și un prim-plan pe terasament La început, Anna Sergeevna este vizibilă aproape în ceafă, apoi, de parcă ar fi simțit privirea "dezbrăcată" a cuiva asupra ei, s-a întors cu prudență Umbra de la beretă îi acoperea fruntea și ochii, dar ochii înșiși, ușor luminați, pâlpâiau ușor, indicând starea ei tensionată Acest cadru minunat este cheia tuturor scenelor de la Yalta și, într-adevăr, a întregului film Claritatea percepției, capacitatea de a pătrunde dincolo de exterior, de a privi în suflet cu ajutorul luminii, clarobscurului, "valorilor mici", însăși locația feței în cadru - acea stăpânire a portretului psihologic, pe care Moskvin prezentate în prim-planurile Elenei Kuzmina în New Babylon și confirmate de mai multe ori (îmi amintesc, de exemplu, portretele Nataliei Uzhviy în Vyborg Side), nu numai că nu s-au estompat Andrey Moskvin, director de imagine lol, dar a crescut Cea mai exactă definiție a acestui portret al Annei Sergeevna este clasică Și tocmai de aceea vorbirea despre "academicismul" lui Moskvin este neîntemeiată: clasicismul nu trebuie confundat cu academismul, precum și cu clasicismul Și nu există nicio îndoială că, în ceea ce privește natura percepției sale și tipul de creativitate, Moskvin de-a lungul anilor s-a manifestat din ce în ce mai mult ca un artist clasic Prin voința sorții, portretul dinamic al Annei Sergeevna a devenit ultimul din galeria de portrete feminine de la Moscova Pe vremea lui Leonardo, se credea că forța vitală a maestrului intră în ultima lucrare și rămâne, parcă, o piatră de mormânt a creatorului său Dacă ar fi așa, atunci prim-planul de pe terasament ar fi cea mai bună decorare a pietrei funerare Moskvin, atât ca una dintre realizările sale de vârf, cât și ca "auto-raportare" a bărbatului Moskvin - un cunoscător sofisticat al fețelor umane și un profund cunoscător al frumuseții feminine După ce a învățat acuratețea definițiilor de la Moskvin, Meskhiev a numit acest portret "hieroglifa filmului" Întrebat de unde provine un astfel de termen, el a răspuns: "Nu am auzit acest cuvânt de la el, atunci mi-a trecut prin minte Hieroglifa filmului poate fi un cadru Moskvin mi-a spus că preferă să treacă de la particular la general Trebuia să vadă un cadru pentru el însuși, un prim plan și apoi să înceapă de la el " Este clar că în "hieroglifa-cadru" i-a dat lui Moskvin o beretă neagră - o umbră, un contrast de lumină pe fața lui; o beretă ușoară cu reflex ar scoate în evidență umbra Dar în alte portrete ale lui Savvina, Moskvin deja evidenția umbrele, făcându-le uneori complet ușoare Dacă comparăm primele planuri ale Anna Sergeevna, este ușor să vedem dinamica imaginii, dar ochii ei vor atrage o atenție deosebită, deoarece se luminează într-un mod special, fulgeră în momentele de apogeu, devenind ferestre în interior sufletul Filmând prim-planuri, Moskvin a pus în fața actriței un "interlocutor" - un dispozitiv "bebeluș", acoperit cu un filtru de culoare dens pentru a nu-și pune fața în evidență Ea și-a fixat privirea asupra ei în momentul în care Moskvin dorea ca ochii lui să se "lumineze" Stralucirea de care avea nevoie, diferită în diferite cadre, a fost creată de un alt dispozitiv - un "bebeluș" jos, sau un dispozitiv mai mare, situat puțin în lateral, sau chiar un dispozitiv puternic, situat la zece metri de actriță Este și o tehnică Dar evaluarea rezultatului: "Moskvin nu a fost la premiera de la Moscova, la Cinema House, părea să fie bolnav", a spus Kheifits - Urusevski a alergat la mine și a exclamat - mi-am amintit cuvânt cu cuvânt - "Doar

o singură persoană din lume i-a putut scoate ochii lui Savvina - Moskvin!" Vladimir Chumak a scris despre portretele Savvinei: "Am văzut că conturul de umbră al lui Leonardo este posibil, real, fiind creat în fața ochilor mei" Meskhiev a vorbit și despre Leonardo, arătându-mi o carte a lui Dmitri Merezhkovsky - cea care l-a însoțit pe Moskvin din tinerețe, a mers cu el la Alma-Ata! (Dede a spus că, după ce l-a citit, a simțit: pentru el, Moskvin "nu numai că a intrat în contact cu Leonardo, ci chiar a fuzionat cumva") După Doamna cu câinele, Moskvin "a împins literalmente" cartea lui Meskhiev "în legătură cu discuția despre lumina întunecată și umbra strălucitoare" Acești termeni ciudați provin de la Merezhkovsky, dintr-o poveste despre opera lui Leonardo la un portret al Mona Lisei, bazată pe descrierea "curții pentru portrete" din Tratatul de pictură Dede și-a amintit și de shaders-urile mari din calico alb de pe platoul filmului "Nad Nema Capitolul zece Ultimii cinci ani nom dawn" la începutul anilor cincizeci: în reflexele luminii albe, Moskvin căuta o "umbră strălucitoare" Și avea nevoie de o beretă neagră pentru a crea o "lumină întunecată" pe fața Annei Sergeevna Dar ideea nu este în termeni - ideea este că clarobscurul Moscovei a dezvăluit sufletul eroinei lui Cehov, care și-a găsit dragostea și înțelege "că cel mai dificil și mai dificil abia începe" Acestea sunt ultimele cuvinte din povestea lui Cehov Și îmi amintesc de finalul filmului După o lovitură clasică simplă, foarte cehoviană - Anna Sergeevna și Gurov, despărțiți de o legare, vorbesc, nu-i auzim, dar înțelegem că vorbesc despre lucruri complexe și dificile - o altă fotografie cu o fereastră în care Anna Sergeevna este deja singur Și apoi o fotografie din punctul ei de vedere: Gurov jos în curte, umbra lui lungă traversând o fâșie întunecată de potecă călcată în zăpadă Îmi vine involuntar în minte "Pletonul": umbre lungi care se intersectează în scena jafului O fotografie din punctul de vedere al lui Gurov: grosul casei, ferestrele întunecate strălucesc vag Doar fereastra Annei Sergheevna de deasupra este aprinsă și un fascicul oblic de lumină coboară din ea ca în catedrala din Grozny, ca într-una dintre cadrele de peisaj ale scenei din Oreanda Se sting luminile "Paltonul" - "Ivan cel Groaznic" - "Doamna cu câinele" O umbră lungă în zăpadă, un fascicul care se stinge: ultimele cadre din ultimul film al lui Moskvin Înțeleg că Moskvin nu a fost ultimul care le-a filmat și nu i-a putut considera ultimii, urma să filmeze Hamlet și alte filme Și totuși aceste fotografii sunt ultimele Și dintr-un motiv oarecare mi se strânge inima de fiecare dată când trec pe ecran "CĂTUN" în fiecare lucrare obiectivă integrală lumea nu este o masă grosieră de detalii incoerente, ci fiecare detaliu, fiecare fenomen este condiționat de o mare legătură, de o mare corespondență Velimir Hlebnikov Înainte de noul an, , în Săptămâna Filmului de la Leningrad - un interviu cu Moskvin: "Voi spune pe scurt: în am filmat The Lady with the Dog, am lucrat mult cu tineri cameramani În îl voi împușca pe Hamlet " Stilul nu este moscovit, este puțin probabil să fi spus "logodit", mai degrabă "lucrat", dar faptele sunt exacte Se apropie aniversarea lui Shakespeare a ajutat lupta lui Kozintsev pentru Hamlet Pe septembrie , consiliul artistic al studioului a aprobat scenariul de mult terminat David Samoilov are replici care pot fi atribuite direct lui Kozintsev: "Ce griji ciudate - / Soarta lumii, / Unde sunt greutățile lui Don Quijote / Sau Lear?" Și într-adevăr - de ce a luptat atât de mult Kozintsev pentru un film despre greutățile lui Hamlet, de unde vine această obsesie a preocupării pentru soarta lumii, care este impregnată de ultimele sale filme? El însuși a răspuns cel mai clar: "Hamlet este o agitație pentru umanitate" Unul dintre primii în arta sovietică a

anilor cincizeci, Kozintsev, în , în timpul vieții lui Stalin, a preluat producția acestei tragedii la teatru, ridicând vocea pentru "immensitatea conceptului de dreptate, adevăr, milă " Era mândru că "principalul lucru în spectacol, așa cum eu Andrey Moskvin, director de imagine Am vrut asta, am devenit un monolog despre flaut El a considerat "Hamlet" o tragedie a conștiinței, iar la începutul anilor șaizeci, problema responsabilității fiecărei persoane pentru tot ceea ce se întâmplă în lume a devenit deosebit de acută Moskvin a gândit la fel Și totuși, el spera că în Hamlet va reuși să ducă la bun sfârșit ceea ce a rămas neterminat în Ivan cel Groaznic Tragedia lui Shakespeare a oferit toate oportunitățile pentru aceasta Filmul neterminat al lui Eisenstein, Hamlet, a fost legat nu numai de faptul că Shakespeare și Ivan al IV-lea erau contemporani (Hamlet a fost scris la doar ani de la moartea lui Ivan cel Groaznic), și nu numai de acuzația lui Stalin de "hamletism" a lui Ivan lui Eisenstein Principalul lucru a fost însuși principiul întoarcerii către trecut pentru a pătrunde în problemele moderne Eisenstein l-a urmat pe Pușkin la Grozny, care a cerut să privească tragedia timpului său prin ochii lui Shakespeare Hamlet le-a permis lui Kozintsev și Moskvin să-și privească timpul cu ochii lui Shakespeare În comun în dorința lor de a-l împușca pe Hamlet, pe lângă "preocuparea pentru soarta lumii", a existat și o "permisiune de la dureri", pe care Eisenstein nu a primit-o niciodată Toți - încă de la primele filme - au considerat principalul mod de a rezista răului pentru a-și crea imaginea plastică de o asemenea putere încât să deschidă ochii oamenilor asupra esenței răului La Moscova- Toamna, cel mai probabil noiembrie Estonia Moskvin și Enei despre alegerea naturii pentru "Hamlet" Una dintre cele mai recente, dacă nu cele mai recente fotografii ale lui Moskvin Mai avea de trăit mai puțin de trei luni Capitolul zece Ultimii cinci ani au existat și relatări personale către conducătorii acestei lumi - Claudius și Polonianii, care nu au permis ca Ivan cel Groaznic să fie finalizat A simțit al doilea vânt al lui Kozintsev și putea spera că vor reuși să realizeze acest lucru Era sigur că grupul va lucra cu entuziasm deplin și știa foarte bine legătura dintre un asemenea entuziasm și retur, cu rezultatul El a vrut să-l împuște pe Hamlet, chiar a spus despre asta într-un interviu că nu semăna cu el și a acceptat deja să participe la lucrarea lui Gritsius sau Meskhiev, în funcție de care dintre ei ar fi liber Cum și-a imaginat Moskvin stilul pictural al filmului? Discursul său la Consiliul artistic al studioului, care a discutat despre scenariu, a fost în întregime dedicat dramaturgiei De obicei spunea "există o mulțime de bunuri", dar aici a regretat abrevierile ("Foarfecele sunt atașate de Shakespeare - rezonabil, sensibil Și asta este ceea ce provoacă un sentiment nefericit, deoarece într-un singur loc aș dori să continui , în altul - dezvoltare ") L-au stânjenit două serii: "Filmul ar trebui să fie într-o singură serie, indiferent de filmare" Problemele reprezentării sunt doar ușor atinse într-o remarcă despre "forța brută" - nu i-a plăcut interpretarea prea directă a uneia dintre metaforele lui Shakespeare De asemenea, nu i-au plăcut ecourile prea explicite ale modernității din scenariu, de exemplu, "smulgerea statuii lui Claudius" (această remarcă a fost deosebit de clară pentru cei de la Lenfilm - doar patru ani și jumătate trecuseră după "închis" o scrisoare a Comitetului Central al PCUS cu privire la depășirea cultului personalității, iar pe coridorul din spatele peretelui sălii, muncitorii au "tras" de pe soclu o statuie mare, pe toată lungimea, din ipsos a lui Stalin și au aruncat-o - aceasta sfărâmat în bucăţi cu un vuiet îngrozitor) Dar chiar și făcând aceste observații, a vorbit nu

atât despre construcția plastică a viitorului film, cât despre intenția directorului general Știa, desigur, despre "excesele de băț" naturale în această etapă, dar a considerat necesar să avertizeze (Kozintsev, de fapt, a scăpat cu hotărâre de ele în film) Nu există alte discursuri ale lui Moskvin pe acest subiect Dar există o altă legendă Moskvin - Kozintsev, se presupune, a descoperit un vânt foarte expresiv în pădurea de lângă Komarovo, i-a adus acolo pe Moskvin și Enei și a spus: "Vom trage aici!" Moskvin a spus sumbru: "Aici vom arăta" - și s-a dus la mașină Totuși, trebuie să încercați să înțelegeți cum și-a imaginat Moskvin un film atât de important pentru el La discuția despre Hamlet, Kozintsev a spus despre soluția picturală: "Ideea a fost destul de complicată, dar am vrut să nu fie "banda din cadru", așa cum a spus Andrei Nikolayevich Moskvin, astfel încât "imaginea să fie calmă" tema reținerii, calmul formei Alegerea lui Moskvin la sfârșitul anului a "Doamnelor cu un câine" și nu a unui film color a debutat în lungmetrajele lui Theodor Vulfovich și Nikita Kurikhin "Ultimul centimetru", care a necesitat o plasticitate mai expresivă, se pare că are legătură cu asta Moskvin i-a plăcut scenariul, tinerii regizori înșiși, cu ei se putea spera la un "film color", iar el a acceptat să filmeze Propunerea lui Heifitz a schimbat imediat totul "Doamna cu câinele" a fost utilă pentru viitorul lui "Hamlet" mai presus de toate Andrey Moskvin, director de imagine faptul că baza literară a făcut posibilă o construcție detaliată, solidă și "calmă" a luminii și umbrelor într-un film alb-negru, iar Kozintsev și Moskvin au fost de acord de la bun început că Hamlet va fi alb-negru (observ că Moskvin nu a abandonat debutanții: a recomandat să fie numit după cameramanul din Moscova Samuil Rubashkin, a vizionat materialul actual al filmului cu ei Rubashkin nu a dezamăgit - a filmat excelent The Last Inch, a fost premiat pentru acesta ca cel mai bun cameraman al filmului All- Union Film Festival și apoi a lucrat la toate filmele lui Kurikhin și Vulfovich) Dmitri Meskhiev mi-a spus că Doamna cu câinele a fost un test pentru Moskvin și a adăugat că testul a fost timid, "pentru că în viitor - și a vrut să-l ia în serios pe Hamlet - era interesat de masele tonale El, de exemplu, M-a interesat modul în care norii de fum, împreună cu norii cerului, se potrivesc pe cerul gri - acestea sunt astfel de lucruri cosmice Știu asta din conversații aleatorii " Și-a amintit, de asemenea, că "lumină întunecată" și "umbre strălucitoare" a avut de-a face și cu designul (aici nu se poate decât Trebuie remarcat că acești termeni au avut pentru Moskvin, precum și pentru Merezhkovsky, nu numai un sens tehnologic, ci și filozofic, dialectic) În opera lui Moskvin, potrivit lui Meskhiev, urma să înceapă o nouă perioadă: "Mi se pare că el și-a imaginat Hamlet rezolvat în mase tonale mari și complet lipsit de orice efecte obsesive, primul lucru care îmi vine în minte " Am întrebat, ar putea fi "hieroglifa" din "Hamlet" din Moscova - o imagine cosmică a fumului negru învolburat pe fundalul norilor ușori și a unui cer gri, Dima a răspuns: "Nu știu Se poate gândi despre asta, dar să o afirmi? " Prudența este de înțeles: îl cunoștea bine pe Moskvin și, ca persoană emoțională, îl simțea bine și, prin urmare, nu avea nicio îndoială că a înțeles corect "conversațiile aleatorii" Dar nu a făcut-o Vreau să spun ceva, pentru că Moskvin cu greu s-ar fi limitat la un joc generalizat de mase tonale, deși acest lucru nu este atât de departe de multe în Groznîi", din cele mai bune fotografii din "Pirogov" și, mai ales, "Lady with a Dog" dintr-un cadru "spațial" cu o cupolă a unui deal și o figură a unei fete care alergă până la el în "Zorii peste Neman" Meskhiev a fost un adevărat artist și a înțeles: deciziile preplanificate sunt

inevitabil rafinate la locul de muncă La Doamna cu câinele, Moskvin a ținut cont de sarcinile lui Hamlet, deși, în primul rând, a rezolvat sarcinile puse de Cehov, legate de dezvăluirea dramei sufletului Cu toate acestea, "Hamlet", cu toată monumentalitatea ei, cerea "să transforme ochii în pupilele sufletului", iar pe lângă masele tonale era nevoie de cele mai subtile tranziții de tonuri, mai ales pentru portrete Doamna cu Câinele a testat tehnici care i-ar putea fi utile lui Hamlet, cum ar fi lucrul la o deschidere constantă sau la limita capacităților filmului, pe un "negativ subțire" Acest lucru a fost necesar și pentru filmul lui Heifitz, dar poate nu într-o măsură atât de extremă Chumak a păstrat tăieturile; când m-am uitat la negativul de prim-plan al lui Iya Savvina, primul meu gând a fost: negativul este extraordinar de frumos; al doilea: acest lucru este în mod clar la un pas de "eșec", densitatea optică este atât de scăzută (din nou îmi amintesc cuvintele lui Arnold despre "depășirea în mod conștient a dificultăților pe care le-ați inventat"), Moskvin, desigur, ar fi trebuit să-i placă opoziția din planul lui Kozintsev de "o lume imensă în care ara pământul și dau naștere Capitolul zece Ultimii cinci ani copii" și "spațiu blestemat înconjurat de ziduri" Dar pornind de la aceasta, Kozintsev a conceput filmul ca unul cu ecran lat Moskvin a obiectat aspru, era în favoarea unui ecran convențional și, conform legendei, chiar și pentru unul "vertical" (și era gata să-l inventeze) Pare un paradox: nefiind să susțină ecranul lat pentru Don Quijote cu eroul său "vertical", Moskvin i-a refuzat cu hotărâre lui Hamlet De fapt, totul este logic: obiectivele cinematografice cu ecran lat produceau atunci distorsiuni geometrice iremediabile, care erau vizibile mai ales la fotografierea în interior cu verticale pronunțate; în "Hamlet" au fost mult mai multe astfel de cadre decât în "Don Quijote" Cu toate acestea, Moskvin ar fi făcut față acestui lucru, motivele artistice erau mai importante Sunt ușor de înțeles dacă ne întoarcem la Doamna cu câinele: inițial trebuia să fie cu ecran lat, iar Moskvin era în favoarea unei astfel de opțiuni Să ne amintim scenele culminante din Doamna cu câinele și Hamlet, iar atitudinea lui Moskvin față de lățimea ecranului va deveni imediat clară: într-un film cu Cehov, acestea sunt scene pereche care "se potrivesc" mai bine compozițional pe un ecran lat; în un film shakespearian, monologurii lui Hamlet, pentru care s-ar fi dorit cu adevărat să aibă un ecran "vertical" Mai era o considerație exprimată de Moskvin în glumă, dar, ca întotdeauna cu el, avea un sens profund Savvina l-a întrebat dacă Hamlet ar fi color sau alb-negru? Moskvin a răspuns: "Dacă ai un scenariu prost, filmează pe un ecran lat color Dacă este mediu - fotografiați alb-negru, ecran lat Dacă este bine, fotografiați un ecran îngust alb-negru Abaterile sunt minore " Scenariul lui "Hamlet" cu toate căutările lui Kozintsev a fost, fără îndoială, bun Așadar, putem presupune cu încredere că în "Hamlet" Moskvin a dorit, menținând expresivitatea strictă și echilibrată a cadrului ("imagine calmă"), să ajungă, în cuvintele lui Hlebnikov, la "marea legătură, mare corespondență" a cosmosul, eternitatea, marele Timp, revelat în mișcarea maselor tonale mari și stările umane relevate în dinamica tranzițiilor luminii și umbrelor Cu o distribuție precis organizată a bogăției de negru, gri și alb, "deprinderea foto-timbre", inevitabilitatea tranzițiilor de lumină și umbră, Moskvin a dorit să creeze o imagine plastică a unei lumi integrale și naturale a marii tragedii I-a lăsat pe Kozintsev și Enei să participe la planul său de cameră? Mai ales, direct - cu greu Au fost conversații și dispute, întâmplătoare și nu întâmplătoare Moskvin, de exemplu, s-a opus destul

de aspru la alegerea necontestată a lui Kozintsev a lui Innokenty Smoktunovsky pentru rolul principal; Moskvin a fost susținut în acest sens de minunatul artist Simon Virsaladze, care a lucrat la costume "Excesele" de bâtă ale lui Kozintsev au lăsat o urmă în primele schițe ale lui Enei, de exemplu, în "Mascarada", unde expresia este aproape fantasmagoric Moskvin nu putea să-i placă asta, pentru că necesita doar o "imagine tulburată" Litigiile într-un stadiu incipient al muncii sunt naturale, au avut întotdeauna și s-au încheiat întotdeauna într-o soluție comună L-ar fi găsit pe Hamlet Andrey Moskvin, director de imagine Acesta a fost ultimul an Mihail Lozinsky La începutul lunii ianuarie, a sosit o carte poștală: "Dragă Andrei Nikolaevici! La mulți ani cu o nouă fericire Vă mulțumesc pentru atenție și pentru bunăvoința față de noi toți Îmi strâng mâna ferm Al tău D Şostakovici E plăcut să primești salutări de la un vechi prieten Aniversarea lui Yevgeny Yeney i-a adus și lui Moskvin bucurie sinceră Avea șaptezeci de ani în vara lui , dar vara nu era până la aniversari - Eney era într-o expediție Apoi au pregătit îndelung și cu grijă expoziția, iar în sfârșit a fost vernisată, pe ianuarie la Casa Cinematografului - o seară de gală În fruntea delegației operatorilor cu un coș cu flori, fructe și șampanie a venit Moskvin, a spus câteva cuvinte Apariția lui ca persoană aproape oficială a fost neobișnuită, neașteptată și, cumva, a evidențiat în mod deosebit dragostea lui emoționantă pentru Eneas Se apropia și ziua de naștere a lui Moskvin: pe februarie se împlineau șaizeci de ani Operatorii au decis să aranjeze o sărbătoare nu mai puțin solemnă, dar, de teamă să nu primească jenă de la eroul zilei, au vrut să-i obțină acordul Când Yevgeny Shapiro, unul dintre operatorii cei mai apropiați de el (porecla de la Moscova "Eugene" - pentru cunoașterea franceză), i-a vorbit despre aniversare, el a mormăit: "Nu este nevoie" Shapiro a obiectat: operatorii au nevoie de o aniversare, aceasta va întări prestigiul profesiei Studioul își amintea încă discursul ascuțit al lui Kozintsev la consiliul artistic din iulie ; acuzând operatorii Lenfilm că rămân în urmă la nivelul întregii Uniri, a adăugat: "Mi-e ușor să vorbesc despre toate acestea, pentru că am lucrat cu Andrei Nikolaevici Moskvin toată viața, sunt de acord să închei un contract cu el pentru restul din viața mea și niciun alt operator, tânăr sau bătrân, nu am nevoie să o fac " Nu am nicio îndoială: ascultându-l pe Shapiro, Moskvin a crezut că prestigiul este creat nu de aniversări, ci de calitatea muncii, dar a spus altfel: "Dacă va trece februarie, atunci vom sărbători" De ce a spus așa? Din cauza sănătății? O inimă bolnavă s-a făcut simțită, i-a schimbat viața - nu mai lucra în atelierul său de acasă, dar părea să aibă puțin efect asupra muncii sale: "Obișnuința lui pe platoul de filmare a rămas la fel de netulburat, a alergat la turnuri la fel de repede ", a amintit Kozintsev "Pe platoul de filmare, nu și-a simțit inima, de parcă nu ar fi nimic Sărind peste bălți " sunt cuvintele lui Heifitz Povestea Savvinei: "Căile aeriene ale unei diligențe Caii au fost duși pe o pantă abruptă Moskvin se grăbește primul Pot vedea cu adevărat această artă marțială a unui cărunt, întinerit și puternic de la grija unui bărbat cu animale tulburate până la frig A sosit, ajutat, oprit " Iarna se simțea mai bine decât primăvara și vara și așa a fost iarna asta Pe lângă lucrul la Hamlet și la tutela constantă a tinerilor (cea mai mare parte a timpului a fost petrecut cu cei foarte tineri, tocmai absolvenți de VGIK, Nikolai Zhilin, Viktor Karasev și Alexander Chirov - au împușcat Horizon cu Kheifits după ce cameramanul șef Vadim a plecat filmul Derbenev), a făcut multă inginerie ianuarie, împreună cu șeful departamentului procesare film Alec Capitolul zece Ultimii cinci ani Seyem Valom a

făcut un raport despre noul film color pentru operatori A fost stăpânit de Shapiro pe "Regina de pică" și Meskhiev pe "Zborul în dungi"; nu fără influența lui Moskvin, au folosit diferite metode de iluminare și imprimare, care i-au oferit material abundent pentru comparație ianuarie - ședința comisiei tehnice la filmul "Ai grijă, bunico!" care a dat naștere legendei Comisia a evaluat munca operatorului, acest lucru a influențat cuantumul remunerației pentru montaj Operatorii constituiau majoritatea în comisie și, după principiul "tu la mine, eu la tine", au votat mereu "cinci", cu neajunsuri evidente, inventând motive "obiective" care au redus calitatea, dar nu și ratingul Moskvin era membru al comisiei, dar nu voia să joace aceste jocuri ciudate, mergea doar la întâlniri pentru a viziona filme ale sale sau ale secțiilor sale Deoarece supraevaluările au dus la o scădere a calității, președintele comisiei, inginerul șef al studioului, Joseph Alexander, a decis să pună capăt acestui lucru pe exemplul unui film filmat de un experimentat Serghei Ivanov, nu în cel mai bun mod și i-a cerut lui Moskvin să vină la întâlnire Potrivit legendei, Moskvin, spre supărarea lui Alexandru, nu a venit, operatorii s-au oferit deja să pună "cinci" atunci când capul lui Moskvin i-a băgat capul în ușă S-a uitat în jur la toată lumea și a dispărut Cineva a spus imediat "patru", toți au votat în unanimitate De fapt, la care sunt martor, Moskvin a venit la întâlnire, a stat într-un colț cu obișnuitul lui aer mohorât și a tăcut pe toată durata întâlnirii Tonul discuției a fost dat chiar de prezența lui, au vorbit la obiect, fără a evita neajunsurile, iar cu majoritate de voturi au pus "patru" Operatorii Lenfilm nu au renunțat la speranța de a sărbători pe scară largă aniversarea lui Moskvin și au luat inițiativa de a-i acorda lui - primul dintre operatori - titlul de Artist al Poporului al RSFSR Direcția și Comitetul Sindicatului Lenfilm au pregătit petițiile necesare conducerii și nu au reușit nu doar să trimită, ci chiar să semneze (cred că este de remarcat că primul dintre cameramanii sovietici care a primește titlul de Artist al Poporului al Republicii a fost unul dintre studenții preferați ai lui Moskvin, operatorul "Hamlet" și "Regele Lear" Jonas Gritsius) De ce a vrut Moskvin să aștepte în continuare februarie? Acum răspunsul nu poate fi găsit, putem spune doar că, deși s-a născut în februarie, nu i-a plăcut luna aceasta - o mulțime de lucruri triste au fost legate de el "Așa că a venit încă un februarie", i-a scris el lui Pera Atasheva în "În general, dezgustător și sumbru " Pe februarie , cu o zi înainte de ziua de naștere a lui Moskvin, s-au împlinit ani de la înmormântarea lui Eisenstein, iar Moskvin și-a amintit bine de asta Știam de la Stanislav Rostotsky cum Eisenstein a amânat sărbătorirea celei de-a cincizecea ani și chiar i-a spus, care era pe cale să vorbească în numele studenților VGIK, că nu va fi la aniversare, ci la înmormântare (și s-a întâmplat) Eisenstein era superstițios, credea în predicția că va trăi cincizeci de ani Moskvin nu era superstițios, dar se poate înțelege că toată această confluență de februarie, aniversări, numărul ar putea deruta pe oricine Vorbind despre dorința lui Moskvin de a aștepta luna februarie, Shapiro a citat și cuvintele șefului cimitirului - cu câteva zile înainte de moartea sa, Moskvin a venit la mormintele rudelor sale Declarand ferm: "Nu vreau să cad în misticism", Shapiro a sugerat că Moskvin știa că februarie va fi fatal Andrey Moskvin, director de imagine Nici eu nu vreau să cad în misticism, dar cred că Moskvin și-a înțeles starea și a început să se pregătească din timp Nu întâmplător i-a prezentat lui Meskhiev în această iarnă cartea lui Merezhkovsky despre Leonardo - în calitate de profesor, el a transmis elevului său

cunoștințe importante, probabil principale Se pare că în ultimii ani a făcut multe astfel de cadouri: în biblioteca sa păstrată nu există Jurnalele lui Delacroix, alte cărți de care Kosheverova și-a amintit bine Întotdeauna era fericit să facă "cadouri" de carte; iar acum a dăruit cărți, mai ales cele apropiate lui Așa că i-a dat lui Rakovsky rubaiyat-ul lui Omar Khayyam retipărit de el încă din anii treizeci, tradus de Ivan Tkhorzhevsky, pe care îl considera cel mai bun dintre toate Acest cadou este un semn de atenție pentru un prieten și, poate, un semn pentru sine, un semn de rămas bun de la viața păcătoasă cântată de Khayyam, pe care îl iubește Acum, probabil, starea lui de spirit era mai aproape de astfel de replici: "Fii sincer / Și așteaptă moartea cu calm / Ori este un abis, / Ori milă pentru noi" Și-a dat Khayyam-ul, dar și-a amintit bine de rubaiyat, inclusiv de acesta Aparent, gândurile despre sfârșitul iminent care a apărut după al doilea atac de cord sunt legate și de faptul că din a locuit aproape constant în Pușkin, în "micuța sa patrie" Valery Gavrilin a spus perfect că o patrie mică este un loc în care o persoană petrece ani în care este fără păcat și rușinea și conștiința se formează în el De aceea este atras de mica lui patrie - să se curețe Moskvin a fost atras de orașul natal, unde și-a odihnit sufletul, s-a gândit la Hamlet, și-a îngrijorat soarta Au existat motive: în ianuarie, autoritățile de la Moscova au decis să facă filmul mai "exportabil" - culoare, ecran lat A fost o modalitate de a închide producția: este clar că Kozintsev, Moskvin și Yeney nu ar fi de acord cu culoarea S-au certat cu autoritățile, apoi totul a revenit la normal dar tulburările au continuat, pentru că "Hamlet" a rămas principala preocupare Povestea lui Kozintsev: "În dimineața zilei de februarie , Moskvin, Yeney și cu mine, ca de obicei, ne certam într-o cameră mică de la studioul de film Deși ideea punerii în scenă a lui Hamlet încă părea absurdă multora am lucrat Eney ne-a arătat schițe, Moskvin m-a convins din nou să abandonez ecranul lat, poza avea nevoie, așa cum i se părea lui, de formatul obișnuit, unghi larg optica Am ieșit din cameră Într-un zgomot Tineri stăteau la pândă pe coridorul Lenfilm din Moskvin: filmau primul lor film independent, Andrei Nikolaevici s-a ocupat de ei Cameramanii - un bărbat de șaizeci de ani cu părul gri , unul dintre fondatorii școlii sovietice de artă a aparatului foto și doi tineri care tocmai absolviseră VGIK - au mers împreună la pavilion Andrei Nikolaevici s-a întors, a fluturat mâna: ne vedem mâine Un consiliu artistic a fost numit pentru mâine, conform scenariului pentru Pescărușul negru, Meskhiev trebuia să filmeze filmul În Pușkin, în pat înainte de culcare, Moskvin a citit scenariul Dimineața, în ultima zi a lunii februarie, a murit În Pușkin, a fost înmormântat - chiar în biserica cimitirului Kazan, pe "locul Moscovei", lângă mormintele părinților, surorii, fratelui său Pălăria de blană a lui Eisenstein a fost pusă în sicriu Conform schiței lui Enei, a fost ridicat un monument: o modestă lespede plată de granit negru suedez și un cadru de granit din două paturi mici de flori Capitolul zece Ultimii cinci ani formați o cruce pe părțile laterale; la capul plăcii se așează un bloc de granit negru; o parte a acestuia este cioplită, lustruită și seamănă cu un ecran în proporțiile sale; pe ea este inscripția: Cameraman Andrei Nikolaevici Moskvin - * * * A fost un om al timpului său și un om al tuturor timpurilor Este greu să oferi un portret complet al lui Căci a fost "închis", așa cum o particulă este închisă pentru fizicieni, ale cărei proprietăți sunt judecate după urme, prin semne indirecte Rareori "dezvăluia": singur cu sine, cu un prieten, cu femeia lui iubită, singur cu natura Într-unul dintre aceste momente, Meskhiev l-a prins:

"Am filmat pasajele lui Batalov lângă gardul gri, acolo trebuie să fie înnorat, cer gri Și soarele activ din aprilie a strălucit, curgeau pâraie Ne-am așezat și am așteptat vremea Moskvin a luat o lopată și a plecat undeva Apoi m-am dus să-l caut În spatele gardului nostru era un râu, Okhtenka, un deal deasupra lui, era gheață pe el, zăpadă plină Și zăpada topită a format baraje, vrea apă în râu și nu poate Și așa făcea o muncă absolut utilă - lăsând pâraiele, săpat cu grijă albia râului Am venit de jos, din râu, și când el neîndoit, s-a ridicat cu lopata pe un cer frumos Așa este zeul Sabaoth, care pune în mișcare pământul și apa " Să ne amintim de el așa Filmografie Abrevieri ·, a s - Scenarist, ac - asistent, V E - eliberare pe ecran, s - inginer de sunet, dr - compozitor, dr - scurt-metraj - operator, n - asistent, r - director, h - artist Toate filmele, cu excepția cazului în care se menționează altfel, sunt lungmetraje, lungmetraje, alb-negru, format obișnuit ("clasic") N+N+N Sevaapkino V e / / A s , r W Schmidthoff; O N Efremov, p o A Mo-squin Stepan Khalturin Sevaapkino V e La fel de P Şcegolev; R A Ivanovski; O I Frolov, F Verigo-Darovsky, p o A Moskvin; X A Utkin, V Egorov gaz Napoleon Sevaapkino V e A s , r S Timoşenko; O S Belyaev, p o A Moskvin; X E Eney Roata Ferris Leningradkino V e La fel de A Piotrovsky; R G Kozintsev, L Trauberg; O A Moskvin; X E Eney Filmul a supraviețuit fără părțile și Noua ianuarie Sevaapkino V e / / La fel de P Şcegolev; R V Viskovsky; O A Dalmatov, A Moskvin; X A Utkin Filmul nu a supraviețuit în întregime Pardesiu Leningradkino V e / / La fel de Y Tynyanov; R G Kozintsev, L Trauberg; O A Moskvin, E Mihailov, p o I Tihomirov; X E Eney Filmul a supraviețuit fără partea Frate Lensovkino V e A s , r G Kozintsev, L Trauberg; O A Moskvin, p o I Tihomirov; X E Eney Filmul nu a supraviețuit Turbina numărul Lensovkino V e La fel de A Piotrovsky, N Erdman; R S Timoşenko; O S Belyaev, A Moskvin; X B Dubrovsky-Eshke Filmul nu a supraviețuit S V D Lensovkino V e La fel de Y Tynyanov, Y Oksman; R G Kozintsev, L Trauberg; O A Moskvin, p o I Tihomirov; X E Eney Filmul nu a supraviețuit în întregime Jacheta extraterestră Lensovkino Nu este lansat pe ecrane La fel de V Kaverin; R B Spioni; O A Moskvin, p o I Tihomirov; X E Eney Filmul nu a supraviețuit Exploatarea cretei Kulturfilm K-m Lensovkino V e necunoscut A s , r B Shpis; O A Moskvin, p o I Tikhomirov Noul Babilon Lensovkino V e A s , r G Kozintsev, L Trauberg; O A Moskvin, p o I Tihomirov, x E Eney; K D Şostakovici Unu Lensoyuzkino V e / / A s , r G Kozintsev, L Trauberg; O A Moskvin; X E Eney; K D Şostakovici, h I Volk Filmul a supraviețuit fără partea Gopak (Dans) K-m Lensoyuzkino V e necunoscut A s , r M Cehanovski; coregraful V Vayonen; O A Moskvin; X P Sokolov; K N Timofeev; h M Muhaciov Gail, Moscova! Lensoyuzkino V e mai La fel de A Ustinovich; R W Schmidthoff; O A Moskvin, P Posypkin; X K Bondarenko; K N Timofeev; h A Becker Filmul nu a supraviețuit Călătorie în URSS Lensoyuzkino Filmul nu este finalizat La fel de N Pogodin; R G Kozintsev, L Trauberg; O A Moskvin, pr P Posypkin, a o A Sysoev; X E Eney bolşevic Fabrica din Leningrad Soyuzfilm Filmul nu este finalizat La fel de , R G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin, pr P Posypkin, a o A Sysoev; X E Eney, h A Shargorodsky Tinerețea lui Maxim Lenfilm V e A s , r G Kozintsev, L Trauberg; O A Moskvin, pr P Posypkin, a o A Sysoev; X E Eney; K D Şostakovici; h I Volk Întoarcerea lui Maxim Lenfilm V e mai La fel de G Koeiintsev, L Slavin, L Trauberg; R G Koeiintsev, L Trauberg; O A Moskvin, a o V Maximovici, A Sysoev, a o - stagiar A Erin; X E Eney; K D Şostakovici; h I Volk Partea Vyborg Lenfilm V e / / A s , r G Koeiintsev, L Trauberg; O A Moskvin, G Filatov, a o M Aranyshev, A Zaeulin; X V Vlasov; K D Şostakovici; e I Volk Karl Marx Lenfilm Filmul nu este finalizat A s , r G Koeiintsev, L

Trauberg; O A Moskvin, a o A Erin; X N Suvorov; h I Volk Mare doctor Lenfilm Filmul nu este finalizat La fel de Y germană; R G Koeiintsev, L Trauberg; O A Moskvin, a o A Erin; X N Suvorov; h I Volk Acesta este Leningrad Lenfilm Filmul este incomplet R L Arnshtam, G Koeiintsev, G Rappaport; O A Moskvin, V Rapoport Tânărul Fritz K-m COKS Nu este lansat pe ecrane La fel de S Marshak; R G Koeiintsev; O A Moskvin, al -lea N Shifrin, a o V Pell; X E Eney; K L Schwartz; h I Volk; sondaje combinate A Moskvin, A Ptushko O noapte K-m , a fost inclusă în filmul almanahul Fetele noastre COKS Nu este lansat pe ecrane La fel de A Olshansky; R G Koeiintsev; O A Moskvin, pr N Shifrin, a o V Pell; X F Bernshtam; K GPopov; h I Volk Actriţă COKS V e La fel de N Erdman, M Volpin; R L Trauberg; O A Moskvin, pr N Shifrin, a o V Pell; X E Eney; h I Volk Ivan groznyj serie COKS V e ; serii Alb-negru cu un episod color Mosfilm V e septembrie ; serii Mosfilm Nefinalizat A s , r S Eisenstein; O A Moskvin (pavilion), E Tisse (în natură), pr V Dombrovsky, N Shifrin (pavilion), a o Su Hechin; X I Spinel; K S Prokofiev; h V Dumnezeu-dankevici, B Volsky Oameni simpli Lenfilm V e A s , r G Koeiintsev, L Trauberg; O A Moskvin, A Nazarov, pr A Sysoev, a o A Erin, B Lytkin; X E Eney, D Vinitsky; K D Şostakovici; h I Volk Pirogov Lenfilm V e La fel de Y germană; R G Koeiintsev; O A Moskvin, A Nazarov, N Shifrin, a o V Fastovich; X E Eney, S Malkin; K D Şostakovici; e I Volk, B Khutoryansky Alexandru Popov Lenfilm Filmul nu este finalizat La fel de A Razumovsky; R S Timoshenko, L Trauberg; O A Moskvin; a o V Fastovich; h I Volk Belinsky Lenfilm V e / / La fel de Y German, E Serebrovskaya, G Kozintsev; R G Koeiintsev; O A Moskvin, M Magidson, S V Ivanov, a o V Fastovich, M Shurukov; X E Eney; K D Şostakovici; h I Volk O inimă mare Culoare Lenfilm Filmul nu este finalizat La fel de I Erenburg, G Koeiintsev; R G Koeiintsev; O A Moskvin, pr V Fastovich; a o V Fomin; X E Eney; h I Volk Zori peste Neman Culoare Lenfilm și Studioul de Film Lituanian B e La fel de J Baltushis, E Gabrilovich; R A Feinzimmer; O A Moskvin, pr M Shurukov, V Fastovich, B Staroshas, a o D Meskhiev, a o stagiar Y Gritsius; X S Malkin; K B Dvarionas; e I Volk Gadfly Culoare Lenfilm V e / / La fel de E Gabrilovich; R A Feinzimmer; o A Moskvin, pr V Fastovich, a o Y Gritsius, S N Ivanov; X E Eney; K D Şostakovici; h I Volk Don Quijote Culoare, ecran lat Lenfilm V e mai La fel de E Schwartz; p G Koeiintsev; O A Moskvin (pavilion), A Dudko (câmp), o J Grytsius, E Rozovsky, a o A Rodionov, S Sizykh; X E Eney; K K Karaev; h I Volk Povești despre Lenin Prima nuvela: Isprava soldatului Mukhin Mosfilm V e La fel de N Erdman, M Volpin; R S Yutkevici; O A Moskvin, E Andrikanis, B Fastovich, A Akhmetova, pr Y Grycius; X A Berger, P Kiseleө; h B Volsky Doamnă cu un câine Lenfilm V e A s , r I Kheifits; O A Moskvin, D Meskhiev, a o V Komarov, V Chumak; X B Manevici, I Kaplan; K N Simonyan; h A Shar-city A Moskvin a participat la filmările filmelor Brain Mechanics and Mother (n V Pudovkin,), Northern Lights (n N Foregger,), Decembrists (n A Ivanovsky,), Poet și Țarul (r V Gardin,), octombrie (r S Eisenstein,) , Sfârșitul Sankt Petersburgului (n V Pudovkin,), Băieții de zăpadă (n B Shpis,) , Deserter and Victory (n V Pudovkin, ,) și alții, precum și în filmările de știri (-) și primele colecții de filme de luptă ( ) A Moskvin a fost directorul artistic oficial sau neoficial sau consultantul cameramanilor S N Ivanov (Andreika, r N Lebedev,), N Jilin, V Karasev și A Chirov (Bad augur, r N Troshchenko , scurtmetraj, ; Horizon, r I Kheyfits, - după plecarea din filmul lui O V Derbenev), A Koltsatoy (locotenent Kizhe, r Koles, r M Ershov,), E Mikhailova (Katka este un ranet de hârtie, r E Ioganson, F Ermler,), P Posypkina

și M Rotinova (Helen și strugurii, r A Kudryavtseva)), E Shapiro (Omul din închisoare) , r S Bartenev, ; Cenusareasa, r N Kosheverova, M Shapiro,), S Shkolnikova (Yachts in the sea, r M Egorov,) si multe altele Bibliografie A Lucrările lui A N Moskvin Mihailov E , Moskvin A Rolul unui cameraman în realizarea unui film // Poetica cinematografiei M -L , S - Retipărit în cartea: Din istoria Lenfilm Emisiune L , C - ; Poetica filmului Recitirea Poeticii Cinematografiei SPB , p - Despre munca mea și despre mine și despre ecranul sovietic M , Nr P Tipărit cu distorsiuni și greșeli de tipărire Textul corectat pe baza autografului supraviețuitor este publicat în colecția: Filme Soarta Vot L , S - Scrisoare către editorul I Kino L , , oct Răspuns la articolul lui N Efimov Retipărit în Sat: Filme Soarta Vot L , S Moskvin A , Mihailov E // Cinematograf L , , noiembrie În selecția "Urințe către cinematografia sovietică în legătură cu aniversarea a ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie" Fără șamanism // Kadr (ziarul studioului de film "Lenfilm") oct Semnătura: M Dorința mea // Kadr , iunie [Discurs la Conferința creativă a întregii uniuni a cinematografilor sovietici din ianuarie] // Pentru marea cinematografie M , S - Pentru fotografiere cu lămpi de jumătate de watt // Kadr , iulie A fi un propagandist al realității sovietice // de ani de cinematografie sovietică M , S - Titlu dat de redactorii colecției [Discurs la Consiliul Artistic Lenfilm bazat pe filmul Mussorgsky] // Kadr , apr [Scrisoare către editor] Și Kadr apr Textul scrisorii este inclus în editorial Moskvin A , Pell V Câteva întrebări despre metodele raționale de măsurare a expunerii în filmare // Tehnica cinematografului și a televiziunii nr pp - [Despre planuri pentru] // Săptămâna cinematografică din Leningrad , dec Moskvin A , Val A Câteva caracteristici ale filmării pe un film negativ color DS- și prelucrarea sa fotografică // Tehnica cinematografică și televizată Nr S - O pagină de istorie: Andrei Nikolaevici Moskvin vorbește și scrie // Filme Soarta Vot L , S - Cuprins: Despre munca mea și despre mine Scrisoare catre editor Transcrieri ale discuțiilor de film la Consiliul Artistic Lenfilm și la Casa Cinematografului Leningrad Corespondența lui A N Moskvin și S M Eisenstein // Film Studies Notes Nr S - B Literatura despre A N Moskvin Cărți și articole dedicate în întregime sau parțial lui A N Moskvin Efimov N Despre maniera operatorului lui Moskvin și Kino L , oct Nielsen V Trei maeștri // Cinema M dec ; ian Kozintsev G Andrey Moskvin // Cinematograful sovietic Nr S - Nielsen V Construcția picturală a filmului M , S - , Kaplan M Operator Moskvin // Cinema M , iunie Kaplan M Andrey Moskvin // Muncitor și teatru L , Nr S - Garin V Andrei Moskvin M , Kaplan M Andrey Moskvin // Cinema Art Nr S - Golovnya A Lumina în arta operatorului M , S - Kaplan M Master of camera art // Kadr februarie În legătură cu acordarea Premiului Stalin pentru filmul "Ivan Goozny" (ser) Golovnya A Despre prietenii colegi // de ani de cinematografie sovietică M , S - Mandel I Reproducerea culorii feței pe fundalul verdeață și al cerului: Propunerea operatorului A Moskvin // Kadr iulie A N Moskvin // Vech Leningrad martie Un necrolog semnat de G Kozintsev, E Eney, I Volk, /-/ Cherkasov, Yu Tolubeev, N Suvorov, V Gordanov, S Ivanov, ADudko, E Shapiro și alți angajați ai Lenfilm A N Moskvin // Cultura sovietică martie Necrolog semnat de Ministerul Culturii al URSS, Ministerul Culturii al RSFSR și Comitetul de Organizare al Uniunii Cineaștilor din URSS La cameră - Andrey Moskvin Tovarășii de studio își amintesc // Cinema Art Nr S - O prezentare "generalizată", nepersonalizată a amintirilor lui Moskvin, care au fost realizate la Casa Cinematografului Leningrad într-o masă rotundă dedicată memoriei lui

Moskvin, cameramanii V Gordanov, ADudko, A Yerin, M Magid, D Meskhiev, A Nazarov, L Sokolsky, E Shapiro, regizorul N Kosheverova, artistul N Suvorov, inginer de sunet I Volk, make-up artistul V Goryunov, inginerii Lenfilm A Val, V Rakovsky; materialul este completat de un articol al lui M Kaplan, care nu a participat la conversație Ivaneev D În memoria lui A N Moskvin // Frame oct La deschiderea unui monument la mormântul lui A Moskvin la cimitirul Kazan din Pușkin Gordanov V Alături de Andrey Moskvin // Cinema Art Nr S - Gritsius J Mai multe întâlniri în drum spre astăzi M , S [-] Kozintsev G Andrey Moskvin // Cinema Art Nr pp - Versiunea originală, mai completă, a capitolului "Un om prietenos la camera de filmat" din cartea "Marele ecran" (M , , pp -); retipărit la Sat Directorul de imagine Andrey Moskvin Zharov M Viața Teatru Film M , S - Sobolevsky P Din viața unui actor de film M , S - În prescurtat forma: Sobolevsky P //Din istoria Lenfilmului Emisiune L , S - Savvina I Mâini de aur // Ecran sovietic Nr S - Versiunea originală a articolului publicată mai târziu la sat "Cinematograf Andrey Moskvin" și în carte: Savvina I Articole din diferiți ani M , S - Golovnya A Despre prietenul meu tăcut // Golovnya A Despre cinematografie M , S - Versiunea originală a articolului publicată mai târziu în colecția "Cinematograf Andrey Moskvin" Kuzmina E O persoană uimitoare // Ecran sovietic , nr P Varianta originală a capitolului din carte: Kuzmina E Despre ce îmi amintesc M , S - Director de fotografie Andrei Moskvin: Eseu despre viață și muncă Amintiri de camarazi L , Cuprins: F Ghukasyan Andrei Moskvin; memoriile lui GKozintsev, L Trauberg, V Gordanov, E Mikhailov, A Golovnya, M Bleyman, J Grytsius, I Savvina, A Dudko, V Pell, L Kosmatov, S Rostotsky Bleyman M Masterovoy // Bleyman M Despre cinema - mărturii M , S - Retipărește cu o mică adăugare a unui articol din colecția "Cinematograf Andrey Moskvin" Sub titlul "Andrey Moskvin" publicat în revista: Kino Vilnius, Nr S - Gordanov V V Note ale unui cameraman // Cameraman Vyacheslav Gordanov L Ghukasyan F În căutarea poeticii lui Cehov pe ecran // Întrebări de istorie și teoria cinematografiei L : S - Ghukasyan F Director de fotografie Andrey Moskvin: Rezumat al disertației pentru gradul de Candidat la critică de artă L , Trauberg L Operator Andrey Moskvin // Film sovietic Nr S - Om, artist, cameraman // Kadr februarie Chestionar pentru cea de-a -a aniversare a lui A Moskvin La întrebări au răspuns cameramanii V Gordanov, J Gritsius, R Ilyin, Y Sokol, A Chechulin, E Shapiro, profesorul D Volosov, expert în film L Kozlov, inginerul Yadonskoy Butovsky Ya Creativitatea artistică și tehnică a operatorului și Tehnica cinematografiei și televiziunii Nr S - La de ani de la nașterea lui A Moskvin Trauberg L Filmul începe M , S - Retipărire : Trauberg L Selectat pro-izv T M , S - Ilyin R A N Moskvin // Zece biografii de cameraman Emisiune M , S - Schiță biografică cu inexactități faptice Chumak V Lecții de la Moskvin // Frame feb Retipărire: Calea către ecran (ziarul VGIK) noiembrie; Arta cinematografică Nr S - Trauberg L "Vino să fii supărat! " // Ecran sovietic Nr S Shapiro E Sub supravegherea lui Moskvin // Kadr martie Ivanova V Operatorii cinematografului de artă sovietic M , S - Ivanova O Cameraman A N Moskvin // Atacant Pușkin, aug Shkolnikov S Mi-am creat un idol Tallinn, , p - Ivaneev D Cameraman Andrey Moskvin I Kadr apr În legătură cu stabilirea premiilor personale "Lenfilm", incl premii pentru ei A Moskvin pentru cea mai bună lucrare de cameră a anului Butovsky Ya // Filme Soarta Vot L , S - Soare Artă pentru publicare: "O pagină de istorie: Andrei Nikolaevici Moskvin vorbește și scrie" Butovsky Ya Faksy și Moskvin // Note de studii de film Nr S - Ghukasyan F Era un maestru // Kadr Nr S Kovalov O Spre umbră // Sesiune Nr S -

Butovsky Ya Cu Eisenstein pe "Ivan cel groaznic" // Note de studii cinematografice Nr S - Capitolul din carte Andrey Moskvin, director de imagine Varianta de revista Butovsky Ya "O încercare de a înțelege esența muncii camerei " Și Note de studii de film Nr , p - Despre art E Mikhailova și A Moskvin "Rolul cameramanului în crearea filmului" Perepech în cartea: Poetica cinematografiei Recitirea Poeticii Cinematografiei SPb S - Butovsky Ya Andrey Moskvin, cameraman SPb , Rozovsky E Profesorul meu Andrei Nikolaevici Moskvin // Tehnica cinematografică și televizată M " Nr pp - Butovsky Y - Acesta a fost operatorul! // Ecran și scenă Nr (februarie-martie) pp - Subcapitole "Intermezzo excentric", "Sărbătoare"; rev din cartea: "Andrey Moskvin, cameraman" Titlul este dat de redactor Rakovsky V Plimbări cu Moskvin // Vech Petersburg februarie În memoria lui Andrei Moskvin // Sankt Petersburg Vedomosti iunie Despre instalarea unei plăci memoriale dedicate lui A N Moskvin pe fațada clădirii principale a studioului de film Lenfilm Ivanov A Pe ecran și în spatele ecranului // Film Studies Notes Nr S - Manevich B Despre Moskvin // Bella Manevich SPb , S - Zakrevsky Yu Cinematograful nostru natal M , S - Dreyer R [Despre A N Moskvin] // Ekran W Nr P Kozincev G Za kamerq stanql cztowiek // Ekran W Nr - În total №№ - S B Referințe (altele decât cele menționate în secțiunile anterioare ale Bibliografiei) I Cărţi Asafiev B Ghid de concerte M , Afinogenov A Favorite T M , Akhmatova A Poezie și proză L , Balandin R Vernadsky: viață, gândire, nemurire M , Balash B Persoană vizibilă M , Măiestria lui Bely A Gogol M -L , Bely A Armenia Erevan, Berkovsky N Despre semnificația mondială a literaturii ruse M , Blok A Sobr op în voi T L , ; T L , Brook P Spațiu gol M , Weisfeld I G Koeiintsev și L Trauberg M " Wilchkovsky S Tsarskoye Selo Sankt Petersburg, Vishnevsky vs Articole, jurnale, scrisori M , Întrebări despre istoria și teoria cinematografiei L , Amintiri ale lui Y Tynyanov M , "Tejghea" Cum a fost realizat filmul M , Gabrilovich E Patru sferturi M , Gaevsky V Divertisment M , Garin E Cu Meyerhold M " Gerasimov S [Povestea căii creative] M , Ginzburg L Despre vechi și nou L , Gladkov A Ani de predare Vsevolod Meyerhold Saratov, Gogol N Poli col op T M -L , ; T M -L , Hollerbach E Oraşul Muzicii L , Golovnya A Filmarea unui film color M , Golovnya A Îndemânarea unui cameraman M , Golovnya A Despre abilitățile cinematografice M , Gumiliov N Coster SPb , Dietrich M Reflecţii M , Dobin E Kozintsev și Trauberg L -M , Zolotussky I Gogol M " Zubov V Leonardo da Vinci M -L , Din istoria lui Lenfilm Afară - L , - Isaeva K Şcoala sovietică de aparat de fotografiat (-): Şcoala de aparat de fotografiat din Leningrad M " Istoria cinematografiei sovietice T - M , - Istoria lui Red Sormovo M , Kozintsev G [Povestea căii creative] M , Kozintsev G Sobr op în vol L , - Kozlov L Imagine și imagine M , Kuznetsova V Evgeny Yeney L -M , Lebedev N Eseu despre istoria cinematografiei din URSS Partea Cinema mut M , Leonardo da Vinci Fav lucrări T M " Livanova A Landau M , Lugovskoy V Poezii și poezii M -L , Makarova T [O poveste despre calea creativă] M , Martynenko Yu Îndemânarea cameramanilor sovietici M , Marchand R, Weinstein P Cinci ani de cinematografie sovietică L -M , Maiakovski V Plin col op în voi L M , Meyerhold V Corespondenţă M , Meilakh M Stilistica fină a filmelor târzii ale lui Eisenstein L , Merezhkovsky D Full col op T ("Zei înviați"), St Petersburg -M , Merkel M Aprinde lumina completă! M , Milashevsky V Ieri, alaltăieri L , Mordvinov N Jurnalele M , MoussinacL Favorite M , Nedobrovo V FEKS: Grigory Kozintsov, Leonid Trauberg M -L , Neuhaus G Despre arta cântării la pian Ed al -lea M , Nikolai Nikolaevici Ge M , Eseuri despre istoria cinematografiei sovietice T - M , - De la farsă la

Shakespeare: o cronică a activității teatrale a lui G M Kozintsev SPb , Paustovsky K Sobr op în vol T Corespondența lui G M Kozintsev M , Perryusho A Cezanne M , Paleta lui Pio R Delacroix M -L , Poetica filmului M -L , Poetica filmului Recitirea Poeticii Cinematografiei SPb , Rolland R Culegere de opere literare si muzicale în voi T M , SadulZh Istoria cinematografiei M , Sabinina M Şostakovici - simfonistă M , oameni de știință sovietici Eseuri și memorii M , Pasul A Maurice Ravel L , Institutul Tehnologic Lensoviet O sută de ani T L , Trauberg L Când vedetele erau tinere M , Trauberg L Opt și un portret de grup M , Trauberg L Fav lucrează în vol M , Trauberg L Prospetimea fiintei M , Trilogie despre Maxim M , Tynyanov Yu Pușkin și contemporanii săi M , Tynyanov Y Poetică Istoria literaturii Film M , Ulyanov N Amintiri ale lui Serov M -L , Falk R Convorbiri despre art Scrisori Amintiri ale unui artist M , Fromentin E Maeştri vechi M , Tsvetaeva M Pușkinul meu M , Cherkasov N Al patrulea Don Quijote L , Cehov A Doamnă cu un câine M , Schwartz E Cartea de telefon M , Shilova I Filmul și muzica lui M , Shklovsky V A fost odată M , Şklovski V Eisenstein M , Shklovsky V Energia iluziei M , Shklovsky V Timp de de ani M , Şostakovici D D Scrisori către I I Sollertinsky SPb , Strauch M Rolul principal M , Shub E Viața mea este cinema M , Eisenstein în memoriile contemporanilor M , Eisenstein S Selectat op în vol M , - Eisenstein S Natura indiferentă T M , Iurenev R Serghei Eisenstein Cap M , Yurenev R Comedie de film sovietic M , Yutkevich S Cinema - este adevărat de cadre în artă M , Yutkevich S , Turovskaya M , Khanyutin Yu Serghei Yutkevich M , Dimitrov D Câteva direcții în munca cameramanilor sovietici moderni asupra imaginii actorului de pe ecran în lungmetraj Sofia, Clark K Leonardo da Vinci: O narațiune a artistului Sofia, Халачев Л Rezultate pentru restul gamei София, Andël J Fotografia de film sovietic dvacàtÿch let Praga, Baran L Zázraky regizor Praga, De la pionierul filmului Guido Seeber Berlin (Vest), Eisenstein S Schițe și Desene Paris, Jewsiewicki W Despre industria cinematografică polono-razicană Varşovia , Leyda J Kino O istorie a filmului rus și sovietic NY, Maltin L Introducere // Maltin L Behind the Camera NY, Sadoul G Dicţionar de filme Paris, Seton M Eisenstein Londra , Verdone M , Amenguel B Faxul Paris, II Articole Antokolsky P Proză despre război și întrebări ale literaturii Nr S Bleiman M Și a început războiul Și arta cinematografiei , nr S , - Gerasimov S Relevanța istoriei // Arta cinematografiei Nr S Golovnya A Statică și dinamică în compoziția cadru I Arta cinematografică nr pp - Gritsius J Spre "Hamlet" / Intervievat de M Merkel // Sov ecran Nr S - Kaplan M Cultura operatorului // Arta cinematografiei Nr - pp - Kaplan M Canonul distincției // Cinema Art Nr S Kataev P Cea mai scurtă cale și arta cinematografiei Nr S Kozlov L Eisenstein despre culoare în cinema // Întrebări de cinematografie Emisiune M , S - Kozlov L "Ivan cel Groaznic" Structura muzical-tematică // Întrebări de artă cinematografică Emisiune Moscova, , p - Kozlov L Despre istoria unei idei // Cinema Art Nr S - Kumankov E Și cuvântul tău, tovarășe autor M , S Leites A Hlebnikov - cum era el // Novy Mir Nr S Pasternak B Scrisoare către V Pozner//Moștenire literară T M , S Sokolova N Film Painting // Film Art Nr S - Suris B [Inst notă pentru publicarea însemnărilor artistului V Vlasov] // Panorama artelor M , S Faerman G Despre Sergey Ivanovich Vavilov // Sergey Ivanovich Vavilov Eseuri și memorii M , S Fogelman Yu Dreptul la creativitate // Cinema Art Nr S Freilikh S Principiile istoricismului și spiritului de partid în studiile cinematografice // Questions of Cinematography M , S Hlebnikov V Prologul nostru// Makovets Nr Tsvetaeva M Arta în lumina conștiinței // Recenzie literară Nr S Chudakova M , Toddes E Tynyanov

în memoriile contemporanilor Și colecția lui Tynyanov Riga, Shklovsky V "Don Quijote" își continuă călătoria // Cultură și viață Nr S - Shchekin-Krotova A A deveni artist: Amintiri ale lui R R Falke // Lumea Nouă Nr S Eisenstein S Dezvoltarea scenariului Din jurnale Articole teoretice neterminate // Întrebări de dramaturgie cinematografică Emisiune M , S , , Eisenstein S Din planuri neîmplinite Din caietele de lucru // Cinema Art Nr S Yurenev R Serghei Mihailovici Eisenstein // Eisenstein S Izbr articole M , Yutkevich S Aruncă o privire mai atentă // Arta cinematografiei Nr S Khalachev L Trei generații de operatori sovietici // Film art Sofia Nr pp - Kujal Q Novy ruskÿ film pfichází // Õesky filmovy zpravodaj X S Toland G Cameramanul de film // Arte teatrale NY, XXV, # P Materiale jurnal utilizate: Viața de artă L - Ochelari M Săptămâna filmului L Muncitor și teatru L - Ecran sovietic M - Cinematograf american Hollywood, CA - a închide L - Filmtechnik B - Materiale de ziare folosite: Frame (ziarul studioului de film "Lenfilm") - Film L - Film M - Materiale separate publicate în ziarele Vecherny Leningrad, Vechernyaya Moskva, Izvestia, Komsomolskaya Pravda, Krasnaya Gazeta (L), Leningradskaya Pravda, Literature and Art, Literaturnaya Gazeta ", "Moscow News", "Pravda", "Soviet Art", " Cultura sovietică", etc III Fonduri de arhivă Arhiva Fondului de Film de Stat al Federației Ruse Fondul Arhiva studioului de film "Kazakhfilm" Lucruri personale Arhiva studioului de film "Lenfilm" Lucruri personale Arhiva istorică de stat din Sankt Petersburg Fondul Arhiva de stat rusă de literatură și artă Moscova Fonduri , , , , Culegere de stenograme ale Departamentului de Informare și Arhivă a Studioului de Film Lenfilm Colecție de stenograme ale bibliotecii Casei Cinematografelor din Sankt Petersburg Arhiva Centrală de Stat a Kazahstanului Fondul Arhiva Centrală de Stat de Literatură și Artă Saint Petersburg Fonduri , , , Arhiva Centrală de Stat din Sankt Petersburg Fonduri , Cartea folosește înregistrări înregistrate de autor în anii - conversații cu cameramanii V Ananiev, V Burykin, A Galperin, I Goldberg, V Gordanov, J Gritsius, V Dombrovsky, M Kaplan, G Maranjyan, D Meskhiev, E Mikhailov, A Naza -rov, A Sysoev, V Fastovich, V Chumak, E Shapiro, Sokolnikov, regizori N Kosheverova, R Milman, L Trauberg, I Kheifits, I Shapiro, artiști de film B Manevich, D Vinitsky, I Kaplan, inginer de sunet I Volk, actrițele Y Zheymo, L Semenova, angajați ai Lenfilm, Mosfilm și TsOKS E Belokon, M Bernatskaya, I Emelyanova, E Iofis, N Leiboshits, V Pellem, M Rafalovici, I Hmelnițki, L Shalaev, S Iakhontov, ingineri G Moskvin, A Predovsky, matematicianul Alexandrov, arhitectul I Fomin, artiștii T Lugovskaya, T Shishmareva, văduva G Kozintsev - V Kozintseva și memorii inedite despre Moskvin de A Egorova, V Gordanova, N Leiboshits, A Predovsky, V Sanboyan (pastrate în arhiva autorului) Povestea lui P Atasheva despre întâlnirea dintre Eisenstein și Moskvin din a fost înregistrată de L Kozlov Mulțumiri speciale criticilor de film V Evsevitsky (Polonia) și L Linhart (Republica Cehă) pentru furnizarea de materiale despre Moskvin Nume director Agadzhanova Nina Ferdinandovna (-), scenarist - Agamirova Tamila Sujaevna, actriță - Boris Nikolayevich Agapov (-), jurnalist - Aivazovsky Ivan Konstantinovici (-), artist - Nikolai Pavlovich Akimov (-), regizor, artist - , , Aksenov Ivan Aleksandrovici (-), poet, critic literar - Alexander Iosif Nikolaevici (-), inginer de film - Alexandru I (-), împărat - Alexander Fedorovich - vezi Predovsky A F Alexandrov Alexander Danilovici (-), matematician - , Alexandrov (numele real Mormonenko) Georgy Vasilievich (-), regizor - , , Alexandrov-Serge (numele real Alexandrov) Alexander Sergeevich (-), actor de circ - de ani Alena -

vezi Moskvina E N Alberti Leon-Battista (-), arhitect italian - Aldo G R (numele real și numele Graziati Aldo) (-), cameraman italian - Altman Natan Isaevich (-), artist - Amengual Barthelemy (-), critic de film francez - , Ananiev Vitali Anatolyevich, operator - Andel Jaroslav, critic de artă ceh - Andrikanis Evgeny Nikolaevich (-), operator - - Annenkov Yuri Pavlovich (-), artist- Annensky Innokenty Fedorovich (-), poet - , Antokolsky Pavel Grigorievich (-), poet - Aranyshev Mihail Fedorovich (-), cameraman - Aristofan (c -c î Hr), comedian grec antic - , Arnold (numele real Barsky) Arnold Grigoryevich (-), actor, regizor de circ - , Asafiev Boris Vladimirovici (-), muzicolog, compozitor - , Aseev Nikolai Nikolaevici (-), poet - ani Atasheva Pera Moiseevna (-), jurnalist - , , , , , , , , , Atget Eugene (-), fotograf francez - Atkinson Brooks (-), jurnalist american - Afinogenov Alexander Nikolaevici (-), dramaturg - Akhmatova (numele real Gorenko) Anna Andreevna (-), poetă - , , , , , , , Babanova Maria Ivanovna (-), actriță - Babochkin Boris Andreevici (-), actor, regizor - Bagration-Mukhransky, prinț - Bagrov Petr Alekseevici (n), istoric de film - Balandin Rudolf Konstantinovich (n), scriitor, geolog- Balazs (corect: Balazs) Bela (-), scriitor maghiar, critic de film - - , , , Baranovskaya Vera Fedorovna (-), actriță - Baranovsky Gavriil Vasilyevich (-), arhitect - Barnet Boris Vasilevici (-), regizor - Bartelmes Richard (-), actor american - de ani Barkhudarov Stepan Grigorievich (-), lingvist - VP Batalov Alexey Vladimirovich (n), actor - Bauer Evgeny Frantsevich (-), regizor - Belashova Ekaterina Fedorovna (-), sculptor - Belokon Elena Evghenievna, inginer de film - Bely Andrey (nume real, nume, prenume, tatăl Bugaev Boris Nikolaevich) (-), poet - Belyaev Svyatoslav Aleksandrovich (-), cameraman - , , , , , , , , , , , , Benois Alexander Nikolaevich (-), artist - , Benois Leonty Nikolaevich (-), arhitect - Benois Nikolai Alexandrovici (-), artist italian - de ani Bergman Ingmar (-), regizor suedez - Berggolts Olga Fedorovna (-), poetă - Georgy Timofeevich Beregovoy (-), cosmonaut - Beringer Vasily Yakovlevich (numele și numele tatălui William Baltazarovich) (-), artist, fotograf - de ani Berkovsky Naum Yakovlevich (-), critic literar - Bernatskaya Maria Georgievna (-), editor - Beethoven Ludwig van (-), compozitor - Bekhterev Vladimir Mihailovici (-), neurolog - Birman Serafima Germanovna (-), actriță - , , - , Bitzer Billy (nast, numele Wilhelm Gottlieb) (-), cameraman american - , Bleiman Mikhail Yuryevich (-), scenarist, critic - , , , , , , , , , , - Blinov Boris Vladimirovici (-), actor - Blok Alexander Alexandrovich (-), poet - , , , , , , , , Negru Alexander Eduardovici (-), artist de film - Blume Leon (-), om politic francez, - Blyakhin Pavel Andreevich (-), scenarist - Mihail Aleksandrovich Bogdanov (-), artist de film - Anselm Lvovich Bogorov (-), cameraman documentar - Bolşakov Ivan Grigorievici (-), şeful Sovietului Cinematografia în - - , , Boratynsky Yevgeny Abramovici (-), poet - Boris - vezi Moskvin B N Boris Vasilievici - cm Spies B V Evgheni Aleksandrovici Voronihin (-), actor - de ani Frații Vasilyev, regizor de film- Breidis Vera Nikolaevna, administrator - Brecht Bertolt (-), dramaturg și regizor german - Brik Lilya Yurievna (-), scriitor - Peter Brook (n), regizor de film englez - Bryullov Karl Pavlovich (-), artist - , , Mihail Afanasievici Bulgakov (-), scriitor - Vladimir Alexandrovici Burykin (-), cameraman - Buslaev (numele real Butenko) Alexander Nikolaevich (-), actor de circ - Butovskaya Tatyana Yakovlevna (-), economist - Burel Léon-Henri (-), cameraman francez - de ani Vavilov Serghei Ivanovici (-), fizician - Vasari Giorgio (-), pictor,

arhitect, istoric de artă italian - Val Alexey Moiseevich, inginer de film - Valentina Georgievna - vezi Kozintseva V G Vallejo Cesar (-), scriitor peruan - de ani Van Gogh Vincent (-), pictor olandez - Vanin Vasily Vasilievich (-), actor, regizor - , , Varya - vezi Moskvina V N Vasenko Andrei Bogdanovich (-), inginer-stratonaut - Vasiliev Vladimir Vasilievici (-), actor - Vasiliev Georgy Nikolaevich (-), regizor - , , , Vasiliev Sergey Dmitrievich (-), regizor - , , , , Vachnadze Nato (Natalia Georgievna) (-), actriță - de ani Velichko Evgeny Ivanovici (-), operator - Vera Semyonovna - vezi Moskvina V S Vereisky Georgy Semenovich (-), artist - Verigo-Darovsky Friedrich Konstantinovich (-), operator - , - , , Verne Jules (-), scriitor francez - Vernadsky Vladimir Ivanovici (-), geochimist, biochimist - Vertinskaya Lydia Alexandrovna, actriță - Vertov Dziga (prezent, nume, prenume, tată Kaufman Denis Arkadyevich) (-), regizor - , Vinitsky David Elevich (-), artist de film - , , , , Virsaladze Simon Bagratovich (-), artist - Viskovsky Vyacheslav Kazimirovici (-), regizor - , , , , Visconti Luchino (-), regizor italian - Vishnevsky Vsevolod Vitalievich (-), scriitor - , Vlasov Vasily Andreevich (-), artist - Volk Ilya Fedorovich (-), inginer de sunet - , , , , , , , , , Volosov David Samuilovich (-), fizician optic - , , Volchek Boris Izrailevich (-), operator - , , Volynsky (numele real Flexer) Akim Lvovich (-), critic de artă - Volpin Mihail Davydovich (-), poet, scenarist - Voltaire (nume real și numele Arouet Marie François) (-), scriitor francez - Wooding Samuel, muzician de jazz american - Vulfovici Teodor Yurievich (-), regizor - , Vyazemsky Petr Andreevici (-), poet, critic - Gabrilovich Yevgeny Iosifovich (-), dramaturg - , Gavrilin Valery Alexandrovich (-), compozitor - , , Gaevski Vadim Mihailovici (n), critic de artă - Galileo Galileo (-), fizician italian Galperin Alexander Vladimirovici (-), operator - , Galperina Sofya Borisovna, soția lui A V Galprin - Hamsun Knut (numele real Petersen Knud), (-), scriitor norvegian - de ani Garbo (numele real Gustafson) Greta (-), actriță suedeză, apoi americană - de ani Gardin (numele real Blagonravov) Vladimir Rostislavovich (-), actor, regizor - , Garin (numele real Gerasimov) Erast Pavlovich (-), actor - - Garcia Marquez Gabriel (n), scriitor columbian - , Hauptmann Gerhart (-), scriitor german - Ge Nikolai Nikolaevici (-), artist - Geleyn Igor Vladimirovici (-), operator - Gerasimov Alexander Mihailovici (-), artist - Gerasimov Sergey Apollinarievich (-), actor, regizor - , , , , , , , , , , - , Herman Yuri Pavlovich (-), scriitor - , , Gershuni Grigory Viktorovich (-), fiziolog - Ginzburg Lidia Yakovlevna (-), critic literar - , Ginzburg Semyon Sergeevich (-), critic de film - Gintsburg Alexander Ilici (-), operator - , , , , , , , , Gish Lilian (-), actriță americană - de ani Gladkov Alexander Konstantinovich (-), scriitor - Glazunov Vladimir Fedorovich, coleg cu A N Moskvin la Școala Reală - Glazunova Alexandra Fedorovna, sora lui V F Glazunov - ani Glazunovs - Glinka Mihail Ivanovici (-), compozitor - Glushkov Victor Mihailovici (-), matematician - Gogol (numele real Gogol-Yanovsky) Nikolai Vasilievici (-), scriitor - , , , , , , , Goya Francisco José (-), pictor spaniol - Goleizovsky Kasyan Yaroslavovich (-), coregraf - Golitsyn, prinț - Gollerbach Erich Fedorovich (-), critic de artă, critic literar - , , , , Golovin Alexander Yakovlevich (-), artist - Golovnya Anatoly Dmitrievich (-), operator - , Goldberg Boris Abramovici, coleg cu A N Moskvin la Real School - Goldberg Ilya Abramovici (-), cameraman - Gordanov (în creditele de film: Gardanov) Vyacheslav Vyacheslavovich (-), operator - , , ,

regizor - , , Evgeny Ivanovich Kumankov (n), artist de film - Kurilov Serghei Ivanovici (-), actor - Kurihin Nikita Fedorovich (-), regizor - , Kustodiev Boris Mikhailovici (-), artist - Kutuzov Mihail Ivanovici (-), comandant - , Kuhovarenko Oleg Fedorovich (-), cameraman - , Paulus Kuchinskas, preot - Kuyal Guido (-), scenarist și critic ceh - de ani Kyun Albert Karlovich (-?), cameraman - Kyaksht Lidia Evgenievna (-), editor - Lazarev, instalator - Lang Fritz (nast, nume Friedrich) (-), regizor german - de ani Landau Lev Davydovich (-), fizician - ani Lebedev Vladimir Vasilevici (-), artist- Lebedev Nikolai Alekseevich (-), critic de film - , Lebedev Nikolai Ivanovici (-), regizor - Lebedeva Sarra Dmitrievna (-), sculptor - Lebeak Olga Yakovlevna (-), actriță - Levidov (numele real Levit) Mihail Yulievici (-), scriitor, critic - Evgeny Adolfovich Levinson (-), arhitect - , Levitan Isaak Ilici (-), artist - Levitansky Yuri Davydovich (-), poet - Levitsky Alexander Andreevich (-), operator - , , , , Leiboshits Nelli Yakovlevna (-?), arhitect- Leida Jay (-), critic de film american - Leites Alexander Mikhailovici (-), critic literar - Lepko Vladimir Alekseevici (-), actor - de ani Leonardo da Vinci (-) - pictor și om de știință italian Lermontov Mihail Yurievich (-), poet - , , Liberg Alexander Alexandrovich, profesor al școlii reale Tsarskoye Selo - Lozinsky Mihail Leonidovici (-), poet, traducător - London Jack (numele real Griffith John) (-), scriitor american - Fedor Lopukhov (-), coregraf, dansator - Lugovskaya Tatyana Aleksandrovna (-), artistă - Lugovskoy Vladimir Alexandrovici (-), poet - Lunacharsky Anatoly Vasilyevich (-), scriitor, critic, bufniță om de stat - Magarill Sofia Zinovievna (-), actriță - , , Magid Mikhail Solomonovich (numele și numele tatălui Moses Sholomovich) (-), cameraman - , Magidson Mark Pavlovich (-), operator - , , , , Makarova Tamara Fedorovna (-), actriță - , Machiavelli Nicolo di Bernardo (-), gânditor politic, scriitor italian - Malevici Kazimir Severinovici (-), artist - ani Gustav Mahler (-), compozitor austriac - Mal Louis (-), regizor francez - de ani Mamardashvili Merab (-), filosof - Mamin-Sibiryak (numele real Mamin) Dmitri Narkisovich (-), scriitor - Mandelstam Osip Emilievich (-), poet - , Edouard Manet (-), pictor francez - Manevich Bella (numele real de familie și numele Manevich-Kaplan Berta) Semyonovna (-), artist de film - , , , , , Thomas Mann (-), scriitor german - , , Maranjyan Heinrich Saakovich (-), operator - Marjanov Konstantin Alexandrovich (nume real și numele Mardzhanishvili Kote) (-), regizor - , Karl Marx (-), filozof german, om politic - , , Martinson Sergey Alexandrovich (-), actor - , Martov Joseph Klimentievich (-), cameraman - , , , , , , Martynov Leonid Nikolaevich (-), poet - Marshak Samuil Yakovlevich (-), poet - Matveev Alexander Terentyevich (-), sculptor - Matveeva Novella Nikolaevna, poet - Mate Rudolph (-), regizor, regizor francez, apoi american - Henri Matisse (-), pictor francez - Mayakovsky Vladimir Vladimirovici (-), poet - , , , , , Mgebrov Alexander Avelievici (-), actor - Medox Roman Mihailovici (-), aventurier, provocator - Meyerhold Vsevolod Emilievich (nume real Mayergold Karl Casimir Teodor) (-), director - , , , , , , , , , , , , , , Meinkin Semyon Lvovich (-), artist de film - , , , Meyrink (numele real Meyrink) Gustav (-) - scriitor austriac - , , , Méliès Georges (-), regizor francez - de ani Merezhkovsky Dmitry Sergeevich (-), scriitor- , , , , , , , Meskhiev Dmitry Davydovich (-), operator- , , , , , , , , , , , , - Michelangelo (numele real Buonarotti Michelangelo) (-), sculptor, pictor, poet italian - Milashevsky Vladimir Alekseevici (-), artist-

Pickford Mary (nume real și numele Smith Gladys) (-), actriță americană - Pimenov Yuri Ivanovich (-), artist - Pio Rene (-), pictor francez, critic de artă - Piotrovsky Adrian Ivanovici (-), critic de teatru, critic de film, traducător
- , , , , , , , , , , , , , , Nikolai Ivanovici Pirogov (-), medic chirurg - Max Planck (-), germanul Plastovici Arkovici -), artist - Platonov Sergey Fedorovich (-), istoric - Pogodin (n fam Stukalov) Nikolai Fedorovich (-), dramaturg - Poselsky Yakov Mykhailovych (-), regizor - Posypkin Pavel Semenovici (-), operator - Predovskii Alexander Fedorovich (-?), inginer, profesor de A N Predovsky Nikolay Fedorovich, inginer, inginer A N Prilezhaev Alexander Ivanovici (-), profesor la Institutul Superior de Fotografie și Fototehnică - Prishvin Mikhail Mikhailovici (-), scriitor - Provorov Fedor Fedorovich (-), operator - Prokofiev Sergey Sergeevich (-), compozitor - , , , , , Pronsky Konstantin Ivanovici (-), director al fabricii Sovkino din Leningrad în a doua jumătate a anilor - , Protazanov Yakov Alexandrovici (-), regizor - , Ptushko Alexander Lukich (-), regizor - Pudovkin Vsevolod Illarionovich, (-) regizor
- , , , , , , , , , , - , , , , , , Puni Ivan Albertovici (-), artist - Alexandru Sergheevici Pușkin (-), poet - , , , , , , , , , , , , Pyryev Ivan Alexandrovici (-), regizor - Rabinovici Isaac Moiseevici (-), artist - de ani Ravel Maurice (-), compozitor francez - , Serghei Ernestovici Radlov (-), regizor - de ani Ryzman Yuliy Yakovlevich (-), regizor- , Reich Zinaida Nikolaevna (-), actriță - Valentin Viktorovich Rakovsky (-), inginer de film - , , , , Rapoport Vladimir Abramovici (-), cameraman - , , , , Rappaport Herbert Moritzovich (-), regizor - Rastrelli Bartholomew (născut Bartolomeo Francesco) Bartholomewicz (-), arhitect - Raphael Santi (-), artist italian - Rakhlin Natan Grigorievich (-), dirijor - Rahmaninov Serghei Vasilievici (-), compozitor - Rachel - vezi PM Milman Rembrandt Harmenszoon van Rijn (-), pictor olandez - Renoir Auguste (-), pictor francez - Renier Henri Francois Joseph de (-), scriitor francez - Repin Ilya Efimovici (-), artist - , Respighi Ottorino (-), compozitor italian - Citește Thomas Main (-), scriitor englez - Rittau Günther (-), cameraman german - de ani Richter Svyatoslav Teofilovich (-), pianist - , Auguste Rodin (-), sculptor francez - Rodenbach Georges (-), scriitor belgian - Rozhdestvensky Vsevolod Alexandrovich (-), poet - Rozovsky Eduard Alexandrovich (n), operator - Rolland Romain (-), scriitor francez - , Romm Mihail Ilici (-), regizor - , Camera Abram Matveevici (-), director - Rossi Karl Ivanovici (-), arhitect - Rostotsky Stanislav Iosifovich (-), regizor - , Roshal Grigory Lvovich (-), regizor - , Rosher Charles (-), cameraman american - de ani Rubashkin Samuil Yakovlevich (-), operator - Rublev Andrey (c / -), artist - Rudnitsky Konstantin Lazarevich (-), critic de teatru - Rybakov Iosif Izrailevici (-), avocat - Sabinina Marina Dmitrievna (-), muzicolog - Sabinsky Cheslav Genrikhovici (-), regizor - Savvina Iya Sergeevna (-), actriță
- , , , - Savcenko Igor Andreevici (-), regizor - , Sadoul Georges (-), critic de film francez - , , Saltykov-Shchedrin (numele real Saltykov) Mihail Evgrafovich (-), scriitor - Samoilov (numele real Kaufman) David Samoilovici (-), poet - , , Sand Georges (nume real de familie și numele Dupin Aurora) (-), scriitor francez - Sapunov Nikolai Nikolaevich (-), artist - , Sartov Hendrik (-), cameraman american - de ani Saryan Martiros (-), artist armean - , , Cezanne Paul (-), pictor francez- Semyon - vezi Moskvin S N Semenov Nikolai Nikolaevici (-), chimist fizic - Semenova Lyudmila Nikolaevna (-),

actriță - , Semenova Marina Timofeevna, balerină - Cervantes Saavedra Miguel de (-), scriitor - Sergeev Mikhail Alekseevich (-), etnograf, scriitor - Sergeeva Galina Ermolaevna (-), actriță - Serge - vezi Aleksandrov-Serzh A S Serov Valentin Alexandrovici (-), artist - , , , Sibirskaya Nadia (numele real și numele Loeb Jeanne Marie Joseph) (-), actriță franceză - Sigaev Alexander Ivanovici (-), operator - Simbirtsev Vasily Ivanovich (-a doua jumătate a anilor), operator - Simonov Konstantin (nast, numele Kirill) Mihailovici (-), scriitor - , Mary Seaton (-), jurnalist britanic - Skorobogatov Konstantin Vasilyevich (-), actor - , - , Skryabin Alexander Nikolaevich (-), compozitor - , , Slavin Lev Isaevich (-), scriitor - Slavinsky Evgeny Iosifovich (-), operator - , , , Smirnov Dmitry, colegul lui A N Moskvin la Școala Reală și la Institutul de Ingineri de Căi Ferate - , , , , , , , Smoktunovsky (numele real Smoktunovich) Innokenty Mikhailovich (-), actor - Sobinov Leonid Vitalievich (-), cântăreț - Sobolevsky Petr Stanislavovich (-), actor - , , , , , , , Sokolsky Lev Evgenievich (-), cameraman - , Sollertinsky Ivan Ivanovici (-), muzicolog, critic de teatru - Solovieva (numele real Bazilevskaya) Inna Natanovna, critic de teatru, critic de film - Somov Andrei Ivanovici (-), critic de artă - , Somov Konstantin Andreevich (-), artist - , , Sreznevsky Vyacheslav Izmailovich (-), profesor al Institutului Superior de Fotografie și Fototehnică - Stalin Iosif Vissarionovici (-) - , , , , , , , , , , - Stanislavsky (numele real Alekseev) Konstantin Sergeevich (-), regizor - Steichen (numele real Steichen) Edward (-), fotograf german, apoi american - Sterne Lawrence (-), scriitor englez - ani Stravinski Igor Fedorovich (-), compozitor - Streblov Ivan Bogdanovich (-), artist - Strizhenov Oleg Alexandrovici (n), actor - Strugovshchikov Alexander Nikolaevich (-), poet, traducător - Stupen Alexander Moiseevich (-), muzicolog - Suvorov Nikolai Georgievich (-), artist de film - Sudeikin Sergey Yurievich (-), artist - Sudovsky Dmitry Arkadievich (-), profesor al școlii reale Tsarskoye Selo - Surikov Vasily Ivanovici (-), artist - Suris Boris Davydovich (-), critic de artă - Suhinov Ivan Ivanovici (-), ofițer decembrist - Sysoev Alexey Georgievich (-sfârșitul anilor -începutul anilor), operator - Taihan (numele copiilor Eliana Saymulovna Pavlova), o școală din Altai care a jucat în Odnaya - Tarkovski Andrei Arsenievici (-), regizor - de ani Tarle Evgeny Viktorovich (-), istoric - Tarhanov (numele real Moskvin) Mihail Mihailovici (-), actor - - , , , Tassar Octave (-), pictor francez - Tatlin Vladimir Evgrafovich (-), artist - Mătușa Shura, pictorița magazinului de structuri decorative Lenfilm - Timoshenko Semen Alekseevich (-), regizor - , , , , , , Tintoretto (nume real și numele Robusti Jacopo) (-), artist italian - Tisse Eduard Kazimirovich (-), operator - , , , , , , - , - , , , , , , , Tihomirov Ilya Alexandrovici (-?), cameraman - Tihonov Nikolai Semenovici (-), poet - , , , Toland Gregg (-), operator american - , , Tolstoi Lev Nikolaevici (-), scriitor - , Thoreau Henry David (-), scriitor american - Torkhovskaya Zinaida Ivanovna (-), actriță - de ani Tothero Roland (-), cameraman american - de ani Trainin Ilya Pavlovich (-), președinte al Glavrepertkom, membru al consiliului de administrație al "Sovki-no" în - - Trauberg Leonid Zakharovich (-), regizor - , , - , , , , , , , , , , , , , , , - , - , Elsa Triolet (-), scriitoare franceză - Troyon Constant (-), pictor francez - Turgheniev Ivan Sergheevici (-), scriitor - Turovskaya Maya

Iosifovna, critic de film, critic de teatru, scenarist - Tkhorzhevsky Ivan Ivanovici (-), istoric, traducător - Tynyanov Yuri Nikolaevich (-), critic literar, scriitor - , - , , , , , , , , , , , , , , , , , , Tyutchev Fedor Ivanovici (-), poet - Wyler William (-), regizor american - Wilde Oscar (-), scriitor englez - , , , de ani Uzhviy Natalya Mikhailovna (-), actriță ucraineană - , Whistler James (-), artist american - Uygun (nume real de familie și nume Atakuziev Rakhmatulla) (-), poet uzbec - Ulanova Galina Sergeevna (-), balerină - Ulyanov Nikolai Pavlovich (-), artist- , Unamuno, Miguel de (-), scriitor spaniol - Walker Joseph (-), cameraman american - Wang Howe James (-), cameraman american - Sergey Pavlovich Urusevsky (-), cameraman - , , , , , , , , Utesov (născut Weisbein) Leonid Osipovich (-), actor de scenă și film, cântăreț - Alexey Aleksandrovich Utkin (-), artist de film - Nikolai Nikolayevich Ushakov (-), cameraman - Nikolai Nikolayevich Ushakov (-), poet - Uşinski Konstantin Dmitrievici (-), profesor - Ushinsky, profesor al A N Moskvina la Școala Reală Tsarskoye Selo - Orson Welles (-), regizor american - , , , Favorsky Vladimir Andreevici (-), artist - Fadeev Alexander Alexandrovich (-), scriitor - Faerman Grigory Pavlovich (-?), chimist- Faintzimmer Alexander Mikhailovici (-), regizor - , , , Falk Robert Rafailovich (-), artist - Vyacheslav Ksaverevich Fastovich (-), cameraman - , - Fedin Konstantin Alexandrovici (-), scriitor - Fedorova Ekaterina, prima soție a lui A N Moskvin - de ani Fader (numele real Frederiks) Jacques (-), regizor francez - Feldman Dmitry Moiseevich (-), operator - Fernandez Emilio (-), regizor mexican - , Figueroa Gabriel (-), operator mexican - , Filatov Georgy Nikolaevich (-), operator - , , , Filonov Pavel Nikolaevici (-), artist - ani Firsova (căsătorită cu Belyaeva) Lydia, setter de culoare - Flaubert Gustave (-), scriitor francez - Florensky Pavel Alexandrovich (-), filosof - Fogelman Julius Moiseevich (-), cameraman - Fokin Mikhail Mikhailovici (-), dansator, coregraf - Fomin Igor Ivanovici (-), arhitect - , Fomin Sergey Nikolaevich (-), cameraman de știri - Forain Jean Louis (-), pictor francez - Forestier Louis (-), cameraman - Forsh Olga Dmitrievna (-), scriitoare - Freilikh Semyon Izrailevich (-), critic de film, scenarist - Freindlich Bruno Arturovici (-), actor - Friedrich, Friedrich Eduardovich - vezi Krimmer F E Freund Karl (-), operator german, apoi american - , , Frolov Ivan Sergeevich (-), operator - , , , Fromentin Eugene (-), pictor francez, scriitor, istoric de artă - , Fraz Ilya Abramovici (-), regizor - Faxuri, porecla comună a lui G M Kozintsev și L Z Trauberg în anii - , , - , , , , Khanyutin Yuri Mironovich (-), critic de film, scenarist - Kharitonov Semyon, tatăl lui Moskvina V S - Kheifits Iosif Efimovici (-), regizor - , , , , , , - , , Khersonsky Khrisanf Nikolaevich (-), critic de film - Hill David Octavian (-), fotograf - Hlebnikov Velimir (acum, nume și tată Victor Vladimirovici) (-), poet - , , Hmelnițki Joseph Veniaminovici (-), organizator al producției de film - Khodasevich Valentina Mikhailovna (-), artist - Khohlov Konstantin Pavlovich (-), actor, regizor - Hrușciov Nikita Sergeevich (-), politician sovietic - Tsvetaeva Marina Ivanovna (-), poetă - , , Cehanovski Mihail Mihailovici (-), regizor, artist - Chaadaev Petr Yakovlevich (-), filozof, publicist - Ceaikovski Boris Vitalievich (-), regizor - , Chaplin Charles Spencer (-), regizor american, scenarist, actor, compozitor - , , , , Chen Sylvia (nast, nume Silan) (-), balerină - Chervyakov Evgeny Veniaminovici (-), regizor - , , Cherkasov Nikolai Konstantinovich (-), actor - , , , , , , ,

Indexul filmelor Abrevieri: w e - eliberarea ecranului, doc - documentar, k/m - scurt, fără probleme unu - nu eliberat pe ecran, nu

cap - nefinalizat, oh - operator, r - director Aventuriera Bianca (numele real Under cover of shadow) , SUA, n L Gagne, D McKenzie - amiralul Nakhimov , n V Pudovkin, pr A Golovnya, T Lobova - adresa lui Lenin , n V Petrov, pr V Gordanov - Actriţă , n L Trauberg, pr A Moskvin - - , , , Alexandru Nevski , n S Eisenstein, D Vasiliev, pr E Tisse - , Alexander Popov (nu manager) , n S Timoshenko, L Trauberg, pr A Moskvin - , Alexandru Popov , n Grappaport, V Eisymont, pr A Nazarov, E Shapiro - Aerograd , aproximativ A Dovzhenko, despre M Gindin, N Smirnov, E Tisse - Balzac în Rusia (nu șef) , n F Ermler, pr V Gordanov - Banda tatălui Knysh , b , o A Razumny - Fugar , n v Petrov, despre V Gordanov - Bezhin Lug (nu cap) , n S Eisenstein, pr E Tisse - , Alee murdară , n G V Pabst, pr R Lach, K Ertel, G Seber - Belinsky , v e , n G Kozintsev, pr A Moskvin, M Magidson, S Ivanov - , , Zestre , n Ya Protozanov, pr M Magidson - Bohdan Hmelnițki , n I Savcenko, pr Yu Ekelchik - , Viață mare serii , c e , n L Lukov, pr M Kirillov - , Inimă mare (nu cap) , n G Kozintsev, pr A Moskvin - Frate , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - , - , , , Frații Komarov , n A Vekhotko, pr V Chumak - Cuirasatul Potemkin , n S Eisenstein, pr E Tisse - , , , , , , , , , , , , , , , Furtuna - vezi: Oameni obișnuiți Golful morții , n A Camera, cam E Slavinsky - , Marele războinic albanez Skanderbeg , n S Yutkevici, pr E Andrikanis - Mare cetățean serii , , n F Ermler, pr A Koltsatiy - Mare doctor (nu cap) , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - Mare fractură , n F Ermler, pr A Koltsatiy - Primăvara pe strada Zarechnaya , n F Mironer, M Khutsiev, pr R Vasilevsky, P Todorovsky - Viva, Maria! Franta-Italia b L Mall, aproximativ A Deke - Întoarcerea lui Vasily Bortnikov , n V Pudovkin, pr S Urusevsky - , Întoarcerea lui Maxim , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - , , , - , , Revenirea lui Nathan Becker , n R Milman, B Shpis, pr E Mikhailov - Timp câștigat STATELE UNITE ALE AMERICII , n H S Buke, oh J Ruttenberg - Tejghea , n F Ermler, S Yutkevich, pr A Gintsburg, Zh Martov, V Rapoport - , , Partea Vyborg , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin, G Filatov - - , , Gail, Moscova! , n W Schmidthof, pr A Moskvin, P Posypkin - Cătun , n G Kozintsev, pr Y Grycius - - , , Armonic , n I Savcenko, pr Y Fogelman, E Schneider - Gobsek , n K Eggert, pr L Forestier - Gopak (scurtmetraj) , n M Cehanovski, pr A Moskvin - Cetateanul Kane , n O Wells, o GToland - , Frontieră , n M Dubson, pr V Rapoport - Trăiască Vila! SUA, , p J Conway, pr J Wang Howe, C Clark - Trăiască Mexic! (nu manager) , n S Eisenstein, pr E Tisse - Doamnă cu un câine , n I Kheifits, pr A Moskvin, D Meskhiev - , , - , - Două mașini blindate , n S Timoshenko, cca L Patlis, A Gintsburg - Doisprezece bărbați supărați STATELE UNITE ALE AMERICII , n S Lumet, pr B Kaufman - Palat și cetate , n A Ivanovsky, pr I Frolov, V Glass - , O fată dintr-un râu îndepărtat , n E Cerviakov, pr S Belyaev - Noua ianuarie , n V Viskovsky, pr A Dalmatov, A Moskvin - , - , , , , , , Decembriștii , n A Ivanovsky, pr I Frolov - , Membru al Mării Baltice , n A Zarhi, I Kheifits, pr M Kaplan - Exploatarea cretei (doc , scurtmetraj) , p B Shpis, aproximativ A Moskvin - Casa în care locuiesc , n L Kulidzhanov, J Segel, pr V Shumsky - Casă în zăpadă , n F Ermler, pr E Mikhailov - , Don Quijote , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin, A Dudko (natural) - , , , - , - , Viața începe de mâine , n M Harry, pr N Efremov - Jukovski , n V Pudovkin, D Vasiliev, pr A Golovnya, T Lobova - Conspirația celor condamnați , n M Kalatozov, pr M Magidson - Zvenigora , n A Dovzhenko, despre B Zavelev - Pământ , n A Dovzhenko, despre D Demutsky - Pământul tremură Italia , n L Visconti, cca G R Aldo - Munții de aur , n S Yutkevici, pr Zh Martov - Rezervă de aur , n

V Gardin, pr E Tisse - Cenusareasa , n N Kosheverova, M Shapiro, pr E Shapiro - , Ivan , n A Dovzhenko, despre D Demutsky, Y Ekelchik, M Glider - Ivan groznyj serie ; ser , v e ; ser (nu cap) , b S Eisenstein, pr A Moskvin (pavilion), E Tisse (natura) - , , , , , , - , - , , , , , , - Inginerul Gough (nu este lansat pe ecran) R R Milman, B Shpis, pr E Mikhailov - Cabinetul Dr Caligari Germania , n R Vin, cca V Hameister - Cabiria Italia , n D Pastrone, pr S de Chaumont, E Bava, K Franzeri și alții - Cavalerul Stelei de Aur , n Yu Raizman, pr S Urusevsky - , Cain și Artem , n P Petrov-Bytov, pr N Ushakov, M Kaplan - Cum s-a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nikiforovici , n A Kustov, A Mazur, pr S Urusevsky - Floare de piatră , n A Ptushko, despre F Provorov - RSS Karelian-finlandeză (doc) , n A Ivanov, pr V Chulkov, A Ksenofontov, V Gordanov, V Maksimovici - Karl Marx (nu cap) , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - - , , , Katerina Izmailova , n Ch Sabinsky, pr N Aptekman - Muncă grea , n Yu Raizman, pr L Kosmatoe - Katka este o rană de hârtie , n F Ermler, pr E Mikhailov - , , Jurământ , n M Chiaureli, pr L Kosmatov - , Grefierul colegiului , n I Moskvin, Iu Zhelyabuzhsky, pr Y Zhelyabuzhsky, E Alekseev - , Sfârșitul Sankt Petersburgului , n V Pudovkin, pr A Golovnya - , , , Regele Lear , n G Kozintsev, pr Y Grycius - , , Frumosul Serge Franţa , n K Chabrol, pr A Decay, J Rabier - Krenkebil Franta-Bepguia , n J Fader, pr L A Burel, M Forster - , Ţărani b F Ermler, pr A Gintsburg - , , Cazacii Kuban , n I Pyryev, pr V Pavlov - Curtezană pe tron (numele real Theodora) , Italia, n L Carlucci - Lenin în , n M Romm, pr B Volchek - Helen și strugurii , n A Kudryavtseva, pr P Posypkin, M Rotinov- Piloți , n Yu Raizman, pr L Kosmatoe - Macaralele Zboară , n M Kalatozov, pr S Urusevsky - , Raza morții , n L Kuleshov, pr A Levitsky - , Mascaradă , n S Gerasimov, pr V Gordanov - Mamă , n V Pudovkin, pr A Golovnya - , , , , Mecanica creierului , n V Pudovkin, A Golovnya - , Minaretul morții , n V Viskovsky, pr F Verigo-Darovsky, S Belyaev - , , , Minin și Pozharsky , n V Pudovkin, pr A Golovnya - Domnul Smith se duce la Washington , n F Capra, pr J Walker - Mihai Germania, , r K T Dreyer, pr K Freund, R Mate - Michurin , n A Dovzhenko, despre L Kosmatoe, Yu Kun - Domnule X , n Yu Khmelnitsky, despre V Burykin - Urși împotriva lui Yudenich (scurtătură) , n G Koeiintsev, L Trauberg, pr F Verigo-Darovsky, I Frolov - , Fiul meu , n E Cerviakov, pr S Belyaev - Un marinar din Aurora - vezi: Roata Ferris Moscova în octombrie , n B Barnet, despre B Francisson, K Kuenetsov, Y Tolchan - Mussorgsky , n G Roshal, despre M Magid, L Sokolsky - Suntem din Kronstadt , n E Dzigan, despre N Naumov-Gard - Spre viață b N Lebedev, pr V Levitin - Zori peste Neman , n A Feinzimmer, pr A Moskvin - , , , Namus , n A Bek-Nazarov, pr S Zabozlaev - gaz Napoleon , n S Timoshenko, cca S Belyaev - , , Fetele noastre (almanah de film, care nu este lansat pe ecran) I-a nuvelă: Tonya, n A Camera, cam L Shaggy; A -a nuvelă - vezi O noapte Liniște cerească , n S Timoshenko, cca A Sigaev - Scrisoare netrimisă , n M Kalatozov, pr S Urusevsky - , Intoleranță STATELE UNITE ALE AMERICII , n DW Griffith, pr G W Bitzer - N+N+N , n W Schmidthof, pr N Efimov - , Noul Babilon , n G Koeiintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - , , , , , , - , Nopțile de Cabiria Franta-Italia , n F Fellini, pr A Tonto, O Martelli - Gadfly , n A Feinzimmer, pr A Moskvin - , - , , , O oră cu Kozintsev (TV, doc) , n A Stefanovici, pr GKonovalov - Unu , n G Koeiintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - - , , , , , , O noapte (scurtmetraj) A doua novelă a filmului Almanahul Fetele noastre (neemis pe ecran) , n G Kozintsev, pr A Moskvin - Octombrie , n S Eisenstein, G Alexandrov, pr E Tisse - , , , Toamna (scurtmetraj) , n F Ermler, I Menaker, pr V

Gordanov, M Magid - Atenţie, bunico! , n N Kosheverova, pr S Ivanov - Călăi , b A Panteleev, pr N Kozlovsky, A Kyun - Pensiunea Mimosa Franţa b J Fader, pr R Hubert - parizian STATELE UNITE ALE AMERICII , n Ch Chaplin, pr R Totero - , Cizmar parizian , n F Ermler, pr E Mikhailov, G Bushtuev - Primul fluier - titlul de lucru al filmului Towards Life Primul eșalon , n M Kalatozov, pr Y Ekelchik, S Urusevsky - Doamna de vârf , n Y Protazanov, pr E Slavinsky - , Doamna de vârf , n R Tihomirov, pr E Shapiro - Pirogov , n G Kozintsev, pr A Moskvin, A Nazarov, N Shifrin - - , , O persoană rea bună , n I Kheifits, pr Gmaranjyan - În lege , n L Kuleshov, pr K Kuznetsov - Victorie , n V Pudovkin, M Doller, pr A Golovnya - Prietenele , n L Arnshtam, pr V Rapoport, A Shafran - , Prietenele, în față (scurtmetraj) , n V Eisymont, pr V Rapoport, S Ivanov - Polikushka , n A Sanin, pr Y Zhelyabuzhsky - Zbor în dungi , n V Fetin, pr D Meskhiev - Imaginea lui Dorian Grey , n V Meyerhold, pr A Levitsky - , Ultimul inch , n T Vulfovici, N Kurichin, pr S Rubashkin - , Ultima persoană Germania , n F V Murnau, pr K Freund - , Descendent al lui Genghis Khan , n V Pudovkin, pr A Golovnya - Conferința de la Potsdam (doc , nepublicat pe ecran) , n S Gerasimov - Aventurile lui Oktyabrina (scurtmetraj) b G Kozintsev, L Trauberg, pr F Verigo-Darovsky, I Frolov - , , Mail (desen animat, scurtmetraj) b M Cehanovski, pr K Kirillov - Poet și rege , n V Gardin, pr S Belyaev (natura), N Aptekman (pavilioane) - , , , , , , Prometeu , n I Kavaleridze, pr N Topchiy - Caz simplu , n V Pudovkin, pr G Bobrov, G Kabalov - Oameni simpli , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin, A Nazarov - , , , , , - , , , , Profesorul Mamlock , n Grappaport, A Minkin, pr G Filatov - Călătorie în URSS (nu cap) , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - - Gogoasa , n M Romm, pr B Volchek - Cinci zile (experimental, scurtmetraj) , n I Shapiro, pr A Ksenofontov - Reflecții , n T Rodionova, pr O Kuhovarenko - Povești despre Lenin , n S Yutkevici, pr A Moskvin, E Andrikanis, V Fastovich, A Akhmetova - , Rio Escondido Mexic , n E Fernandez, pr G Figueroa - S V D , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - , , , , , , - , - , , , , , , , , , , , Lumină în Koordi , n Grappaport, pr S V Ivanov - Șapte curajoși , n S Gerasimov, pr E Velichko - Familia Oppenheim , n G Roshal, despre L Kosmatoe - Inimi și dolari , n N Petrov, pr N Kozlovsky - Surori , n G Roshal, despre L Kosmatoe - Om puternic , n V Meyerhold, pr S Bendersky - Povestea preotului și a lucrătoarei sale Balda (desen animat, neemis pe ecran) b M Cehanovski - Crin spart - vezi: Lăstari sparți Evadări rupte STATELE UNITE ALE AMERICII , n DW Griffith, pr G W Bitzer - , , Băieți de zăpadă , n B Shpis, aproximativ I Tikhomirov - Soldati , n A Ivanov, pr V Fastovich - Vechi și nou , n S Eisenstein, GALexandrov, pr E Tisse, V Popov - Grevă , n S Eisenstein, pr E Tisse - , , , , , , , Stepan Khalturin , n A Ivanovsky, pr I Frolov, F Verigo-Darovsky - Pasiunea Ioanei d'Arc Franţa , n K T Dreyer, pr R Mate - Tânăr strict , n A Camera, cam Yu Ekelchik - Soarta omului , n S Bondarchuk, pr V Monahov - Fiul țării , n E Ioganson, pr A Gintsburg, G Filatov - zile (Procesul părții industriale) {doc) , n Ya Poselsky - Transport de incendiu b A Ivanov, pr A Gintsburg - Trei muschetari STATELE UNITE ALE AMERICII , n A Duon, despre P Marley - Turbina nr , p S Timoshenko, cca S Belyaev, A Moskvin - , , La pilori , n A Bek-Nazarov, pr S Zabozlaev - Fritz Bauer , n V Petrov, pr V Gordanov - Chapaev , n G și S Vasiliev, pr A Sigaev, A Ksenofontov - , Bărbat din închisoare , n S Bartenev, pr E Shapiro-Bărbat cu o armă , R S Yutkevich, pr J Martov - Roata Ferris , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - - , , , , , , , , , , , , , , , , , Familie extraterestră , n M Schweitzer, pr V Fastovich - Jacheta

altcuiva (nu în engleză pe ecran) , n B Shpis, aproximativ A Moskvin - , - Mutați Consiliul! (doc) , n D Vertov, pr I Belyakov - O șesime din lume (doc) , n D Vertov, pr I Belyakov, S Bendersky, M Kaufman și alții - Pardesiu , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - , , , - , , - , , , , , , , , , , , , , , , , , Circ , n G Alexandrov, pr V Nielsen, B Petrov - Shchors , n A Dovzhenko, despre Yu Ekelchik - Eliso , n N Shengelaya, despre V Kereselidze - Acesta este Leningrad (nu managerul) , n L Arnshtam, G Kozintsev, G Rappaport; O A Moskvin, V Rapoport- Tinerețea lui Maxim , n G Kozintsev, L Trauberg, pr A Moskvin - , - , , - , , , , , , , , Tânărul Fritz (scurtmetraj, nu pe ecran) , n G Kozintsev, pr A Moskvin - Iahturi în mare , n M Egorov, pr Sokolnikov - DUPA CUVINTA SI ADULTA Cu mulți ani în urmă, la Lenfilm, Dmitri Georgievich Ivaneev mi-a făcut cunoștință cu inginerul de film Butovsky, care "cunoaște și înțelege cinematograful ca un adevărat critic de film" În curând, Yakov Leonidovich a sosit într-o călătorie de afaceri la White Stolby și o conversație cu el în casa personalului de inginerie și tehnic al Gosfilmofond, unde am locuit noi, "oamenii de știință" (Victor Demin și Irina Yanushevskaya au luat-o cu mine pe Yasha) proiectează o persoană care nu este doar "știe și înțelege", dar iubește tremurător cinematograful În același timp, avea un avantaj clar față de noi, oamenii VGIK: cunoștea nu doar tehnologia filmului, ci și posibilitățile și potențialitățile ei artistice și iubea mai ales priceperea cameramanilor care transformau aceste posibilități și potențialități în realitatea filmelor Yakov Leonidovici nu a crezut imediat că ar putea fi critic de film Avea sentimentul că studiile cinematografice sunt o știință sacră și el, după ce a absolvit Institutul de Ingineri de Film din Leningrad, nu va putea să se ocupe de aceasta cu competența cuvenită Între timp, el a combinat fericit cunoștințele și pedanteria extraordinară, cu adevărat științifică, care este adesea atât de lipsită de oamenii liberi critici Compania Belostolbovskaya și Leonid Konstantinovich Kozlov, care s-au alăturat acesteia, au apreciat imediat talentele și cunoștințele lui Butovsky, i-au susținut puternic dorința de a studia filmul Spre bucuria noastră, a început să fie publicat în revista "Tehnologia cinematografiei și a televiziunii" Și deși această revistă nu a fost în prim-planul atenției cititorului, eseurile geniale ale lui Yakov Leonidovici au scos la suprafață ceea ce "marile" reviste - "Arta cinematografiei", "Ecranul sovietic" - pur și simplu nu au văzut A scris despre metodele vizuale și sonore ale narațiunii cinematografice, despre filme ca lucrări de creativitate colectivă, fără a separa aspectele așa-zise "creative" și așa-zise "tehnice" ale cinematografiei Am început să simt mai bine inseparabilitatea lor în exemplele lui Am început să înțeleg că, pentru Andrey Nikolaevich Moskvin, sensitometria nu a fost "lutul aspru", nici un meșteșug care împovărea creativitatea - a fost datorită stăpânirii virtuoase a caracteristicilor sensibile la lumină ale filmului, cea mai bună înțelegere a gamei de lumină a dispozitive sau rapoartele emulsiei și deschiderea lentilei, acea perspectivă a devenit posibilă, de la care începe cu adevărat capodopera cinematografică Când a început munca lui Iakov Leonidovici cu Valentina Georgievna Kozintseva asupra moștenirii lui Grigori Mihailovici, ne-a devenit clar că o altă misiune de critică de film i-a revenit: să fie atât critic textual, cât și istoric com, și un comentator al lucrărilor unui regizor și teoretician remarcabil Butovsky a lucrat sincer în acest domeniu de mai bine de treizeci de ani Dar nici el, nici noi, prietenii și colegii săi, nu am uitat că această misiune nu s-a anulat, ci mai degrabă a subliniat necesitatea și inevitabilitatea sarcinii pe care și-a propus-o: să

dezvăluie originalitatea estetică a "Școlii de aparate foto Leningrad" Primul pas a fost făcut de un eseu monografic care a însoțit publicarea Însemnărilor lui Vyacheslav Gordanov ale unui cinematograf ( ) Cu cartea despre Moskvin, Yakov Leonidovich a făcut un adevărat progres în rezolvarea acestei probleme, care este atât de importantă atât din punct de vedere istoric, cât și metodologic Știu cât de mult se muncește în fiecare dintre capitolele sale, știu cum autorul s-a forțat să scrie, de teamă să cadă în retorică, în "stilul ușor" la modă de a scrie despre cinema Și există o oarecare dificultăți în a scrie aici - în primul rând, responsabilitatea lui Yakov Leonidovich înaintea cuvântului, care cade pe hârtie Se plătește mai mult decât minuțiozitatea muncii lui Adresată unei "game largi" de cititori inteligenți, cartea este interesantă și pentru profesioniști Operatorii înșiși nu ne răsfață adesea cu mărturisiri despre descoperiri, secrete, modele ale muncii lor În general, analiza abilităților camerei este o problemă nu numai pentru studiile cinematografice interne, ci și străine Autorul monografiei despre Moskvin (lista celorlalte publicații ale sale, după cum poate vedea cititorul, este extinsă și poate servi drept sursă sau "busolă" pentru alți cercetători) încearcă de mulți ani să umple acest gol în teorie și istoria cinematografiei, studiind și analizând cu atenție arta cameramanilor: darul lor individual, talentul lor pentru co-creare și implicarea lor într-o anumită școală de cinema - în acest caz, "Școala din Sankt Petersburg", la care Iakov Leonidovici Butovski însuși aparține de drept Nahum Kleiman Bibliografia lui Ya L Butovsky despre arta camerei Abrevieri: Kadr - ziarul studioului de film "Lenfilm"; KZ - jurnalul "Kinovedcheskie zapiski; TKT - revista "Tehnologia cinematografiei și a televiziunii" Despre filmarea de filme de format mare / Conversație cu un cameraman E V Shapiro // TKT Nr S - Maranjyan G S Obiectiv cu zoom în cinematograf cu ecran lat (din experiența unui director de imagine) // TKT Nr S - Inregistrat de Ya L Butovsky Operatorul filmului "Salut, Maria!" / Convorbire cu cameramanul G S Maranjyan I / TKT Nr S - Soluție vizuală și tehnică de filmare pentru filmul "Pasare albă cu semn negru" / Conversație cu regizorul Yu G Ilyenko și cameramanul V A Kalyuta // TKT Nr S - Meskhiev D D , Shchedrinskiy M M Aspecte artistice și tehnice ale schemei de culori a filmului "Drama din viața veche" // TKT Nr S - Inregistrat de Ya L Butovsky De la fotografia romantică la cinematografia poetică // Cinematograf Vyacheslav Gorda-nov L : Art, S - Butovsky Ya P , Shapiro E V Tradiții vii: Despre problema soluțiilor vizuale pentru filme // Kadr apr Pe cale de discuție Despre filmările filmului "Racers" / Convorbire cu cameramanul V A Vasiliev // TKT nr pp - O carte despre arta și tehnologia iluminatului camerei // TKT Nr S - Rec pe carte: Kosmatoe L V Lumină în interior M : Art, Progresul tehnic în cinematografie și expresivitatea imaginii filmului / Convorbire cu cameramanul E V Shapiro I TKT Ns , p - Câteva probleme în studiul artei camerei // Probleme metodologice ale istoriei artei moderne Problema L : LGITMiK, S - Film TV din punctul de vedere al unui operator de studio TV / Conversație cu un cameraman de film și TV B A Ananiev // TKT Nr S - Cum a fost filmat filmul "Premiya" / Conversație cu cameramanul V G Chumak // TKT Nr S - Cinematograful este o meserie minunată / Conversație cu cameramanul american Freddie Young//TKT Nr S - Margiev D N Despre unele condiții pentru filmarea filmelor la munte // TKT nr C Înregistrat de Ya L Butovski Filmarea filmelor la munte / Conversație cu cameramanul E A Rozovsky // TKT Nr S - "Noua tehnologie ne ajută să rezolvăm probleme creative complexe" / Conversație cu cameramanul A Mockus // TKT Nr S - Shapiro E V Despre

camera de filmat // Kadr mai Înregistrat de Ya L Butovsky Drumul lui: Până la de ani de la E S Mikhailov I Kadr nov Titlul este dat de redactor L V Kosmatov // TKT Nr P Necrolog L V Kosmatoe // biografii operator Problema M : Art, S - Vladimir Chumak Fii tu însuți / O conversație cu un cameraman VG Chumak și comentarii despre asta și arta cinematografului Nr S - Fiabilitate, convenționalitate și tehnică / Conversație cu cameramanul D A Dolinin // TKT Nr S - Filme și procese atipice în cinematografia artistică / Conversație cu cameramanul A I Antipenko și inginerul M M Shchedrinsky // TKT nr pp - Butovsky Ya L , Meskhiev D D Tendințe în dezvoltarea artei camerei și a tehnologiei filmului // TKT Nr S - Shapiro E V "Boyarynya Morozova" și Măiestria imaginii: cultura vizuală a cinematografiei, studii și critici cinematografice // Kadr dec Înregistrat de Ya L Butovsky Soluție vizuală și tehnică de filmare pentru filmul "Vânătoarea sălbatică a regelui Stakh" / Conversație cu cameramanul T D Loginova // TKT Nr S - Shapiro E V Sub supravegherea lui Moskvin // Kadr martie Înregistrat de Ya L Butovsky Despre filmările filmului "Fiul tău, pământul" / Convorbire cu cameramanul L Akhvlediani // TKT nr pp - "Odată cu dezvoltarea mijloacelor tehnice, posibilitățile creative ale operatorilor vor crește " / Conversație cu cameramanul V M Shumsky//TKT Nr S - Despre filmarea filmului de televiziune "American Tragedy" / Conversație cu cameramanul A Mockus // TKT Nr S - Premiul Cameraman al XV-lea Festival de Film All-Union / Conversație cu cameramanul K I Ryzhov // TKT Nr S - ["Este interesant pentru mine că fiecare film nu seamănă cu precedentul"] / Conversație cu cameramanul A Iho // TKT N S - Titlul a fost omis din jurnal Cinematograful Radoslav Spasov vorbește despre munca sa la ITKT Nr pp - Aici notă și traducere de Ya L Butovsky Lucrul cu camera în filmele din (Rezultatele celui de-al XVI-lea Festival de Film All-Union) / Conversație cu membrii juriului - cameramanii S Kh Israyelyan și O K Artseulov // TKT Nr S - Ilyin V V Lucru cu camera în filmul "Torpedo Bombers" // TKT Nr S - Înregistrat de Ya L Butovsky Cinema "vorbește" cu imaginea / Convorbire cu cameramanul F Uldrich I TKT Nr S - Soare notă și traducere de Ya L Butovsky Storaro V Vorbim limba cinematografiei // TKT Nr S - Materialul a fost pregătit de Ya L Butovsky și E Yu Ermakova Ya L Butovsky a discutat cu V Storaro Două cărți despre abilitățile camerei // TKT Nr S - Soare nota si rec pe cartea: Black M Features of cameramanship Kiev: Mystetstvo, Lucrăm pentru spectator / Conversație cu cameramanul S V Astakhov // TKT Nr S - Sarcina cinematografiei este să spună adevărul despre viață / Conversație cu cameramanul V V Ilyin // TKT nr pp - Butovsky Ya L , Nikolenko G V Camera "Oscars" în "anul marilor planuri" // TKT Nr S - Andrei Nikolaevici Moskvin vorbește și scrie / Vst Artă și publicarea lui Ya L Butovsky // Filme, sorti, voci L : Art, S - Butovsky Ya L , Nikolenko G V Operatorii se răsplătesc // TKT nr pp - Din două puncte de vedere / Conversație cu regizorul și cameramanul D A Dolinin // TKT nr pp - Să păstrăm comorile naționale // TKT Nr S - "Am avut norocul să lucrez cu Serghei Parajanov " / Conversație cu cameramanul A Yavuryan //TKT Nr S - Încă o dată din două puncte de vedere / Convorbire cu regizorul și cameramanul de film A Iho // TKT Nr S - ; Nr S - Profesionalism și "simț al genului" // TKT Nr S - Despre premiile operatorilor americani pentru "Compunem cadrul" - o carte pentru cititorii "Tehnici de cinema și televiziune" // TKT Na S , Rev pe carte: Medynsky S E Compunem cadrul M : Art, "De fiecare dată vreau să merg puțin mai departe " / Conversație cu cameramanul D V Mass // TKT Nr S - Aniversarea bătrânului fără vârstă // TKT Nr S - La cea de-a -a aniversare a cameramanului E V Shapiro Cum să devii

cameramani / Conversație cu cameramanul E V Utkin // TKT Nr S - "Pardesiu" // KZ Nr S - Versiunea de jurnal a unui capitol din carte Andrey Moskvin, director de imagine "Sunt îndrăgostit de profesia mea!" / Convorbire cu cameramanul SV Astakhov și TKT Nr S - Ultimii ani // KZ Nr S - Versiunea de jurnal a unui capitol din carte Andrey Moskvin, director de imagine Andrey Nikolaevich Moskvin: Biofilm-bibliografie // KZ Nr S - Cu Eisenstein pe "Ivan cel Groaznic" // KZ Nr S - Versiunea de jurnal a unui capitol din carte Andrey Moskvin, director de imagine Corespondenta A N Moskvin și S M Eisenstein / Vst notează, publică și acceptă Ya L Butovsky // KZ Nr S - Imagine cinematografică - este ușor? // TKT N S - Rec pe carte: Dolinin D A Imagine de film pentru "maniști" (pe baza experienței regizorului-producătorului și directorului de fotografie de lungmetraje) Sankt Petersburg: SPIKIT, "O încercare de a înțelege esența muncii cu camera " Și KZ Nr p - Despre art A N Moskvin și E S Mikhailov "Rolul cameramanului în crearea filmului" (Poetica cinematografiei L ,) A mai publicat: Poetica cinematografiei Recitirea Poeticii Cinematografiei Sankt Petersburg: RIIII, S - Andrey Moskvin, cameraman Sankt Petersburg: Editura "Dmitry Bulanin", p Recenzător: Ghukasyan F G Clasic - obiectiv // Vech Petersburg, , ianuarie; Rozovsky E A Profesorul meu Andrei Nikolaevici Moskvin//TKT Nr S ; Karavaev D Lord of the Light // Premieră M Nr S ; Ermakova E Yu Soarta altcuiva prin oglindă // TKT, Nr P - - Hruştalev, maşina! - probleme cu operatorul și nu numai / Convorbire cu câștigătorul premiului directorului de imagine "Nika" V V Ilyin //TKT Nr S - Yuri Ekelchik // KZ Nr S - Nestor Almendros: omul cu camera de filmat SI KZ Nr S - Almendros N Câteva observații generale: Capitolul din cartea "Om with a Movie Camera" / Traducere de AI Umikova; publicare și acceptare Ya L Butovsky // KZ Nr pp - Yuri Veksler / Compilat și prefață Ya L Butovsky // KZ Nr S - Almendros N Un bărbat cu o cameră de film / Traducere de A I Umikova; publicare și acceptare Ya L Butovsky // KZ Nr S - Publicarea continuă a fragmentelor din carte "Omul cu camera de filmat" Butovsky Ya L Despre cameramanul Svyatoslav Belyaev // KZ Nr P - "Chervyakov, Slavushka Belyaev și Mainkin sunt o echipă" / Conversație cu actrița R M Sverdlova Ibid p - "Versuri un concept extensibil și nedefinit": O transcriere a discuției purtate de cameramanii de la Leningrad despre filmul "The Baltics" din decembrie // Ibid pp - Publicații și comentarii de Ya L Butovsky CONŢINUT De la autorul Capitolul întâi ÎNAINTE DE CINEMA Oraș neobișnuit Familia Părinte Scoala Student Moskvin Căile aspirației Casa pe Malaya Fotografie Alegerea Capitolul doi START Cinematograful începe pe Ora de ucenic FEKS Melodrama Prima fotografie Tânărul operator Moskvin "Nouă ianuarie" Capitolul trei "OINEL" Scenariul dificil Cel de-al doilea operator al "pardesiului" Într-o manieră necunoscută până acum Lumină și perspectivă Experiența Încrederea umană în sine Capitolul patru LA MIJLOCUL ANILOR DOUĂZECI "Frate" Melodramă romantică Muzică vizuală Stilizare și stil Teoria Cu prietenii din Moscova "Jachetă extraterestră" Capitolul cinci "NOUL BABILON" Timpul "Noului Babilon" Diversitate și unitate Pictura de film Portrete Vocea ta Capitolul șase ÎNTOARCE "Unul" Sub supravegherea Moskvin "Călătorie în URSS" Școala de operatori din Leningrad Capitolul șapte TRILOGIE DESPRE MAXIM Dispute despre "Tineretul lui Maxim" Contrastele Măreția simplității Adio tineretului "Întoarcerea lui Maxim" "Partea Vyborg" Mișcare de neoprit În centrul discuției Capitolul opt RĂZBOI "IVAN GROZNYJ" Alma-Ata "Actriță" Eisenstein - Tisse - Moskvin Eisenstein și Moskvin Artist-creator Bogăție bună Tragedy Space Lirismul monumental Intermezzo excentric Pier "Oameni obișnuiți" Capitolul nouă DUPA RAZBOI Pirogov Portret pe perete Două

filme color Capitolul zece ULTIMII CINCI ANI Don Quijote Profesorul Dialectica lecției "Doamnă cu un câine" "Hamlet" Filmografia lui A N Moskvina Bibliografia lui A N Moskvin Nume index Indexul filmelor Postfață și adaos Publicație științifică Yakov Leonidovich Butovsky ANDREY MOSKVIN, OPERATOR CAMERA Fotografiile lui V Dombrovsky și I Tikhomirov au fost folosite în proiectarea cărții Pe hârtii de capăt: la începutul cărții - aprinderea luminii în episodul "Ivan și boierul Nepey", în cadru este umbra lui A Moskvin; la sfârșitul cărții - un cadru din film cu umbra lui Ivan Goozny (fotografii de V Dombrovsky) Compilare de filmografie, bibliografii și indici (corp principal și informații): Ya L Butovsky Aspect original și aspect computer: M B Dashkova Editor: S M Ishevskaya Fondul public regional "Eisenstein-Center" , Moscova, strada Gagarinsky, , clădirea ISBN - - - - Predată în platou Semnat pentru publicare la Font AriaI Format x / printuri l Tiraj exemplare Beneficiu fiscal: publicația corespunde codului OK- - (ОКП) Ordinul Ns